

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-81-24

Druk nr 743

Warszawa, 16 października 2024 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam
Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych
został upoważniony Minister Klimatu i Środowiska.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 834 i 859) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) w pkt 3 wyrazy „i gazowe” zastępuje się wyrazami „, , gazowe i wodór”,

b) pkt 3a otrzymuje brzmienie:

„3a) paliwa gazowe:

a) gaz ziemny wysokometanowy lub zaazotowany, w tym skroplony gaz ziemny oraz propan-butan lub inne rodzaje gazu palnego, dostarczane za pomocą sieci gazowej,

b) biometan i biogaz rolniczy

– niezależnie od ich przeznaczenia, zawierające również domieszkę wodoru;”,

c) po pkt 3b dodaje się pkt 3c–3e w brzmieniu:

„3c) wodór niskoemisyjny – wodór pochodzący ze źródeł nieodnawialnych, wytworzony w sposób niewyrządzający poważnych szkód dla celów środowiskowych, który spełnia wymaganie dotyczące osiągnięcia progu redukcji emisji gazów cieplarnianych na poziomie 70 % w porównaniu z wartością odpowiednika kopalnego dla paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego określoną zgodnie z metodyką, o której mowa w przepisach rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1185 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 poprzez ustanowienie minimalnego progu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku pochodzących z recyklingu paliw

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii oraz ustawę z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych.

węglowych oraz poprzez określenie metodyki oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, uzyskanego dzięki odnawialnym ciekłym i gazowym paliwom transportowym pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzącym z recyklingu paliwom węglowym (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2023, str. 20);

3d) wodór odnawialny – wodór wytworzony z odnawialnego źródła energii;

3e) wodór odnawialny pochodzenia niebiologicznego – wodór odnawialny wytworzony zgodnie z metodykami, o których mowa w przepisach:

a) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1184 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 przez ustanowienie unijnej metodyki określającej szczegółowe zasady produkcji paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego (Dz. Urz. UE L 157 z 20.06.2023, str. 11, z późn. zm.²⁾), do którego wytworzenia wykorzystano energię odnawialną inną niż energia otrzymywana z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego, biometanu, biopłynów oraz z wodoru odnawialnego, oraz

b) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/1185 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 poprzez ustanowienie minimalnego progu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku pochodzących z recyklingu paliw węglowych oraz poprzez określenie metodyki oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, uzyskanego dzięki odnawialnym ciekłym i gazowym paliwom transportowym pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzącym z recyklingu paliwom węglowym;”,

d) w pkt 6a wyrazy „i ładowania energią elektryczną w punktach ładowania” zastępuje się wyrazami „, , a także ładowania energią elektryczną w punktach ładowania i tankowania pojazdów wodorem na stacjach wodoru”,

e) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) zaopatrzenie w ciepło, energię elektryczną, paliwa gazowe lub wodór – procesy związane z dostarczaniem ciepła, energii elektrycznej, paliw gazowych lub wodoru do odbiorców;”,

f) w pkt 12a:

²⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/1408 z 21.05.2024.

- w lit. b część wspólna otrzymuje brzmienie:
„– oraz wytwarzaniem lub sprzedażą tej energii, albo”,
- dodaje się lit. c w brzmieniu:
„c) w odniesieniu do wodoru:
 - przesyłaniem lub
 - dystrybucją, lub
 - magazynowaniem
 - oraz wytwarzaniem lub sprzedażą tego wodoru;”,
- g) w pkt 23b:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„zarządzanie ograniczeniami systemowymi – działalność gospodarczą wykonywaną przez operatora systemu w ramach świadczonych odpowiednio usług przesyłania lub dystrybucji, lub przesyłania wodoru, lub dystrybucji wodoru, w celu zapewnienia bezpiecznego funkcjonowania systemu;”,
 - w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:
„c) wodorowego oraz zapewnienia, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 9 ust. 8a, wymaganych parametrów technicznych wodoru w przypadku wystąpienia ograniczeń technicznych w przepustowości tego systemu;”,
- h) w pkt 45 w lit. b w tiret trzecim średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:
„c) produkcję wodoru;”,
- i) pkt 59a otrzymuje brzmienie:
„59a)magazynowanie energii:
 - a) magazynowanie energii elektrycznej lub
 - b) przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci paliwa, przechowanie tej energii, a następnie wykorzystanie jej w postaci nośnika energii, lub
 - c) przetworzenie energii elektrycznej pobranej z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej, przechowanie tej energii, a następnie wykorzystanie jej w postaci nośnika energii;”,

- j) w pkt 76 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 77–91 w brzmieniu:
- „77) sieć przesyłowa wodorowa – sieć wodorową, z wyłączeniem sieci wodorowej ograniczonej geograficznie, za której ruch sieciowy jest odpowiedzialny operator systemu przesyłowego wodorowego, która:
- a) jest bezpośrednio połączona z instalacją magazynową wodoru, lub
 - b) służy do transportu wodoru do innej sieci wodorowej lub instalacji magazynowej wodoru
- w tym sieć wodorową mogącą służyć do dostarczania wodoru do odbiorców bezpośrednio przyłączonych do tej sieci;
- 78) sieć dystrybucyjna wodorowa – sieć wodorową, z wyłączeniem sieci wodorowej ograniczonej geograficznie, za której ruch sieciowy jest odpowiedzialny operator systemu dystrybucyjnego wodorowego, która:
- a) nie jest bezpośrednio połączona z instalacją magazynową wodoru, oraz
 - b) służy do dostarczania wodoru do odbiorców bezpośrednio przyłączonych do tej sieci;
- 79) sieć wodorowa ograniczona geograficznie – sieć wodorową przeznaczoną do dystrybucji wodoru niskoemisyjnego, wodoru odnawialnego lub wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, obejmującą swoim zasięgiem ograniczony geograficznie obszar przemysłowy lub handlowy albo rurociąg przeznaczony do dystrybucji wodoru niskoemisyjnego, wodoru odnawialnego lub wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, który został zbudowany w celu bezpośredniego dostarczania wodoru do instalacji odbiorcy z pominięciem systemu wodorowego;
- 80) system wodorowy – sieci wodorowe lub instalacje magazynowe wodoru oraz przyłączone do nich urządzenia i instalacje współpracujące z tymi sieciami lub instalacjami, zawierające wodór, dla którego wartość ułamka molowego wodoru wynosi przynajmniej 0,95 i wartość ułamka molowego innych gazów niż wodór nie przekracza 0,05;
- 81) użytkownik systemu wodorowego – podmiot dostarczający wodór do systemu wodorowego lub pobierający wodór z tego systemu;
- 82) przesyłanie wodoru – transport wodoru sieciami przesyłowymi wodorowymi w celu jego dostarczania do innych sieci wodorowych, instalacji

magazynowych wodoru lub odbiorców bezpośrednio przyłączonych do sieci przesyłowych wodorowych, z wyłączeniem sprzedaży wodoru;

- 83) dystrybucja wodoru – transport wodoru sieciami dystrybucyjnymi wodorowymi w celu jego dostarczania do odbiorców bezpośrednio przyłączonych do sieci dystrybucyjnych wodorowych lub transport wodoru sieciami wodorowymi ograniczonymi geograficznie, z wyłączeniem sprzedaży wodoru;
- 84) magazynowanie wodoru – świadczenie usług przechowywania wodoru w instalacji magazynowej wodoru;
- 85) lokalne magazynowanie wodoru – magazynowanie wodoru wykonywane w miejscu jego wytworzenia lub magazynowanie wodoru w miejscu przeznaczonym do jego sprzedaży;
- 86) mała instalacja magazynowa wodoru – instalację używaną do magazynowania wodoru, dla którego wartość ułamka molowego wodoru wynosi przynajmniej 0,95 i wartość ułamka molowego innych gazów niż wodór nie przekracza 0,05, o pojemności mniejszej lub równej 85 000 Nm³;
- 87) instalacja magazynowa wodoru – instalację używaną do magazynowania wodoru, dla którego wartość ułamka molowego wodoru wynosi przynajmniej 0,95 i wartość ułamka molowego innych gazów niż wodór nie przekracza 0,05, o pojemności większej niż 85 000 Nm³;
- 88) operator systemu przesyłowego wodorowego – przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru, odpowiedzialne za ruch sieciowy w sieci przesyłowej wodorowej, bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tej sieci, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci przesyłowej wodorowej, w tym połączeń z innymi systemami wodorowymi;
- 89) operator systemu dystrybucyjnego wodorowego – przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją wodoru, odpowiedzialne za ruch sieciowy w sieci dystrybucyjnej wodorowej, bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tej sieci, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci dystrybucyjnej wodorowej, w tym połączeń z innymi systemami wodorowymi;

- 90) operator systemu magazynowania wodoru – przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem wodoru, odpowiedzialne za eksploatację instalacji magazynowej wodoru;
- 91) operator systemu połączonego wodorowego – przedsiębiorstwo energetyczne zarządzające systemami połączonymi wodorowymi, w tym systemem przesyłowym wodorowym, systemem dystrybucyjnym wodorowym lub systemem magazynowania wodoru.”;

2) w art. 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii, przesyłaniem wodoru, dystrybucją wodoru, magazynowaniem energii lub paliw gazowych, w tym skroplonego gazu ziemnego, skraplaniem gazu ziemnego, regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego lub magazynowaniem wodoru jest obowiązane utrzymywać zdolność urządzeń, instalacji i sieci do realizacji zaopatrzenia w te paliwa gazowe, tę energię lub ten wódór w sposób ciągły i niezawodny, przy zachowaniu obowiązujących wymagań jakościowych.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru lub dystrybucją wodoru jest obowiązane zapewniać odbiorcom oraz przedsiębiorcom zajmującym się sprzedażą wodoru, na zasadzie równoprawnego traktowania, świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru, z uwzględnieniem warunków technicznych i ekonomicznych, na warunkach uzgodnionych przez strony w drodze umowy.”;

3) po art. 4c dodaje się art. 4ca w brzmieniu:

„Art. 4ca. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem wodoru jest obowiązane zapewniać podmiotom zajmującym się wytwarzaniem wodoru lub sprzedażą wodoru świadczenie usług magazynowania wodoru w instalacji magazynowej wodoru. Świadczenie usług magazynowania wodoru odbywa się na warunkach uzgodnionych przez strony w drodze umowy o świadczenie tych usług.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem wodoru jest obowiązane udostępniać operatorowi systemu przesyłowego wodorowego tę część

instalacji, która jest używana do magazynowania wodoru i jest niezbędna do realizacji jego zadań.

3. Udostępnienie części instalacji, o której mowa w ust. 2, następuje za wynagrodzeniem, na zasadach określonych w odrębnej umowie.”;

4) po art. 4e² dodaje się art. 4e³ w brzmieniu:

„Art. 4e³. Usługi przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru lub magazynowania wodoru mogą być świadczone wyłącznie odpowiednio przez operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego.”;

5) w art. 4j ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Odbiorca paliw gazowych, energii lub wodoru ma prawo zakupu tych paliw, tej energii lub tego wodoru od wybranego przez siebie sprzedawcy.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii, lub przesyłaniem wodoru, lub dystrybucją wodoru, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników systemu, umożliwia odbiorcy paliw gazowych, energii lub wodoru przyłączonemu do jego sieci zmianę sprzedawcy paliw gazowych, energii lub wodoru, na warunkach i w trybie określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1, 3 lub 8a.”;

6) w art. 5:

a) po ust. 1b dodaje się ust. 1c i 1d w brzmieniu:

„1c. Dostarczanie wodoru odbywa się, po uprzednim przyłączeniu do sieci, o którym mowa w art. 7, na podstawie umowy sprzedaży wodoru i umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru albo umowy sprzedaży wodoru, umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru i umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru.

1d. Sprzedawca wodoru jest obowiązany do zawarcia umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru z operatorem systemu przesyłowego wodorowego lub z operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego, do którego sieci odbiorca wodoru jest przyłączony.”,

b) w ust. 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Umowy, o których mowa w ust. 1 i 1c, zawierają co najmniej:”,

– w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5–7 w brzmieniu:

- „5) umowa sprzedaży wodoru – postanowienia określające: miejsce dostarczenia wodoru do odbiorcy, ilość wodoru, cenę lub sposób jej ustalenia i warunki wprowadzania zmian tej ceny, sposób prowadzenia rozliczeń, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy oraz okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;
 - 6) umowa o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru – postanowienia określające: moc umowną, miejsca dostarczania i odbioru wodoru, standardy jakościowe, warunki zapewnienia niezawodności i ciągłości dostarczania wodoru, wysokość opłat i warunki wprowadzania zmian wysokości tych opłat, sposób prowadzenia rozliczeń, parametry techniczne wodoru oraz wysokość bonifikaty za niedotrzymanie tych parametrów, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy oraz okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;
 - 7) umowa o świadczenie usług magazynowania wodoru – postanowienia określające: moc umowną i warunki wprowadzania jej zmian, przyznaną pojemność magazynową, moc odbioru i moc zatłaczania wodoru, miejsce, okres i sposób jego przechowywania, wysokość opłat i warunki wprowadzania zmian wysokości tych opłat, sposób prowadzenia rozliczeń, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy oraz okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania.”,
- c) po ust. 3b dodaje się ust. 3c w brzmieniu:
- „3c. Dostarczanie wodoru może odbywać się na podstawie umowy kompleksowej wodorowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży wodoru i umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru; umowa kompleksowa wodorowa dotycząca dostarczania wodoru może zawierać także postanowienia umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru.”,
- d) po ust. 4aa dodaje się ust. 4ab–4ae w brzmieniu:
- „4ab. Umowa kompleksowa wodorowa może zawierać także postanowienia umowy sprzedaży wodoru, umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru lub umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru, zawartych przez sprzedawcę na rzecz i w imieniu odbiorcy końcowego z przedsiębiorstwem energetycznym zajmującym się przesyłaniem wodoru, dystrybucją wodoru lub magazynowaniem wodoru.

4ac. Umowa sprzedaży wodoru, umowa o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru, a także umowa kompleksowa wodorowa powinny zawierać postanowienia określające maksymalne dopuszczalne ograniczenia w poborze wodoru.

4ad. Umowę o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru zawiera się przy użyciu wzorca umowy. Operator systemu przesyłowego wodorowego, operator systemu dystrybucyjnego wodoru i operator systemu połączonego wodorowego zamieszczają na swoich stronach internetowych oraz udostępniają w swoich siedzibach wzorzec umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru i wzorzec umowy o świadczenie usług dystrybucji wodoru.

4ae. Dane osobowe gromadzone na potrzeby zawarcia umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru oraz dystrybucji wodoru obejmują:

- 1) imię i nazwisko osoby upoważnionej do reprezentacji strony umowy lub osoby wskazanej przez stronę umowy do kontaktu w sprawie tej umowy;
 - 2) adres poczty elektronicznej osób, o których mowa w pkt 1.”,
- e) po ust. 5 dodaje się ust. 5¹ w brzmieniu:
- „5¹. Projekty umów, o których mowa w ust. 1c, 3c i 4ab, lub projekty wprowadzenia zmian w zawartych umowach powinny być niezwłocznie przesłane odbiorcy; jeżeli w zawartych umowach mają być wprowadzone zmiany, wraz z projektem zmienianej umowy należy przesłać pisemną informację o prawie do wypowiedzenia umowy.”,
- f) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:
- „9a. Sprzedawca wodoru jest obowiązany przechowywać dane o umowach zawartych z operatorem systemu przesyłowego wodorowego, operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operatorem systemu magazynowania wodoru i umowach sprzedaży wodoru zawartych z przedsiębiorstwami energetycznymi wykonującymi działalność gospodarczą w zakresie obrotu wodorem przez okres obowiązywania tych umów oraz przez co najmniej 5 lat od ostatniego dnia ich obowiązywania.”,
- g) w ust. 10:
- we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „ust. 8 i 9” zastępuje się wyrazami „ust. 8–9a”,

- w pkt 3 wyrazy „paliw gazowych lub energii elektrycznej” zastępuje się wyrazami „paliw gazowych, energii elektrycznej lub wodoru”,
- h) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Sprzedawca paliw gazowych, energii elektrycznej lub wodoru przekazuje niezwłocznie dane, o których mowa w ust. 8–9a, Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, na ich wniosek, w związku z zadaniami wykonywanymi przez te organy.”,
- i) w ust. 12 wyrazy „ust. 8 i 9” zastępuje się wyrazami „ust. 8–9a”;
- 7) w art. 7 w ust. 2 i 7, w art. 7a w ust. 1 w pkt 3 i w ust. 2 oraz w art. 16 w ust. 7 w pkt 1 i w ust. 10 wyrazy „paliw gazowych lub energii” zastępuje się wyrazami „paliw gazowych, energii lub wodoru”;
- 8) w art. 7:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii, lub przesyłaniem wodoru, lub dystrybucją wodoru jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania i przyłączania, w pierwszej kolejności, instalacji odnawialnego źródła energii, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw gazowych, tej energii lub tego wodoru, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru, przy czym w przypadku przyłączenia źródła lub magazynu energii elektrycznej moc przyłączeniowa tego źródła lub magazynu energii elektrycznej może być mniejsza lub równa jego mocy zainstalowanej elektrycznej.”,
 - b) po ust. 1d dodaje się ust. 1da w brzmieniu:

„1da. Umowy o przyłączenie do sieci nie zawiera się, w przypadku gdy do sieci przesyłowej wodorowej ma być przyłączona inna sieć przesyłowa wodorowa, a operatorem systemu dla obu sieci wyznaczono to samo przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru, lub w przypadku gdy do sieci przesyłowej gazowej ma być przyłączona sieć przesyłowa wodorowa, a operatorem systemu dla obu tych sieci wyznaczono to samo przedsiębiorstwo energetyczne.”,
 - c) w ust. 3 wyrazy „paliwa gazowe lub energia” zastępuje się wyrazami „paliwa gazowe, energia lub wodór”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przedsiębiorstwo, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane do spełniania technicznych warunków dostarczania paliw gazowych, energii lub wodoru określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1–4, 7, 8 lub 8a oraz w przepisach odrębnych lub koncesji.”,

e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru lub dystrybucją wodoru jest obowiązane zapewnić realizację i finansowanie budowy i rozbudowy sieci wodorowej, w tym na potrzeby przyłączania podmiotów ubiegających się o przyłączenie, na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 8a oraz w przepisach odrębnych.”,

f) w ust. 8:

– po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu:

„1b) za przyłączenie do sieci wodorowej pobiera się opłatę ustaloną na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia;”,

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) za przyłączenie źródeł współpracujących z siecią oraz sieci przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem wodoru lub dystrybucją wodoru pobiera się opłatę ustaloną na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia;”,

– w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) za przyłączenie instalacji magazynowej wodoru pobiera się opłatę ustaloną na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia.”;

9) w art. 7a w ust. 1:

a) w pkt 1 i 2 wyrazy „systemu elektroenergetycznego albo” zastępuje się wyrazami „systemu elektroenergetycznego, systemu wodorowego albo”,

b) w pkt 4 wyrazy „paliw gazowych i energii” zastępuje się wyrazami „paliw gazowych, energii lub wodoru”;

10) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, w tym dotyczących zwiększenia mocy przyłączeniowej, umowy sprzedaży, umowy

o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru, umowy o świadczenie usług transportu gazu ziemnego, umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych, umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru, umowy, o której mowa w art. 4c ust. 3, umowy, o której mowa w art. 4ca ust. 3, umowy o świadczenie usług skraplania gazu ziemnego, umowy kompleksowej oraz umowy kompleksowej wodorowej, oraz w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych, energii lub wodoru, odmowy przyłączenia w pierwszej kolejności instalacji odnawialnego źródła energii lub infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego, lub ogólnodostępnej stacji ładowania, o której mowa w art. 7 ust. 1a, a także odmowy przyłączenia mikroinstalacji, nieprzyłączenia mikroinstalacji pomimo upływu terminu, o którym mowa w art. 7 ust. 8d⁷ pkt 2, nieuzasadnionego ograniczenia pracy lub odłączenia od sieci mikroinstalacji, lub odmowy dokonania zmiany umowy, o której mowa w art. 7 ust. 2a, w zakresie terminu dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej, rozstrzyga Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.”;

11) w art. 9:

a) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki funkcjonowania systemu wodorowego, w szczególności:

- 1) warunki przyłączenia do sieci wodorowej, w tym wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci wodorowej instalacji magazynowej wodoru oraz innej sieci wodorowej,
- 2) sposób prowadzenia obrotu wodorem,
- 3) warunki świadczenia usług przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru, magazynowania wodoru, prowadzenia ruchu sieciowego i eksploatacji sieci wodorowej oraz korzystania z systemu wodorowego i połączeń międzysystemowych,
- 4) warunki współpracy pomiędzy operatorami systemów, w tym z innymi przedsiębiorstwami energetycznymi, w zakresie prowadzenia ruchu sieciowego oraz postępowania w sytuacjach awaryjnych,
- 5) zakres, warunki i sposób zarządzania ograniczeniami w systemie wodorowym,

- 6) parametry jakościowe wodoru
- biorąc pod uwagę bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie systemu wodorowego, równoprawne traktowanie użytkowników tego systemu, wymagania w zakresie ochrony środowiska oraz budowy i eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci wodorowych.”,
- b) w ust. 9 wyrazy „paliw gazowych” zastępuje się wyrazami „paliw gazowych i wodoru”;
- 12) w art. 9c:
- a) po ust. 1d dodaje się ust. 1e–1h w brzmieniu:
- „1e. Operator systemu przesyłowego wodorowego, operator systemu dystrybucyjnego wodorowego, operator systemu magazynowania wodoru lub operator systemu połączonego wodorowego, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tych systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, jest odpowiedzialny za:
- 1) bezpieczeństwo dostarczania wodoru poprzez zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu wodorowego i realizację umów z użytkownikami systemu wodorowego;
 - 2) eksploatację, konserwację i remonty sieci wodorowej, instalacji i urządzeń, wraz z połączeniami z innymi sieciami lub systemem wodorowym, w sposób gwarantujący niezawodność funkcjonowania tego systemu;
 - 3) dostarczanie użytkownikom systemu wodorowego informacji niezbędnych do zapewnienia tym użytkownikom dostępu do tego systemu;
 - 4) świadczenie usług niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tego systemu;
 - 5) współpracę z innymi operatorami systemów wodorowych, operatorami systemów gazowych i operatorami systemów elektroenergetycznych lub przedsiębiorstwami energetycznymi w celu niezawodnego i efektywnego funkcjonowania sieci wodorowych lub systemu wodorowego, sieci gazowych i sieci elektroenergetycznych oraz skoordynowania rozwoju tych sieci i tego systemu.
- 1f. Operator systemu przesyłowego wodorowego lub operator systemu połączonego wodorowego w zakresie systemu przesyłowego wodorowego, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników

tych systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, oprócz obowiązków, o których mowa w ust. 1e, jest odpowiedzialny za:

- 1) prowadzenie ruchu sieciowego w sposób skoordynowany i efektywny z zachowaniem wymaganej niezawodności dostarczania wodoru;
- 2) zarządzanie ograniczeniami systemowymi w sieci przesyłowej wodorowej.

1g. Operator systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operator systemu połączonego wodorowego w zakresie systemu dystrybucyjnego wodorowego, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tych systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, oprócz obowiązków, o których mowa w ust. 1e, jest odpowiedzialny za:

- 1) prowadzenie ruchu sieciowego w sposób skoordynowany i efektywny, z zachowaniem wymaganej niezawodności dostarczania wodoru;
- 2) zarządzanie ograniczeniami systemowymi w systemie dystrybucyjnym wodorowym;
- 3) zapewnienie warunków dla realizacji umów sprzedaży wodoru zawartych przez odbiorców przyłączonych do sieci dystrybucyjnej wodorowej przez:
 - a) udostępnianie użytkownikom systemu wodorowego danych dotyczących planowanego i rzeczywistego zużycia wodoru,
 - b) zamieszczanie na swoich stronach internetowych oraz udostępnianie do publicznego wglądu w swoich siedzibach:
 - aktualnej listy sprzedawców wodoru, z którymi operator systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operator systemu połączonego wodorowego w zakresie systemu dystrybucyjnego wodorowego zawarł umowy o świadczenie usług dystrybucji wodoru,
 - wzorców umów zawieranych z użytkownikami systemu wodorowego, w szczególności wzorców umów zawieranych z odbiorcami końcowymi oraz ze sprzedawcami wodoru.

1h. Operator systemu magazynowania wodoru lub operator systemu połączonego wodorowego w zakresie systemu magazynowania wodoru, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tych systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, oprócz obowiązków, o których mowa w ust. 1e, jest odpowiedzialny za:

- 1) dysponowanie mocą instalacji magazynowej wodoru;

- 2) eksploatację instalacji magazynowej wodoru w sposób zoptymalizowany, niepowodujący nieuzasadnionych kosztów po stronie użytkowników tego systemu magazynowania wodoru;
 - 3) określanie mocy zatłaczania i jakości wodoru wprowadzanego do instalacji magazynowej wodoru oraz mocy odbioru wodoru z tej instalacji przez użytkowników tego systemu oraz współpracę z innymi operatorami systemu wodorowego w tym zakresie, a także przekazywanie użytkownikom tego systemu magazynowania wodoru i operatorom innych systemów wodorowych odpowiednich danych;
 - 4) publikowanie na swoich stronach internetowych informacji o wykorzystaniu instalacji magazynowej wodoru oraz o dostępnej zdolności systemu magazynowania wodoru;
 - 5) współpracę z innymi operatorami systemu wodorowego, operatorami systemów gazowych i elektroenergetycznych lub przedsiębiorstwami energetycznymi w celu niezawodnego i efektywnego funkcjonowania sieci wodorowych lub systemu wodorowego, sieci gazowych i sieci elektroenergetycznych oraz skoordynowania rozwoju tych sieci i tego systemu.”,
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Jeżeli do realizacji zadań, o których mowa w ust. 1–3, jest niezbędne korzystanie przez operatora systemu przesyłowego, operatora systemu dystrybucyjnego, operatora systemu przesyłowego wodorowego lub operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego z sieci, instalacji lub urządzeń należących do innych operatorów systemów lub przedsiębiorstw energetycznych, udostępnienie tych sieci, instalacji lub urządzeń następuje na zasadach określonych w ustawie oraz na warunkach określonych w umowie o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii lub w umowie o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru.”,
- c) po ust. 9b dodaje się ust. 9c w brzmieniu:
- „9c. Operator systemu przesyłowego wodorowego lub operator systemu połączonego wodorowego w zakresie systemu przesyłowego wodorowego, odpowiednio do zakresu działania, przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki surowcami energetycznymi oraz ministrowi właściwemu do spraw

klimatu, do dnia 31 marca każdego roku, informacje za poprzedni rok kalendarzowy o realizacji zadań w zakresie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu wodorowego, w szczególności dotyczące:

- 1) zdolności przesyłowych sieci przesyłowej wodorowej oraz mocy źródeł przyłączonych do tej sieci;
- 2) jakości i poziomu utrzymania sieci przesyłowej wodorowej;
- 3) sporządzania planów w zakresie określonym w pkt 1 i 2.”;

13) w art. 9d:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych, lub przesyłaniem wodoru, lub dystrybucją wodoru, lub magazynowaniem paliw gazowych, lub magazynowaniem wodoru, lub skraplaniem gazu ziemnego, lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego albo”,

b) po ust. 1² dodaje się ust. 1³ i 1⁴ w brzmieniu:

„1³. Operator systemu przesyłowego wodorowego oraz operator systemu połączonego wodorowego pozostają pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależni od wykonywania innych działalności niezwiązanych z przesyłaniem wodoru lub dystrybucją wodoru, lub magazynowaniem paliw gazowych, lub magazynowaniem wodoru, lub skraplaniem gazu ziemnego, lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego.

1⁴. Operator systemu przesyłowego wodorowego oraz operator systemu połączonego wodorowego pozostają pod względem formy organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależni od wykonywania innych działalności niezwiązanych z przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych.”,

c) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W celu zapewnienia niezależności operatora systemu przesyłowego, operatora systemu połączonego, operatora systemu przesyłowego wodorowego oraz operatora systemu połączonego wodorowego ta sama osoba lub ten sam podmiot nie mogą:

- 1) bezpośrednio lub pośrednio wywierać decydującego wpływu lub wykonywać innych praw względem przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się produkcją lub wytwarzaniem paliw gazowych, lub obrotem tymi paliwami albo

wytwarzaniem energii elektrycznej lub obrotem tą energią, albo wytwarzaniem wodoru lub obrotem wodorem oraz bezpośrednio lub pośrednio wywierać decydującego wpływu lub wykonywać innych praw względem operatora systemu przesyłowego, operatora systemu połączonego, operatora systemu przesyłowego wodorowego lub operatora systemu połączonego wodorowego ani wywierać decydującego wpływu na system przesyłowy, system połączony, system przesyłowy wodorowy lub system połączony wodorowy;

- 2) powoływać członków rady nadzorczej, zarządu lub innych organów uprawnionych do reprezentacji operatora systemu przesyłowego, operatora systemu połączonego, operatora systemu przesyłowego wodorowego lub operatora systemu połączonego wodorowego ani względem systemu przesyłowego, systemu połączonego, systemu przesyłowego wodorowego lub systemu połączonego wodorowego oraz bezpośrednio lub pośrednio wywierać decydującego wpływu lub wykonywać praw względem przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się produkcją lub wytwarzaniem paliw gazowych, lub obrotem tymi paliwami albo wytwarzaniem energii elektrycznej lub obrotem tą energią, albo wytwarzaniem wodoru lub obrotem wodorem;
- 3) pełnić funkcji członka rady nadzorczej, zarządu lub innych organów uprawnionych do reprezentacji operatora systemu przesyłowego, operatora systemu połączonego, operatora systemu przesyłowego wodorowego lub operatora systemu połączonego wodorowego ani względem systemu przesyłowego, systemu połączonego, sieci przesyłowej wodorowej lub systemu połączonego wodorowego oraz pełnić tych funkcji w przedsiębiorstwie energetycznym zajmującym się produkcją lub wytwarzaniem paliw gazowych, lub obrotem tymi paliwami albo wytwarzaniem energii elektrycznej lub obrotem tą energią, albo wytwarzaniem wodoru lub obrotem wodorem.”,

d) ust. 1d otrzymuje brzmienie:

„1d. Operator systemu dystrybucyjnego oraz operator systemu dystrybucyjnego wodorowego będący w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo pozostają pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależni od innych działalności niezwiązanych z dystrybucją paliw gazowych, energii elektrycznej lub wodoru.”,

e) po ust. 1d dodaje się ust. 1da i 1db w brzmieniu:

„1da. Właściciele sieci dystrybucyjnych gazowych, operatorzy systemu dystrybucyjnego gazowego lub operatorzy systemu dystrybucyjnego wodorowego, mając na względzie racjonalne wykorzystanie posiadanych środków trwałych, jeżeli warunki techniczne i wymagania bezpieczeństwa na to pozwalają, mogą je udostępniać operatorom systemu dystrybucyjnego wodorowego w ramach tej samej grupy przedsiębiorstw, których wzajemne relacje są określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE L 24 z 29.01.2004, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 3, str. 40), na podstawie umowy dzierżawy lub umowy najmu.

1db. Udostępnianie, o którym mowa w ust. 1da, nie może wywoływać subsydiowania skrośnego pomiędzy operatorami wymienionymi w ust. 1da.”,

f) ust. 1e–1g otrzymują brzmienie:

„1e. W celu zapewnienia niezależności operatora systemu dystrybucyjnego oraz operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego należy spełnić łącznie następujące kryteria niezależności:

- 1) osoby odpowiedzialne za zarządzanie operatorem systemu dystrybucyjnego lub operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego nie mogą uczestniczyć w strukturach zarządzania przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo zajmującego się przesyłaniem, produkcją lub wytwarzaniem paliw gazowych, lub obrotem tymi paliwami lub przesyłaniem lub wytwarzaniem energii elektrycznej, lub obrotem tą energią, lub przesyłaniem wodoru lub wytwarzaniem wodoru, lub obrotem wodorem ani być odpowiedzialne bezpośrednio lub pośrednio za bieżącą działalność w tym zakresie;
- 2) osoby odpowiedzialne za zarządzanie operatorem systemu dystrybucyjnego lub operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego mają zapewnioną możliwość niezależnego działania;
- 3) operator systemu dystrybucyjnego lub operator systemu dystrybucyjnego wodorowego mają prawo podejmować niezależne decyzje dotyczące majątku niezbędnego do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie dystrybucji paliw gazowych, energii elektrycznej lub wodoru;
- 4) organ przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo nie może wydawać operatorowi systemu dystrybucyjnego lub operatorowi systemu

dystrybucyjnego wodorowego poleceń dotyczących ich bieżącej działalności ani podejmować decyzji w zakresie budowy sieci lub jej modernizacji, w tym przy zagwarantowaniu środków na realizację wytycznych Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, o których mowa w art. 16 ust. 1a, chyba że te polecenia lub te decyzje dotyczą działania operatora systemu dystrybucyjnego lub operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, które wykracza poza zatwierdzony plan finansowy lub inny równoważny dokument.

1f. Operator systemu magazynowania lub operator systemu magazynowania wodoru będący w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo pozostają pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależni od innych działalności niezwiązanych z magazynowaniem paliw gazowych, magazynowaniem wodoru, przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych, przesyłaniem wodoru, dystrybucją wodoru, skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego.

1g. W celu zapewnienia niezależności operatora systemu magazynowania oraz operatora systemu magazynowania wodoru należy spełnić łącznie następujące kryteria niezależności:

- 1) osoby odpowiedzialne za zarządzanie operatorem systemu magazynowania lub operatorem systemu magazynowania wodoru nie mogą uczestniczyć w strukturach zarządzania przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo lub przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się produkcją lub wytwarzaniem paliw gazowych, lub obrotem tymi paliwami lub wytwarzaniem wodoru lub obrotem wodorem ani być odpowiedzialne bezpośrednio lub pośrednio za bieżącą działalność w tym zakresie;
- 2) osoby odpowiedzialne za zarządzanie operatorem systemu magazynowania lub operatorem systemu magazynowania wodoru mają zapewnioną możliwość niezależnego działania;
- 3) operator systemu magazynowania lub operator systemu magazynowania wodoru mają prawo podejmować niezależne decyzje dotyczące majątku niezbędnego do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie magazynowania paliw gazowych lub magazynowania wodoru;

- 4) organ przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo nie może wydawać operatorowi systemu magazynowania lub operatorowi systemu magazynowania wodoru poleceń dotyczących ich bieżącej działalności ani podejmować decyzji w zakresie budowy lub modernizacji instalacji magazynowej lub instalacji magazynowej wodoru, chyba że te polecenia lub te decyzje dotyczą działania operatora systemu magazynowania lub operatora systemu magazynowania wodoru, które wykracza poza zatwierdzony plan finansowy lub inny równoważny dokument.”,
- g) ust. 1ha otrzymuje brzmienie:
- „1ha. Operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu przesyłowego wodorowego, operator systemu połączonego gazowego, operator systemu połączonego wodorowego, operator systemu dystrybucyjnego gazowego, operator systemu dystrybucyjnego wodorowego, operator systemu magazynowania, operator systemu magazynowania wodoru oraz operator systemu skraplania gazu ziemnego mogą wytwarzać energię elektryczną na własne potrzeby lub wytwarzać ciepło w ramach odzyskiwania energii odpadowej z procesów przesyłania, dystrybucji, magazynowania paliw gazowych, przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru, magazynowania wodoru, skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego, w tym również prowadzić działalność mającą na celu poprawę efektywności energetycznej realizowanych procesów technologicznych.”,
- h) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu przesyłowego wodorowego, operator systemu połączonego gazowego, operator systemu połączonego wodorowego, operator systemu dystrybucyjnego gazowego, operator systemu dystrybucyjnego wodorowego, operator systemu magazynowania oraz operator systemu magazynowania wodoru mogą świadczyć usługi polegające na przystosowywaniu paliwa gazowego lub wodoru do standardów jakościowych lub warunków technicznych obowiązujących w systemie przesyłowym gazowym, systemie przesyłowym wodorowym, systemie dystrybucyjnym gazowym lub systemie dystrybucyjnym wodorowym, a także usługi transportu paliw gazowych lub wodoru środkami transportu innymi niż sieci gazowe lub sieci wodorowe.”,
- i) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Przepisów ust. 1d–1e i 2–6 nie stosuje się do operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, który wchodzi w skład przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo z operatorem systemu dystrybucyjnego gazowego obsługującego łącznie mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego gazowego oraz systemu dystrybucyjnego wodorowego wchodzących w skład tego przedsiębiorstwa, jeżeli do dnia 5 sierpnia 2024 r. wobec tego przedsiębiorstwa nie stosowano przepisów ust. 1d, 1e i 1h–6 ze względu na spełnianie przez to przedsiębiorstwo przesłanki, o której mowa w ust. 7 pkt 3 lub 4.”;

14) po art. 9d¹ dodaje się art. 9d² i art. 9d³ w brzmieniu:

„Art. 9d². 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek właściciela sieci wodorowej ograniczonej geograficznie albo podmiotu zainteresowanego inwestowaniem w sieć wodorową ograniczoną geograficznie, udziela, w drodze decyzji, właścicielowi tej sieci albo podmiotowi zainteresowanemu inwestowaniem w tę sieć odstępstwa od obowiązków operatora systemu przesyłowego wodorowego i operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego w zakresie rozdziału działalności, o których mowa w art. 9d ust. 1³–1a, 1d i 1e, biorąc pod uwagę stopień rozwoju konkurencji na rynku wodoru, prawidłowe funkcjonowanie i rozwój tego rynku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz wpływ tej decyzji na system wodorowy, pod warunkiem że istniejąca albo planowana sieć wodorowa ograniczona geograficznie spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nie obejmuje połączeń międzysystemowych;
- 2) nie ma bezpośredniego przyłączenia do instalacji magazynowej wodoru, chyba że ta instalacja jest przyłączona także do sieci wodorowej innej niż sieć wodorowa ograniczona geograficznie;
- 3) służy do dostarczania wodoru do odbiorców bezpośrednio przyłączonych do tej sieci;
- 4) nie jest przyłączona do innych sieci wodorowych, z wyjątkiem innych sieci wodorowych ograniczonych geograficznie korzystających z takiego odstępstwa udzielonego temu samemu podmiotowi.

2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki co 7 lat od dnia udzielenia odstępstwa, o którym mowa w ust. 1, publikuje w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki ocenę wpływu tego odstępstwa na:

- 1) konkurencję na rynku wytwarzania wodoru, przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru lub obrotu wodorem,
- 2) prawidłowe funkcjonowanie i rozwój rynku wodoru,
- 3) system wodorowy

– na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub Unii Europejskiej.

3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki cofa, w drodze decyzji, odstępstwo, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy:

- 1) stwierdzi wystąpienie ryzyka negatywnego wpływu stosowania tego odstępstwa na konkurencję na rynku wytwarzania wodoru, przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru lub obrotu wodorem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) stwierdzi istnienie negatywnego wpływu stosowania tego odstępstwa na prawidłowe funkcjonowanie i rozwój rynku wodoru oraz system wodorowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) istniejąca albo planowana sieć wodorowa ograniczona geograficznie przestaje spełniać przesłanki określone w ust. 1.

4. Odstępstwo, o którym mowa w ust. 1, może być stosowane nie wcześniej niż od dnia przystąpienia do użytkowania sieci wodorowej ograniczonej geograficznie objętej wnioskiem, o którym mowa w ust. 1.

5. Odstępstwo, o którym mowa w ust. 1, może być stosowane przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji o cofnięciu odstępstwa, o której mowa w ust. 3.

Art. 9d³. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek operatora systemu przesyłowego wodorowego lub operatora systemu połączonego wodorowego, może, w drodze decyzji, udzielić, na czas określony, odstępstwa od obowiązku zachowania niezależności pod względem formy prawnej, o którym mowa w art. 9d ust. 1³, tego operatora od wykonywania działalności związanych z przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca dołącza analizę kosztów i korzyści, która zawiera:

- 1) szczegółowy opis odstępstwa, o którym mowa w ust. 1, w tym wnioskowany czas jego trwania;
- 2) wskazanie korzystnego wpływu udzielenia odstępstwa, o którym mowa w ust. 1, na:
 - a) tworzenie warunków do zrównoważonego rozwoju kraju,

- b) zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego,
 - c) interesy odbiorców wodoru oraz innych uczestników rynku wodoru,
 - d) obrót transgraniczny paliwami gazowymi i wodorem;
- 3) szczegółowe koszty wynikające z udzielenia odstępstwa, o którym mowa w ust. 1;
- 4) szczegółowe korzyści finansowe i społeczne dla systemu wodorowego wynikające z udzielenia odstępstwa, o którym mowa w ust. 1;
- 5) proponowany harmonogram przenoszenia aktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, 295 i 1598 oraz z 2024 r. poz. 619), zwanych dalej „aktywami”, z sektora gazu ziemnego do sektora wodorowego, uwzględniający:
- a) potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego i tworzenia warunków do zrównoważonego rozwoju kraju,
 - b) potrzebę przeciwdziałania negatywnym skutkom naturalnych monopolii,
 - c) zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych,
 - d) potrzebę równoważenia interesów przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców paliw gazowych i wodoru,
 - e) potrzebę zachowania przejrzystości przenoszenia aktywów z sektora gazu ziemnego do sektora wodorowego.

3. Przy udzielaniu odstępstwa, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ocenia wyniki analizy kosztów i korzyści, o której mowa w ust. 2, oraz wpływ udzielenia tego odstępstwa na:

- 1) przejrzystość rynków paliw gazowych i wodoru;
- 2) subsydiowanie skrośne;
- 3) ceny i stawki opłat, które wnioskodawca planuje uwzględnić w taryfach;
- 4) obrót transgraniczny paliwami gazowymi i wodorem.

4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w decyzji o udzieleniu odstępstwa, o którym mowa w ust. 1, określa harmonogram przenoszenia aktywów z sektora gazu ziemnego do sektora wodorowego, uwzględniając:

- 1) potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego i tworzenia warunków do zrównoważonego rozwoju kraju;
- 2) potrzebę przeciwdziałania negatywnym skutkom naturalnych monopolii;
- 3) zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych;

- 4) potrzebę równoważenia interesów przedsiębiorstw energetycznych oraz odbiorców paliw gazowych i wodoru;
- 5) potrzebę zachowania przejrzystości przenoszenia aktywów z sektora gazu ziemnego do sektora wodorowego.

5. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej decyzję o odstępie, o którym mowa w ust. 1, oraz informuje Komisję Europejską o udzieleniu tego odstępu.

6. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki co 7 lat od dnia udzielenia odstępu, o którym mowa w ust. 1, publikuje w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki ocenę wpływu przyznanego odstępu na przejrzystość rynków paliw gazowych i wodoru, subsydiowanie skrośne, ceny i stawki opłat, które wnioskodawca planuje uwzględnić w taryfach, oraz obrót transgraniczny paliwami gazowymi i wodorem.

7. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może dokonać oceny, o której mowa w ust. 6, także na wniosek Komisji Europejskiej.

8. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki cofa, w drodze decyzji, odstępie, o którym mowa w ust. 1, jeżeli stwierdzi, że stosowanie tego odstępu będzie miało negatywny wpływ na:

- 1) przejrzystość rynków paliw gazowych i wodoru;
- 2) eliminowanie subsydiowania skrośnego;
- 3) ceny i stawki opłat, które wnioskodawca planuje uwzględnić w taryfach;
- 4) obrót transgraniczny paliwami gazowymi i wodorem.

9. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki cofa, w drodze decyzji, odstępie, o którym mowa w ust. 1, także gdy zakończyło się przenoszenie aktywów z sektora gazu ziemnego do sektora wodorowego zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w ust. 4.”;

15) w art. 9g:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Operator systemu przesyłowego, operator systemu przesyłowego wodorowego, operator systemu dystrybucyjnego, operator systemu dystrybucyjnego wodorowego, operator systemu magazynowania, operator systemu magazynowania wodoru lub operator systemu skraplania gazu ziemnego są obowiązani do opracowania odpowiednio instrukcji ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej, instrukcji ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej wodorowej, instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej, instrukcji ruchu i eksploatacji sieci

dystrybucyjnej wodorowej, instrukcji ruchu i eksploatacji instalacji magazynowej, instrukcji ruchu i eksploatacji instalacji magazynowej wodoru lub instrukcji ruchu i eksploatacji instalacji skroplonego gazu ziemnego, zwanych dalej „instrukcjami”.

2. Operator systemu przesyłowego, operator systemu przesyłowego wodorowego, operator systemu dystrybucyjnego, operator systemu dystrybucyjnego wodorowego, operator systemu magazynowania, operator systemu magazynowania wodoru i operator systemu skraplania gazu ziemnego informują użytkowników systemu, w formie pisemnej lub za pomocą innego środka komunikowania przyjętego przez operatora tego systemu, o publicznym dostępie do projektu instrukcji lub jej zmian oraz o możliwości zgłaszania uwag, określając miejsce i termin ich zgłaszania, nie krótszy niż miesiąc od dnia udostępnienia projektu instrukcji lub jej zmian.”,

b) po ust. 3b dodaje się ust. 3c i 3d w brzmieniu:

„3c. Instrukcje opracowywane dla sieci wodorowych określają szczegółowe warunki korzystania z tych sieci przez użytkowników systemu wodorowego oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu, eksploatacji i planowania tych sieci, w szczególności dotyczące:

- 1) przyłączania sieci dystrybucyjnych wodorowych, urządzeń odbiorców końcowych i połączeń międzysystemowych,
- 2) wymagań technicznych dla urządzeń, instalacji i sieci wodorowej wraz z niezbędną infrastrukturą pomocniczą,
- 3) kryteriów bezpieczeństwa funkcjonowania systemu wodorowego,
- 4) współpracy pomiędzy operatorami systemów wodorowych,
- 5) przekazywania informacji pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi oraz pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami,
- 6) procedury zmiany sprzedawcy oraz zgłaszania i przyjmowania przez operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego do realizacji umów sprzedaży wodoru lub umów kompleksowych wodorowych

– z uwzględnieniem przepisów o ochronie danych osobowych.

3d. Instrukcja opracowywana dla instalacji magazynowej wodoru określa szczegółowe warunki korzystania z tej instalacji przez użytkowników systemu magazynowania wodoru oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu i eksploatacji oraz planowania rozbudowy tej instalacji, w szczególności dotyczące:

- 1) procedury zawierania umów o świadczenie usług magazynowania wodoru,
 - 2) procedury udostępniania i przydzielania zdolności magazynowych,
 - 3) sposobu zarządzania ograniczeniami systemu wodorowego,
 - 4) kryteriów bezpieczeństwa funkcjonowania tej instalacji,
 - 5) procedur postępowania w przypadku awarii,
 - 6) współpracy pomiędzy operatorem systemu magazynowania wodoru a operatorami innych systemów wodorowych,
 - 7) przekazywania informacji pomiędzy operatorami systemów wodorowych oraz pomiędzy operatorem systemu magazynowania wodoru a odbiorcami
- z uwzględnieniem przepisów o ochronie danych osobowych.”,
- c) po ust. 5aa dodaje się ust. 5aaa w brzmieniu:
- „5aaa. Operator systemu magazynowania wodoru, który jest przyłączony do sieci przesyłowej wodorowej, uwzględnia w instrukcji ruchu i eksploatacji instalacji magazynowej wodoru wymagania określone w opracowanej przez operatora systemu przesyłowego wodorowego instrukcji ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej wodorowej.”,
- d) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:
- „9a. Operator systemu przesyłowego wodorowego, operator systemu dystrybucyjnego wodorowego i operator systemu magazynowania wodoru zamieszczają na swoich stronach internetowych instrukcje, o których mowa w ust. 3c i 3d.”,
- e) w ust. 10 wyrazy „oraz operator systemu skraplania gazu ziemnego” zastępuje się wyrazami „, , operator systemu skraplania gazu ziemnego, operator systemu przesyłowego wodorowego, operator systemu dystrybucyjnego wodorowego oraz operator systemu magazynowania wodoru”,
- f) w ust. 11 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
- „Przepisy ust. 2–3b, 4–5aa, 5ab–9 i 10 stosuje się odpowiednio.”,
- g) po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu:
- „11a. Operator systemu połączonego wodorowego jest obowiązany do opracowania odpowiednio instrukcji ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej wodorowej oraz instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej wodorowej lub instrukcji ruchu i eksploatacji instalacji magazynowej wodoru. Przepisy ust. 2, 3c, 3d, 5aaa, 9a i 10 stosuje się odpowiednio.”,

- h) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. Użytkownicy systemu wodorowego, w tym odbiorcy, których urządzenia, instalacje lub sieci są przyłączone do sieci wodorowej operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego, lub korzystający z usług świadczonych przez tych operatorów, są obowiązani stosować się do warunków i wymagań oraz procedur postępowania i wymiany informacji określonych w instrukcjach.”;

- 16) w art. 9h:

- a) w ust. 1 wyrazy „ust. 1a–2” zastępuje się wyrazami „ust. 1a, 1b i 2”,
b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c i 1d w brzmieniu:

„1c. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek właściciela sieci przesyłowej wodorowej, sieci dystrybucyjnej wodorowej lub instalacji magazynowej wodoru, wyznacza, w drodze decyzji, na czas określony, operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego oraz określa obszar, sieci lub instalacje, na których będzie wykonywana działalność gospodarcza, z zastrzeżeniem ust. 1d i 2¹.

1d. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wyznacza operatora systemu połączonego wodorowego, w przypadku gdy wnioskodawca będący właścicielem sieci przesyłowej wodorowej i sieci dystrybucyjnej wodorowej lub instalacji magazynowej wodoru albo sieci dystrybucyjnej wodorowej i instalacji magazynowej wodoru wystąpi o to we wniosku, o którym mowa w ust. 1c.”,

- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2¹ w brzmieniu:

„2¹. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyznacza się jednego operatora systemu przesyłowego wodorowego albo jednego operatora systemu połączonego wodorowego w zakresie systemu przesyłowego wodorowego.”,

- d) w ust. 2a po wyrazach w „w ust. 2” dodaje się wyrazy „i 2¹”,

- e) po ust. 3 dodaje się ust. 3¹–3⁴ w brzmieniu:

„3¹. Operatorem systemu przesyłowego wodorowego może być właściciel sieci przesyłowej wodorowej, jeżeli zostały spełnione wymagania w zakresie określonym w ust. 7a.

3². Operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego może być:

- 1) właściciel sieci dystrybucyjnej wodorowej, jeżeli zostały spełnione wymagania w zakresie określonym w ust. 7a;
- 2) przedsiębiorstwo energetyczne spełniające wymagania w zakresie określonym w ust. 7a, z którym właściciela sieci dystrybucyjnej wodorowej łączy umowa powierzająca temu przedsiębiorstwu pełnienie obowiązków operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego z wykorzystaniem tej sieci.

3³. Operatorem systemu magazynowania wodoru może być:

- 1) właściciel instalacji magazynowej wodoru posiadający koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej z wykorzystaniem tej instalacji;
- 2) przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie magazynowania wodoru, z którym właściciela instalacji magazynowej wodoru łączy umowa powierzająca temu przedsiębiorstwu pełnienie obowiązków operatora systemu magazynowania wodoru z wykorzystaniem tej instalacji.

3⁴. Operatorem systemu połączonego wodorowego może być:

- 1) właściciel sieci przesyłowej wodorowej lub sieci dystrybucyjnej wodorowej, jeżeli zostały spełnione wymagania w zakresie określonym w ust. 7a;
- 2) właściciel instalacji magazynowej wodoru posiadający koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej z wykorzystaniem tej instalacji.”,

f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Umowa, o której mowa w ust. 3 pkt 2, ust. 3² pkt 2 i ust. 3³ pkt 2, powinna w szczególności określać:

- 1) obszar, na którym operator systemu przesyłowego, operator systemu dystrybucyjnego, operator systemu magazynowania paliw gazowych, operator systemu skraplania gazu ziemnego, operator systemu połączonego, operator systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operator systemu magazynowania wodoru będzie wykonywał działalność gospodarczą;
- 2) zasady realizacji obowiązków, o których mowa w art. 9c, w szczególności obowiązków powierzonych do wykonywania bezpośrednio operatorowi systemu dystrybucyjnego, operatorowi systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatorowi systemu magazynowania paliw gazowych, operatorowi systemu magazynowania wodoru, operatorowi systemu skraplania gazu ziemnego,

operatorowi systemu połączonego lub operatorowi systemu połączonego wodorowego.”,

g) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Właściciel, o którym mowa w ust. 1c, występuje z wnioskiem do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wyznaczenie:

- 1) operatora systemu przesyłowego wodorowego albo operatora systemu połączonego wodorowego w terminie 30 dni od dnia uzyskania przez przedsiębiorstwo energetyczne certyfikatu niezależności, o którym mowa w art. 9h¹ ust. 1, albo od dnia upływu terminów, o których mowa w art. 9h¹ ust. 6;
- 2) operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operatora systemu magazynowania wodoru w terminie 6 miesięcy od dnia:
 - a) upływu terminu 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia do organu nadzoru budowlanego o zakończeniu budowy sieci dystrybucyjnej wodorowej lub instalacji magazynowej wodoru na zgłoszenie sprzeciwu tego organu lub
 - b) wydania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie sieci dystrybucyjnej wodorowej lub instalacji magazynowej wodoru, lub
 - c) każdorazowego przeniesienia własności sieci dystrybucyjnej wodorowej lub instalacji magazynowej wodoru.”,

h) w ust. 7 w pkt 4 wyrazy „ust. 1–2” zastępuje się wyrazami „ust. 1–1² i 1a–2”,

i) po ust. 7 dodaje się ust. 7a–7h w brzmieniu:

„7a. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, wyznaczając operatora zgodnie z ust. 1c, bierze pod uwagę odpowiednio jego:

- 1) efektywność ekonomiczną;
- 2) bezpieczeństwo dostarczania wodoru;
- 3) spełnianie przez operatora warunków i kryteriów niezależności, o których mowa w art. 9d ust. 1³–2;
- 4) wnioskowany okres obowiązywania wyznaczenia.

7b. Wniosek o wyznaczenie operatora zgodnie z ust. 1c powinien zawierać w szczególności:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy, jego siedziby, siedziby oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub miejsca zamieszkania oraz ich adres, a także

imiona i nazwiska pełnomocników ustanowionych do dokonywania czynności prawnych w imieniu tego wnioskodawcy;

- 2) określenie przedmiotu oraz zakresu prowadzonej działalności, którą ma prowadzić wyznaczony operator;
- 3) informacje o dotychczasowej działalności wnioskodawcy, w tym sprawozdania finansowe z ostatnich 3 lat, jeżeli podmiot prowadzi działalność gospodarczą;
- 4) określenie okresu, na jaki ten operator ma być wyznaczony, wraz ze wskazaniem daty wyznaczenia;
- 5) określenie środków ekonomicznych lub technicznych, jakimi dysponuje podmiot ubiegający się o wyznaczenie, w celu zapewnienia prawidłowego prowadzenia działalności objętej wnioskiem;
- 6) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, lub numer równoważnego rejestru państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 7) określenie obszaru, sieci lub instalacji, na których będzie prowadzona działalność objęta wnioskiem.

7c. W przypadku gdy wniosek o wyznaczenie zgodnie z ust. 1c nie zawiera wszystkich wymaganych ustawą informacji lub dokumentów, poświadczających, że wnioskodawca spełnia warunki określone przepisami prawa, wymagane do prowadzenia określonej działalności gospodarczej, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie nie krótszym niż 21 dni od dnia doręczenia wezwania.

7d. Wniosek o wyznaczenie zgodnie z ust. 1c nieuzupełniony w wyznaczonym terminie w sposób spełniający wszystkie wymagane ustawą warunki pozostawia się bez rozpoznania.

7e. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wyznacza na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego na okres nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 50 lat, chyba że właściciel, o którym mowa w ust. 1c, wnioskuje o wyznaczenie na okres krótszy.

7f. Wyznaczenie zgodnie z ust. 1c określa:

- 1) oznaczenie podmiotu, jego siedziby lub miejsca zamieszkania oraz ich adres;
- 2) przedmiot oraz zakres prowadzonej działalności objętej wyznaczeniem;
- 3) planowaną datę rozpoczęcia prowadzenia działalności objętej wyznaczeniem oraz warunki prowadzenia tej działalności;
- 4) określenie okresu wyznaczenia;
- 5) szczególne warunki prowadzenia działalności objętej wyznaczeniem, mające na celu właściwą obsługę odbiorców, w zakresie:
 - a) zapewnienia zdolności do dostarczania wodoru w sposób ciągły i niezawodny, przy zachowaniu parametrów jakościowych wodoru określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 8a,
 - b) powiadamiania Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o niepodjęciu, zaprzestaniu lub ograniczeniu prowadzenia działalności objętej wyznaczeniem, w okresie obowiązywania tego wyznaczenia;
- 6) zabezpieczenie ochrony środowiska w trakcie oraz po zaprzestaniu prowadzenia działalności objętej wyznaczeniem;
- 7) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, lub numer równoważnego rejestru państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP).

7g. Wyznaczenie zgodnie z ust. 1c określa ponadto warunki zaprzestania prowadzenia działalności przedsiębiorstwa energetycznego po wygaśnięciu lub cofnięciu tego wyznaczenia.

7h. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 7f pkt 1 i 7, przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane złożyć wniosek o zmianę wyznaczenia w terminie 7 dni od dnia zaistnienia tych zmian.”,

- j) w ust. 8:
 - w pkt 3 wyrazy „ust. 1–2” zastępuje się wyrazami „ust. 1–1² i 1a–2”,
 - w pkt 4 po wyrazach „art. 9k” dodaje się wyrazy „ust. 1”,
- k) po ust. 8 dodaje się ust. 8a–8g w brzmieniu:

„8a. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki odmawia wyznaczenia operatorem systemu przesyłowego wodorowego, operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatorem systemu magazynowania wodoru lub operatorem systemu połączonego wodorowego przedsiębiorstwo energetyczne określone we wniosku, o którym mowa w ust. 1c, jeżeli odpowiednio:

- 1) przedsiębiorstwo to nie dysponuje odpowiednimi środkami ekonomicznymi lub technicznymi;
- 2) przedsiębiorstwo to nie gwarantuje skutecznego zarządzania siecią lub systemem wodorowym;
- 3) przedsiębiorstwo to nie spełnia warunków i kryteriów niezależności, o których mowa art. 9d ust. 1³–2, z zastrzeżeniem art. 9d ust. 7a;
- 4) nie został spełniony warunek, o którym mowa w art. 9k ust. 2 albo 3;
- 5) przedsiębiorstwo to nie ma siedziby na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji;
- 6) przedsiębiorstwo to nie zapewnia zatrudnienia osób o właściwych kwalifikacjach zawodowych, o których mowa w art. 54 ust. 1;
- 7) przedsiębiorstwu temu w okresie ostatnich 3 lat cofnięto koncesję na działalność określoną ustawą z przyczyn wymienionych w art. 41 ust. 3 lub cofnięto wyznaczenie na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego, lub przedsiębiorstwo to w okresie ostatnich 3 lat wykreślono z rejestru działalności regulowanej z powodu wydania decyzji o zakazie wykonywania przez wnioskodawcę działalności objętej wpisem, ze względu na:
 - a) złożenie oświadczenia o spełnieniu warunków wymaganych prawem do wykonywania tej działalności niezgodnego ze stanem faktycznym lub
 - b) nieusunięcie naruszeń warunków wymaganych prawem do wykonywania tej działalności w wyznaczonym przez organ terminie, lub
 - c) rażące naruszenie warunków wymaganych prawem do wykonywania tej działalności;

- 8) przedsiębiorstwo to nie jest zarejestrowane jako podatnik podatku od towarów i usług;
- 9) inny podmiot posiadający wobec przedsiębiorstwa znaczący wpływ lub sprawujący nad nim kontrolę albo współkontrolę w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 34, 35 i pkt 36 lit. a, b, e i f ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości został w okresie ostatnich 3 lat prawomocnie skazany za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe mające związek z prowadzoną działalnością gospodarczą określoną ustawą;
- 10) przedsiębiorstwo to zalega z zapłatą podatków stanowiących dochód budżetu państwa, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskało ono przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległości podatkowych albo podatku lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu podatkowego;
- 11) przedsiębiorstwo to, osoby odpowiedzialne za zarządzanie nim, osoby uprawnione do jego reprezentowania lub członkowie jego rady nadzorczej zostali skazani prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe mające związek z prowadzoną działalnością gospodarczą.

8b. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi, informuje Komisję Europejską o przyczynach odmowy wyznaczenia przedsiębiorstwa energetycznego operatorem na podstawie ust. 8a.

8c. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może zmienić warunki wyznaczenia na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego, w szczególności w przypadku konieczności dostosowania tych warunków do obowiązującego stanu prawnego lub w celu zapobieżenia praktykom godzącym w interesy odbiorców lub zagrażającym rozwojowi konkurencji.

8d. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki cofa wyznaczenie na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego w przypadku:

- 1) gdy przedsiębiorstwo energetyczne, mimo wezwania Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, nie podjęło w wyznaczonym terminie działalności objętej tym wyznaczeniem albo trwale zaprzestało prowadzenia tej działalności lub
- 2) zmiany, w zakresie określonym w ustawie, warunków prowadzonej działalności objętej tym wyznaczeniem, lub
- 3) wystąpienia co najmniej jednej z okoliczności, o których mowa w ust. 8a.

8e. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki cofa wyznaczenie na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego albo zmienia to wyznaczenie przez, w szczególności zmianę siedziby lub adresu przedsiębiorstwa energetycznego, nazwy tego przedsiębiorstwa, zakresu lub rodzaju działalności objętej wyznaczeniem lub okresu wyznaczenia, w przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne:

- 1) rażąco narusza warunki określone w tym wyznaczeniu lub inne warunki prowadzenia działalności objętej tym wyznaczeniem określone przepisami prawa;
- 2) w wyznaczonym terminie nie usunęło stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z warunkami określonymi w tym wyznaczeniu lub z przepisami regulującymi działalność objętą tym wyznaczeniem.

8f. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może cofnąć wyznaczenie na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego albo zmienić to wyznaczenie w przypadku:

- 1) zagrożenia obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa obywateli;
- 2) gdy wydano decyzję o stwierdzeniu niedopuszczalności wykonywania praw z udziałów albo akcji podmiotu na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2024 r. poz. 1459), jeżeli jest to w interesie publicznym;
- 3) ogłoszenia upadłości tego operatora;
- 4) podziału tego operatora lub jego łączenia z innymi podmiotami;
- 5) niewykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 7h;

- 6) wydania przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wobec tego operatora prawomocnej decyzji o stosowaniu praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów;
- 7) stwierdzenia, że ten operator nie daje rękojmi prawidłowego prowadzenia działalności objętej wyznaczeniem.

8g. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki aktualne wykazy:

- 1) podmiotów, które złożyły wnioski o wyznaczenie na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego, zmianę lub cofnięcie tego wyznaczenia;
 - 2) przedsiębiorstw energetycznych, którym w okresie ostatnich 3 lat zostało cofnięte wyznaczenie na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego, wraz z podaniem podstawy i daty wydania decyzji o cofnięciu tego wyznaczenia;
 - 3) podmiotów, wobec których toczyło się postępowanie w sprawie wyznaczenia na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego, które zostało następnie umorzone lub zakończyło się odmową wyznaczenia lub pozostawieniem wniosku bez rozpoznania, wraz z podaniem podstawy i daty wydania rozstrzygnięcia;
 - 4) podmiotów, którym wygasło wyznaczenie na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego, wraz z podaniem podstawy i daty wygaśnięcia tego wyznaczenia.”,
- l) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:
- „9a. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki z urzędu wyznacza, w drodze decyzji, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operatora systemu

magazynowania wodoru, w przypadku gdy odmówił wyznaczenia operatora, który prowadziłby działalność, korzystając z sieci lub instalacji określonych we wniosku, o którym mowa w ust. 1c.”,

m) w ust. 10 wyrazy „ust. 1–2” zastępuje się wyrazami „ust. 1–1² i 1a–2”,

n) po ust. 10 dodaje się ust. 10¹ w brzmieniu:

„10¹. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 9a, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki określa obszar, sieci lub instalacje, na których operator systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operator systemu magazynowania wodoru będą prowadzić działalność, warunki realizacji kryteriów niezależności, o których mowa w art. 9d ust. 1³–2, niezbędne do realizacji przez tych operatorów zadań, o których mowa w art. 9c ust. 1e, 1g lub 1h.”,

o) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Właściciel sieci przesyłowej, sieci dystrybucyjnej, sieci przesyłowej wodorowej, sieci dystrybucyjnej wodorowej, instalacji magazynowej, instalacji magazynowej wodoru lub instalacji skroplonego gazu ziemnego jest obowiązany udostępniać operatorowi, wyznaczonemu zgodnie z ust. 1, 1c, 9 lub 9a, informacje oraz dokumenty niezbędne do realizacji zadań operatora oraz współdziałać z tym operatorem.”,

p) po ust. 14 dodaje się ust. 15–22 w brzmieniu:

„15. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może nakazać, w drodze decyzji, przedsiębiorstwu energetycznemu, w tym także w upadłości, dalsze prowadzenie działalności objętej wyznaczeniem na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego przez okres nie dłuższy niż 2 lata, jeżeli wymaga tego interes społeczny.

16. W przypadku zbycia przedsiębiorstwa energetycznego, w tym także w upadłości, nabywca tego przedsiębiorstwa jest obowiązany do wykonywania decyzji, o której mowa w ust. 15. W odniesieniu do nabywcy Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może wydać kolejną decyzję, o której mowa w ust. 15, pod warunkiem że łączny czas prowadzenia działalności nie przekroczy 2 lat.

17. Jeżeli działalność prowadzona w warunkach określonych w ust. 15 lub 16 przynosi stratę, przedsiębiorstwu energetycznemu należy się pokrycie strat od Skarbu Państwa w wysokości ograniczonej do wysokości rzeczywiście poniesionej

szkody w wyniku nakazania działalności, której nie udało się uniknąć przy zachowaniu należytej staranności prowadzonej działalności określonej w wyznaczeniu na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego, poniesionych w okresie objętym decyzją, o której mowa w ust. 15 lub 16.

18. Wysokość rzeczywiście poniesionej szkody, o której mowa w ust. 17, jest ustalana przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki po zakończeniu okresu objętego decyzją, o której mowa w ust. 15 lub 16.

19. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki prowadzi rejestr przedsiębiorstw energetycznych wyznaczonych na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru oraz operatora systemu połączonego wodorowego.

20. Rejestr, o którym mowa w ust. 19, prowadzi się w postaci elektronicznej.

21. Rejestr, o którym mowa w ust. 19, jest jawny i udostępniany w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki.

22. Rejestr, o którym mowa w ust. 19, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstwa energetycznego przez:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę wraz z oznaczeniem formy prawnej,
 - b) miejsce prowadzenia działalności albo siedzibę oraz ich adres;
- 2) rodzaj, datę oraz okres wyznaczenia;
- 3) aktualną treść wyznaczenia.”;

17) w art. 9h¹:

- a) w ust. 1 wyrazy „lub operatorem systemu połączonego” zastępuje się wyrazami „, operatorem systemu połączonego, operatorem systemu przesyłowego wodorowego lub operatorem systemu połączonego wodorowego”,
- b) w ust. 2:
 - po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:
 - „1a) na wniosek właściciela sieci przesyłowej wodorowej, o którym mowa w art. 9h ust. 3¹ albo ust. 3⁴ pkt 1;
 - 1b) na wniosek operatora systemu przesyłowego wodorowego złożony łącznie z wnioskiem o udzielenie odstępstwa zgodnie z art. 9d³ ust. 1;”,
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) z urzędu, w przypadku braku wniosków, o których mowa w pkt 1–1b;”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po stwierdzeniu, że przedsiębiorstwo energetyczne spełnia kryteria niezależności, o których mowa w art. 9d ust. 1a, przyznaje temu przedsiębiorstwu, w drodze decyzji, certyfikat niezależności, w terminie 100 dni roboczych od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–1b, albo od dnia złożenia wniosku Komisji Europejskiej, o którym mowa w ust. 2 pkt 3.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli Prezes Urzędu Regulacji Energetyki nie wyda decyzji, o której mowa w ust. 5:

1) w terminie 100 dni roboczych od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1–1b, albo od dnia złożenia wniosku Komisji Europejskiej, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, lub

2) w terminie 2 miesięcy od dnia wydania przez Komisję Europejską pozytywnej opinii albo od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 4

– przyjmuje się, że certyfikat niezależności został przyznany.”,

e) w ust. 12 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku odmowy wydania certyfikatu niezależności lub stwierdzenia, po sprawdzeniu, o którym mowa w ust. 11, że operator systemu przesyłowego, operator systemu połączonego, operator systemu przesyłowego wodorowego albo operator systemu połączonego wodorowego nie spełnia kryteriów niezależności, o których mowa w art. 9d ust. 1a, lub kryteriów o których mowa w ust. 7, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki określa, w drodze decyzji, kryteria, które nie są spełnione, oraz wyznacza termin na podjęcie działań mających na celu spełnienie tych kryteriów.”;

18) w art. 9h²:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku:

1) gdy o przyznanie certyfikatu niezależności wystąpi właściciel sieci przesyłowej, właściciel sieci przesyłowej wodorowej lub przedsiębiorstwo energetyczne, na które podmiot z państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) –

strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym wywiera decydujący wpływ, o którym mowa w art. 9d ust. 1c,

- 2) wystąpienia okoliczności, w wyniku których podmiot, o którym mowa w pkt 1, może wywierać decydujący wpływ, o którym mowa w art. 9d ust. 1c, na operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu przesyłowego wodorowego albo na sieć przesyłową lub sieć przesyłową wodorową

– Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie 100 dni roboczych od dnia złożenia wniosku o przyznanie certyfikatu niezależności lub wystąpienia okoliczności, przekazuje Komisji Europejskiej stanowisko wraz z wnioskiem o wydanie opinii w sprawie spełniania przez właściciela sieci przesyłowej, właściciela sieci przesyłowej wodorowej lub przedsiębiorstwo energetyczne wymagań określonych w art. 9d ust. 1 albo ust. 1³ i 1⁴ oraz ust. 1a oraz wpływu przyznania im certyfikatu niezależności na bezpieczeństwo dostaw paliw gazowych, energii elektrycznej lub wodoru w Unii Europejskiej lub na istotne interesy dotyczące bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej lub Unii Europejskiej.”,

b) w ust. 2:

- w pkt 1 i 3 wyrazy „paliw gazowych lub energii elektrycznej” zastępuje się wyrazami „paliw gazowych, energii elektrycznej lub wodoru”,
- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) stosunków w zakresie własności, obrotu lub stosunków handlowych, które mogłyby negatywnie wpływać na zdolność właściciela sieci przesyłowej, właściciela sieci przesyłowej wodorowej, operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu przesyłowego wodorowego do zapewnienia dostaw gazu ziemnego lub wodoru do Rzeczypospolitej Polskiej lub Unii Europejskiej;”,

c) w ust. 4:

- w pkt 1 wyrazy „dwóch miesięcy” zastępuje się wyrazami „50 dni roboczych”,
- w pkt 2 wyrazy „czterech miesięcy” zastępuje się wyrazami „100 dni roboczych”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki odmawia przyznania certyfikatu niezależności, w przypadku gdy nie wykazano, że:

- 1) właściciel sieci przesyłowej, właściciel sieci przesyłowej wodorowej lub przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, spełnia wymagania określone w art. 9d ust. 1 albo ust. 1³ i 1⁴ oraz ust. 1a;
 - 2) przyznanie certyfikatu niezależności nie spowoduje zagrożenia:
 - a) bezpieczeństwa dostaw paliw gazowych, energii elektrycznej lub wodoru na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - b) istotnych interesów dotyczących bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej lub Unii Europejskiej.”,
 - e) w ust. 7 wyrazy „dwóch miesięcy” zastępuje się wyrazami „50 dni roboczych”,
 - f) ust. 9 otrzymuje brzmienie
„9. Operator systemu przesyłowego i operator systemu przesyłowego wodorowego niezwłocznie informują Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 2.”;
- 19) w art. 9k dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:
- „2. Operator systemu przesyłowego gazowego oraz
- 1) operator systemu przesyłowego wodorowego, któremu udzielono odstępstwa, o którym mowa w art. 9d³ ust. 1, albo
 - 2) operator systemu połączonego wodorowego wyznaczony na sieci przesyłowej wodorowej, któremu udzielono odstępstwa, o którym mowa w art. 9d³ ust. 1
- działają w formie jednej spółki akcyjnej, której jedynym akcjonariuszem jest Skarb Państwa.
3. Operator systemu przesyłowego wodorowego albo operator systemu połączonego wodorowego wyznaczony na sieci przesyłowej wodorowej, którym nie udzielono odstępstwa, o którym mowa w art. 9d³ ust. 1, działają w formie spółki akcyjnej, której jedynym akcjonariuszem jest operator systemu przesyłowego gazowego.”;
- 20) w art. 16:
- a) w ust. 1:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii, lub przesyłaniem wodoru, lub dystrybucją wodoru sporządza, dla obszaru swojego działania, plan rozwoju w zakresie zaspokojenia

obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe, energię lub wodór, na okres nie krótszy niż 3 lata, uwzględniając:”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dziesięcioletni plan rozwoju sieci o zasięgu unijnym, o którym mowa w art. 26 ust. 3 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2024/1789 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, zmiany rozporządzeń (UE) nr 1227/2011, (UE) 2017/1938, (UE) 2019/942 i (UE) 2022/869 oraz decyzji (UE) 2017/684, a także uchylenia rozporządzenia (WE) nr 715/2009 (Dz. Urz. UE L 2024/1789 z 15.07.2024), zwanego dalej „rozporządzeniem 2024/1789”, art. 30 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2019/943 lub art. 59 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2024/1789 – w przypadku przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem paliw gazowych, energii elektrycznej lub wodoru;”,

b) w ust. 1a wyrazy „paliw gazowych lub energii elektrycznej” zastępuje się wyrazami „paliw gazowych, energii elektrycznej lub wodoru”,

c) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii, lub przesyłaniem wodoru, lub dystrybucją wodoru współpracują ze sobą przy sporządzaniu planów, o których mowa w ust. 1, w szczególności:

- 1) operator systemu przesyłowego gazowego współpracuje z operatorem systemu przesyłowego wodorowego w celu zapewnienia wyboru energooszczędnych rozwiązań, które umożliwiają efektywną kosztowo dekarbonizację sektora gazowego, elastyczne i efektywne wykorzystanie aktywów tych operatorów, uwzględniając wszystkie nośniki energii, w tym przez przekształcenie sieci gazowych w sieci wodorowe;
- 2) operator systemu przesyłowego wodorowego współpracuje odpowiednio z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego i operatorem systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w celu koordynowania wspólnych wymagań dotyczących systemu przesyłowego wodorowego, systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego;

- 3) operator systemu dystrybucyjnego gazowego współpracuje z operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego w celu zapewnienia wyboru energooszczędnych rozwiązań, które umożliwiają efektywną kosztowo dekarbonizację sektora gazowego, elastyczne i efektywne wykorzystanie aktywów tych operatorów, uwzględniając wszystkie nośniki energii, w tym przez przekształcenie sieci gazowych w sieci wodorowe.”,
- d) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego i operator systemu przesyłowego wodorowego sporządzają, dla obszaru swojego działania, plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe, energię elektryczną lub wodór na okres 10 lat. Plan ten podlega aktualizacji co 2 lata.”,
- e) w ust. 4 w pkt 2 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) wodorowego sporządza plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na wodór na okres nie krótszy niż 4 lata”,
- f) po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:
- „6a. Plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na wodór sporządzany przez operatora systemu przesyłowego gazowego i operatora systemu przesyłowego wodorowego uwzględnia plan rozwoju sporządzony przez operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego.
- 6b. Plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na wodór sporządzany przez operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego uwzględnia plan rozwoju sporządzony przez operatora systemu dystrybucyjnego gazowego i operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, których systemy są zlokalizowane na obszarze działania tego operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego.”,
- g) w ust. 7:
- pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2) przedsięwzięcia w zakresie modernizacji, rozbudowy albo budowy sieci oraz planowanych nowych źródeł paliw gazowych lub energii, w tym instalacji odnawialnego źródła energii, lub wodoru, w tym instalacji wytwarzających wodór niskoemisyjny lub wodór odnawialny oraz sieci, która powstała w celu przesyłania wodoru do sieci przesyłowej wodorowej;

- 3) przedsięwzięcia w zakresie modernizacji, rozbudowy lub budowy połączeń z systemami gazowymi, systemami elektroenergetycznymi albo systemami wodorowymi innych państw – w przypadku planów sporządzanych przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej lub przesyłaniem wodoru, lub dystrybucją wodoru;”,
- w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 10–12 w brzmieniu:
- „10) w przypadku planu sporządzanego przez operatora systemu przesyłowego wodorowego:
- a) określenie sieci, która jest lub może zostać przekształcona na cele przesyłania wodoru, w szczególności w celu dostarczania wodoru odbiorcom końcowym w sektorach gospodarki, w których potencjał redukcji emisji gazów cieplarnianych jest ograniczony, biorąc pod uwagę efektywność energetyczną i ekonomiczną,
 - b) informacje dotyczące lokalizacji odbiorców końcowych w sektorach, o których mowa w lit. a, w celu wykorzystania wodoru niskoemisyjnego i wodoru odnawialnego w tych sektorach;
- 11) w przypadku planu sporządzanego przez operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego – informacje dotyczące możliwości przekształcenia sieci gazowych w sieci dystrybucyjne wodorowe oraz stopnia, w jakim to przekształcenie jest wymagane do zaspokojenia prognozowanego zapotrzebowania na wodór;
- 12) w przypadku planu sporządzanego przez operatora systemu przesyłowego gazowego i operatora systemu przesyłowego wodorowego – ocenę możliwego sposobu zaspokojenia potrzeb występujących w systemie gazowym, systemie elektroenergetycznym i systemie wodorowym lub, w stosownych przypadkach – w systemie ciepłowniczym, z uwzględnieniem informacji dotyczących lokalizacji i wielkości aktywów w zakresie magazynowania energii i przetwarzania energii elektrycznej do postaci paliw gazowych lub wodoru, a także informacji o wspólnej lokalizacji instalacji służącej do wytwarzania wodoru oraz instalacji służącej do wykorzystania wodoru.”,
- h) w ust. 9:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego albo operator systemu przesyłowego wodorowego, określając w planie, o którym mowa w ust. 2, poziom połączeń międzysystemowych gazowych, elektroenergetycznych albo wodorowych, biorą w szczególności pod uwagę:”,
 - w pkt 2 wyrazy „albo elektroenergetyczne” zastępuje się wyrazami „, elektroenergetyczne albo wodorowe”,
 - w pkt 3 wyrazy „albo elektroenergetycznych” zastępuje się wyrazami „, elektroenergetycznych albo wodorowych”,
- i) ust. 11 otrzymuje brzmienie:
- „11. W planie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się także zapotrzebowanie na nowe zdolności w systemie przesyłowym lub systemie dystrybucyjnym, lub systemie przesyłowym wodorowym, lub systemie dystrybucyjnym wodorowym zgłoszone przez podmioty przyłączone do sieci lub podmioty ubiegające się o przyłączenie do sieci.”,
- j) w ust. 12:
- we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „paliw gazowych lub energii elektrycznej” zastępuje się wyrazami „paliw gazowych, energii elektrycznej lub wodoru”,
 - w pkt 1 wyrazy „paliw gazowych lub energii” zastępuje się wyrazami „paliw gazowych, energii elektrycznej lub wodoru”,
 - w pkt 2 wyrazy „paliw gazowych lub energii elektrycznej” zastępuje się wyrazami „paliw gazowych, energii elektrycznej lub wodoru”,
- k) ust. 14a otrzymuje brzmienie:
- „14a. Projekt aktualizacji planu rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe lub wodór, o którym mowa w ust. 2 i ust. 4 pkt 1 i 3, przedkłada się do uzgodnienia z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do dnia 30 kwietnia w roku, który jest drugim rokiem obowiązywania uzgodnionego planu rozwoju, niezależnie od daty jego uzgodnienia.”,
- l) ust. 15–15b otrzymują brzmienie:

„15. Operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, operator systemu przesyłowego wodorowego, operator systemu dystrybucyjnego gazowego, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operator systemu dystrybucyjnego wodorowego:

- 1) konsultują projekt planu, o którym mowa w ust. 2 i 4, z wyłączeniem informacji, o których mowa w ust. 7 pkt 5 i 6, oraz z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych, z zainteresowanymi stronami, zamieszczając ten projekt na swoich stronach internetowych i wyznaczając termin na zgłaszanie uwag, nie krótszy niż 21 dni;
- 2) zamieszczają wyniki konsultacji na swoich stronach internetowych oraz aktualizują te strony internetowe, aby wszystkie zainteresowane strony były informowane o harmonogramie, sposobie oraz zakresie tych konsultacji, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych.

15a. Operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, operator systemu przesyłowego wodorowego, operator systemu dystrybucyjnego gazowego, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operator systemu dystrybucyjnego wodorowego są obowiązani do zamieszczania uzgodnionego z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki planu rozwoju, o którym mowa w ust. 1, z wyłączeniem informacji, o których mowa w ust. 7 pkt 5 i 6, oraz z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych, na swoich stronach internetowych.

15b. Operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, operator systemu przesyłowego wodorowego, operator systemu dystrybucyjnego gazowego, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operator systemu dystrybucyjnego wodorowego przedkładają Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do uzgodnienia projekt planu, o którym mowa w ust. 2 i 4, oraz jego aktualizację, w terminie do dnia 30 kwietnia danego roku. Projekt planu, o którym mowa w ust. 2 lub 4, oraz jego aktualizację, operatorzy, o których mowa w zdaniu pierwszym, przedkładają po przeprowadzeniu konsultacji, o których mowa w ust. 15, wraz z wynikami tych konsultacji.”,

- m) dodaje się ust. 24–26 w brzmieniu:

„24. Operator systemu przesyłowego gazowego oraz operator systemu przesyłowego wodorowego otrzymują informacje na potrzeby sporządzenia planu, o którym mowa w ust. 1, od:

- 1) operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego dotyczące:
 - a) odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci wytwórcy energii elektrycznej, w tym o lokalizacji jednostki wytwórczej, terminie ich przyłączenia oraz mocy przyłączeniowej jednostki wytwórczej, których dana odmowa dotyczy,
 - b) wydanych warunków przyłączenia oraz zawartych umów o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej dotyczących jednostki wytwórczej energii elektrycznej, jeżeli przebieg istniejącej lub planowanej sieci przesyłowej wodorowej negatywnie wpływa lub będzie wpływać na bezpieczne funkcjonowanie tej jednostki wytwórczej;
- 2) operatora systemu dystrybucyjnego gazowego lub operatora systemu magazynowania dotyczące planów rozwoju sieci i instalacji magazynowych, w tym o lokalizacji tych sieci i instalacji, terminie ich przyłączenia oraz mocy i pojemności tych instalacji magazynowych;
- 3) operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, w postaci:
 - a) planów, o których mowa w ust. 1, dla obszaru działania tego operatora oraz
 - b) informacji dotyczących zapotrzebowania na wodór przedsiębiorstw przyłączonych do sieci dystrybucyjnej wodorowej;
- 4) operatora systemu magazynowania wodoru dotyczące planów rozwoju instalacji magazynowych wodoru, w tym o lokalizacji tych instalacji, terminie ich przyłączenia do sieci oraz ich mocy;
- 5) przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła dotyczące zainteresowania tego przedsiębiorstwa przyłączeniem do sieci przesyłowej wodorowej, w tym o lokalizacji przyłączanych instalacji, terminie ich przyłączenia do sieci oraz ich mocy.

25. Operator systemu dystrybucyjnego wodorowego dokonuje wymiany informacji potrzebnych do opracowania planu, o którym mowa w ust. 1, z innymi operatorami systemu wodorowego, w szczególności z:

- 1) operatorem systemu przesyłowego wodorowego lub innymi operatorami systemu dystrybucyjnego wodorowego, w postaci:
 - a) planów, o których mowa w ust. 1, dla obszaru działania tych operatorów oraz
 - b) informacji dotyczących zapotrzebowania na wodór przedsiębiorstw przyłączonych do sieci tych operatorów;
- 2) operatorami systemu magazynowania wodoru w zakresie rozwoju instalacji magazynowych wodoru, w tym o lokalizacji tych instalacji, terminie ich przyłączenia do sieci oraz ich mocy.

26. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki uwzględnia plan, o którym mowa w ust. 1, sporządzany przez operatora systemu przesyłowego wodorowego lub operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego przy zatwierdzaniu opłat specjalnych, o których mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia 2024/1789.”;

21) w art. 23 w ust. 2:

- a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wyznaczanie operatorów systemu, o których mowa w art. 9h ust. 1, 1c, 9 i 9a, i cofanie wyznaczenia operatorów systemu, o których mowa w art. 9h ust. 1c, oraz publikowanie w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki i zamieszczanie na swojej stronie internetowej w Biuletynie Informacji Publicznej informacji o danych adresowych, obszarze działania, okresie wyznaczenia tych operatorów, a także o dacie wydania decyzji o cofnięciu wyznaczenia operatorów systemu, o których mowa w art. 9h ust. 1c;”;
- b) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) kontrolowanie standardów jakościowych obsługi odbiorców, z wyłączeniem odbiorców wodoru, oraz kontrolowanie na wniosek odbiorcy dotrzymania parametrów jakościowych paliw gazowych, energii elektrycznej i wodoru;”;
- c) po pkt 11h dodaje się pkt 11i w brzmieniu:

„11i) zatwierdzanie opłat specjalnych, o których mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia 2024/1789;”;
- d) po pkt 20 dodaje się pkt 20a w brzmieniu:

„20a) monitorowanie funkcjonowania systemu wodorowego w zakresie:

 - a) warunków przyłączania podmiotów do sieci wodorowej i ich realizacji oraz dokonywania napraw tej sieci,

- b) wypełniania obowiązku publikowania przez operatorów systemu wodorowego informacji dotyczących połączeń międzysystemowych, korzystania z sieci wodorowej i rozdziału zdolności przesyłowych stron umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru, z uwzględnieniem konieczności traktowania tych informacji jako poufnych ze względów handlowych,
 - c) warunków świadczenia przez przedsiębiorstwa energetyczne usług magazynowania wodoru,
 - d) bezpieczeństwa dostarczania wodoru,
 - e) wypełnienia przez operatorów systemu wodorowego ich zadań,
 - f) wypełnienia przez przedsiębiorstwo energetyczne obowiązków wymienionych w art. 44;”,
- e) w pkt 21c w lit. j średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. k i l w brzmieniu:
- „k) wykazów, o których mowa w art. 9h ust. 8g,
 - l) rejestru, o którym mowa w art. 9h ust. 19;”;
- 22) w art. 24 w ust. 1 wyrazy „paliw gazowych i energii elektrycznej” zastępuje się wyrazami „paliw gazowych, energii elektrycznej i wodoru”;
- 23) w art. 32 w ust. 1:
- a) w pkt 1:
 - w lit. d dodaje się tiret czwarte–szóste w brzmieniu:
 - „– wyłącznie z wodoru niskoemisyjnego,
 - wyłącznie z wodoru odnawialnego,
 - wyłącznie z wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego;”,
 - w lit. f średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g w brzmieniu:
 - „g) wodoru;”,
 - b) w pkt 2 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:
 - „c) wodoru, z wyjątkiem lokalnego magazynowania wodoru w małej instalacji magazynowej wodoru;”,
 - c) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, z wyłączeniem dystrybucji paliw gazowych w sieci o przepustowości poniżej 1 MJ/s, przesyłania lub dystrybucji ciepła, jeżeli łączna moc zamówiona przez odbiorców nie przekracza 5 MW, oraz przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru;”,

- d) w pkt 4 w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f–h w brzmieniu:
- „f) obrotu wodorem, jeżeli roczna wartość tego obrotu nie przekracza równowartości 10 000 000 euro,
 - g) obrotu wodorem dokonywanego na giełdzie towarowej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany przez towarowe domy maklerskie lub domy maklerskie prowadzące działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi oraz przez spółkę prowadzącą giełdę towarową, giełdową izbę rozrachunkową, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, nabywające wodór z tytułu realizacji zadań określonych w przepisach ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,
 - h) obrotu wodorem innego niż określony w lit. g, dokonywanego przez giełdową izbę rozrachunkową, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, nabywające lub zbywające wodór z tytułu realizacji zadań określonych w przepisach ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany;”;
- 24) w art. 35 po ust. 1d dodaje się ust. 1e w brzmieniu:
- „1e. Wniosek o udzielenie koncesji na magazynowanie wodoru zawiera ponadto dane określone w art. 43h ust. 4 pkt 2.”;
- 25) w art. 43 w ust. 1 wyrazy „energią, skraplaniu gazu ziemnego” zastępuje się wyrazami „energią, magazynowaniu wodoru, skraplaniu gazu ziemnego”;
- 26) po art. 43g dodaje się art. 43h w brzmieniu:
- „Art. 43h. 1. Operator systemu wodorowego prowadzi, w postaci elektronicznej, rejestr instalacji magazynowych wodoru przyłączonych do jego sieci, stanowiącej część

tej sieci lub wchodzących w skład jednostki wytwórczej lub instalacji odbiorcy końcowego przyłączonej do tej sieci, zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 8, w celu zapewnienia możliwości monitorowania rozwoju rynku instalacji magazynowych wodoru.

2. Operator systemu wodorowego jest obowiązany wpisać instalację magazynową wodoru do rejestru, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia oddania tej instalacji magazynowej do eksploatacji lub otrzymania informacji, o której mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy instalacja magazynowa wodoru wchodzi w skład jednostki wytwórczej lub instalacji odbiorcy końcowego przyłączonej do sieci operatora systemu wodorowego, posiadacz tej instalacji jest obowiązany przekazać temu operatorowi informację, zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 8, zawierającą dane, o których mowa w ust. 4, w terminie 7 dni od dnia oddania tej instalacji do eksploatacji.

4. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie posiadacza instalacji magazynowej wodoru:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę wraz z oznaczeniem formy prawnej,
 - b) miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, siedzibę oraz jej adres,
 - c) numer PESEL albo numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada;
- 2) oznaczenie instalacji magazynowej wodoru zawierające:
 - a) określenie technologii wykorzystywanej do magazynowania wodoru,
 - b) dane dotyczące całkowitej pojemności instalacji magazynowej wodoru określonej w Nm^3 ,
 - c) dane dotyczące pojemności czynnej instalacji magazynowej wodoru określonej w tonach,
 - d) miejsce przyłączenia instalacji magazynowej wodoru,
 - e) wskazanie, czy instalacja magazynowa wodoru stanowi część jednostki wytwórczej lub instalacji odbiorcy końcowego;
- 3) tytuł prawny do posiadanej instalacji magazynowej wodoru.

5. Dane, o których mowa w ust. 4, operator systemu wodorowego prowadzący rejestr, o którym mowa w ust. 1, ma obowiązek:

- 1) przechowywać przez okres, na jaki instalacja magazynowa wodoru wpisana do tego rejestru:

- a) jest przyłączona do sieci operatora systemu wodorowego, o którym mowa w ust. 1, lub
 - b) stanowi sieć, o której mowa w lit. a, lub
 - c) wchodzi w skład jednostki wytwórczej lub instalacji odbiorcy końcowego przyłączonej do sieci, o której mowa w lit. a;
- 2) zanonimizować po upływie okresu, o którym mowa w pkt 1.

6. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest jawny i udostępniany przez operatora systemu wodorowego na jego stronie internetowej, z wyłączeniem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, które zastrzegł posiadacz instalacji magazynowej wodoru, lub podlegających ochronie danych osobowych.

7. Posiadacz instalacji magazynowej wodoru powiadamia operatora systemu wodorowego o zmianie danych określonych w ust. 4 w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych. Operator systemu wodorowego jest obowiązany do zaktualizowania tych danych w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wzór rejestru instalacji magazynowych wodoru, wzór informacji, o której mowa w ust. 3, oraz jej aktualizacji, a także format danych zamieszczanych w rejestrze instalacji magazynowych wodoru, kierując się koniecznością ujednolicenia formy przekazywania informacji dotyczących instalacji magazynowych wodoru oraz możliwością agregowania informacji zawartej w rejestrach instalacji magazynowych wodoru prowadzonych przez operatora systemu wodorowego.”;

27) w art. 44:

- a) w ust. 1:
 - po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) dostarczania wodoru, w tym kosztów stałych, kosztów zmiennych i przychodów, odrębnie dla wytwarzania wodoru, przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru, magazynowania wodoru oraz obrotu wodorem”;
 - w pkt 2 wyrazy „pkt 1” zastępuje się wyrazami „pkt 1 i 1a”;
- b) w ust. 2 po wyrazach „skroplonego gazu ziemnego,” dodaje się wyrazy „, przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru, magazynowania wodoru lub obrotu wodorem”;
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2¹ w brzmieniu:

„2¹. Przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane prowadzić ewidencję księgową, przedstawiając pozycje bilansu dla aktywów odrębnie dla rodzajów działalności w zakresie wytwarzania, przesyłania, dystrybucji lub magazynowania paliw gazowych, obrotu paliwami gazowymi, skraplania gazu ziemnego, regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, wytwarzania energii elektrycznej, obrotu energią elektryczną, wytwarzania wodoru, przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru, magazynowania wodoru lub obrotu wodorem.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Sprawozdanie finansowe sporządzane przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej, lub przesyłaniem wodoru, lub dystrybucją wodoru powinno zawierać informację o przychodach z tytułu wykonywania prawa własności do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej, lub sieci przesyłowej wodorowej, lub sieci dystrybucyjnej wodorowej.”;

28) w art. 54 w ust. 7 w części wspólnej wyrazy „ciepłowniczych i gazowych” zastępuje się wyrazami „ciepłowniczych, gazowych i wodorowych”;

29) w art. 56 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie przestrzega obowiązków wynikających ze współpracy z jednostkami upoważnionymi do dysponowania:

- a) energią elektryczną i paliwami gazowymi, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1–4,
- b) wodorem, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 8a;”,

b) w pkt 1c wyrazy „ust. 9–9b” zastępuje się wyrazami „ust. 9–9c”,

c) pkt 24a otrzymuje brzmienie:

„24a)nie będąc operatorem systemu przesyłowego, operatorem systemu dystrybucyjnego, operatorem systemu magazynowania paliw gazowych, operatorem systemu skraplania gazu ziemnego, operatorem systemu połączonego, operatorem systemu przesyłowego wodorowego, operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatorem systemu magazynowania wodoru lub operatorem systemu połączonego wodorowego wyznaczonym na podstawie art. 9h świadczy usługi przesyłania, dystrybucji, magazynowania

paliw gazowych, skraplania gazu ziemnego, regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru, z wyłączeniem dystrybucji wodoru siecią wodorową ograniczoną geograficznie, lub magazynowania wodoru”;

30) w art. 57:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W razie nielegalnego pobierania paliw, z wyłączeniem wodoru, lub energii, przedsiębiorstwo energetyczne może:”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W razie nielegalnego pobierania wodoru przedsiębiorstwo energetyczne może:

1) pobierać od odbiorcy, a w przypadku gdy pobór wodoru nastąpił bez zawarcia umowy, może pobierać od osoby lub osób nielegalnie pobierających wodór opłatę w wysokości 300 zł/kg wodoru, chyba że nielegalne pobieranie wodoru wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności, albo

2) dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych.”,

c) w ust. 2 wyrazy „Należności z tytułu opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 1” zastępuje się wyrazami „Należności z tytułu opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lub ust. 1a pkt 1”;

31) w art. 57g:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kto prowadzi działalność gospodarczą w zakresie magazynowania wodoru lub obrotu wodorem bez wymaganej koncesji, podlega grzywnie do 2500 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”,

b) w ust. 3 wyrazy „przestępstwo określone w ust. 1” zastępuje się wyrazami „przestępstwa określone w ust. 1 lub 1a”.

Art. 2. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725, 834 i 1222) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15a ust. 20 otrzymuje brzmienie:

„20. Uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych bez ograniczeń uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami

budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym, takim jak: sieci i instalacje ciepłne, wentylacyjne, gazowe, w tym wodorowe, oraz wodociągowe i kanalizacyjne.”;

2) w art. 29:

a) w ust. 1:

- w pkt 2 w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:
„f) wodorowych o ciśnieniu roboczym nie wyższym niż 0,5 MPa;”,
- w pkt 23 w lit. f dodaje się przecinek i dodaje się lit. g w brzmieniu:
„g) wodorowych”,
- w pkt 33 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 34 w brzmieniu:
„34) instalacji do wytwarzania wodoru w procesie elektrolizy wraz z infrastrukturą towarzyszącą o łącznej mocy nieprzekraczającej 10 MW.”;

b) w ust. 2 w pkt 29 w lit. d dodaje się przecinek i dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) wodorowymi”,

c) w ust. 3:

- w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) sieci gazowych, sieci wodorowych oraz sieci elektroenergetycznych innych niż wymienione w ust. 1 pkt 2 lit. a, e i f;”,
- w pkt 3 w lit. e kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:
„f) urządzeń do oczyszczania wodoru o przepustowości nie większej niż 250 kg wodoru na dobę.”;

3) w załączniku do ustawy w tabeli w wierszu Kategorii XXVI w kolumnie pierwszej treść otrzymuje brzmienie:

„Kategoria XXVI – sieci, jak: elektroenergetyczne, telekomunikacyjne, gazowe, wodorowe, ciepłownicze, wodociągowe, kanalizacyjne oraz rurociągi przesyłowe”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145 i 1222) w art. 6 po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) budowa i utrzymywanie instalacji i urządzeń służących do przesyłania, dystrybucji lub magazynowania wodoru, a także innych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych instalacji i urządzeń;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 910) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

- a) w pkt 2 w lit. b wyrazy „energii lub paliwa gazowe” zastępuje się wyrazami „energii, paliwa gazowe lub wodór”,
- b) pkt 17 i 18 otrzymują następujące brzmienie:
 - „17) łączeniu rynków – rozumie się przez to tworzony przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemu przesyłowego wodorowego i podmiot prowadzący giełdę towarową transgraniczny mechanizm łączenia rynków krajowych oparty o wspólny algorytm ustalania cen i udostępnione uczestnikom połączonych rynków zdolności przesyłowe na połączeniach z innymi systemami przesyłowymi elektroenergetycznymi, gazowymi lub wodorowymi;
 - 18) obrocie transgranicznym – rozumie się przez to obrót energią elektryczną, paliwami gazowymi lub wodorem dokonywany przez użytkowników systemu z użytkownikami innych systemów przesyłowych elektroenergetycznych, gazowych lub wodorowych na podstawie umów dwustronnych lub transakcji zawieranych w ramach łączenia rynków;”;
- 2) w art. 5 w ust. 3 w pkt 2 po wyrazie „gazowe” dodaje się wyrazy „, wodór”;
- 3) w art. 9 w ust. 6 po wyrazie „gazowymi” dodaje się wyrazy „, wodorem”;
- 4) w art. 14:
 - a) w ust. 2c po wyrazie „gazowe” dodaje się wyrazy „, wodór”,
 - b) w ust. 2d po wyrazie „gazowe” dodaje się wyrazy „, wodór”;
- 5) w art. 50b w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „gazowymi” dodaje się wyrazy „, wodorem”.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, 834, 1089 i 1222) w art. 248 w ust. 2a pkt 8 otrzymuje brzmienie:

- „8) transportu substancji niebezpiecznych:
 - a) rurociągami, z uwzględnieniem pompowni,
 - b) rurociągami wodorowymi– znajdującymi się poza zakładami o zwiększonym ryzyku lub zakładami o dużym ryzyku.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 75 w ust. 1 w pkt 1 w lit. a w tiret czwartym po wyrazie „gazu” dodaje się wyrazy „, w tym wodoru”;
- 2) w art. 78 w ust. 1 w pkt 1 w lit. a w tiret czwartym po wyrazie „gazu” dodaje się wyrazy „, w tym wodoru”.

Art. 7. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2024 r. poz. 1286) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2:
 - a) w pkt 1 wyrazy „elektroenergetycznymi, wodociągowymi” zastępuje się wyrazami „elektroenergetycznymi, wodorowymi, wodociągowymi”,
 - b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) infrastruktura niezbędna do obsługi – obiekty, urządzenia, sieci i instalacje służące do budowy, przebudowy, remontu, utrzymania, użytkowania, zmiany sposobu użytkowania, eksploatacji lub rozbiórki odpowiednio instalacji służących do poprawy parametrów jakościowych paliw gazowych, gazociągów, rurociągów wodorowych, jednostek kogeneracji, węzłów gazu, tłoczní gazu, instalacji magazynowych gazu, instalacji magazynowych wodoru, przyłączy, stacji regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, jednostek regazyfikacyjnych skroplonego gazu ziemnego, baz bunkrowania i przeładunku skroplonego gazu ziemnego lub budynku dla załóg jednostek pływających Straży Granicznej, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 3 lit. b i c, art. 38 pkt 1 lit. d i e, pkt 2 lit. b–zr oraz pkt 4, 5, 7 i 8, w szczególności: obiekty sieci gazowej, sieci i przyłącza elektroenergetyczne, wodorowe, wodociągowe, kanalizacyjne, ciepłne, telekomunikacyjne i teleinformatyczne, infrastruktura drogowa lub kolejowa, nabrzeża, place składowe, obiekty magazynowe, budynki produkcyjne, montownie lub wytwórnie.”;
- 2) w art. 38:
 - a) w pkt 1 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) budowa przyłączy i rurociągów wodorowych służących do przyłączenia do systemu wodorowego wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi oraz

budowa lub przebudowa instalacji magazynowych wodoru wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi;”,

- b) w pkt 2 w lit. zp średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. zr w brzmieniu:
„zr) budowa przyłączy i rurociągów wodorowych służących do przyłączenia do systemu wodorowego wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi oraz budowa lub przebudowa instalacji magazynowych wodoru wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi;”,
- c) w pkt 4 w lit. zd średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. ze w brzmieniu:
„ze) budowa przyłączy i rurociągów wodorowych służących do przyłączenia do systemu wodorowego wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi oraz budowa lub przebudowa instalacji magazynowych wodoru wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi;”,
- d) w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8) podmiot, który zawarł umowę o przyłączenie do sieci przesyłowej wodorowej lub sieci dystrybucyjnej wodorowej z podmiotem wskazanym w art. 38 pkt 2 i 4 – budowa przyłączy i rurociągów wodorowych stanowiących przyłączenia jednostki wytwórczej wodoru do systemu przesyłowego wodorowego lub systemu dystrybucyjnego wodorowego wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

- a) po pkt 25 dodaje się pkt 25a w brzmieniu:
„25a)operator systemu wodorowego – operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operatora systemu połączonego wodorowego w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 88, 89 lub 91 ustawy – Prawo energetyczne;”,
- b) po pkt 33 dodaje się pkt 33¹ w brzmieniu:
„33¹)sieci wodorowe – sieć przesyłową wodorową, sieć dystrybucyjną wodorową lub sieć wodorową ograniczoną geograficznie w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 77, 78 lub 79 ustawy – Prawo energetyczne;”,
- c) pkt 36a otrzymuje brzmienie:

„36a) wodor odnawialny – wodor odnawialny w rozumieniu art. 3 pkt 3d ustawy – Prawo energetyczne;”;

2) art. 60b otrzymuje brzmienie:

„Art. 60b. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania biogazu, biogazu rolniczego, biometanu lub wodoru odnawialnego dokonuje pomiarów ilości biogazu, biogazu rolniczego i biometanu wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii z odnawialnych źródeł energii i transportowanych środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe oraz pomiarów ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe, na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, rejestracji tej ilości i jej przeliczenia na ilość energii wyrażoną w MWh.”;

3) art. 62a otrzymuje brzmienie:

„Art. 62a. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe,
- 2) miejsce dokonywania pomiarów ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe,
- 3) sposób przeliczania ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe na ilość energii wyrażoną w MWh

– biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa obrotu, dostępne technologie oraz potrzebę ustalenia ilości wodoru odnawialnego wytworzonego i transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe.”;

4) w art. 120:

a) w ust. 1 w części wspólnej wyrazy „sieci odpowiednio elektroenergetycznej, gazowej albo sieci ciepłowniczej lub chłodniczej” zastępuje się wyrazami „sieci odpowiednio elektroenergetycznej, gazowej, wodorowej albo sieci ciepłowniczej lub chłodniczej”,

b) w ust. 5:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) wodoru odnawialnego – miejsce wprowadzenia do środka transportu innego niż sieci gazowe albo sieci wodorowe;”,
- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
- „2a) biogazu albo biogazu rolniczego – miejsce wprowadzenia do środka transportu innego niż sieci gazowe;”;
- 5) w art. 121:
- a) w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) wodoru odnawialnego – składa się do operatora systemu przesyłowego gazowego, operatora systemu dystrybucyjnego gazowego albo operatora systemu wodorowego, a w przypadku transportu wodoru odnawialnego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe – do jednostki akredytowanej”,
- b) w ust. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) wodoru odnawialnego – dokonuje operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu dystrybucyjnego gazowego albo operator systemu wodorowego, a w przypadku transportu wodoru odnawialnego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe – jednostka akredytowana,”;
- c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:
- „10. Na potrzeby ustalenia rzeczywistej ilości wodoru odnawialnego wytworzonego z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii i transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe, w celu wydania gwarancji pochodzenia, przyjmuje się wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wodoru odnawialnego, miejsca dokonywania pomiarów ilości wodoru odnawialnego oraz sposób przeliczania ilości wodoru odnawialnego na ilość energii wyrażoną w MWh, weryfikowane przez jednostkę akredytowaną, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 62a.”;
- 6) w art. 122:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Prezes URE wydaje gwarancję pochodzenia w terminie 30 dni od dnia przekazania kompletnego wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia przez operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu dystrybucyjnego

właściwych dla energii elektrycznej, biometanu, biogazu, biogazu rolniczego, wodoru odnawialnego lub operatora systemu wodorowego właściwego dla wodoru odnawialnego, lub przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła lub chłodu, lub przez jednostkę akredytowaną.”,

b) w ust. 9 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wodoru odnawialnego równej ilości MWh wodoru odnawialnego wprowadzonego do sieci przesyłowej gazowej, sieci dystrybucyjnej gazowej albo sieci wodorowej lub transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe, wytworzonego w instalacjach odnawialnego źródła energii, wskazanej w gwarancji pochodzenia;”,

c) w ust. 11 pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6) 1 MWh wodoru odnawialnego wprowadzonego do sieci przesyłowej gazowej, sieci dystrybucyjnej gazowej albo sieci wodorowej, albo

7) 1 MWh wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe, przeliczonego zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 62a.”,

d) w ust. 12:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe wodoru odnawialnego z ilości wodoru odnawialnego wskazanej w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu, albo”,

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe biogazu albo biogazu rolniczego z ilości biogazu albo biogazu rolniczego wskazanej w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu, albo”.

Art. 9. W ustawie z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1289) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 28a otrzymuje brzmienie:

„28a) wódór niskoemisyjny – wódór niskoemisyjny w rozumieniu art. 3 pkt 3c ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;”,

b) uchyla się pkt 28b,

c) pkt 28c otrzymuje brzmienie:

„28c) wódór odnawialny – wódór odnawialny w rozumieniu art. 3 pkt 3d ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;”,

d) po pkt 28c dodaje się pkt 28d w brzmieniu:

„28d) wódór odnawialny pochodzenia niebiologicznego – wódór odnawialny pochodzenia niebiologicznego w rozumieniu art. 3 pkt 3e ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;”;

2) w art. 43 w ust. 2 pkt 3a i 3b otrzymują brzmienie:

„3a) krajowy cel w zakresie liczby stacji wodoru oferujących do tankowania wyłącznie wódór odnawialny i wódór odnawialny pochodzenia niebiologicznego, ustalony na poziomie wspierającym rozwój wodoru odnawialnego i wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego;

3b) krajowy cel w zakresie udziału wodoru niskoemisyjnego, wodoru odnawialnego i wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego w całości paliw wykorzystywanych w transporcie, ustalony na poziomie wspierającym rozwój wodoru odnawialnego i wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego;”.

Art. 10. Operator systemu przesyłowego wodorowego lub operator systemu połączonego wodorowego w zakresie systemu przesyłowego wodorowego, odpowiednio do zakresu działania, po raz pierwszy sporządzają informacje, o których mowa w art. 9c ust. 9c ustawy zmienianej w art. 1, za okres od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2025 r. oraz przekazują te informacje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki surowcami energetycznymi oraz ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie do dnia 31 marca 2026 r.

Art. 11. 1. Do dnia 4 sierpnia 2026 r. operator systemu przesyłowego gazowego wyznaczony na podstawie przepisów dotychczasowych jest operatorem systemu przesyłowego wodorowego w rozumieniu art. 3 pkt 88 ustawy zmienianej w art. 1, pod warunkiem złożenia wniosków, o których mowa w art. 9h¹ ust. 2 pkt 1b ustawy zmienianej w art. 1.

2. Operator będący operatorem systemu przesyłowego wodorowego, o którym mowa w ust. 1, może w szczególności:

1) sporządzać plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na wódór zgodnie z art. 16 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;

2) być członkiem europejskiej sieci operatorów sieci wodorowych (ENNOH), o której mowa w art. 57 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2024/1789 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, zmiany rozporządzeń (UE) nr 1227/2011, (UE) 2017/1938, (UE) 2019/942 i (UE) 2022/869 oraz decyzji (UE) 2017/684, a także uchylenia rozporządzenia (WE) nr 715/2009 (Dz. Urz. UE L 2024/1789 z 15.07.2024).

3. Do dnia 4 sierpnia 2026 r. do operatora będącego operatorem systemu przesyłowego wodorowego, o którym mowa w ust. 1, przepisów art. 9d ust. 1³ i 1⁴, art. 9h ust. 3¹ oraz art. 9k ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się.

Art. 12. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po raz pierwszy składa sprawozdanie, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie wodoru, w terminie do dnia 30 kwietnia 2026 r.

Art. 13. 1. Podmiot, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadził działalność gospodarczą w zakresie magazynowania wodoru lub obrotu wodorem, która w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wymaga uzyskania koncesji, jest obowiązany, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, złożyć do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wniosek o udzielenie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 lit. c i pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Podmiot może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 1, na dotychczasowych zasadach do dnia prawomocnego rozstrzygnięcia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wniosku, o którym mowa w ust. 1.

Art. 14. 1. W terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 54 ust. 6 i 7 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą osoby posiadające przed dniem wejścia w życie tych przepisów świadectwa kwalifikacyjne do wykonywania czynności związanych z eksploatacją lub dozorem urządzeń, instalacji i sieci gazowych wytwarzających, przetwarzających, przesyłających, magazynujących i zużywających paliwa gazowe mogą wykonywać również czynności związane z eksploatacją lub dozorem urządzeń, instalacji i sieci wodorowych.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, w terminie, o którym mowa w ust. 1, są obowiązane do uzyskania świadectwa kwalifikacyjnego do wykonywania czynności związanych z eksploatacją lub dozorem w zakresie urządzeń, instalacji i sieci wodorowych.

3. W przypadku nieuzyskania świadectwa kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 2, w terminie, o którym mowa w ust. 1, osoby, o których mowa w ust. 1, nie mogą wykonywać czynności związanych z eksploatacją lub dozorem urządzeń, instalacji i sieci wodorowych.

Art. 15. Osoby, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskały uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych, uznaje się za osoby posiadające uprawnienia budowlane w zakresie, o którym mowa w art. 15a ust. 20 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 16. W sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę, odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego,
 - 2) zgłoszenia budowy lub wykonywania innych robót budowlanych
- stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 17. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 54 ust. 6 i 7 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 54 ust. 6 i 7 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 2) art. 62a ustawy zmienianej w art. 8 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 62a ustawy zmienianej w art. 8 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– nie dłużej jednak niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wynikających z niniejszej ustawy wynosi w roku:

- 1) 2025 – 1 350 000,00 zł;
- 2) 2026 – 1 669 250,00 zł;
- 3) 2027 – 1 393 750,00 zł;
- 4) 2028 – 1 400 750,00 zł;
- 5) 2029 – 1 407 750,00 zł;
- 6) 2030 – 1 414 750,00 zł;
- 7) 2031 – 1 421 750,00 zł;

- 8) 2032 – 1 429 250,00 zł;
- 9) 2033 – 1 436 750,00 zł;
- 10) 2034 – 1 444 750,00 zł.

2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 oraz w przypadku gdy część planowanych wydatków, o których mowa w ust. 1, przypadająca proporcjonalnie na okres od początku roku kalendarzowego do końca danego kwartału została przekroczona:

- 1) po pierwszym kwartale – co najmniej o 20 %,
- 2) po dwóch kwartałach – co najmniej o 15 %,
- 3) po trzech kwartałach – co najmniej o 10 %

– Prezes Urzędu Regulacji Energetyki stosuje mechanizm korygujący polegający na obniżeniu kosztów realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 20 lit. a tiret drugie w zakresie, w jakim dotyczy dziesięcioletniego planu rozwoju sieci wodorowej o zasięgu unijnym, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel regulacji

Rozwój gospodarki wodorowej został uznany za jeden z priorytetów realizacji Europejskiego Zielonego Ładu, którego głównym celem jest osiągnięcie neutralności klimatycznej Europy do 2050 r. W lipcu 2020 r. Komisja Europejska opublikowała Strategię w zakresie wodoru na rzecz Europy neutralnej dla klimatu, zwaną dalej „Strategią Wodorową UE”, która wyznacza strategiczne ramy wdrażania europejskiej gospodarki wodorowej. Na gruncie Strategii Wodorowej UE za wodór odnawialny został uznany wodór wytwarzany w drodze elektrolizy wody, do której została wykorzystana energia elektryczna ze źródeł odnawialnych. Wodór odnawialny może być wytwarzany również w procesie reformingu biogazu lub biochemicznego przekształcania biomasy, pod warunkiem spełniania wymogów zrównoważonego rozwoju. Za wodór niskoemisyjny uznano wodór wytwarzany z paliw kopalnych przy zastosowaniu technologii wychwytywania CO₂ oraz wodór powstały w procesie elektrolizy wody ze znacznym ograniczeniem emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia.

Priorytetem Komisji Europejskiej jest wdrożenie technologii produkcji wodoru odnawialnego na szeroką skalę, z zachowaniem okresu przejściowego, podczas którego będzie akceptowana produkcja niskoemisyjnego wodoru, pod warunkiem zastosowania technologii ograniczających emisyjność. Plany przewidują wdrażanie europejskiej gospodarki wodorowej w następujących fazach:

- 1) faza I (lata 2020–2024): instalacja zasilanych energią z odnawialnych źródeł energii (OZE) elektrolizerów o mocy co najmniej 6 GW. W tej fazie popyt na wodór będzie zaspokajany przede wszystkim przez produkcję lokalną oraz dzięki mieszanii wodoru z gazem ziemnym;
- 2) faza II (lata 2025–2030): uczynienie z wodoru części zintegrowanego systemu energetycznego oraz osiągnięcie 40 GW mocy elektrolizerów zasilanych z OZE. Podczas realizacji tej fazy przewidywane jest pojawienie się zapotrzebowania na unijną infrastrukturę logistyczną, co spowoduje konieczność zaplanowania podstaw paneuropejskiej sieci oraz stworzenie sieci stacji tankowania wodoru. Sieci gazowe zostaną częściowo przekształcone na potrzeby przesyłania wodoru;
- 3) faza III (lata 2031–2050): osiągnięcie dojrzałości technologii wodoru odnawialnego.

W odpowiedzi na plany ogłoszone przez Komisję Europejską Rada Ministrów w dniu

2 listopada 2021 r. przyjęła Polską Strategię Wodorową do roku 2030 z perspektywą do roku 2040, zwaną dalej „PSW”. Dokument wyznacza strategiczne ramy wdrażania gospodarki wodorowej w Polsce ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystania niskoemisyjnego i odnawialnego wodoru w energetyce, ciepłownictwie, transporcie oraz przemyśle, określając 6 celów:

- 1) cel 1 – „Wdrożenie technologii wodorowych w energetyce i ciepłownictwie”;
- 2) cel 2 – „Wykorzystanie wodoru jako paliwa alternatywnego w transporcie”;
- 3) cel 3 – „Wsparcie dekarbonizacji przemysłu”;
- 4) cel 4 – „Produkcja wodoru w nowych instalacjach”;
- 5) cel 5 – „Sprawny i bezpieczny przesył, dystrybucja i magazynowanie wodoru”;
- 6) cel 6 – „Stworzenie stabilnego otoczenia regulacyjnego”.

PSW wpisuje się w działania przedstawione w Polityce energetycznej Polski do 2040 r., zwanej dalej „PEP2040”, zgodnie z którymi do 2030 r. należy osiągnąć zdolność transportu sieciami gazowymi mieszaniny zawierającej ok. 10 % gazów innych niż gaz ziemny (przede wszystkim biometanu i wodoru) oraz rozwój niskoemisyjnego transportu opartego m.in. na wodorowych ogniwach paliwowych.

II. Opis proponowanych zmian – przewidywane skutki prawne

Obowiązujące przepisy prawa krajowego nie odpowiadają na potrzeby związane ze skutecznym wdrażaniem założeń PSW oraz wynikające z dynamicznie rozwijającego się rynku wodoru w Europie i na świecie. Polska obecnie jest trzecim w Europie¹ producentem wodoru. Produkcja wodoru odbywa się jednak wyłącznie z wykorzystaniem paliw kopalnych na potrzeby własne przedsiębiorstw. Zachowanie istotnej pozycji europejskiego producenta wodoru oraz utrzymanie konkurencyjności polskiej gospodarki wymaga uregulowania zagadnień związanych z pełnym łańcuchem wartości gospodarki wodorowej w polskim porządku prawnym.

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw, zwany dalej „projektem ustawy”, umożliwia realizację celu 6 – „Stworzenie stabilnego otoczenia regulacyjnego” PSW. Projekt ustawy stanowi część pakietu legislacyjnego zwanego „Konstytucją dla wodoru”, którego głównym celem jest stworzenie ram regulacyjnych funkcjonowanie rynku wodoru w Polsce. Zawarte w nim przekrojowe zmiany zakładają m.in.:

¹ Źródło: Fuel Cells and Hydrogen Observatory „2021 Hydrogen supply and demand”, zgodnie z danymi z 2019 r.

- 1) wprowadzenie siatki pojęć w przepisach prawa energetycznego koniecznych do rozwoju i funkcjonowania rynku wodoru w Polsce;
- 2) utworzenie ram umożliwiających międzysektorową działalność w zakresie gazu ziemnego i wodoru;
- 3) stworzenie zasad certyfikacji i wyznaczania operatorów wodorowych;
- 4) uregulowanie zasad koncesjonowania działalności związanej z magazynowaniem wodoru;
- 5) zaprojektowanie zasad funkcjonowania systemów wodorowych;
- 6) wprowadzenie systemowych mechanizmów wsparcia dla prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej dla projektów z zakresu technologii wodorowych;
- 7) propozycję uproszczeń dla podmiotów inwestujących w rozwój systemu wodorowego.

Powyższe zmiany będą skutkować stabilnością prawa dla podmiotów z sektora publicznego i prywatnego operujących w obszarze wodoru oraz przyczynią się do pełnego wykorzystania potencjału tego nośnika energii.

Istotny wpływ na kształt polskich regulacji będzie miała rewizja przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009, str. 94, z późn. zm.) (Dyrektywa Gazowa UE), której propozycja została opublikowana w grudniu 2021 r., oraz projekt rewizji przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009, str. 36, z późn. zm.). W grudniu 2021 r. Komisja Europejska przedstawiła pakiet rozwiązań mających na celu dekarbonizację rynku gazu Unii Europejskiej (UE) przez ułatwienie wykorzystania odnawialnych i niskoemisyjnych gazów, w tym wodoru, oraz zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego kontynentu, zwany dalej „projektem nowego pakietu gazowego”. W 2023 r. pakiet tych rozwiązań był dwukrotnie przedmiotem znaczących zmian. W dniu 11 kwietnia 2024 r. projekt nowego pakietu gazowego został przyjęty przez Parlament Europejski, a w dniu 21 maja 2024 r. przez Radę Unii Europejskiej. W dniu 15 lipca 2024 r. oba dokumenty oficjalnie opublikowano w Dzienniku Urzędowym UE, tj. dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1788 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, zmieniającą dyrektywę (UE) 2023/1791 i uchylającą dyrektywę 2009/73/WE (Dz. Urz. UE L 2024/1788 z 15.07.2024) oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1789 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie rynków wewnętrznych gazu odnawialnego,

gazu ziemnego i wodoru, zmiany rozporządzeń (UE) nr 1227/2011, (UE) 2017/1938, (UE) 2019/942 i (UE) 2022/869 oraz decyzji (UE) 2017/684, a także uchylenia rozporządzenia (WE) nr 715/2009 (Dz. Urz. UE L 2024/1789 z 15.07.2024), zwane dalej „nowym pakietem gazowym”.

Nowy pakiet gazowy kładzie silny nacisk na regulację i budowę konkurencyjnego rynku wodoru do 2030 r. Wprowadza nie tylko definicję gazów odnawialnych i „gazów niskoemisyjnych” oraz unijny system certyfikacji wodoru, ale także proponuje kompleksowe uregulowanie rynku tego paliwa. Zakłada on w tym zakresie m.in. powołanie „Europejskiej sieci operatorów sieci wodorowych” (ENNOH), na wzór istniejącej ENTSOG, zrzeszającej operatorów sieci gazowych, czy ENTSO-E, zrzeszającej operatorów systemów przesyłowych energii elektrycznej. Zadania ENNOH będą obejmować m.in. sporządzanie odpowiednich kodeksów sieci, publikowanie niewiążącego dziesięcioletniego planu rozwoju sieci (TYNDP), w tym europejskiej prognozy na zapotrzebowanie dostaw, a także ogólnounijne, niewiążące dziesięcioletnie plany rozwoju sieci dla sektora wodoru w oparciu o istniejącą i prognozowaną podaż i popyt, po konsultacji ze wszystkimi odpowiednimi zainteresowanymi stronami. W tym celu państwa członkowskie UE powinny w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie rewizji dyrektywy nowego pakietu gazowego zapewnić funkcjonowanie operatorów systemów przesyłowych wodorowych na zasadach rozdziału dla operatorów systemów przesyłowych gazu (TSO). Nowy pakiet gazowy zakłada jednak pewną elastyczność, a państwa członkowskie UE mogą wdrożyć model rozdziału własnościowego (OU), ale mają również możliwość wyboru modelu niezależnego operatora systemu (ISO) lub modelu niezależnego operatora systemu przesyłowego (ITO). Operatorzy systemów wodorowych będą mogli składać wnioski o przystąpienie do ENNOH od początku procedury ich certyfikacji. Jednocześnie w stosunku do systemów wodorowych przewidziano regulowany model dostępu stron trzecich do sieci (TPA), przy czym do dnia 31 grudnia 2032 r. państwa członkowskie UE będą miały możliwość stosowania modelu negocjowanego dostępu stron trzecich (nTPA). Ponadto operator świadczący usługi w zakresie wodoru będzie musiał posiadać odrębne regulowane bazy aktywów (RBA).

Do dnia wejścia w życie przepisów omawianej rewizji jest niezbędne stworzenie podstaw legislacyjnych dla rozwoju i funkcjonowania rynku wodoru na poziomie krajowym.

III. Zgodność z Krajowym Planem Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO)

Projekt ustawy jest elementem Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności

(kamieniem milowym).

Przyjęte rozwiązanie legislacyjne w całości realizuje kamień milowy (reformę) oznaczony nr B17G „Wejście w życie przepisów ustanawiających ramy prawne dla wodoru, w ramach reformy B2.1. Poprawa warunków dla rozwoju technologii wodorowych oraz innych gazów zdekarbonizowanych”, w sposób opisany poniżej:

1) w zakresie wejścia w życie ram prawnych regulujących infrastrukturę wodorową oraz rynek wodoru, zaprojektowanych dla wspierania wykorzystania wodoru niskoemisyjnego i wodoru odnawialnego w projekcie ustawy:

- a) włączono wodór do kategorii paliw, poddając go reżimowi prawnemu paliw, w tym zasadom sprzedaży, przez rozszerzenie jej definicji, rozszerzono także definicje zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną, paliwa gazowe oraz definicję wytwarzania, a także poszerzono o domieszkę wodoru zakres definicji paliw gazowych,
- b) doprecyzowano także definicję magazynowania energii odnoszącej się do innej postaci energii niż energia elektryczna. W wyniku tej zmiany magazynowanie energii nie będzie m.in. wymagało wykorzystania w postaci innego nośnika energii (np. magazynowany wodór nie będzie musiał być koniecznie wykorzystany w postaci energii elektrycznej czy innego nośnika niebędącego wodorem). W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, z późn. zm.), zwanej dalej „uPE”, istnieje bowiem odrębna definicja dla magazynowania energii elektrycznej (art. 3 pkt 59 uPE) ,
- c) wprowadzono definicje wodoru niskoemisyjnego, wodoru odnawialnego, wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, sieci przesyłowej wodorowej, sieci dystrybucyjnej wodorowej, sieci wodorowej ograniczonej geograficznie, systemu wodorowego, użytkownika systemu wodorowego, przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru, magazynowania wodoru, lokalnego magazynowania wodoru, instalacji magazynowej wodoru, małej instalacji magazynowej wodoru oraz operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru i operatora systemu połączonego wodorowego, regulując tym samym podstawowe elementy infrastruktury i funkcjonowania rynku wodoru,
- d) uregulowano prawa i obowiązki uczestników rynku wodoru oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE” (art. 4, art. 4ca, art. 4e³, art. 4j, art. 5, art. 7, art. 7a, art. 9c, art. 9h–9h² i art. 23 uPE), przez wprowadzenie zasad

certyfikowania i wyznaczania operatorów systemów wodorowych, określenie zakresu ich obowiązków oraz zasad rozdziału właścicielskiego (art. 9d uPE), a także wprowadzenie obowiązku świadczenia usług przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru i magazynowania wodoru przez przedsiębiorstwa energetyczne (art. 4 uPE);

- 2) w zakresie międzysektorowego wykorzystania wytwarzania wodoru oraz infrastruktury wodorowej mających na celu zapewnienie przewidywalnego otoczenia regulacyjnego dla inwestorów oraz wspierania wykorzystania wodoru niskoemisyjnego i wodoru odnawialnego:
 - a) umożliwiono działanie operatora systemu przesyłowego wodorowego albo operatora systemu połączonego wodorowego w ramach jednego podmiotu wspólnie z operatorem systemu przesyłowego gazowego,
 - b) skonstruowano rozdział prawny operatorów systemu wodorowego (operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego oraz operatora systemu magazynowania wodoru) w sposób uwzględniający możliwą synergii sektora gazowego z sektorem wodorowym,
 - c) w zakresie dystrybucji stworzono możliwość udostępniania środków trwałych przez właścicieli sieci dystrybucyjnych gazowych, operatorów systemów dystrybucyjnych gazowych, operatorów systemów dystrybucyjnych wodorowych innym operatorom systemów dystrybucyjnych wodorowych w ramach tej samej grupy przedsiębiorstw,
 - d) uregulowano także kwestie dotyczące magazynowania wodoru, a także instalacji magazynowych wodoru, w tym podmiotu odpowiedzialnego za eksploatację instalacji magazynowych wodoru,
 - e) wprowadzono obowiązek uzyskania koncesji na działalność związaną z magazynowaniem wodoru, z wyjątkiem lokalnego magazynowania wodoru w małych instalacjach magazynowych, obowiązek uzyskania wyznaczenia na operatora systemu magazynowania wodoru oraz obowiązek uzyskania wpisu do rejestru instalacji magazynowych wodoru, który został wprowadzony w celu zapewnienia właściwego monitorowania rozwoju rynku,
 - f) wprowadzono obowiązek uzyskania koncesji na działalność związaną z obrotem wodorem. Wyłączono jednakże ten obowiązek, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 10 000 000 euro;
- 3) w zakresie spełnienia przez projektowaną regulację zasady „nie czyn poważnej szkody” (DNSH Technical Guidance, 2021/C 58/01) oraz zapewnienia warunków rynkowych i warunków wykorzystania wodoru odnawialnego nie gorszych od warunków dla wodoru

uzyskanego z innych źródeł, a także wspierania rozwoju wodoru odnawialnego i wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, w projekcie ustawy:

- a) wprowadzono definicję wodoru niskoemisyjnego, wodoru odnawialnego oraz wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, dzięki czemu możliwe było odmienne uregulowanie sytuacji rynkowej poszczególnych rodzajów wodoru,
 - b) wprowadzono także definicję sieci wodorowej ograniczonej geograficznie, dla której dedykowano szereg udogodnień prawnych. Przedstawiono również szczególne zasady stosowania, monitorowania i cofania odstępstwa przez Prezesa URE, a także określono charakterystykę tej sieci;
- 4) w zakresie zgodności z strategią wodorową UE:
- a) zapewniono, aby projektowana ustawa promowała produkcję wodoru odnawialnego i wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego oraz w okresie przejściowym – także wodoru niskoemisyjnego,
 - b) projektowana ustawa jest zgodna z PSW, która jest w pełni zgodna ze strategią wodorową UE i umożliwia zrealizowanie inwestycji w technologie wodorowe przewidziane w KPO w zakresie produkcji wodoru niskoemisyjnego i wodoru odnawialnego.

Projektowana ustawa spełnia więc główny cel reformy, tj. wspieranie rozwoju wodoru odnawialnego lub wodoru wytwarzanego za pośrednictwem elektrolizerów. Projektowana regulacja zapewnia także zgodność krajowych regulacji dotyczących wodoru ze Strategią wodorową UE. Projektowana ustawa zapewnia rozwój rynku wodoru niskoemisyjnego, wodoru odnawialnego i wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, wodoru i innych paliw alternatywnych oraz ich wykorzystania na rzecz osiągnięcia neutralności klimatycznej, a także wzmocnienia konkurencyjności polskiej gospodarki.

Reforma ta powinna zostać zrealizowana w IV kwartale 2023 r. Z obecnego harmonogramu i stanu prac nad reformą wynika, że będzie to IV kwartał 2024 r.

Wejście w życie projektu ustawy ułatwi realizację inwestycji zaplanowanych w ramach przedmiotowej reformy B.2.1. „Poprawa warunków dla rozwoju technologii wodorowych oraz innych gazów zdekarbonizowanych w części Inwestycje w technologie wodorowe, wytwarzanie, magazynowanie i transport wodoru (B2.1.1.)”, których celem jest stworzenie polskiej gałęzi gospodarki wodorowej oraz wzrost wykorzystania wodoru niskoemisyjnego, wodoru odnawialnego i wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego. Realizacja inwestycji umożliwi wzrost udziału OZE w energochłonnym przemyśle, energetyce

i transporcie, rozwój technologii wytwarzania wodoru, magazynowania wodoru i jego wykorzystania, zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego w związku ze stworzeniem instalacji magazynowych wodoru, zapewnienie nowych miejsc pracy, redukcję emisji gazów cieplarnianych, zmniejszenie zanieczyszczenia powietrza przez zwiększenie wykorzystania wodoru w transporcie, energetyce i przemyśle.

IV. Szczegółowy opis proponowanych zmian w uPE

Art. 3 uPE – definicje

Projektodawca zrezygnował z próby przyjęcia legalnej definicji wodoru, bowiem jest to pojęcie powszechnie znane zarówno w języku potocznym, jak i nauce. Zgodnie ze słownikiem języka polskiego wodór to pierwiastek chemiczny o symbolu H i liczbie atomowej 1, najlżejszy z pierwiastków chemicznych, niemetal. W nauce wodór (H, łac. *hydrogenium*) opisuje się jako najprostszy pierwiastek chemiczny. Składa się z jednego protonu i jednego elektronu i rozpoczyna układ okresowy pierwiastków. Jest najlżejszym z pierwiastków, jego masa atomowa jest równa 1,00797, promień atomowy 79 pm, a promień kowalencyjny 32 pm.

Zdefiniowania wymagają natomiast pojęcia „wodoru niskoemisyjnego”, „wodoru odnawialnego” oraz „wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego”, co wynika z ww. dyrektywy 2024/1788 oraz potrzeby realizacji polskich ambicji klimatycznych, w szczególności tych sprecyzowanych w Krajowym Planie Odbudowy. W projekcie ustawy dodaje się definicję wodoru niskoemisyjnego, wodoru odnawialnego oraz wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, co pozwoli na wprowadzenie preferencji wspierających wykorzystanie wodoru wytworzonego lub uzyskanego zgodnie z zasadą „nie czyni poważnej szkody”.

uPE definiuje paliwa, wyróżniając spośród nich paliwa stałe, paliwa ciekłe oraz paliwa gazowe. Warunkiem uznania za paliwo jest również status nośnika energii chemicznej. Projekt ustawy zakłada dodanie czwartego, odrębnego rodzaju paliw – wodoru. Z uPE wynika możliwość uwzględnienia szerokich zastosowań wodoru jako surowca, nośnika oraz magazynu energii. Brzmienie uPE wraz z uzasadnianymi w tym dokumencie zmianami zapewni podstawy konieczne do regulacji prawnej wykorzystania wodoru w Polsce. Nie będzie to stało także na przeszkodzie umożliwieniu domieszkowania wodoru do gazu ziemnego i przesyłania go sieciami gazowymi. W tym celu projektodawca zmienił definicję paliw gazowych, uwzględniającą domieszkowanie do nich wodoru. Dokładna ilość wodoru, która może zostać domieszkowana do gazu ziemnego, stanowi przedmiot przepisów w sprawie funkcjonowania

systemu gazowego.

Wprowadzono również modyfikacje merytoryczne definicji: sprzedaży, zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną, paliwa gazowe, przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, zarządzania ograniczeniami systemowymi, wytwarzania oraz magazynowania energii, w zakresie wodoru.

Dodano nowe definicje w zakresie operatorów: operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru i operatora systemu połączonego wodorowego.

Ponadto zdefiniowano pojęcia: sieci przesyłowej wodorowej, sieci dystrybucyjnej wodorowej, sieci wodorowej ograniczonej geograficznie, systemu wodorowego, użytkownika systemu wodorowego, przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru, magazynowania wodoru, lokalnego magazynowania wodoru, instalacji magazynowej wodoru i małej instalacji magazynowej wodoru.

Ponadto obecne przepisy uPE wprowadzają wymaganie uzyskania koncesji na magazynowanie energii elektrycznej w magazynach energii elektrycznej o łącznej mocy zainstalowanej większej niż 10 MW. Wątpliwości prawne dotyczące przesyłania wodoru i magazynowania wodoru budzi również sytuacja, w której jest on wytwarzany w procesach innych niż elektroliza, przykładowo reformingu parowego lub pirolizy. W celu odróżnienia sytuacji, w której wodór jest wykorzystywany do celów magazynowania energii, od innych jego przeznaczeń, np. takich, w których wodór stanowi surowiec w procesach przemysłowych lub jest wykorzystywany do działalności badawczo-rozwojowej, projekt ustawy wprowadza pojęcie „instalacji magazynowej wodoru”, definiując ją jako instalację używaną do magazynowania wodoru, dla którego wartość ułamka molowego wodoru wynosi przynajmniej 0,95 i wartość ułamka molowego innych gazów niż wodór nie przekracza 0,05, o pojemności większej niż 85 000 Nm³.

Definicja przesyłania wodoru odnosi się do sytuacji, w której transport wodoru odbywa się sieciami przesyłowymi wodorowymi w celu jego dostarczania do innych sieci wodorowych, instalacji magazynowych wodoru lub odbiorców bezpośrednio przyłączonych do sieci przesyłowych wodorowych, z wyłączeniem sprzedaży wodoru. Z kolei dystrybucja wodoru odnosi się do sytuacji, w której transport wodoru odbywa się sieciami dystrybucyjnymi wodorowymi lub sieciami ograniczonymi geograficznie w celu jego dostarczania odbiorcom, z wyłączeniem sprzedaży wodoru.

Rozwiązaniem pokrewnym linii bezpośredniej, dedykowanym gospodarce wodorowej, są sieci

wodorowe ograniczone geograficznie umożliwiające dystrybucję wodoru niskoemisyjnego, wodoru odnawialnego lub wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego na danym obszarze przez dostarczanie wodoru z instalacji wytwórczych do miejsc jego wykorzystania. Pojęcie sieci wodorowej ograniczonej geograficznie jest lepiej dopasowane do koncepcji dolin wodorowych, obszarów geograficznych obejmujących łańcuch dostaw wodoru (wytworzenie wodoru, magazynowanie wodoru, dystrybucja wodoru i końcowe wykorzystanie) niż linie bezpośrednie łączące zwykle tylko pierwszy i ostatni element łańcucha dostaw wodoru, dlatego pojęcie sieci wodorowej ograniczonej geograficznie zostało wykorzystane w projekcie ustawy. Niemniej w związku z istnieniem również zapotrzebowania w tworzącej się polskiej gospodarce wodorowej na rurociągi przeznaczone do bezpośredniego transportu wodoru do instalacji odbiorcy z pominięciem systemu wodorowego – takie rurociągi są objęte również pojęciem sieci wodorowej ograniczonej geograficznie.

Art. 4 uPE – obowiązki przedsiębiorstw energetycznych

W art. 4 uPE wprowadzono modyfikację zakresu działania przedsiębiorstwa energetycznego przez wskazanie, że w przypadku zajmowania się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii, przesyłaniem wodoru, dystrybucją wodoru, magazynowaniem energii lub paliw gazowych, w tym skroplonego gazu ziemnego, skraplaniem gazu ziemnego, regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego lub magazynowaniem wodoru jest obowiązane utrzymywać zdolność urządzeń, instalacji i sieci do realizacji zaopatrzenia w te paliwa gazowe, energię lub wodór w sposób ciągły i niezawodny, przy zachowaniu obowiązujących wymagań jakościowych. Ponadto wskazano, że przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru lub dystrybucją wodoru jest zobowiązane zapewniać odbiorcom oraz przedsiębiorcom zajmującym się sprzedażą wodoru, na zasadzie równoprawnego traktowania, świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji wodoru, z uwzględnieniem warunków technicznych i ekonomicznych, na warunkach uzgodnionych przez strony w drodze umowy.

Art. 4ca w uPE – świadczenie usług magazynowania wodoru

Dodano nowy art. 4ca w uPE, w którym wprowadzono obowiązki przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się magazynowaniem wodoru w zakresie zapewniania wszystkim podmiotom zajmującym się wytwarzaniem lub sprzedażą wodoru świadczenia usług magazynowania wodoru w instalacji magazynowej wodoru oraz udostępniania operatorowi systemu przesyłowego wodorowego, za wynagrodzeniem, części instalacji, która jest używana do magazynowania wodoru. Świadczenie usług magazynowania wodoru odbędzie się na warunkach uzgodnionych przez strony w drodze odrębnej umowy o świadczenie tych usług.

Art. 4e³ uPE – zastrzeżenie odpowiednim operatorom świadczenia usług systemowych wodorowych

Dodano nowy art. 4e³ w uPE, w którym zastrzeżono świadczenie usług systemowych wodorowych, na wzór art. 4e¹ uPE, tj. przesyłanie wodoru, dystrybucję wodoru i magazynowanie wodoru, poszczególnym operatorom wodorowym odpowiednio według rodzaju działalności, tj. operatorowi systemu przesyłowego wodorowego, operatorowi systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatorowi systemu magazynowania wodoru lub operatorowi systemu połączonego wodorowego.

Art. 4j uPE – prawo do wyboru sprzedawcy

W art. 4j uPE wprowadzono prawo dla odbiorcy wodoru do wyboru sprzedawcy. Dodano również obowiązek dla przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem wodoru lub dystrybucją wodoru umożliwienia odbiorcy wodoru przyłączonemu do jego sieci zmianę sprzedawcy wodoru na warunkach i w trybie określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1, 3 lub 8a uPE.

Art. 5 uPE – umowy

W art. 5 uPE wprowadzono obowiązek zawarcia umowy na dostarczanie wodoru po uprzednim przyłączeniu do sieci jako umowy obejmującej zarówno sprzedaż wodoru, jak i świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru, albo umowy sprzedaży wodoru i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji wodoru i umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru, w przypadku gdy ma miejsce magazynowanie energii w postaci wodoru. Określono zakres przedmiotowy dla umowy sprzedaży wodoru, umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru i umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru. Ponadto w ust. 3c w tym artykule wskazano, że dostarczanie wodoru może odbywać się na podstawie umowy kompleksowej wodorowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży wodoru i umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru. Umowa kompleksowa wodorowa dotycząca dostarczania wodoru może zawierać także postanowienia umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru. W ust. 4ab w tym artykule wskazano też, że umowa kompleksowa wodorowa może zawierać także postanowienia umowy sprzedaży wodoru, umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru lub umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru, zawartych przez sprzedawcę na rzecz i w imieniu odbiorcy końcowego z przedsiębiorstwem energetycznym zajmującym się przesyłaniem wodoru, dystrybucją wodoru lub magazynowaniem wodoru.

Z kolei w ust. 4ac w tym artykule określono, że umowa sprzedaży wodoru, umowa o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru, a także umowa kompleksowa wodorowa powinny zawierać postanowienia określające maksymalne dopuszczalne ograniczenia w poborze wodoru.

W ust. 4ad w tym artykule dodano, że umowę o świadczenie usług przesyłania wodoru lub usługi dystrybucji wodoru zawiera się przy użyciu wzorca umowy. Wskazano przy tym, że operator systemu przesyłowego wodorowego, operator systemu dystrybucyjnego wodorowego i operator systemu połączonego wodorowego opracowują i zamieszczają na swoich stronach internetowych oraz udostępniają w swoich siedzibach wzorzec umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru i wzorzec umowy o świadczenie usług dystrybucji wodoru.

Z kolei w ust. 4ae wskazano katalog danych osobowych gromadzonych na potrzeby zawarcia umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub umowy o świadczenie usług dystrybucji wodoru, które obejmują imię i nazwisko osoby upoważnionej do reprezentacji strony umowy lub osoby wskazanej do kontaktu przez stronę w sprawie umowy oraz adres poczty elektronicznej wskazanych osób.

Określono także, że projekty umów lub projekty wprowadzenia zmian w zawartych umowach powinny być niezwłocznie przesłane odbiorcy; jeżeli w zawartych umowach mają być wprowadzone zmiany, wraz z projektem zmienianej umowy należy przesłać pisemną informację o prawie do wypowiedzenia umowy.

Dodano także obowiązek dotyczący terminu przechowywania danych przez sprzedawcę wodoru o umowach zawartych z operatorem systemu przesyłowego wodorowego, operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operatorem systemu magazynowania wodoru i umowach sprzedaży zawartych z przedsiębiorstwami energetycznymi wykonującymi działalność gospodarczą w zakresie obrotu wodorem, zawartych z przedsiębiorstwami energetycznymi wykonującymi działalność gospodarczą w zakresie obrotu wodorem przez okres obowiązywania tych umów oraz przez co najmniej 5 lat od ostatniego dnia ich obowiązywania. Wprowadzono obowiązek przekazywania ww. danych Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Prezesowi URE, na ich wniosek, przez sprzedawcę wodoru.

Art. 7 uPE – obowiązek zawarcia umowy

W art. 7 uPE wprowadzono obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru lub dystrybucją wodoru,

z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania i przyłączania, w pierwszej kolejności, instalacji odnawialnego źródła energii, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw gazowych tej energii lub tego wodoru, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru, przy czym w przypadku przyłączenia źródła lub magazynu energii elektrycznej moc przyłączeniowa tego źródła lub magazynu energii elektrycznej może być mniejsza lub równa jego mocy zainstalowanej elektrycznej. Dodano wyjątki od zawierania umowy o przyłączenie do sieci, w przypadku gdy do sieci przesyłowej wodorowej lub sieci przesyłowej gazowej ma być przyłączona sieć przesyłowa wodorowa, a operatorem systemu dla obu tych sieci wyznaczono to samo przedsiębiorstwo energetyczne.

Wprowadzono zakres przedmiotowy umowy o przyłączenie do sieci dla przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem wodoru lub dystrybucją wodoru. Dodano warunki techniczne, które musi spełniać przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru. Wprowadzono obowiązek zapewnienia przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru lub dystrybucją wodoru realizacji i finansowania budowy i rozbudowy sieci wodorowej, w tym na potrzeby przyłączania podmiotów ubiegających się o przyłączenie, na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie projektowanego art. 9 ust. 8a oraz w przepisach odrębnych.

Wprowadzono obowiązek pobierania opłaty za przyłączenie do systemu wodorowego ustalonej na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia. Dodano obowiązek pobierania opłaty za przyłączenie źródeł współpracujących z systemem oraz sieci przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem wodoru lub dystrybucją wodoru, ustalonej na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia. Wprowadzono podstawę ustalania opłaty za przyłączenie instalacji magazynowej wodoru na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia.

Art. 7a uPE – wymagania techniczne i eksploatacyjne

W art. 7a uPE do wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla przyłączanych do sieci urządzeń, instalacji i sieci podmiotów ubiegających się o przyłączenie wprowadzono zagadnienia związane z sektorem wodorowym. Nałożono wymagania techniczne i eksploatacyjne zapewniania przez przyłączane do sieci urządzenia, instalacje i sieci podmiotów ubiegających się o przyłączenie: bezpieczeństwa funkcjonowania systemu wodorowego, zabezpieczenia systemu wodorowego przed uszkodzeniami spowodowanymi niewłaściwą pracą przyłączonych urządzeń, instalacji i sieci, dotrzymania w miejscu

przyłączenia urządzeń, instalacji i sieci parametrów jakościowych wodoru, spełnianie wymagań w zakresie ochrony środowiska, określonych w odrębnych przepisach, możliwość dokonywania pomiarów wielkości i parametrów niezbędnych do prowadzenia ruchu sieci oraz rozliczeń za pobrany wódór. Przyłączane do sieci urządzenia, instalacje i sieci podmiotów ubiegających się o przyłączenie muszą również spełniać wymagania, określone w odrębnych przepisach, w szczególności: przepisach prawa budowlanego, o ochronie przeciwporażeniowej, o ochronie przeciwpożarowej, o systemie oceny zgodności oraz w przepisach dotyczących technologii wytwarzania wodoru.

Art. 8 uPE – rozstrzyganie sporów

W art. 8 uPE wprowadzono rozstrzyganie spraw spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru, umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru, umowy udostępnienia operatorowi systemu przesyłowego wodorowego części instalacji magazynowej wodoru, która jest używana do magazynowania wodoru i jest niezbędna do realizacji jego zadań oraz w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania wodoru, przez Prezesa URE, na wniosek strony.

Art. 9 ust. 8a w uPE – delegacja ustawowa

W proponowanym art. 9 ust. 8a w uPE wprowadzono upoważnienie do określenia, przez ministra właściwego do spraw surowców energetycznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu, w drodze rozporządzenia, szczegółowych warunków funkcjonowania systemu wodorowego oraz określono szczegółowy zakres przedmiotowy tego rozporządzenia, w tym m.in. warunki świadczenia usług przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru, magazynowania wodoru, prowadzenia ruchu sieciowego i eksploatacji sieci wodorowej oraz korzystania z systemu wodorowego i połączeń międzysystemowych. Dla uczestników rynku pojęcie „połączeń międzysystemowych” ma charakter oczywisty i na gruncie przepisów pozostaje dla nich jasny, w związku z czym nie wymaga zdefiniowania w projekcie ustawy. Jednocześnie przedmiotowe rozporządzenie określi również parametry jakościowe wodoru, co w efekcie pozwoli za pomocą parametrów fizyko-chemicznych jednoznacznie określić rodzaje wodoru.

Art. 9c uPE – odpowiedzialność operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru i operatora systemu połączonego wodorowego

W art. 9c uPE wprowadzono zadania mające zastosowanie zarówno dla operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru, jak i operatora systemu połączonego wodorowego dotyczące bezpieczeństwa dostarczania wodoru, eksploatacji, konserwacji i remontów systemów wodorowych, instalacji i urządzeń, wraz z połączeniami z innymi systemami wodorowymi, dostarczania użytkownikom systemu wodorowego informacji niezbędnych do zapewniania tym użytkownikom dostępu do tego systemu, świadczenia usług niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania systemu wodorowego, współpracy z innymi operatorami systemów wodorowych, operatorami systemów gazowych i systemów elektroenergetycznych lub przedsiębiorstwami energetycznymi w celu niezawodnego i efektywnego funkcjonowania sieci wodorowych, sieci gazowych i elektroenergetycznych oraz skoordynowania rozwoju tych sieci i tego systemu.

Poza wspólnymi zadaniami dla operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru opracowano zadania szczególne, czyli dotyczące odrębnie każdego z tych operatorów.

Operator systemu przesyłowego wodorowego lub operator systemu połączonego wodorowego w zakresie systemu przesyłowego wodorowego zostali zobowiązani do prowadzenia ruchu sieciowego w sposób skoordynowany i efektywny z zachowaniem wymaganej niezawodności dostarczania wodoru oraz zarządzania ograniczeniami systemowymi w systemie przesyłowym wodorowym.

Operator systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operator systemu połączonego wodorowego w zakresie systemu dystrybucyjnego wodorowego są odpowiedzialni za prowadzenie ruchu sieciowego w sposób skoordynowany i efektywny z zachowaniem wymaganej niezawodności dostarczania wodoru, zarządzanie ograniczeniami systemowymi w sieci dystrybucyjnej wodorowej, zapewnienie warunków dla realizacji umów sprzedaży wodoru zawartych przez odbiorców przyłączonych do sieci dystrybucyjnej wodorowej.

Dodano zadania operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego, w zakresie systemu magazynowania wodoru, wymagające zastosowania przez tych operatorów obiektywnych i przejrzystych zasad zapewniających równe traktowanie użytkowników tych systemów, z uwzględnieniem wymogów ochrony środowiska. Zadania operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego, w zakresie systemu magazynowania wodoru, obejmują dysponowanie mocą instalacji magazynowej wodoru, eksploatację instalacji magazynowej

wodoru w sposób zoptymalizowany, niepowodujący nieuzasadnionych kosztów po stronie użytkowników tego systemu, określanie mocy zatłaczania i jakości wodoru wprowadzanego do instalacji magazynowej wodoru oraz mocy odbioru wodoru z tych instalacji przez użytkowników tego systemu oraz współpracę z innymi operatorami w tym zakresie, a także przekazywanie użytkownikom tego systemu i operatorom innych systemów odpowiednich danych, publikowanie na swoich stronach internetowych informacji o wykorzystaniu instalacji magazynowej wodoru oraz o dostępnej zdolności systemu magazynowania wodoru oraz współpracę z innymi operatorami systemów wodorowych, operatorami systemów gazowych i operatorami systemów elektroenergetycznych lub przedsiębiorstwami energetycznymi w celu niezawodnego i efektywnego funkcjonowania systemów wodorowych, gazowych i elektroenergetycznych oraz skoordynowania rozwoju tych sieci i tego systemu.

Dodano zasady korzystania przez operatora systemu wodorowego z sieci, instalacji lub urządzeń należących do innych operatorów lub przedsiębiorstw energetycznych przy realizacji zadań, o których mowa w ust. 1–3 w tym artykule. Wprowadzono obowiązek przekazywania ministrowi właściwemu do spraw energii, przez operatora systemu przesyłowego wodorowego lub operatora systemu połączonego wodorowego w zakresie systemu przesyłowego wodorowego, do dnia 31 marca każdego roku, informacji za poprzedni rok kalendarzowy o realizacji zadań w zakresie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu wodorowego, w szczególności dotyczących zdolności przesyłowych sieci przesyłowej wodorowej oraz mocy źródeł przyłączonych do tej sieci, jakości i poziomu utrzymania sieci przesyłowej wodorowej i sporządzania planów w ww. zakresie. Pierwszą informację operator systemu przesyłowego wodorowego lub operator systemu połączonego wodorowego w zakresie systemu przesyłowego wodorowego sporządza za okres od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2025 r. oraz przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii do dnia 31 marca 2026 r.

Art. 9d uPE – rozdział operatorów i ich niezależność

W art. 9d uPE są wdrażane głównie zasady rozdziału (ang. *unbundling*) operatorów wodorowych oraz normy szczególne dotyczące ich niezależności.

Uzupełniono rozdział prawny i organizacyjny działalności w przypadku operatorów systemów przesyłowych oraz operatorów systemów połączonych o kwestie przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru lub magazynowania wodoru. Dostosowano również istniejące normy szczególne zabezpieczające niezależność operatorów systemów przesyłowych do

wprowadzanych w tym projekcie ustawy pojęć operatora systemu przesyłowego wodorowego oraz operatora systemu połączonego wodorowego.

W przypadku operatora systemu przesyłowego wodorowego oraz operatora systemu połączonego wodorowego zastosowano rozwiązanie zgodne z przepisami prawa Unii Europejskiej, w szczególności z ww. dyrektywą 2024/1788. Wprowadzono jako zasadę obowiązek rozdziału prawnego między działalnością związaną z przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej a działalnością operatora systemu przesyłowego wodorowego lub operatora systemu połączonego wodorowego.

Tak więc operator systemu przesyłowego wodorowego oraz operator systemu połączonego wodorowego będzie mógł prowadzić działalność związaną z przesyłaniem wodoru lub dystrybucją wodoru, magazynowaniem paliw gazowych lub magazynowaniem wodoru, skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego. Dla działalności niezwiązanej z ww. działalnościami operatorzy wskazani w projektowanym art. 9d ust. 1³ będą musieli stosować *unbundling* prawny i organizacyjny.

Zaproponowany ust. 1⁴ w tym artykule wskazuje sytuację szczególną, bo o ile zgodnie z ww. dyrektywą 2024/1788 należy zastosować *unbundling* prawny pomiędzy działalnością związaną z przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych a działalnością operatora systemu przesyłowego wodorowego, to nie ma obowiązku stosowania rozdziału organizacyjnego. Operator systemu przesyłowego wodorowego albo operator systemu połączonego wodorowego nie będzie musiał stosować rozdziału organizacyjnego dla prowadzenia działalności związanej z przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych.

Operator systemu dystrybucyjnego wodorowego, tak jak w przypadku operatora systemu dystrybucyjnego, pozostaje niezależny pod względem prawnym i organizacyjnym względem innych działalności niezwiązanych z dystrybucją paliw gazowych, energii elektrycznej lub dystrybucją wodoru (*unbundling* prawny i organizacyjny) (ust. 1d). W przypadku operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego nie ma zastosowania *unbundling* własnościowy, gdyż ten operator może być w strukturze przedsiębiorstwa energetycznego zintegrowanego pionowo. Tak jak w przypadku operatora systemu przesyłowego wodorowego operatora systemu połączonego wodorowego dostosowano również istniejące normy szczególne zabezpieczające niezależność operatora systemu połączonego wodorowego oraz operatora systemu dystrybucyjnego (ust. 1e).

W ust. 1da umożliwiono udostępnianie środków trwałych przez właścicieli sieci dystrybucyjnych gazowych, operatorów systemów dystrybucyjnych, operatorów systemów dystrybucyjnych wodorowych innym operatorom systemów dystrybucyjnych wodorowych w ramach tej samej grupy przedsiębiorstw. W ust. 1db zawarto zakaz subsydiowania skróśnego między operatorami w stosunku udostępniania środków trwałych w rozumieniu ust. 1db. Rozwiązania z ust. 1da i 1db mają umożliwić szybszy rozwój gospodarki wodorowej, dzięki ułatwieniom w wykorzystaniu środków trwałych z sektora gazowego.

Projekt ustawy wprowadza również w ust. 1f rozdział operatora systemu magazynowania wodoru. Operator systemu magazynowania wodoru, tak jak operator systemu magazynowania, może stanowić część przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, ale w takim przypadku pozostaje pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależny od innych działalności niezwiązanych z magazynowaniem paliw gazowych, magazynowaniem wodoru, przesyłaniem paliw gazowych, dystrybucją paliw gazowych, przesyłaniem wodoru, dystrybucją wodoru, skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego (*unbundling* prawny i organizacyjny). Tak jak w przypadku operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego oraz operatora systemu połączonego wodorowego dostosowano również istniejące normy szczególne zabezpieczające niezależność operatorów systemów magazynowania, uwzględniając wprowadzenie pojęcia operatora systemu magazynowania wodoru (ust. 1g).

Operator systemu przesyłowego wodorowego, operator systemu dystrybucyjnego wodorowego, operator systemu magazynowania wodoru oraz operator systemu połączonego wodorowego otrzymał również możliwość odzyskiwania energii odpadowej z procesów systemowych wodorowych.

Dodano także możliwość świadczenia przez operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru oraz operatora systemu połączonego wodorowego usług polegających na przystosowywaniu wodoru do standardów jakościowych lub warunków technicznych obowiązujących w systemie wodorowym, a także usługi transportu wodoru środkami transportu wodoru innymi niż systemy wodorowe

Z kolei w nowym ust. 7a wskazano, że części przepisów (ust. 1d–1e i 2–6) nie stosuje się do operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, który wchodzi w skład przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo z operatorem systemu dystrybucyjnego gazowego obsługującego

łącznie mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego gazowego oraz systemu dystrybucyjnego wodorowego wchodzących w skład tego przedsiębiorstwa, jeżeli do dnia 5 sierpnia 2024 r., tj. do dnia wejścia w życie ww. dyrektywy 2024/1788, wobec tego przedsiębiorstwa nie stosowano przepisów ust. 1d, 1e i 1h–6 ze względu na spełnianie przez to przedsiębiorstwo przesłanki, o której mowa w art. 9d ust. 7 pkt 3 lub 4.

Art. 9d² uPE – sieci wodorowe ograniczone geograficznie

W art. 9d² uPE określono, że Prezes URE, na wniosek właściciela sieci wodorowej ograniczonej geograficznie albo podmiotu zainteresowanego inwestowaniem w sieć wodorową ograniczoną geograficznie udziela, w drodze decyzji, właścicielowi tej sieci albo podmiotowi zainteresowanemu inwestowaniem w tę sieć odstępstwa od obowiązków dla operatora systemu przesyłowego wodorowego i operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, biorąc pod uwagę stopień rozwoju konkurencji na rynku wodoru oraz wpływ decyzji na system wodorowy, prawidłowe funkcjonowanie i rozwój tego rynku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz jeżeli istniejąca albo planowana sieć wodorowa ograniczona geograficznie spełnia łącznie określone warunki.

W przepisie wskazano także, że Prezes URE co 7 lat od dnia udzielenia odstępstwa dla sieci wodorowej ograniczonej geograficznie publikuje w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki ocenę wpływu odstępstwa na konkurencję na rynku wytwarzania wodoru, przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru lub obrotu wodorem, system wodorowy, prawidłowe funkcjonowanie i rozwój rynku wodoru na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub Unii Europejskiej.

Stwierdzono także podstawy, które skutkują ewentualnym cofnięciem przez Prezesa URE, w drodze decyzji, udzielonego odstępstwa dla sieci wodorowej ograniczonej geograficznie. W przepisach wskazano, że odstępstwo może być stosowane nie wcześniej niż od dnia przystąpienia do użytkowania sieci wodorowej ograniczonej geograficznie objętej wnioskiem oraz że odstępstwo może być stosowane przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji o jego cofnięciu.

Art. 9d³ uPE – odstępstwo od rozdziału prawnego poziomego działalności operatorów systemu wodorowego względem działalności systemowej gazowej

W art. 9d³ uPE wskazano, że Prezes URE, na wniosek operatora systemu przesyłowego wodorowego lub operatora systemu wodorowego połączonego, może, w drodze decyzji, udzielić odstępstwa, na czas określony, od stosowania obowiązku dla tego operatora od prowadzenia działalności systemowej gazowej. Wskazano przy tym, że do składanego wniosku

operator dołącza analizę kosztów i korzyści, wskazując przy tym enumeratywnie elementy, które ona zawiera, w tym m.in. planowany harmonogram przenoszenia aktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, z późn. zm.) z sektora gazu ziemnego do sektora wodorowego.

Określono także kryteria dla oceny przez Prezesa URE przedłożonej analizy kosztów i korzyści oraz wpływu udzielenia odstępstwa na przejrzystość rynków paliw gazowych i wodoru, subsydiowanie skrośne, ceny i stawki opłat, które wnioskodawca planuje uwzględnić w taryfach, oraz obrót transgraniczny paliwami gazowymi i wodorem. W przepisie wskazano także, że Prezes URE w decyzji o udzieleniu odstępstwa określi harmonogram przenoszenia ww. aktywów z sektora gazu ziemnego do sektora wodorowego, uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego i tworzenia warunków do zrównoważonego rozwoju państwa, potrzebę przeciwdziałania negatywnym skutkom naturalnych monopolii, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych oraz potrzebę równoważenia interesów przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców paliw gazowych i wodoru.

W przepisie określono także, że Prezes URE publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej decyzję o odstępstwie oraz informuje Komisję Europejską o udzieleniu takiego odstępstwa oraz publikuje co 7 lat od jego udzielenia w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki ocenę wpływu przyznanego odstępstwa na przejrzystość, subsydiowanie skrośne, taryfy oraz obrót transgraniczny.

Jednocześnie stwierdzono, że Prezes URE cofa, w drodze decyzji, przyznane odstępstwo, jeżeli stwierdzi, że kontynuacja jego stosowania będzie miała negatywny wpływ oraz także gdy zakończyło się przenoszenie aktywów z sektora gazu ziemnego do sektora wodorowego zgodnie z harmonogramem.

Powyższe zasady wynikają wprost z art. 69 ww. dyrektywy 2024/1788. Należy uznać, że odstępstwo ma charakter czasowy i jego celem jest wskazanie okresu, w czasie trwania którego operator systemu gazowego przesyłowego może dostosować swoją działalność do wymagań wynikających z przepisów UE.

Art. 9g uPE – instrukcje

W art. 9g uPE wprowadzono obowiązek opracowania przez operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego i operatora systemu magazynowania wodoru instrukcji ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej wodorowej, instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej wodorowej oraz instrukcji ruchu i eksploatacji

instalacji magazynowej wodoru. Dodano obowiązek informowania użytkowników systemu wodorowego przez operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego i operatora systemu magazynowania wodoru o publicznym dostępie do projektu instrukcji lub jej zmian oraz o możliwości zgłaszania uwag, określając miejsce i termin ich zgłaszania, nie krótszy niż miesiąc od dnia udostępnienia projektu instrukcji lub jej zmian. Wprowadzono zakres instrukcji opracowywanych dla sieci wodorowych, określających szczegółowe warunki korzystania z tych sieci przez użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu, eksploatacji i planowania tych sieci. Dodano zakres instrukcji opracowywanej dla instalacji magazynowej wodoru, określającej szczegółowe warunki korzystania z tej instalacji przez użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu i eksploatacji oraz planowania rozbudowy tej instalacji. Wprowadzono wymóg uwzględniania przez operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego i operatora systemu magazynowania wodoru, który jest przyłączony do systemu wodorowego, w instrukcji ruchu i eksploatacji wymagań określonych w opracowanej przez właściwego operatora systemu wodorowego instrukcji ruchu i eksploatacji systemu wodorowego oraz konieczność zamieszczania przedmiotowych instrukcji na swoich stronach internetowych. Dodano także przepis dotyczący operatora systemu połączonego wodorowego, wskazując, że jest on obowiązany do opracowania odpowiednio instrukcji ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej wodorowej oraz instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej wodorowej lub instrukcji ruchu i eksploatacji instalacji magazynowej wodorowej. Wprowadzono obowiązek stosowania się do warunków i wymagań oraz procedur postępowania i wymiany informacji określonych w instrukcjach przez użytkowników systemu wodorowego, w tym odbiorców, których urządzenia, instalacje lub sieci są przyłączone do sieci wodorowej operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora połączonego wodorowego, lub korzystających z usług świadczonych przez tych operatorów.

Brak obowiązku przedłożenia instrukcji do Prezesa URE, celem zatwierdzenia wraz z informacją o zgłoszonych uwagach, wynika z chęci zmniejszenia barier administracyjnych, co w ocenie projektodawcy przyczyni się do szybszego wdrażania gospodarki wodorowej, szczególnie w początkowym etapie tego procesu. W przepisie zaznaczono, że zarówno dla sieci wodorowych, jak i dla instalacji magazynowych wodoru szczegółowe warunki korzystania oraz

warunki i sposób prowadzenia ruchu, eksploatacji i planowania oraz rozbudowy ww. infrastruktury muszą uwzględniać przepisy o ochronie danych osobowych.

Art. 9h uPE – wyznaczenie operatorów

W art. 9h uPE wprowadzono procedurę wyznaczania przez Prezesa URE, na wniosek właściciela sieci przesyłowej wodorowej, sieci dystrybucyjnej wodorowej lub instalacji magazynowej wodoru, w drodze decyzji, na czas określony operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego oraz określania obszaru, sieci lub instalacji, na których będzie wykonywana działalność gospodarcza.

Przepisy art. 9h określają kryteria, które należy spełnić, aby zostać wyznaczonym przez Prezesa URE operatorem systemu przesyłowego wodorowego, operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatorem systemu magazynowania wodoru oraz operatorem systemu połączonego wodorowego. Katalog kryteriów różni się zależnie od rodzaju operatora, a także od istnienia wymogu koncesyjnego do wykonywania danej działalności operatorskiej. Istnieją kryteria dotyczące cech podmiotu, którego ma dotyczyć wyznaczenie, a także kryteria dotyczące wartości, które ma obowiązek brać pod uwagę Prezes URE przy wyznaczaniu danego operatora.

Szczególna sytuacja występuje w przypadku operatorów systemów wodorowych, wobec których działalności nie zastosowano wymogu koncesji. W przypadku operatora systemu przesyłowego wodorowego oraz operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, ze względu na to, że działalność, którą wykonują, nie jest objęta koncesją, obowiązuje tylko część obowiązków, które by ich obejmowały, gdyby ich działalność nie była wyłączona spod obowiązku koncesyjnego. Wskazana część obowiązków stanowi część przepisów dotyczących wyznaczania tych operatorów.

W postępowaniu wyznaczeniowym operatora systemu przesyłowego wodorowego oraz operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru i operatora systemu połączonego wodorowego zastosowano najistotniejsze normy będące częścią postępowania koncesyjnego, dotyczące w przypadku wyznaczenia tych operatorów:

- 1) wymagań formalnych wniosku o wyznaczenie operatora;
- 2) zagadnień wezwania przez Prezesa URE wnioskodawcy do uzupełnienia wniosku w razie jego braków oraz konsekwencje jego nieuzupełnienia;
- 3) okresu wyznaczenia operatora;

- 4) treści wyznaczenia;
- 5) części przesłanek negatywnych oraz pozytywnych wyznaczenia odpowiednio dostosowanych do systematyki art. 9h uPE (m.in. przesłanka pozytywna zatrudnienia osób o właściwych kwalifikacjach zawodowych oraz negatywna cofnięcia koncesji w okresie 3 ostatnich lat);
- 6) zmiany lub cofnięcia wyznaczenia;
- 7) rejestru przedsiębiorstw wyznaczonych na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego.

Z postępowania koncesyjnego zostało przeniesione uprawnienie Prezesa URE do nakazu dalszego prowadzenia działalności objętej wyznaczeniem na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operatora systemu połączonego wodorowego.

Obecnie istniejące postępowania koncesyjne odnoszące się do przesyłania oraz dystrybucji paliw gazowych oraz energii elektrycznej wymagają znacznej ilości czasu oraz środków pieniężnych. Ponadto w postępowaniu wyznaczeniowym część przesłanek ustawowych jest powtórzeniem wymogów koncesji. Europejski ustawodawca w rewizji Dyrektywy Gazowej UE wymaga wyłącznie istnienia procedury wyznaczeniowej celem prowadzenia działalności w zakresie przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru. Wymóg koncesyjny w myśl rewizji Dyrektywy Gazowej UE ma charakter fakultatywny i Polska może z niego zrezygnować, czego odzwierciedleniem jest włączenie najistotniejszych norm postępowania koncesyjnego do postępowania wyznaczeniowego dla operatora systemu przesyłowego wodorowego oraz operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego. Wprowadzono również postępowanie wyznaczeniowe dla operatora systemu magazynowania oraz operatora systemu połączonego wodorowego odpowiednio. Połączenie postępowania koncesyjnego i wyznaczeniowego w przypadku operatora systemu przesyłowego wodorowego oraz operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego przyczyni się do przyspieszenia powstawania tych operatorów, zmniejszenia kosztów działalności operatorów, a także ułatwienia ich bieżącej działalności. Wskazane wcześniej korzyści przyspieszą rozwój gospodarki wodorowej. Połączenie postępowania koncesyjnego i wyznaczeniowego w przypadku operatora systemu przesyłowego wodorowego oraz operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego nie wpłynie negatywnie na bezpieczeństwo państwa.

Wprowadzono zakres umowy między właścicielem sieci przesyłowej wodorowej, sieci dystrybucyjnej wodorowej lub instalacji magazynowej wodoru a przedsiębiorstwem energetycznym spełniającym przesłanki określone w ust. 7a w przypadku przesyłu wodoru, dystrybucji wodoru lub posiadającym koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie magazynowania wodoru, powierzającej temu przedsiębiorstwu pełnienie obowiązków operatora z wykorzystaniem tej sieci lub instalacji, dotyczący obszaru, na którym operator systemu przesyłowego wodorowego, operator systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operator systemu magazynowania wodoru będzie wykonywał działalność gospodarczą, i zasad realizacji obowiązków, o których mowa w art. 9c, w szczególności obowiązków powierzonych do wykonywania bezpośrednio operatorowi systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatorowi systemu magazynowania wodoru lub operatorowi systemu połączonego wodorowego.

Dodano obowiązek wystąpienia z wnioskiem przez właściciela sieci przesyłowej wodorowej, sieci dystrybucyjnej wodorowej lub instalacji magazynowej wodoru do Prezesa URE o wyznaczenie operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego. Dodano warunki, które muszą być brane pod uwagę przez Prezesa URE podczas wyznaczania operatora zgodnie z ust. 1c, dotyczące efektywności ekonomicznej, bezpieczeństwa dostarczania wodoru, spełniania przez operatora warunków i kryteriów niezależności oraz wnioskowanego okresu obowiązywania wyznaczenia. Katalog wymagań dotyczących wniosków o wyznaczenie, o którym mowa w ust. 7b, jest wzorowany na art. 35 ust. 1 uPE, w związku z brakiem wprowadzenia wymogu koncesyjnego do prowadzenia działalności w zakresie przesyłania wodoru i dystrybucji wodoru.

Wprowadzono również ust. 7e, w którym została określona długość czasu wyznaczenia na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego. Możliwe jest wyznaczenie na powyższych operatorów na okres nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 50 lat, chyba, że właściciel wnioskuje o wyznaczenie na okres krótszy. Wskazanie na minimalny i maksymalny okres wyznaczenia na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego istnieje w związku z brakiem wprowadzenia wymogu koncesyjnego do prowadzenia działalności w zakresie przesyłania wodoru i dystrybucji wodoru.

Określono także treść wyznaczenia zgodnie z ust. 1c. Został także nałożony na przedsiębiorstwo energetyczne obowiązek uzupełnienia wniosku o wyznaczenie w przypadku zmiany niektórych danych dotyczących treści wyznaczenia (tj. danych określonych ust. 7f pkt 1 i 7). Uregulowanie dotyczące treści wyznaczenia zgodnie z ust. 1c jest wzorowane na art. 37 ust. 1, 2 oraz 2c uPE.

Wprowadzono możliwość odmowy przez Prezesa URE wyznaczenia operatorem systemu przesyłowego wodorowego, operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatorem systemu magazynowania wodoru lub operatorem systemu połączonego wodorowego przedsiębiorstwa energetycznego określonego we wniosku, o którym mowa w ust. 1c, w określonych przypadkach, wzorowanych na art. 9h ust. 8, a także art. 33 ust. 1 i 3 uPE. Prezes URE został ponadto zobowiązany do informowania Komisji Europejskiej o przyczynach odmowy wyznaczenia wnioskodawcy na podstawie ust. 8a.

Przyznano Prezesowi URE kompetencję do zmiany oraz cofania wyznaczenia na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego. Określono również przesłanki obligatoryjnego cofnięcia wyznaczenia, a także przesłanki, po których spełnieniu Prezes URE może cofnąć wyznaczenie albo zmienić jego zakres. Treść przepisów dotyczących kompetencji Prezesa URE do zmiany lub cofania wyznaczenia na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego jest wzorowana na art. 41 ust. 1, 2, 3 i 5 uPE.

Prezes URE został zobligowany w projekcie ustawy do publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej aktualnych wykazów:

- 1) podmiotów, które złożyły wnioski o wyznaczenie na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego, zmianę jego warunków lub cofnięcie;
- 2) przedsiębiorstw energetycznych, którym w okresie ostatnich 3 lat zostało cofnięte wyznaczenie na tych operatorów;
- 3) podmiotów, wobec których toczyło się postępowanie w sprawie wyznaczenia na tych operatorów, które zostało następnie umorzone lub zakończyło się odmową wyznaczenia lub pozostawieniem wniosku bez rozpoznania;
- 4) podmiotów, którym wygasło wyznaczenie na tych operatorów.

W projekcie ustawy przewidziano możliwość wyznaczenia przez Prezesa URE z urzędu, w drodze decyzji, przedsiębiorstwa energetycznego operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operatorem systemu magazynowania wodoru, w przypadku gdy właściciel, o którym mowa w ust. 1c, nie złożył wniosku o wyznaczenie operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operatora systemu magazynowania wodoru, który wykonywałby działalność gospodarczą, korzystając z jego sieci lub instalacji. Dodano również możliwość wyznaczenia z urzędu, w drodze decyzji Prezesa URE, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operatora systemu magazynowania wodoru, w przypadku odmowy wyznaczenia operatora przez Prezesa URE, który wykonywałby działalność gospodarczą, korzystając z sieci dystrybucyjnej wodorowej lub instalacji magazynowej wodoru określonej we wniosku, o którym mowa w ust. 1c. W ust. 10¹ nałożono na Prezesa URE obowiązek określenia obszaru, sieci lub instalacji, na których operator systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operator systemu magazynowania wodoru wyznaczony z urzędu będzie prowadzić działalność, oraz warunki realizacji kryteriów niezależności, o których mowa w art. 9d ust. 1³⁻², niezbędne do realizacji przez tych operatorów zadań, o których mowa w art. 9c ust. 1e, 1g lub 1h.

Wprowadzono obowiązek udostępnienia przez właściciela sieci przesyłowej wodorowej, sieci dystrybucyjnej wodorowej lub instalacji magazynowej wodoru operatorowi, wyznaczonemu zgodnie z ust. 1, 1c, 9 lub 9a, informacji oraz dokumentów niezbędnych do realizacji zadań operatora oraz współdziałania z tym operatorem.

W ust. 15–18 nadano Prezesowi URE kompetencję do nakazania dalszego prowadzenia działalności objętej wyznaczeniem na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego. Ust. 15–18 zostały utworzone w związku ze zniesieniem wymogu koncesyjnego dla przesyłania wodoru oraz dystrybucji wodoru – stanowią one odpowiednik art. 40 uPE dotyczącego działalności objętej koncesją. Ust. 15–18 nie obejmują działalności objętej wyznaczeniem na operatora systemu magazynowania wodoru, gdyż temu operatorowi Prezes URE może nakazać dalsze prowadzenie działalności jako działalności objętej koncesją na podstawie art. 40.

Prezes URE, obok obowiązku publikacji wykazów, został zobowiązany do opublikowania w Biuletynie Informacji Publicznej URE (w formie elektronicznej), na podstawie ust. 19–22, rejestru przedsiębiorstw energetycznych wyznaczonych na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu

magazynowania wodoru oraz operatora systemu połączonego wodorowego. Rejestr ten jest jawny i udostępniany w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki. W ust. 22 została określona zawartość rejestru przedsiębiorstw energetycznych wyznaczonych na wskazanych w poprzednim zdaniu operatorów, na którą się składają oznaczenie przedsiębiorstwa energetycznego, rodzaj wyznaczenia, data wyznaczenia, okres wyznaczenia oraz aktualna treść wyznaczenia.

Art. 9h¹ uPE – certyfikacja operatorów

W art. 9h¹ uPE wskazano, że Prezes URE może wyznaczyć operatorem systemu przesyłowego, operatorem systemu połączonego, operatorem systemu przesyłowego wodorowego lub operatorem systemu połączonego wodorowego wyłącznie przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało certyfikat spełniania kryteriów niezależności. W niniejszym przepisie określono również proces, w którym Prezes URE przyznaje, w drodze decyzji, certyfikat niezależności. Dodano przy tym, że w przypadku odmowy wydania certyfikatu niezależności lub stwierdzenia, po sprawdzeniu, że operator systemu przesyłowego, operator systemu połączonego, operator systemu przesyłowego wodorowego albo operator systemu połączonego wodorowego nie spełnia kryteriów niezależności, Prezes URE określa, w drodze decyzji, kryteria, które nie są spełnione, oraz wyznacza termin na podjęcie działań mających na celu spełnienie tych kryteriów. W przypadku niepodjęcia działań w wyznaczonym terminie, Prezes URE może uchylić decyzję o wyznaczeniu tego przedsiębiorstwa operatorem.

Art. 9h² uPE – certyfikacja operatorów w stosunku do państw trzecich

W art. 9h² uPE wskazano sytuację, w której o przyznanie certyfikatu niezależności do Prezesa URE wystąpi właściciel sieci przesyłowej, właściciel sieci przesyłowej wodorowej lub przedsiębiorstwo energetyczne, na które podmiot z państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym wywiera decydujący wpływ. W niniejszym przepisie określono także termin oraz działania, które podejmuje Prezes URE w związku z otrzymaniem wniosku o przyznanie certyfikatu niezależności, w tym przekazania Komisji Europejskiej stanowiska z wnioskiem o wydanie opinii w tej sprawie, z uwagi na bezpieczeństwo dostaw paliw gazowych, energii elektrycznej lub wodoru w Unii Europejskiej lub na istotne interesy dotyczące bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej lub Unii Europejskiej.

Poszerzono o wódór przepis ust. 2 dotyczący wystąpienia przez Prezesa URE do ministra właściwego do spraw zagranicznych o opinię przed przyznaniem certyfikatu niezależności oraz dodano pkt 2a dotyczący stosunków w zakresie własności, obrotu lub stosunków handlowych, które mogłyby negatywnie wpływać na zdolność właściciela sieci przesyłowej, właściciela sieci przesyłowej wodorowej, operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu przesyłowego wodorowego do zapewnienia dostaw gazu ziemnego lub wodoru do Rzeczypospolitej Polskiej lub Unii Europejskiej.

Art. 9k uPE – forma prawna operatora systemu przesyłowego, operatora systemu przesyłowego wodorowego i operatora systemu połączonego wodorowego

Zmiany w art. 9k uPE przedstawiają dwie jedyne dopuszczalne formy prawne działania operatora systemu przesyłowego wodorowego albo operatora systemu połączonego wodorowego wyznaczonego na sieci przesyłowej wodorowej, w przypadku gdy Prezes URE udzielił albo nie udzielił odstępstwa od zasady rozdziału poziomego, o której mowa w art. 9d³, dla jednego z tych operatorów.

W pierwszym przypadku (ust. 2), tj. przy udzieleniu odstępstwa od zasady rozdziału poziomego, operator systemu przesyłowego wodorowego albo operator systemu połączonego wodorowego wyznaczony na sieci przesyłowej wodorowej działa w ramach jednej spółki akcyjnej, której jedynym akcjonariuszem jest Skarb Państwa, z operatorem systemu przesyłowego gazowego.

W drugim przypadku (ust. 3), tj. przy braku udzielenia odstępstwa od zasady rozdziału poziomego, operatorem systemu przesyłowego wodorowego albo operatorem systemu połączonego wodorowego wyznaczonym na sieci przesyłowej wodorowej będzie mogła być tylko spółka akcyjna, której akcjonariuszem jest wyłącznie operator systemu przesyłowego gazowego. Stanowi to rezerwowy model formy prawnej działania operatora systemu przesyłowego wodorowego albo operatora systemu połączonego wodorowego wyznaczonego na sieci przesyłowej wodorowej, której zastosowanie jest przewidziane tylko w przypadku niemożności zastosowania przepisu ust. 2.

Obecnie w Polsce tylko jeden podmiot jest operatorem systemu przesyłowego gazowego, tak więc w przypadku odstępstwa od przepisów ten podmiot stanie się również operatorem systemu przesyłowego wodorowego. W przypadku braku zgody Prezesa URE na odstępstwo, operator systemu przesyłowego gazowego będzie musiał utworzyć nową spółkę do prowadzenia działalności. Oba modele zakładają zatem powiązania między operatorem systemu

przesyłowego gazowego a operatorem systemu przesyłowego wodorowego albo operatorem systemu połączonego wodorowego wyznaczonym na sieci przesyłowej wodorowej. Art. 9k uPE w brzmieniu sprzed projektowanej nowelizacji został przewidziany w ust. 1.

Art. 16 uPE – plan rozwoju

W art. 16 uPE rozszerzono obowiązek sporządzania planów rozwoju obejmujących zakres zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe, energię lub wodór przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru lub dystrybucją wodoru. Normy dotyczące sporządzania przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru lub dystrybucją wodoru planów rozwoju bazują na już istniejących rozwiązaniach dla sektora gazowego i sektora elektroenergetycznego.

W nowym ust. 1b dodano obowiązki odnoszące się do współpracy przedsiębiorstw energetycznych sporządzających plany rozwoju w celu zapewnienia wyboru energooszczędnych rozwiązań, które umożliwiają efektywną kosztowo dekarbonizację sektora gazowego, dodatkową elastyczność i efektywne wykorzystanie aktywów, uwzględniając wszystkie nośniki energii, w tym przez przekształcenie sieci gazowych w sieci wodorowe. W projekcie ustawy wskazano również na częstotliwość sporządzania planów rozwoju i ich aktualizacji w odniesieniu do operatora systemu przesyłowego wodorowego i operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, a także na uwzględnianie przy sporządzaniu planów rozwoju dokumentów. W przypadku aktualizacji planu rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe lub wodór ustalono, że jej projekt przedkłada się do uzgodnienia z Prezesem URE w terminie do dnia 30 kwietnia w roku, który jest drugim rokiem obowiązywania uzgodnionego planu rozwoju, niezależnie od daty jego uzgodnienia. W art. 16 uPE określono również zawartość planów rozwoju, a także szczególne zasady sporządzania planów rozwoju.

Przystosowano istniejące przepisy dotyczące uzgodnień, aktualizacji i konsultacji planów rozwoju z Prezesem URE, aby uwzględniały plany rozwoju w sektorze wodorowym. Dodane zostały również nowe ust. 24–26. Ust. 24 dotyczy przekazywania informacji do operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemu przesyłowego wodorowego przez innych operatorów lub przedsiębiorstwa energetyczne.

Ust. 25 dotyczy wymiany informacji przez operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego potrzebnych do opracowania planu z innymi operatorami systemu wodorowego. Ust. 26 został wprowadzony ze względu na wskazany w nowym pakiecie gazowym obowiązek brania pod

uwagę przez organ regulacyjny planu rozwoju sporządzany przez operatora systemu przesyłowego wodorowego lub operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego przy zatwierdzaniu opłat specjalnych, o których mowa w art. 5 ust. 4 ww. rozporządzenia 2024/1789.

Art. 23 uPE – zakres działania Prezesa URE

W art. 23 uPE do zakresu działania Prezesa URE dodano wyznaczanie operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego.

Wskazano, że do zakresu działania Prezesa URE należy także kontrolowanie standardów jakościowych obsługi odbiorców, z wyłączeniem odbiorców wodoru, oraz kontrolowanie na wniosek odbiorcy dotrzymania parametrów jakościowych paliw gazowych, energii elektrycznej i wodoru oraz zatwierdzanie opłat specjalnych, o których mowa w art. 5 ust. 4 ww. rozporządzenia 2024/1789.

Rozszerzono zakres działania Prezesa URE o monitorowanie funkcjonowania systemu wodorowego w zakresie warunków przyłączania podmiotów do systemu wodorowego i ich realizacji oraz dokonywania napraw tej sieci, wypełniania obowiązku publikowania przez operatora systemu wodorowego informacji dotyczących połączeń międzysystemowych, korzystania z sieci wodorowej i rozdziału zdolności przesyłowych stronom umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru, z uwzględnieniem konieczności traktowania tych informacji jako poufnych ze względów handlowych, warunków świadczenia przez przedsiębiorstwa energetyczne usług magazynowania wodoru, bezpieczeństwa dostarczania wodoru, wypełnienia przez operatora systemu wodorowego jego zadań oraz wypełnienia przez przedsiębiorstwo energetyczne obowiązków wymienionych w art. 44. Poszerzeniu uległ też katalog z pkt 21c obejmujący rejestry i wykazy prowadzone przez Prezesa URE w związku ze zwiększeniem liczby rodzajów postępowań w przepisach dotyczących wyznaczeń.

Art. 24 uPE – sprawozdanie z działalności

W art. 24 uPE obowiązek składania ministrowi właściwemu do spraw energii przez Prezesa URE corocznie, w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku, sprawozdania ze swojej działalności został rozszerzony o kwestie wodorowe.

Art. 32 uPE – koncesje

Wodór w przyszłości będzie istotnym nośnikiem energii oraz surowcem w gospodarce. Niewątpliwie rozwój tego rynku będzie wymagał kontroli ze strony państwa przy wykorzystaniu instrumentarium reglamentacji gospodarczej państwa. W projekcie ustawy postanowiono wyłączyć z obowiązku posiadania koncesji wytwarzanie wodoru, przesyłanie wodoru oraz dystrybucję wodoru. Na obecnym etapie rozwoju rynku wodoru brak wprowadzania odrębnego obowiązku koncesjonowania jest uzasadniony, gdyż wprowadzenie takiego obowiązku stanowiłoby nadmierną regulację w stosunku do rozwoju rynku wodoru w sektorze energetycznym. Wodór jest szeroko wykorzystywany w przemyśle, a jego wytwarzanie nie podlega obecnie obowiązkowi koncesyjnemu, nie ma więc konieczności nakładania wymogu koncesyjnego na jego wytwarzanie. Natomiast w przypadku przesyłania wodoru i dystrybucji wodoru włączono istotną część wymogów i norm prawnych dotyczących koncesji do postępowania wyznaczeniowego zajmujących się tymi działalnościami operatorów, w celu zabezpieczenia najważniejszych interesów państwowych. Z obowiązku koncesyjnego wyłączono również wytwarzanie energii elektrycznej wyłącznie z wodoru niskoemisyjnego, wodoru odnawialnego i wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, w celu wsparcia rozpowszechnienia tych rodzajów wodoru.

W przypadku przesyłania wodoru i dystrybucji wodoru część obowiązków koncesyjnych, które są najistotniejsze z punktu funkcjonowania gospodarki wodorowej w Polsce, została przeniesiona do norm dotyczących wyznaczeń. W ten sposób doszło do połączenia postępowania wyznaczeniowego oraz koncesyjnego (w uproszczonej wersji) w ramach jednego postępowania wyznaczeniowego, co przyspieszy wyznaczanie operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operatora systemu połączonego wodorowego, ułatwi prowadzenie przez nich działalności, a w efekcie wesprze rozwój gospodarki wodorowej.

Wprowadzono konieczność uzyskania koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie magazynowania wodoru, z wyjątkiem lokalnego magazynowania wodoru w małych instalacjach magazynowych, oraz obrotu wodorem, z wyłączeniem obrotu wodorem, jeżeli roczna wartość tego obrotu nie przekracza równowartości 10 000 000 euro, lub obrotu wodorem dokonywanego na giełdzie towarowej, lub obrotu wodorem innego niż w ramach przepisów o giełdzie towarowej dokonywanego przez giełdową izbę rozrachunkową, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez inną upoważnioną do tego spółkę, w odniesieniu do transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

Projektodawca uznał, że wymienione powyżej działalności wymagają reglamentacji ze względów bezpieczeństwa oraz w związku z koniecznością ochrony interesu publicznego. Magazynowanie wodoru w dużych ilościach, tj. powyżej 85 000 Nm³ (ok. 8 t wodoru) w instalacjach magazynowych wodoru jest uzasadnione względami bezpieczeństwa. Koncesjonowanie działalności zapewnia bezpieczeństwo energetyczne oraz prawidłową gospodarkę wodorem. Istotne przy tym pozostaje, że koncesja nie może być wydana wnioskodawcy w sytuacjach określonych w art. 33 ust. 3 uPE (np. przedsiębiorcy, któremu w ciągu ostatnich 3 lat cofnięto koncesję). Natomiast brak zastosowania obowiązku koncesyjnego w przypadku lokalnego magazynowania wodoru w małych instalacjach magazynowych o pojemności mniejszej lub równej 85 000 Nm³ oraz obrotu nieprzekraczającego równowartości 10 000 000 euro ułatwi powstawanie oraz rozwój małych i średnich przedsiębiorstw dokonujących obrotu wodorem.

Jednostka Nm³ (normalny metr sześcienny) jest jednostką spoza układu SI. Jest to ilość gazu zawarta w objętości 1m³, o ciśnieniu 1 atm, w temperaturze 0 °C. Przyjęta jednostka miary pozwala po przeliczeniach porównywać rzeczywiste ilości gazów.

Zmiana przepisów w zakresie koncesji pociągnie za sobą konieczność nowelizacji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 2021 r. w sprawie opłaty koncesyjnej (Dz. U. poz. 1938) wydane na podstawie art. 34 ust. 6 uPE.

Przez lokalne magazynowanie wodoru rozumie się jego magazynowanie w miejscu produkcji. Przez instalacje stacjonarne rozumie się niemobilne, naziemne magazyny. Wymagania wnioskodawcy określa art. 33 uPE, który znajdzie zastosowanie również dla koncesji dotyczących działalności związanej z wodorem.

Art. 35 uPE – zawartość wniosku o udzielenie koncesji

W art. 35 uPE dodano dodatkowy zakres wniosku o udzielenie koncesji na magazynowanie wodoru na podstawie art. 43h ust. 4 pkt 2 uPE.

Art. 43 uPE – promesa

W art. 43 uPE wprowadzono możliwość ubiegania się o wydanie promesy koncesji albo promesy zmiany koncesji w przypadku zamiaru wykonywania działalności gospodarczej polegającej na magazynowaniu wodoru, podlegającej koncesjonowaniu, albo zmiany jej zakresu.

Art. 43h w uPE– rejestr instalacji magazynowych wodoru

Dodano nowy art. 43h w uPE dotyczący rejestru instalacji magazynowych wodoru, w którym wprowadzono obowiązek prowadzenia rejestru instalacji magazynowych wodoru przyłączonych do sieci operatora systemu wodorowego, zasady przekazywania informacji operatorowi systemu wodorowego przez posiadacza instalacji magazynowej, w przypadku gdy instalacja magazynowa wodoru wchodzi w skład jednostki wytwórczej lub instalacji odbiorcy końcowego przyłączonej do sieci danego operatora systemu wodorowego, zakres danych w rejestrze, miejsce jego udostępniania oraz upoważnienie dla ministra właściwego do spraw energii do wydania rozporządzenia określającego wzór rejestru instalacji magazynowych wodoru oraz innych niezbędnych informacji i danych. Regulacje dla omawianego rejestru są oparte na obowiązujących przepisach dla rejestru magazynów energii elektrycznej. Utworzenie rejestru instalacji magazynowych wodoru jest częścią zmian mających na celu całościowe uregulowanie zasad dotyczących magazynowania wodoru, zakładając przy tym rosnące znaczenie wodoru dla sektora energetycznego w Polsce. Zgromadzenie w rejestrze całościowych informacji dotyczących specyfikacji i statusu prawnego tego rodzaju instalacji oraz danych ich posiadaczy ma na celu ochronę interesu publicznego, ponieważ tego rodzaju instalacje (ze względu na skalę objętościową) mogą stanowić część infrastruktury strategicznej państwa. W przepisie wskazano, że operator systemu wodorowego prowadzący rejestr ma obowiązek przechowywać zgromadzone dane przez okres, na jaki instalacja magazynowa wodoru wpisana do tego rejestru jest przyłączona do sieci operatora systemu wodorowego lub stanowi część tej sieci, lub wchodzi w skład jednostki wytwórczej lub instalacji odbiorcy końcowego przyłączonej do tej sieci. Operator ma obowiązek zanonimizować zgromadzone dane po upływie tego czasu.

Art. 44 uPE – obowiązek prowadzenia ewidencji księgowej

W art. 44 uPE wprowadzono obowiązek prowadzenia ewidencji księgowej przez przedsiębiorstwo energetyczne, w sposób umożliwiający odrębne obliczenie kosztów i przychodów, zysków i strat dla wykonywanej działalności w zakresie dostarczania wodoru, w tym kosztów stałych, kosztów zmiennych i przychodów, odrębnie dla wytwarzania wodoru, przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru, magazynowania wodoru oraz obrotu wodorem. Dodano obowiązek przedstawiania, w ramach ujawnień w informacji dodatkowej rocznego sprawozdania finansowego, o którym mowa w ust. 1a, odpowiednich pozycji bilansu oraz rachunków zysków i strat odrębnie dla poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności w zakresie przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru, magazynowania wodoru lub obrotu wodorem, a także wskazać zasady alokacji aktywów i pasywów oraz kosztów i przychodów do

każdej z tych działalności, w celu spełnienia wymogów mających zapewnić równoprawne traktowanie odbiorców oraz wyeliminowanie subsydiowania skrośnego między działalnościami, o których mowa w ust. 1.

Dodano również nowy ust. 2¹, w którym doprecyzowano zasady ewidencji prowadzenia ewidencji księgowej odnośnie do aktywów. Ewidencja księgowa aktywów będzie musiała być prowadzona odrębnie dla działalności w zakresie wytwarzania, przesyłania, dystrybucji, magazynowania paliw gazowych, obrotu paliwami gazowymi, skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, lub wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu energią elektryczną, lub wytwarzania wodoru, przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru, magazynowania wodoru lub obrotu wodorem.

Poszerzono zakres ust. 4 dotyczący sprawozdania finansowego sporządzanego przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych, energii elektrycznej, przesyłaniem wodoru lub dystrybucją wodoru, wskazując, że powinno zawierać ono informację o przychodach z tytułu wykonywania prawa własności do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej, lub sieci przesyłowej wodorowej, lub sieci dystrybucyjnej wodorowej.

Art. 54 uPE – kwalifikacje zawodowe

W art. 54 ust. 7 uPE wprowadzono rozszerzenie zakresu kwestii, które będzie brał pod uwagę minister właściwy do spraw energii, wydając rozporządzenie, o którym mowa w art. 54 ust. 6 i 7 uPE, o zapewnienie bezpieczeństwa technicznego i niezawodności funkcjonowania oraz bezpiecznej eksploatacji urządzeń, instalacji lub systemów wodorowych.

Art. 56 uPE – kary pieniężne

W art. 56 uPE wprowadzono karę pieniężną za nieprzestrzeganie obowiązków wynikających ze współpracy z jednostkami upoważnionymi do dysponowania wodorem wynikających z przepisów w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu wodorowego, karę pieniężną za nieprzedstawianie informacji o realizacji zadań w zakresie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu wodorowego, za świadczenie usługi przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru lub magazynowania wodoru, nie będąc operatorem systemu przesyłowego wodorowego, operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatorem systemu magazynowania wodoru lub operatorem systemu połączonego wodorowego wyznaczonym na podstawie art. 9h uPE.

Art. 57 uPE - nielegalny pobór paliw

W art. 57 uPE z przypadku nielegalnego pobierania paliw, który umożliwia przedsiębiorstwu energetycznemu podjęcie określonych działań, wyłączono wodór. Wprowadzono możliwe do podjęcia przez przedsiębiorstwo energetyczne działanie w przypadku nielegalnego pobierania wodoru, tj. pobieranie od odbiorcy, a w przypadku gdy pobór wodoru nastąpił bez zawarcia umowy – pobieranie od osoby lub osób nielegalnie pobierających wodór opłaty w wysokości 300 zł/kg wodoru, chyba że nielegalne pobieranie wodoru wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności, albo dochodzenie odszkodowania na zasadach ogólnych.

Art. 57g uPE – działalność bez wymaganej koncesji

W art. 57g uPE wprowadzono karę grzywny w wysokości do 2500 stawek dziennych albo kary pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, w przypadku prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie magazynowania wodoru lub obrotu wodorem bez wymaganej koncesji. Za przestępstwa określone w ust. 1a tego artykułu odpowiada jak wykonujący działalność bez koncesji kto, na podstawie przepisu prawnego, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania, zajmuje się sprawami majątkowymi innej osoby prawnej, fizycznej, grupy osób lub podmiotu niemającego osobowości prawnej.

Szczegółowy opis zmian proponowanych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U z 2024 r. poz. 725, z późn. zm.) (art. 2 projektu ustawy)

W art. 15a ust. 20 ww. ustawy określono, że dotychczasowe uprawnienia budowlane w zakresie systemu gazowego pozwalają m.in. do projektowania systemów wodorowych. Takie rozwiązanie powoduje, że brak jest potrzeby tworzenia dodatkowej, odrębnej specjalności. Pozwoli to uniknąć paraliżu inwestycji wodorowych, a jednocześnie należy uznać, że już obecnie obowiązujące przepisy pozwalają na uznanie, że uprawnienia budowlane w zakresie systemu gazowego są odpowiednie również dla infrastruktury wodorowej.

W art. 29 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy do sieci niewymagających decyzji o pozwoleniu na budowę, lecz wymagających zgłoszenia budowy lub wykonywania innych robót budowlanych, dodano sieci wodorowe o ciśnieniu roboczym nie wyższym niż 0,5 MPa. Jest to propozycja na wzór zwolnienia, które ma już zastosowanie dla sieci gazowych o ciśnieniu roboczym nie wyższym niż 0,5 MPa. Rozwiązanie to sprawdziło się już w sektorze gazowym, jest bezpieczne z punktu widzenia techniki i bezpieczeństwa narodowego, a także przyspiesza tworzenie infrastruktury wodorowej, dzięki zmniejszeniu obciążeń administracyjnych.

W art. 29 ust. 1 pkt 23 ww. ustawy do przyłączy niewymagających decyzji o pozwoleniu na budowę, lecz wymagających zgłoszenia budowy lub wykonywania innych robót budowlanych, dodano przyłącza wodorowe.

W projektowanym art. 29 ust. 1 pkt 34 w ww. ustawie do robót budowlanych niewymagających decyzji o pozwoleniu na budowę, natomiast wymagających zgłoszenia budowy lub wykonywania innych robót budowlanych, dodano instalacje do wytwarzania wodoru w procesie elektrolizy wraz z infrastrukturą towarzyszącą o łącznej mocy nieprzekraczającej 10 MW.

W art. 29 ust. 2 pkt 29 ww. ustawy do obiektów kontenerowych wraz z instalacjami i przyłączami niewymagających decyzji o pozwoleniu na budowę ani zgłoszenia budowy lub wykonywania innych robót budowlanych dodano związane z nimi sieci wodorowe.

W art. 29 ust. 3 pkt 1 ww. ustawy do robót budowlanych niewymagających decyzji o pozwoleniu na budowę, natomiast wymagających zgłoszenia budowy lub wykonywania innych robót budowlanych, dodano roboty budowlane polegające na przebudowie sieci wodorowych.

W art. 29 ust. 3 pkt 3 ww. ustawy do robót budowlanych w zakresie instalowania niewymagających decyzji o pozwoleniu na budowę, natomiast wymagających zgłoszenia, dodano urządzenia do oczyszczania wodoru o przepustowości nie większej niż 250 kg wodoru na dobę.

W załączniku do ww. ustawy do kategorii obiektów budowlanych w wierszu Kategorii XXVI dodano sieci wodorowe.

Szczegółowy opis zmian proponowanych w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145, z późn. zm.) (art. 3 projektu ustawy)

W zaproponowanym art. 6 pkt 2b ww. ustawy wprowadzono nowy cel publiczny – budowę i utrzymywanie instalacji i urządzeń służących do przesyłania, dystrybucji lub magazynowania wodoru, a także innych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych instalacji i urządzeń.

Szczegółowy opis zmian w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 910) (art. 4 projektu ustawy)

W art. 2 pkt 2 ww. ustawy zmieniono brzmienie definicji „towarów giełdowych” i włączono w zakres tej definicji wodór stanowiący zgodnie z niniejszym projektem ustawy jeden

z rodzajów paliw. W obowiązujących przepisach ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych ten zakres był zawężony wyłącznie do paliw gazowych.

Projektodawca dostosował definicję „łączenia rynków” (art. 2 pkt 17 ww. ustawy) przez uwzględnienie w jej treści operatora systemu przesyłowego wodorowego, analogicznie jak ma to miejsce obecnie w przypadku operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego gazowego, oraz dostosowując pozostałą treść do wprowadzonych zmian prawnych dla systemu przesyłowego wodorowego.

Projektodawca dostosował definicję „obrotu transgranicznego” (art. 2 pkt 18 ww. ustawy), zmieniając obrót paliwami gazowymi na obrót paliwami oraz dostosowując pozostałą treść do wprowadzonych zmian dla systemu przesyłowego wodorowego.

Treść art. 5 ust. 3 pkt 2 ww. ustawy zmieniono w taki sposób, aby spółka akcyjna mogła dokonywać rozliczeń transakcji zawartych poza giełdą przez będące jej członkami przedsiębiorstwa energetyczne, jeżeli ich przedmiotem są określone rodzaje paliw. W obowiązujących przepisach ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych jest mowa wyłącznie o paliwach gazowych.

Projektodawca dostosował treść przepisów art. 9 ust. 6, art. 14 ust. 2c, art. 14 ust. 2d i art. 50b ust. 1 ww. ustawy, wskazując, że przedmiotem transakcji giełdowych mogą być określone rodzaje paliw. W obowiązujących przepisach ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych jest mowa wyłącznie o paliwach gazowych.

Szczegółowy opis zmian proponowanych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, z późn. zm.) (art. 5 projektu ustawy)

W art. 248 ust. 2a pkt 8 ww. ustawy wprowadzono wyłączenie dla transportu substancji niebezpiecznych rurociągami wodorowymi, znajdującymi się poza zakładami o zwiększonym ryzyku lub zakładami o dużym ryzyku, z uznawania ich za zakłady o zwiększonym ryzyku wystąpienia awarii albo za zakłady o dużym ryzyku wystąpienia awarii.

Szczegółowy opis zmian proponowanych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112) (art. 6 projektu ustawy)

Obecnie obowiązujące przepisy art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret czwarte ww. ustawy przewidują, że regionalny dyrektor ochrony środowiska (dalej: „RDOŚ”) jest właściwy w zakresie instalacji

do przesyłu gazu spełniającej progi i kryteria określone dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Wobec możliwych wątpliwości interpretacyjnych związanych z traktowaniem wodoru jako nośnika energii odrębnego od gazu projektodawca sprecyzował, że w zakresie działania ww. ustawy wodór jest traktowany jako gaz (dodane wyrazy „w tym wodoru”).

RDOŚ pozostaje zatem organem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla instalacji do przesyłu wodoru.

Analogiczna regulacja została wprowadzona w zakresie dotyczącym właściwości państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego.

W art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret czwartym ww. ustawy wskazano, że organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest RDOŚ w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, tj. m.in. instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu, w tym wodoru.

W art. 78 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret czwartym ww. ustawy wskazano, że organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej – państwowy wojewódzki inspektor sanitarny jest właściwy do wydania opinii w odniesieniu do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko tj. m.in. instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu, w tym wodoru.

Szczegółowy opis zmian proponowanych w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2024 r. poz. 1286) (art. 7 projektu ustawy)

W art. 1 ust. 2 pkt 1 i 7 ww. ustawy definicja terminalu została rozszerzona o przyłącza wodorowe, a definicja infrastruktury niezbędnej do obsługi została rozszerzona o obiekty, urządzenia, sieci i instalacje służące do budowy, przebudowy, remontu, utrzymania, użytkowania, zmiany sposobu użytkowania, eksploatacji lub rozbiórki instalacji służących do poprawy parametrów jakościowych rurociągów wodorowych, w szczególności o sieci i przyłącza wodorowe.

Zmiana zakresu inwestycji określonych w art. 38 ww. ustawy spowoduje, że w sytuacji spełnienia progów i kryteriów kwalifikacji do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla tych inwestycji nie będzie wójt, burmistrz czy prezydent miasta, a RDOŚ.

W ocenie projektodawcy proponowane zmiany wpłyną pozytywnie na czas realizacji inwestycji wodorowych, w tym projektów wspólnego zainteresowania UE (PCI – ang. Projects of Common Interest i PMI – ang. Projects of Mutual Interest).

Projekty PCI to kluczowe projekty dotyczące infrastruktury, które mają na celu dokończenie budowy europejskiego wewnętrznego rynku energii i pomoc w osiągnięciu celów polityki energetycznej i klimatycznej UE. Projekty wzajemnego zainteresowania (PMI) to projekty promowane przez UE we współpracy z państwami trzecimi, znajdujące się na unijnej liście.

Obie kategorie projektów mogą korzystać z zagwarantowanych prawnie udogodnień w postaci m.in. przyspieszonej procedury wydawania pozwoleń i decyzji administracyjnych.

W art. 38 pkt 1 ww. ustawy inwestycje towarzyszące inwestycjom w zakresie terminalu zostały rozszerzone o inwestycje realizowane przez Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. z siedzibą w Warszawie, to jest budowę przyłączy i rurociągów wodorowych służących do przyłączenia do systemu wodorowego wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi oraz budowę lub przebudowę instalacji magazynowych wodoru wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi.

W art. 38 pkt 2 ww. ustawy inwestycje towarzyszące inwestycjom w zakresie terminalu zostały rozszerzone o inwestycje realizowane przez Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. z siedzibą w Warszawie, to jest budowę przyłączy i rurociągów wodorowych służących do przyłączenia do systemu wodorowego wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi oraz budowę lub przebudowę instalacji magazynowych wodoru wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi.

W art. 38 pkt 4 ww. ustawy inwestycje towarzyszące inwestycjom w zakresie terminalu zostały rozszerzone o inwestycje realizowane przez Polską Spółkę Gazownictwa sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie, to jest budowę przyłączy i rurociągów wodorowych służących do przyłączenia do systemu wodorowego wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi oraz budowę lub przebudowę instalacji magazynowych wodoru wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi.

W art. 38 pkt 7 ww. ustawy inwestycje towarzyszące inwestycjom w zakresie terminalu zostały rozszerzone o budowę przyłączy i rurociągów wodorowych stanowiących przyłączenia jednostki wytwórczej wodoru do systemu przesyłowego wodorowego lub systemu dystrybucyjnego wodorowego wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi przez podmiot, który zawarł umowę o przyłączenie do sieci przesyłowej wodorowej lub sieci dystrybucyjnej wodorowej z podmiotem wskazanym w art. 38 pkt 2 i 4.

Szczegółowy opis zmian w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361) (art. 8 projektu ustawy)

W art. 2 pkt 36a ww. ustawy, w związku z potrzebą ułożenia siatki pojęć w ustawie systemowej dla rynku paliw i energii, definicję wodoru odnawialnego przeniesiono do uPE. Dokonano również niewielkiej korekty w definicji wodoru odnawialnego, wprowadzonej w związku z implementacją dyrektywy RED II, celem zachowania jej pełnej spójności z regulacjami UE oraz projektowaną nowelizacją uPE.

Projektodawca wprowadził ponadto zmiany konieczne do objęcia gwarancjami pochodzenia wodoru odnawialnego transportowanego sieciami wodorowymi przez operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operatora systemu połączonego wodorowego.

Szczegółowy opis zmian proponowanych w ustawie z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1289) (art. 9 projektu ustawy)

W art. 2 ww. ustawy wprowadzono nowe definicje wodoru niskoemisyjnego, wodoru odnawialnego i wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, celem zachowania spójności krajowych pojęć z treścią aktualnych regulacji UE dla rynku wodoru, w celu zachowania spójności z dyrektywą RED II, pakietem wodorowo-gazowym oraz projektowaną nowelizacją uPE.

W art. 43 ust. 2 pkt 3a i 3b ww. ustawy zmieniono zawartość Krajowych ram polityki rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych w zakresie: (ust. 2 pkt 3a) krajowego celu w zakresie liczby stacji wodoru oferujących do tankowania wyłącznie wodorów odnawialny i wodorów odnawialny pochodzenia niebiologicznego, ustalonego na poziomie wspierającym rozwój wodoru odnawialnego i wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego oraz (ust. 2 pkt 3b) krajowego celu w zakresie udziału wodoru niskoemisyjnego, wodoru odnawialnego i wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego w całości paliw wykorzystywanych w transporcie, ustalonego na poziomie wspierającym rozwój wodoru odnawialnego i wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego.

Należy przy tym wyjaśnić, że w dniu 24 września 2024 r. Ministerstwo Klimatu i Środowiska przedstawiło do konsultacji publicznych projekt dokumentu strategicznego pn. Krajowe ramy polityki w zakresie rozwoju rynku w odniesieniu do paliw alternatywnych w sektorze transportu i rozwoju odpowiedniej infrastruktury, którego brzmienie jest spójne z projektowanymi

przepisami. Tym samym w opinii projektodawcy nie ma potrzeby tworzenia dodatkowych przepisów przejściowych utrzymujących dotychczasowe zapisy zawarte w Krajowych ramach polityki rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych.

Przepisy przejściowe i dostosowujące

Art. 10 projektu ustawy

Wprowadzono przepis przejściowy, zgodnie z którym operator systemu przesyłowego wodorowego lub operator systemu połączonego wodorowego w zakresie systemu przesyłowego wodorowego, odpowiednio do zakresu działania, sporządza informacje o realizacji zadań w zakresie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu wodorowego po raz pierwszy za okres od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2025 r. oraz przekazuje te informacje ministrowi właściwemu do spraw energii w terminie do dnia 31 marca 2026 r.

Art. 11 projektu ustawy

Wskazano, że operator systemu przesyłowego gazowego jest wyznaczony operatorem systemu przesyłowego wodorowego do dnia 4 sierpnia 2026 r. (termin implementacji dyrektywy 2024/1788), pod warunkiem złożenia wniosku, o którym mowa w art. 9h¹ ust. 2 pkt 1b uPE, o przyznanie certyfikatu niezależności. Operator wyznaczony na operatora systemu przesyłowego wodorowego może w szczególności sporządzać plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na wodór zgodnie z art. 16 uPE oraz być członkiem europejskiej sieci operatorów sieci wodorowych (ENNOH). W przepisie dodano, że do operatora, o którym mowa, nie stosuje się art. 9d ust. 1³ i 1⁴, art. 9h ust. 3¹ oraz art. 9k ust. 3 uPE, co umożliwi jego działalność.

Do dnia 4 sierpnia 2024 r. operator systemu przesyłowego wodorowego będzie musiał uzyskać certyfikat niezależności, a także uzyskać odstępstwo od rozdziału prawnego działalności, o którym mowa w art. 9d³ ust. 1 uPE, co umożliwi dalsze działanie operatora systemu przesyłowego gazowego oraz operatora systemu przesyłowego wodorowego jako jednego podmiotu. Jednocześnie ten podmiot będzie musiał uzyskać wyznaczenie od Prezesa URE do pełnienia funkcji operatora systemu przesyłowego wodorowego albo operatora systemu połączonego wodorowego.

Alternatywnie, w przypadku braku udzielenia odstępstwa, o którym mowa w art. 9d³ ust. 1 uPE, operator systemu przesyłowego gazowego będzie musiał stworzyć nowy podmiot dla prowadzenia działalności operatora systemu przesyłowego wodorowego oraz uzyskać

wyznaczenie tego podmiotu od Prezesa URE na operatora systemu przesyłowego wodorowego albo operatora systemu połączonego wodorowego.

Art. 12 projektu ustawy

Wskazano, że Prezes Urzędu Regulacji Energetyki składa sprawozdanie ze swojej działalności, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie wodoru, po raz pierwszy w terminie do dnia 30 kwietnia 2026 r.

Art. 13 projektu ustawy

Wprowadzono przepisy przejściowe dotyczące wykonywania działalności w zakresie magazynowania lub obrotu wodorem, która wymaga uzyskania koncesji w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą. Ustalono przy tym, że podmiot, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi działalność w zakresie magazynowania wodoru lub obrotu wodorem, jest zobowiązany w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złożyć do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wniosek o udzielenie koncesji.

Do czasu rozstrzygnięcia wniosku koncesyjnego podmiot wnioskujący o udzielenie koncesji na wykonywaną działalność gospodarczą do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki może prowadzić działalność gospodarczą, której dotyczy wniosek o koncesję, na dotychczasowych zasadach do dnia prawomocnego rozstrzygnięcia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Art. 14 projektu ustawy

Wprowadzono okres przejściowy (tj. okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 54 ust. 6 i 7 uPE) dla szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji na stanowiskach eksploatacji lub dozoru w zakresie urządzeń, instalacji i systemów wodorowych, w którym osoby posiadające świadectwa kwalifikacyjne do wykonywania czynności związanych z eksploatacją lub dozorem urządzeń, instalacji i sieci gazowych wytwarzających, przetwarzających, przesyłających, magazynujących i zużywających paliwa gazowe mogą wykonywać czynności związane z eksploatacją lub dozorem obejmujące również urządzenia, instalacje i sieci wodorowe. Ponadto wprowadzono obowiązek uzyskania świadectwa kwalifikacyjnego do wykonywania czynności związanych z eksploatacją lub dozorem w zakresie urządzeń, instalacji i sieci wodorowych w ww. okresie przejściowym oraz określono skutki nieuzyskania świadectwa kwalifikacyjnego w ww. okresie przejściowym.

Art. 15 projektu ustawy

Wprowadzono przepis uznający osoby, które uzyskały przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych, za osoby posiadające uprawnienia budowlane w zakresie, o którym mowa w projektowanym art. 15a ust. 20 ustawy z dnia 7 lipca 1994 – Prawo budowlane.

Art. 16 projektu ustawy

Ustalono, że odniesieniu do spraw wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie projektowanej ustawy dotyczących wydania decyzji o pozwoleniu na budowę, odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego, zgłoszenia budowy lub wykonywania innych robót budowlanych będą stosowane przepisy dotychczasowe.

Art. 17 projektu ustawy

Wskazano, że przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 54 ust. 6 i 7 uPE oraz art. 62a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie odpowiednio art. 54 ust. 6 i 7 ustawy zmienianej w art. 1 oraz art. 62 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18 projektu ustawy

Określono przepis wskazujący maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa URE w latach 2025–2034 wynikających z niniejszej ustawy oraz procedurę monitorowania wykorzystania wydatków i ewentualnego stosowania przez Prezesa URE mechanizmu korygującego w ich zakresie.

Art. 19 projektu ustawy

Wskazano termin wejścia w życie projektowanej ustawy – ustawa wejdzie w życie po upływie miesiąca od dnia jej ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu w zakresie dziesięcioletniego planu rozwoju sieci wodorowej o zasięgu unijnym, który został szczegółowo omówiony przy opisie zmian art. 16 uPE, który wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2027 r. Projektowany akt prawny wejdzie w życie w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia ustawy w Dzienniku Ustaw RP. Termin ten (*vacatio legis*) jest wystarczający do wejścia w życie przepisów, gdyż w zasadniczej

części obejmują one regulacje, które będą miały zastosowanie do planowanych inwestycji i przedsięwzięć, bowiem rynek wodoru w Polsce znajduje się na wczesnym etapie rozwoju. Projektowane przepisy stanowią podstawę dla rozwoju gospodarki wodorowej w Polsce, a zatem wejście w życie projektowanych przepisów nie spowoduje konieczności istotnego dostosowania się podmiotów już działających na rynku polskim, a jedynie stworzy podstawy prawne rozwoju sektora wodorowego. Dlatego określone *vacatio legis* należy uznać za korzystne dla przedsiębiorców działających w Polsce, gdyż pozwoli im na szybszy rozwój.

Akty wykonawcze

W związku z przedmiotowym projektem ustawy będą wydawane następujące akty wykonawcze:

- 1) rozporządzenie Ministra Przemysłu w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu wodorowego, stanowiące realizację delegacji ustawowej dla projektowanego art. 9 ust. 8a uPE (art. 1 pkt 11 lit. a projektu ustawy);
- 2) rozporządzenie Ministra Przemysłu w sprawie określenia wzoru rejestru instalacji magazynowych wodoru, stanowiące realizację delegacji ustawowej dla projektowanego art. 43h ust. 8 uPE (art. 1 pkt 26 projektu ustawy);
- 3) rozporządzenie Ministra Przemysłu w sprawie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci, stanowiące realizację delegacji ustawowej dla projektowanego art. 54 ust. 6 i 7 uPE (art. 1 pkt 28 projektu ustawy);
- 4) rozporządzenie Ministra Przemysłu w sprawie wymagań dotyczących pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo wodorowe, stanowiące realizację delegacji ustawowej dla projektowanego art. 62a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (art. 8 pkt 3 projektu ustawy).

Ponadto nowelizacji będą wymagać następujące akty wykonawcze:

- 1) rozporządzenie Ministra Energii z dnia 15 grudnia 2016 r w sprawie przeprowadzania kontroli przez przedsiębiorstwa energetyczne (Dz. U. poz. 2166);
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 października 2021 r. w sprawie opłaty koncesyjnej (Dz. U. poz. 1938).

Notyfikacja

Przedmiotowy projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. z 2002 r. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Konsultacje i uzgodnienia projektu

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Przedkładany projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Krzysztof Bolesta – Sekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Szymon Byliński Dyrektor Departament Elektromobilności i Gospodarki Wodorowej mail: szymon.bylinski@klimat.gov.pl	Data sporządzenia 04.10.2024 r. Źródło Polska Strategia Wodorowa do roku 2030 z perspektywą do roku 2040 (PSW) Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UD36
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

KONTEKST REGULACJI

Celem projektowanej regulacji jest rozwiązanie problemu polegającego na braku regulacji dla sektora wodoru, którego skutkiem jest ograniczenie w rozwoju rynku wodoru oraz niepewność inwestycyjna.

W ostatnim czasie obserwuje się wzmożone zainteresowanie wykorzystaniem technologii wodorowych. Wynika to ze znacznego spadku cen technologii energetyki odnawialnej, możliwości konkurencyjnej cenowo produkcji wodoru w elektrowniach jądrowych, postępu technicznego, w tym badań nad produkcją wodoru w reaktorach wysokotemperaturowych, oraz polityki klimatyczno-energetycznej ukierunkowanej na przeciwdziałanie negatywnym skutkom zmian klimatu. Wodór został uznany za jeden z priorytetów realizacji Europejskiego Zielonego Ładu, którego głównym celem jest osiągnięcie neutralności klimatycznej Europy do 2050 r. Podkreślenie znaczenia roli wodoru w transformacji energetycznej wynika z jego wszechstronnych właściwości. Może on stanowić surowiec, paliwo, nośnik lub magazyn energii i znajduje szerokie zastosowanie w sektorach energii, transportu i przemysłu.

Mając powyższe na uwadze, Komisja Europejska w lipcu 2020 r. opublikowała Strategię w zakresie wodoru na rzecz Europy neutralnej dla klimatu¹ (dalej jako: Strategia Wodorowa UE), która wyznacza strategiczne ramy wdrażania europejskiej gospodarki wodorowej. Obecnie mniej niż 4 % produkcji wodoru odbywa się w sposób bezemisyjny. Na gruncie Strategii Wodorowej UE za wodór odnawialny został uznany wodór wytwarzany w drodze elektrolizy wody, do której została wykorzystana energia elektryczna ze źródeł odnawialnych. Wodór odnawialny może być wytwarzany również w procesie reformingu biogazu lub biochemicznego przekształcania biomasy, pod warunkiem spełniania wymogów zrównoważonego rozwoju. Emisje gazów cieplarnianych w cyklu życia związanym z produkcją wodoru odnawialnego są bliskie zeru. Z kolei za wodór niskoemisyjny uznano wodór wytwarzany z paliw kopalnych przy zastosowaniu technologii wychwytywania CO₂ oraz wodór powstały w procesie elektrolizy wody ze znacznym ograniczeniem emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia.

Priorytetem Komisji Europejskiej jest wdrożenie technologii produkcji wodoru odnawialnego na szeroką skalę, z zachowaniem okresu przejściowego, podczas którego akceptowana będzie produkcja niskoemisyjnego wodoru, pod warunkiem zastosowania technologii ograniczających emisyjność.

Plany Komisji Europejskiej przewidują wdrażanie europejskiej gospodarki wodorowej w następujących fazach:

- 1) faza I (lata 2020–2024): instalacja zasilanych energią z odnawialnych źródeł energii (OZE) elektrolizerów o mocy co najmniej 6 GW. W tej fazie popyt na wodór będzie zaspokajany przede wszystkim przez produkcję lokalną oraz dzięki mieszaninowi wodoru z gazem ziemnym;
- 2) faza II (lata 2025–2030): uczynienie z wodoru części zintegrowanego systemu energetycznego oraz osiągnięcie 40 GW mocy elektrolizerów zasilanych z OZE. Podczas realizacji tej fazy przewidywane jest pojawienie się zapotrzebowania na unijną infrastrukturę logistyczną, co spowoduje konieczność zaplanowania podstaw paneuropejskiej sieci oraz stworzenie sieci stacji tankowania wodoru. Sieci gazowe zostaną częściowo przekształcone na potrzeby transportu wodoru;
- 3) faza III (lata 2031–2050): osiągnięcie dojrzałości technologii wodoru odnawialnego.

¹ COM (2020) 301 final.

W ramach negocjacji projektu RED III państwa sprzyjające rozwojowi wytwarzania energii w elektrowniach jądrowych domagały się uwzględnienia w rewizji III pakietu gazowego wodoru wytwarzanego w elektrowniach jądrowych. W rezultacie Komisja Europejska oficjalnie potwierdziła, że również inne niż odnawialne źródła energii wolne od paliw kopalnych przyczyniają się do osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. w przypadku państw członkowskich UE, które zdecydują się polegać na takich źródłach energii. Ponadto, w ramach rewizji III pakietu gazowego, uwzględniono także gazy odnawialne oraz niskoemisyjne. Mając na względzie planowane w Polsce inwestycje jądrowe oraz utworzenie w listopadzie ubiegłego roku Sojuszu Przemysłowego na rzecz SMR, niezwykle ważne jest uwzględnienie w dokumentach strategicznych i legislacyjnych UE wodoru wytwarzanego w elektrowniach jądrowych, który jest uwzględniany w przedmiotowym projekcie jako wódór niskoemisyjny.

W odpowiedzi na plany ogłoszone przez Komisję Europejską w Polsce podjęto prace mające na celu wdrożenie polskiej gałęzi gospodarki wodorowej. W dniu 2 listopada 2021 r. Rada Ministrów przyjęła Polską Strategię Wodorową do roku 2030 z perspektywą do roku 2040 (PSW). Dokument wyznacza strategiczne ramy wdrażania gospodarki wodorowej w Polsce ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystania niskoemisyjnego i odnawialnego wodoru w energetyce, ciepłownictwie, transporcie oraz przemyśle. PSW określa 6 celów:

- 1) Cel 1 – Wdrożenie technologii wodorowych w energetyce i ciepłownictwie;
- 2) Cel 2 – Wykorzystanie wodoru jako paliwa alternatywnego w transporcie;
- 3) Cel 3 – Wsparcie dekarbonizacji przemysłu;
- 4) Cel 4 – Produkcja wodoru w nowych instalacjach;
- 5) Cel 5 – Sprawny i bezpieczny przesył, dystrybucja i magazynowanie wodoru;
- 6) Cel 6 – Stworzenie stabilnego otoczenia regulacyjnego.

Postęp w realizacji celów PSW będzie monitorowany w oparciu o poniższe wskaźniki dla roku 2025 oraz 2030:

Nazwa wskaźnika	Jednostka miary	Wartość w roku 2025	Wartość w roku 2030
Zainstalowana moc instalacji produkcji niskoemisyjnego i odnawialnego wodoru	MW	50	2000
Liczba autobusów wodorowych	szt.	100–250	800–1000
Liczba dolin wodorowych	szt.	<5	5
Liczba stacji tankowania wodoru	szt.	32	>32

PSW wpisuje się w działania przedstawione w Polityce energetycznej Polski do 2040 r. (PEP2040).

Obowiązujące aktualnie przepisy prawa krajowego nie odpowiadają na potrzeby związane ze skutecznym wdrażaniem założeń PSW oraz wynikające z dynamicznie rozwijającego się rynku wodoru w Europie i na świecie. Polska obecnie jest trzecim w Europie oraz piątym na świecie największym producentem wodoru. Produkcja wodoru odbywa się jednak niemal wyłącznie z wykorzystaniem paliw kopalnych na potrzeby własne przedsiębiorstw. Zachowanie istotnej pozycji europejskiego producenta wodoru oraz utrzymanie konkurencyjności polskiej gospodarki wymaga uregulowania zagadnień związanych z pełnym łańcuchem wartości gospodarki wodorowej w polskim porządku prawnym. Istotny wpływ na kształt polskich regulacji będzie miała rewizja przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE (Dyrektywa Gazowa UE), która została opublikowana w grudniu 2021 r., oraz projekt rewizji rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005. W grudniu 2021 r. Komisja Europejska przedstawiła pakiet rozwiązań mających na celu dekarbonizację rynku gazu UE przez ułatwienie wykorzystania odnawialnych i niskoemisyjnych gazów, w tym wodoru, oraz zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego kontynentu, zwany dalej „rewizją III pakietu gazowego”. W listopadzie 2023 r. osiągnięto wstępne porozumienie pomiędzy Radą a Parlamentem UE w zakresie założeń rewizji III pakietu gazowego, w tym kompleksowe ramy legislacyjne dla rynku wodoru w UE.

Rewizja III pakietu gazowego kładzie silny nacisk na regulację i budowę konkurencyjnego rynku wodoru do 2030 r. Wprowadza nie tylko definicję gazów odnawialnych i gazów niskoemisyjnych oraz system certyfikacji gazów niskoemisyjnych w UE, ale także proponuje kompleksowe uregulowanie rynku wodoru. W tym celu wprowadza m.in. podstawowe definicje z punktu widzenia tego rynku, jak m.in. system wodorowy, sieć wodorowa, przesyłanie wodoru, dystrybucja wodoru, oraz definicje działających na rynku wodoru operatorów, m.in. operatora sieci przesyłowej wodorowej, operatora sieci dystrybucyjnej wodorowej i operatora systemu magazynowania wodoru.

Zakłada on także powołanie „Europejskiej sieci operatorów sieci wodorowych” (ENNOH), na wzór istniejącej ENTSG, zrzeszającej operatorów sieci gazowych, czy ENTSO-E, zrzeszającej operatorów systemów przesyłowych energii elektrycznej. Rewizja III pakietu gazowego reguluje również m.in. rozdział operatorów systemu wodorowego, tworzenie planów rozwoju sieci wodorowej oraz zasady dostępu stron trzecich do sieci wodorowych.

Zarówno PSW, jak i opis kamienia milowego B17G w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO) nakładają na wnioskodawcę obowiązek utworzenia ram prawnych dla rynku wodoru. Projekt ustawy nie ma na celu implementacji rewizji III pakietu gazowego, jednak przyjęte w projekcie założenia są w znacznym stopniu zgodne z rozwiązaniami zaproponowanymi przez Komisję Europejską w rewizji III pakietu gazowego. Tym samym wejście w życie niniejszej ustawy nie będzie obciążone ryzykiem jej sprzeczności z projektowanym prawem UE w obszarze wodoru, lecz już na obecnym etapie (przed formalną implementacją tego pakietu) zachowa z nim w znacznej mierze spójność, co będzie kluczowe dla operujących w tym obszarze inwestorów.

ROZWIĄZYWANE PROBLEMY

Projekt ustawy jest elementem KPO (kamieniem milowym). Projekt ustawy zaplanowano w ramach reformy B2.1. Poprawa warunków dla rozwoju technologii wodorowych oraz innych gazów zdekarbonizowanych, której celem jest rozwój rynku wodoru niskoemisyjnego i wodoru odnawialnego i innych paliw alternatywnych oraz ich wykorzystania na rzecz osiągnięcia neutralności klimatycznej i wzmocnienia konkurencyjności polskiej gospodarki. Projekt ustawy stanowi realizację kamienia milowego (reformy) oznaczonego nr B17G Wejście w życie przepisów ustanawiających ramy prawne dla wodoru. Realizacja tego kamienia milowego pierwotnie została zaplanowana w IV kwartale 2023 r.

1. Brak regulacji dla wodoru

W obecnym stanie prawnym infrastruktura sieciowa przeznaczona do transportu czystego wodoru nie jest objęta zakresem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE. Uregulowany został jedynie wodór domieszkowany do gazu ziemnego i transportowany sieciami gazu ziemnego.

Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, z późn. zm.) szerzej definiuje paliwa gazowe niż wskazana dyrektywa. Definicja paliw gazowych obejmuje swoją treścią gaz ziemny wysokometanowy lub zaazotowany, w tym skroplony gaz ziemny oraz propan-butan lub inne rodzaje gazu palnego, dostarczane za pomocą sieci gazowej. Na bazie niniejszej definicji należy uznać, że wodór spełnia kryteria uznania za inne rodzaje gazu palnego, jednak pod warunkiem dostarczania go za pomocą sieci gazowej. W konsekwencji oznacza to, że zasady regulujące funkcjonowanie rynku gazu ziemnego, takie jak „unbundling” czy zasada dostępu stron trzecich, dotyczą sytuacji, w której wodór jest domieszkowany do metanu i przesyłany siecią gazową.

Taka konstrukcja definicji nie pozwala uwzględnić szerokich zastosowań wodoru jako surowca, nośnika oraz magazynu energii, jeżeli nie jest on transportowany siecią gazową. W związku z powyższym proponuje się uregulowanie kwestii związanych z wykorzystaniem wodoru poza sieciami gazowymi.

Ponadto brakuje obecnie kompleksowej siatki definicyjnej, która wyróżniałaby poszczególne rodzaje wodoru, wskazując przy tym, jak dany wodór ma być wytwarzany, oraz uwzględniając kryteria emisyjności danego rodzaju wodoru, szczególnie w kontekście założeń pakietu wodorowo-gazowego.

2. Brak ram prawnych uwzględniających międzysektorowe możliwości wykorzystania wodoru

Właściwości wodoru pozwalają na jego wykorzystanie jako paliwa gazowego, w tym w transporcie, magazynu energii oraz surowca w procesach przemysłowych. Wodór domieszkowany do gazu ziemnego i przesyłany sieciami gazowymi podlega reżimowi regulacyjnemu dla paliw gazowych. Aktualne przepisy nie odnoszą się jednak do sytuacji, w której wytwarzany wodór znajduje zastosowanie poza siecią gazową w innych sektorach gospodarki. Brak jest też szczegółowych regulacji w zakresie magazynowania energii w postaci wodoru.

W obecnym stanie prawnym możliwości angażowania się operatorów systemów gazowych i elektroenergetycznych w aktywności niezwiązane ściśle z realizacją ich zadań operatorskich są znacząco ograniczone. Obowiązujące przepisy jednoznacznie rozdzielają działalność sieciową operatorów od działalności w zakresie wytwarzania lub dostaw paliw gazowych i energii elektrycznej. Z kolei operator systemu magazynowania, będącego częścią przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, pozostaje niezależny od innych działalności niezwiązanych z magazynowaniem, przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych. Niemożliwe jest zatem prowadzenie działalności przez operatorów systemów zarówno w sektorze paliw gazowych, jak i energii elektrycznej. W przypadku magazynowania wodoru nie jest do końca jasne, kiedy podlega on przepisom z zakresu magazynowania paliw gazowych, a kiedy magazynowania energii elektrycznej.

W kontekście gospodarki wodorowej istotne znaczenie będą miały technologie Power-to-X, umożliwiające konwersję energii oraz jej magazynowanie w innych formach. Przyłączona do sieci instalacja Power-to-Gas (P2G) z punktu widzenia operatora systemu gazowego będzie stanowiła punkt wejścia ze źródła, w związku z czym przyłączenie tej instalacji do sieci będzie wymagać uzyskania przez ubiegający się podmiot warunków przyłączenia, następnie zawarcia umowy o przyłączenie i uiszczenia opłaty przyłączeniowej w wysokości 100 %. Z kolei z punktu widzenia operatora systemu elektroenergetycznego instalacja P2G będzie stanowiła punkt wyjścia z sieci elektroenergetycznej, w związku z czym nie będzie uznawana za integralną część tej sieci.

Operatorzy systemu wodorowego i operatorzy systemu magazynowania wodoru będą dysponowali ograniczonym kapitałem względem już rozwiniętego sektora gazu ziemnego na początkowym etapie tworzenia się gospodarki wodorowej. Należy tym samym wykorzystać możliwości sektora gazu ziemnego, aby zwiększyć potencjał rozwojowy polskiej gospodarki wodorowej. Operatorzy systemów dystrybucyjnych wodorowych mogliby wykorzystać potencjał inwestycyjny operatorów sektora gazowego, aby umożliwić szybki rozwój rynku wodoru. Ważne jest także powiązanie operatora systemu przesyłowego wodoru z operatorem systemu przesyłowego gazu ziemnego, aby wykorzystać doświadczenie, obecną infrastrukturę i potencjał sektora gazu ziemnego.

Uzasadniony jest zatem przegląd i opracowanie przepisów uwzględniających możliwość podejmowania działań przez obecnych operatorów systemów o charakterze międzysektorowym, z uwzględnieniem stopnia rozwoju gospodarki wodorowej w Polsce, zachowując odpowiedni zakres niezależności operatorów. Podejmowana działalność inwestycyjna w sektorze wodorowym powinna korzystać ze szczególnych rozwiązań pozwalających na wykorzystanie możliwości obecnych operatorów systemów w celu pobudzenia rozwoju operatorów systemów wodorowych.

3. Brak przepisów technicznych na potrzeby gospodarki wodorowej, w tym w zakresie stosowania nadzoru technicznego

W najbliższym czasie wódór będzie dystrybuowany z wykorzystaniem transportu kołowego (np. bateriowozów) i kolejowego (cysterny) oraz na stacjach wodoru. Przepisy umowy dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie 30 września 1957 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 891), w załączniku A w tabeli A zawierającej wykaz towarów niebezpiecznych, klasyfikują wódór jako towar niebezpieczny (UN 1049). Na gruncie przepisów prawa krajowego ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 643) określa zasady prowadzenia działalności w zakresie krajowego i międzynarodowego przewozu drogowego, kolejną i żegluga śródlądową towarów niebezpiecznych, w tym także wodoru.

W kolejnych etapach rozwoju rynku powinna rozpocząć się jednak dystrybucja wodoru za pomocą sieci gazowej, po uprzednim zbadaniu możliwości polskich gazociągów do przesyłu mieszanki wodoru z gazem. Zgodnie z treścią PEP2040, jako cel stymulujący w tym obszarze, wskazano osiągnięcie do 2030 r. zdolności transportu sieciami gazowymi mieszaniny zawierającej ok. 10 % gazów innych niż ziemny (gazy zdekarbonizowane – biometan, wódór). Z kolei budowa rurociągów wodorowych nastąpi w momencie powstania odpowiedniego popytu na wódór, co przewiduje się dopiero w roku 2035 i latach kolejnych.

Decydujące w tym względzie będzie jednak m.in. tempo rozwoju technologii wodorowych, konkurencja innych niskoemisyjnych technologii oraz dalszy rozwój tzw. dolin wodorowych. W Europie od 2020 r. można jednak zaobserwować proces rozwoju dedykowanej infrastruktury wodorowej oraz perspektywę jej dynamicznej rozbudowy. Świadczą o tym chociażby plany przedstawione przez inicjatywę European Hydrogen Backbone, w której europejskie firmy (w tym krajowa spółka Gaz System S.A.) współpracują w celu zaplanowania paneuropejskiej, dedykowanej infrastruktury do transportu wodoru obejmującej 21 europejskich krajów (w tym Polskę) do 2040 r. W przypadku Polski prognozuje się powstanie do tej daty nie tylko wskazanej w PSW autostrady wodorowej północ – południe, ale całej sieci wodorowej, w tym połączeń międzysystemowych z Niemcami, Ukrainą, Danią (przez Baltic Pipe) i ewentualnie z krajami bałtyckimi przez Litwę. W listopadzie 2023 r. transgraniczny korytarz wodorowy, zgłoszony przez Gaz-System i operatorów systemów przesyłowych z Finlandii, państw bałtyckich i Niemiec, otrzymał status projektu będącego przedmiotem wspólnego zainteresowania w sektorze energetycznym (PCI).

Niezbędne jest również dookreślenie zasad odnoszących się do urządzeń służących do napełniania i opróżniania pod ciśnieniem towarów gazowych z domieszką wodoru oraz czystego wodoru, które uwzględniałyby wpływ wodoru na infrastrukturę. Obecne przepisy z zakresu nadzoru technicznego nie uwzględniają również warunków technicznych dla projektowania, wytwarzania, naprawy, modernizacji, eksploatacji czy likwidacji dedykowanych rurociągów wodorowych. Mimo że ich budowa jest planowana w Polsce dopiero w kolejnych latach, dynamicznie rozwijający się rynek wodoru może doprowadzić do przyspieszenia ich budowy. Z tego względu należy już teraz rozpocząć pracę nad regulacjami ułatwiającymi ich powstawanie.

4. Konieczność doprecyzowania przepisów w zakresie oddziaływania i korzystania ze środowiska inwestycji wodorowych

Zapewnienie stabilnych dostaw paliwa wodorowego wymaga budowy odpowiedniej infrastruktury w postaci przyłączy i rurociągów wodorowych, instalacji magazynowych wodoru, nowych stacji wodoru wyposażonych w układy oczyszczania lub dobudowania jednostek oczyszczania wodoru do obecnych instalacji produkcyjnych. Obowiązujące przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112) nie odnoszą się wprost do wodoru w zakresie inwestycji mogących potencjalnie lub znacząco oddziaływać na środowisko. W tym zakresie przepisy te wymagają doprecyzowania, aby usunąć wątpliwości interpretacyjne.

Z kolei w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, z późn. zm.) brak jest przepisów, które wyłączałyby transport wodoru rurociągami wodorowymi z pojęcia zakładu stwarzającego zagrożenie występowania awarii przemysłowej.

5. Brak uproszczeń regulacyjnych

Rozwój rynku wodoru wymaga budowy instalacji do wytwarzania wodoru w procesie elektrolizy, instalacji do oczyszczania wodoru oraz sieci wodorowych. Brak jest obecnie wystarczających uproszczeń regulacyjnych w zakresie tworzenia tego rodzaju infrastruktury w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725, z późn. zm.) oraz w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2024 r. poz. 1286). Budowa instalacji i urządzeń służących do przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru lub magazynowania wodoru i ich utrzymywanie nie jest obecnie uznawane za cel publiczny.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

1. Realizacja KPO

Rekomendowanym rozwiązaniem są zmiany ustawowe. Nie ma możliwości realizacji celu (regulacja rynku wodoru) innymi metodami. Obszar regulacji jest materią ustawową. Ponadto KPO wymaga wprost, aby realizacja kamienia milowego B17G nastąpiła przez wejście w życie ustawy.

Zastosowane rozwiązanie legislacyjne realizują cele reformy B17G, tj. wprowadzają regulacje dla działania rynku wodoru i infrastruktury wodorowej, a przez to wspierają upowszechnienie wodoru niskoemisyjnego i wodoru odnawialnego na rynku, a także zapewniają możliwość integracji produkcji wodoru z innymi rynkami energetycznymi oraz istniejącą i dedykowaną infrastrukturą. Przyjęte rozwiązanie legislacyjne jest zgodne ze Strategią wodorową UE, a więc zapewnia rozwój rynku wodoru niskoemisyjnego i wodoru odnawialnego oraz innych paliw alternatywnych i ich wykorzystanie na rzecz osiągnięcia neutralności klimatycznej, a także wzmacnia konkurencyjność polskiej gospodarki. W ramach reformy B17G zaplanowano zmianę wielu aktów prawnych, które usuną bariery rozwoju rynku wodoru oraz zachęcą do stopniowego zwiększania wykorzystania OZE na potrzeby elektrolizy.

2. Wprowadzenie regulacji dla wodoru

Projektodawca zrezygnował z próby przyjęcia legalnej definicji wodoru, bowiem jest to pojęcie powszechnie znane zarówno w języku potocznym, jak i nauce. Zgodnie ze słownikiem języka polskiego wodór to pierwiastek chemiczny o symbolu H i liczbie atomowej 1, najlżejszy z pierwiastków chemicznych, niemetal. W nauce wodór (H, łac. *hydrogenium*) opisuje się jako najprostszy pierwiastek chemiczny. Składa się z jednego protonu i jednego elektronu i rozpoczyna układ okresowy pierwiastków. Jest najlżejszym z pierwiastków, jego masa atomowa jest równa 1,00797, promień atomowy 79 pm, a promień kowalencyjny 32 pm. Z kolei parametry jakościowe wodoru zostaną określone w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy. Wprowadzono zatem regulacje uwzględniające szerokie zastosowanie wodoru jako surowca, nośnika oraz magazynu energii, w przypadku gdy nie jest on transportowany siecią gazową.

Niezależnie od powyższego projektodawca zaproponował następujące definicje dla poszczególnych rodzajów wodoru – wodoru niskoemisyjnego, wodoru odnawialnego i wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego.

Pozwoli to uregulować kwestie związane z wykorzystaniem wodoru poza sieciami gazowymi, da pewność regulacyjną inwestorom oraz będzie stanowić pozytywny wpływ na transparentność regulacji. Wprowadzone definicje pozwalają również na realizację kamienia milowego B17G, którego opis wymaga, aby przeprowadzona reforma miała na celu przede wszystkim rozwój wodoru odnawialnego lub wodoru wytwarzanego za pośrednictwem elektrolizerów.

Proponowane rozróżnienie wynika z treści PSW, w której określono m.in. wymagany ślad węglowy dla poszczególnych rodzajów wodoru oraz metod ich produkcji, oraz opiera się na założeniach pakietu wodorowo-gazowego.

3. Wprowadzenie ram prawnych uwzględniających międzysektorowe możliwości zastosowania wodoru, operatorzy systemu wodorowego

Projektowane przepisy mają na celu uregulowanie rynku wodoru jedynie w zakresie, w jakim nie będzie on transportowany siecią gazową. Transportowanie wodoru siecią gazową nadal będzie podlegało reżimowi regulacyjnemu dla paliw gazowych. Jednakże projektodawca poszerzył także zakres definicji paliw gazowych o możliwość domieszkiwania wodoru, celem pewności regulacyjnej w tym zakresie.

Projektodawca, biorąc pod uwagę realną perspektywę stworzenia w Polsce sieci wodorowych, opracował docelowe regulacje dla tego rodzaju infrastruktury. W tym celu w projekcie pojawiły się definicje „sieci przesyłowej wodorowej” i „sieci dystrybucyjnej wodorowej”. Powstała również definicja „sieci wodorowej ograniczonej geograficznie” przeznaczonej do transportu wodoru niskoemisyjnego, wodoru odnawialnego lub wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, obejmującej swoim zasięgiem ograniczony geograficznie obszar przemysłowy lub handlowy. Definicja „sieci wodorowej ograniczonej geograficznie” obejmuje swoim zakresem także sieci wodorowe łączące instalacje OZE bezpośrednio z zakładami produkcji wodoru.

Projekt wprowadza definicję „instalacji magazynowej wodoru” oraz „małej instalacji magazynowej wodoru”, celem zapewnienia dopasowanej regulacji prawnej dla magazynowania wodoru w dużych ilościach, jak i na potrzeby lokalne. Doprecyzowano również definicję „magazynowania energii” odnoszącej się do innej postaci energii niż energia elektryczna. Wprowadzone pojęcia zapewniają zatem świadczenie usług przechowywania wodoru i możliwość wykorzystania go następnie z magazynu w transporcie czy przemyśle oraz zapewnia interoperacyjność obu systemów (elektroenergetycznego i gazowego) i tym samym wsparcie elastyczności systemu elektroenergetycznego.

Powyższe zmiany na rynku wodoru są w znacznym stopniu odpowiedzią na projekt rewizji III pakietu gazowego, który zakłada przede wszystkim wprowadzenie zbliżonych zasad funkcjonowania rynku wodoru i rynku gazu ziemnego. W szczególności kluczowe znaczenie dla jego uregulowania ma zasada rozdziału (tzw. unbundlingu), która polega na rozdzieleniu działalności wytwórczej lub obrotowej od działalności systemowej (tj. przesyłowej, dystrybucyjnej, magazynowej, skraplania gazu ziemnego, połączonej), oraz wybór odpowiedniego modelu rozdziału właścicielskiego dla rynku wodoru, zgodnego z treścią założeń w pakiecie, jak również ze strukturą rynku energetycznego w Polsce. Dlatego też przewiduje się powołanie w projekcie ustawy następujących instytucji:

- 1) operatora systemu przesyłowego wodorowego, zajmującego się przesyłaniem wodoru, odpowiedzialnego za ruch sieciowy w sieci przesyłowej wodorowej, bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tej sieci, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci przesyłowej wodorowej, w tym połączeń z innymi systemami wodorowymi,
 - 2) operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, zajmującego się dystrybucją wodoru, odpowiedzialnego za ruch sieciowy w sieci dystrybucyjnej wodorowej, bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tej sieci, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci dystrybucyjnej wodorowej, w tym połączeń z innymi systemami wodorowymi,
 - 3) operatora systemu magazynowania wodoru, zajmującego się magazynowaniem wodoru, odpowiedzialnego za eksploatację instalacji magazynowej wodoru,
 - 4) operatora systemu połączonego wodorowego, zarządzającego sieciami połączonymi wodorowymi, w tym siecią przesyłową wodorową, siecią dystrybucyjną wodorową lub systemem magazynowania wodoru
- określając przy tym pełny zakres obowiązków i kompetencji każdego z operatorów, w tym stworzenie zasad ich certyfikacji i sposobu wyznaczania.

Modelem operatora zaproponowanym dla sieci przesyłowych wodorowych jest tzw. unbundling własnościowy. Rozdziela on działalność przesyłową od wytwarzania wodoru lub obrotu wodorem. Operatorem systemu przesyłowego wodorowego jest właściciel sieci przesyłowej. Projekt ustawy zakłada, że, analogicznie do rynku gazu, będzie istnieć tylko jeden operator systemu przesyłowego wodorowego, którym ze względu na wczesne stadium rozwoju gospodarki wodorowej będzie docelowo spółka zależna od jedynego systemu przesyłowego gazowego w Polsce. Operator systemu przesyłowego wodorowego nie będzie mógł wykonywać działalności w zakresie wytwarzania wodoru lub obrotu wodorem, gdyż umożliwienie takiej działalności operatorowi systemu przesyłowego wodorowego mogłoby sprzyjać praktykom naruszającym konkurencję na tworzącym się rynku.

Model operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego zakłada unbundling prawny i organizacyjny względem wszystkich działalności poza dystrybucją, w tym dystrybucją gazu ziemnego. Zakłada on również działanie operatorów systemu dystrybucyjnego wodorowego w ramach przedsiębiorstwa energetycznego zintegrowanego pionowo.

System i instalacje wytwarzania wodoru wymagają certyfikacji pod kątem jego emisyjności i klasyfikacji (m.in. jako wódor niskoemisyjny, wódor odnawialny lub wódor odnawialny pochodzenia niebiologicznego).

Ze względu na potrzebę wsparcia rozwoju gospodarki wodorowej oraz podobieństwa między rynkiem gazu i wodoru, w projekcie przedstawiono ułatwienia mające pozwolić na lepsze wykorzystanie istniejących możliwości sektora gazowego, aby umożliwić należyte wsparcie powstającej gospodarki wodorowej. W tym celu umożliwiono wykorzystanie przez

operatorów systemu dystrybucyjnego wodorowego środków trwałych posiadanych przez właścicieli sieci dystrybucyjnej gazowej, operatorów systemu dystrybucyjnego gazowego lub operatorów systemu dystrybucyjnego wodorowego znajdujących się w strukturach tego samego przedsiębiorstwa energetycznego zintegrowanego pionowo.

Operator systemu przesyłowego wodorowego, operator systemu dystrybucyjnego wodorowego, operator systemu magazynowania wodoru lub operator systemu połączonego wodorowego, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tego systemu oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, będą odpowiedzialni za m.in.

- 1) bezpieczeństwo dostarczania wodoru przez zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu wodorowego i realizację umów z użytkownikami tego systemu;
- 2) eksploatację, konserwację i remonty sieci wodorowej, instalacji i urządzeń, wraz z połączeniami z innymi sieciami lub systemem wodorowym, w sposób gwarantujący niezawodność funkcjonowania systemu wodorowego;
- 3) dostarczenie użytkownikom systemu wodorowego informacji niezbędnych do zapewnienia dostępu do systemu wodorowego;
- 4) świadczenie usług niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania systemu wodorowego;
- 5) współpracę z innymi operatorami systemów wodorowych, operatorami systemów gazowych i operatorami systemów elektroenergetycznych lub przedsiębiorstwami energetycznymi w celu niezawodnego i efektywnego funkcjonowania sieci lub systemu wodorowego, sieci gazowych i sieci elektroenergetycznych oraz skoordynowania rozwoju tych sieci i tego systemu.

Operator systemu przesyłowego wodorowego lub operator systemu połączonego wodorowego w zakresie sieci przesyłowej wodorowej, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tej sieci lub systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, oprócz obowiązków wskazanych powyżej będą odpowiedzialni za m.in.

- 1) prowadzenie ruchu sieciowego w sposób skoordynowany i efektywny z zachowaniem wymaganej niezawodności dostarczania wodoru;
- 2) zarządzanie ograniczeniami systemowymi w sieci przesyłowej wodorowej.

Z kolei operator systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operator systemu połączonego wodorowego w zakresie sieci dystrybucyjnej wodorowej, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników sieci wodorowych lub systemów wodorowych oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, oprócz obowiązków wskazanych powyżej będą natomiast odpowiedzialni za m.in.

- 1) prowadzenie ruchu sieciowego w sposób skoordynowany i efektywny z zachowaniem wymaganej niezawodności dostarczania wodoru;
- 2) zarządzanie ograniczeniami systemowymi w sieci dystrybucyjnej wodorowej;
- 3) zapewnienie warunków dla realizacji umów sprzedaży wodoru zawartych przez odbiorców przyłączonych do sieci dystrybucyjnej wodorowej przez:
 - a) udostępnianie użytkownikom systemu wodorowego danych dotyczących planowanego i rzeczywistego zużycia wodoru,
 - b) zamieszczanie na swoich stronach internetowych oraz udostępnianie do publicznego wglądu w swoich siedzibach: aktualnej listy sprzedawców wodoru, z którymi operator systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operator systemu połączonego wodorowego w zakresie systemu dystrybucyjnego wodorowego zawarł umowy o świadczenie usług dystrybucji wodoru oraz wzorców umów zawieranych z użytkownikami systemu wodorowego, w szczególności wzorców umów zawieranych z odbiorcami końcowymi oraz ze sprzedawcami wodoru.

Operator systemu magazynowania wodoru lub operator systemu połączonego wodorowego w zakresie systemu magazynowania wodoru, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tych systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, będą odpowiedzialni za m.in.

- 1) dysponowanie mocą instalacji magazynowej wodoru;
- 2) eksploatację instalacji magazynowej wodoru w sposób zoptymalizowany, niepowodujący nieuzasadnionych kosztów po stronie użytkowników tego systemu;
- 3) określanie mocy zatłaczania i jakości wodoru wprowadzanego do instalacji magazynowej wodoru oraz mocy odbioru z tej instalacji przez użytkowników tego systemu oraz współpracę z innymi operatorami systemów wodorowych, a także przekazywanie użytkownikom tego systemu i operatorom innych systemów odpowiednich danych;
- 4) publikowanie na swoich stronach internetowych informacji o wykorzystaniu instalacji magazynowej wodoru oraz o dostępnej zdolności systemu magazynowania wodoru;
- 5) współpracę z innymi operatorami systemu wodorowego, operatorami systemów gazowych i operatorami systemów elektroenergetycznych lub przedsiębiorstwami energetycznymi w celu niezawodnego i efektywnego funkcjonowania sieci lub systemu wodorowego, sieci gazowych i sieci elektroenergetycznych oraz skoordynowania rozwoju tych sieci i tego systemu.

Planuje się w okresie przejściowym wprowadzenie przepisów regulujących udzielanie dostępu i podłączenia do sieci wodorowych na podstawie indywidualnych umów (zasada negocjowanego dostępu). Dopiero w przypadku rozwoju sieci wodorowych planuje się wprowadzić zasady związane z, regulowanym przepisami prawa, dostępem stron trzecich. Jednocześnie należy zaznaczyć, że ten okres został ściśle określony na podstawie regulacji zawartych w projekcie rewizji III pakietu gazowego, w którym w stosunku do sieci wodorowych przewidziano docelowo regulowany model dostępu stron trzecich do sieci, przy czym do dnia 31 grudnia 2032 r. państwa członkowskie UE będą miały możliwość stosowania zasady negocjowanego dostępu stron trzecich.

Dodatkowo, w celu zapewnienia bezpieczeństwa eksploatacji, będą opracowywane instrukcje dla sieci wodorowych i instalacji magazynowych wodoru obejmujące nie tylko kwestie bezpieczeństwa technicznego, ale także należytej i jasno określonej współpracy użytkowników systemów wodorowych. Operator systemu wodorowego będzie prowadzić rejestr instalacji magazynowych wodoru przyłączonych do jego sieci. Z kolei operator systemu przesyłowego wodorowego będzie zobowiązany do corocznego przedstawiania ministrowi właściwemu do spraw energii informacji o realizacji zadań w zakresie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu wodorowego.

Nowelizacja przewiduje również ułatwienia w budowie infrastruktury wodorowej na wzór przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu. Jej pierwotna regulacja z 2009 r. odnosiła się do budowy terminalu LNG w Świnoujściu, niemniej jej późniejsze nowelizacje znacznie poszerzyły katalog inwestycji mających przede wszystkim na celu szybszy proces gazyfikacji kraju. Wprowadzone, na wzór ww. regulacji dotyczącej infrastruktury gazowej, przepisy dla sieci wodorowych znacznie uprościłyby procedury administracyjne dla realizacji tego rodzaju inwestycji do czasu ukształtowania się rynku wodoru i stworzenia docelowych regulacji dla sieci wodorowych. Podążając zwykłym trybem administracyjnym, inwestorzy borykaliby się bowiem z problemem terminowej i skutecznej realizacji prac projektowych oraz budowlanych, również ze względu na nowatorski charakter (w warunkach krajowych) przedsięwzięć związanych z rozwojem gospodarki wodorowej.

Podmioty, które w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy będą prowadziły działalność gospodarczą w zakresie magazynowania wodoru lub obrotu wodorem, która będzie wymagała uzyskania koncesji, będą miały zapewniony okres przejściowy, w którym będzie możliwe wykonywanie przez nich działalności na dotychczasowych zasadach do czasu rozstrzygnięcia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (URE) złożonych wniosków o udzielenie koncesji na wykonywaną działalność gospodarczą.

Poza obowiązkiem koncesyjnym do obowiązków Prezesa URE będzie należało też m.in.

- 1) prowadzenie postępowania wyznaczeniowego (pod ściśle określonymi warunkami) dla operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego, w tym określenie m.in. obszaru, instalacji lub sieci, na których dany operator będzie wykonywał działalność gospodarczą;
- 2) udzielanie i cofanie odstępstwa dla sieci wodorowej ograniczonej geograficznie;
- 3) udzielanie i cofanie odstępstwa od stosowania obowiązku dla operatorów systemu przesyłowego wodorowego w zakresie rozdziału działalności, w tym publikowanie w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki oceny wpływu przyznanego odstępstwa;
- 4) prowadzenie rejestru operatorów wyznaczonych na operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego;
- 5) przyznawanie certyfikatu niezależności dla właściciela sieci przesyłowej, właściciela sieci przesyłowej gazowej albo przedsiębiorstwa energetycznego.

4. Wprowadzenie przepisów technicznych na potrzeby gospodarki wodorowej

Przewidziano zmiany w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne w zakresie określenia szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji, świadectw kwalifikacyjnych na stanowiskach eksploatacji lub dozoru obejmującego urządzenia, instalacje i sieci wodorowe. W przypadku osób posiadających świadectwa kwalifikacyjne na stanowiskach eksploatacji lub dozoru obejmujące urządzenia, instalacje i sieci gazowe wytwarzające, przetwarzające, przesyłające, magazynujące i zużywające paliwa gazowe, został przewidziany okres przejściowy, w którym mogą wykonywać czynności eksploatacji lub dozoru obejmujące urządzenia, instalacje i sieci wodorowe, do czasu wejścia w życie odpowiednich przepisów wykonawczych.

Z kolei w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane wprowadzono zmianę zakresu czynności, do których upoważniają dotychczasowe uprawnienia gazowe, tak aby obejmowały one również projektowanie obiektu budowlanego lub kierowanie robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym, takim jak sieci wodorowe. Tym samym osoby, które uzyskały przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych, uznaje się za osoby posiadające uprawnienia budowlane także w zakresie sieci wodorowych.

5. Określenie przepisów w zakresie oddziaływania i korzystania ze środowiska inwestycji wodorowych

Należy doprecyzować przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112) dla instalacji do przesyłu gazu przez dodanie do nich wodoru. Wodór, będąc gazem, będzie podlegać dwóm reżimom regulacyjnym na gruncie ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne. Wodór przesyłany siecią gazową będzie traktowany jako paliwo gazowe, zaś wodór w sieci wodorowej będzie uregulowany odrębnie. Wprowadzenie zmian do ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko będzie konsekwencją zmian w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne. Z kolei zmiana przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska wyłączy przesyłanie wodoru rurociągami wodorowymi z katalogu działalności kwalifikujących zakład jako zakład o zwiększonym ryzyku.

6. Wprowadzenie przepisów wspierających rozwój instalacji do produkcji wodoru w procesie elektrolizy, instalacji do oczyszczania wodoru oraz sieci wodorowych

Projektowana ustawa proponuje, aby instalacje do wytwarzania wodoru w procesie elektrolizy wraz z infrastrukturą towarzyszącą o łącznej mocy nieprzekraczającej 10 MW były realizowane jedynie na podstawie zgłoszenia prac budowlanych, tj. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, i nie wymagały, co do zasady, uzyskania pozwolenia na budowę. Tego rodzaju uproszczenie projektodawca proponuje także dla instalacji do oczyszczania wodoru na podstawie art. 29 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane – nie będą one wymagały, co do zasady, uzyskania pozwolenia na budowę. To zwolnienie przedmiotowe dotyczyłoby urządzeń do oczyszczania wodoru o przepustowości nie większej niż 250 kg wodoru na dobę (dla porównania instalacje przemysłowe mają większą skalę, przykładowo instalacja Grupy Lotos PUREH2 ma dysponować przepustowością 3840 kg na dobę), co nie powodowałaby znaczącego wyłomu w przepisach prawa budowlanego, ale jednocześnie pozwoliłoby inwestorom na uruchamianie niewielkich instalacji szybciej, bez konieczności angażowania czasu, sił i środków w początkowej fazie rozwoju rynku wodoru w Polsce. Wspomniane instalacje byłyby często wykorzystywane także w celach badawczych i rozwojowych, co będzie mogło mieć również pozytywny wpływ na akcelerację i udoskonalenie procesu oczyszczania wodoru w przyszłości. Należy wspomnieć, że sam proces oczyszczania jest konieczny, aby wodór uzyskany dowolną metodą uzyskał parametry paliwa wodorowego do zasilania ogniw paliwowych (zgodnie z normą ISO 14687:2019 – powyżej 99,97 %).

Projekt zakłada także, że budowa sieci wodorowych o ciśnieniu roboczym nie wyższym niż 0,5 MPa będzie możliwa bez uzyskania pozwolenia na budowę, jedynie w oparciu o zgłoszenie prac budowlanych. Jest to propozycja na wzór zwolnienia, które ma już zastosowanie dla sieci gazowych o ciśnieniu roboczym nie wyższym niż 0,5 MPa. Jednocześnie w analogiczny sposób proponuje się ułatwienia dla przyłączy wodorowych, obiektów kontenerowych związanych z sieciami wodorowymi na terenach zamkniętych, przebudowy sieci wodorowych (zmiany wynikowe). Tym samym jest to rozwiązanie, które sprawdziło się już przy innych rodzajach sieci i nie niesie za sobą ryzyka w przypadku jego wprowadzenia.

Zaletą tego rozwiązania od strony formalnoprawnej (dla obu rodzajów ww. infrastruktury) jest fakt, że procedura zgłoszenia robót budowlanych jest prostsza w porównaniu do uzyskania pozwolenia na budowę, co jest konkretnym przykładem usunięcia bariery administracyjnej i uproszczenia regulacji dla inwestorów gotowych na inwestycję w rynek wodoru oraz jego infrastrukturę już na obecnym etapie. Ponadto potencjalne ryzyko zastosowania zgłoszenia, a nie pozwolenia, niweluje fakt, że organy architektoniczno-budowlane zachowują prawo sprzeciwu w przypadku niezgodności prawnej takiego zgłoszenia.

Szersza analiza korzyści i zagrożeń wynikających z wprowadzenia niniejszego rozwiązania została przedstawiona w załączniku nr 1 do oceny skutków regulacji (OSR).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Austria

W Austrii nie uchwalono przepisów odnoszących się wyłącznie do wodoru. Realizacja projektów w zakresie wodoru odbywa się na podstawie przepisów prawa publicznego i prawa energetycznego, jednak interpretacja przepisów austriackich może być problematyczna. Ustawa o przemyśle gazowym z 2011 r. (niem. Gaswirtschaftsgesetz 2011) ogranicza się jedynie do gazu ziemnego lub gazów biogenych przetwarzanych do jakości gazu ziemnego, nie obejmując wprost innych rodzajów gazu, takich jak np. wodór. Dyrektywa Gazowa UE w art. 1 ust. 2 rozszerza zakres jej stosowania na inne rodzaje gazu w sposób niedyskryminujący. Z uwagi na fakt, że ustawa austriacka nie wdraża przepisów dyrektywy w pełni, można domniemywać, że prawo UE znajduje bezpośrednie zastosowanie, a więc przepisy Gaswirtschaftsgesetz odnoszą się do wodoru.

W zakresie wytwarzania wodoru obecne prawodawstwo przewiduje obowiązek uzyskania licencji na budowę i eksploatację jednostki produkcyjnej wodoru, która będzie uzależniona od wielkości danego zakładu produkcyjnego i strefy zagospodarowania przestrzennego. Elektrownia wodorowa o zdolności produkcyjnej przekraczającej 150 000 ton rocznie nie stanowi przedsięwzięcia podlegającego obligatoryjnej ocenie oddziaływania na środowisko. Tego typu inwestycje wymagają zbadania pod kątem zasadności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (tzw. screening). Każdy podmiot działający na austriackim rynku gazu jako dostawca gazu lub podmiot zajmujący się obrotem gazu musi posiadać stosowną koncesję. Wodór w przeciwieństwie do syntetycznego gazu ziemnego nie może być wprowadzany do sieci w czystej formie, wymaga to uprzedniego zmieszania z gazem ziemnym w celu osiągnięcia wymaganego składu. Magazynowanie wodoru podlega obowiązkowi przeprowadzenia konsultacji. Na mocy Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR) wodór został sklasyfikowany jako towar niebezpieczny, przez co podlega szczególnemu reżimowi w zakresie transportu. Przepisy w zakresie transportu, projektowania i produkcji zbiorników służących do transportu wodoru podlegają przepisom ustawy o transporcie towarów niebezpiecznych (Gefahrgutbeförderungsgesetz), ustawie o urządzeniach ciśnieniowych (Druckgerätegesetz) oraz rozporządzenia w sprawie ochrony przed wybuchem (Explosionsschutzverordnung).

Belgia

W Belgii przepisy odnoszące się do wodoru dotyczą głównie aspektów dotyczących zdrowia i bezpieczeństwa związanego z wykorzystaniem wodoru lub jego transportem. Dodatkowo pojazdy napędzane wodorowymi ogniwami paliwowymi zostały objęte zezwoleniem na wjazd do stref czystego transportu. Nie istnieją jednak jednolite przepisy dla wodoru, co stwarza trudności z interpretacją prawa.

Na gruncie prawa federalnego uzyskanie pozwolenia będzie wymagało magazynowanie gazów (w tym wodoru), fizyczne oczyszczanie (sprężanie lub rozluźnianie) gazów oraz napełnianie gazami pojemników ruchomych. Transport produktów gazowych i innych rurociągami wymaga uzyskania zezwolenia. Przepisy dotyczące planowania przestrzennego zostały uregulowane na poziomie regionów. Właczanie wodoru do sieci gazowej nie zostało uregulowane i prowadzone są pod tym kątem badania.

Francja

Najbardziej rozwinięte prawodawstwo dotyczące regulacji dla wodoru występuje w sektorze mobilności (zasilanie ogniwami paliwowymi). We Francji nie uchwalono odrębnej ustawy dla wodoru, jest on wymieniony w ogólnych przepisach dot. energii i mobilności. Obecne przepisy zawierają jednak pewne zachęty do rozwoju gospodarki wodorowej, m.in. przyznano gminom nowe kompetencje w zakresie instalacji stacji tankowania wodoru na ich terenie.

Zakłady produkcji wodoru i budowy stacji tankowania wodoru podlegają przepisom specyficznym dla sklasyfikowanych obiektów ochrony środowiska (ICPE). Przepisy prawa energetycznego nakładają obowiązek zawarcia umowy o podłączenie instalacji wytwórczej lub miejsca poboru do publicznej sieci gazowej. We Francji nie uchwalono szczegółowych przepisów regulujących transport, wwóz oraz wywóz wodoru. Należy także podkreślić, że ze względu na fakt, iż francuski system energetyczny opiera się na elektrowniach atomowych, duże znaczenie ma odegrać w nim wodór z energii elektrycznej wytworzonej w elektrowniach jądrowych.

Niemcy

Na gruncie ustawy – Prawo energetyczne wodór został ujęty zarówno w definicji „gazu”, jak i „biogazu”, pod warunkiem jego wytworzenia w procesie elektrolizy. Włączenie wodoru do definicji biogazu umożliwiło objęcie wodoru przywilejami w zakresie preferencyjnych połączeń sieciowych, dostępu do sieci i bilansowania. Zgodnie z federalną ustawą o kontroli emisji budowa i eksploatacja zakładu do produkcji wodoru (np. w technologii P2G) wymaga przeprowadzenia procedury udzielania zezwoleń. Składa się na to audyt wstępny na podstawie ustawy o ocenie oddziaływania na środowisko. Niezbędne jest także spełnienie wymogów rozporządzenia w sprawie niebezpiecznych incydentów.

Z uwagi na fakt, że wodór z elektrolizy uznany jest jako gaz, to rurociągi go transportujące kwalifikowałyby się jako sieci dostaw gazu w rozumieniu niemieckiej ustawy – Prawo energetyczne. Przepisy odnoszą się jednak wyłącznie do sieci dystrybucyjnych, ponieważ ustawowa definicja „przesyłu gazu ziemnego” nie uwzględnia wodoru. Co istotne, wodór inny niż wytworzony w procesie elektrolizy nie jest przedmiotem regulacji ustawy, dodatkowo regulacje nie odnoszą się do przesyłu czystego wodoru. Obecnie do sieci gazu ziemnego można wtłoczyć maksymalnie 10% wodoru, z potencjałem do zwiększenia udziału do 20%. Zakłady produkujące wodór w procesie elektrolizy są zwolnione z opłat za dostęp do sieci.

W czerwcu 2021 r. niemiecki parlament przyjął projekt nowelizacji ustawy – Prawo energetyczne, który zawiera przepisy regulujące sieci wodorowe. Zaproponowane rozwiązanie będzie przejściowe do czasu implementacji prawa UE, które jest oczekiwane w 2025 r. Zgodnie z projektem nowelizacji wodór definiowany jest w zależności od tego, czy wprowadzany jest do sieci gazowych czy wodorowych rurociągów. Definicja energii klasyfikuje wodór jako niezależny nośnik energii obok gazu. Przepisy nowelizacji nadal traktują wodór wprowadzany do sieci gazu ziemnego jako część definicji gazu.

Nowe przepisy wprowadzają obowiązek udzielania dostępu i podłączenia do swoich sieci wodorowych w oparciu o zasadę negocjowanego dostępu do sieci, który nie podlegałby jednak rozwijającym od 2006 r. standardowym umowom regulowanego dostępu do sieci gazowej. Operatorzy sieci wodorowych zostali zobowiązani do prowadzenia oddzielnej rachunkowości i księgowości dla swoich sieci w celu unikania subsydiowania skrośnego i dyskryminacji. W przypadku jednoczesnej eksploatacji dalekobieżnych sieci gazowych niniejsza propozycja ma na celu zapobieżenie uwzględnianiu kosztów infrastruktury wodorowej w taryfach przesyłowych. Operatorzy sieci wodorowych nie będą posiadali uprawnień do budowy, obsługi ani posiadania urządzeń do produkcji, magazynowania lub dystrybucji wodoru. Obowiązywać będzie także obowiązek rozdziału informacji. Operatorzy systemów przesyłowych gazu zostali upoważnieni do identyfikacji gazociągów, które zostaną przekształcone w rurociągi do przesyłu wodoru. Wybrane gazociągi do przesyłu wodoru będą musiały być uwzględniane w planach rozwoju sieci gazowej i spełniać wymogi dotyczące przepustowości. Nowelizacja nakłada dodatkowo obowiązek opracowania niezależnego planu rozwoju sieci dla sieci wodorowych do 2035 r., co powoduje, że nie przewiduje się wspólnego planowania sieci wodorowej z siecią gazową.

Z uwagi na fakt, że obecnie wykorzystywane rurociągi wodorowe mają zastosowanie bezpośrednio do celów przemysłowych, rząd federalny nie planuje obejmować ich reżimem ustawy, pozostawiając tę decyzję operatorom rurociągów. Wraz z rozwojem sieci rurociągów wodorowych pojawi się jednak konieczność kompleksowego uregulowania tych sieci.

Niderlandy

Plany Królestwa Niderlandów przewidują eksploatację zarówno publicznych, jak i prywatnych sieci wodorowych. Obecnie nie funkcjonują jeszcze przepisy odnoszące się do wodoru, co powoduje, że zastosowanie mają regulacje w zakresie gazu oraz przepisy regulujące sektory energii, transportu i ogrzewania.

Za regulację niderlandzkiego rynku gazu odpowiada Urząd ds. Konsumentów i Rynków (Autoriteit Consument & Markt, ACM). Każdy podmiot prowadzący działalność w zakresie dostaw i transportu gazu oraz w zakresie eksploatacji gazowych połączeń międzysystemowych lub zapewniający inteligentne pomiary w odniesieniu do gazu podlega obowiązkowi koncesyjnemu na podstawie przepisów ustawy o gazie. Koncesja obejmuje środki dotyczące bezpiecznej eksploatacji sieci gazowej oraz przepisy dotyczące kontroli cen.

Zgodnie z obowiązującym dekretem w sprawie jakości gazu możliwe jest wprowadzanie 0,5 % wodoru w sieciach regionalnych oraz 0,2 % w sieciach krajowych. Wprowadzanie większej ilości wodoru wymaga zmiany ustawy o gazie.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezes URE	1	www.ure.gov.pl	Wprowadzone przepisy nadadzą nowe uprawnienie dla Prezesa URE m.in. do wyznaczania, w drodze decyzji, operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego.
Operator systemu przesyłowego gazowego (OSP)	1	www.gaz-system.pl	Nowe przepisy ułatwią operatorowi systemu przesyłowego gazowego podjęcie wspólnych działań z operatorami innych systemów, w szczególności w celu integracji systemów elektroenergetycznego, gazowego i wodorowego.
Operatorzy systemów dystrybucyjnych gazowych (OSD)	Ok. 52 (zgodnie z Biuletynem Urzędu Regulacji Energetyki 2022)	www.ure.gov.pl	Nowe przepisy ułatwią operatorom systemu dystrybucyjnego gazowego podjęcie wspólnych działań z operatorami innych systemów, w szczególności w celu integracji systemów

			elektroenergetycznego, gazowego i wodorowego.
Operator systemu magazynowania (OSM)	1	www.gasstorage.pl	Nowe przepisy ułatwią operatorowi systemu magazynowania podjęcie wspólnych działań z operatorami innych systemów, w szczególności w celu integracji systemów elektroenergetycznego, gazowego i wodorowego.
Inwestorzy	Brak obecnie możliwości wskazania precyzyjnych danych w tym zakresie.	„Analiza potencjału technologii wodorowych w Polsce do roku 2030 z perspektywą do 2040 roku”	Przepisy niniejszej ustawy stworzą ramy regulacyjne funkcjonowania wodoru w Polsce, które będą skutkować stabilnością prawa m.in. dla podmiotów z sektora publicznego i prywatnego operujących w tym obszarze.
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska	1	https://www.gov.pl/web/gdos	Projekt wiąże się z nowymi rodzajami postępowań w zakresie wodoru obsługiwanych przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Projektodawca jednak zakłada, że postępująca dekarbonizacja rynku przesyłu nośników energii będzie skutkować spadkiem liczby postępowań w zakresie gazu ziemnego, natomiast wzrostem liczby postępowań w zakresie wodoru. Nie nastąpi zatem przyrost spraw łącznie. W celu zapewnienia ciągłości zatrudnienia zakłada się, że pracownicy zajmujący się oceną projektów z wykorzystaniem paliw kopalnych będą stopniowo przechodzić do projektów związanych z gazami lub paliwami odnawialnymi.
Regionalni dyrektorzy ochrony środowiska	16	https://www.gov.pl/web/gdos/r dos	Projekt wiąże się z nowymi rodzajami postępowań w zakresie wodoru obsługiwanych przez regionalnych dyrektorów ochrony środowiska. Projektodawca jednak zakłada, że postępująca dekarbonizacja rynku przesyłu nośników energii będzie skutkować spadkiem liczby postępowań w zakresie gazu ziemnego, natomiast wzrostem liczby postępowań w zakresie wodoru. Nie nastąpi zatem przyrost spraw łącznie. W celu zapewnienia ciągłości

			zatrudnienia zakłada się, że pracownicy zajmujący się oceną projektów z wykorzystaniem paliw kopalnych będą stopniowo przechodzić do projektów związanych z gazami lub paliwami odnawialnymi.
--	--	--	---

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt był procedowany w poprzedniej kadencji Rządu pod numerem UD382, został uzgodniony międzyresortowo i przedłożony do przyjęcia przez Stały Komitet Rady Ministrów (SKRM). Ostatecznie, m.in. w związku z kończącą się kadencją, projekt nie został przyjęty przez SKRM. Obecnie jest konieczne ponowne procedowanie projektu zgodnie z procedurą legislacyjną, bowiem został on istotnie zmodyfikowany w celu usunięcia istotnych rozbieżności projektu z założeniami rewizji III pakietu gazowego.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Zgodnie z § 36 ust. 2 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt ustawy został przesłany do konsultacji publicznych, z terminem 21 dni na zgłoszenie ewentualnych uwag, w szczególności do podmiotów, które dołączyły do realizacji postanowień „Porozumienia sektorowego na rzecz rozwoju gospodarki wodorowej”.

Projekt ustawy został przesłany do opiniowania, z terminem 21 dni na zgłoszenie ewentualnych uwag, do następujących podmiotów:

- 1) Narodowego Centrum Badań i Rozwoju;
- 2) Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 3) Narodowego Centrum Badań Jądrowych;
- 4) Urzędu Regulacji Energetyki;
- 5) Głównego Urzędu Miar;
- 6) Urzędu Dozoru Technicznego;
- 7) Urzędu Transportu Kolejowego;
- 8) Transportowego Dozoru Technicznego;
- 9) Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej;
- 10) Głównego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego;
- 11) Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad;
- 12) Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska;
- 13) Centrum Łukasiewicz;
- 14) Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego;
- 15) Instytutu Energetyki – Państwowego Instytutu Badawczego;
- 16) Instytutu Ekologii Terenów Uprzemysłowionych;
- 17) Instytutu Fizyki Molekularnej PAN;
- 18) Instytutu Badań Edukacyjnych;
- 19) Instytutu Maszyn Przepływowych im. R. Szewalskiego PAN;
- 20) Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych;
- 21) Instytutu Technologii Paliw i Energii;
- 22) Instytutu Transportu Samochodowego;
- 23) Instytutu Wysokich Ciśnień PAN;
- 24) Polskiego Centrum Akredytacji;
- 25) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- 26) Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego;
- 27) Kuratorium Oświaty w Bydgoszczy;
- 28) Sieci Badawczej Łukasiewicz – Instytutu Ciężkiej Syntezy Organicznej „Blachownia”;
- 29) Urzędu Gminy Słupsk;
- 30) Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego.

Z uwagi na zakres projektu, który dotyczy zadań związków zawodowych, projekt podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe. Projekt został przekazany (na 21 dni) do zaopiniowania do następujących reprezentatywnych związków zawodowych:

- 1) Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”;
- 2) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
- 3) Forum Związków Zawodowych.

Z uwagi na zakres projektu, który dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców. Projekt został przekazany (na 21 dni) do następujących reprezentatywnych organizacji pracodawców:

- 1) Pracodawców RP;
- 2) Konfederacji Lewiatan;
- 3) Związku Rzemiosła Polskiego;
- 4) Związku Pracodawców Business Centre Club;
- 5) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 6) Federacji Przedsiębiorców Polskich;
- 7) Polskiego Towarzystwa Gospodarczego.

Projekt nie podlegał opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 949).

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.), wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez Radę Dialogu Społecznego.

Projekt ustawy nie wymagał przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostały omówione w raporcie z opiniowania i konsultacji publicznych, który został udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0*	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem		1,35 0000	1,66 9250	1,39 3750	1,40 0750	1,40 7750	1,41 4750	1,42 1750	1,42 9250	1,43 6750	1,44 4750	14,46875
budżet państwa		1,35 0000	1,66 9250	1,39 3750	1,40 0750	1,40 7750	1,41 4750	1,42 1750	1,42 9250	1,43 6750	1,44 4750	14,46875
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem		- 1,35 0000	- 1,66 9250	- 1,39 3750	- 1,40 0750	- 1,40 7750	- 1,41 4750	- 1,42 1750	- 1,42 9250	- 1,43 6750	- 1,44 4750	-14,46875
budżet państwa		- 1,35 0000	- 1,66 9250	- 1,39 3750	- 1,40 0750	- 1,40 7750	- 1,41 4750	- 1,42 1750	- 1,42 9250	- 1,43 6750	- 1,44 4750	-14,46875
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	* Rokiem „0” jest rok 2024.											

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Prezes URE szczegółowo określił wydatki do obsługi nowych zadań URE, przewidzianych projektem. Wskazane środki są potrzebne dla URE, celem zapewnienia 6 etatów koniecznych do obsługi spraw związanych z rynkiem wodoru. Przede wszystkim dla komórki merytorycznej na stworzenie wydziału (3 głównych specjalistów i 1 naczelnika) na wykonywanie następujących zadań w obszarze rynku wodoru:

- 1) prowadzenie postępowań oraz wydawanie decyzji w przedmiocie udzielenia, zmiany, cofnięcia koncesji na magazynowanie wodoru i obrót wodorem powyżej 10 mln euro;
- 2) prowadzenie postępowań oraz wydawanie decyzji w przedmiocie wyznaczenia, odmowy wyznaczenia, zmiany, cofnięcia decyzji w sprawie wyznaczenia operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego;
- 3) prowadzenie postępowań oraz wydawanie decyzji w przedmiocie uzgodnienia planów rozwoju operatorów zajmujących się przesyłaniem, dystrybucją i magazynowaniem wodoru;
- 4) prowadzenie postępowań oraz wydawanie decyzji w przedmiocie przyznania, odmowy przyznania lub zmiany certyfikatu niezależności dla operatorów systemów wodorowych;
- 5) monitorowanie działalności inwestycyjnej operatorów systemów wodorowych, w tym analiza sprawozdań z realizacji planów rozwoju;
- 6) prowadzenie postępowań oraz wydawanie decyzji w przedmiocie udzielenia lub odmowy udzielenia odstępstwa dotyczącego sieci wodorowych ograniczonych geograficznie na wniosek właściciela sieci wodorowej lub podmiotu zainteresowanego inwestowaniem w sieć wodorową;
- 7) monitorowanie rozdziału funkcjonalnego działalności w zakresie wodoru o działalności w zakresie paliw gazowych;
- 8) monitorowanie realizacji przez przedsiębiorstwa zajmujące się przesyłaniem, dystrybucją lub magazynowaniem wodoru obowiązku przedkładania planów rozwoju do uzgodnienia;
- 9) monitorowanie prawidłowości prowadzenia działalności w kontekście warunków koncesyjnych przedsiębiorstw magazynujących wodór lub obracających nim;
- 10) prowadzenie postępowań oraz wydawanie decyzji w sprawie kar pieniężnych w obszarze wodoru;
- 11) monitorowanie wykonywania działalności bez wymaganej koncesji i informowanie organów ścigania;
- 12) prowadzenie postępowań oraz wydawanie decyzji w przedmiocie nakazania dalszego prowadzenia działalności operatorów systemów wodorowych;
- 13) opracowywanie wytycznych co do kierunku rozwoju sieci i realizacji inwestycji priorytetowych w zakresie wodoru;
- 14) kontrolowanie realizacji harmonogramu inwestycji priorytetowych w zakresie wodoru.

Ponadto 1 etat zostanie utworzony w komórce prawnej i jeden etat w komórce administracyjno-budżetowej. Wskazane środki zostaną również przeznaczone na dostosowanie systemów informatycznych w celu budowy nowych wykazów i rejestru.

Pozycja	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
	Koszty w zł									
wyposażenie i utrzymanie stanowisk pracy	270 000,00	180 000,00	184 500,00	189 500,00	194 500,00	199 500,00	204 500,00	210 000,00	215 500,00	221 000,00
dostosowanie Baz URE do wsparcia realizacji przez Prezesa URE nowych zadań oraz budowa nowych wykazów i rejestrów prowadzonych przez Prezesa URE	30 000,00	350 000,00	70 000,00	72 000,00	74 000,00	76 000,00	78 000,00	80 000,00	82 000,00	84 500,00
wynagrodzenia	1 050 000,00	1 139 250,00	1 139 250,00	1 139 250,00	1 139 250,00	1 139 250,00	1 139 250,00	1 139 250,00	1 139 250,00	1 139 250,00
Suma:	1 350 000,00	1 669 250,00	1 393 750,00	1 400 750,00	1 407 750,00	1 414 750,00	1 421 750,00	1 429 250,00	1 436 750,00	1 444 750,00

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Zaproponowane zmiany legislacyjne umożliwią podmiotom operacyjnym prowadzenie działalności w zakresie przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru i magazynowania wodoru oraz stworzenia w przyszłości dedykowanej infrastruktury wodorowej. Ponadto jasne procedury oraz uproszczone wymagania administracyjne będą impulsem dla inwestorów do budowy m.in. stacji wodoru oraz infrastruktury do jego oczyszczania oraz zatrudnienia przy tym nowych pracowników.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wprowadzone zmiany będą mieć też pozytywny wpływ na mniejszych przedsiębiorców, którzy dostrzegą pewność prawa w zakresie wodoru oraz poważne podejście państwa do tego sektora gospodarki. Przyczyni się to do inwestowania przez nich (np. lokalnie w dolinach wodorowych) w różnego rodzaju infrastrukturę wodorową.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nowe przepisy umożliwią wprowadzanie wodoru do sieci, przy jednoczesnej konieczności dostosowania urządzeń końcowych do zmienionego składu gazu. Pakiet wprowadzonych ram regulacyjnych dla wodoru będzie mieć też wpływ na ogólną popularyzację tego nośnika energii wśród obywateli, jego społeczną akceptację oraz rozwój jego konkurencyjności dla polskiej gospodarki.
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Wprowadzone przepisy nie oddziałują na osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze.
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Obliczenia dla Polski wskazują na wynoszące ponad 343 mln euro i 870 mln euro wartości dodanej dla, odpowiednio, niskiego i wysokiego popytu na wodór w UE. Instytut Energetyki w opracowaniu Analiza potencjału technologii wodorowych w Polsce do roku 2030 z perspektywą do 2040 roku przewiduje, że wdrażanie technologii wodorowych w Polsce do roku 2050 nie spowoduje znaczących zmian negatywnych, ponieważ możliwe będzie przesunięcie zatrudnienia do nowych sektorów, technologie wodorowe pobudzą zaś inne sektory gospodarki i zaangażują lokalny biznes oraz nastąpi rozwój rynku urządzeń zasilanych wodorem.	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Celem wprowadzenia niniejszych przepisów jest stworzenie ram regulacyjnych funkcjonowania wodoru w Polsce, które będą skutkować stabilnością prawa m.in. dla podmiotów z sektora publicznego i prywatnego operujących w tym obszarze. Nowe przepisy przyczynią się także do powszechnego użycia wodoru w przyszłości oraz wykorzystania jego pełnego potencjału. Kluczowym zamiarem wprowadzenia niniejszych zmian jest także uproszczenie obowiązujących przepisów oraz zmniejszenie obowiązków proceduralnych dla inwestorów operujących w obszarze wodoru, tak aby wypracowane rozwiązania prawne były adekwatne dla rozwoju całego sektora, przyczyniając się do jego dalszej dynamizacji. W ramach projektu ustawy planuje się zmiany m.in. w następujących aktach prawnych:

- 1) ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 2) ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;
- 3) ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;
- 4) ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych;
- 5) ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 6) ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 7) ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu;

- 8) ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;
9) ustawie z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych.

Projektowana ustawa w całości realizuje kamień milowy (reformę) oznaczoną nr B17G Wejście w życie przepisów ustanawiających ramy prawne dla wodoru w ramach reformy B2.1. Poprawa warunków dla rozwoju technologii wodorowych oraz innych gazów zdekarbonizowanych. Szczegółowy opis zrealizowania wszystkich elementów kamienia milowego B17G został zawarty w uzasadnieniu do projektowanej ustawy.

Szersza prognoza wpływu proponowanych rozwiązań na skrócenie czasu prowadzenia procesów inwestycyjnych została przedstawiona w załączniku nr 1 do OSR.

9. Wpływ na rynek pracy

Wprowadzone zmiany legislacyjne będą mieć także pośrednio wpływ na rynek pracy, ponieważ przyczynią się do rozwoju gospodarki wodorowej w Polsce oraz umożliwią realizację licznych przedsięwzięć wodorowych. Zgodnie z prognozami zawartymi w analizie „Fuel Cells and Hydrogen Joint Undertaking (FCH JU), Opportunities for Hydrogen Energy Technologies Considering the National Energy & Climate Plans – Poland” szacuje się, że wydatki związane z wodorem w Polsce w latach 2020–2030 wygenerują zatrudnienie dla 1000–2400 osób bezpośrednio związanych z omawianym sektorem oraz przyczynią się do powstania kolejnych 2600–6200 miejsc pracy pośrednio związanym z tym obszarem, w zależności od mniej lub bardziej optymistycznego scenariusza.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☒ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☒ zdrowie
☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☒ inne: transport, infrastruktura, bezpieczeństwo publiczne	

Omówienie wpływu	Wprowadzone regulacje będą mieć wpływ na rozwój gospodarki wodorowej w Polsce oraz realizację przedsięwzięć wodorowych zarówno w skali ogólnokrajowej, jak i regionalnej w zakresie infrastruktury przesyłowej, dystrybucyjnej, magazynowej oraz transportowej. Ich stworzenie będzie mieć pozytywne oddziaływanie dla środowiska naturalnego, ze względu na konieczność zredukowania emisji CO ₂ oraz pyłów PM i poprawienia jakości powietrza w wielu gminach w Polsce, co nastąpi przez inwestowanie w nisko i zeroemisyjne technologie.
------------------	--

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wejście w życie projektowanej ustawy jest planowane po upływie miesiąca od dnia jej ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu w zakresie dziesięcioletniego planu rozwoju sieci wodorowej o zasięgu unijnym, który wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2027 r. .

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Przyjęte rozwiązania legislacyjne zostaną poddane weryfikacji – po 3 latach od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy minister właściwy do spraw energii sporządzi sprawozdanie z funkcjonowania wprowadzonych przepisów, z uwzględnieniem oceny realizacji ich celów. Projektodawca zakłada, że te przepisy mogą ulec modyfikacji w związku z koniecznością implementacji przepisów rewizji III pakietu gazowego. W dniu sporządzania niniejszego OSR rewizja III pakietu gazowego nie została przyjęta i opublikowana. Funkcjonowanie tych przepisów będzie również na bieżąco monitorowane ze względu na korelację wprowadzonych regulacji z wypełnianiem celów oraz założonych wskaźników zawartych w Polskiej Strategii Wodorowej do roku 2030 z perspektywą do roku 2040 (PSW), z realizacji której minister właściwy do spraw energii, do dnia 31 marca każdego roku, przedstawia Radzie Ministrów sprawozdanie.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

- 1) załącznik nr 1 – analizy do OSR przygotowane zgodnie z uwagą Koordynatora Oceny Skutków Regulacji KPRM;
- 2) Polska Strategia Wodorowa do roku 2030 z perspektywą do roku 2040 (PSW)
<https://www.gov.pl/web/klimat/polska-strategia-wodorowa-do-roku-2030>;
- 3) Porozumienie sektorowe na rzecz rozwoju gospodarki wodorowej w Polsce
<https://www.gov.pl/web/klimat/porozumienie-sektorowe-gospodarka-wodorowa>;
- 4) Instytut Energetyki, Analiza potencjału technologii wodorowych w Polsce do roku 2030 z perspektywą do 2040 roku;
<https://www.gov.pl/web/klimat/polska-strategia-wodorowa-do-roku-2030>.

Załącznik nr 1 do OSR

A. Korzyści i ryzyka związane z realizacją budowy instalacji do oczyszczania wodoru i sieci wodorowych o ciśnieniu roboczym nie wyższym niż 0,5 MPa na podstawie zgłoszenia

Instalacje do oczyszczania	
Korzyści	Ryzyka
Oszczędność czasu na procedurach administracyjnych Zaletą tego rozwiązania dla instalacji do oczyszczania wodoru od strony formalnoprawnej jest fakt, że procedura zgłoszenia robót budowlanych jest prostsza w porównaniu do uzyskania pozwolenia na budowę. Ponadto organ przyjmujący zgłoszenie może też nałożyć w drodze decyzji obowiązek uzyskania pozwolenia na budowę – mimo iż obiekt lub roboty budowlane kwalifikują się do zgłoszenia.	Brak wystarczającego czasu na analizę dla organu Brak dostatecznej ilości czasu dla organu do wnikliwego rozpatrzenia dokumentacji zgłoszenia dla tego rodzaju infrastruktury, mającej często charakter innowacyjny i pilotażowy.
Akceleracja procesu oczyszczania wodoru Instalacje o tej przepustowości będą często wykorzystywane w celach badawczych i rozwojowych, zatem ich szybsze uruchomienie będzie mogło mieć pozytywny wpływ na akcelerację i udoskonalenie procesu oczyszczania wodoru w przyszłości oraz poprawę efektywności i sprawności obecnie stosowanych technologii.	Brak dostatecznej wiedzy o technologiach wodorowych Brak specjalistów zaznajomionych z tematyką i technologią wodorową w wydziale architektoniczno-budowlanym właściwego organu administracyjnego otrzymującego takie zgłoszenie do właściwej oceny jego prawidłowości w stosunkowo krótkim terminie.
Możliwość zgłoszenia sprzeciwu przez organ W przypadku niezgodności prawnej zgłoszenia dla instalacji do oczyszczania wodoru organ zachowuje nadal prawo do wniesienia sprzeciwu do zgłoszenia w terminie 21 dni.	Zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego Łatwopalność zgromadzonego wodoru w instalacji niesie podwyższone ryzyko wybuchu oraz niebezpieczeństwo wystąpienia awarii w przypadku niewłaściwej oceny zgłoszenia przez organ.
Szybsze rozpoczęcie budowy w razie braku sprzeciwu Rozpoczęcie budowy instalacji jest możliwe już wtedy, gdy nie zostanie wniesiony sprzeciw wobec planowanej budowy, co sprzyja szybszej realizacji tego typu inwestycji. Tym samym jest to konkretny przykład usunięcia bariery administracyjnej i uproszczenia regulacji dla inwestorów gotowych na inwestycję w rynek wodoru oraz jego infrastrukturę już na obecnym etapie.	
Podsumowanie: Po analizie przedstawionych korzyści oraz ryzyk wynikających z budowy instalacji do oczyszczania wodoru na podstawie zgłoszenia, projektodawca dostrzega przewagę korzyści w zakresie wprowadzenia tego rozwiązania do projektu legislacyjnego.	

Sieci wodorowe o ciśnieniu roboczym nie wyższym niż 0,5 MPa	
Korzyści	Ryzyka
Oszczędność czasu na procedurach administracyjnych Zaletą tego rozwiązania sieci wodorowych o ciśnieniu roboczym nie wyższym niż 0,5 MPa jest fakt, że procedura zgłoszenia robót budowlanych jest prostsza w porównaniu do uzyskania pozwolenia na budowę. Ponadto organ przyjmujący zgłoszenie może też nałożyć w drodze decyzji obowiązek uzyskania pozwolenia na budowę – mimo iż obiekt lub roboty budowlane kwalifikują się do zgłoszenia.	Brak wystarczającego czasu na analizę dla organu Brak dostatecznej ilości czasu dla organu do wnikliwego rozpatrzenia dokumentacji zgłoszenia dla tego rodzaju infrastruktury, mającej często charakter innowacyjny i pilotażowy.
Wprowadzenie zmian w oparciu o sprawdzone rozwiązania legislacyjne Propozycja na wzór zwolnienia, które ma już zastosowanie w Prawie budowlanym dla sieci gazowych o ciśnieniu roboczym nie wyższym niż 0,5 MPa. Jednocześnie w analogiczny sposób proponuje się ułatwienia dla przyłączy wodorowych, obiektów kontenerowych związanych z sieciami wodorowymi na terenach zamkniętych, przebudowy sieci wodorowych (zmiany wynikowe). Tym samym jest to rozwiązanie, które sprawdziło się już przy innych sieciach gazowych i nie niesie za sobą ryzyka w przypadku jego wprowadzenia dla sieci wodorowych.	Niewystarczająca wiedza o technologiach wodorowych Ograniczona liczba specjalistów zaznajomionych z tematyką i technologią wodorową w wydziałach architektoniczno-budowlanych właściwego organu administracyjnego otrzymującego takie zgłoszenie do właściwej oceny jego prawidłowości w stosunkowo krótkim terminie.
Możliwość zgłoszenia sprzeciwu przez organ W przypadku niezgodności prawnej zgłoszenia dla sieci wodorowej organ zachowuje nadal prawo do wniesienia sprzeciwu do zgłoszenia w terminie 21 dni.	Zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego Łatwopalność zgromadzonego wodoru w sieci wodorowej niesie podwyższone ryzyko wybuchu oraz niebezpieczeństwo wystąpienia awarii w przypadku niewłaściwej oceny zgłoszenia przez organ.
Szybsze rozpoczęcie budowy w razie braku sprzeciwu Rozpoczęcie budowy sieci wodorowej o ciśnieniu roboczym nie wyższym niż 0,5 MPa jest możliwe już wtedy, gdy nie zostanie wniesiony sprzeciw wobec planowanej budowy, co sprzyja szybszej realizacji tego typu inwestycji. Tym samym jest to konkretny przykład usunięcia bariery administracyjnej i uproszczenia regulacji dla inwestorów gotowych na inwestycję w rynek wodoru oraz jego infrastrukturę już na obecnym etapie.	
Podsumowanie: Po analizie przedstawionych korzyści oraz ryzyk wynikających z budowy sieci wodorowych o ciśnieniu roboczym nie wyższym niż 0,5 MPa na podstawie zgłoszenia, projektodawca dostrzega przewagę korzyści w zakresie wprowadzenia tego rozwiązania do projektu legislacyjnego.	

Wyjaśnienie przesłanek technicznych i zakresu bezpieczeństwa dla umożliwienia realizacji budowy instalacji do oczyszczania wodoru i sieci wodorowych o ciśnieniu roboczym nie wyższym niż 0,5 MPa na podstawie zgłoszenia

- Zaproponowane przez projektodawcę rozwiązanie, mające na celu realizację instalacji do oczyszczania wodoru i sieci wodorowych o ciśnieniu roboczym nie wyższym niż 0,5 MPa na podstawie zgłoszenia prac budowlanych a nie pozwolenia na budowę, odnosi się wyłącznie do przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725, z późn. zm.) i ma przede wszystkim na celu oszczędność czasu przy procedurach administracyjnych i szybsze rozpoczęcie budowy. Przesłankom technicznym i bezpieczeństwu funkcjonowania tego rodzaju sieci lub instalacji służą przepisy innych aktów prawnych, w szczególności ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1194) oraz wydanych na jej podstawie aktów wykonawczych, których celem jest zapewnienie bezpieczeństwa przy projektowaniu wytwarzaniu, naprawianiu, modernizowaniu oraz eksploataowaniu urządzeń technicznych, które nie są przedmiotem zmian w omawianej nowelizacji.
- Stosowanie wodoru, jak w przypadku każdego rodzaju paliwa, niesie ze sobą określone ryzyka, które wpływają na ogólny poziom bezpieczeństwa. Z uwagi na charakterystykę wodoru należy zwrócić szczególną uwagę na m.in. palność wodoru, podatność materiałów na kruchość pod wpływem działania wodoru, przenikalność wodoru, wyciek wodoru, wysokie ciśnienie dla transportu w postaci gazu sprężonego czy wybuchowość wodoru. Podstawowymi środkami ochronnymi, o których należy pamiętać podczas kontaktu z wodorem, to m. in. stosowanie certyfikowanych rozwiązań, używanie odpowiednich systemów wentylacyjnych dopasowanych do środowiska pracy, przestrzeganie stref zagrożenia wybuchem, stosowanie systemów alarmujących i zabezpieczających.
- W krajowych przepisach brak jest dotychczas ściśle określonych wymagań technicznych dla sieci wodorowych czy innego rodzaju instalacji dedykowanych *stricte* dla wodoru. Oznacza to jedynie, że w tym zakresie inwestor ma pewną dowolność ograniczoną innymi przepisami oraz obowiązkiem zachowania należytej staranności i odpowiednich standardów, co sugeruje np. zastosowanie krajowych i międzynarodowych norm technicznych PKN/ISO przy tworzeniu tego rodzaju infrastruktury. Należy przy tym podkreślić, że budowa tego rodzaju infrastruktury nie będzie mieć na obecnym stadium rozwoju gospodarki wodorowej w Polsce charakteru powszechnego, a w ich powstawanie będą zaangażowane przede wszystkim podmioty wyspecjalizowane, mające bogate doświadczenie w tworzeniu różnego rodzaju instalacji technologicznych dla gazu czy innych paliw gazowych. Jednocześnie należy zauważyć, że bezpieczna eksploatacja instalacji wodorowych zależy w znacznym stopniu od odpowiednio przeszkolonego i świadomego personelu obsługującego.

Podsumowanie: Po analizie przedstawionych przesłanek technicznych i zakresu bezpieczeństwa dla umożliwienia realizacji budowy instalacji do oczyszczania wodoru i sieci wodorowych o ciśnieniu roboczym nie wyższym niż 0,5 MPa, projektodawca twierdzi, że ich realizacja na podstawie zgłoszenia prac budowlanych, a nie o pozwolenia na budowę, nie niesie ze sobą zwiększenia ryzyka dla poziomu bezpieczeństwa.

B. Prognoza wpływu proponowanych rozwiązań na skrócenie czasu prowadzenia procesów inwestycyjnych

Obeenie	Po zmianach
Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane	
Na podstawie obowiązujących przepisów urządzenia do oczyszczania wodoru o przepustowości nie większej niż 250 kg wodoru na dobę oraz sieci wodorowe o ciśnieniu roboczym nie wyższym niż 0,5 MPa wymagają uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę. W przypadku gdy organ administracji architektoniczno-budowlanej nie wyda decyzji w sprawie pozwolenia na budowę w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie takiej decyzji, organ wyższego stopnia wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki.	Roboty budowlane obejmujące inwestycje wodorowe, tj. urządzenia do oczyszczania wodoru o przepustowości nie większej niż 250 kg wodoru na dobę oraz sieci wodorowe, byłyby wykonywane na podstawie zgłoszenia. Jeżeli zgłoszenie spełnia wszystkie wymagania, to urząd przyjmie zgłoszenie budowy tak zwaną „milczącą zgodą”. Urząd nie musi w takim przypadku wysyłać żadnego pisma o zgodzie na wykonanie robót budowlanych. Może wniesć jedynie decyzję o sprzeciwie w terminie 21 dni od dnia złożenia kompletnego zgłoszenia. Jeżeli zrobi to za późno, można uznać to za brak sprzeciwu.
Ustawa z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu	
Na podstawie obowiązujących przepisów projektowanie i późniejsza realizacja robót budowlanych przy kluczowych inwestycjach wodorowych opierałaby się na wielu przepisach i regulacjach prawnych. Są to w szczególności przepisy prawa budowlanego, prawa wodnego, prawa ochrony środowiska oraz przepisy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Podążając zwykłym trybem administracyjnym, inwestorzy mieliby problem z terminową realizacją prac projektowych oraz budowlanych. Dlatego też (zdaniem specjalistów) sam etap projektowania inwestycji w obrębie porównywalnej infrastruktury gazowej wynosi średnio od 6 do nawet 10 lat, bez uwzględniania okresu realizacji robót budowlanych. Ze względu na innowacyjność infrastruktury wodorowej ten okres byłby z dużym prawdopodobieństwem jeszcze nieco dłuższy.	Tzw. specustawa gazowa przyspiesza i upraszcza procedury administracyjne podczas realizacji inwestycji. Poszerzenie katalogu inwestycji o infrastrukturę wodorową pozwoli na wykonanie w relatywnie krótkim czasie kluczowych inwestycji przez zamknięcie prac projektowych, a następnie sprawną realizację robót budowlanych. Ułatwienia proceduralne zawarte w niniejszej specustawie obejmują w szczególności następujące uproszczenia: - uzyskanie pozwolenia na budowę inwestycji, - zgodę wodnoprawną, - decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, - pozwolenie na użytkowanie inwestycji. W przypadku inwestycji gazowych realizowanych trybem specustawy etap projektowania trwał według specjalistów blisko dwukrotnie krócej niż w zwykłym trybie administracyjnym. Tego rodzaju analogię można zastosować również dla infrastruktury wodorowej.
Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska	
Na podstawie obowiązujących przepisów, m.in. rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących	Uproszczenie obowiązujących regulacji środowiskowych przez wyłączenie przesyłania wodoru rurociągami wodorowymi z katalogu działalności

się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. poz. 138) oraz art. 250 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, z późn. zm.), do obowiązków zakładu o zwiększonym ryzyku należą: - zgłoszenie zakładu właściwemu organowi Państwowej Straży Pożarnej „PSP” - zgłoszenia wymaga także każda istotna zmiana ilości lub rodzaju substancji niebezpiecznej albo jej charakterystyki fizykochemicznej, pożarowej i toksycznej, technologii lub profilu produkcji - na 14 dni przed wprowadzeniem zmiany; - sporządzenie programu zapobiegania poważnym awariom i przedłożenie go, przed uruchomieniem zakładu, do akceptacji właściwemu organowi PSP. Uruchomienie zakładu może nastąpić, jeżeli właściwy organ PSP nie wniesie sprzeciwu w drodze decyzji.	kwalityfikujących zakład (np. stację wodoru) jako zakład o zwiększonym ryzyku przyczyni się do znacznego uproszczenia procedur i zmniejszenia obowiązków (przytoczonych w tabeli obok) a tym samym przyspieszenia realizacji inwestycji w tego rodzaju infrastrukturę przez inwestorów.
--	--

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA

Projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo energetyczne

oraz niektórych innych ustaw (UD36)

Konsultacje publiczne i opiniowanie projektu ustawy trwały od 27 maja 2024 r. do 21 czerwca 2024 r. W ramach konsultacji publicznych i opiniowania projekt został skierowany do podmiotów wskazanych w pkt 5 oceny skutków regulacji, a także został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W ramach konsultacji publicznych we wskazanym terminie uwagi do projektu ustawy zgłosiły następujące podmioty:

1. Porozumienie sektorowe na rzecz rozwoju gospodarki wodorowej;
2. ARP S.A.;
3. Energy Traders Europe;
4. Equinor Polska Sp. z o.o.;
5. Gas Storage Poland sp. z o.o.;
6. Gmina Redzikowo;
7. Grupa Azoty S.A.;
8. Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii;
9. Izba Gospodarcza Gazownictwa;
10. Konfederacja Lewiatan;
11. Operator Gazociągów Przesyłowych Gaz-System S.A.;
12. Orlen S.A.;
13. PAK-PCE Stacje H2 sp. z o.o.;
14. PGE Polska Grupa Energetyczna S.A.;
15. Polenergia S.A.;
16. Polska Fundacja Gazów Technicznych;
17. Polska Izba Gospodarcza Energetyki Odnawialnej i Rozproszonej;
18. Polska Izba Inżynierów Budownictwa;
19. Polska Izba Przemysłu Chemicznego;
20. Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o.;
21. Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej;
22. Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego;
23. Towarowa Giełda Energii S.A.;
24. Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie.

Informację o braku uwag przekazała Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”

Omówienie uwag wraz ze stanowiskiem Ministra Klimatu i Środowiska znajduje się w tabeli stanowiącej **załącznik nr 1** do niniejszego raportu.

W ramach opiniowania uwagi do projektu ustawy zgłosiły następujące podmioty:

1. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad;
2. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska;
3. Główny Urząd Miar;
4. Główny Urząd Nadzoru Budowlanego;
5. Instytut Energetyki – Państwowy Instytut Badawczy;
6. Narodowe Centrum Badań i Rozwoju;
7. Narodowe Centrum Badań Jądrowych;
8. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
9. Urząd Regulacji Energetyki.

Informację o braku uwag przekazał Transportowy Dozór Techniczny oraz Urząd Dozoru Technicznego.

Omówienie uwag wraz ze stanowiskiem Ministra Klimatu i Środowiska znajduje się w tabeli stanowiącej **załącznik nr 2** do niniejszego raportu.

Omówienie najważniejszych uwag otrzymanych w ramach konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy wraz ze stanowiskiem Ministra Klimatu i Środowiska znajduje się poniżej.

Omówienie najważniejszych uwag otrzymanych w ramach opiniowania i konsultacji publicznych projektu ustawy wraz ze stanowiskiem Ministra Klimatu i Środowiska

I. Definicja wodoru niskoemisyjnego:

W zakresie definicji wodoru niskoemisyjnego uwagi przesłały następujące podmioty:

Opiniowanie:

- Instytut Energetyki – Państwowy Instytut Badawczy;
- Urząd Regulacji Energetyki.

Konsultacje publiczne:

- Porozumienie sektorowe na rzecz rozwoju gospodarki wodorowej;
- Energy Traders Europe;
- Equinor Polska Sp. z o.o.;
- Gas Storage Poland sp. z o.o.;
- Grupa Azoty S.A.;
- Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii;
- Izba Gospodarcza Gazownictwa;
- Orlen S.A.;
- PGE Polska Grupa Energetyczna S.A.;
- Polska Fundacja Gazów Technicznych;
- Polska Izba Przemysłu Chemicznego;
- Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej;
- Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego;
- Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie.

W następstwie zgłoszonych uwag Projektodawca ustalił w definicji wodoru niskoemisyjnego próg redukcji emisji na poziomie 70%, czyli niższy niż pierwotnie zakładany próg 73,4%. Wprowadzenie niższego progu wynika z dwóch przyczyn:

1. w najnowszym brzmieniu Krajowego Planu Odbudowy (tj. z lipca 2024 roku) nie występuje próg 73,4% redukcji emisji w inwestycji B2.1.1 w pięciu kamieniach milowych, które powstały po podzieleniu kamienia milowego B21G, gdzie ten próg się pierwotnie znajdował.
2. dla Projektodawcy jest szczególnie istotne utrzymanie spójności Projektu z prawem europejskim – ze względu przyczynę opisaną w pkt 1 stało się możliwe dopasowanie brzmienia definicji wodoru niskoemisyjnego do progu redukcji emisji 70% z art. 2 pkt 11 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1788 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazów odnawialnego, gazów ziemnego i wodoru, zmieniającej dyrektywę (UE) 2023/1791 i uchylającej dyrektywę 2009/73/WE (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 1788/2024 r. z 15.7.2024).

Ponadto, doprecyzowano, że redukcja emisji dotyczy gazów cieplarnianych, a także dodano odwołanie do metodyki rozporządzenia delegowanego Komisji 2023/1185 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 poprzez ustanowienie minimalnego progu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku pochodzących z recyklingu paliw węglowych oraz poprzez określenie metodyki oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, uzyskanego dzięki odnawialnym ciekłym i gazowym paliwom transportowym pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzącym z recyklingu paliwom węglowym (Dz. Urz. UE L 157 z 20.6.2023, s. 20).

Proponowane rozróżnienie na trzy rodzaje wodoru: niskoemisyjny, odnawialny, odnawialny pochodzenia niebiologicznego wynika z treści Polskiej Strategii Wodorowej do roku 2030 z perspektywą do roku 2040 (PSW), w której określono m.in. wymagany ślad węglowy dla wodoru niskoemisyjnego i odnawialnego oraz metody ich produkcji, a także z konieczności przystosowania brzmienia polskiego prawa do regulacji europejskich i potrzeby poprawy brzmienia jego przepisów celem możliwie najsprawniejszej realizacji Krajowego Planu Odbudowy.

II. Doprecyzowanie definicji magazynowania energii:

W zakresie definicji magazynowania energii uwagi przesłały następujące podmioty:

Opiniowanie

- Główny Urząd Miar;
- Instytut Energetyki – Państwowy Instytut Badawczy;
- Urząd Regulacji Energetyki.

Konsultacje publiczne:

- Porozumienie sektorowe na rzecz rozwoju gospodarki wodorowej;
- Gas Storage Poland sp. z o.o.;
- Grupa Azoty S.A.;
- Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii;
- Izba Gospodarcza Gazownictwa;
- Orlen S.A.;

- PAK-PCE Stacje H2 sp. z o.o.;
- PGE Polska Grupa Energetyczna S.A.;
- Polska Fundacja Gazów Technicznych;
- Polska Izba Przemysłu Chemicznego;
- Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego;
- Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie.

W następstwie zgłoszonych uwag Projektodawca podzielił definicję magazynowania energii elektrycznej na trzy litery wyróżniając trzy rodzaje magazynowania energii:

- a) magazynowanie energii elektrycznej,
- b) przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci paliwa, przechowanie tej energii, a następnie wykorzystanie jej w postaci nośnika energii,
- c) przetworzenie energii elektrycznej pobranej z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej, przechowanie tej energii, a następnie wykorzystanie jej w postaci nośnika energii

Zmiana miała na celu ułatwienie zrozumienia brzmienia art. 3 pkt 59a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266 z późn. zm.). W przypadkach magazynowania, o którym mowa w lit. b i c, doprecyzowano, że wymaga ono po przetworzeniu energii elektrycznej jej przechowania, a następnie wykorzystania w postaci nośnika energii, co usunęło problemy interpretacyjne dotyczące rodzaju magazynowania energii, o którym mowa w lit. b. Ponadto zapisano, że przetworzenie energii elektrycznej może być do postaci „paliwa”, zamiast „wodoru”, by uwzględnić możliwości magazynowania energii elektrycznej także w postaci innych paliw niż „wodór”.

III. Doprecyzowanie definicji sieci przesyłowych wodorowych i sieci dystrybucyjnych wodorowych:

W zakresie definicji sieci przesyłowych wodorowych i sieci dystrybucyjnych wodorowych uwagi przesłały następujące podmioty:

Opiniowanie

- Główny Urząd Miar;
- Instytut Energetyki – Państwowy Instytut Badawczy;
- Urząd Regulacji Energetyki.

Konsultacje publiczne:

- Porozumienie sektorowe na rzecz rozwoju gospodarki wodorowej;
- Operator Gazociągów Przesyłowych Gaz-System S.A.;
- Grupa Azoty S.A.;
- Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii;
- Izba Gospodarcza Gazownictwa;
- Orlen S.A.;
- PGE Polska Grupa Energetyczna S.A.;

- Polska Fundacja Gazów Technicznych;
- Polska Izba Przemysłu Chemicznego;
- Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie;
- Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o.

Projektodawca w wyniku uwag dokonał gruntownych zmian w definicjach sieci przesyłowych wodorowych oraz sieci dystrybucyjnych wodorowych. Główną cechą pozwalającą odróżnić sieć przesyłową wodorową od sieci dystrybucyjnej wodorowej stał się rodzaj odpowiedzialnego za nią operatora systemu (przesyłowego wodorowego i dystrybucyjnego wodorowego odpowiednio). Zostały również wprowadzone dwie cechy odróżniające sieć przesyłową wodorową oraz sieć dystrybucyjną wodorową wynikające z Dyrektywy 2024/1788: bezpośrednie połączenie z instalacją magazynowania wodoru oraz miejsce, do którego wodór transportowany tymi sieciami jest przesyłany.

Ponadto, wyłączono z definicji sieci przesyłowych wodorowych oraz sieci dystrybucyjnych wodorowych sieci wodorowe ograniczone geograficznie (w tym rurociągi przeznaczone do bezpośredniego transportu wodoru), co wyeliminuje problemy interpretacyjne związane z obawami o możliwe objęcie tych sieci przepisami właściwymi dla sieci przesyłowych wodorowych lub sieci dystrybucyjnych wodorowych. Skutkiem gruntownej zmiany definicji sieci przesyłowych wodorowych oraz sieci dystrybucyjnych wodorowych jest również wyeliminowanie z definicji sformułowań mających źródło w Dyrektywie 2024/1788, a które miały charakter zbyt ogólny.

IV. Wyznaczanie operatorów:

W zakresie wyznaczania operatorów uwagi przesłały następujące podmioty:

Opiniowanie

- Instytut Energetyki – Państwowy Instytut Badawczy;
- Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- Urząd Regulacji Energetyki;

Konsultacje publiczne:

- Porozumienie sektorowe na rzecz rozwoju gospodarki wodorowej;
- Gas Storage Poland sp. z o.o.;
- Grupa Azoty S.A.;
- Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii;
- Izba Gospodarcza Gazownictwa;
- Operator Gazociągów Przesyłowych Gaz-System S.A.;
- Orlen S.A.;
- PGE Polska Grupa Energetyczna S.A.;
- Polska Izba Przemysłu Chemicznego;
- Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o.;
- Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie.

W wyniku przeanalizowanych uwag Projektodawca dokonał szeregu zmian w przepisach dotyczących wyznaczania operatorów. Najważniejszą ze zmian jest usunięcie jednostek redakcyjnych lub ich części dotyczących operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego, gdyż Projektodawca, pod

wpływem analizy uwag z konsultacji publicznych i opiniowania, zdecydował o całkowitym usunięciu tego pojęcia z Projektu.

Doprecyzowano przepisy prawne również, żeby wyznaczenie operatora systemu przesyłowego wodorowego nie wykluczało wyznaczenia operatora systemu połączonego wodorowego, pod warunkiem, że nie prowadziłby on działalności w zakresie systemu przesyłowego wodorowego. Zgodnie z zamiarem Projektodawcy oraz systematyką ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne operator systemu przesyłowego w danym sektorze powinien być tylko jeden – tak samo powinno być również w sektorze wodorowym. Projektodawca wskazał również na wzór obecnie istniejących regulacji w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne w jakich przypadkach w szczególności Prezes URE może zmienić warunki wyznaczenia, a także podał fakultatywne przesłanki cofnięcia wyznaczenia albo zmiany jego zakresu.

Projektodawca dokonał również szeregu pomniejszych zmian prawnych wynikających z brzmienia ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne. Ponadto, Projektodawca doprecyzował niektóre przepisy dotyczące wyznaczania operatorów wodorowych ze względu na potrzebę zapewnienia ochrony danych osobowych.

Dopracowano również brzmienie przepisu dotyczącego wyznaczenia operatora systemu przesyłowego gazowego jako operatora systemu przesyłowego wodorowego do dnia implementacji Dyrektywy 2024/1788 (tj. 4 sierpnia 2026 r.). Obecnie przepis dotyczący tego wyznaczenia został przeniesiony do przepisów epizodycznych. Jego istnienie wynika z potrzeby zapewnienia istnienia operatora systemu przesyłowego wodorowego w możliwie jak najszybszym czasie, co przyspieszy również rozwój polskiej gospodarki wodorowej. Omawiany przepis epizodyczny umożliwi operatorowi systemu przesyłowego wodorowego członkostwo w ENNOH, sporządzanie planów rozwoju, a także pozwoli na lepsze przygotowanie podstaw do rozwoju polskiej gospodarki wodorowej.

V. Koncesjonowanie:

W zakresie koncesjonowania uwagi przesłały następujące podmioty:

Opiniowanie

- Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad;
- Instytut Energetyki – Państwowy Instytut Badawczy;
- Urząd Regulacji Energetyki.

Konsultacje publiczne:

- Porozumienie sektorowe na rzecz rozwoju gospodarki wodorowej;
- Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii;
- Izba Gospodarcza Gazownictwa;
- Operator Gazociągów Przesyłowych Gaz-System S.A.;
- Orlen S.A.;
- PAK-PCE Stacje H2 sp. z o.o.;
- PGE Polska Grupa Energetyczna S.A.;
- Polenergia S.A.;
- Polska Fundacja Gazów Technicznych;
- Polska Izba Przemysłu Chemicznego;

- Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego;
- Towarowa Giełda Energii S.A.;
- Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie.

W następstwie zgłoszonych uwag Projektodawca zdecydował się na wyłączenie z obowiązku koncesyjnego wytwarzania energii elektrycznej z wodoru odnawialnego i wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego (obok już istniejącego wyłączenia dla wodoru niskoemisyjnego). Projektodawca zmienił również wartość obrotu rocznego wodorem, powyżej którego obrót wodorem będzie objęty obowiązkiem koncesji z 1 000 000 euro do 10 000 000 euro. Podobnie zwiększono pojemność maksymalną małych instalacji magazynowych wodoru z 55 000 Nm³ do 85 000 Nm³, w których magazynowanie wodoru jest wyłączone z obowiązku koncesyjnego, o ile stanowi lokalne magazynowanie. Rozszerzono również katalog wyłączeń z obowiązku koncesyjnego o obrót wodorem na giełdzie towarowej, rynku regulowanym oraz poza tymi miejscami, jeśli obrót jest dokonywany przez giełdową izbę rozrachunkową, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722 z późn. zm.).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbiningowej w procesie stanowienia prawa.

Uzgodnienia, konsultacje zewnętrzne, opiniowanie – tabela uwag – projekt ustawy (UD-36)

Lp.	Podmiot wnoszący uwagi	Jednostka redakcyjna, do której wnoszone są uwagi	Propozycja zmian	Treść uwagi i uzasadnienie	Stanowisko do uwagi
1.	Porozumienie wodorowe	Uwaga ogólna	<brak>	Do rozważenia na etapie projektowania i aktualizacji zapisów w ustawie o świadczenie usług skraplania wodoru, biometanu oraz ew. syntetycznego metanu w treści ustawy Prawo energetyczne. Na względzie należy mieć działania związane nie tylko ze skraplaniem samego gazu zimnego. Podmioty w Polsce mogą świadczyć usługi np. skraplania biometanu, wodoru oraz ew. syntetycznego metanu w przyszłości. Powyższe może stanowić dodatkowy impuls do inwestycji i wzmocnienia rozwoju rynku paliw gazowych oraz infrastruktury właściwych operatorów w Polsce.	Wyjaśnienie Projektodawca nie planuje wprowadzać zmian w tym obszarze w obecnym projekcie ustawy. Nie wyklucza jednak jej wprowadzenia przy kolejnych nowelizacjach uPE.
2.	IGG (jako całość)	Uwaga ogólna nr 2 do projektu ustawy	<brak>	Brak systemu wsparcia dla produkcji wodoru W projekcie ustawy można znaleźć kilka rozwiązań, które docelowo mają przyczynić się do zdynamizowania gospodarki wodorowej, w tym wytwarzania wodoru niskoemisyjnego, odnawialnego i odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, jednak brak jest zapowiadanych przez projektodawcę przepisów dotyczących kontraktu różnicowego dla wodoru (zob. Ministerstwo Klimatu i Środowiska, <i>Kolejny etap prac nad „Konstytucją dla wodoru”</i> , <	

				klimatu-i-srodowiska-rozpoczyna-prace-nad-instrumentami-wsparcia-dla-wykorzystania-wodoru-niskoemisyjnego-w-gospodarce> [dostęp: 06.06.2024]). Co prawda, w projekcie ustawy przewidziano zmiany w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1436 z późn. zm.) w zakresie systemu gwarancji pochodzenia, który stanowi swego rodzaju systemem wsparcia, jednak trudno argumentować, ażeby byłoby to wystarczające rozwiązanie o charakterze pomocowym do tego, aby przyspieszyć wzrost gospodarki wodorowej. Z uwagi na powyższe postuluje się uzupełnienie projektu ustawy o przepisy wprowadzające system wsparcia w postaci kontraktu różnicowego dla wodoru niskoemisyjnego, odnawialnego i odnawialnego pochodzenia niebiologicznego.	
3.	IGG (jako całość)	Uwaga ogólna nr 3 do projektu ustawy	<brak>	Brak projektów rozporządzeń o znaczeniu podstawowym dla funkcjonowania projektu ustawy W projekcie ustawy zawarto liczne upoważnienia do wydania rozporządzeń. Przewidziano także przepisy, które mają zmienić już istniejące takie upoważnienia. Upoważnieniem do wydania kluczowego z perspektywy regulowanej problematyki rozporządzenia są projektowane przepisy art. 9 ust. 8a i 8b ustawy – Prawo energetyczne. Zwłaszcza pierwszy z tych przepisów jest istotny, gdyż stanowi on bezpośrednią podstawę do wydania rozporządzenia określającego	Wyjaśnienie Projekty aktów wykonawczych zostaną upublicznione przez projektodawcę na dalszym etapie prac legislacyjnych. Jednocześnie, każdy projekt rozporządzenia będzie musiał przejść oddzielną procedurę legislacyjną.

				szczegółowe warunki funkcjonowania systemu wodorowego. Jednak do projektu ustawy nie dołączono żadnych projektów rozporządzeń. Działanie takie narusza ogólne zasady rządzące procesem legislacyjnym. Projektodawca w szczególności nie uszanował przepisu § 13 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 283), który wprost określa: „Jednocześnie z projektem ustawy przygotowuje się projekty rozporządzeń o znaczeniu podstawowym dla jej funkcjonowania.”. Jak wskazuje się w doktrynie, znaczenie podstawowe dla funkcjonowania ustawy mają te rozporządzenia, od których zależy to, czy przepisy ustawy będą mogły być w praktyce stosowane. Takimi rozporządzeniem bez wątpienia będzie rozporządzenie, o którym mowa w projektowanym art. 9 ust. 8a ustawy – Prawo energetyczne. Można nawet twierdzić, że brak tego projektu rozporządzenia uniemożliwia całościową ocenę zaproponowanej regulacji. Brak opublikowania projektów rozporządzeń wraz z projektem ustawy jest dla Izby równoznaczny z nieprzygotowaniem projektów rozporządzeń. W związku z powyższym postuluje się uzupełnić projekt ustawy o projekty rozporządzeń, zwłaszcza rozporządzenia określającego szczegółowe warunki funkcjonowania systemu wodorowego.	
4.	Porozumienie wodorowe	Uwaga ogólna	<brak>	Równolegle do prac nad niniejszą ustawą (regulacje dla sektora wodoru) powinny być prowadzone prace nad krajowym systemem	Wyjaśnienie Projektodawca informuje, iż prowadzi

				wsparcia dla wodoru odnawialnego, wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego i wodoru niskoemisyjnego. Prawodawca ma szereg możliwości wykorzystania dotychczasowych doświadczeń i mechanizmów pomocowych wykorzystywanych na rynku energii np. kontraktu różnicowego, feed-in-tariff, feed-in-premium czy świadectw pochodzenia.	obecnie prace nad krajowym systemem wsparcia dla rodzajów wodoru w postaci tzw. kontraktu różnicowego.
5.	PFGT	Uwaga ogólna	<brak>	Proponowane zmiany nie uwzględniają regulacji prawnych regulujących obowiązki w zakresie biopaliw oraz monitorowania jakości paliw. Jest to niepokojące w szczególności z uwagi na nadanie wodorowi jednoznacznie statusu paliwa. Biorąc pod uwagę, że paliwa podlegają szeregowi obostrzeń regulacyjnych, w tym obowiązków takich jak obowiązek realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego (NCR) czy Narodowego Celu Wskaźnikowego (NCW), brak spójności legislacyjnej spowoduje niewyobrażalną ilość problemów interpretacyjnych oraz w wielu przypadkach uniemożliwi prowadzenie działalności gospodarczej w obszarze wodoru w sposób zgodny z prawem, z uwagi na niemożność ustalenia zakresu zarówno podmiotowego jak i przedmiotowego ciążyących na przedsiębiorcy obowiązków. Wskazujemy kierunkowo, że: brak w przepisach zmieniających uwzględnienia ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Powyższa ustawa, w przeciwieństwie do projektu PE, zawiera legalną definicję wodoru. Wodorem w rozumieniu ustawy o	Wyjaśnienie Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w definicji paliwa wskazuje na paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe [...]wodór. Podobnie w projektowanych zmianach w prawie energetycznym wodór jest wskazywany jako paliwo. W tym zakresie oba projekty są spójne. Należy podkreślić, że już obecnie występują różnice definicyjne pomiędzy ustawą Prawo energetyczna, a ustawą o monitorowaniu... Jako przykład można wskazać definicje paliw ciekłych. Każda ustawa posługuje się swoim zakresem

				systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest „wodór przeznaczony do napędu pojazdu wykorzystującego energię elektryczną wytworzoną z wodoru w zainstalowanych w nim ogniach paliwowych, oznaczony kodem CN 2804 10 00”. W związku z powyższym, w naszej ocenie, niejasnym jest relacja pomiędzy „wodore” w rozumieniu ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, a „wodore” w rozumieniu projektu. Powyższa wątpliwość jest istotna, zwłaszcza w kontekście ustalenia istnienia po stronie podmiotów wprowadzających na polski rynek wodór, obowiązku realizacji NCR. Pominiecie w projekcie zmian w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw może spowodować szereg problemów interpretacyjnych i niepewność co do stanu prawa. Co więcej nawet przy uznaniu przez projektodawców, braku konieczności zmian we wskazanej ustawie aktualne nadal pozostanie pytanie o zakres obowiązku NCR w odniesieniu do podmiotów wprowadzających do obrotu gaz techniczny - wodór, skoro jest on ujęty w zbiorczej definicji paliw. b) Również ustawa o biokomponentach i biopaliwach ciekłych wymaga w naszej	pojęciowym i w odniesieniu do przepisów merytorycznych danej ustawy należy stosować dany słownik pojęciowy.
--	--	--	--	--	--

				ocenie uwagi gdyż zawiera legalną definicję biowodoru. Podobnie jak w przypadku NCR również na gruncie tej ustawy aktualne pozostaje pytanie o zakres obowiązku w tym przypadku NCW, w odniesieniu do podmiotów wprowadzających do obrotu gaz techniczny - wodór, skoro jest on ujęty w zbiorczej definicji paliw. Apelujemy o pogłębioną dyskusję we wskazanym wyżej zakresie oraz deklarujemy jednocześnie aktywny w niej udział oraz podzielenie się wiedzą z zakresu implikacji braku spójności legislacyjnej w tym obszarze, w sektorze gazów technicznych.	
6.	IGG (PGNIG TERMIKA)	Uwaga ogólna	<brak>	Zwracamy uwagę na brak w delegacjach aktu wykonawczego dodania sposobu rozliczeń ilości energii/ciepła z OZE, która będzie pochodziła z wytworzenia z wodoru odnawialnego. Dotyczy to w szczególności np. przypadku gdy wodór odnawialny jest wytwarzany w miejscowości X i wprowadzany do sieci gazowej. Ilość wodoru jest kupowana przez wytwórcę energii i ciepła. Wytwórca energii i ciepła odbiera paliwo gazowe (mix gazu ziemnego i wodoru) w miejscowości Y. Jakość i ilość wodoru w miejscowości Y będzie inna niż w miejscu wprowadzenia do sieci (w miejscowości X).	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzenie tego rodzaju aktów wykonawczych nie będzie przedmiotem niniejszego projektu i będzie obejmować przede wszystkim transport wodoru
7.	SPW	Uwaga ogólna	<brak>	Proponowane zmiany nie uwzględniają regulacji prawnych regulujących obowiązki w zakresie biopaliw oraz monitorowania jakości paliw.	Wyjaśnienie Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości

				Jest to niepokojące w szczególności z uwagi na nadanie wodorowi jednoznacznie statusu paliwa. Biorąc pod uwagę, że paliwa podlegają szeregowi obostrzeń regulacyjnych, w tym obowiązków takich jak obowiązek realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego (NCR) czy Narodowego Celu Wskaźnikowego (NCW), brak spójności legislacyjnej spowoduje niewyobrażalną ilość problemów interpretacyjnych oraz w wielu przypadkach uniemożliwi prowadzenie działalności gospodarczej w obszarze wodoru w sposób zgodny z prawem, z uwagi na niemożność ustalenia zakresu zarówno podmiotowego jak i przedmiotowego ciążących na przedsiębiorcy obowiązków. .	paliw w definicji paliwa wskazuje na paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe [...]wodór. Podobnie w projektowanych zmianach w prawie energetycznym wodór jest wskazywany jako paliwo. W tym zakresie oba projekty są spójne. Należy podkreślić, że już obecnie występują różnice definicyjne pomiędzy ustawą Prawo energetyczna, a ustawą o monitorowaniu... Jako przykład można wskazać definicje paliw ciekłych. Każda ustawa posługuje się swoim zakresem pojęciowym i w odniesieniu do przepisów merytorycznych danej ustawy należy stosować dany słownik pojęciowy.
8.	Lewiatan	Uwaga charakterze kierunkowym w kontekście autogeneracji wodoru	Uwaga o charakterze kierunkowym – proponuje się rozważenie możliwości jednoznacznego rozstrzygnięcia w ustawie, że autogeneracja wodoru oraz zużywanie go na potrzeby własne nie rodzi po stronie podmiotu	Istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że liczną grupę producentów i zarazem podmiotów wykorzystujących wodór przez najbliższe lata będą przedsiębiorcy (głównie zakłady przemysłowe) produkujący wodór w celu jego wykorzystania na potrzeby prowadzonej działalności. Działania takie wiązać	Uwaga nieuwzględniona Regulacje związane z zasadami funkcjonowania przedsiębiorców w ramach systemu

			prowadzącego taką aktywność obowiązków regulacyjnych.	się będą m.in. z koniecznością wypełnienia przez zakłady przemysłowe ambitnych limitów dekarbonizacyjnych. Wskazania wymaga zatem, że w celu stworzenia przejrzystych warunków dla zwiększenia poziomu wykorzystania wodoru w przemyśle niezbędne jest zdecydowane przesądzenie dotyczące regulacji tzw. autogeneracji. Zważając na powyższe postuluje się wyraźne doprecyzowanie, że produkcja wodoru i zużywanie go na potrzeby własne z pominięciem wyprowadzania tego wodoru do ogólnej sieci nie będą objęte ograniczeniami regulacyjnymi przewidzianymi przez projektowaną ustawę. Należy bowiem wskazać, że projektowane przepisy nie rozstrzygają jednoznacznie, że na podmiotach prowadzących autogenerację nie ciążyą takie obowiązki, co może rodzić nieuzasadnione ryzyko interpretacji prowadzącej do objęcia autogeneracji niektórymi obowiązkami regulacyjnymi. Zbudowanie konkurencyjnego rynku wodoru w Polsce wymaga zastosowania możliwie najbardziej liberalnego podejścia do regulowania działalności inwestycyjnej w tym zakresie. Zważając na to, że podmioty prowadzące autogenerację całość swojej aktywności z tym związanej dokonują w zasadzie poza systemem, proponuje się generalną rezygnację z objęcia takiej aktywności obowiązkami regulacyjnymi. Zatem wyłączenie autogeneracji z obowiązków regulacyjnych nie powinno być uzależnione np.	wodorowego wynikają z prawa europejskiego.
--	--	--	--	---	---

				od ilości produkowanego na potrzeby prowadzonej działalności wodoru.	
9.	PSEW	Uwaga ogólna	<brak>	Równolegle do prac nad niniejszą ustawą (regulacje dla sektora wodoru) powinny być prowadzone prace nad krajowym systemem wsparcia dla wodoru odnawialnego, wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego i wodoru niskoemisyjnego.	Wyjaśnienie Projektodawca informuje, iż prowadzi obecnie prace nad krajowym systemem wsparcia dla rodzajów wodoru w postaci tzw. kontraktu różnicowego.
10.	PGE	Uwaga ogólna	<brak>	Zaprojektowano odrębne regulacje dla wodoru w odniesieniu do regulacji funkcjonujących już dla innych paliw gazowych, co może stanowić utrudnienie dla tworzenia rynku wodoru i wprowadzania go do istniejących sieci gazu ziemnego. W niektórych krajach stosuje się zmodernizowane sieci gazu ziemnego do przesyłania wodoru. Ponadto należy zauważyć, że wodór znany jest od wielu lat i powszechnie stosowano gazy, w których zawartość wodoru przekraczała 50 %, jak np. gaz miejski lub gaz koksowniczy. Potrzebne są regulacje, które zapewnią większą współpracę między sektorami gazowymi i wodorowymi.	Wyjaśnienie Projektodawca tworząc odrębne przepisy dla wodoru, jest spójny z zamierzeniem unijnego ustawodawcy z pakietu gazowo-wodorowego, który wyodrębnia wodór względem innych paliw gazowych (tj. gazu ziemnego z art. 2 pkt 1 Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego). Należy zauważyć, że pakiet ma oddzielne definicje m.in. operatorów, sieci, przedsiębiorstwa i wielu innych pojęć dla gazu ziemnego i wodoru i prowadzi do stworzenia zupełnie odrębnego rynku od rynku gazu a w odległej przyszłości nawet do jego zastąpienia.

11.	PIIB	Uwaga ogólna	n.d.	Na wstępie należy stwierdzić, że najbardziej znaczącą ingerencją w regulacje dotyczące wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie jest rozszerzenie zakresu specjalności uprawnień budowlanych, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy – Prawo budowlane (specjalność instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych; dalej „specjalność sanitarna”). Projektodawca wprowadził do projektu zmianę dotyczącą art. 15a ust. 20 ustawy Prawo budowlane, która polega na rozszerzeniu zakresu uprawnień sanitarnych o sieci i instalacje wodorowe. Tymczasem niejasny jest cel rozszerzenia zakresu tej specjalności. Polska Izba Inżynierów Budownictwa rekomenduje zrezygnowanie z przedmiotowej zmiany i usunięcie z projektu wszelkich przepisów odnoszących się do wyodrębnienia nowego zakresu specjalności sanitarnej. Należy podkreślić, że już dziś dość powszechnie uznaje się, że uprawnienia sanitarne obejmują wszelkie płyny (ciecze oraz gazy, w tym wodór i tzw. gazy medyczne w różnych stanach skupienia) oraz związane z nimi sieci, instalacje i urządzenia. Należy zwrócić uwagę, że zarówno gaz ziemny, propan, butan, jak i wodór są gazami wybuchowymi, niebezpiecznymi, a ich magazynowanie, przesyłanie i dystrybucja wymaga wprowadzenia odpowiednich zabezpieczeń i gruntownej wiedzy w zakresie nie tylko materiałoznawstwa, konstrukcji obiektów liniowych, ale też fizyko-chemicznych właściwości paliw.	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca, zgodnie z zamierzeniem unijnego ustawodawcy z pakietu gazowo-wodorowego wyodrębnia wodór względem innych paliw gazowych (tj. gazu ziemnego z art. 2 pkt 1 Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego), co ułatwi późniejsze pełne wdrożenie tego pakietu, zwłaszcza, że pakiet ten ma oddzielne definicje operatorów, sieci, przedsiębiorstwa i wielu innych pojęć dla gazu ziemnego i wodoru. Ponadto, należy zwrócić uwagę, że ze względu na wielość możliwości form magazynowania wodoru (gazowa, płynna i stała) uznawanie wodoru jako paliwa gazowego, a nie sui generis, wprowadzałoby w błąd. Wobec powyższego, zdaniem projektodawcy zasadne jest, aby to wprowadzić takie rozróżnienie
-----	------	--------------	------	--	---

				Przepisy ustawy – Prawo budowlane nie definiują sieci, instalacji i urządzeń gazowych, a zatem w ich zakresie mieści się szeroki katalog gazów przesyłanych sieciami, w tym wodór. W przypadku wątpliwości, czy dana sieć lub instalacja gazowa mieści się w zakresie uprawnień budowlanych w specjalności sanitarnej, należy się odwołać do celu przepisu. Z całą pewnością przepis obejmuje wszelkie sieci i instalacje gazu ziemnego, ale również instalacje zbiornikowe na gaz płynny (art. 29 ust. 1 pkt 9 ustawy – Prawo budowlane), stacje regazyfikacji LNG (art. 29 ust. 1 pkt 30-30a), mikroinstalacje biogazu rolniczego (art. 29 ust. 3 pkt 3 lit. e), czy sieć przesyłową gazową (art. 32 ust. 4 pkt 3 – przepis ten odwołuje się do ustawy – Prawo energetyczne). Należy podkreślić, że w ustawie – Prawo energetyczne katalog paliw gazowych nie był początkowo bliżej określony, ustawa nie definiowała paliw gazowych i nie wymieniała poszczególnych gazów, poza incydentalnym nawiązaniem do gazu ziemnego w kontekście koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą. Stopniowemu rozszerzaniu katalogu paliw (stałych, gazowych i płynnych) nie towarzyszyły żadne modyfikacje dotyczące uprawnień budowlanych, nie było wątpliwości, że budowa sieci i instalacji związanych z kolejnymi kategoriami paliw wymaga co do zasady, uprawnień budowlanych w określonej specjalności. W obowiązującej regulacji w art. 3 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne – paliwa gazowe obejmują „inne rodzaje gazu palnego, dostarczane za pomocą sieci gazowej, a także biogaz rolniczy, niezależnie od ich przeznaczenia”. Wodór jest gazem palnym, dostarczany za pomocą sieci,	również w zakresie przepisów ustawy Prawo budowlane. Należy przy tym wyjaśnić, że wodór domieszkiwany do sieci gazowej będzie podlegał nadal pod definicję paliw gazowych zawartą w uPE.
--	--	--	--	---	---

				zatem wydaje się, że mieści się w wyżej wskazanej definicji. Z kolei wyodrębnienie wodoru jako osobnego rodzaju paliwa może spowodować zamieszanie terminologiczne – skoro gaz palny dostarczany za pomocą sieci, jakim jest wodór, jest osobną niż paliwo gazowe kategorią paliw, to jakie gazy mieszczą się w kategorii paliw gazowych i jakiego rodzaju sieci i instalacje gazowe obejmuje specjalność sanitarna uprawnień budowlanych. Można ewentualnie doprecyzować definicję paliw gazowych lub płynnych, umieszczając tam w sposób wyraźny wodór w postaci płynnej lub gazowej. Należy też zauważyć, że załącznik A rozdział 3 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz.Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.), do którego odsyła przepis art. 3 pkt 3b ustawy – Prawo energetyczne, obejmuje różne kategorie produktów, w tym wodór. W świetle powyższych uwag należy zauważyć, że błędne jest definiowanie w projekcie ustawy wodoru jako paliwa odrębnego od paliw gazowych i paliw płynnych. Podział paliw jest bowiem dokonywany na podstawie kryterium stanu skupienia i obejmuje paliwa stałe, płynne i gazowe, natomiast wodór mieści się w tym podziale nie stanowiąc odrębnej kategorii. W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych co do zakresu specjalności sanitarnej (w szczególności, czy obejmuje ona uprawnienia w	
--	--	--	--	---	--

				zakresie sieci, instalacji i urządzeń gazowych obejmujących wodór), należałoby wprowadzić do uzasadnienia projektu ustawy UD36 stosowne wyjaśnienia i wykładnię przepisów prawa. Tak sformułowane uzasadnienie do projektu ustawy będzie w przyszłości stanowić pomoc przy interpretacji przepisów przez właściwe organy stosujące prawo.	
12.	PGE	Uwaga ogólna	<brak>	Zrezygnowano z regulacji dotyczących konwersji elektrolitycznej. Zalecane jest wprowadzenie regulacji dotyczących konwersji jednej postaci energii do drugiej.	Uwaga nieuwzględniona Konwersja elektrolityczna stanowi w istocie wytwarzanie, więc nie ma powodu uwzględniać jej w projekcie. Włączenie konwersji elektrolitycznej do projektu naruszy również zasadę <i>unbundlingu</i>. Ponadto, KE podczas prac nad pakietem gazowym wskazała, że konwersja elektrolityczna jest wytwarzaniem. Z powyższych powodów uwzględnienie konwersji elektrolitycznej w projekcie ustawy byłoby niecelowe. Pakiet gazowo-wodorowy dopuszcza powiązanie działalności przesyłowej z

					wytwarzaniem, ale w obecnym projekcie nie jest to przewidziane. Niemniej, na etapie pełnej implementacji można poddać pod dyskusję temat powiązania działalności przesyłowej z wytwarzaniem.
13.	TGPE	Uwaga ogólna	<brak>	Zaprojektowano odrębne regulacje dla wodoru w odniesieniu do regulacji funkcjonujących już dla innych paliw gazowych, co może stanowić utrudnienie dla tworzenia rynku wodoru i wprowadzania go do istniejących sieci gazu ziemnego . W niektórych krajach stosuje się zmodernizowane sieci gazu ziemnego do przesyłania wodoru. Ponadto należy zauważyć, że wodór znany jest od wielu lat i powszechnie stosowano gazy, w których zawartość wodoru przekraczała 50 %, jak np. gaz miejski lub gaz koksowniczy. Potrzebne są regulacje, które zapewnią większą współpracę między sektorami gazowymi i wodorowymi.	Wyjaśnienie Projektodawca tworząc odrębne przepisy dla wodoru, jest spójny z zamierzeniem unijnego ustawodawcy z pakietu gazowo-wodorowego, który wyodrębnia wodór względem innych paliw gazowych (tj. gazu ziemnego z art. 2 pkt 1 Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego) . Należy zauważyć, że pakiet ma oddzielne definicje m.in. operatorów, sieci, przedsiębiorstwa i wielu innych pojęć dla gazu ziemnego i wodoru i prowadzi do stworzenia zupełnie odrębnego rynku od rynku gazu a w odległej przyszłości nawet do jego zastąpienia.

14.	TGPE	Uwaga ogólna	<brak>	Równolegle do prac nad niniejszą ustawą (regulacje dla sektora wodoru) powinny być prowadzone prace nad krajowym systemem wsparcia dla wodoru odnawialnego, wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego i wodoru niskoemisyjnego.	Wyjaśnienie Projektodawca informuje, iż prowadzi obecnie prace nad krajowym systemem wsparcia dla rodzajów wodoru w postaci tzw. kontraktu różnicowego.
15.	TGPE	Uwaga ogólna	<brak>	Zrezygnowano z regulacji dotyczących konwersji elektrolitycznej. Zalecane jest wprowadzenie regulacji dotyczących konwersji jednej postaci energii do drugiej.	Uwaga nieuwzględniona Konwersja elektrolityczna stanowi w istocie wytwarzanie, więc nie ma powodu uwzględniać jej w projekcie. Włączenie konwersji elektrolitycznej do projektu naruszy również zasadę <i>unbundlingu</i> . Ponadto, KE podczas prac nad pakietem gazowym wskazała, że konwersja elektrolityczna jest wytwarzaniem. Z powyższych powodów uwzględnienie konwersji elektrolitycznej w projekcie ustawy byłoby niecelowe. Pakiet gazowo-wodorowy dopuszcza powiązanie działalności przesyłowej z wytwarzaniem, ale w

					obecnym projekcie nie jest to przewidziane. Niemniej, na etapie pełnej implementacji można poddać pod dyskusję temat powiązania działalności przesyłowej z wytwarzaniem.
16.	TGPE	Uwaga ogólna	<brak>	Zwracamy uwagę na brak w delegacjach aktu wykonawczego dodania sposobu rozliczeń ilości energii/ciepła z OZE, która będzie pochodziła z wytworzenia z wodoru odnawialnego.	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzenie tego rodzaju aktów wykonawczych nie będzie przedmiotem niniejszego projektu.
17.	TGE	Uwaga ogólna	<brak>	Obecnie ustawa o giełdach towarowych - jako kategorię towarów giełdowych wskazuje różne rodzaje energii lub paliwa gazowe w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, 868, 1093, 1505, 1642 i 1873). Zgodnie z obecną definicją paliw gazowych - obejmują one: gaz ziemny, wysokometanowy i zaazotowany. Zakładając przy projektowaniu rynku wodoru (w tym zasad obrotu) istotny udział giełdy towarowej - jako platformy gwarantującej transparentny i bezpieczny obrót produktami/ instrumentami opierającymi się o wodór - kluczowym jest zmiana katalogu towarów giełdowych poprzez ujęcie wodoru (w ramach paliw), zgodnie z proponowaną nową definicją paliw w ustawie Prawo energetyczne. W związku ze zmianą definicji „paliwa” (art. 3 pkt. 3) ustawy Prawo energetyczne) obejmującej paliwa stałe, ciekłe i gazowe oraz wodór będące nośnikami energii chemicznej, proponujemy	Uwaga uwzględniona Co do zasady Projektodawca przychyliła się do zaproponowanych zmian ustawy o giełdach towarowych, w szczególności zmianę katalogu towarów giełdowych poprzez ujęcie wodoru (w ramach paliw).

				zastąpienie w katalogu towarów giełdowych pojęcia „paliwa gazowe” szerokim pojęciem „paliwa”. Dodatkowo, TGE podkreśla, iż w ramach pakietu „Konstytucja dla wodoru” kluczowym jest wypracowanie modelu rynku wodoru (uwzględniającego obrót) w szczególności ustalenie: - zasad i reguł funkcjonowania rynku, - struktury rynku (np.: czy ma być podział na hurtowy i detaliczny, czy ma być skoncentrowany czy rozproszony) - zakresu i instytucji nadzoru nad rynkiem, - modelu obrotu i kreacji ceny, - zabezpieczenie transakcji. Dodatkowo - wypracowane podejście do logistyki dostaw pozwoli rozpocząć dyskusję o systemach obrotu, w szczególności systemach zorganizowanych, np. opartych o mechanizmy giełdowe. Poniżej zamieszczamy link do stanowiska EUROPEX w zakresie pakietu gazowego: https://www.europex.org/wp-content/uploads/2021/12/20211215_Gas-package-press-release.pdf	
18.	TGE	Uwaga ogólna	<brak>	TGE zwraca uwagę, że projektowana regulacja nie uwzględnia systemowych mechanizmów wsparcia działalności operacyjnej instalacji produkujących wodór, w szczególności wodór odnawialny. Opracowanie systemu wsparcia działalności operacyjnej, np. opartego o system obrotu świadectwami pochodzenia wodoru, było jednym z zadań Grup roboczych Porozumienia sektorowego na rzecz rozwoju gospodarki wodorowej w Polsce. Wyniki prac oraz rekomendacje co do kształtu systemu wsparcia generacji wodoru odnawialnego	Wyjaśnienie Projektodawca informuje, iż prowadzi obecnie prace nad krajowym systemem wsparcia dla rodzajów wodoru w postaci tzw. kontraktu różnicowego.

				zostały przekazane do Ministerstwa zgodnie z trybem prac Grup roboczych.	
19.	TGE	Uwaga ogólna	<brak>	W ocenie TGE – zaproponowana nowelizacja ustawy Prawo energetyczne powinna porządkować status poszczególnych interesariuszy, uczestników rynku wodoru w kontekście aktualnej siatki pojęć. Zakładając rozwiązania analogiczne jak w przypadku rynku energii elektrycznej i gazu – TGE wskazuje na potrzebę m.in. dodania ogólnego przepisu umożliwiającego przedsiębiorstwom energetycznym zajmującym się m.in. wytwarzaniem/ obrotem wodorem – możliwość sprzedaży/ nabywania wodoru na giełdzie towarowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. W związku z powyższym zmianie powinien również ulec np. art. 32 ust. 1 pkt 4 – ppkt b)- c) w zakresie wyłączeń z obowiązku uzyskania koncesji.	Uwaga uwzględniona Projektodawca wprowadzi przepis umożliwiający przedsiębiorstwom energetycznym zajmującym się m.in. wytwarzaniem/ obrotem wodorem – możliwość sprzedaży/ nabywania wodoru na giełdzie towarowej.
20.	ORLEN	Uwaga ogólna	<brak>	Jak rozumiemy, obecny projekt UD36 stanowi jedynie częściową transpozycję przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, zmieniającej dyrektywę (UE) 2023/1791 i uchylającej dyrektywę 2009/73/WE (dalej: „Dyrektywa”) . Z zadowoleniem należy jednak przyjąć inicjatywę Projektodawcy polegającą na transpozycji przepisów Dyrektywy jeszcze przed jej formalnym wejściem w życie. Zwracamy przy tym uwagę, że w projekcie UD36 brakuje m.in. przepisów w zakresie realizacji zasady TPA uregulowanych w art. 35-37 Dyrektywy (Dyrektywa przewiduje w tym	Wyjaśnienie Projektodawca koncentruje się obecnie na projekcie UD36 oraz ma świadomość, że nie jest to pełna transpozycja przedmiotowej dyrektywy. W przypadku rozpoczęcia tego rodzaju prac, projektodawca będzie informować o tym na bieżąco (w szczególności interesariuszy Porozumienia

				zakresie obowiązkowe regulowane TPA oraz daje możliwość wprowadzenia przez państwo członkowskie negocjowanego TPA do 31 grudnia 2032 r.) oraz kompleksowych regulacji dotyczących terminali wodorowych. W związku z powyższym, zwracamy się z prośbą o informację o planowanym harmonogramie transpozycji Dyrektywy oraz ewentualnego dostosowania przepisów prawa do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru.	sektorowego). W przypadku rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, projektodawca stoi na stanowisku, że wiąże ono w całości i jest ono bezpośrednio stosowane w Polsce.
21.	ORLEN	Uwaga ogólna	<brak>	W celu przyspieszenia powstawania źródeł (elektrolizerów) do produkcji wodoru, zwłaszcza odnawialnego, źródła te powinny korzystać z preferencyjnych stawek sieciowych w zakresie poboru energii elektrycznej z sieci. Stawki te mogłyby być dopasowane do produkcji RFNBO, gdzie docelowo produkcja odnawialnego wodoru pochodzenia niebiologicznego musiałaby być skorelowana z nieciągłą produkcją energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych.	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca nie planuje wprowadzać zmian w tym obszarze w obecnym projekcie ustawy. Nie wyklucza jednak rozważenia przy kolejnych nowelizacjach uPE.
22.	ORLEN	Uwaga ogólna	<brak>	Postulujemy poddanie pod rozwałę uregulowanie w projekcie przepisów dotyczących świadczenia usług skraplania wodoru, biometanu oraz ewentualnie syntetycznego metanu. Wskazujemy przy tym, że należy mieć na względzie działania związane nie tylko ze skraplaniem samego gazu ziemnego. Obecnie podmioty w Polsce mogą świadczyć usługi w zakresie skraplania biometanu, wodoru oraz ewentualnie syntetycznego metanu w przyszłości. Może to stanowić dodatkowy impuls do inwestycji i wzmocnienia rozwoju	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca nie planuje wprowadzać zmian w tym obszarze w obecnym projekcie ustawy. Nie wyklucza jednak rozważenia przy kolejnych nowelizacjach uPE.

				rynku paliw gazowych oraz infrastruktury właściwych operatorów w Polsce.	
23.	ORLEN	Uwaga ogólna	<brak>	Wskazujemy, że oprócz stabilnego otoczenia regulacyjnego dla sektora wodoru równolegle powinny zostać zainicjowane prace nad krajowym systemem wsparcia dla tego nośnika energii.	Wyjaśnienie Projektodawca informuje, iż prowadzi obecnie prace nad krajowym systemem wsparcia dla rodzajów wodoru w postaci tzw. kontraktu różnicowego.
24.	Polenergia	Uwaga ogólna	<brak>	Wnosimy o wprowadzenie systemowych mechanizmów wsparcia dla produkcji wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego.	Wyjaśnienie Projektodawca informuje, iż prowadzi obecnie prace nad krajowym systemem wsparcia dla rodzajów wodoru w postaci tzw. kontraktu różnicowego.
25.	Polenergia	Uwaga ogólna	<brak>	Wnosimy o zastosowanie w zakresie wymogu koncesji na obrót wodorem systemu na wzór wytwarzania energii elektrycznej, tj. że sprzedaży wodoru przez wytwórcę nie będzie potrzebna koncesja na obrót. Obrót zmaterializuje się w sytuacji, w której uczestnicy rynku nabywaliby wodór już wytworzony przez podmiot trzeci z zamiarem dalszej odsprzedaży (np. zakupy interwencyjne w celu dalszej odsprzedaży do kontrahenta, z którym wytwórca ma zawartą umowę na odbiór wytworzonego wodoru)	Uwaga nieuwzględniona Propozycja Uwagodawcy zawiera postulat bez uzasadnienia ani propozycji brzmienia przepisu. Ponadto, zdaniem Projektodawcy nie należy uwzględniać Uwagi, gdyż ono zawężyłoby w sposób znaczący zakres przypadków obrotu

					wodorem objętych koncesjonowaniem.
26.	PSG	Uwaga ogólna i uzupełniająca do ustawy Prawo energetyczne	<brak>	Do rozważenia na etapie projektowania i aktualizacji zapisów w ustawie o świadczenie usług skraplania wodoru, biometanu oraz ew. syntetycznego metanu w treści ustawy Prawo energetyczne. Na względzie należy mieć działania związane nie tylko ze skraplaniem samego gazu zimnego. Podmioty w Polsce mogą świadczyć usługi np. skraplania biometanu, wodoru oraz ew. syntetycznego metanu w przyszłości. Powyższe może stanowić dodatkowy impuls do inwestycji i wzmocnienia rozwoju rynku paliw gazowych oraz infrastruktury właściwych operatorów w Polsce.	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca nie planuje wprowadzać zmian w tym obszarze w obecnym projekcie ustawy. Nie wyklucza jednak rozważenia przy kolejnych nowelizacjach uPE.
27.	PAK-PCE	Uwaga ogólna	<i>„Wodór - pierwiastek chemiczny o liczbie atomowej 1, występujący w formie gazowej lub ciekłej w postaci molekularnej H₂, rozumiany jako nośnik energii chemicznej o czystości minimum 98%”.</i>	Proponujemy wprowadzenie definicji wodoru. Projekt ustawy w wielu miejscach powołuje się na wodór (bez podziału na zdefiniowane w ustawie rodzaje wodoru), co w praktyce dla adresatów ustawy w tym zakresie będzie generowało niepotrzebne rozbieżności interpretacyjne. Do rozważenia projektodawcy w kolumnie kolejnej przedstawiamy propozycję definicji „wodoru”, która w naszym odczuciu opisuje chemiczną naturę wodoru. Na potrzeby zmienianej ustawy- Prawo energetyczne klasyfikujemy wodór jako paliwo tj. nośnik energii chemicznej. Natomiast odniesienie do wodoru jako surowca proponujemy zdefiniować w innym dedykowanym akcie prawnym. Aby wyeliminować nadużycia w odniesieniu do nazywania mieszanin wodorowych np. 60% H₂ jako wodór, proponujemy określić min. czystość wodoru np. 98%, zaproponowana wartość koreluje z najmniejszą wymaganą czystością	Uwaga częściowo uwzględniona Projektodawca nie widzi potrzeby do wprowadzanie w projekcie legalnej definicji wodoru. Niemniej, zamierza wprowadzić definicję wodoru o wysokim stopniu czystości oraz doprecyzować jego parametry jakościowe w rozporządzeniu systemowym.

				wodoru klasyfikowanego w normie ISO 14687 jako paliwo, wodór Typ I, klasa A z przeznaczeniem do silników spalinowych dla celów transportowych, mieszkaniowych (bojlery, kuchenki itp.). Przypisane w normie wartości czystości wodoru w zależności od klasyfikacji i końcowego przeznaczenia mieszczą się w zakresie 98% - 99,995%. Patrząc szeroko na zapotrzebowanie rynku oraz przewidując jego potrzeby w najbliższych latach, nie wykluczając żadnego sektora, proponujemy przyjąć wartość min. 98%. Co więcej, wodór RFNBO, produkowany w procesie elektrolizy przy użyciu odnawialnych źródeł energii, jak i wodór odnawialny, są jakości powyżej >99,9%. Jednocześnie ze względu cele i założenia związane z rozwojem produkcji wodoru, widzimy potrzebę regulacji wymagań względem jakości wodoru innego niż „wodór przeznaczony do napędu pojazdu wykorzystującego energię elektryczną wytworzoną z wodoru w zainstalowanych w nim ogniwach paliwowych, oznaczony kodem CN 2804 10 00”, którego definicja znajduje się w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.	
28.	PAK-PCE	Uwaga ogólna	<i>stacja wodoru – zespół urządzeń służący do tankowania wodoru w rozumieniu art. 2 pkt 27a) ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 875 z późn. zm.)</i>	W związku z wyłączeniem z definicji „sprzedaży” tankowania pojazdów wodorem na stacjach wodoru (z czym w pełni się zgadzamy i popieramy) proponujemy wprowadzić do projektu ustawy definicję „stacji wodoru”, np. przywołując definicję zawartą w ustawie o elektromobilności. Wprowadzenie definicji pozwoli wyeliminować rozbieżności interpretacyjne w przyszłości.	Uwaga nieuwzględniona
29.	PAK-PCE	Uwaga ogólna	Proponujemy w katalogu działalności gospodarczych	Zwracamy uwagę na fakt, iż wprowadzone regulacje nakładają obowiązek posiadania	Uwaga uwzględniona częściowo

			wyłączonych z obowiązku uzyskania koncesji uwzględnić: – szeroko rozumiany obrót wodorem w branży transportowej (automotive) oderwanej od sieci gazowych lub sieci wodorowych, – magazynowanie/ przechowywanie wodoru wykorzystywanego na stacjach tankowania wodoru oraz przeznaczonego do zasilania pojazdów na wspomnianych stacjach tankowania wodoru, – magazynowanie wodoru w instalacjach, w których wodór jest magazynowany wyłącznie jako surowiec w celu wykorzystania w procesach przemysłowych, – magazynowanie wodoru w instalacjach, w których wodór jest przechowywany wyłącznie w celu realizacji projektów badawczych, – magazynowanie wodoru w instalacjach stanowiących część stacji tankowania wodoru, magazynowanie wodoru w zespołach zbiorników (trailerach) stanowiących mobilne instalacje ciśnieniowe służące do przewożenia, przechowywania lub tankowania wodoru.	koncesji w przypadku prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu wodorem powyżej rocznego obrotu 1 mln euro, również na podmioty działające w oderwaniu od infrastruktury sieciowej. Spółka obawia się, że wprowadzenie zmian legislacyjnych w proponowanej formie (w tym, w szczególności, wprowadzenie tak daleko idących obowiązków koncesyjnych) spowoduje, iż realizacja istniejących kontraktów dotyczących dostaw wodoru może stać się znacznie utrudniona, a czasami niemożliwa. W świetle art. 22 Konstytucji, ograniczenie swobody działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny. Najczęściej powodem ograniczenia swobody działalności gospodarczej są kwestie istotne dla funkcjonowania państwa, w szczególności bezpieczeństwo oraz interes publiczny. Może to być na przykład chęć ochrony zasobów naturalnych kraju, ochrona interesów konsumentów, zapobieganie praktykom monopolistycznym czy też naruszenia zasad uczciwej konkurencji. Należy jednak wskazać, że nałożenie obowiązku koncesyjnego powinno dotyczyć sytuacji o charakterze nadzwyczajnym. Nadzwyczajność ta powinna być rozpatrywana zarówno z punktu widzenia szeroko postrzeganej sfery publicznej, jak i mimo wszystko również z punktu widzenia sfery prywatnej (tj. przedsiębiorcy). Wydaje się, iż powinna tu nastąpić swoista korelacja interesów podmiotów publicznoprawnych i prywatnoprawnych.	W zakresie wyłączenia obrotu wodorem w branży samochodowej (ang. <i>automotive</i>) – Uwaga nieuwzględniona W przypadku paliw konwencjonalnych koncesjonowanie ich obrotu, pomimo działania w oderwaniu od infrastruktury sieciowej, ma miejsce i nie jest obiektem szczególnej kontrowersji. . W zakresie magazynowania wodoru – uwaga uwzględniona częściowo. Częściowe uwzględnienie wynika z usunięcia wyrazów „na cele transportowe” w definicji „lokalnego magazynowania wodoru” (art. 3 pkt 85 PE), co otwiera szereg możliwości dotyczących
--	--	--	--	---	--

			Biorąc pod uwagę fakt, że rynek wodoru jest w początkowej fazie rozwoju (potwierdza to stan zaawansowania liczby pojazdów wodorowych i stan zaawansowania rozwoju infrastruktury do tankowania pojazdów na stacjach wodoru w Polsce), to nałożenie obowiązku koncesyjnego dla działalności obrotowej w zakresie wodoru oderwanej od sieci gazowych lub wodorowych, generować będzie dodatkowe ryzyka tj. zwolnienie dynamiki a nawet zahamowanie rozwoju rynku wodoru w Polsce oraz wprowadzenie dodatkowych barier ekonomicznych, technologicznych i biznesowych dla przedsięwzięć, które już są realizowane lub planowane. Biorąc pod uwagę aktualny stan rozwoju gospodarki wodorowej w Polsce oraz cele wskazane w Polskiej Strategii Wodorowej do 20230 r. wydaje się, że aktualnie wystarczające jest wypełnienie warunków i wymagań wynikających z obowiązujących przepisów prawa. Obserwując obecny rynek gospodarki wodorowej w Polsce oraz UE nie zauważamy, aby podmioty zaangażowane i zainteresowane realizacją przedsięwzięć w zakresie wodoru stosowali praktyki naruszające interes publiczny, ograniczające konkurencję czy też naruszające prawa konsumentów. W przypadku nałożenia obowiązku koncesji na obrót wodorem na cele sprzedaży na stacjach tankowania, należy zakładać, że wpłynie to negatywnie na cenę wodoru na stacji tankowania. Już w chwili obecnej cena wodoru w stosunku do benzyny czy diesla nie jest konkurencyjna, dlatego też nakładanie na przedsiębiorców dodatkowych obciążeń administracyjnych oraz finansowych (uzyskanie i	przeznaczenia magazynowania wodoru. Należy także dodać, że zmiana definicji „lokalnego magazynowania wodoru” realizuje pośrednio intencje Uwagodawcy.
--	--	--	--	---

				utrzymanie koncesji naturalnie wiąże się z opłatami koncesyjnymi) nie zwiększy zainteresowania wodorem na wśród polskiego społeczeństwa. Wydaje się, że wyłączenie (ewentualnie ograniczenie) obowiązku koncesjonowania dla działalności obrotowej w zakresie wodoru, oderwanej od sieci gazowych lub wodorowych, służyć będzie lokalnemu/ regionalnemu rozwojowi branży transportowej (automotive), pozwalając tym samym zwiększyć efektywność rozwoju infrastruktury tankowania wodoru w Polsce, spełniając wymagania rozporządzenia AFIR. Dlatego w ocenie Spółki wprowadzenie koncesji na obrót czy też magazynowanie wodoru (szczególnie w branży automotive) jest ostatecznością, którą można zastosować wówczas, gdy środki „obecne” nie będą wystarczające. Analogicznie jak w przypadku propozycji projektodawcy dotyczącej wyłączenia z obowiązku koncesjonowania przesyłu i dystrybucji wodorem, zasadnym jest również wyłączenie z obowiązku posiadania koncesji na obrót wodorem na potrzeby tankowania pojazdów wodorowych na stacjach tankowania wodoru. Za takim rozwiązaniem przemawia ta sama argumentacja, która została wskazana w przypadku przesyłu i dystrybucji wodoru tj. wprowadzenie takiego obowiązku na obecnym początkowym etapie budowy infrastruktury tankowania wodoru w Polsce stanowiłoby nadmierną regulację w stosunku do rozwoju rynku wodoru w branży automotive.	
--	--	--	--	--	--

				Warto podkreślić, że aktualnie w Polsce istnieją tylko dwie publicznie dostępne samoobsługowe stacje tankowania wodoru (https://eipa.udt.gov.pl/). Według Europejskiej Agencji Środowiska ok. 1/4 całkowitej emisji CO₂ w UE w 2019 r. pochodziło z sektora transportu, z czego 71,7% z transportu drogowego. Chcąc osiągnąć neutralność klimatyczną do 2050 r i zredukować emisję CO₂ na wymaganym poziomie zasadnym jest zdjęcie z uczestników rynku/przedsiębiorców/ inwestorów obowiązku koncesjonowania w zakresie obrotu wodorem na cele transportu (transportu rozumianego jako przemieszczanie ludzi, ładunków w przestrzeni przy wykorzystaniu odpowiednich środków/pojazdów). Jednocześnie zgadzamy się z koniecznością objęcia obowiązkami koncesyjnymi podmioty działające w ramach sieci gazowych oraz sieci wodorowych.	
30.	Equinor	Uwaga ogólna	<brak>	Równolegle do prac nad niniejszym projektem ustawy powinny być prowadzone intensywne prace nad stworzeniem krajowego mechanizmu wsparcia wodoru. Mechanizm wsparcia powinien traktować jednolicie wodór niskoemisyjny (niebieski), jak i odnawialny (zielony).	Wyjaśnienie Projektodawca informuje, iż prowadzi obecnie prace nad krajowym systemem wsparcia dla rodzajów wodoru w postaci tzw. kontraktu różnicowego.
31.	IGG (PSG)	Uwaga ogólna i uzupełniająca do ustawy Prawo energetyczne	<brak>	Do rozważenia na etapie projektowania i aktualizacji zapisów w ustawie o świadczenie usług skraplania wodoru, biometanu oraz ew. syntetycznego metanu w treści ustawy Prawo energetyczne. Na względzie należy mieć działania związane nie tylko ze skraplaniem samego gazu zimnego. Podmioty w Polsce mogą świadczyć usługi np. skraplania biometanu,	Wyjaśnienie Projektodawca nie planuje wprowadzać zmian w tym obszarze w obecnym projekcie ustawy. Nie wyklucza jednak jej wprowadzenia przy

				wodoru oraz ew. syntetycznego metanu w przyszłości. Powyższe może stanowić dodatkowy impuls do inwestycji i wzmocnienia rozwoju rynku paliw gazowych oraz infrastruktury właściwych operatorów w Polsce.	kolejnych nowelizacjach uPE.
32.	IGG (jako całość)	Uwaga ogólna nr 1 do projektu ustawy	<brak>	Przywrócenie przepisów regulujących działalność w zakresie konwersji energii Z zakresu regulacji projektu ustawy całkowicie wyłączono działalność w zakresie tzw. konwersji energii. W poprzednich wersjach projektowanych przepisów – projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (numer UD382 w wykazie Rządowego Centrum Legislacji) – w zmianach dotyczących ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 266, ustawa – Prawo energetyczne) uwzględniano przepisy dotyczące konwersji elektrolitycznej, czyli przetworzenia energii elektrycznej na wodór lub inne gazy w procesie elektrolizy lub przetworzenie wodoru, uzyskanego w procesie elektrolizy, na energię elektryczną, dokonywane w instalacji konwersji elektrolitycznej. Za przepisami definiującymi, czym jest konwersja elektrolityczna szły także przepisy określające, czym jest instalacja konwersji elektrolitycznej oraz kto i na jakich zasadach mógł świadczyć usługi w zakresie konwersji elektrolitycznej. Brak szczególnych przepisów dotyczących konwersji energii sprawia, że przetworzenie jednej postaci energii do innej będzie możliwe wyłącznie w dwóch wariantach, tj. magazynowania energii oraz produkcji energii. Taka okoliczność powoduje, że w rozwój	Uwaga nieuwzględniona Konwersja elektrolityczna stanowi w istocie wytwarzanie, więc nie ma powodu uwzględniać jej w projekcie. Włączenie konwersji elektrolitycznej do projektu naruszy również zasadę <i>unbundlingu</i>. Ponadto, KE podczas prac nad pakietem gazowym wskazała, że konwersja elektrolityczna jest wytwarzaniem. Z powyższych powodów uwzględnienie konwersji elektrolitycznej w projekcie ustawy byłoby niecelowe. Pakiet gazowo-wodorowy dopuszcza powiązanie działalności przesyłowej z wytwarzaniem, ale w obecnym projekcie nie jest to przewidziane. Niemniej, na etapie

				instalacji pozwalających na przetwarzanie wodoru, np. elektrolizerów, nie mogą w wystarczającym stopniu angażować się przedsiębiorstwa wyznaczone na operatorów systemów infrastrukturalnych. Wprowadzenie szczególnych przepisów dotyczących konwersji energii mogłoby przyspieszyć budowę na szerszą skalę elektrolizerów, których lokalizacja ma być zresztą wypracowywana przez operatorów systemów przesyłowych wodorowych i operatorów systemów przesyłowych energii elektrycznej i operatorów systemów dystrybucyjnych energii elektrycznej przy sporządzaniu planów rozwoju (projektowany art. 16 ust. 1[1] ustawy – Prawo energetyczne). W związku z powyższym postuluje się przywrócenie przepisów dotyczących konwersji energii, zwłaszcza w wariantie pozwalającym licznym operatorom systemów infrastrukturalnych, w tym gazowych, świadczyć usługi w zakresie konwersji energii.	pełnej implementacji można poddać pod dyskusję temat powiązania działalności przesyłowej z wytwarzaniem.
33.	SPW	Art. 1 pkt 1 lit. a projektu nowelizacji w zakresie zmienionego pkt 3 w art. 3 PE	3) paliwa – paliwa stałe, ciekłe i gazowe, będące nośnikami energii chemicznej oraz wodór niskoemisyjny oraz wodór odnawialny.	Brak w projekcie definicji wodoru powoduje, iż każda postać/każdy rodzaj wodoru będzie stanowił paliwo w rozumieniu Prawa energetycznego. Zatem w przypadku wykorzystania wodoru na cele nieenergetyczne, nietransportowe, np. w przemyśle, będzie on stanowił paliwo, choć w istocie nie pełni on roli paliwa. W związku z powyższym trudno znaleźć uzasadnienie dla objęcia tego zakresu wykorzystania wodoru regulacjami Prawa energetycznego. Biorąc pod uwagę, że obecnie wodór na rynku, w szerokim zakresie wykorzystywany jest w celach nietransportowych i nieenergetycznych brak definicji doprowadzi do objęcia nadmiarowymi	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzanie definicji wodoru jest niezasadne, gdyż ono jest znane powszechnie. Jednocześnie Ustawodawca nie podaje propozycji legalnej definicji pojęcia „wodór”.

			regulacjami przemysłową część rynku wodoru, która po wejściu w życie projektu będzie objęta wszystkimi regulacjami odnoszącymi się do zbiorczego pojęcia „paliwa”. Należy również podkreślić, iż wodór stanowi zwykle mieszaninę gazów, nawet w przypadku wysokiej czystości mieszanki wodorowej. Niestety określenie, że chodzi o wodór będący nośnikiem energii chemicznej nie rozwiązuje problemu, gdyż każdy wodór jest takim nośnikiem i to właśnie w przypadku braku doprecyzowania na poziomie legislacji będzie głównym problemem przemysłowej części rynku wodoru, gdyż na poziomie interpretacji istotnym będą np. charakterystyki produktu i wynikające z nich nawet „hipotetyczne” zastosowanie. Ten problem pojawił się już w odniesieniu do legislacji dotyczącej paliw ciekłych zarówno na poziomie stosowania tych przepisów przez URE, jak i sądy oraz urzędy skarbowe. Problem, który sygnalizujemy został dostrzeżony w państwach członkowskich UE, które podejmują próby definiowania wodoru poprzez określenie większościowego udziału wodoru w produkcie (Belgia, Francja). Ponadto w ramach UE w systemie ETS ten problem również został dostrzeżony i system ETS wskazuje, że wodór to czysty wodór i mieszaniny wodoru i tlenku węgla o zawartości $\geq 60\%$ ułamka molowego całkowitej zawartości wodoru i tlenku węgla. Pozostałe mieszaniny nie mieszczące się w tej klasyfikacji traktowane są jako gaz syntezowy. Z uwagi na wprowadzenie w projekcie definicji wodoru niskoemisyjnego i odnawialnego, proponujemy posłużenie się tymi określeniami dla wskazania, że tylko te rodzaje wodoru leżą w kręgu zainteresowania prawa energetycznego.	Niemniej, definicja wodoru o wysokim stopniu czystości zostanie zawarta w obecnym projekcie ustawy. Należy też wskazać, że gaz ziemny jest również traktowany jako paliwo, w obecnym brzmieniu ustawy Prawo energetyczne, chociaż nie zawsze jest on wykorzystywany na cele energetyczne.
--	--	--	--	---

34.	PFGT	Art. 1 pkt 1 lit. a projektu nowelizacji w zakresie zmienionego pkt 3 w art. 3 PE	3) paliwa – paliwa stałe, ciekłe i gazowe, będące nośnikami energii chemicznej oraz wodór wykorzystywany na cele energetyczne lub w transporcie	Brak w projekcie definicji wodoru powoduje, iż każda postać/każdy rodzaj wodoru będzie stanowił paliwo w rozumieniu Prawa energetycznego. Zatem w przypadku wykorzystania wodoru na cele nieenergetyczne, nietransportowe, np. w przemyśle, będzie on stanowił paliwo, choć w istocie nie pełni on roli paliwa. W związku z powyższym trudno znaleźć uzasadnienie dla objęcia tego zakresu wykorzystania wodoru regulacjami Prawa energetycznego. Zasadniczo rozumiemy kierunkowo intencję wyrażoną w uzasadnieniu, co do rezygnacji z definicji wodoru, ale biorąc pod uwagę, że obecnie wodór na rynku, w szerokim zakresie wykorzystywany jest w celach nietransportowych i nieenergetycznych brak definicji doprowadzi do objęcia nadmiarowymi regulacjami przemysłową część rynku wodoru, która po wejściu w życie projektu będzie objęta wszystkimi regulacjami odnoszącymi się do zbiorczego pojęcia „paliwa”. Należy również podkreślić, iż wodór stanowi zwykle mieszaninę gazów, nawet w przypadku wysokiej czystości mieszkanki wodorowej. Niestety nie rozwiązuje problemu określenie, że chodzi o wodór będący nośnikiem energii chemicznej gdyż każdy wodór jest takim nośnikiem i to właśnie w przypadku braku doprecyzowania na poziomie legislacji będzie głównym problemem przemysłowej części rynku wodoru, gdyż na poziomie interpretacji istotnym będą np. charakterystyki produktu i wynikające z nich nawet „hipotetyczne” zastosowanie. Ten problem pojawił się już w odniesieniu do legislacji dotyczącej paliw ciekłych zarówno na poziomie stosowania tych	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzanie definicji wodoru jest niezasadne, gdyż ono jest znane powszechnie. Jednocześnie Ustawodawca nie podaje propozycji legalnej definicji pojęcia „wodór”. Niemniej, definicja wodoru o wysokim stopniu czystości zostanie zawarta w projekcie uPE. Należy też wskazać, że gaz ziemny jest również traktowany jako paliwo, w obecnym brzmieniu ustawy Prawo energetyczne, chociaż nie zawsze jest on wykorzystywany na cele energetyczne.
-----	------	---	---	---	--

				przepisów przez URE, jak i sądy oraz urzędy skarbowe. W konsekwencji wiodący przedstawiciele rynku wodoru w obecnym kształcie zyskają status przedsiębiorstwa energetycznego ze wszystkimi konsekwencjami z tego wynikającymi. Biorąc pod uwagę szeroko zakrojone wcześniejsze konsultacje, jak również uzasadnienie obecnego projektu, jesteśmy przekonani, że nie to leży u podstaw intencji uregulowania rynku wodoru w Polsce, gdyż może to odnieść odwrotny skutek, blokując lub spowalniając funkcjonującą część rynku wodorowego. Problem, który sygnalizujemy został dostrzeżony w państwach członkowskich UE, które podejmują próby definiowania wodoru poprzez określenie większościowego udziału wodoru w produkcji (Belgia, Francja). Ponadto w ramach UE w systemie ETS ten problem również został dostrzeżony i system ETS wskazuje, że wodór to czysty wodór i mieszaniny wodoru i tlenku węgla o zawartości $\geq 60\%$ ułamka molowego całkowitej zawartości wodoru i tlenku węgla. Pozostałe mieszaniny nie mieszczące się w tej klasyfikacji traktowane są jako gaz syntezowy.	
35.	PSG	Art. 3 pkt 3a ustawy Prawo energetyczne	Art. 3 3a) paliwa gazowe – gaz ziemny wysokometanowy lub zaazotowany, w tym skroplony gaz ziemny oraz propan-butan lub inne rodzaje gazu palnego, <i>niezaliczane do wodoru, dostarczane za pomocą sieci gazowej, a także biometan, biogaz i biogaz rolniczy, niezależnie od ich przeznaczenia</i>	Zawarta w art. 3 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne definicja paliw gazowych obejmuje wszystkie rodzaje gazu palnego dostarczane za pomocą sieci gazowej. Intencją projektodawcy jest wyodrębnienie regulacji dot. przesyłania i dystrybucji czystego wodoru, z regulacji dot. przesyłania i dystrybucji paliw gazowych. Zatem definicja paliw gazowych powinna jednoznacznie wykluczać gaz palny, jakim jest czysty wodór. Nie ma również uzasadnienia, aby rygorom ustawy poddawać wszystkie rodzaje gazów palnych przesyłanych gazociągami, szczególnie	Uwaga nieuwzględniona Definicja w zaproponowanej wersji nie spełni zamierzeń Uwagodawcy, gdyż w rzeczywistości literalnie wykluczy możliwość dodania domieszki wodoru, która jest dopuszczalna na

				zawierających niewielkie ilości metanu, jak gazy wielkopieczowe (głównym składnikiem jest azot), koksownicze (głównym składnikiem jest wodór), których transport obecnie podlega regulacji przez Prezesa URE	podstawie rozporządzenia systemowego gazowego. Projektodawca jest zdania, że próby doprecyzowania definicji w zakresie wykluczenia z jej wodoru mogą tylko zbyt skomplikować omawianą definicję, ale pozostaje otwarty na propozycje zmiany w wskazanym zakresie.
36.	IGG (PSG)	Art. 3 pkt 3a ustawy Prawo energetyczne	Art. 3 3a) paliwa gazowe – gaz ziemny wysokometanowy lub zaazotowany, w tym skroplony gaz ziemny oraz propan-butan lub inne rodzaje gazu palnego, niezaliczane do wodoru, dostarczane za pomocą sieci gazowej, a także biometan, biogaz i biogaz rolniczy, niezależnie od ich przeznaczenia	Zawarta w art. 3 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne definicja paliw gazowych obejmuje wszystkie rodzaje gazu palnego dostarczane za pomocą sieci gazowej. Intencją projektodawcy jest wyodrębnienie regulacji dot. przesyłania i dystrybucji czystego wodoru, z regulacji dot. przesyłania i dystrybucji paliw gazowych. Zatem definicja paliw gazowych powinna jednoznacznie wykluczać gaz palny, jakim jest czysty wodór. Nie ma również uzasadnienia, aby rygorom ustawy poddawać wszystkie rodzaje gazów palnych przesyłanych gazociągami, szczególnie zawierających niewielkie ilości metanu, jak gazy wielkopieczowe (głównym składnikiem jest azot), koksownicze (głównym składnikiem jest wodór), których transport obecnie podlega regulacji przez Prezesa URE	Uwaga nieuwzględniona Zmiana wynikająca z Uwagi nie spełni zamierzeń Uwagodawcy, gdyż w rzeczywistości może literalnie wykluczyć możliwość dodania domieszki wodoru, która jest dopuszczalna na podstawie rozporządzenia systemowego gazowego. Projektodawca jest zdania, że próby doprecyzowania definicji w zakresie

					wykluczenia z jej wodoru mogą tylko zbyt skomplikować omawianą definicję, ale pozostaje otwarty na propozycje zmiany w wskazanym zakresie.
37.	ORLEN	art. 3 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne (propozycja zmiany)	„3a) paliwa gazowe – gaz ziemny wysokometanowy lub zaazotowany, w tym skroplony gaz ziemny oraz propan-butan lub inne rodzaje gazu palnego, niezaliczane do wodoru , dostarczane za pomocą sieci gazowej, a także biometan, biogaz i biogaz rolniczy, niezależnie od ich przeznaczenia”	Zawarta w art. 3 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne definicja „paliw gazowych” obejmuje wszystkie rodzaje gazu palnego dostarczane za pomocą sieci gazowej. Intencją Projektodawcy jest wyodrębnienie regulacji dotyczących przesyłania i dystrybucji czystego wodoru, z regulacji dotyczących przesyłania i dystrybucji paliw gazowych. Zatem definicja „paliw gazowych” powinna jednoznacznie wykluczać gaz palny, jakim jest czysty wodór. Nie ma również uzasadnienia, aby rygorom ustawy poddawać wszystkie rodzaje gazów palnych przesyłanych gazociągami, szczególnie zawierających niewielkie ilości metanu, jak gazy wielopieczowe (głównym składnikiem jest azot), koksownicze (głównym składnikiem jest wodór), których transport obecnie podlega regulacji przez Prezesa URE.	Uwaga nieuwzględniona Definicja w zaproponowanej wersji nie spełni zamierzeń Ustawodawcy, gdyż w rzeczywistości literalnie wykluczy możliwość dodania domieszki wodoru, która jest dopuszczalna na podstawie rozporządzenia systemowego gazowego. Projektodawca jest zdania, że próby doprecyzowania definicji w zakresie wykluczenia z jej wodoru mogą tylko zbyt skomplikować omawianą definicję, ale pozostaje otwarty na propozycje zmiany w wskazanym zakresie.
38.	PGE	Art. 1 (Art. 3)	<brak>	Brak definicji legalnej wodoru w art. 3 ustawy – Prawo energetyczne, co może rodzić wątpliwości nie tylko w związku ze stopniem czystości, ale	Uwaga częściowo uwzględniona

				także w przypadku intencjonalnego stosowania mieszanek gazów. Konieczne jest zdefiniowanie minimalnej zawartości czystego pierwiastka w paliwie gazowym lub maksymalnego dopuszczalnego poziomu jego zanieczyszczenia.	Projektodawca wprowadzi do projektu definicję wodoru o wysokim stopniu czystości oraz doprecyzuje jego parametry jakościowe w rozporządzeniu systemowym.
39.	TGPE	Art. 1 (Art. 3)	<brak>	Brak definicji legalnej wodoru w art. 3 ustawy – Prawo energetyczne, co może rodzić wątpliwości nie tylko w związku ze stopniem czystości, ale także w przypadku intencjonalnego stosowania mieszanek gazów. Konieczne jest zdefiniowanie minimalnej zawartości czystego pierwiastka w paliwie gazowym lub maksymalnego dopuszczalnego poziomu jego zanieczyszczenia.	Uwaga częściowo uwzględniona Projektodawca wprowadzi do projektu definicję wodoru o wysokim stopniu czystości oraz doprecyzuje jego parametry jakościowe w rozporządzeniu systemowym.
40.	ARP	Art. 1 pkt 1 projektu ustawy UD36	ARP S.A. postuluje dodanie w art. 1 pkt 1 projektu ustawy UD36 definicji „przemysłowej doliny wodorowej” uwzględniającej formę prawną takiej współpracy (stowarzyszenie, klaster), jej zakres terytorialny, zadania w zakresie tworzenia regionalnych rynków wodoru w pełnym łańcuchu wartości technologii wodorowych, promowania współpracy w zakresie rozwoju społeczności lokalnej oraz podejmowania działań w celu pozyskiwania środków finansowych na realizację projektów związanych z rozwojem gospodarki wodorowej.	W nowelizowanym na mocy art. 1 pkt 1 projektu ustawy UD36 art. 3 ustawy - Prawo energetyczne obejmującym definicje legalne kluczowych pojęć dla sektora energetycznego nie znalazła się definicja „doliny wodorowej”. To pojęcie jest jednocześnie stosowane w art. 7 pkt 2 lit. a projektu ustawy UD36, który dotyczy zmiany art. 30 ust. 1 ustawy o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju i dodania pkt 6a regulującego dodatkowe zadanie dla NCBiR.	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca nie planuje dodawać definicji doliny wodorowej w obecnym projekcie ustawy. Niemniej, zaproponował już teraz w nim pewne rozwiązania dedykowania wprost dolinom wodorowym jak np. definicja sieci wodorowej ograniczonej geograficznie. Nie

			Definicja powinna uwzględniać motyw 61 z propozycji z dn. 16.03.2023r. (motyw nr 99 w ostatecznej wersji dokumentu) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia ram środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu produkcji produktów technologii neutralnych emisyjnie (akt w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie). Ponadto powinna obejmować kwestie, o których mowa w „Polskiej Strategii Wodorowej do roku 2030 z perspektywą do 2040 r.” (str. 19 i 30 PSW). Ponadto art. 7 pkt 2 lit. a projektu ustawy UD36 powinien obejmować odesłanie do odpowiedniego punktu w art. 3 ustawy Prawo energetyczne, gdzie będzie znajdowała się definicja „doliny wodorowej”. Przykładowo, definicja może brzmieć: <i>„dolinie wodorowej – należy przez to rozumieć zespół zintegrowanych i skoncentrowanych w określonym obszarze geograficznym działań organizacyjnych, gospodarczych, innowacyjnych, inwestycyjnych i edukacyjnych, związanych z tworzeniem łańcucha wartości technologii wodorowych,</i>		wyklucza jednak wprowadzenia dalszych zmian dla dolin wodorowych w kolejnych nowelizacjach uPE, uwzględniając m.in. kierunki zmian zasygnalizowane przez UE w dokumencie roboczym pt. <i>„Towards a roadmap for accelerating the deployment of Hydrogen Valleys across Europe: challenges and opportunities”</i>.
--	--	--	---	--	--

			takich jak prace badawczo-rozwojowe, produkcja, transport, magazynowanie i końcowe zastosowanie wodoru w przemyśle, transporcie i energetyce niezależnie od formy ich organizacji i realizacji, podejmowanych w szczególności przez przedsiębiorców, podmioty tworzące system szkolnictwa wyższego i nauki, jednostki sektora finansów publicznych, w szczególności samorządy lokalne oraz Instytucję Koordynującą.” Za kryteria oceny przyjmuje się zgodnie z metodologią Mission Innovation oraz Clean Hydrogen Partnership pięć kryteriów: 1. jasno zdefiniowany obszar działalności, 2. wykorzystanie wodoru przynajmniej w dwóch sektorach gospodarki spośród transportu, przemysłu i energetyki, 3. pokryty pełny łańcuch wartości technologii wodorowych, 4. przynajmniej 500 ton wodoru klasy RFNBO w produkcji, 5. Projekt musi posiadać studium wykonalności wraz z jasno wskazanymi źródłami finansowania zgodny z dokumentami nadrzędnymi – strategią regionalną, Polską Strategią Wodorową i strategicznymi dokumentami UE	
--	--	--	---	--

41.	IGG (jako całość)	Art. 1 pkt 1 projektu ustawy (art. 3 ustawy - Prawo energetyczne)	art. 3 ustawy – Prawo energetyczne x) pojemności magazynowe sieci wodorowych – pojemności umożliwiające magazynowanie wodoru pod ciśnieniem w sieciach przesyłowych wodorowych lub w sieciach dystrybucyjnych wodorowych, lub w sieciach wodorowych ograniczonych geograficznie, z wyłączeniem instalacji przeznaczonych dla operatorów sieci wodorowych na potrzeby realizacji ich funkcji;	Brak „wodorowego” odpowiednika pojęcia pojemności magazynowych gazociągów W uzasadnieniu do projektu ustawy słusznie wskazano, że na kształt przyszłych przepisów dotyczących rynku gazu ziemnego i wodoru będzie miała wpływ rewizja przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE (Dyrektywa gazowa) oraz przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 (Rozporządzenie gazowe) (osobno, kolejno: Rewizja Dyrektywy gazowej oraz Rewizja Rozporządzenia gazowego; razem: Pakiet Gazowo-Wodorowy, wszelkie odwołania do tych przepisów obejmują wersje aktów prawnych udostępnione w dniu 24 kwietnia 2024 r.). Projekt ustawy został opublikowany i oddany do konsultacji 27 maja 2024 r., czyli po przyjęciu Pakietu Gazowo-Wodorowego przez Parlament Europejski i zatwierdzeniu przez Radę Unii Europejskiej. Zatem można się spodziewać, że powinien on odpowiadać zapisom Pakietu Gazowo-Wodorowego. Tymczasem w projekcie ustawy pominięto niektóre kwestie, które należałoby wprowadzić. Jedną z takich kwestii jest brak przepisów dotyczących pojemności akumulacyjnej sieci	Uwaga nieuwzględniona Niniejsza kwestia nie będzie wprowadzana w obecnym projekcie ustawy. Zostanie wdrożona przez projektodawcę przy pełnej implementacji zapisów pakietu gazowo-wodorowego.

				wodorowych (zob. art. 2 pkt 7 Rewizji Dyrektywy gazowej). Zapisy dotyczące pojemności akumulacyjnej sieci wodorowych są istotne, gdyż zgodnie z przepisami Rewizji Dyrektywy gazowej tego rodzaju pojemności traktuje się na równi z magazynami wodoru. Co więcej, brak przepisów dotyczących pojemności akumulacyjnej sieci wodorowych stanowi niekonsekwencję w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów ustawy – Prawo energetyczne. W tej ostatniej można bowiem znaleźć regulacje dotyczące pojemności magazynowych gazociągów (art. 3 pkt 10c ustawy – Prawo energetyczne). Jednocześnie nie można uznać, że po wejściu w życie projektu ustawy przepisy dotyczące pojemności magazynowych gazociągów znalazłyby zastosowanie także do magazynowania wodoru w pojemnościach gazociągów, gdyż obecne przepisy są ściśle zawężone do magazynowania gazu ziemnego. Ze względu na powyższe postuluje się dodanie do projektu ustawy „wodorowego” odpowiednika pojęcia pojemności magazynowych gazociągów oraz przepisów modyfikujących przepisy dotyczące magazynowania wodoru w taki sposób, aby uwzględniły także magazynowanie wodoru w pojemnościach sieci wodorowych.	
42.	PIIB	Art. 1 pkt 1 lit. a projektu (dot. dodawanego pkt 3 w art. 3 ustawy Prawo energetyczne)	<brak>	Biorąc pod uwagę argumentację zawartą w uwadze ogólnej PIIB – należałoby zrezygnować ze zmiany w art. 3 pkt 3 ustawy Prawo energetyczne (wodór nie jest odrębnym rodzajem paliwa, mieści się w istniejącym podziale na paliwa stałe, płynne i gazowe –	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca, zgodnie z zamierzeniem unijnego ustawodawcy z pakietu gazowo-

				można go zaliczyć do istniejących kategorii paliw – ciekłych lub gazowych). Można ewentualnie zastanowić się nad wpisaniem wprost do definicji paliw gazowych lub paliw płynnych wodoru jako rodzaju paliwa ciekłego lub gazowego.	wodorowego wyodrębnia wodór względem innych paliw gazowych (tj. gazu ziemnego z art. 2 pkt 1 Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego), co ułatwi późniejsze pełne wdrożenie tego pakietu, zwłaszcza, że pakiet ten ma oddzielne definicje operatorów, sieci, przedsiębiorstwa i wielu innych pojęć dla gazu ziemnego i wodoru. Ponadto, należy zwrócić uwagę, że ze względu na wielość możliwości form magazynowania wodoru (gazowa, płynna i stała) uznawanie wodoru jako paliwa gazowego, a nie sui generis, wprowadzałoby w błąd.
43.	Gas Storage Poland	art. 1 pkt 1 lit. a projektu ustawy (art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, dalej „ustawa – Prawo energetyczne”)	<brak>	Uwaga natury ogólnej dotycząca założeń konstrukcyjnych regulacji dla wodoru: należy wskazać, że wątpliwości może budzić niezbędność wydzielania (w ramach definicji „paliw”) wodoru z zakresu pojęcia „paliw gazowych”, do której wodór w zasadzie jako gaz palny powinien się kwalifikować.	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca, zgodnie z zamierzeniem unijnego ustawodawcy z pakietu gazowo-wodorowego wyodrębnia wodór względem innych paliw

				W ocenie Spółki rozważyć należy alternatywne rozwiązanie obejmujące odpowiednie zmodyfikowanie definicji „paliw gazowych” poprzez wskazanie w niej wodoru z zaznaczeniem, że nie musi on być transportowany sieciami gazowymi. Umożliwi to spełnienie założeń ustawodawcy objęcia ustawą nie tylko wodoru transportowanego siecią gazową. Nie wyklucza to jednocześnie przyjęcia proponowanych w projekcie rozwiązań szczegółowych dedykowanych dla wodoru.	gazowych (tj. gazu ziemnego z art. 2 pkt 1 Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego), co ułatwi późniejsze pełne wdrożenie tego pakietu, zwłaszcza, że pakiet ten ma oddzielne definicje operatorów, sieci, przedsiębiorstwa i wielu innych pojęć dla gazu ziemnego i wodoru. Ponadto, należy zwrócić uwagę, że ze względu na wielość możliwości form magazynowania wodoru (gazowa, płynna i stała) uznawanie wodoru jako paliwa gazowego, a nie sui generis, wprowadzałoby w błąd.
44.	TGPE	Art. 1 pkt 1 lit. b (Art. 3 pkt 3a)	<brak>	Proponujemy uzupełnienie definicji legalnej paliw gazowych zawartej w ustawie – Prawo energetyczne o wodor. Nie wymagałoby to tworzenia nowych regulacji i pozwalało na stosowanie już istniejących, odnoszących się do paliw gazowych. W szczególności przyjęcie proponowanego uzupełnienia definicji nie wymagałoby wprowadzania zmian projektowanych w art. 1 pkt 1 lit. e (art. 3 pkt 8), art. 1 pkt 1 lit. h (art. 3 pkt 23b), art. 1 pkt 1 lit. e (art. 3 pkt 8), art. 1 pkt 1 lit. h (art. 3 pkt 28), art. 1 pkt 1 lit. n (art. 3 pkt 77-84 oraz 88-90), art. 1 pkt 2 (art. 4 ust. 1 i 3),	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca, zgodnie z zamierzeniem unijnego ustawodawcy z pakietu gazowo-wodorowego wyodrębnia wodór względem innych paliw gazowych (tj. gazu ziemnego z art. 2 pkt 1 Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego),

				art. 1 pkt 3 (art. 4ca), art. 1 pkt 4 (art. 4e3), art. 1 pkt 5 (art. 4j ust. 1 i 2), art. 1 pkt lit. 6 lit. a – g (art. 5 ust. 1c, 1d i ust. 2 pkt 5-7 oraz ust. 3a, 4aa-4ad, 51 i 9a), art. 1 pkt 6 lit. h-i (art. 5 ust. 10-11), art. 1 pkt 6 lit. j (art. 5 ust. 12), art. 1 pkt 7 (art. 5 w ust. 10 w pkt 3, w art. 7 ust. 2 i 7, w art. 7a w ust. 1 w pkt 3 i w ust. 2), art. 1 pkt 9 (art. 7), art. 1 pkt 10-11 (art. 7a), art. 1 pkt 12 (art. 8 ust. 1), art. 1 pkt 13 (art. 9 ust. 8a i 8b), art. 1 pkt 18 (art. 9g), art. 1 pkt 19 (art. 9h), art. 1 pkt 20 (art. 9h1), art. 1 pkt 21 lit. a – b (art. 9h2 ust. 1 i 2), art. 1 pkt 21 lit. d (art. 9h2 ust. 5), art. 1 pkt 21 lit. f (art. 9h2 ust. 9), art. 1 pkt 22 (art. 9k), art. 1 pkt 2 (art. 16), art. 1 pkt 24 – 25 (art. 23 ust. 2 i art. 24) art. 1 pkt 27 (art. 35), art. 1 pkt 29 (art. 43h), art. 1 pkt 30 (art. 44), art. 1 pkt 31, 32, 33 i 34 (art. 45 w ust. 1k, art. 47 w ust. 1aa, art. 54 w ust. 7, art. 56 w ust. 1).	co ułatwi późniejsze pełne wdrożenie tego pakietu, zwłaszcza, że pakiet ten ma oddzielne definicje operatorów, sieci, przedsiębiorstwa i wielu innych pojęć dla gazu ziemnego i wodoru.
45.	Porozumienie wodorowe	Uwaga do niezmiennego art. 3 pkt 3a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266; zwanego dalej: PrEnerg.)	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: 3a) paliwa gazowe – gaz ziemny wysokometanowy lub zaazotowany, w tym skroplony gaz ziemny oraz propan-butan lub inne rodzaje gazu palnego, niezaliczane do wodoru , dostarczane za pomocą sieci gazowej, a także biometan, biogaz i biogaz rolniczy, niezależnie od ich przeznaczenia	Zawarta w art. 3 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne definicja paliw gazowych obejmuje wszystkie rodzaje gazu palnego dostarczane za pomocą sieci gazowej. Intencją projektodawcy jest wyodrębnienie regulacji dot. przesyłania i dystrybucji czystego wodoru, z regulacji dot. przesyłania i dystrybucji paliw gazowych. Zatem definicja paliw gazowych powinna jednoznacznie wykluczać gaz palny, jakim jest czysty wodór. Nie ma również uzasadnienia, aby rygorom ustawy poddawać wszystkie rodzaje gazów palnych przesyłanych gazociągami, szczególnie zawierających niewielkie ilości metanu, jak gazy wielkopieczowe (głównym składnikiem jest azot), koksownicze (głównym składnikiem jest wodór), których transport obecnie podlega regulacji przez Prezesa URE.	Uwaga nieuwzględniona Definicja w zaproponowanej wersji nie spełni zamierzeń Porozumienia, gdyż w rzeczywistości literalnie wykluczy możliwość dodania domieszki wodoru, która jest dopuszczalna na podstawie rozporządzenia systemowego gazowego.

				Zwracamy także uwagę, iż wprowadzenie takiej zmiany będzie oznaczało, że w przepisach PrEnerg. obok „paliw gazowych” należałoby dostosować brzmienie przepisów i wskazywać również wodór, jeżeli danym zakresem miałyby również wodór zostać objęty np. art. 5 ust. 10 pkt 3, art. 5aa czy art. 7 ust. 2 PrEnerg.	
46.	PGE	Art. 1 pkt 1 lit. b (Art. 3 pkt 3a)	„3a) paliwa gazowe – gaz ziemny wysokometanowy lub zaazotowany, w tym skroplony gaz ziemny oraz propan-butan lub inne rodzaje gazu palnego, dostarczane za pomocą sieci gazowej, wodór , a także biometan i biogaz rolniczy, niezależnie od ich przeznaczenia;”	Proponujemy uzupełnienie definicji legalnej paliw gazowych zawartej w ustawie – Prawo energetyczne o wodór. Nie wymagałoby to tworzenia nowych regulacji i pozwalało na stosowanie już istniejących, odnoszących się do paliw gazowych. W szczególności przyjęcie proponowanego uzupełnienia definicji nie wymagałoby wprowadzania zmian projektowanych w art. 1 pkt 1 lit. e (art. 3 pkt 8), art. 1 pkt 1 lit. h (art. 3 pkt 23b), art. 1 pkt 1 lit. e (art. 3 pkt 8), art. 1 pkt 1 lit. h (art. 3 pkt 28), art. 1 pkt 1 lit. n (art. 3 pkt 77-84 oraz 88-90), art. 1 pkt 2 (art. 4 ust. 1 i 3), art. 1 pkt 3 (art. 4ca), art. 1 pkt 4 (art. 4e3), art. 1 pkt 5 (art. 4j ust. 1 i 2), art. 1 pkt lit. 6 lit. a – g (art. 5 ust. 1c, 1d i ust. 2 pkt 5-7 oraz ust. 3a, 4aa-4ad, 51 i 9a), art. 1 pkt 6 lit. h-i (art. 5 ust. 10-11), art. 1 pkt 6 lit. j (art. 5 ust. 12), art. 1 pkt 7 (art. 5 w ust. 10 w pkt 3, w art. 7 ust. 2 i 7, w art. 7a w ust. 1 w pkt 3 i w ust. 2), art. 1 pkt 9 (art. 7), art. 1 pkt 10-11 (art. 7a), art. 1 pkt 12 (art. 8 ust. 1), art. 1 pkt 13 (art. 9 ust. 8a i 8b), art. 1 pkt 18 (art. 9g), art. 1 pkt 19 (art. 9h), art. 1 pkt 20 (art. 9h1), art. 1 pkt 21 lit. a – b (art. 9h2 ust. 1 i 2), art. 1 pkt 21 lit. d (art. 9h2 ust. 5), art. 1 pkt 21 lit. f (art. 9h2 ust. 9), art. 1 pkt 22 (art. 9k), art. 1 pkt 2 (art. 16), art. 1 pkt 24 – 25 (art. 23 ust. 2 i art. 24) art. 1 pkt 27 (art. 35), art. 1 pkt 29 (art. 43h), art. 1 pkt 30	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca, zgodnie z zamierzeniem unijnego ustawodawcy z pakietu gazowo-wodorowego wyodrębnia wodór względem innych paliw gazowych (tj. gazu ziemnego z art. 2 pkt 1 Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego), co ułatwi późniejsze pełne wdrożenie tego pakietu, zwłaszcza, że pakiet ten ma oddzielne definicje operatorów, sieci, przedsiębiorstwa i wielu innych pojęć dla gazu ziemnego i wodoru.

				(art. 44), art. 1 pkt 31, 32, 33 i 34 (art. 45 w ust. 1k, art. 47 w ust. 1aa, art. 54 w ust. 7, art. 56 w ust. 1)	
47.	Porozumienie wodorowe	Uwaga do niezmiennego art. 3 pkt 29a PrEnerg.	<brak>	Proponujemy rozważenie zmiany dotychczasowego brzmienia definicji paliw gazowych (art. 3 pkt 3a) i dodanie pojęcia sprzedawcy rezerwowego paliw gazowych w aspekcie art. 3 pkt 29a ustawy PrEnerg. W przypadku zaistnienia przesłanek rozpoczęcia sprzedaży rezerwowej, OSD może zawrzeć w imieniu odbiorcy końcowego umowę sprzedaży rezerwowej z wybranym przez tego odbiorcę sprzedawcą gazu. OSD jest zobowiązany do poinformowania odbiorcy końcowego o zawarciu takiej umowy zgodnie z art. 5aa ust. 8 ustawy Prawo energetyczne tj. 5 dni od daty jej zawarcia. Podobne podejście powinno być stosowane w zakresie sprzedaży rezerwowej wodoru.	Uwaga nieuwzględniona Na obecnym etapie rozwoju gospodarki wodorowej Projektodawca nie widzi potrzeby tworzenia legislacji dotyczącej zagadnienia sprzedaży rezerwowej.
48.	IGG (PSG)	Art. 3 pkt 29a ustawy Prawo energetyczne	<brak>	Rozważenie zmiany dotychczasowego brzmienia definicji paliw gazowych (art. 3 pkt 3a) i dodanie pojęcia sprzedawcy rezerwowego paliw gazowych w aspekcie art. 3 pkt 29a ustawy Prawo energetyczne. W przypadku zaistnienia przesłanek rozpoczęcia sprzedaży rezerwowej, OSD może zawrzeć w imieniu odbiorcy końcowego umowę sprzedaży rezerwowej z wybranym przez tego odbiorcę sprzedawcą gazu. OSD jest zobowiązany do poinformowania odbiorcy końcowego o zawarciu takiej umowy zgodnie z art. 5aa ust. 8 ustawy Prawo energetyczne tj. 5 dni od daty jej zawarcia. Podobne podejście powinno być stosowane w zakresie sprzedaży rezerwowej wodoru.	Uwaga nieuwzględniona Na obecnym etapie rozwoju gospodarki wodorowej Projektodawca nie widzi potrzeby tworzenia legislacji dotyczącej zagadnienia sprzedaży rezerwowej.

49.	PSG	Art. 3 pkt 29a ustawy Prawo energetyczne	Art. 3 29a) Sprzedawca rezerwowy (<i>paliw gazowych</i>) – oznacza przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót <i>paliwami gazowymi</i> lub energią elektryczną, wskazane przez odbiorcę końcowego, zapewniające temu odbiorcy końcowemu sprzedaż rezerwową	Rozważenie zmiany dotychczasowego brzmienia definicji paliw gazowych (art. 3 pkt 3a) i dodanie pojęcia sprzedawcy rezerwowego paliw gazowych w aspekcie art. 3 pkt 29a ustawy Prawo energetyczne. W przypadku zaistnienia przesłanek rozpoczęcia sprzedaży rezerwowej, OSD może zawrzeć w imieniu odbiorcy końcowego umowę sprzedaży rezerwowej z wybranym przez tego odbiorcę sprzedawcą gazu. OSD jest zobowiązany do poinformowania odbiorcy końcowego o zawarciu takiej umowy zgodnie z art. 5aa ust. 8 ustawy Prawo energetyczne tj. 5 dni od daty jej zawarcia. Podobne podejście powinno być stosowane w zakresie sprzedaży rezerwowej wodoru.	Uwaga nieuwzględniona Na obecnym etapie rozwoju gospodarki wodorowej Projektodawca nie widzi potrzeby tworzenia legislacji dotyczącej zagadnienia sprzedaży rezerwowej.
50.	IEPiOE	Art. 1 pkt 1 lit. b Projektu w zakresie dodawanego pkt 3c w art. 3 PrEnerg.	„3c) wodór niskoemisyjny – wodór pochodzący ze źródeł nieodnawialnych wytworzony w sposób niewyrządzający poważnych szkód dla celów środowiskowych, który spełnia wymóg dotyczący redukcji emisji <i>gazów cieplarnianych do poziomu nie przekraczającego w cyklu życia 3,384 t ekwiwalentu dwutlenku węgla na 1 t wodoru, obliczanego zgodnie z metodykami określonymi dla odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego; na podstawie art. 25 ust. 2, 27 ust. 3, 28 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania</i>	Zwracamy uwagę, iż zaproponowany próg emisyjności, zgodnie z przepisami unijnymi, może być wyższy niż 3 t ekwiwalentu dwutlenku węgla na 1 t wodoru. W obowiązującej dyrektywie (UE) 2018/2011 (tzw. dyrektywa REDII) w art. 25 ust. 2 przyjęto: „2. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynikające ze stosowania odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego ma od dnia 1 stycznia 2021 r. wynosić co najmniej 70%”. Oznacza to, że zgodnie z założeniami dyrektywy REDII stosowane w transporcie odnawialne paliwa ciekłe i gazowe pochodzenia niebiologicznego muszą spełnić począwszy od 2021 roku wymóg redukcji emisji CO ₂ w cyklu życia o 70% w odniesieniu do wartości referencyjnej komparatora paliw kopalnianych równego 94 g CO ₂ /MJ paliwa finalnego. Dla	Uwaga uwzględniona Wartość 73,4% wynika z opisu inwestycji KPO B2.1.1. Inwestycje w technologie wodorowe, wytwarzanie, magazynowanie i transport wodoru. Jednak z uwagi na zmianę treści KPO uwaga zostanie uwzględniona.

			stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, Dz. Urz. UE L 311 z 25.09.2020, str. 11, Dz. Urz. UE L 41 z 22.02.2022, str. 37, Dz. Urz. UE L 139 z 18.05.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. L 2413 z 31.10.2023, str. 1).;"	wodoru próg wymaganego ograniczenia emisyjności wyniesie 11,28 kg CO₂/kgH₂*0,3=3,384 tCO₂/tH₂. Zaproponowany przez projektodawcę poziom ograniczenia emisji do 3,0 tCO₂e/tH₂ znajduje się jedynie w opisie działalności, w punkcie 3.10 załącznika I do rozporządzenia delegowanego Komisji Europejskiej 2021/2139 z dnia 4 czerwca 2021 określono techniczne kryteria kwalifikacji dla produkcji wodoru w zakresie istotnego wkładu w łagodzenie zmian klimatu (tzw. Taksonomia): „Działalność ta jest zgodna z wymogiem ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia wynoszącym 73,4% w odniesieniu do wodoru [czego wynikiem są emisje gazów cieplarnianych w cyklu życia wynoszące 3 t ekwiwalentu dwutlenku węgla/t H₂] i 70% w odniesieniu do syntetycznych paliw wodoropochodnych w porównaniu z odpowiednikiem kopalnym wynoszącym 94 g ekwiwalentu dwutlenku węgla/MJ analogicznie do podejścia określonego w art. 25 ust. 2 dyrektywy i w załączniku V do tej dyrektywy”. Przywołane techniczne kryteria wskazują, że w tym przypadku działalność można zakwalifikować jako spełniającą wymagania w zakresie istotnego wkładu w łagodzenie zmian klimatu przy ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych o 73,4% w przypadku produkcji wodoru i 70% w odniesieniu do syntetycznych paliw wodoropochodnych równocześnie odwołując się do art. 25 ust. 2 dyrektywy 2018/2021 (co przeanalizowano w punkcie 1 niniejszej analizy). Taksonomia to jedynie	
--	--	--	--	--	--

				narzędzie klasyfikacyjne, które pomaga inwestorom i firmom podejmować świadome decyzje inwestycyjne dotyczące działalności gospodarczej przyjaznej dla środowiska, nie nakłada natomiast na przedsiębiorców konkretnych zobowiązań. Na podobnym stanowisku jak uwagodawcy stoi również stowarzyszenie Hydrogen Europe w swojej analizie pt. Summary and implication of the proposed Delegated Act on GHG calculation methodology for RFNBOs and RCFs under the Renewable Energy Directive, z której również wynika, że próg emisyjności dla wodoru stosowanego do produkcji paliw RFNBO wynosi 3,384 tCO₂e/tH₂.	
51.	IGG (jako całość)	Art. 1 pkt 1 lit. b projektu ustawy (art. 3 pkt 3c ustawy – Prawo energetyczne)	art. 3 ustawy – Prawo energetyczne 3c) wodór niskoemisyjny – wodór, pochodzący ze źródeł nieodnawialnych, wytworzony w sposób niewyrządzający poważnych szkód dla celów środowiskowych, który spełnia wymóg dotyczący progu redukcji emisji na poziomie 70% w porównaniu z wartością odpowiednika kopalnego dla paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego;	Nieuzasadniony próg redukcji emisji w przypadku wodoru niskoemisyjnego Zgodnie z projektem ustawy wodór niskoemisyjny to „wodór, pochodzący ze źródeł nieodnawialnych, wytworzony w sposób niewyrządzający poważnych szkód dla celów środowiskowych, który spełnia wymóg dotyczący progu redukcji emisji na poziomie 73,4% w porównaniu z wartością odpowiednika kopalnego dla paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego”. Próg redukcji emisji wskazany na poziomie 73,4% wydaje się nie mieć uzasadnienia. Jak wynika bowiem z art. 2 pkt 11 Rewizji Dyrektywy gazowej za wodór niskoemisyjny można uznać „wodór, którego wartość energetyczna pochodzi ze źródeł nieodnawialnych i który spełnia wymóg	Uwaga uwzględniona

				dotyczący progu redukcji emisji na poziomie 70% w porównaniu z wartością odpowiednika kopalnego odnawialnych paliw pochodzenia niebiologicznego określonego według metodologii oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynikającego ze stosowania odnawialnych paliw pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, przyjętej na podstawie art. 29a ust 3 dyrektywy (UE) 2018/2001”. W związku z powyższym oczekuje się co najmniej przedstawienia uzasadnienia podwyższenia progu redukcji względem zapisów Pakietu Gazowo-Wodorowego. Docelowo postuluje się obniżenie tego progu właśnie do 70%.	
52.	Grupa Azoty	Art. 1 pkt 1 lit. b Projektu w zakresie dodawanego pkt 3c w art. 3 PrEnerg.	„3c) wódór niskoemisyjny – wódór pochodzący ze źródeł nieodnawialnych wytworzony w sposób niewyrządzający poważnych szkód dla celów środowiskowych, który spełnia wymóg dotyczący redukcji emisji gazów cieplarnianych do poziomu nie przekraczającego w cyklu życia 3,384 t ekwiwalentu dwutlenku węgla na 1 t wodoru, obliczanego zgodnie z metodykami określonymi dla odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego; na podstawie art. 25 ust. 2, 27 ust. 3, 28 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018	Zwracamy uwagę, iż zaproponowany próg emisyjności, zgodnie z przepisami unijnymi, może być wyższy niż 3 t ekwiwalentu dwutlenku węgla na 1 t wodoru. W obowiązującej dyrektywie (UE) 2018/2011 (tzw. dyrektywa REDII) w art. 25 ust. 2 przyjęto: „2. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynikające ze stosowania odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego ma od dnia 1 stycznia 2021 r. wynosić co najmniej 70%”. Oznacza to, że zgodnie z założeniami dyrektywy REDII stosowane w transporcie odnawialne paliwa ciekłe i gazowe pochodzenia niebiologicznego muszą spełnić począwszy od 2021 roku wymóg redukcji emisji CO₂ w cyklu życia o 70% w odniesieniu do wartości referencyjnej komparatora paliw kopalnianych	Uwaga uwzględniona

			r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, Dz. Urz. UE L 311 z 25.09.2020, str. 11, Dz. Urz. UE L 41 z 22.02.2022, str. 37, Dz. Urz. UE L 139 z 18.05.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. L 2413 z 31.10.2023, str. 1).;"	równego 94 g CO₂/MJ paliwa finalnego. Dla wodoru próg wymaganego ograniczenia emisyjności wyniesie 11,28 kg CO₂/kgH₂*0,3=3,384 tCO₂/tH₂. Zaproponowany przez projektodawcę poziom ograniczenia emisji do 3,0 tCO₂e/tH₂ znajduje się jedynie w opisie działalności, w punkcie 3.10 załącznika I do rozporządzenia delegowanego Komisji Europejskiej 2021/2139 z dnia 4 czerwca 2021 określono techniczne kryteria kwalifikacji dla produkcji wodoru w zakresie istotnego wkładu w łagodzenie zmian klimatu (tzw. Taksonomia): „Działalność ta jest zgodna z wymogiem ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia wynoszącym 73,4% w odniesieniu do wodoru [czego wynikiem są emisje gazów cieplarnianych w cyklu życia wynoszące 3 t ekwiwalentu dwutlenku węgla/t H₂] i 70% w odniesieniu do syntetycznych paliw wodoropochodnych w porównaniu z odpowiednikiem kopalnym wynoszącym 94 g ekwiwalentu dwutlenku węgla/MJ analogicznie do podejścia określonego w art. 25 ust. 2 dyrektywy i w załączniku V do tej dyrektywy”. Przywołane techniczne kryteria wskazują, że w tym przypadku działalność można zakwalifikować jako spełniającą wymagania w zakresie istotnego wkładu w łagodzenie zmian klimatu przy ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych o 73,4% w przypadku produkcji wodoru i 70% w odniesieniu do syntetycznych paliw wodoropochodnych równocześnie odwołując się do art. 25 ust. 2 dyrektywy 2018/2021 (co przeanalizowano w punkcie 1	
--	--	--	--	--	--

				niniejszej analizy). Taksonomia to jedynie narzędzie klasyfikacyjne, które pomaga inwestorom i firmom podejmować świadome decyzje inwestycyjne dotyczące działalności gospodarczej przyjaznej dla środowiska, nie nakłada natomiast na przedsiębiorców konkretnych zobowiązań. Na podobnym stanowisku jak uwagodawcy stoi również stowarzyszenie Hydrogen Europe w swojej analizie pt. Summary and implication of the proposed Delegated Act on GHG calculation methodology for RFNBOs and RCFs under the Renewable Energy Directive, z której również wynika, że próg emisyjności dla wodoru stosowanego do produkcji paliw RFNBO wynosi 3,384 tCO₂e/tH₂.	
53.	PFGT	Art. 1 pkt 1 lit. b projektu nowelizacji w zakresie dodanego pkt 3c w art. 3 PE	3c) wodór niskoemisyjny – wodór pochodzący ze źródeł nieodnawialnych wytworzony w sposób niewyrządzający poważnych szkód dla celów środowiskowych, który spełnia wymóg dotyczący redukcji emisji gazów cieplarnianych do poziomu nie przekraczającego w cyklu życia 3,384 t ekwiwalentu dwutlenku węgla na 1 t wodoru, obliczanego zgodnie z metodykami określonymi dla odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego; na podstawie art. 25 ust. 2, 27 ust. 3, 28 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018	Zgodnie z Dyrektywą w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazów odnawialnych oraz wodoru, wchodzącej w skład pakietu gazowego, wodór niskoemisyjny został określony jako wodór, którego wartość energetyczna pochodzi ze źródeł nieodnawialnych, który spełnia wartość progu emisji na poziomie 70%. W obowiązującej Dyrektywie REDII (w art. 25 ust. 2) wskazano, że „Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynikające ze stosowania odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego ma od dnia 1 stycznia 2021 r. wynosić co najmniej 70%”. Z powyższego wynika, że zgodnie z założeniami dyrektywy REDII, stosowane w transporcie odnawialne paliwa ciekłe i gazowe pochodzenia niebiologicznego muszą spełnić począwszy od 2021 roku wymóg redukcji emisji CO₂ w cyklu	Uwaga uwzględniona

			r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, Dz. Urz. UE L 311 z 25.09.2020, str. 11, Dz. Urz. UE L 41 z 22.02.2022, str. 37, Dz. Urz. UE L 139 z 18.05.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. L 2413 z 31.10.2023, str. 1).	życia o 70% w odniesieniu do wartości referencyjnej komparatora paliw kopalnianych równego 94 g CO ₂ /MJ paliwa finalnego. Dla wodoru próg wymaganego ograniczenia emisyjności wyniesie 11,28 kg CO ₂ /kgH ₂ *0,3=3,384 tCO ₂ /tH ₂ .	
54.	SPW	Art. 1 pkt 1 lit. b projektu nowelizacji w zakresie dodanego pkt 3c w art. 3 PE	3c) wodór niskoemisyjny – wodór, pochodzący ze źródeł nieodnawialnych, wytworzony w sposób niewyrządzający poważnych szkód dla celów środowiskowych, który spełnia wymóg dotyczący progu redukcji emisji na poziomie 70% w porównaniu z wartością odpowiednika kopalnego dla paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego;	Zgodnie z Dyrektywą w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazów odnawialnych oraz wodoru, wchodzącej w skład pakietu gazowego, wodór niskoemisyjny został określony jako wodór, którego wartość energetyczna pochodzi ze źródeł nieodnawialnych, który spełnia wartość progu emisji na poziomie 70%. W obowiązującej Dyrektywie REDII (w art. 25 ust. 2) wskazano, że „Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynikające ze stosowania odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego ma od dnia 1 stycznia 2021 r. wynosić co najmniej 70%”.	Uwaga uwzględniona
55.	Equinor	Art. 1 pkt 1 lit. b (w zakresie art. 3 pkt 3c) 3c) wodór niskoemisyjny – wodór, pochodzący ze źródeł nieodnawialnych, wytworzony w sposób niewyrządzający poważnych szkód dla celów	3c) wodór niskoemisyjny – wodór, pochodzący ze źródeł nieodnawialnych, wytworzony w sposób niewyrządzający poważnych szkód dla celów środowiskowych, który spełnia wymóg dotyczący progu redukcji emisji na poziomie 70% w porównaniu z wartością odpowiednika kopalnego dla paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego;	W celu zapewnienia spójności z prawem UE proponujemy, aby definicja wodoru niskoemisyjnego była zbieżna z definicją określoną w dyrektywie w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazów odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru (zatwierdzona 13 czerwca 2024 r. przez Parlament Europejski i Radę – oczekuje na publikację): „wodór niskoemisyjny” oznacza wodór, którego wartość energetyczna pochodzi ze źródeł nieodnawialnych i który spełnia wymóg dotyczący progu redukcji emisji na poziomie 70% ;	Uwaga uwzględniona Wartość 73,4% wynika z opisu inwestycji KPO B2.1.1. Inwestycje w technologie wodorowe, wytwarzanie, magazynowanie i transport wodoru. Jednak z uwagi na zmianę treści KPO uwaga zostanie uwzględniona.

		środowiskowych, który spełnia wymóg dotyczący progu redukcji emisji na poziomie 73,4% w porównaniu z wartością odpowiednika kopalnego dla paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego;			
56.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 1 lit. b Projektu w zakresie dodawanego pkt 3c w art. 3 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „3c) wodór niskoemisyjny – wodór pochodzący ze źródeł nieodnawialnych wytworzony w sposób niewyrządzający poważnych szkód dla celów środowiskowych, który spełnia wymóg dotyczący redukcji emisji gazów cieplarnianych do poziomu nie przekraczającego w cyklu życia 3,384 t ekwiwalentu dwutlenku węgla na 1 t wodoru, obliczanego zgodnie z metodykami określonymi dla odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego; na podstawie art. 25 ust. 2, 27 ust. 3, 28 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł ”	Zwracamy uwagę, iż zaproponowany próg emisyjności, zgodnie z przepisami unijnymi, może być wyższy niż 3 t ekwiwalentu dwutlenku węgla na 1 t wodoru. Jak wyraźnie wskazuje art. 2 pkt 11 projektowanej dyrektywy w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazów odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru „wodór niskoemisyjny” oznacza wodór, którego wartość energetyczna pochodzi ze źródeł nieodnawialnych i który spełnia wymóg dotyczący progu redukcji emisji na poziomie 70% w porównaniu z wartością odpowiednika kopalnego odnawialnych paliw pochodzenia niebiologicznego określonego według metodologii oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynikającego ze stosowania odnawialnych paliw pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, przyjętej na podstawie art. 29a ust. 3 dyrektywy (UE) 2018/2001.	Uwaga uwzględniona Wartość 73,4% wynika z opisu inwestycji KPO B2.1.1. Inwestycje w technologie wodorowe, wytwarzanie, magazynowanie i transport wodoru. Jednak z uwagi na zmianę treści KPO uwaga zostanie uwzględniona.

			odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, Dz. Urz. UE L 311 z 25.09.2020, str. 11, Dz. Urz. UE L 41 z 22.02.2022, str. 37, Dz. Urz. UE L 139 z 18.05.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. L 2413 z 31.10.2023, str. 1).;”	W obowiązującej dyrektywie (UE) 2018/2011 (tzw. dyrektywa REDII) w art. 25 ust. 2 przyjęto: „2. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynikające ze stosowania odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego ma od dnia 1 stycznia 2021 r. wynosić co najmniej 70%”. Oznacza to, że zgodnie z założeniami dyrektywy REDII stosowane w transporcie odnawialne paliwa ciekłe i gazowe pochodzenia niebiologicznego muszą spełnić począwszy od 2021 roku wymóg redukcji emisji CO₂ w cyklu życia o 70% w odniesieniu do wartości referencyjnej komparatora paliw kopalnianych równego 94 g CO₂/MJ paliwa finalnego. Dla wodoru próg wymaganego ograniczenia emisyjności wyniesie 11,28 kg CO₂/kgH₂*0,3=3,384 tCO₂/tH₂. Zaproponowany przez projektodawcę poziom ograniczenia emisji do 3,0 tCO₂e/tH₂ znajduje się jedynie w opisie działalności, w punkcie 3.10 załącznika I do rozporządzenia delegowanego Komisji Europejskiej 2021/2139 z dnia 4 czerwca 2021 określono techniczne kryteria kwalifikacji dla produkcji wodoru w zakresie istotnego wkładu w łagodzenie zmian klimatu (tzw. Taksonomia): „Działalność ta jest zgodna z wymogiem ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia wynoszącym 73,4% w odniesieniu do wodoru [czego wynikiem są emisje gazów cieplarnianych w cyklu życia wynoszące 3 t ekwiwalentu dwutlenku węgla/t H₂] i 70% w odniesieniu do syntetycznych paliw wodoropochodnych w porównaniu z	
--	--	--	---	--	--

				odpowiednikiem kopalnym wynoszącym 94 g ekwiwalentu dwutlenku węgla/MJ analogicznie do podejścia określonego w art. 25 ust. 2 dyrektywy i w załączniku V do tej dyrektywy”. Przywołane techniczne kryteria wskazują, że w tym przypadku działalność można zakwalifikować jako spełniającą wymagania w zakresie istotnego wkładu w łagodzenie zmian klimatu przy ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych o 73,4% w przypadku produkcji wodoru i 70% w odniesieniu do syntetycznych paliw wodoropochodnych równocześnie odwołując się do art. 25 ust. 2 dyrektywy 2018/2021 (co przeanalizowano w punkcie 1 niniejszej analizy). Taksonomia to jedynie narzędzie klasyfikacyjne, które pomaga inwestorom i firmom podejmować świadome decyzje inwestycyjne dotyczące działalności gospodarczej przyjaznej dla środowiska, nie nakłada natomiast na przedsiębiorców konkretnych zobowiązań. Na podobnym stanowisku jak uwagodawcy stoi również stowarzyszenie Hydrogen Europe w swojej analizie pt. Summary and implication of the proposed Delegated Act on GHG calculation methodology for RFNBOs and RCFs under the Renewable Energy Directive, z której również wynika, że próg emisyjności dla wodoru stosowanego do produkcji paliw RFNBO wynosi 3,384 tCO_{2e}/tH₂.	
57.	Energy Traders Europe	Art. 1 pkt 1 lit. b projektu	<brak>	<w. jęz. angielskim> The proposed GHG emissions reduction threshold for low-carbon hydrogen can be	Uwaga uwzględniona Wartość 73,4% wynika z opisu inwestycji KPO B2.1.1. Inwestycje w

				at odds with the 70% level stemming from the Hydrogen and Decarbonised Gas Markets Package. <część szczegółowa uwagi> We understand that the threshold proposed (art.1 point 1b) stems from the Commission Delegated Regulation (EU) 2021/2139, yet we note that it is different from the threshold that has been agreed under the Hydrogen and Decarbonised Gas Markets Package. Article 9 of the Recast Gas Regulation stipulates that the greenhouse gas (GHG) emission savings for low-carbon fuels should meet the 70% threshold. This amount will serve as a basis for the subsequent certification scheme and as a reference value for the related methodology for assessing the GHG emissions savings that will be detailed under the upcoming Delegated Act. With this in mind, we are concerned that the current definition of low-carbon hydrogen quoting 73,4% savings may be at odds with the certification procedure that should form the basis of a future market for renewable and low-carbon hydrogen. Clarity should be sought on the interplay between the existing Regulation (EU) 2021/2139 and the upcoming delegated regulation that is set to spell out the detailed procedure for certifying the production of low-carbon hydrogen.	technologie wodorowe, wytwarzanie, magazynowanie i transport wodoru. Jednak z uwagi na zmianę treści KPO uwaga zostanie uwzględniona.
58.	PGE	Art. 1 pkt 1 lit. b (Art. 3 pkt 3c)	Wskazujemy, że poziomy emisji, które należy przyjąć dla odniesienia w celu obliczenia spadku emisji różnych substancji zanieczyszczających różnią się zarówno w zależności od stosowanych paliw, jak i od instalacji spalania, a także od	Definicja legalna wodoru niskoemisyjnego wymaga uzupełnienia, ponieważ: • nie wskazano, jakich substancji dotyczy i w jaki sposób mają być liczone emisje z procesów wytwarzania tego paliwa, • nie wskazano w definicji odpowiednika kopalnego dla paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego.	Uwaga uwzględniona. Projektodawca dookreśli, że redukcja emisji będzie dotyczyła gazów cieplarnianych (oraz odwoła się do odpowiedników kopalnych da paliw

			stosowanych procesów oczyszczania spalin, ścieków oraz stałych pozostałości spalania.		odnawialnych pochodzenia niebiologicznego z metodologii rozporządzenia 2023/1185
59.	TGPE	Art. 1 pkt 1 lit. b (Art. 3 pkt 3c)	Wskazujemy, że poziomy emisji, które należy przyjąć dla odniesienia w celu obliczenia spadku emisji różnych substancji zanieczyszczających różnią się zarówno w zależności od stosowanych paliw, jak i od instalacji spalania, a także od stosowanych procesów oczyszczania spalin, ścieków oraz stałych pozostałości spalania.	Definicja legalna wodoru niskoemisyjnego wymaga uzupełnienia , ponieważ: - nie wskazano, jakich substancji dotyczy i w jaki sposób mają być liczone emisje z procesów wytwarzania tego paliwa, - nie wskazano w definicji odpowiednika kopalnego dla paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego, - paliwa odnawialne pochodzenia niebiologicznego nie zostały zdefiniowane, jak również brak odesłania do definicji.	Uwaga uwzględniona. Projektodawca dookreśli, że redukcja emisji będzie dotyczyła gazów cieplarnianych oraz odwoła się do odpowiedników kopalnych da paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego z metodologii rozporządzenia 2023/1185
60.	TGPE	Art. 1 pkt 1 lit. b (art. 3 pkt 3c) „3c) wodór niskoemisyjny – wodór, pochodzący ze źródeł nieodnawialnych, wytworzony w sposób niewyrządzający poważnych szkód dla celów środowiskowych, który spełnia wymóg dotyczący	„wodór niskoemisyjny” oznacza wodór, którego wartość energetyczna pochodzi ze źródeł nieodnawialnych i który spełnia wymóg dotyczący progu redukcji emisji na poziomie 70 % w porównaniu z wartością odpowiednika kopalnego odnawialnych paliw pochodzenia niebiologicznego określonego według metodologii oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynikającego ze stosowania odnawialnych paliw pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych,	Niezależnie od powyższych zastrzeżeń, wskazujemy, że w proponowanej definicji wodoru niskoemisyjnego nie uwzględniono wartości 70% - tak jak w dyrektywie gazowej. Jest to wartość wynikająca z taksonomii (rozporządzenie 2021/2139 - działanie 3.10 Produkcja wodoru). W celu zapewnienia spójności z prawem UE proponujemy, aby definicja wodoru niskoemisyjnego była zbieżna z definicją określoną w dyrektywie gazowej (oczekuje na publikację w Dz. Urz. UE):	Uwaga uwzględniona Wartość 73,4% wynika z opisu inwestycji KPO B2.1.1. Inwestycje w technologie wodorowe, wytwarzanie, magazynowanie i transport wodoru, w której wskazano konieczność uwzględnienia zasady DNSH. Jako, że projekt ustawy realizuje kamień milowy KPO B17G powiązany z tą inwestycją, wskazana

		progu redukcji emisji na poziomie 73,4% w porównaniu z wartością odpowiednika kopalnego dla paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego;	przyjętej na podstawie art. 29a ust. 3 dyrektywy (UE) 2018/2001;		wartość progu powinna zostać utrzymana na przyjętym poziomie. Jednak z uwagi na zmianę treści KPO uwaga zostanie uwzględniona.
61.	ORLEN	art. 1 pkt 1 lit. b projektu UD36 w części wprowadzającej art. 3 pkt 3c ustawy – Prawo energetyczne	„3c) wodór niskoemisyjny – wodór, pochodzący ze źródeł nieodnawialnych, wytworzony w sposób niewyrządzający poważnych szkód dla celów środowiskowych, który spełnia wymóg dotyczący progu redukcji emisji na poziomie 73,4% w porównaniu z wartością odpowiednika kopalnego dla paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego wodór pochodzący ze źródeł nieodnawialnych i który spełnia wymóg dotyczący progu redukcji emisji na poziomie 70 % w porównaniu z wartością odpowiednika kopalnego dla paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego” Należy określić również sposób weryfikacji spełnienia tych kryteriów przez wodór niskoemisyjny, np. analogicznie do art. 9 Dyrektywy.	W odniesieniu do wprowadzanej definicji „wodoru niskoemisyjnego” – w naszej ocenie termin ten powinien zostać zdefiniowany zgodnie z definicją zawartą w Dyrektywie.	Uwaga uwzględniona Wartość 73,4% wynika z opisu inwestycji KPO B2.1.1. Inwestycje w technologie wodorowe, wytwarzanie, magazynowanie i transport wodoru. Jednak z uwagi na zmianę treści KPO uwaga zostanie uwzględniona.

62.	Gas Storage Poland	art. 1 pkt 1 lit. b projektu ustawy (art. 3 pkt 3c-3e ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, dalej „ustawa – Prawo energetyczne”)9	<brak>	Uwaga dotycząca definiowanych w ustawie typów wodoru: we wprowadzanych projektem typów wodoru nie wyróżniono tzw. wodoru białego, czyli występującego naturalnie w ziemi wodoru o wysokiej czystości. Dotychczas zidentyfikowane, zasobne złoża takiego „białego wodoru” m.in. w sąsiedztwie złóż węgla kamiennego w Lotaryngii wydają się budzić nadzieje, także Ministerstwa Klimatu i Środowiska, na odkrycie w analogicznych lokalizacjach w Polsce podobnych złóż, co mogłoby znacząco ułatwić i przyspieszyć transformację energetyczną kraju. Niemniej wydobycie wodoru naturalnego może wiązać się z praktycznymi wyzwaniami, w tych technologicznymi, logistycznymi i finansowymi (m.in. ze względu na znane właściwości tego pierwiastka: wysoką reaktywność i mały rozmiar cząsteczek), które utrudniają realistyczne oszacowanie kosztów wydobycia. Prawdopodobne wydaje się jednak, iż koszty te mogą okazać się na tyle wysokie, że osiągnięcie pożądanego tempa rozwoju sektora wydobycia wodoru naturalnego, będzie wymagało wsparcia, w tym regulacyjnego. Precyzyjne udzielenie wsparcia w obszarze wsparcia rozwoju wydobycia wodoru naturalnego uzasadnia, w ocenie Spółki, wyodrębnienie jego definicji. Zgodnie z uzasadnieniem projektu dodane definicje wodoru niskoemisyjnego, odnawialnego pochodzenia niebiologicznego oraz odnawialnego mają pozwolić na wprowadzenie preferencji wspierających	Uwaga nieuwzględniona Zdaniem projektodawcy na obecnym etapie brak jest merytorycznych przesłanek, aby wprowadzić dodatkową definicję dla tzw. wodoru naturalnego. Tym bardziej, że jednym z celów projektodawcy jest stworzenie regulacji spójnych w swoim kształcie z prawem unijnym, gdzie tego rodzaju wodór nie występuje. Niemniej, projektodawca analizuje na bieżąco temat naturalnego wodoru i nie wyklucza zmian w tym obszarze, jeżeli będzie mieć ku temu wyraźne podstawy.
-----	-----------------------	---	--------	--	--

				wykorzystanie wodoru wytworzonego lub uzyskanego zgodnie z zasadą „nie czyn poważnej szkody” (Do No Significant Harm – DNSH), wyrażoną w art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone	
63.	IGG (Gas Storage Poland)	art. 1 pkt 1 lit. b projektu ustawy (art. 3 pkt 3c-3e ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, dalej „ustawa – Prawo energetyczne”)	<brak>	Uwaga dotycząca definiowanych w ustawie typów wodoru: we wprowadzanych projektem typów wodoru nie wyróżniono tzw. wodoru białego, czyli występującego naturalnie w ziemi wodoru o wysokiej czystości. Dotychczas zidentyfikowane, zasobne złoża takiego „białego wodoru” m.in. w sąsiedztwie złóż węgla kamiennego w Lotaryngii wydają się budzić nadzieje, także Ministerstwa Klimatu i Środowiska, na odkrycie w analogicznych lokalizacjach w Polsce podobnych złóż, co mogłoby znacząco ułatwić i przyspieszyć transformację energetyczną kraju. Niemniej wydobycie wodoru naturalnego może wiązać się z praktycznymi wyzwaniami, w tych technologicznymi, logistycznymi i finansowymi (m.in. ze względu na znane właściwości tego pierwiastka: wysoką reaktywność i mały rozmiar cząsteczek), które utrudniają realistyczne oszacowanie kosztów wydobycia. Prawdopodobne wydaje się jednak, iż koszty te mogą okazać się na tyle wysokie, że osiągnięcie pożądanego tempa rozwoju sektora wydobycia wodoru naturalnego, będzie wymagało wsparcia, w tym regulacyjnego. Precyzyjne udzielenie wsparcia w obszarze wsparcia rozwoju wydobycia wodoru	Uwaga nieuwzględniona Zdaniem projektodawcy na obecnym etapie brak jest merytorycznych przesłanek, aby wprowadzić dodatkową definicję dla tzw. wodoru naturalnego. Tym bardziej, że jednym z celów projektodawcy jest stworzenie regulacji spójnych w swoim kształcie z prawem unijnym, gdzie tego rodzaju wodór nie występuje. Niemniej, projektodawca analizuje na bieżąco temat naturalnego wodoru i nie wyklucza zmian w tym obszarze, jeżeli będzie mieć ku temu wyrażne podstawy.

				naturalnego uzasadnia, w ocenie Spółki, wyodrębnienie jego definicji. Zgodnie z uzasadnieniem projektu dodane definicje wodoru niskoemisyjnego, odnawialnego pochodzenia niebiologicznego oraz odnawialnego mają pozwolić na wprowadzenie preferencji wspierających wykorzystanie wodoru wytworzonego lub uzyskanego zgodnie z zasadą „nie czyn poważnej szkody” (Do No Significant Harm – DNSH), wyrażoną w art. 17 <i>rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/2088</i> (Dz. Urz. UE L 198 z 22.06.2020, str. 13, z późn. zm.). W takim kontekście wyróżnienie tzw. „wodoru białego” ze względu na potrzebę wsparcia rozwoju sektora jego wydobycia wpisuje się również w logikę projektu.	
64.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 1 lit. b Projektu w zakresie dodawanych pkt 3c-3e w art. 3 PrEnerg.	<brak>	W obecnej wersji projektu z dnia 8 maja 2024 r. prawodawca zdecydował się zrezygnować z definicji legalnej wodoru. Jak wskazane zostaje w uzasadnieniu (s. 5 uzasadnienia projektu) zabieg ten ma być podyktowany faktem, iż jest to pojęcie powszechnie znane, zarówno w języku potocznym jak i nauce. Jednak należy podkreślić, iż wodór stanowi zwykle mieszaninę gazów, nawet w przypadku wysokiej czystości mieszanki wodorowej. Parametry jakościowe wodoru mają zostać określone w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy. Pomimo jednak określenia parametrów jakościowych, które ma nastąpić w drodze rozporządzenia nadal pozostaje pewna wątpliwość interpretacyjna jak szeroki jest zakres przedmiotowy ustawy.	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzanie definicji wodoru jest niezasadne, gdyż ono jest znane powszechnie. Jednocześnie Ustawodawca nie podaje propozycji legalnej definicji pojęcia „wodór”.

				Włączając do definicji paliw wodór projektodawca wskazał, że paliwem jest wodór będący nośnikiem energii chemicznej. Treść uzasadnienia wyraźnie wskazuje, iż intencją prawodawcy jest objęcie zakresem przedmiotowym regulacji wykorzystania wodoru również na cele nieenergetyczne, np. w przypadku, gdy jest on elementem wkładowym w ramach procesów technologicznych zachodzących w sektorze chemicznym (np. w ramach produkcji amoniaku). Problematyka ta ma istotne znaczenie z punktu widzenia dalszej wykładni przepisów posługujących się pojęciem „wodoru” oraz zakresu obowiązków ustanawianych w ramach Projektu. W prawodawstwie państw członkowskich Unii Europejskiej można znaleźć próby rozstrzygnięcia tego zagadnienia. Przykładowo wprowadzone zostają definicje wodoru, które opierają się o większościowy udział wodoru w danym produkcie np. w prawodawstwie belgijskim (zob. 7° Arrêté royal fixant les modalités d'un deuxième appel à projets visant à promouvoir la recherche, le développement et la démonstration de technologies et d'infrastructures pour la production et l'utilisation d'hydrogène et de dérivés de l'hydrogène). Zbliżonym modelem, również opartym o proporcje, jest model francuski wprowadzający definicję wodoru jako gazu składającego się z cząsteczek diwodoru, powstałych po przeprowadzeniu procesu przemysłowego. Proporcja ta ma zostać ustalona	Niemniej, definicja wodoru o wysokim stopniu czystości zostanie zawarta w obecnym projekcie uPE.
--	--	--	--	---	---

				w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw energii (zob. L. 811-1. Code de l'énergie). Także regulacje unijne, m.in. w zakresie funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, rozróżniają wodór pod kątem zawartości wskazując, iż za wodór należy czysty wodór i mieszaniny wodoru i tlenku węgla o zawartości $\geq 60\%$ ułamka molowego całkowitej zawartości wodoru i tlenku węgla. Mieszaniny niespełniające tego kryterium klasyfikowane są jako gaz syntezowy (zob. Guidance Document n°9 on the harmonised free allocation methodology for the EU-ETS post 2020. Sector-specific guidance. Final version issued on 15 February 2019 and updated on 29 July 2019). Brak takiej definicji może rodzić szereg komplikacji (zob. uwagę nr 6).	
65.	PIPC	Art. 1 pkt 1 lit. b Projektu w zakresie dodawanych pkt 3c-3e w art. 3 PrEnerg.	<brak>	W obecnej wersji projektu z dnia 8 maja 2024 r. prawodawca zdecydował się zrezygnować z definicji legalnej wodoru. Jak wskazane zostaje w uzasadnieniu (s. 5 uzasadnienia projektu) zabieg ten ma być podyktowany faktem, iż jest to pojęcie powszechnie znane, zarówno w języku potocznym jak i nauce. Jednak należy podkreślić, iż wodór stanowi zwykle mieszaninę gazów, nawet w przypadku wysokiej czystości mieszanki wodorowej. Parametry jakościowe wodoru mają zostać określone w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy. Pomimo jednak	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzanie definicji wodoru jest niezasadne, gdyż ono jest znane powszechnie. Jednocześnie Ustawodawca nie podaje propozycji legalnej definicji pojęcia „wodór”. Niemniej, definicja wodoru o wysokim

			określenia parametrów jakościowych, które ma nastąpić w drodze rozporządzenia nadal pozostaje pewna wątpliwość interpretacyjna jak szeroki jest zakres przedmiotowy ustawy. Włączając do definicji paliw wodór projektodawca wskazał, że paliwem jest wodór będący nośnikiem energii chemicznej. Treść uzasadnienia wyraźnie wskazuje, iż intencją prawodawcy jest objęcie zakresem przedmiotowym regulacji wykorzystania wodoru również na cele nieenergetyczne, np. w przypadku, gdy jest on elementem wkładowym w ramach procesów technologicznych zachodzących w sektorze chemicznym (np. w ramach produkcji amoniaku). Problematyka ta ma istotne znaczenie z punktu widzenia dalszej wykładni przepisów posługujących się pojęciem „wodoru” oraz zakresu obowiązków ustanawianych w ramach Projektu. W prawodawstwie państw członkowskich Unii Europejskiej można znaleźć próby	stopniu czystości zostanie zawarta w PE.
--	--	--	---	---

				rozstrzygnięcia tego zagadnienia. Przykładowo wprowadzone zostają definicje wodoru, które opierają się o większościowy udział wodoru w danym produkcie np. w prawodawstwie belgijskim (zob. 7° Arrêté royal fixant les modalités d'un deuxième appel à projets visant à promouvoir la recherche, le développement et la démonstration de technologies et d'infrastructures pour la production et l'utilisation d'hydrogène et de dérivés de l'hydrogène). Zbliżonym modelem, również opartym o proporcje, jest model francuski wprowadzający definicję wodoru jako gazu składającego się z cząsteczek diwodoru, powstałych po przeprowadzeniu procesu przemysłowego. Proporcja ta ma zostać ustalona w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw energii (zob. L. 811-1. Code de l'énergie). Także regulacje unijne, m.in. w zakresie funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, rozróżniają wodór pod kątem zawartości wskazując, iż za wodór należy czysty wodór i mieszaniny wodoru i tlenku węgla o zawartości $\geq 60\%$ ułamka molowego całkowitej zawartości	
--	--	--	--	--	--

				wodoru i tlenku węgla. Mieszaniny niespełniające tego kryterium klasyfikowane są jako gaz syntezowy (zob. Guidance Document n°9 on the harmonised free allocation methodology for the EU-ETS post 2020. Sector-specific guidance. Final version issued on 15 February 2019 and updated on 29 July 2019). Brak takiej definicji może rodzić szereg komplikacji (zob. uwagę nr 3).	
66.	Grupa Azoty	Art. 1 pkt 1 lit. b Projektu w zakresie dodawanych pkt 3c-3e w art. 3 PrEnerg.	<brak>	W obecnej wersji projektu z dnia 8 maja 2024 r. prawodawca zdecydował się zrezygnować z definicji legalnej wodoru. Jak wskazane zostaje w uzasadnieniu (s. 5 uzasadnienia projektu) zabieg ten ma być podyktowany faktem, iż jest to pojęcie powszechnie znane, zarówno w języku potocznym jak i nauce. Jednak należy podkreślić, iż wodór stanowi zwykle mieszaninę gazów, nawet w przypadku wysokiej czystości mieszanki wodorowej. Parametry jakościowe wodoru mają zostać określone w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy. Pomimo jednak określenia parametrów jakościowych, które ma nastąpić w drodze rozporządzenia nadal pozostaje pewna wątpliwość interpretacyjna jak szeroki jest zakres przedmiotowy ustawy. Włączając do definicji paliw wodór projektodawca wskazał, że paliwem jest wodór będący nośnikiem energii chemicznej. Treść uzasadnienia wyraźnie wskazuje, iż intencją prawodawcy jest objęcie zakresem przedmiotowym regulacji wykorzystania wodoru również na cele nieenergetyczne, np. w	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzanie definicji wodoru jest niezasadne, gdyż ono jest znane powszechnie. Jednocześnie Uwagodawca nie podaje propozycji legalnej definicji pojęcia „wodór”. Niemniej, definicja wodoru o wysokim stopniu czystości zostanie zawarta w obecnym projekcie uPE. Należy też podkreślić, że w przypadku paliwa gazowego przepisy

				przypadku, gdy jest on elementem wkładowym w ramach procesów technologicznych zachodzących w sektorze chemicznym (np. w ramach produkcji amoniaku). Problematyka ta ma istotne znaczenie z punktu widzenia dalszej wykładni przepisów posługujących się pojęciem „wodoru” oraz zakresu obowiązków ustanawianych w ramach Projektu. W prawodawstwie państw członkowskich Unii Europejskiej można znaleźć próby rozstrzygnięcia tego zagadnienia. Przykładowo wprowadzone zostają definicje wodoru, które opierają się o większościowy udział wodoru w danym produkcie np. w prawodawstwie belgijskim (zob. 7° Arrêté royal fixant les modalités d'un deuxième appel à projets visant à promouvoir la recherche, le développement et la démonstration de technologies et d'infrastructures pour la production et l'utilisation d'hydrogène et de dérivés de l'hydrogène). Zbliżonym modelem, również opartym o proporcje, jest model francuski wprowadzający definicję wodoru jako gazu składającego się z cząsteczek diwodoru, powstałych po przeprowadzeniu procesu przemysłowego. Proporcja ta ma zostać ustalona w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw energii (zob. L. 811-1. Code de l'énergie). Także regulacje unijne, m.in. w zakresie funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, rozróżniają wodór pod kątem zawartości wskazując, iż za wodór należy czysty wodór i mieszaniny wodoru i tlenku węgla o zawartości $\geq$	ustawy Prawo energetyczne również nie różnicują zasad jego wykorzystania w zależności od faktu czy jest ono wykorzystywane na cele energetyczne lub na inne cele
--	--	--	--	--	---

				60% ułamka molowego całkowitej zawartości wodoru i tlenku węgla. Mieszaniny niespełniające tego kryterium klasyfikowane są jako gaz syntezowy (zob. Guidance Document n°9 on the harmonised free allocation methodology for the EU-ETS post 2020. Sector-specific guidance. Final version issued on 15 February 2019 and updated on 29 July 2019). Brak takiej definicji może rodzić szereg komplikacji (zob. uwagę nr 3).	
67.	IEPiOE	Art. 1 pkt 1 lit. b Projektu w zakresie dodawanych pkt 3c-3e w art. 3 PrEnerg.	<brak>	W obecnej wersji projektu z dnia 8 maja 2024 r. prawodawca zdecydował się zrezygnować z definicji legalnej wodoru. Jak wskazane zostaje w uzasadnieniu (s. 5 uzasadnienia projektu) zabieg ten ma być podyktowany faktem, iż jest to pojęcie powszechnie znane, zarówno w języku potocznym jak i nauce. Jednak należy podkreślić, iż wodór stanowi zwykle mieszaninę gazów, nawet w przypadku wysokiej czystości mieszanki wodorowej. Parametry jakościowe wodoru mają zostać określone w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy. Pomimo jednak określenia parametrów jakościowych, które ma nastąpić w drodze rozporządzenia nadal pozostaje pewna wątpliwość interpretacyjna jak szeroki jest zakres przedmiotowy ustawy. Włączając do definicji paliw wodór projektodawca wskazał, że paliwem jest wodór będący nośnikiem energii chemicznej. Treść uzasadnienia wyraźnie wskazuje, iż intencją prawodawcy jest objęcie zakresem przedmiotowym regulacji wykorzystania wodoru również na cele nieenergetyczne, np. w przypadku, gdy jest on elementem wkładowym w ramach procesów technologicznych	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzanie definicji wodoru jest niezasadne, gdyż ono jest znane powszechnie. Jednocześnie Ustawodawca nie podaje propozycji legalnej definicji pojęcia „wodór”. Niemniej, definicja wodoru o wysokim stopniu czystości zostanie zawarta w obecnym projekcie uPE.

				zachodzących w sektorze chemicznym (np. w ramach produkcji amoniaku). Problematyka ta ma istotne znaczenie z punktu widzenia dalszej wykładni przepisów posługujących się pojęciem „wodoru” oraz zakresu obowiązków ustanawianych w ramach Projektu. W prawodawstwie państw członkowskich Unii Europejskiej można znaleźć próby rozstrzygnięcia tego zagadnienia. Przykładowo wprowadzone zostają definicje wodoru, które opierają się o większościowy udział wodoru w danym produkcie np. w prawodawstwie belgijskim (zob. 7° Arrêté royal fixant les modalités d'un deuxième appel à projets visant à promouvoir la recherche, le développement et la démonstration de technologies et d'infrastructures pour la production et l'utilisation d'hydrogène et de dérivés de l'hydrogène). Zbliżonym modelem, również opartym o proporcje, jest model francuski wprowadzający definicję wodoru jako gazu składającego się z cząsteczek diwodoru, powstałych po przeprowadzeniu procesu przemysłowego. Proporcja ta ma zostać ustalona w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw energii (zob. L. 811-1. Code de l'énergie). Także regulacje unijne, m.in. w zakresie funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, rozróżniają wodór pod kątem zawartości wskazując, iż za wodór należy czysty wodór i mieszaniny wodoru i tlenku węgla o zawartości $\geq 60\%$ ułamka molowego całkowitej zawartości wodoru i tlenku węgla. Mieszaniny	
--	--	--	--	--	--

				niespełniające tego kryterium klasyfikowane są jako gaz syntezowy (zob. Guidance Document n°9 on the harmonised free allocation methodology for the EU-ETS post 2020. Sector-specific guidance. Final version issued on 15 February 2019 and updated on 29 July 2019). Brak takiej definicji może rodzić szereg komplikacji (zob. uwagę nr 3).	
68.	PIPC	Art. 1 pkt 1 lit. b Projektu w zakresie dodawanych pkt 3c-3e w art. 3 PrEnerg.	<brak>	W obecnej wersji projektu z dnia 8 maja 2024 r. prawodawca zdecydował się zrezygnować z definicji legalnej wodoru. Jak wskazane zostaje w uzasadnieniu (s. 5 uzasadnienia projektu) zabieg ten ma być podyktowany faktem, iż jest to pojęcie powszechnie znane, zarówno w języku potocznym jak i nauce. Jednak należy podkreślić, iż wodór stanowi zwykle mieszaninę gazów, nawet w przypadku wysokiej czystości mieszanki wodorowej. Parametry jakościowe wodoru mają zostać określone w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy. Pomimo jednak określenia parametrów jakościowych, które ma nastąpić w drodze rozporządzenia nadal pozostaje pewna wątpliwość interpretacyjna jak szeroki jest zakres przedmiotowy ustawy.	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzanie definicji wodoru jest niezasadne, gdyż ono jest znane powszechnie. Jednocześnie Ustawodawca nie podaje propozycji legalnej definicji pojęcia „wodór”. Niemniej, definicja wodoru o wysokim stopniu czystości zostanie zawarta w obecnym projekcie uPE.
69.	PGE	Art. 1 pkt 1 lit. b (Art. 3 pkt 3d)	„3d) wodór odnawialny – wodór wytworzony z energii pochodzącej wyłącznie z odnawialnych źródeł energii, w rozumieniu art. 2 pkt 22 ustawy	Definicja legalna wodoru odnawialnego wymaga uzupełnienia, ponieważ wodór może być wytwarzany w elektrolizerach nie będących częścią instalacji odnawialnego źródła energii.	Uwaga uwzględniona Projektodawca zmieni treść definicji wodoru odnawialnego, zgodnie przedstawioną

			z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1436, z późn. zm.),”		propozycją, aby uwzględniała także wodór odnawialny wytwarzany w elektrolizerach nie będących częścią instalacji odnawialnego źródła energii.
70.	PSEW	Art. 1 pkt 1 lit. b (art. 3 pkt 3c) „3c) wodór niskoemisyjny – wodór, pochodzący ze źródeł nieodnawialnych, wytworzony w sposób niewyrządzający poważnych szkód dla celów środowiskowych, który spełnia wymóg dotyczący progu redukcji emisji na poziomie 73,4% w porównaniu z wartością odpowiednika kopalnego dla paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego;	<brak>	Dlaczego nie wskazano wartości 70% - tak jak w dyrektywie gazowej? Ta wartość jest z taksonomii (rozporządzenie 2021/2139 - działanie 3.10 Produkcja wodoru). W celu zapewnienia spójności z prawem UE propozycja, aby definicja wodoru niskoemisyjnego była zbieżna z definicją określoną w dyrektywie gazowej (oczekuje na publikację w Dz. Urz. UE): „wodór niskoemisyjny” oznacza wodór, którego wartość energetyczna pochodzi ze źródeł nieodnawialnych i który spełnia wymóg dotyczący progu redukcji emisji na poziomie 70 % w porównaniu z wartością odpowiednika kopalnego odnawialnych paliw pochodzenia niebiologicznego określonego według metodologii oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynikającego ze stosowania odnawialnych paliw pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, przyjętej na podstawie art. 29a ust. 3 dyrektywy (UE) 2018/2001;	Uwaga uwzględniona Wartość 73,4% wynika z opisu inwestycji KPO B2.1.1. Inwestycje w technologie wodorowe, wytwarzanie, magazynowanie i transport wodoru, w której wskazano konieczność uwzględnienia zasady DNSH. Jednak z uwagi na zmianę treści KPO uwaga zostanie uwzględniona.

71.	PIPC	Art. 1 pkt 1 lit. b Projektu w zakresie dodawanego pkt 3c w art. 3 PrEnerg.	„3c) wodór niskoemisyjny – wodór pochodzący ze źródeł nieodnawialnych wytworzony w sposób niewyrządzający poważnych szkód dla celów środowiskowych, który spełnia wymóg dotyczący redukcji emisji gazów cieplarnianych do poziomu nie przekraczającego w cyklu życia 3,384 t ekwiwalentu dwutlenku węgla na 1 t wodoru, obliczanego zgodnie z metodykami określonymi dla odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego; na podstawie art. 25 ust. 2, 27 ust. 3, 28 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, Dz. Urz. UE L 311 z 25.09.2020, str. 11, Dz. Urz. UE L 41 z 22.02.2022, str. 37, Dz. Urz. UE L 139 z 18.05.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. L 2413 z 31.10.2023, str. 1).;”	Zwracamy uwagę, iż zaproponowany próg emisyjności, zgodnie z przepisami unijnymi, może być wyższy niż 3 t ekwiwalentu dwutlenku węgla na 1 t wodoru. W obowiązującej dyrektywie (UE) 2018/2001 (tzw. dyrektywa REDII) w art. 25 ust. 2 przyjęto: „2. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynikające ze stosowania odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego ma od dnia 1 stycznia 2021 r. wynosić co najmniej 70%”. Oznacza to, że zgodnie z założeniami dyrektywy REDII stosowane w transporcie odnawialne paliwa ciekłe i gazowe pochodzenia niebiologicznego muszą spełnić począwszy od 2021 roku wymóg redukcji emisji CO₂ w cyklu życia o 70% w odniesieniu do wartości referencyjnej komparatora paliw kopalnianych równego 94 g CO₂/MJ paliwa finalnego. Dla wodoru próg wymaganego ograniczenia emisyjności wyniesie 11,28 kg CO₂/kgH₂*0,3=3,384 tCO₂/tH₂.	Uwaga uwzględniona Wartość 73,4% wynika z opisu inwestycji KPO B2.1.1. Inwestycje w technologie wodorowe, wytwarzanie, magazynowanie i transport wodoru. Jednak z uwagi na zmianę treści KPO uwaga zostanie uwzględniona.
-----	------	--	--	---	---

				Zaproponowany przez projektodawcę poziom ograniczenia emisji do 3,0 tCO₂e/tH₂ znajduje się jedynie w opisie działalności, w punkcie 3.10 załącznika I do rozporządzenia delegowanego Komisji Europejskiej 2021/2139 z dnia 4 czerwca 2021 określono techniczne kryteria kwalifikacji dla produkcji wodoru w zakresie istotnego wkładu w łagodzenie zmian klimatu (tzw. Taksonomia): „Działalność ta jest zgodna z wymogiem ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia wynoszącym 73,4% w odniesieniu do wodoru [czego wynikiem są emisje gazów cieplarnianych w cyklu życia wynoszące 3 t ekwiwalentu dwutlenku węgla/t H₂] i 70% w odniesieniu do syntetycznych paliw wodoropochodnych w porównaniu z odpowiednikiem kopalnym wynoszącym 94 g ekwiwalentu dwutlenku węgla/MJ analogicznie do podejścia określonego w art. 25 ust. 2 dyrektywy i w załączniku V do tej dyrektywy”. Przywołane techniczne kryteria wskazują, że w tym przypadku działalność można	
--	--	--	--	--	--

				zakwalifikować jako spełniającą wymagania w zakresie istotnego wkładu w łagodzenie zmian klimatu przy ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych o 73,4% w przypadku produkcji wodoru i 70% w odniesieniu do syntetycznych paliw wodoropochodnych równocześnie odwołując się do art. 25 ust. 2 dyrektywy 2018/2021 (co przeanalizowano w punkcie 1 niniejszej analizy). Taksonomia to jedynie narzędzie klasyfikacyjne, które pomaga inwestorom i firmom podejmować świadome decyzje inwestycyjne dotyczące działalności gospodarczej przyjaznej dla środowiska, nie nakłada natomiast na przedsiębiorców konkretnych zobowiązań. Na podobnym stanowisku jak uwagodawcy stoi również stowarzyszenie Hydrogen Europe w swojej analizie pt. Summary and implication of the proposed Delegated Act on GHG calculation methodology for RFNBOs and RCFs under the Renewable Energy Directive, z której również wynika, że próg emisyjności dla wodoru stosowanego do produkcji paliw RFNBO wynosi 3,384 tCO₂e/tH₂.	
72.	PSEW	Art. 1 pkt 1 lit. b (art. 3 pkt 3c) „3c) wodór niskoemisyjny – wodór,	<brak>	Paliwa odnawialne pochodzenia niebiologicznego nie zostały zdefiniowane, jak również brak odesłania do definicji.	Wyjaśnienie Projektodawca nie widzi na ten moment potrzeby wprowadzania definicji

		pochodzący ze źródeł nieodnawialnych, wytworzony w sposób niewyrządzający poważnych szkód dla celów środowiskowych, który spełnia wymóg dotyczący progu redukcji emisji na poziomie 73,4% w porównaniu z wartością odpowiednika kopalnego dla paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego;			„paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego”, która zostanie najpewniej wprowadzona do krajowego porządku prawnego na etapie implementacji dyrektywy RED III.
73.	TGPE	Art. 1 pkt 1 lit. b (art. 3 pkt 3d i 3e)	<brak>	Wprowadzenie dwóch definicji dot. wodoru odnawialnego wprowadza niespójność z REDIII, gdzie za wodór odnawialny uznaje się wodór RFNBO - pochodzący z odnawialnych źródeł innych niż biomasa. Projektowana ustawa wprowadza odrębne definicje „wodoru odnawialnego” (pkt 3d) oraz „wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego” (pkt 3e). Nie jest jasny cel takiego sposobu ujęcia tej kwestii. Należy zwrócić uwagę, że na gruncie regulacji unijnych pojęcie wodoru odnawialnego, zasadniczo jest utożsamiane z wodorem wyprodukowanym zgodnie z metodykami określonymi dla	Wyjaśnienie Istnienie dwóch rodzajów wodoru – odnawialnego i wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego (choć należy podkreślić, że ten drugi także stanowi wodór odnawialny) wynika z założeń KPO. Kamień milowy B17G stanowi część reformy B2.1., reforma ta jest

				odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego na podstawie dyrektywy 2018/2001 (por. np. art. 2 pkt 102c rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu - wersja skonsolidowana). Innymi słowy wodór odnawialny w rozumieniu regulacji unijnych jest wodorem odnawialnym pochodzenia niebiologicznego w rozumieniu projektowanych przepisów polskich. Wprowadzenie na gruncie przepisów krajowych definicji wodoru odnawialnego odmiennej od stosowanej na gruncie regulacji unijnych może powodować niepotrzebne trudności praktyczne na etapie stosowania przepisów polskich. Należy ponadto zauważyć, że wprowadzone do ustawy Prawo energetyczne w projektowanym przepisie art. 3 pkt 3e pojęcie „wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego” nie jest następnie na gruncie tej ustawy w ogóle używane poza jej częścią słownikową. Jedyne odniesienie do tego pojęcia pojawia się dopiero w odniesieniu do zmian do ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych w kontekście celów Krajowych ram polityki rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych, gdzie i tak pojawia się w formie połączonej: „wodór odnawialny i wodór odnawialny pochodzenia niebiologicznego”.	ukierunkowana na nie tylko rozwój wodoru odnawialnego jako takiego, ale i - co wyodrębniono w opisie w KPO - na rozwój wodoru produkowanego przez elektrolizery, czyli w praktyce wodór RFNBO. Skoro reforma B2.1. KPO zatem przewiduje odrębnie kategorię wodoru produkowanego przez elektrolizery (w praktyce jest to współcześnie jedyna metoda wytwarzania odnawialnego wodoru pochodzenia niebiologicznego), to trzeba było wyodrębnić taką kategorię w definicji w ustawie Prawo energetyczne, czego przykładem jest definicja z art. 3 pkt 3d ustawy – Prawo energetyczne. Projektodawca jednocześnie zamierza odróżnić wodór ze źródeł niebiologicznych i biologicznych, mając na uwadze zapisy zarówno dyrektywy
--	--	--	--	---	--

					RED II jak i RED III w tym zakresie.
74.	PSEW	Art. 1 pkt 1 lit. b (art. 3 pkt 3d)		Wprowadzenie dwóch definicji dot. wodoru odnawialnego wprowadza niespójność z REDIII, gdzie za wodór odnawialny uznaje się wodór RFNBO - pochodzący z odnawialnych źródeł innych niż biomasa. Projektowana ustawa wprowadza odrębne definicje „wodoru odnawialnego” (pkt 3d) oraz „wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego” (pkt 3e). Nie jest jasny cel takiego sposobu ujęcia tej kwestii. Należy zwrócić uwagę, że na gruncie regulacji unijnych pojęcie wodoru odnawialnego, zasadniczo jest utożsamiane z wodorem wyprodukowanym zgodnie z metodykami określonymi dla odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego na podstawie dyrektywy 2018/2001 (zob. np. art. 2 pkt 102c rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (wersja skonsolidowana). Innymi słowy wodór odnawialny w rozumieniu regulacji unijnych jest wodorem odnawialnym pochodzenia niebiologicznego w rozumieniu projektowanych przepisów polskich. Wprowadzenie na gruncie przepisów krajowych definicji wodoru odnawialnego odmiennej od stosowanej na gruncie regulacji unijnych może powodować niepotrzebne trudności praktyczne na etapie stosowania przepisów polskich. Należy ponadto zauważyć, że wprowadzone do ustawy Prawo energetyczne w projektowanym	Wyjaśnienie Istnienie dwóch rodzajów wodoru – odnawialnego i wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego (choć należy podkreślić, że ten drugi także stanowi wodór odnawialny) wynika z założeń KPO. Kamień milowy B17G stanowi część reformy B2.1., reforma ta jest ukierunkowana na nie tylko rozwój wodoru odnawialnego jako takiego, ale i - co wyodrębniono w opisie w KPO - na rozwój wodoru produkowanego przez elektrolizery, czyli w praktyce wodór RFNBO. Skoro reforma B2.1. KPO zatem przewiduje odrębnie kategorię wodoru produkowanego przez elektrolizery (w praktyce jest to współcześnie jedyna metoda wytwarzania odnawialnego wodoru

				przepisie art. 3 pkt 3e pojęcie „wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego” nie jest następnie na gruncie tej ustawy w ogóle używane poza jej częścią słownikową. Jedyne odniesienie do tego pojęcia pojawia się dopiero w odniesieniu do zmian do ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych w kontekście celów Krajowych ram polityki rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych, gdzie i tak pojawia się w formie zbitki pojęciowej „wodór odnawialny i wodór odnawialny pochodzenia niebiologicznego”.	pochodzenia niebiologicznego), to trzeba było wyodrębnić taką kategorię w definicji w ustawie Prawo energetyczne, czego przykładem jest definicja z art. 3 pkt 3d ustawy – Prawo energetyczne. Projektodawca jednocześnie zamierza odróżnić wodór ze źródeł niebiologicznych i biologicznych, mając na uwadze zapisy zarówno dyrektywy RED II jak i RED III w tym zakresie.
75.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 1 lit. b Projektu w zakresie dodawanego pkt 3e w art. 3 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: 3e) wodór odnawialny pochodzenia niebiologicznego – wodór pochodzący z odnawialnych źródeł energii innych niż biomasa, wyprodukowany zgodnie z metodykami określonymi dla odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego na podstawie art. 25 ust. 2, 27 ust. 3, 28 ust. 5, 29a ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z	W zakresie definicji legalnej wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego proponujemy dokonanie trzech zmian: 1. Dla zapewnienia spójności nomenklaturalnej z dyrektywą REDII uzasadnione wydaje się wskazanie definicji, że wodór odnawialnych pochodzenia niebiologicznego wytwarzany jest z źródeł odnawialnych innych niż biomasa. 2. Usunięcie odniesienia do sektora transportowego przy opisie metodyk warunkujących uznanie wodoru za wodór odnawialnych pochodzenia niebiologicznego, ze względu na fakt, iż w zmienionej REDII to odniesienie zostało również usunięte.	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca doprecyzuje definicję „wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego” o sformułowanie „innych niż biomasa”. Uwaga nieuwzględniona w zakresie wykreślenia wyrazu „transportowych”.

			21.12.2018, str. 82, Dz. Urz. UE L 311 z 25.09.2020, str. 11, Dz. Urz. UE L 41 z 22.02.2022, str. 37, Dz. Urz. UE L 139 z 18.05.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. L 2413 z 31.10.2023, str. 1);	3. Doprecyzowanie w zakresie metodyk warunkujących uznanie wodoru za wodór odnawialny pochodzenie niebiologicznego również stosowania metodyki określonej w art. 29a ust. 1 REDII. Dodatkowo zwracamy uwagę, iż REDII w ramach art. 30 ust. 1 określa również obowiązki certyfikacji RFNBO.	Odwołanie do dyrektywy zostanie zastąpione bezpośrednim odwołaniem do jednostki redakcyjnej metodyki, więc proponowana zmiana w tym zakresie stała się bezprzedmiotowa.
76.	TGPE	Art. 1 pkt 1 lit. b (Art. 3 pkt 3d)	„3d) wodór odnawialny – wodór wytworzony z energii pochodzącej wyłącznie z odnawialnych źródeł energii, w rozumieniu art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1436, z późn. zm.),”	Definicja legalna wodoru odnawialnego wymaga uzupełnienia , ponieważ wodór może być wytwarzany w elektrolizerach nie będących częścią instalacji odnawialnego źródła energii.	Uwaga uwzględniona Projektodawca zmieni treść definicji wodoru odnawialnego, zgodnie przedstawioną propozycją, aby uwzględniała także wodór odnawialny wytwarzany w elektrolizerach nie będących częścią instalacji odnawialnego źródła energii.
77.	PSEW	Art. 1 pkt 1 lit. b (art. 3 pkt 3e)		Dla zapewnienia spójności z dyrektywą RED powinno być dodane, że ze źródeł odnawialnych innych niż biomasa - tak jest w dyrektywie RED: art. 2 pkt 36: „ paliwa odnawialne pochodzenia niebiologicznego ” (tzw. RFNBO) – oznaczają paliwa ciekłe i gazowe, których wartość energetyczna pochodzi ze źródeł odnawialnych innych niż biomasa;	Uwaga uwzględniona Projektodawca doprecyzuje definicję wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego” o sformułowanie „innych niż biomasa”.
78.	TGPE	Art. 1 pkt 1 lit. b (art. 3 pkt 3e)	<brak>	Dla zapewnienia spójności z dyrektywą RED powinno być dodane, że źródeł odnawialnych innych niż biomasa – zgodnie z dyrektywą RED (art. 2 pkt 36: „ paliwa odnawialne pochodzenia	Uwaga uwzględniona Projektodawca doprecyzuje definicję wodoru odnawialnego

				<i>niebiologicznego” (tzw. RFNBO) – oznaczają paliwa ciekłe i gazowe, których wartość energetyczna pochodzi ze źródeł odnawialnych innych niż biomasa).</i>	pochodzenia niebiologicznego” o sformułowanie „innych niż biomasa”.
79.	PSEW	Art. 1 pkt 1 lit. b (art. 3 pkt 3e) 3e) wodór odnawialny pochodzenia niebiologicznego – wodór pochodzący z odnawialnych źródeł energii, wyprodukowany zgodnie z metodykami określonymi dla odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego na podstawie art. 25 ust. 2, 27 ust. 3, 28 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł	3e) wodór odnawialny pochodzenia niebiologicznego – wodór pochodzący z odnawialnych źródeł energii, wyprodukowany zgodnie z art. 29a ust. 1 oraz z metodykami określonymi dla odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego na podstawie art. 25 ust. 2, 27 ust. 3, 28 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, Dz. Urz. UE L 311 z 25.09.2020, str. 11, Dz. Urz. UE L 41 z 22.02.2022, str. 37, Dz. Urz. UE L 139 z 18.05.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. L 2413 z 31.10.2023, str. 1);”,	W art. 25 ust. 2 (REDII) nie ma delegacji dla metodyki dla RFNBO. Jest już w nim podana dla RFNBO wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych na poziomie 70%. W tym przepisie jest delegacja dla pochodzących z recyklingu paliw węglowych: „Do dnia 1 stycznia 2021 r. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 35 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez ustanowienie odpowiednich minimalnych progów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku pochodzących z recyklingu paliw węglowych w drodze oceny cyklu życia uwzględniającej specyfikę każdego rodzaju paliwa.”. Jeżeli w tym przepisie celem autora było odwołanie się do progu emisyjności dla RFNBO to powinno być tutaj odniesienie do art. 29a ust. 1 w wersji dyrektywy po nowelizacji: „1. Energię z paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego zalicza się na poczet udziału państw członkowskich w energii odnawialnej oraz na poczet celów, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 15a ust. 1, art. 22a ust. 1, art. 23 ust. 1, art. 24 ust. 4 i art. 25 ust. 1, wyłącznie w przypadku, gdy ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynikające z wykorzystywania tych paliw wynosi co najmniej 70 %.	Uwaga częściowa uwzględniona Projektodawca doprecyzuje definicję wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego.

		odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, Dz. Urz. UE L 311 z 25.09.2020, str. 11, Dz. Urz. UE L 41 z 22.02.2022, str. 37, Dz. Urz. UE L 139 z 18.05.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. L 2413 z 31.10.2023, str. 1);”			
80.	TGPE	Art. 1 pkt 1 lit. b (art. 3 pkt 3e) 3e) wodór odnawialny pochodzenia niebiologicznego – wodór pochodzący z odnawialnych źródeł energii, wyprodukowany zgodnie z metodykami określonymi dla odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego na podstawie art. 25 ust. 2 , 27 ust. 3, 28 ust. 5	3e) wodór odnawialny pochodzenia niebiologicznego – wodór pochodzący z odnawialnych źródeł energii, wyprodukowany zgodnie z art. 29a ust. 1 oraz z metodykami określonymi dla odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego na podstawie art. 25 ust. 2, 27 ust. 3, 28 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, Dz. Urz. UE L 311 z 25.09.2020, str. 11, Dz. Urz. UE L 41 z 22.02.2022, str. 37, Dz. Urz. UE L 139 z 18.05.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. L 2413 z 31.10.2023, str. 1);”	W art. 25 ust. 2 (REDII) nie ma delegacji dla metodyki dla RFNBO. Jest już w nim podana dla RFNBO wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych na poziomie 70%. W tym przepisie jest delegacja dla pochodzących z recyklingu paliw węglowych: <i>„Do dnia 1 stycznia 2021 r. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 35 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez ustanowienie odpowiednich minimalnych progów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku pochodzących z recyklingu paliw węglowych w drodze oceny cyklu życia uwzględniającej specyfikę każdego rodzaju paliwa.”.</i> Jeżeli w tym przepisie celem projektowanej regulacji było odwołanie się do progu emisyjności dla RFNBO to powinno być tutaj odniesienie do art. 29a ust. 1 w wersji dyrektywy po nowelizacji:	Uwaga uwzględniona Projektodawca doprecyzuje definicję wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego.

		dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, Dz. Urz. UE L 311 z 25.09.2020, str. 11, Dz. Urz. UE L 41 z 22.02.2022, str. 37, Dz. Urz. UE L 139 z 18.05.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. L 2413 z 31.10.2023, str. 1);",		„1. Energię z paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego zalicza się na poczet udziału państw członkowskich w energii odnawialnej oraz na poczet celów, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 15a ust. 1, art. 22a ust. 1, art. 23 ust. 1, art. 24 ust. 4 i art. 25 ust. 1, wyłącznie w przypadku, gdy ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynikające z wykorzystywania tych paliw wynosi co najmniej 70 %.	
81.	ORLEN	art. 1 pkt 1 lit. b projektu UD36 w części wprowadzającej art. 3 pkt 3d ustawy - Prawo energetyczne ¹ art. 8 pkt 1 lit. c projektu UD36	„3d) wodór odnawialny --wodór odnawialny wytworzony z odnawialnych źródeł energii , w rozumieniu art. 2 pkt 22 36a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1436, z późn. zm.), w instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu tej ustawy;	Zwracamy uwagę, że w ustawie o odnawialnych źródłach energii znajduje się już definicja „wodoru odnawialnego”. W związku z powyższym wątpliwości z punktu widzenia techniki prawodawczej budzić może stworzenie przez Projektodawcę odesłania do definicji „odnawialnych źródeł energii” oraz „instalacji odnawialnego źródła energii”, w sytuacji w której istnieje możliwość bezpośredniego odniesienia się do definicji „wodoru odnawialnego”. Takie rozwiązanie zapewniłoby	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca zamierza dokonać również zmiany w definicji „wodoru odnawialnego” zawartej obecnie w ustawie o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2023 r.

¹ Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. 2024 poz. 266 ze zm.).

		art. 9 pkt 1 lit. c projektu UD36	e) pkt 36a otrzymuje brzmienie: „36a) wodór odnawialny – wodór odnawialny w rozumieniu art. 3 pkt 3d ustawy Prawo energetyczne z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;” (...) e) pkt 28c otrzymuje brzmienie: „28c) wodór odnawialny – wodór odnawialny w rozumieniu art. 3 pkt 3d ustawy Prawo energetyczne z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;”	systemową spójność pomiędzy przepisami ustawy – Prawo energetyczne a ustawą o odnawialnych źródłach energii. Z powyższych względów należy również usunąć projektowaną zmianę w art. 8 pkt 1 lit. c oraz art. 9 pkt 1 lit. c, który zmienia ustawę z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych .	poz. 1436), dlatego też takie odwołanie byłoby nieprawidłowe. Równocześnie, zdaniem projektodawcy celem uporządkowania terminologii dla wodoru, wszystkie podstawowe definicje powinny znajdować się w ustawie PE, zaś odwołania w pozostałych aktach prawnych.
82.	PSEW	Art. 1 pkt 1 lit. b (art. 3 pkt 3e)	<brak>	Brakuje w przepisie odniesienia do obowiązku certyfikacji RFNBO - art. 30 ust. 1 dyrektywy RED (po nowelizacji dyrektywy RED, wersja skonsolidowana).	Wyjaśnienie Projektodawca nie planuje wprowadzać zmian w tym obszarze w obecnym projekcie ustawy. Nie wyklucza jednak jej wprowadzenia przy kolejnych nowelizacjach uPE.
83.	ORLEN	art. 1 pkt 1 lit. b projektu UD36 w części wprowadzającej art. 3 pkt 3e	Aktualizacja odesłań w projektowanym art. 3 pkt 3e ustawy – Prawo energetyczne. Obecnie właściwe kryteria	Zastosowane przez Projektodawcę odesłanie jest nieaktualne, bowiem jednostki redakcyjne, do których odwołano się w definicji (art. 25 ust. 2, 27 ust. 3, 28 ust. 5 Dyrektywy RED II) ² po	Uwaga uwzględniona

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych.

		ustawy – Prawo energetyczne.	wynikają z art. 27 ust. 6, art. 29a Dyrektywy RED II oraz rozporządzeń delegowanych 2023/1184 i 2023/1185. Należy określić również sposób weryfikacji spełnienia tych kryteriów przez wodór odnawialny pochodzenia niebiologicznego i uspołnić tę definicję z definicją proponowaną w ramach prac nad projektem UC 28.	wejściu w życie Dyrektywy RED III³ mają już inną treść. Dodatkowo, należałoby wskazać, w jaki sposób weryfikowane będzie spełnienie wymagań określonych przez: 1) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/1184 z dnia 10 lutego 2023 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 przez ustanowienie unijnej metodyki określającej szczegółowe zasady produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego; 2) Rozporządzenie delegowane 2023/1185 uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 poprzez ustanowienie minimalnego progu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku pochodzących z recyklingu paliw węglowych oraz poprzez określenie metodyki oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, uzyskanego dzięki odnawialnym ciekłym i gazowym paliwom transportowym pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzącym z recyklingu paliwom węglowym.	
--	--	------------------------------	--	---	--

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca dyrektywę Rady (UE) 2015/652.

				Taki sposób został wskazany m.in. w art. 30 Dyrektywy RED II (tzw. uznane systemy certyfikacji). W ramach projektu UC28 transponowane będą przepisy dotyczące m.in. certyfikacji paliw RFNBO. W kontekście definicji „wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego” zwracamy uwagę na równolegle toczące się prace nad projektem UC28 i zgłoszoną w przez ORLEN S.A. uwagę w ramach konsultacji publicznych. Obecnie ustawa o biokomponentach w art. 2 ust. 1 pkt 23 i kolejnych przepisach posługuje się definicją inne „paliwa odnawialne”, które oznaczają paliwa pochodzące z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1436, 1597, 1681 i 1762), z wyłączeniem paliw pochodzących z biomasy, stosowane w transporcie. W związku z implementacją przepisów RED II należałoby rozważyć zastąpienie ww. definicji pojęcia „inne paliwa odnawialne”, zawartą w tej dyrektywie definicją pojęcia „odnawialne ciekłe i gazowe paliwa transportowe pochodzenia niebiologicznego”. Zgodnie z dyrektywą oznaczają one paliwa ciekłe lub gazowe wykorzystywane w sektorze transportu inne niż biopaliwa lub biogaz, których wartość energetyczna pochodzi ze źródeł odnawialnych innych niż biomasa (art. 2 pkt 36 RED II). Wprowadzona dyrektywą RED III zmiana zmodyfikowała ww. definicję w następujący sposób: „paliwa odnawialne pochodzenia	
--	--	--	--	--	--

				niebiologicznego” oznaczają paliwa ciekłe i gazowe, których wartość energetyczna pochodzi ze źródeł odnawialnych innych niż biomasa. Powinno to zatem znaleźć odzwierciedlenie w ww. definicji „wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego.”	
84.	TGPE	Art. 1 pkt 1 lit. b (art. 3 pkt 3e)	<brak>	Brakuje w przepisie odniesienia do obowiązku certyfikacji RFNBO - art. 30 ust. 1 dyrektywy RED (po nowelizacji dyrektywy RED, wersja skonsolidowana).	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca nie planuje wprowadzać zmian w tym obszarze w obecnym projekcie ustawy. Nie wyklucza jednak jej wprowadzenia przy kolejnych nowelizacjach uPE.
85.	Grupa Azoty	Art. 1 pkt 1 lit. c Projektu w zakresie zmienianego pkt 6a w art. 3 PrEnerg.	<brak>	Zaproponowana zmiana ma stanowić wyłączenie spod zakresu definicji legalnej „sprzedaż[y]” tankowania pojazdów wodorem na stacjach wodoru. Nie może być również wątpliwości, że sprzedaż wodoru, będącego nośnikiem energii, wykorzystywanego do celów energetycznych jest objęta zakresem przedmiotowej definicji, gdyż mieści się w zakresie pojęcia „paliw”. Jednakże takie wątpliwości w obrocie prawnym mogą się już pojawić w przypadku prowadzenia działalności sprzedaży wodoru jako surowca do procesów technologicznych a zatem w swym przeznaczeniu niestanowiącego nośnika energii chemicznej. Jak wskazuje doświadczenie wynikające z stosowania przepisów akcyzowych (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 17 maja 2017 r., sygn. akt I SA/Sz 262/17, LEX nr 3353001) kwestia	Uwaga nieuwzględniona Należy zauważyć, że w przypadku paliw gazowego obecnie ustawodawca nie różnicuje wykorzystania paliwa gazowego na cele energetyczne i nieenergetyczne, nakładające na oba sposoby wykorzystania te same zasady.

				rozróżnienia przeznaczenia danego towaru może mieć istotny wpływ na wykładnie przepisów.	
86.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 1 lit. c Projektu w zakresie zmienianego pkt 6a w art. 3 PrEnerg.	<brak>	Zaproponowana zmiana ma stanowić wyłączenie spod zakresu definicji legalnej „sprzedaż[y]” tankowania pojazdów wodorem na stacjach wodoru. Nie może być również wątpliwości, że sprzedaż wodoru, będącego nośnikiem energii, wykorzystywanego do celów energetycznych jest objęta zakresem przedmiotowej definicji, gdyż mieści się w zakresie pojęcia „paliw”. Jednakże takie wątpliwości w obrocie prawnym mogą się już pojawić w przypadku prowadzenia działalności sprzedaży wodoru jako surowca do procesów technologicznych a zatem w swym przeznaczeniu niestanowiącego nośnika energii chemicznej. Jak wskazuje doświadczenie wynikające z stosowania przepisów akcyzowych (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 17 maja 2017 r., sygn. akt I SA/Sz 262/17, LEX nr 3353001) kwestia rozróżnienia przeznaczenia danego towaru może mieć istotny wpływ na wykładnie przepisów.	Uwaga nieuwzględniona . Jednocześnie należy zauważyć, że w przypadku paliw gazowego obecnie ustawodawca nie różnicuje wykorzystania paliwa gazowego na cele energetyczne i nieenergetyczne, nakładające na oba sposoby wykorzystania.
87.	IEPiOE	Art. 1 pkt 1 lit. c Projektu w zakresie zmienianego pkt 6a w art. 3 PrEnerg.	<brak>	Zaproponowana zmiana ma stanowić wyłączenie spod zakresu definicji legalnej „sprzedaż[y]” tankowania pojazdów wodorem na stacjach wodoru. Nie może być również wątpliwości, że sprzedaż wodoru, będącego nośnikiem energii, wykorzystywanego do celów energetycznych jest objęta zakresem przedmiotowej definicji, gdyż mieści się w zakresie pojęcia „paliw”. Jednakże takie wątpliwości w obrocie prawnym mogą się już pojawić w przypadku prowadzenia działalności sprzedaży wodoru jako surowca do procesów technologicznych a zatem w swym	Projektodawca przyjął uwagę do wiadomości. Jednocześnie należy zauważyć, że w przypadku paliw gazowego obecnie ustawodawca nie różnicuje wykorzystania paliwa gazowego na cele energetyczne i nieenergetyczne,

				przeznaczeniu niestanowiącego nośnika energii chemicznej. Jak wskazuje doświadczenie wynikające z stosowania przepisów akcyzowych (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 17 maja 2017 r., sygn. akt I SA/Sz 262/17, LEX nr 3353001) kwestia rozróżnienia przeznaczenia danego towaru może mieć istotny wpływ na wykładnie przepisów.	nakładające na oba sposoby wykorzystania.
88.	PIPC	Art. 1 pkt 1 lit. c Projektu w zakresie zmienianego pkt 6a w art. 3 PrEnerg.	<brak>	Zaproponowana zmiana ma stanowić wyłączenie spod zakresu definicji legalnej „sprzedaż[y]” tankowania pojazdów wodorem na stacjach wodoru. Nie może być również wątpliwości, że sprzedaż wodoru, będącego nośnikiem energii, wykorzystywanego do celów energetycznych jest objęta zakresem przedmiotowej definicji, gdyż mieści się w zakresie pojęcia „paliw”. Jednakże takie wątpliwości w obrocie prawnym mogą się już pojawić w przypadku prowadzenia działalności sprzedaży wodoru jako surowca do procesów technologicznych a zatem w swym przeznaczeniu niestanowiącego nośnika energii chemicznej. Jak wskazuje doświadczenie wynikające z stosowania przepisów akcyzowych (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 17 maja 2017 r., sygn. akt I SA/Sz 262/17, LEX nr 3353001) kwestia rozróżnienia przeznaczenia danego towaru może mieć istotny wpływ na wykładnie przepisów.	Projektodawca przyjął uwagę do wiadomości. Jednocześnie należy zauważyć, że w przypadku paliw gazowego obecnie ustawodawca nie różnicuje wykorzystania paliwa gazowego na cele energetyczne i nieenergetyczne, nakładające na oba sposoby wykorzystania.
89.	PSG	Art. 1 pkt 1, lit n projektu ustawy –	Do rozważenia rozszerzenie definicji przedsiębiorstwa	Proponowane definicje operatorów systemu wodorowego odwołują się do pojęcia	Uwaga nieuwzględniona

		dot. dodawanych pkt 28d, 88, 89, 90 w art. 3 ustawy Prawo energetyczne	energetycznego, określonej w art. 3 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne.	przedsiębiorstwa energetycznego, zdefiniowanego w art. 3 pkt 12 ustawy. W projekcie nowelizacji tej ustawy nie proponuje się zmiany definicji przedsiębiorstwa energetycznego, która obecnie nie uwzględnia działalności gospodarczej w zakresie wodoru, chyba żeby uznać wodór za paliwo gazowe. Konsekwencją takiego podejścia może być wykluczenie możliwości pełnienia roli operatora systemu wodorowego przez podmiot, który prowadzi działalność gospodarczą w zakresie wyłącznie transportu wodoru.	Obecna definicja przedsiębiorstwa energetycznego zawarta w art. 3 pkt. 12 ustawy Prawo energetyczne wskazuje, że jest to podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji paliw albo energii lub obrotu nimi. W związku z tym, że wodór został uznany w przedmiotowym projekcie ustawy za paliwo, nie ma potrzeby aby wprowadzać zmiany w zakresie definicji przedsiębiorstwa energetycznego.
90.	PGE	Art. 1 pkt 1 lit. j (Art. 3 pkt 28c)	Proponujemy rezygnację ze zmiany.	Zaproponowana definicja legalna utrudnia tworzenie systemów łączących wodór z innymi gazami w sposób inny niż połączenie kapitałowe, a w szczególności stosowanie fizycznie zmieszanych gazów.	Uwaga nieuwzględniona Definicja operatora systemu połączonego jest spójna z regulacjami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazów odnawialnych i gazu

					ziemnego oraz wodoru, określając w konkretny sposób łączenie obu systemów tj. gazowego i wodorowego.
91.	ORLEN	art. 1 pkt 1 lit. k projektu UD36 w części wprowadzającej art. 3 pkt 45 lit. c ustawy – Prawo energetyczne art. 8 pkt 1 lit. a projektu UD 36	Uspójnienie redakcyjne z równolegle procedowanym projektem ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (UC 28).	W równolegle procedowanym projekcie UC 28 Projektodawca również dodaje lit. c o innej treści. Podobny problem dotyczy ponadto projektowanego art. 2 pkt 25a ustawy o odnawialnych źródłach energii, gdzie definicja „operatora systemu wodorowego” pokrywa się z równolegle wprowadzaną definicją „paliw gazowych z biomasy”. Z tego względu postulujemy uspójnienie redakcyjne obu projektów, tj. projektu UD36 i projektu UC28.	Uwaga uwzględniona Projektodawca dokona uspójnienia przepisów z projektem UC28.
92.	IGG (jako całość)	Art. 1 pkt 19 lit. k projektu ustawy (art. 9h ust. 8 ustawy – Prawo energetyczne)	<brak>	Niepotrzebne zastąpienie kropki średnikiem w art. 9h ust. 8 pkt 7 ustawy – Prawo energetyczne – poprawka redakcyjna Zgodnie z projektem ustawy w przepisie art. 9h ust. 8 pkt 7 planuje się zastąpić kropkę średnikiem. Należy zauważyć, że w tym przepisie jest już średnik, co wynika z ogłoszonego 28 lutego 2024 r. ujednoliconego tekstu ustawy – Prawo energetyczne. Wobec powyższego postuluje się zrezygnować z tej zmiany.	Uwaga uwzględniona
93.	PGE	Art. 1 pkt 1 lit. m (Art. 3 pkt 59a)	„59a) magazynowanie energii – magazynowanie energii elektrycznej lub przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę	Zaproponowana definicja legalna magazynowania energii prowadzi do wyeliminowania magazynowania energii jako energii chemicznej paliw innych niż wodór, czyli np. paliw syntetycznych. Proponujemy inne	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca przyjmuje ze zrozumieniem obawę,

			wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci energii chemicznej paliwa, lub magazynowanie energii z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej, przechowanie tej energii, a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii;"	brzmienie definicji legalnej magazynowania energii.	że może dojść zdaniem do wyeliminowania magazynowania paliw innych niż wodór jako magazynowania energii, choć podkreśla, że wyrazy „w tym” są użyte do wyróżnienia przykładu formy magazynowania energii, a nie katalogu zamkniętego form magazynowania energii. W związku z ww. wymienioną obawą proponuje się zastąpić słowo „wodoru” słowem „paliwa”. Wyrażenie „energii chemicznej paliwa” jest zdaniem projektodawcy zbyt skomplikowane oraz wymagałoby zdefiniowania pojęcia „energia chemiczna”, stąd projektodawca zaproponował wyraz „paliwa”.
94.	PFGT	Art. 1 pkt 1 lit. m projektu w zakresie nowelizacji pkt 59a w art. 3 PE	59a) magazynowanie energii – a) magazynowanie energii elektrycznej lub b) przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci	Obecne brzmienie w projekcie cyt. “magazynowanie energii – magazynowanie energii elektrycznej lub przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci	Uwaga uwzględniona W związku z Uwagą będącą przedmiotem stanowiska oraz w związku z innych Uwag „magazynowanie energii” nie będzie wymagało

			elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci wodoru, a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii; c) lub magazynowanie energii z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej, przechowanie tej energii, a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii;	wodoru, lub magazynowanie energii z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej, przechowanie tej energii, a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii;" sugeruje w odniesieniu do ostatniego fragmentu "a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii", sugeruje, że "wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii" ma zastosowanie jedynie do ostatniego ze wskazanych w definicji sposobów magazynowania energii. W kontekście wskazanych sposobów magazynowania energii ich systematyka, zgodnie z projektem wygląda jak poniżej: a) magazynowanie energii elektrycznej; b) przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci wodoru; c) magazynowanie energii z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej, przechowanie tej energii, a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii. Takie podejście nie znajduje uzasadnienia w kontekście wskazanego w pkt b) sposobu magazynowania energii, odnoszącego się do przetworzenia do postaci wodoru.	wykorzystania w postaci innego nośnika energii (np. magazynowany wodór nie będzie musiał być konieczne wykorzystany w postaci energii elektrycznej czy innego nośnika niebędącego wodorem) – w tym celu zostanie dopracowana definicja z art. 3 pkt 59a. Projektodawca jest zdania, że likwidacja odniesienia wykorzystania energii w postaci innego nośnika energii pozwoli na zachowanie spójności przez definicję z art. 3 pkt 59a PE oddając należycie intencje Projektodawcy.
95.	IGG (jako całość)	Art. 1 pkt 1 lit. m projektu ustawy (art. 3 pkt 59a ustawy – Prawo energetyczne)	art. 3 ustawy – Prawo energetyczne 59a) magazynowanie energii: a) magazynowanie energii elektrycznej lub	Doprecyzowanie pojęcia magazynowania energii Zaproponowane w projekcie ustawy pojęcie magazynowania energii nie jest precyzyjne.	Uwaga uwzględniona W związku z Uwagą będącą przedmiotem stanowiska oraz w

		b) przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci wodoru, przechowanie tej energii, a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii, lub c) przetworzenie energii elektrycznej pobranej z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej, przechowanie tej energii, a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii;	Próba redakcyjnego ujęcia tego pojęcia stanowi modyfikację obecnie obowiązującego przepisu. Zgodnie z art. 3 pkt 59a ustawy – Prawo energetyczne magazynowaniem energii jest magazynowanie energii elektrycznej lub przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, przechowanie tej energii, a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii. Można domniemać, że celem zaproponowanej zmiany jest jednoznaczne przesądzenie, że w ramach magazynowania energii dopuszczalne jest przetworzenie energii elektrycznej do postaci wodoru oraz że magazynowanie energii obejmuje także magazynowanie energii z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej. Redakcja przepisu podaje w wątpliwość powyższy zamiar. Ostatni fragment przepisu – „przechowywanie tej energii, a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii” – zdaje się odnosić wyłącznie do trzeciego, nowego wariantu magazynowania energii, czyli magazynowania energii z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej. Zapewne w zamierzeniu projektodawców było objęcie tym ostatnim także drugiego wariantu magazynowania energii (nie może to dotyczyć pierwszego wariantu, ponieważ magazynowanie energii elektrycznej wiąże się zawsze z powrotnym przetworzeniem do postaci energii elektrycznej, zgodnie z art. 3 pkt 59 ustawy – Prawo energetyczne).	związku z innymi Uwag „magazynowanie energii” nie będzie wymagało wykorzystania w postaci innego nośnika energii (np. magazynowany wodór nie będzie musiał być konieczne wykorzystany w postaci energii elektrycznej czy innego nośnika niebędącego wodorem) – w tym celu zostanie dopracowana definicja z art. 3 pkt 59a. Projektodawca jest zdania, że likwidacja odniesienia wykorzystania energii w postaci innego nośnika energii pozwoli na zachowanie spójności przez definicję z art. 3 pkt 59a PE oddając należycie intencje Projektodawcy.
--	--	--	---	--

				Postuluje się zmianę redakcyjną, która może w lepszy sposób oddać intencję projektodawcy.	
96.	IGG (Gas Storage Poland)	art. 1 pkt 1 lit. m projektu ustawy (art. 3 pkt 59a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, dalej „ustawa – Prawo energetyczne”)	<brak>	Doprecyzowanie definicji terminu „magazynowanie energii” Projektowany przepis art. 3 pkt 59a ustawy – Prawo energetyczne ma zawierać definicję terminu „magazynowanie energii”. Magazynowaniem energii ma być określane magazynowanie energii elektrycznej lub przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci wodoru, przechowanie tej energii, a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii. W ocenie Gas Storage Poland sp. z o.o. przytoczona definicja nie jest w pełni zrozumiała. Najprawdopodobniej w założeniu projektodawców było, aby w ramach magazynowania energii dopuścić działanie polegające na przetworzeniu energii elektrycznej do innej postaci energii, przechowanie jej w takiej postaci energii oraz wykorzystanie jej w takiej postaci. Trudno jednak uznać, aby wynikało to z projektowanej treści przepisu art. 3 pkt 59a ustawy – Prawo energetyczne. Projektowany przepis mówi najpierw o przetworzeniu energii elektrycznej do innej postaci energii, zaś jej wykorzystanie odnosi się do innego nośnika energii. Po pierwsze, wątpliwe jest czy projektodawcy prawidłowo posłużyli się w pierwszej kolejności określeniem innej postaci energii, a potem innego nośnika energii (skoro	Uwaga uwzględniona W związku z Uwagą będącą przedmiotem stanowiska oraz w związku z innych Uwag „magazynowanie energii” nie będzie wymagało wykorzystania w postaci innego nośnika energii (np. magazynowany wodór nie będzie musiał być koniecznie wykorzystany w postaci energii elektrycznej czy innego nośnika niebędącego wodorem) – w tym celu zostanie dopracowana definicja z art. 3 pkt 59a.

				chodzić ma o inną postać energii to powinna zostać zachowana spójność i w drugiej kolejności także należałoby posłużyć się określeniem „inna postać energii”). Po drugie, wątpliwe jest w stosunku do czego nośnik energii ma być inny, tj. w stosunku do energii elektrycznej, czy w stosunku do innej postaci energii przechowywanej w ramach magazynowania energii. Biorąc pod uwagę powyższe wątpliwości Gas Storage Poland sp. z o.o. dostrzega potrzebę doprecyzowania projektowanego przepisu.	
97.	SPW	Art. 1 pkt 1 lit. m projektu w zakresie nowelizacji pkt 59a w art. 3 PE	59a) magazynowanie energii – a) magazynowanie energii elektrycznej lub b) przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci wodoru, a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii; c) lub magazynowanie energii z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej, przechowanie tej energii, a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii;	Obecne brzmienie w projekcie cyt. “magazynowanie energii – magazynowanie energii elektrycznej lub przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci wodoru, lub magazynowanie energii z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej, przechowanie tej energii, a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii;” sugeruje w odniesieniu do ostatniego fragmentu “a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii”, sugeruje, że “wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii” ma zastosowanie jedynie do ostatniego ze wskazanych w definicji sposobów magazynowania energii. W kontekście wskazanych sposobów magazynowania energii ich systematyka, zgodnie z projektem wygląda jak poniżej: d) magazynowanie energii elektrycznej;	Uwaga uwzględniona W związku z Uwagą będącą przedmiotem stanowiska oraz w związku z innych Uwag „magazynowanie energii” nie będzie wymagało wykorzystania w postaci innego nośnika energii (np. magazynowany wodór nie będzie musiał być koniecznie wykorzystany w postaci energii elektrycznej czy innego nośnika niebędącego wodorem) – w tym celu zostanie dopracowana definicja z art. 3 pkt 59a.

				e) przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci wodoru; f) magazynowanie energii z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej, przechowanie tej energii, a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii. Takie podejście nie znajduje uzasadnienia w kontekście wskazanego w pkt b) sposobu magazynowania energii, odnoszącego się do przetworzenia do postaci wodoru.	Projektodawca jest zdania, że likwidacja odniesienia wykorzystania energii w postaci innego nośnika energii pozwoli na zachowanie spójności przez definicję z art. 3 pkt 59a PE oddając należycie intencje Projektodawcy.
98.	TGPE	Art. 1 pkt 1 lit. m (Art. 3 pkt 59a)	„59a) magazynowanie energii – magazynowanie energii elektrycznej lub przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci energii chemicznej paliwa, lub magazynowanie energii z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej, przechowanie tej energii, a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii;”	Zaproponowana definicja legalna magazynowania energii prowadzi do wyeliminowania magazynowania energii jako energii chemicznej paliw innych niż wodór, czyli np. paliw syntetycznych. Proponujemy inne brzmienie definicji legalnej magazynowania energii.	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca przyjmuje ze zrozumieniem obawę, że może dojść zdaniem do wyeliminowania magazynowania paliw innych niż wodór jako magazynowania energii, choć podkreśla, że wyrazy „w tym” są użyte do wyróżnienia przykładu formy magazynowania energii, a nie katalogu zamkniętego form magazynowania energii. W związku z ww. wymienioną

					obawą proponuje się zastąpić słowo „wodoru” słowem „paliwa”. Wyrażenie „energii chemicznej paliwa” jest zdaniem projektodawcy zbyt skomplikowane oraz wymagałoby zdefiniowania pojęcia „energia chemiczna”, stąd projektodawca zaproponował wyraz „paliwa”.
99.	ORLEN	art. 1 pkt 1 lit. m projektu UD36 w części wprowadzającej art. 3 pkt 59a ustawy – Prawo energetyczne	Odpowiednie doprecyzowanie definicji „magazynowania energii”.	Projektowany przepis art. 3 pkt 59a ustawy – Prawo energetyczne ma zawierać definicję terminu „magazynowanie energii”. Magazynowaniem energii ma być określane magazynowanie energii elektrycznej lub przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci wodoru, przechowanie tej energii, a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii. Przytoczona definicja nie jest w pełni zrozumiała. Najprawdopodobniej w założeniu Projektodawcy było, aby w ramach magazynowania energii dopuścić działanie polegające na przetworzeniu energii elektrycznej do innej postaci energii, przechowanie jej w	Uwaga uwzględniona W związku z Uwagą będącą przedmiotem stanowiska oraz w związku z innych Uwag „magazynowanie energii” nie będzie wymagało wykorzystania w postaci innego nośnika energii (np. magazynowany wodór nie będzie musiał być koniecznie wykorzystany w postaci energii elektrycznej czy innego nośnika niebędącego wodorem) – w tym celu zostanie dopracowana definicja z art. 3 pkt 59a.

				takiej postaci energii oraz wykorzystanie jej w takiej postaci. Trudno jednak uznać, aby wynikało to z projektowanej treści przepisu art. 3 pkt 59a ustawy – Prawo energetyczne. Projektowany przepis mówi najpierw o przetworzeniu energii elektrycznej do innej postaci energii, zaś jej wykorzystanie odnosi się do innego nośnika energii. Po pierwsze, wątpliwe jest czy Projektodawca prawidłowo posłużył się w pierwszej kolejności określeniem innej postaci energii, a potem innego nośnika energii (skoro chodzić ma o inną postać energii to powinna zostać zachowana spójność i w drugiej kolejności także należałoby posłużyć się określeniem „inna postać energii”). Po drugie, wątpliwe jest w stosunku do czego nośnik energii ma być inny, tj. w stosunku do energii elektrycznej, czy w stosunku do innej postaci energii przechowywanej w ramach magazynowania energii. Biorąc pod uwagę powyższe wątpliwości dostrzegamy potrzebę doprecyzowania projektowanego przepisu.	
100.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 1 lit. m Projektu w zakresie zmienianego pkt 59a w art. 3 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: 59a) magazynowanie energii: a) magazynowanie energii elektrycznej (czyli przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą	Projektowany przepis art. 3 pkt 59a ustawy – Prawo energetyczne zmienia definicję legalną terminu „magazynowanie energii”. W celu ułatwienia wykładni definicji można rozpisać metody magazynowania energii zawarte w wymieniony przepisie wskazując, że przez magazynowanie energii należy rozumieć: 1) magazynowanie energii elektrycznej (czyli przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca zmodyfikuje definicję magazynowania energii.

			przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, przechowanie tej energii, a następnie ponowne jej przetworzenie na energię elektryczną) lub b) przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci wodoru, lub c) magazynowanie energii z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej, przechowanie tej energii, - a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii. Dodatkowo zwracamy się z prośbą o weryfikację wykładni przepisu oraz ewentualne doprecyzowania w redakcji przepisu, w sytuacji gdyby wykładnia ta nie była zgodną z intencją projektodawców.	lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, przechowanie tej energii, a następnie ponowne jej przetworzenie na energię elektryczną) lub 2) przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci wodoru, lub 3) magazynowanie energii z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej, przechowanie tej energii, - a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii. W ramach Projektu zmieniana jest część zawarta w pkt 2 oraz dodawany jest nowy zakres wyróżniony powyżej jako punkt 3. Natomiast pkt 2 może nastroić problemów interpretacyjnych w zakresie jego wykładni po wprowadzonych zmianach. Zwracamy się z prośbą o weryfikację prawidłowości poniższej wykładni: Pkt 2 w kontekście gospodarki wodorowej opisuje sytuację, w której funkcjonuje istniejąca instalacja produkująca wodór zasilana energią elektryczną z sieci albo źródło wytwórcze energii elektrycznej jest także przyłączone do sieci, natomiast ma możliwość bezpośredniego	
--	--	--	--	---	--

				zasilania instalacji produkującej wodór stanowiący „inną postać energii” w myśl przepisu. Aby takie działanie magazynowanie mogło zostać uznane za magazynowanie energii wodór będący „inną postacią energii” musi zostać wykorzystany w postaci „innego nośnika energii”. Zatem magazynowaniem energii będzie sytuacja, gdy wodór jako nośnik energii chemicznej (postać energii) zostanie wykorzystany w postaci innego nośnika energii (np. energii elektrycznej czy ciepła).	
101.	Gas Storage Poland	art. 1 pkt 1 lit. m projektu ustawy (art. 3 pkt 59a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, dalej „ustawa – Prawo energetyczne”)	<brak>	Doprecyzowanie definicji terminu „magazynowanie energii” Projektowany przepis art. 3 pkt 59a ustawy – Prawo energetyczne ma zawierać definicję terminu „magazynowanie energii”. Magazynowaniem energii ma być określane magazynowanie energii elektrycznej lub przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci wodoru, przechowanie tej energii, a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii. W ocenie Gas Storage Poland sp. z o.o. przytoczona definicja nie jest w pełni zrozumiała. Najprawdopodobniej w założeniu projektodawców było, aby w ramach magazynowania energii dopuścić działanie polegające na przetworzeniu energii elektrycznej do innej postaci energii, przechowanie jej w takiej postaci energii oraz wykorzystanie jej w takiej postaci. Trudno	Uwaga uwzględniona W związku z Uwagą będącą przedmiotem stanowiska oraz w związku z innymi Uwag „magazynowanie energii” nie będzie wymagało wykorzystania w postaci innego nośnika energii (np. magazynowany wodór nie będzie musiał być koniecznie wykorzystany w postaci energii elektrycznej czy innego nośnika niebędącego wodorem) – w tym celu zostanie dopracowana definicja z art. 3 pkt 59a.

				jednak uznać, aby wynikało to z projektowanej treści przepisu art. 3 pkt 59a ustawy – Prawo energetyczne. Projektowany przepis mówi najpierw o przetworzeniu energii elektrycznej do innej postaci energii, zaś jej wykorzystanie odnosi się do innego nośnika energii. Po pierwsze, wątpliwe jest czy projektodawcy prawidłowo posłużyli się w pierwszej kolejności określeniem innej postaci energii, a potem innego nośnika energii (skoro chodzić ma o inną postać energii to powinna zostać zachowana spójność i w drugiej kolejności także należałoby posłużyć się określeniem „inna postać energii”). Po drugie, wątpliwe jest w stosunku do czego nośnik energii ma być inny, tj. w stosunku do energii elektrycznej, czy w stosunku do innej postaci energii przechowywanej w ramach magazynowania energii. Biorąc pod uwagę powyższe wątpliwości Gas Storage Poland sp. z o.o. dostrzega potrzebę doprecyzowania projektowanego przepisu.	
102.	Grupa Azoty	Art. 1 pkt 1 lit. m Projektu w zakresie zmienianego pkt 59a w art. 3 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: 59a) magazynowanie energii: a) magazynowanie energii elektrycznej (czyli przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, przechowanie tej energii, a	Projektowany przepis art. 3 pkt 59a ustawy – Prawo energetyczne zmienia definicję legalną terminu „magazynowanie energii”. W celu ułatwienia wykładni definicji można rozpisać metody magazynowania energii zawarte w wymieniony przepisie wskazując, że przez magazynowanie energii należy rozumieć: 4) magazynowanie energii elektrycznej (czyli przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, przechowanie tej energii, a następnie	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca przyjmie definicję magazynowania energii w brzmieniu zaproponowanym przez Uragodawcę. Projektodawca zastrzega, że brzmienie definicji z art. 3 pkt 59a będzie jednak względem brzmienia

			następnie ponowne jej przetworzenie na energię elektryczną) lub b) przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci wodoru, lub c) magazynowanie energii z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej, przechowanie tej energii, - a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii. Dodatkowo zwracamy się z prośbą o weryfikację wykładni przepisu oraz ewentualne doprecyzowania w redakcji przepisu, w sytuacji gdyby wykładnia ta nie była zgodną z intencją projektodawców.	ponowne jej przetworzenie na energię elektryczną) lub 5) przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci wodoru, lub 6) magazynowanie energii z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej, przechowanie tej energii, - a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii. W ramach Projektu zmieniana jest część zawarta w pkt 2 oraz dodawany jest nowy zakres wyróżniony powyżej jako punkt 3. Natomiast pkt 2 może nastroić problem interpretacyjnych w zakresie jego wykładni po wprowadzonych zmianach. Zwracamy się z prośbą o weryfikację prawidłowości poniższej wykładni: Pkt 2 w kontekście gospodarki wodorowej opisuje sytuację, w której funkcjonuje istniejąca instalacja produkująca wodór zasilana energią elektryczną z sieci albo źródło wytwórcze energii elektrycznej jest także przyłączone do sieci, natomiast ma możliwość bezpośredniego zasilania instalacji produkującej wodór stanowiący „inną postać energii” w myśl przepisu. Aby takie działanie magazynowanie mogło zostać uznane za magazynowanie energii wodór będący „inną postacią energii” musi zostać wykorzystany w postaci „innego nośnika	postulowanego przez Ustawodawcę zmienione, celem uwzględnienia innych Uwag (zmiana wyrazu „wodoru” na „paliwa”, by uwzględnić szerszą kategorię niż sam „wodór” oraz doprecyzowanie w zakresie „przechowania tej energii”) W zakresie ostatniego akapitu i w związku z Uwagą z procesu uzgodnień „magazynowanie energii” nie będzie wymagało wykorzystania w postaci innego nośnika energii (np. magazynowany wodór nie będzie musiał być konieczne wykorzystany w postaci energii elektrycznej czy innego nośnika niebędącego wodorem) – w tym celu zostanie dopracowana definicja z art. 3 pkt 59a.
--	--	--	--	--	---

				energii". Zatem magazynowaniem energii będzie sytuacja, gdy wodór jako nośnik energii chemicznej (postać energii) zostanie wykorzystany w postaci innego nośnika energii (np. energii elektrycznej czy ciepła).	
103.	PAK-PCE	Art. 1 pkt 1 lit. m (art. 3 pkt 59a)	Pkt 59a) Magazynowanie energii – magazynowanie energii elektrycznej lub przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci wodoru, lub magazynowanie energii z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej, przechowanie tej energii, a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii, <i>w tym poprzez przetworzenie wodoru do postaci energii elektrycznej.</i>	Pojęcie „magazynowania energii” w naszej ocenie jest nie do końca precyzyjne w zakresie procesów technologicznych, których ma dotyczyć. Sugerujemy takie ujęcie pojęcia magazynowania energii aby było jasne, iż w zakresie wodoru dotyczy pobrania energii z sieci elektroenergetycznej, przetworzenie do postaci wodoru, zmagazynowanie, a następnie przetworzenie wodoru do postaci energii elektrycznej i oddanie tej energii do sieci elektroenergetycznej.	Uwaga uwzględniona częściowo W związku z Uwagą będącą przedmiotem stanowiska oraz w związku z innych Uwag „magazynowanie energii” nie będzie wymagało wykorzystania w postaci innego nośnika energii (np. magazynowany wodór nie będzie musiał być koniecznie wykorzystany w postaci energii elektrycznej czy innego nośnika niebędącego wodorem) – w tym celu zostanie dopracowana definicja z art. 3 pkt 59a. Powyższa zmiana pozwoli wystarczająco wyeliminować wątpliwości i w związku z nią nie będzie potrzeby

					doprecyzowania art. 3 pkt 59a PE tak jak wskazuje Uwagodawca.
104.	PIPC	Art. 1 pkt 1 lit. m Projektu w zakresie zmienianego pkt 59a w art. 3 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: 59a) magazynowanie energii: d) magazynowanie energii elektrycznej (czyli przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, przechowanie tej energii, a następnie ponowne jej przetworzenie na energię elektryczną) lub; e) przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej	Projektowany przepis art. 3 pkt 59a ustawy – Prawo energetyczne zmienia definicję legalną terminu „magazynowanie energii”. W celu ułatwienia wykładni definicji można rozpisać metody magazynowania energii zawarte w wymieniony przepisie wskazując, że przez magazynowanie energii należy rozumieć: 7) magazynowanie energii elektrycznej (czyli przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, przechowanie tej energii, a następnie ponowne jej przetworzenie na energię elektryczną) lub 8) przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca przyjmie definicję magazynowania energii w brzmieniu zaproponowanym przez Uwagodawcę. Projektodawca zastrzega, że brzmienie definicji z art. 3 pkt 59a będzie jednak względem brzmienia postulowanego przez Uwagodawcę zmienione, celem uwzględnienia innych Uwag (zmiana wyrazu „wodoru” na „paliwa”, by uwzględnić szerszą kategorię niż sam „wodór” oraz doprecyzowanie w zakresie „przechowania tej energii”) W zakresie ostatniego akapitu i w związku z Uwagą z procesu uzgodnień „magazynowanie energii” nie będzie

			lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci wodoru, lub; f) magazynowanie energii z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej, przechowanie tej energii, - a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii. Dodatkowo zwracamy się z prośbą o weryfikację wykładni przepisu oraz ewentualne doprecyzowania w redakcji przepisu, w sytuacji gdyby wykładnia ta nie była zgodną z intencją projektodawców.	9) magazynowanie energii z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej, przechowanie tej energii, - a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii. W ramach Projektu zmieniana jest część zawarta w pkt 2 oraz dodawany jest nowy zakres wyróżniony powyżej jako punkt 3. Natomiast pkt 2 może nastroczać problemów interpretacyjnych w zakresie jego wykładni po wprowadzonych zmianach. Zwracamy się z prośbą o weryfikację prawidłowości poniższej wykładni: Pkt 2 w kontekście gospodarki wodorowej opisuje sytuację, w której funkcjonuje instalacja produkująca wodór zasilana energią elektryczną z sieci albo źródło wytwórcze energii elektrycznej jest także przyłączone do sieci, natomiast ma możliwość bezpośredniego zasilania instalacji produkującej wodór stanowiący „inną postać energii” w myśl przepisu. Aby takie działanie magazynowanie mogło zostać uznane za magazynowanie energii	wymagało wykorzystania w postaci innego nośnika energii (np. magazynowany wodór nie będzie musiał być koniecznie wykorzystany w postaci energii elektrycznej czy innego nośnika niebędącego wodorem) – w tym celu zostanie dopracowana definicja z art. 3 pkt 59a.
--	--	--	---	--	---

				wodór będący „inną postacią energii” musi zostać wykorzystany w postaci „innego nośnika energii”. Zatem magazynowaniem energii będzie sytuacja, gdy wodór jako nośnik energii chemicznej (postać energii) zostanie wykorzystany w postaci innego nośnika energii (np. energii elektrycznej czy ciepła).	
105.	IEPiOE	Art. 1 pkt 1 lit. m Projektu w zakresie zmienianego pkt 59a w art. 3 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: 59a) magazynowanie energii: g) magazynowanie energii elektrycznej (czyli przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, przechowanie tej energii, a następnie ponowne jej przetworzenie na energię elektryczną) lub h) przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci wodoru, lub i) magazynowanie energii z systemu nieprzyłączonego	Projektowany przepis art. 3 pkt 59a ustawy – Prawo energetyczne zmienia definicję legalną terminu „magazynowanie energii”. W celu ułatwienia wykładni definicji można rozpisać metody magazynowania energii zawarte w wymieniony przepisie wskazując, że przez magazynowanie energii należy rozumieć: 10) magazynowanie energii elektrycznej (czyli przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, przechowanie tej energii, a następnie ponowne jej przetworzenie na energię elektryczną) lub 11) przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci wodoru, lub 12) magazynowanie energii z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej, przechowanie tej energii, - a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii.	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca przyjmie definicję magazynowania energii w brzmieniu zaproponowanym przez Ustawodawcę. Projektodawca zastrzega, że brzmienie definicji z art. 3 pkt 59a będzie jednak względem brzmienia postulowanego przez Ustawodawcę zmienione, celem uwzględnienia innych Uwag (zmiana wyrazu „wodoru” na „paliwa”, by uwzględnić szerszą kategorię niż sam „wodór” oraz doprecyzowanie w zakresie „przechowania tej energii”) W zakresie ostatniego akapitu i w związku z

			do sieci elektroenergetycznej, przechowanie tej energii, - a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii. Dodatkowo zwracamy się z prośbą o weryfikację wykładni przepisu oraz ewentualne doprecyzowania w redakcji przepisu, w sytuacji gdyby wykładnia ta nie była zgodną z intencją projektodawców.	W ramach Projektu zmieniana jest część zawarta w pkt 2 oraz dodawany jest nowy zakres wyróżniony powyżej jako punkt 3. Natomiast pkt 2 może nastroczać problemów interpretacyjnych w zakresie jego wykładni po wprowadzonych zmianach. Zwracamy się z prośbą o weryfikację prawidłowości poniższej wykładni: Pkt 2 w kontekście gospodarki wodorowej opisuje sytuację, w której funkcjonuje istniejąca instalacja produkująca wodór zasilana energią elektryczną z sieci albo źródło wytwórcze energii elektrycznej jest także przyłączone do sieci, natomiast ma możliwość bezpośredniego zasilania instalacji produkującej wodór stanowiący „inną postać energii” w myśl przepisu. Aby takie działanie magazynowanie mogło zostać uznane za magazynowanie energii wodór będący „inną postacią energii” musi zostać wykorzystany w postaci „innego nośnika energii”. Zatem magazynowaniem energii będzie sytuacja, gdy wodór jako nośnik energii chemicznej (postać energii) zostanie wykorzystany w postaci innego nośnika energii (np. energii elektrycznej czy ciepła).	Uwagą z procesu uzgodnień „magazynowanie energii” nie będzie wymagało wykorzystania w postaci innego nośnika energii (np. magazynowany wodór nie będzie musiał być koniecznie wykorzystany w postaci energii elektrycznej czy innego nośnika niebędącego wodorem) – w tym celu zostanie dopracowana definicja z art. 3 pkt 59a.
--	--	--	---	--	--

106.	Gaz-System	Art. 1 pkt 1) lit. n ustawy zmienianej Art. 3 pkt 77) pr.en.	„77) sieć przesyłowa wodorowa – sieć wodorowa za której ruch sieciowy jest odpowiedzialny operator systemu przesyłowego wodorowego z wyłączeniem sieci wodorowej ograniczonej geograficznie;”	Proponujemy definicję na wzór definicji sieci przesyłowej (art. 3 pkt 11a), siecią przesyłową wodorową będzie infrastruktura na której podmiot zostanie wyznaczony decyzją operatorską. Będzie to spójne systemowo oraz pozwoli na większą elastyczność systemu. Zwracamy uwagę, że bezpośrednie przenoszenie definicji z przepisów UE do przepisów krajowych powoduje brak systemowej spójności z przepisami ustawy – Prawo energetyczne i potencjalne problemy interpretacyjne.	Uwaga nieuwzględniona W opinii projektodawcy przedstawiona definicja odbiega znacząco od definicji sieci przesyłowej wodorowej zawartej w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazów odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru.
107.	IEPiOE	Art. 1 pkt 1 lit. n Projektu w zakresie dodawanych pkt 77 i 78 w art. 3 PrEnerg.	Postulujemy następujące zmiany w Projekcie: 1. Ujednolicenie przepisów dotyczących infrastruktury wodorowej w kontekście odniesień do „czystości wodoru” poprzez konsekwentne zastosowanie odniesienia w innych definicjach posiadających ten element zgodnie z projektem dyrektywy albo konsekwentne usunięcie pojęcia czystości wodoru i pozostawienie tej kwestii do rozstrzygnięcia przez rozporządzenia wykonawcze do PrEnerg.	Dodawane nowe pkt 77 i 78 w art. 3 PrEnerg. zawierają definicje sieci przesyłowej wodorowej i sieci dystrybucyjnej wodorowej. Obie definicje w znacznej mierze bazują na definicjach zawartych we wniosku dotyczącym dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazów odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru (wersja przekształcona) (COM(2021)0803 – C9-0468/2021 – 2021/0425(COD)). Jednak obie definicje nie zawierają dwóch istotnych elementów obecnych w przytoczonej projektowanej dyrektywie: 1) odniesienia do stopnia czystości wodoru transportowanego sieciami oraz 2) wskazania wpływu podłączenia do sieci terminali wodorowych na rodzaj sieci.	<1> Uwaga uwzględniona częściowo Dookreślenie wysokiego stopnia czystości wodoru zostanie dodane w definicji systemu wodorowego. W definicji sieci przesyłowej wodorowej i sieci dystrybucyjnej wodorowej nie zostanie dodane dookreślenie wysokiego stopnia czystości wodoru, gdyż już taki wynika z

			Uzupełnienie Projektu o definicję legalną sieci wodorowej.	Dodatkowo (3) obie definicje odnoszą się do pojęcia „sieci wodorowej”, która jednak na gruncie Projektu nie została zdefiniowana. W zakresie ad. 1. przytaczany projekt dyrektywy wskazuje się, że dla klasyfikacji przesyłu / dystrybucji wodoru wymagane jest, aby sieci transportowały wodór o wysokim stopniu czystości. Natomiast zaproponowane definicje legalne nie zawierają odniesienia do stopnia czystości. Należy wskazać na niekonsekwencje projektodawców w tym zakresie, bowiem definicja „systemu wodorowego” i „instalacji magazynowej wodoru” zawiera odniesienie do czystości. Z punktu widzenia spójności przepisów wydaje się zatem, że albo wszystkie definicje z poziomu dyrektywy odnoszące się do czystości wodoru implementowane do krajowego porządku powinny zawierać takie odniesienie albo nie powinna żadna z nich zawierać tego odniesienia i przesunięcie wymogów odnośnie poziomu czystości powinno wynikać z wydanych aktów wykonawczych do ustawy. W zakresie ad. 2. Projekt nie zawiera definicji „sieci wodorowej”, z którego to pojęcia korzystają omawiane definicje legalne. Projekt dyrektywy definiuje „sieć wodorową” jako sieć rurociągów lądowych i morskich, wykorzystywanych do transportu wodoru o wysokim stopniu czystości w celu jego dostarczenia do odbiorców, z wyłączeniem dostaw. Brak ten jest szczególnie widoczny biorąc pod uwagę dalsze definicje legalne „sieci wodorowej ograniczonej geograficznie” czy „systemu wodorowego” (pkt 80), który również	definicji „systemu wodorowego”. Natomiast uzupełnienie projektu o definicję sieci wodorowej byłoby niezgodne z obecną systematyką ustawy Prawo energetyczne, która definiuje sieci jako instalacje połączone i współpracujące ze sobą, służące do przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, należące do przedsiębiorstwa energetycznego. Nie ma potrzeby wprowadzania kolejnej definicji, gdyż zakres pojęcia sieci wodorowe mieści się w pojęciu sieć.
--	--	--	---	--	---

				posługuje się pojęciem sieci wodorowej. Brak dodefiniowania sieci może sugerować, że pojęcie sieci wodorowej może być rozumianej szerzej niż jako tylko sieci rurociągowie. Istnieje bowiem wątpliwość na ilem można skorzystać z definicji „sieci” zawartych w art. 3 pkt 11 PrEnerg. z powodu: (1) zakresu definicji paliw w odniesieniu do wodoru (zob. uwagi nr 1) oraz stworzenia pełnej, osobnej siatki pojęciowej w miejsce integracji wodoru do obecnie istniejących definicji legalnych.	
108.	Grupa Azoty	Art. 1 pkt 1 lit. n Projektu w zakresie dodawanych pkt 77 i 78 w art. 3 PrEnerg.	Postulujemy następujące zmiany w Projekcie: 2. Ujednolicenie przepisów dotyczących infrastruktury wodorowej w kontekście odniesień do „czystości wodoru” poprzez konsekwentne zastosowanie odniesienia w innych definicjach posiadających ten element zgodnie z projektem dyrektywy albo konsekwentne usunięcie pojęcia czystości wodoru i pozostawienie tej kwestii do rozstrzygnięcia przez rozporządzenia wykonawcze do PrEnerg. Uzupełnienie Projektu o definicję legalną sieci wodorowej.	Dodawane nowe pkt 77 i 78 w art. 3 PrEnerg. zawierają definicje sieci przesyłowej wodorowej i sieci dystrybucyjnej wodorowej. Obie definicje w znacznej mierze bazują na definicjach zawartych we wniosku dotyczącym dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazów odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru (wersja przekształcona) (COM(2021)0803 – C9-0468/2021 – 2021/0425(COD)). Jednak obie definicje nie zawierają dwóch istotnych elementów obecnych w przytoczonej projektowanej dyrektywie: 3) odniesienia do stopnia czystości wodoru transportowanego sieciami oraz 4) wskazania wpływu podłączenia do sieci terminali wodorowych na rodzaj sieci. Dodatkowo (3) obie definicje odnoszą się do pojęcia „sieci wodorowej”, która jednak na gruncie Projektu nie została zdefiniowana. W zakresie ad. 1. przytaczany projekt dyrektywy wskazuje się, że dla klasyfikacji przesyłu / dystrybucji wodoru wymagane jest, aby sieci	<1> Uwaga uwzględniona częściowo Dookreślenie wysokiego stopnia czystości wodoru zostanie dodane w definicji systemu wodorowego . W definicji sieci przesyłowej wodorowej i sieci dystrybucyjnej wodorowej nie zostanie dodane dookreślenie wysokiego stopnia czystości wodoru, gdyż już taki wynika z definicji „systemu wodorowego”. Natomiast uzupełnienie projektu o definicje sieci wodorowej byłoby niezgodne z obecną

			transportowały wodór o wysokim stopniu czystości. Natomiast zaproponowane definicje legalne nie zawierają odniesienia do stopnia czystości. Należy wskazać na niekonsekwencje projektodawców w tym zakresie, bowiem definicja „systemu wodrowego” i „instalacji magazynowej wodoru” zawiera odniesienie do czystości. Z punktu widzenia spójności przepisów wydaje się zatem, że albo wszystkie definicje z poziomu dyrektywy odnoszące się do czystości wodoru implementowane do krajowego porządku powinny zawierać takie odniesienie albo nie powinna żadna z nich zawierać tego odniesienia i przesunięcie wymogów odnośnie poziomu czystości powinno wynikać z wydanych aktów wykonawczych do ustawy. W zakresie ad. 2. Projekt nie zawiera definicji „sieci wodorowej”, z którego to pojęcia korzystają omawiane definicje legalne. Projekt dyrektywy definiuje „sieć wodorową” jako sieć rurociągów lądowych i morskich, wykorzystywanych do transportu wodoru o wysokim stopniu czystości w celu jego dostarczenia do odbiorców, z wyłączeniem dostaw. Brak ten jest szczególnie widoczny biorąc pod uwagę dalsze definicje legalne „sieci wodorowej ograniczonej geograficznie” czy „systemu wodrowego” (pkt 80), który również posługuje się pojęciem sieci wodorowej. Brak dodefiniowania sieci może sugerować, że pojęcie sieci wodorowej może być rozumianej szerzej niż jako tylko sieci rurociągowe. Istnieje bowiem wątpliwość na ile można skorzystać z definicji „sieci” zawartych w art. 3 pkt 11 PrEnerg. z powodu: (1) zakresu definicji paliw w odniesieniu	systematyką ustawy Prawo energetyczne, która definiuje sieci jako instalacje połączone i współpracujące ze sobą, służące do przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, należące do przedsiębiorstwa energetycznego. Nie ma potrzeby wprowadzania kolejnej definicji, gdyż zakres pojęcia sieci wodorowe mieści się w pojęciu sieć.
--	--	--	---	---

				do wodoru (zob. uwagi nr 1) oraz stworzenia pełnej, osobnej siatki pojęciowej w miejsce integracji wodoru do obecnie istniejących definicji legalnych.	
109.	PFGT	Art. 1 pkt 1 lit. n w zakresie dodanego pkt 77-78 w art. 3 PE	77) sieć przesyłowa wodorowa – sieć wodorowa, przeznaczona do transportu wodoru, za której ruch sieciowy odpowiedzialny jest operator systemu przesyłowego wodorowego, z wyłączeniem bezpośrednich rurociągów wodorowych; 78) sieć dystrybucyjna wodorowa - sieć wodorowa, przyłączona do sieci przesyłowej wodorowej, służąca do transportu wodoru do odbiorców, za której ruch sieciowy jest odpowiedzialny operator systemu dystrybucyjnego wodorowego, z wyłączeniem bezpośrednich rurociągów wodorowych;	Przede wszystkim zwracamy uwagę, że projekt definiuje sieć przesyłową wodorową, sieć dystrybucyjną wodorową oraz sieć wodorową ograniczoną geograficznie, co jak rozumiemy, zgodnie z intencją, ma stanowić system wodorowy. Pozostawienie definicji sieci przesyłowej i sieci dystrybucyjnej wodorowej w obecnym kształcie może postawić pod znakiem zapytania klasyfikację obecnie istniejących instalacji przemysłowych, w których stacja/ zbiornik wodoru połączony jest rurociągami z instalacją zużywającą wodór na cele przemysłowe. Ponadto, propozycja definicji odbiega konstrukcją od znanej systemowi PE definicji sieci przesyłowej i sieci dystrybucyjnej. Skorzystanie ze znanej systemowi konstrukcji jednocześnie pozwoli wyeliminować wątpliwość, co do kwalifikacji instalacji przemysłowych wodoru. Dodatkowo, dla rozwiania wszelkich wątpliwości, proponujemy wprowadzenie definicji bezpośredniego rurociągu wodorowego, bazując na konstrukcji znanych PE definicji sieci przesyłowej i sieci dystrybucyjnej (odpowiednio gazowej i elektroenergetycznej) oraz proponujemy jednoznacznie wyłączyć bezpośrednio rurociągi wodorowe, przesądzając tym samym, że są poza systemem wodorowym.	Uwaga uwzględniona częściowo Definicje z art. 3 pkt 77 i 78 wynikają z brzmienia definicji pakietu gazowo-wodorowego (art. 2 pkt 23 i 24 odpowiednio Dyrektywy). Niemniej, Projektodawca uważa również, że definicje Dyrektywy są zbyt nieprecyzyjne biorąc pod uwagę systematykę PE. Zostaną również dodani operatorzy zajmujący się właściwymi sieciami odpowiednio. Niemniej, w związku z potrzebą zgodności treści definicji zawartej w projekcie z treścią przepisów dyrektywy pozostaną konieczne jej założenia dla definicji sieci przesyłowej wodorowej i sieci

					dystrybucyjnej wodorowej wynikające z dyrektywy, które są implementowane w obecnym projekcie.
110.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 1 lit. n Projektu w zakresie dodawanych pkt 77 i 78 w art. 3 PrEnerg.	Postulujemy następujące zmiany w Projekcie: 1. Ujednolicenie przepisów dotyczących infrastruktury wodorowej w kontekście odniesień do „czystości wodoru” poprzez konsekwentne zastosowanie odniesienia w innych definicjach posiadających ten element zgodnie z projektem dyrektywy albo konsekwentne usunięcie pojęcia czystości wodoru i pozostawienie tej kwestii do rozstrzygnięcia przez rozporządzenia wykonawcze do PrEnerg. Uzupełnienie Projektu o definicję legalną sieci wodorowej.	Dodawane nowe pkt 77 i 78 w art. 3 PrEnerg. zawierają definicje sieci przesyłowej wodorowej i sieci dystrybucyjnej wodorowej. Obie definicje w znacznej mierze bazują na definicjach zawartych we wniosku dotyczącym dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazów odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru (wersja przekształcona) (COM(2021)0803 – C9-0468/2021 – 2021/0425(COD)). Jednak obie definicje nie zawierają dwóch istotnych elementów obecnych w przytoczonej projektowanej dyrektywie: 5) odniesienia do stopnia czystości wodoru transportowanego sieciami oraz 6) wskazania wpływu podłączenia do sieci terminali wodorowych na rodzaj sieci. Dodatkowo (3) obie definicje odnoszą się do pojęcia „sieci wodorowej”, która jednak na gruncie Projektu nie została zdefiniowana. W zakresie ad. 1. przytaczany projekt dyrektywy wskazuje się, że dla klasyfikacji przesyłu / dystrybucji wodoru wymagane jest, aby sieci transportowały wodór o wysokim stopniu czystości. Natomiast zaproponowane definicje legalne nie zawierają odniesienia do stopnia czystości. Należy wskazać na niekonsekwencje projektodawców w tym zakresie, bowiem	Uwaga uwzględniona częściowo Dookreślenie wysokiego stopnia czystości wodoru zostanie dodane w definicji systemu wodorowego . W definicji sieci przesyłowej wodorowej i sieci dystrybucyjnej wodorowej nie zostanie dodane dookreślenie wysokiego stopnia czystości wodoru, gdyż już taki wynika z definicji „systemu wodorowego”. Natomiast uzupełnienie projektu o definicje sieci wodorowej byłoby niezgodne z obecną systematyką ustawy Prawo energetyczne, która definiuje sieci jako instalacje połączone i współpracujące ze sobą, służące do

			definicja „systemu wodrowego” i „instalacji magazynowej wodoru” zawiera odniesienie do czystości. Z punktu widzenia spójności przepisów wydaje się zatem, że albo wszystkie definicje z poziomu dyrektywy odnoszące się do czystości wodoru implementowane do krajowego porządku powinny zawierać takie odniesienie albo nie powinna żadna z nich zawierać tego odniesienia i przesunięcie wymogów odnośnie poziomu czystości powinno wynikać z wydanych aktów wykonawczych do ustawy. W zakresie ad. 2. Projekt nie zawiera definicji „sieci wodorowej”, z którego to pojęcia korzystają omawiane definicje legalne. Projekt dyrektywy definiuje „sieć wodorową” jako sieć rurociągów lądowych i morskich, wykorzystywanych do transportu wodoru o wysokim stopniu czystości w celu jego dostarczenia do odbiorców, z wyłączeniem dostaw. Brak ten jest szczególnie widoczny biorąc pod uwagę dalsze definicje legalne „sieci wodorowej ograniczonej geograficznie” czy „systemu wodrowego” (pkt 80), który również posługuje się pojęciem sieci wodorowej. Brak dodefiniowania sieci może sugerować, że pojęcie sieci wodorowej może być rozumianej szerzej niż jako tylko sieci rurociągowe. Istnieje bowiem wątpliwość na ilem można skorzystać z definicji „sieci” zawartych w art. 3 pkt 11 PrEnerg. z powodu: (1) zakresu definicji paliw w odniesieniu do wodoru (zob. uwagi nr 1) oraz stworzenia pełnej, osobnej siatki pojęciowej w miejsce integracji wodoru do obecnie istniejących definicji legalnych.	przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, należące do przedsiębiorstwa energetycznego. Nie ma potrzeby wprowadzania kolejnej definicji, gdyż zakres pojęcia sieci wodorowe mieści się w pojęciu sieć. Ponadto, Projektodawca informuje, że nie zamierza na obecnym etapie wprowadzać przepisów dotyczących zagadnienia terminali wodorowych. Przepisy te będą wprowadzone w pełnej implementacji pakietu gazowo-wodorowego.
--	--	--	---	--

111.	ORLEN	art. 1 pkt 1 lit. n projektu UD36 w części wprowadzającej art. 3 pkt 77 i 78 ustawy - Prawo energetyczne	„77) sieć przesyłowa wodorowa – sieć przeznaczoną do transportu wodoru bezpośrednio połączoną z instalacją magazynową wodoru za której ruch sieciowy jest odpowiedzialny operator systemu przesyłowego wodorowego z wyłączeniem rurociągów bezpośrednich wodoru; sieć wodorową, przeznaczoną do transportu wodoru, która, w szczególności, jest bezpośrednio połączona z instalacją magazynową wodoru lub która służy głównie do transportu wodoru do innych sieci wodorowych lub instalacji magazynowej wodoru, w tym sieć, która służy do dostarczania wodoru do bezpośrednio podłączonych odbiorców; 78) sieć dystrybucyjna wodorowa – sieć przeznaczoną do transportu wodoru, która nie jest bezpośrednio połączona z instalacją magazynową wodoru za której ruch sieciowy jest odpowiedzialny operator systemu dystrybucyjnego wodorowego z wyłączeniem rurociągów bezpośrednich wodoru; sieć wodorową przeznaczoną do transportu wodoru, która służy głównie do dostarczania wodoru do bezpośrednio podłączonych odbiorców, a także która nie jest	W dalszej kolejności pragniemy zwrócić uwagę na wątpliwości związane z przyjętymi przez Projektodawcę definicjami „sieci przesyłowej wodorowej” i „sieci dystrybucyjnej wodorowej”, w tym w szczególności wzajemnymi relacjami między nimi. Zgodnie z projektowaną definicją sieć przesyłowa wodorowa oznacza „sieć wodorową, przeznaczoną do transportu wodoru, która, w szczególności, jest bezpośrednio połączona z instalacją magazynową wodoru lub która służy głównie do transportu wodoru do innych sieci wodorowych lub instalacji magazynowej wodoru, w tym sieć, która służy do dostarczania wodoru do bezpośrednio podłączonych odbiorców”. Z kolei sieć dystrybucyjna wodorowa oznacza „sieć wodorową przeznaczoną [do] transportu wodoru, która służy głównie do dostarczania wodoru do bezpośrednio podłączonych odbiorców, a także która nie jest bezpośrednio połączona z instalacją magazynową wodoru”. Warto zatem zwrócić uwagę na: użycie przez Projektodawcę słów „głównie” i „w szczególności”, co nie pozwoli na jednoznaczne stwierdzenie, kiedy będziemy mieli do czynienia z siecią przesyłową lub dystrybucyjną wodorową;	Uwaga uwzględniona Projektodawca doprecyzuje treść definicji sieci przesyłowej wodorowej oraz sieci dystrybucyjnej wodorowej, tak aby były pozbawione wątpliwości interpretacyjnych oraz były spójne z założeniami pakietu gazowo-wodorowego.
------	-------	--	---	--	--

			bezpośrednio połączona z instalacją magazynową wodoru;	fakt, że przeznaczeniem obu sieci jest – w przypadku sieci przesyłowej wodorowej – „dostarczanie wodoru do bezpośrednio podłączonych odbiorców”. Z kolei w przypadku sieci dystrybucyjnej wodorowej – „głównie dostarczanie wodoru do bezpośrednio podłączonych odbiorców”. Taki sposób budowy definicji nie pozwala na określenie jednoznacznego podziału pomiędzy siecią przesyłową a dystrybucyjną. Przepisy w obecnej treści pozwalają na dokonanie jednoznacznego podziału jedynie w przypadku połączenia sieci do instalacji magazynowej wodoru, co determinuje jej charakter jako sieci przesyłowej. różnicę pomiędzy ww. definicjami a definicjami sieci przesyłowej i dystrybucyjnej znajdującymi się w art. 3 pkt 11a i 11b ustawy – Prawo energetyczne. W tym przypadku Ustawodawca zdecydował się na zdefiniowanie sieci przez odpowiedzialność podmiotową za ruch sieciowy – odpowiednio operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu dystrybucyjnego. Wydaje się, że przy projektowaniu ww. definicji Projektodawca w sposób bezpośredni odniósł się do definicji znajdujących się w Dyrektywie, zgodnie z którymi: 23) „sieć przesyłowa wodorowa” oznacza sieć rurociągów do transportu wodoru o wysokim stopniu czystości, w szczególności sieć, która obejmuje wodorowe połączenia wzajemne lub która	
--	--	--	--	---	--

				jest bezpośrednio połączona z magazynem wodoru, terminalami wodorowymi lub co najmniej dwoma wodorowymi połączeniami wzajemnymi lub która służy głównie do transportu wodoru do innych sieci wodorowych, magazynów wodoru lub terminali wodorowych, nie wyłączając możliwości takich sieci, aby takie sieci służyły celowi zaopatrywania bezpośrednio podłączonych odbiorców; 24) „sieć dystrybucyjna wodorowa” oznacza sieć rurociągów do lokalnego lub regionalnego transportu wodoru o wysokim stopniu czystości, która służy głównie do zaopatrywania bezpośrednio podłączonych odbiorców i nie obejmuje wodorowych połączeń wzajemnych, a także które nie jest bezpośrednio połączona z instalacjami magazynowania wodoru lub terminalami wodorowymi, chyba że dana sieć była systemem dystrybucyjnym gazu ziemnego w dniu ... [data wejścia w życie niniejszej dyrektywy] i została częściowo lub całkowicie przekształcona na potrzeby transportu wodoru lub w co najmniej dwa wodorowe połączenia wzajemne. Wydaje się jednak, że technika transpozycji przyjęta przez polskiego Projektodawcę nie jest w tej sytuacji najwłaściwsza i może generować dodatkowe problemy w przyszłości, w tym w szczególności w przypadku bezpośredniego podłączenia do sieci określonego odbiorcy. Cel przewidziany w Dyrektywie polegający na umożliwieniu połączenia bezpośredniego	
--	--	--	--	---	--

				odbiorcy również do sieci przesyłowej wodorowej mógłby zostać osiągnięty w inny sposób tj. poprzez podział ze względu na podmiot odpowiedzialny za ruch sieciowy – na wzór sieci gazowej i elektroenergetycznej. Taki kształt przepisu nie pozostawałby również niezgodny z treścią Dyrektywy. Warto przy tym zwrócić uwagę na fakt, że w poprzedniej wersji projektu z dnia 21 grudnia 2022 r. definicja „sieci wodorowej” została określona właśnie w ten sposób – jako sieć za której ruch sieciowy odpowiedzialny jest operator systemu wodorowego. Dodatkowo w nawiązaniu do uwagi dotyczącej wprowadzenia definicji rurociągu bezpośredniego wodoru, należy wyłączyć taki rurociąg z definicji sieci przesyłowej i dystrybucyjnej wodorowej.	
112.	PIP	Art. 1 pkt 1 lit. n Projektu w zakresie dodawanych pkt 77 i 78 w art. 3 PrEnerg.	Postulujemy następujące zmiany w Projekcie: 3. Ujednolicenie przepisów dotyczących infrastruktury wodorowej w kontekście odniesień do „czystości wodoru” poprzez konsekwentne	Dodawane nowe pkt 77 i 78 w art. 3 PrEnerg. zawierają definicje sieci przesyłowej wodorowej i sieci dystrybucyjnej wodorowej. Obie definicje w znacznej mierze bazują na definicjach zawartych we wniosku dotyczącym dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazów odnawialnych i gazu ziemnego oraz	Uwaga uwzględniona częściowo Dookreślenie wysokiego stopnia czystości wodoru zostanie dodane w definicji systemu wodorowego . W definicji sieci przesyłowej wodorowej i sieci dystrybucyjnej wodorowej nie zostanie

			zastosowanie odniesienia w innych definicjach posiadających ten element zgodnie z projektem dyrektywy albo konsekwentne usunięcie pojęcia czystości wodoru i pozostawienie tej kwestii do rozstrzygnięcia przez rozporządzenia wykonawcze do PrEnerg; Uzupełnienie Projektu o definicję legalną sieci wodorowej.	wodoru (wersja przekształcona) (COM(2021)0803 – C9-0468/2021 – 2021/0425(COD)). Jednak obie definicje nie zawierają dwóch istotnych elementów obecnych w przytoczonej projektowanej dyrektywie: 7) odniesienia do stopnia czystości wodoru transportowanego sieciami oraz 8) wskazania wpływu podłączenia do sieci terminali wodorowych na rodzaj sieci. Dodatkowo (3) obie definicje odnoszą się do pojęcia „sieci wodorowej”, która jednak na gruncie Projektu nie została zdefiniowana. W zakresie ad. 1. przytaczany projekt dyrektywy wskazuje się, że dla klasyfikacji przesyłu / dystrybucji wodoru wymagane jest, aby sieci transportowały wodór o wysokim stopniu czystości. Natomiast zaproponowane definicje legalne nie zawierają odniesienia do stopnia czystości. Należy wskazać na niekonsekwencje projektodawców w tym zakresie, bowiem definicja „systemu wodorowego” i „instalacji	dodane dookreślenie wysokiego stopnia czystości wodoru, gdyż już taki będzie wynikał z definicji „systemu wodorowego”. Natomiast uzupełnienie projektu o definicję sieci wodorowej byłoby niezgodne z obecną systematyką ustawy Prawo energetyczne, która definiuje sieci jako instalacje połączone i współpracujące ze sobą, służące do przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, należące do przedsiębiorstwa energetycznego. Nie ma potrzeby wprowadzania kolejnej definicji, gdyż zakres pojęcia sieci wodorowe mieści się w pojęciu sieć.
--	--	--	--	---	---

				magazynowej wodoru” zawiera odniesienie do czystości. Z punktu widzenia spójności przepisów wydaje się zatem, że albo wszystkie definicje z poziomu dyrektywy odnoszące się do czystości wodoru implementowane do krajowego porządku powinny zawierać takie odniesienie albo nie powinna żadna z nich zawierać tego odniesienia i przesunięcie wymogów odnośnie do poziomu czystości powinno wynikać z wydanych aktów wykonawczych do ustawy. W zakresie ad. 2. Projekt nie zawiera definicji „sieci wodorowej”, z którego to pojęcia korzystają omawiane definicje legalne. Projekt dyrektywy definiuje „sieć wodorową” jako sieć rurociągów lądowych i morskich, wykorzystywanych do transportu wodoru o wysokim stopniu czystości w celu jego dostarczenia do odbiorców, z wyłączeniem dostaw. Brak ten jest szczególnie widoczny biorąc pod uwagę dalsze definicje legalne „sieci wodorowej ograniczonej geograficznie” czy „systemu wodorowego” (pkt 80), który również posługuje się pojęciem sieci wodorowej. Brak dodefiniowania sieci może sugerować, że pojęcie sieci wodorowej może być rozumiane szerzej niż jako tylko sieci rurociągowe. Istnieje bowiem wątpliwość na ile można skorzystać z definicji	
--	--	--	--	---	--

				„sieci” zawartych w art. 3 pkt 11 PrEnerg. z powodu: (1) zakresu definicji paliw w odniesieniu do wodoru (zob. uwagi nr 1) oraz stworzenia pełnej, osobnej siatki pojęciowej w miejsce integracji wodoru do obecnie istniejących definicji legalnych.	
113.	Gaz-System	Art. 1 pkt 1) lit. n ustawy zmienianej Art. 3 pkt 78) pr.en.	„78) sieć dystrybucyjna wodorowa – sieć wodorowa za której ruch sieciowy jest odpowiedzialny operator systemu dystrybucyjnego wodorowego z wyłączeniem sieci wodorowej ograniczonej geograficznie;”	Proponujemy definicję na wzór definicji sieci dystrybucyjnej (art. 3 pkt 11b), siecią dystrybucyjną wodorową będzie infrastruktura na której podmiot zostanie wyznaczony decyzją operatorską. Będzie to spójne systemowo oraz pozwoli na większą elastyczność systemu. Należy mieć na uwadze, że ciśnienia, przekroje i charakter sieci eksploatowanych przez OSD i OSP wodorowego mogą być zbliżone, stąd o charakterze sieci powinien decydować podmiot, który wykonuje na niej operatorstwo.	Uwaga nieuwzględniona W opinii projektodawcy przedstawiona definicja odbiega znacząco od definicji sieci dystrybucyjnej wodorowej zawartej w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazów odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru. Niemniej, obecna treść definicji zostanie poprawiona.
114.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 1, lit n projektu ustawy – zmiana art. 3. pkt 78 ustawy Prawo energetyczne	Art. 1 pkt 1, lit n projektu ustawy – zmiana art. 3 pkt 78: 78) sieć dystrybucyjna wodorowa – sieć wodorową przeznaczoną do transportu wodoru, która służy głównie do dostarczania wodoru do bezpośrednio podłączonych odbiorców, a także która nie jest	Uwaga redakcyjna	Uwaga uwzględniona

			bezpośrednio połączona z instalacją magazynową wodoru,		
115.	PSG	Art. 1 pkt 1, lit n projektu ustawy – zmiana art. 3. pkt 78 ustawy Prawo energetyczne	Art. 1 pkt 1, lit n projektu ustawy – zmiana art. 3 pkt 78: 78) sieć dystrybucyjna wodorowa – sieć wodorową przeznaczoną do transportu wodoru, która służy głównie do dostarczania wodoru do bezpośrednio podłączonych odbiorców, a także która nie jest bezpośrednio połączona z instalacją magazynową wodoru,	Uwaga redakcyjna	Uwaga uwzględniona
116.	PIPC	Art. 1 pkt 1 lit. n Projektu w zakresie dodawanego pkt 79 w art. 3 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: 79) sieć wodorowa ograniczona geograficznie – sieć wodorową przeznaczoną do transportu przesyłu lub dystrybucji wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, niskoemisyjnego lub odnawialnego obejmującą	Zaproponowana definicja sieci wodorowej ograniczonej geograficznie ma – zgodnie z intencją projektodawców wyrażoną w uzasadnieniu (s. 7) – ma zastąpić definicję rurociągu bezpośredniego, który nie został przewidziany w obecnej wersji Projektu. Należy wyraźnie podkreślić, iż takie rozwiązanie stworzy szereg problemów ze względu na odmienny zakres i ratio legis instrumentu	Uwaga uwzględniona częściowo Uwzględnienie w całości poza zmianą wyrazu „transportu” na „przesyłu lub dystrybucji”, gdyż Projektodawca zamierza pozostawić definicję „transportu wodoru” (jako definicji łączącej pojęcia „przesyłania wodoru” i „dystrybucji wodoru”

			swoim zasięgiem ograniczony geograficznie obszar przesyłowy lub handlowy; Dodatkowo postulujemy przywrócenie definicji bezpośredniego rurociągu wodorowego: x) bezpośredni rurociąg wodorowy – rurociąg, który został zbudowany w celu bezpośredniego dostarczania wodoru do instalacji odbiorcy, z pominięciem sieci wodorowej;	prawnego „sieci wodorowych ograniczonych geograficznie” oraz „rurociągu bezpośredniego”. Sieć wodorowe ograniczone geograficznie, jak sama nazwa wskazuje, ma charakter rozbudowanej infrastruktury rurociągowej, której głównym celem jest transport wodoru do więcej niż jednego odbiorcy. Jest ona również dedykowana wyłącznie transportowi kwalifikowanym formom wodoru, czyli wodorowi odnawialnemu pochodzenia niebiologicznego, niskoemisyjnemu i odnawialnemu. Natomiast celem rurociągu bezpośredniego jest połączenie instalacji wytwórczej wodoru do odbiorcy, z pominięciem sieci wodorowej. W przypadku budowy rurociągu, który z instalacji wytwarzającej wodór transportuje go bezpośrednio do zakładu wykorzystującego wodór, można mieć wątpliwości czy sytuacja ta spełnia definicję sieci wodorowej ograniczonej geograficznie. Dodatkowo należy podkreślić oderwanie treści projektowej definicji legalnej od rzeczywistości techniczno-gospodarczej. W sieci wodorowej	oraz stosować definicję „transportu wodoru” jednolicie. Z uwagi na treść przepisów pakietu-gazowo wodorowego brak możliwości wprowadzenia definicji rurociągu bezpośredniego.
--	--	--	---	---	---

				ograniczonej geograficznie może być transportowany wyłącznie kwalifikowana forma wodoru, czego zagwarantowanie może być niemożliwe do spełnienia. Obrazując na przykładzie – wodorem odnawialnym pochodzenia niebiologicznego (wodór RFNBO) jest wodór spełniający rygorystyczne kryteria ustanowione w ramach aktów delegowanych do REDII/III. Dana sieć wodorowa ograniczona geograficznie może taki wodór RFNBO rozprowadzać do odbiorców. Jednak te same elektrolizery z miesiąca na miesiąc a od 2030 r. z godziny na godzinę, ze względu na kryterium korelacji czasowej, mogą zmienić status kwalifikacji produkowanego wodoru. Tym samym w ciągu jednego roku ta sama sieć mogłaby zyskiwać i tracić status sieci wodorowej ograniczonej geograficznie. Jest to rozwiązanie niedopuszczalne z punktu widzenia zasady zapewniania pewności prawa. Proponujemy także pod rozwagę zastąpienie odniesienia do „transportu” wodoru pojęciem „przesyłu lub dystrybucji wodoru”. Biorąc pod uwagę proponowane zmiany w rozdziale 2 PrEnerg. i wykorzystane sformułowania można domniemywać, że intencją projektodawców	
--	--	--	--	---	--

				było rozróżnienie pomiędzy przesyłem lub dystrybucją wodoru w ramach sieci wodorowych a sieciami wodorowymi ograniczonymi geograficznie nie z punktu widzenia różnicy w infrastrukturze (rurociągi przesyłowe lub dystrybucyjne versus inny zakres infrastruktury transportowej), lecz z punktu widzenia zakresu obowiązków. W przypadku potwierdzenia takiej intencji wydaje się właściwszym zastosowanie sformułowań zaproponowanych w kolumnie „propozycja brzmienia przepisu”.	
117.	PFGT	Art. 1 pkt 1 lit. n w zakresie dodanego pkt 79 w art. 3 PE	79) sieć wodorowa ograniczona geograficznie – sieć wodorową przeznaczoną do przesyłu lub dystrybucji wodoru obejmującą swoim zasięgiem ograniczony geograficznie obszar przesyłowy lub handlowy;	Rozumiejąc instancję projektodawcy, jako zmierzającą do objęcia regulacjami transport „określonych rodzajów” wodoru w ramach systemu wodorowego, definicja sieci wodorowej ograniczonej geograficznie również będzie częścią tego systemu, dlatego też wymaga w naszej ocenie doprecyzowania. Nie ulega wątpliwości, że istniejąca infrastruktura przemysłowa obejmuje swoim zasięgiem ograniczony obszar, dlatego też proponujemy doprecyzowanie, że sieć wodorowa ograniczona geograficznie to sieć przeznaczona do przesyłu lub dystrybucji wodoru, taki zabieg w zestawieniu z definicjami przesyłu i dystrybucji wodoru jednoznacznie rozstrzygnie, że definicja ta nadal odnosi się do tego samego zakresu	Uwaga uwzględniona częściowo Uwzględnienie w całości poza zmianą wyrazu „transportu” na „przesyłu lub dystrybucji”, gdyż Projektodawca zamierza pozostawić definicję „transportu wodoru” (jako definicji łączącej pojęcia „przesyłania wodoru” i „dystrybucji wodoru” oraz stosować definicję „transportu wodoru” jednolicie.

				przedmiotowego, a jedynie kwestie podmiotowego dysponowania nią i obowiązków są zróżnicowane w odniesieniu do pozostałych elementów systemu.	
118.	Lewiatan	Art. 1.1.n. Projektu w zakresie dot. art. 3. pkt 79 Prawa energetycznego	Dla uniknięcia potencjalnych wątpliwości, w projektowanym akcie powinno znaleźć się jednoznacznie wskazanie, że transport wodoru siecią wodorową ograniczoną geograficznie nie stanowi dystrybucji wodoru.	Biorąc pod uwagę początkową fazę rozwoju rynku wodoru w Polsce oraz plany dotyczące zwiększenia jego produkcji, szczególnie istotne będzie zapewnienie stabilnego otoczenia regulacyjnego pozwalającego na sprawny rozwój inwestycji wodorowych. Wymaga to utworzenia systemu, który w jasny sposób definiuje obowiązki nakładane na podmioty zainteresowane zaangażowaniem kapitału w projekty wodorowe. Konfederacja Lewiatan w sposób szczególnie wskazuje w tym zakresie na konieczność posługiwania się w regulacjach definicjami, które nie będą narażać podmiotów zainteresowanych na ryzyko interpretacyjne mogące skutkować obciążeniem takiego podmiotu niewspółmiernymi obowiązkami. Wątpliwości w tym zakresie mogą implikować spadek zainteresowania inwestycjami a tym samym osłabić poziom realizacji celu, który stawiany jest przed analizowanym projektem regulacji. W związku z powyższym, wyraźnego rozróżnienia regulacyjnego wymaga sytuacja wykorzystania bezpośredniego połączenia pomiędzy wytwórcą a miejscem jego wykorzystania tj. zgodnie z proponowaną nowelizacją „sieci wodorowej ograniczonej geograficznie” od definicji „sieci wodorowej”. Podmiot zgłaszający uwagę wskazuje, że przyjęta w projekcie nowelizacji	Uwaga uwzględniona Transport wodoru siecią wodorową ograniczoną geograficznie będzie wyróżniony jako jeden z trzech rodzajów „transportu wodoru”, chociaż nie będzie on posiadał odrębnej definicji jak to ma miejsce w przypadku „przesyłania wodoru” lub „dystrybucji wodoru” – zgodnie z systematyką Dyrektywy. Ponadto podmioty, które uzyskały odstępstwo, o którym mowa w art. 9d² PE, będą wyłączone spod obowiązku sporządzania planu rozwoju z art. 16 ust. 1 PE.

				definicja terminu „sieć wodorowa ograniczona geograficznie” może budzić wątpliwości interpretacyjne w kontekście konieczności spełniania wszystkich obowiązków regulacyjnych związanych z dystrybucją, w tym m.in. uzyskiwania koncesji na dystrybucję przez podmiot zainteresowany prowadzeniem działalności przy użyciu sieci wodorowej ograniczonej geograficznie. Wątpliwości mogą powstawać pomimo tego, że z uzasadnienia do analizowanego projektu ustawy wynika, że sieć wodorowa ograniczona geograficznie jest rozwiązaniem pokrewnym linii bezpośredniej, co implikuje szczególne ułatwienia regulacyjne w tym brak obowiązku uzyskiwania koncesji dla prowadzenia działalności przy użyciu sieci wodorowej ograniczonej. Trudności interpretacyjne mogą pojawić się również pomimo zaproponowanego w art. 8 ust. 1 lit. b analizowanego projektu wprowadzenia definicji „sieci wodorowych” w ustawie o Odnawialnych Źródłach Energii (zaproponowana definicja w zasadzie ogranicza się do enumeratywnego wymienienia rodzajów sieci wodorowych). Należy bowiem wskazać, że definicja legalna terminu zaproponowana w analizowanym projekcie nowelizacji zbudowana została poprzez odwołanie się do terminu „sieć wodorowa”, który nie został zdefiniowany na gruncie Prawa energetycznego. Powyższe oznacza, że przy próbie interpretacji terminu „sieć wodorowa ograniczona geograficznie” należy odwołać się do definicji terminu „sieci” z art. 3 ust. 11 Prawa energetycznego. „Sieci” to „instalacje połączone i współpracujące	
--	--	--	--	--	--

				ze sobą, służące do <u>przesyłania lub dystrybucji</u> paliw lub energii, należące do przedsiębiorstwa energetycznego”. Ze względu na obowiązującą definicję sieci, może pojawić się trudność interpretacyjna w rozstrzygnięciu, czy prowadzenie działalności przy wykorzystaniu sieci wodorowej ograniczonej geograficznie nie będzie w rzeczywistości działalnością polegającą na dystrybucji wodoru. Aby zminimalizować wskazane wyżej ryzyko, należałoby wyrażne rozstrzygnąć, że prowadzenie aktywności w oparciu o sieć wodorową ograniczoną geograficznie nie będzie stanowić dystrybucji wodoru, a tym samym jest zwolnione z obowiązków regulacyjnych związanych z prowadzeniem działalności w zakresie dystrybucji wodoru w tym z obowiązku uzyskania koncesji na prowadzenie takiej działalności.	
119.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 1 lit. n Projektu w zakresie dodawanego pkt 79 w art. 3 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: 79) sieć wodorowa ograniczona geograficznie – sieć wodorową przeznaczoną do transportu przesyłu lub dystrybucji wodoru odnawialnego – pochodzenia niebiologicznego, niskoemisyjnego lub – odnawialnego obejmującą swoim zasięgiem ograniczony geograficznie obszar przesyłowy lub handlowy;	Zaproponowana definicja sieci wodorowej ograniczonej geograficznie ma – zgodnie z intencją projektodawców wyrażoną w uzasadnieniu (s. 7) – ma zastąpić definicję rurociągu bezpośredniego, który nie został przewidziany w obecnej wersji Projektu. Należy wyrażnie podkreślić, iż takie rozwiązanie stworzy szereg problemów ze względu na odmienny zakres i ratio legis instrumentu prawnego „sieci wodorowych ograniczonych geograficznie” oraz „rurociągu bezpośredniego”.	Uwaga uwzględniona częściowo Uwzględnienie w całości poza zamianą wyrazu „transportu” na „przesyłu lub dystrybucji”, gdyż Projektodawca zamierza pozostawić definicję „transportu wodoru” (jako definicji

			Dodatkowo postulujemy przywrócenie definicji bezpośredniego rurociągu wodorowego: x) bezpośredni rurociąg wodorowy – rurociąg, który został zbudowany w celu bezpośredniego dostarczania wodoru do instalacji odbiorcy, z pominięciem sieci wodorowej;	Sieć wodorowe ograniczone geograficznie, jak sama nazwa wskazuje, ma charakter rozbudowanej infrastruktury rurociągowej, której głównym celem jest transport wodoru do więcej niż jednego odbiorcy. Jest ona również dedykowana wyłącznie transportowi kwalifikowanym formom wodoru, czyli wodorowi odnawialnemu pochodzenia niebiologicznego, niskoemisyjnemu i odnawialnemu. Natomiast celem rurociągu bezpośredniego jest połączenie instalacji wytwórczej wodoru do odbiorcy, z pominięciem sieci wodorowej. W przypadku budowy rurociągu, który z instalacji wytwarzającej wodór transportuje go bezpośrednio do zakładu wykorzystującego wodór, można mieć wątpliwości czy sytuacja ta spełnia definicję sieci wodorowej ograniczonej geograficznie. Dodatkowo należy podkreślić oderwanie treści projektowej definicji legalnej od rzeczywistości techniczno-gospodarczej. W sieci wodorowej ograniczonej geograficznie może być transportowany wyłącznie kwalifikowana forma wodoru, czego zagwarantowanie może być niemożliwe do spełnienia. Obrazując na przykładzie – wodorem odnawialnym pochodzenia niebiologicznego (wodór RFNBO) jest wodór spełniających rygorystyczne kryteria ustanowione w ramach aktów delegowanych do REDII/III. Dana sieć wodorowa ograniczona geograficznie może taki wodór RFNBO rozprowadzać do odbiorców. Jednak te same elektrolizery z miesiąca na miesiąc a od 2030 r. z godziny na godzinę, ze względu na kryterium korelacji czasowej, mogą zmienić status	łączącej pojęcia „przesyłania wodoru” i „dystrybucji wodoru” oraz stosować definicję „transportu wodoru” jednolicie. Z uwagi na treść przepisów pakietu-gazowo wodorowego brak możliwości wprowadzenia definicji rurociągu bezpośredniego.
--	--	--	---	---	---

				kwalifikację produkowanego wodoru. Tym samym w ciągu jednego roku ta sama sieć mogłaby zyskiwać i tracić status sieci wodorowej ograniczonej geograficznie. Jest to rozwiązanie niedopuszczalne z punktu widzenia zasady zapewniania pewności prawa. Proponujemy także pod rozważę zastąpienie odniesienia do „transportu” wodoru pojęciem „przesyłu lub dystrybucji wodoru”. Biorąc pod uwagę proponowane zmiany w rozdziale 2 PrEnerg. i wykorzystane sformułowania można domniemywać, że intencją projektodawców było rozróżnienie pomiędzy przesyłem lub dystrybucją wodoru w ramach sieci wodorowych a sieciami wodorowymi ograniczonymi geograficznie nie z punktu widzenia różnicy w infrastrukturze (rurociągi przesyłowe lub dystrybucyjne versus inny zakres infrastruktury transportowej), lecz z punktu widzenia zakresu obowiązków. W przypadku potwierdzenia takiej intencji wydaje się właściwszym zastosowanie sformułowań zaproponowanych w kolumnie „propozycja brzmienia przepisu”.	
120.	IGG (jako całość)	Art. 1 pkt 1 lit. n projektu ustawy (art. 3 pkt 79	art. 3 ustawy – Prawo energetyczne 79) sieć wodorowa ograniczona geograficznie – sieć wodorowa przeznaczoną do transportu	Nieuzasadnione zawężenie pojęcia sieci wodorowej ograniczonej geograficznie	Uwaga nieuwzględniona Obecne zawężenie w projekcie do transportu

		ustawy – Prawo energetyczne)	wodoru, obejmująca swoim zasięgiem organiczny geograficznie obszar przemysłowy lub handlowy; Zgodnie z projektem ustawy pojęci sieci wodorowej ograniczonej geograficznie ma dotyczyć wyłącznie sieci przeznaczonych do transportu wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, niskoemisyjnego lub odnawialnego. Z analizy dalszych propozycji przepisów można wywnioskować, że takie zakreślenie pojęcia sieci wodorowej ograniczonej geograficznie miałoby na celu wsparcie m.in. dolin wodorowych, w ramach których podejmowane są działania na rzecz produkcji zdekarbonizowanego wodoru. Dostrzegając słuszność takiego rozwiązania, trzeba jednocześnie skonstatować, że projekt ustawy nie zawiera żadnych innych propozycji wyłączenia z systemu wodorowego sieci służących do transportu wodoru innego niż wymienione wyżej w ramach pewnego zamkniętego systemu (np. przedsiębiorstw przemysłowych). Powodowałoby to, że w miejscach, w których obecnie wykorzystuje się jako gaz techniczny wodór nieodpowiadający pojęciom z projektowanych art. 3 pkt 3c-3e ustawy – Prawo energetyczne, konieczne byłoby wyznaczenie operatora systemu przesyłowego/dystrybucyjnego z wszystkimi tego konsekwencjami. Jednocześnie trzeba zauważyć, że proponowane pojęcie sieci wodorowej ograniczonej geograficznie stanowi kolejne nieuzasadnione zawężenie w stosunku do przepisów Pakietu Gazowo-Wodorowego. W przepisie art. 52 ust. 1 Rewizji Dyrektywy gazowej, w którym mowa jest o ograniczonych geograficznie sieciach wodorowych, nie dokonano zastrzeżenia, że	wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, niskoemisyjnego lub odnawialnego jest związane z realizacją kamienia milowy B17G w ramach KPO, w ramach którego należy m.in. zapewnić wspieranie wykorzystania wodoru odnawialnego i niskoemisyjnego.
--	--	------------------------------	---	--

				rozwiązanie to dotyczy wyłącznie przypadków, w których w sieciach transportowany jest wodór spełniający jakieś określone kryteria. Celem, jaki ma realizować wspomniany przepis Rewizji Dyrektywy gazowej, jest umożliwienie funkcjonowania zamkniętych systemów wodorowych, a nie promocja pewnych rodzajów wodoru. W związku z powyższym postuluje się zmianę przepisu w taki sposób, aby dotyczył on wszystkich rodzajów wodoru.	
121.	ORLEN	art. 1 pkt 1 lit. n projektu UD36 w części wprowadzającej art. 3 pkt 79 ustawy – Prawo energetyczne	„79) sieć wodorowa ograniczona geograficznie – sieć wodorową przeznaczoną do transportu wodoru, w tym wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, niskoemisyjnego lub odnawialnego, obejmująca swoim zasięgiem ograniczony geograficznie obszar przemysłowy lub handlowy;”	Obecny zakres definicji „sieci wodorowej ograniczonej geograficznie” został zawężony jedynie do sieci wodorowej przeznaczonej do transportu wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, niskoemisyjnego lub odnawialnego. Wydaje się, że w świetle Dyrektywy takie ograniczenie należy uznać za zbyt daleko idące. Zgodnie z art. 52 ust. 1 Państwa członkowskie mogą zezwolić organom regulacyjnym na przyznawanie odstępstw od art. 68 i 71 lub od art. 46 w stosunku do sieci wodorowych transportujących wodór na ograniczonym geograficznie obszarze przemysłowym lub handlowym. Z kolei zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 21 Dyrektywy za sieć wodorową należy uznać sieć rurociągów lądowych i morskich, wykorzystywanych do transportu wodoru o wysokim stopniu czystości w celu jego dostarczenia do odbiorców, z wyłączeniem dostaw.	Uwaga nieuwzględniona Obecne zawężenie w projekcie do transportu wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, niskoemisyjnego lub odnawialnego jest związane z realizacją kamienia milowy B17G w ramach KPO, w ramach którego należy m.in. zapewnić wspieranie wykorzystania wodoru odnawialnego i niskoemisyjnego.

				Oznacza to, że Prawodawca europejski nie zawęził możliwości uzyskania odstępstwa jedynie do określonych rodzajów wodoru: odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, niskoemisyjnego lub odnawialnego. Z tego względu zasadne wydaje się doprecyzowanie, że z możliwości utworzenia sieci wodorowej ograniczonej geograficznie powinni skorzystać wszyscy właściciele sieci wodorowej, nawet jeżeli ten nośnik energii nie zalicza się do ww. definicji. Takie rozwiązanie należy uznać za korzystne z punktu widzenia przyszłego rozwoju rynku wodoru w Polsce. Wskazujemy ponadto, że dodatkowy problem stanowić może posłużenie się przez Projektodawcę pojęciem „obszaru przemysłowego i handlowego”. Jego poprawne rozumienie będzie z kolei konieczne w kontekście odstępstwa, o którym mowa w projektowanym art. 9d2 ustawy – Prawo energetyczne. Zdając sobie sprawę, że pojęcie to ma swoje źródło w Dyrektywie postulujemy, by jego definicja znalazła swoje odzwierciedlenie w ustawie.	
122.	SPW	Art. 1 pkt 1 lit. n w zakresie dodanego pkt 79 w art. 3 PE	79) sieć wodorowa ograniczona geograficznie – sieć wodorową przeznaczoną do przesyłu lub dystrybucji wodoru obejmującą swoim zasięgiem ograniczony	Rozumiejąc instancję projektodawcy, jako zmierzającą do objęcia regulacjami transport „określonych rodzajów” wodoru w ramach systemu wodorowego, definicja sieci wodorowej ograniczonej geograficznie również	Uwaga nieuwzględniona Uwzględnienie w całości poza zamianą

			geograficznie obszar przesyłowy lub handlowy;	będzie częścią tego systemu, dlatego też wymaga w naszej ocenie doprecyzowania. Nie ulega wątpliwości, że istniejąca infrastruktura przemysłowa obejmuje swoim zasięgiem ograniczony obszar, dlatego też proponujemy doprecyzowanie, że sieć wodorowa ograniczona geograficznie to sieć przeznaczona do przesyłu lub dystrybucji wodoru, taki zabieg w zestawieniu z definicjami przesyłu i dystrybucji wodoru jednoznacznie rozstrzygnie, że definicja ta nadal odnosi się do tego samego zakresu przedmiotowego, a jedynie kwestie podmiotowego dysponowania nią i obowiązków są zróżnicowane w odniesieniu do pozostałych elementów systemu.	wyrazu „transportu” na „przesyłu lub dystrybucji”, gdyż Projektodawca zamierza pozostawić definicję „transportu wodoru” (jako definicji łączącej pojęcia „przesyłania wodoru” i „dystrybucji wodoru” oraz stosować definicję „transportu wodoru” jednolicie.
123.	Grupa Azoty	Art. 1 pkt 1 lit. n Projektu w zakresie dodawanego pkt 79 w art. 3 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: 79) sieć wodorowa ograniczona geograficznie – sieć wodorową przeznaczoną do transportu przesyłu lub dystrybucji wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, niskoemisyjnego lub odnawialnego obejmującą swoim zasięgiem ograniczony geograficznie obszar przesyłowy lub handlowy; Dodatkowo postulujemy przywrócenie definicji bezpośredniego rurociągu wodorowego: x) bezpośredni rurociąg wodorowy – rurociąg, który został zbudowany w celu bezpośredniego	Zaproponowana definicja sieci wodorowej ograniczonej geograficznie ma – zgodnie z intencją projektodawców wyrażoną w uzasadnieniu (s. 7) – ma zastąpić definicję rurociągu bezpośredniego, który nie został przewidziany w obecnej wersji Projektu. Należy wyraźnie podkreślić, iż takie rozwiązanie stworzy szereg problemów ze względu na odmienny zakres i ratio legis instrumentu prawnego „sieci wodorowych ograniczonych geograficznie” oraz „rurociągu bezpośredniego”. Sieć wodorowe ograniczone geograficznie, jak sama nazwa wskazuje, ma charakter rozbudowanej infrastruktury rurociągowej, której głównym celem jest transport wodoru do więcej niż jednego odbiorcy. Jest ona również dedykowana wyłącznie transportowi kwalifikowanym formom wodoru, czyli wodorowi odnawialnemu pochodzenia niebiologicznego, niskoemisyjnemu i	Uwaga nieuwzględniona Uwzględnienie w całości poza zamianą wyrazu „transportu” na „przesyłu lub dystrybucji”, gdyż Projektodawca zamierza pozostawić definicję „transportu wodoru” (jako definicji łączącej pojęcia „przesyłania wodoru” i „dystrybucji wodoru” oraz stosować definicję „transportu wodoru” jednolicie. Z uwagi na treść przepisów pakietu-gazowo wodorowego brak możliwości

			dostarczania wodoru do instalacji odbiorcy, z pominięciem sieci wodorowej;	odnawialnemu. Natomiast celem rurociągu bezpośredniego jest połączenie instalacji wytwórczej wodoru do odbiorcy, z pominięciem sieci wodorowej. W przypadku budowy rurociągu, który z instalacji wytwarzającej wodór transportuje go bezpośrednio do zakładu wykorzystującego wodór, można mieć wątpliwości czy sytuacja ta spełnia definicję sieci wodorowej ograniczonej geograficznie. Dodatkowo należy podkreślić oderwanie treści projektowej definicji legalnej od rzeczywistości techniczno-gospodarczej. W sieci wodorowej ograniczonej geograficznie może być transportowany wyłącznie kwalifikowana forma wodoru, czego zagwarantowanie może być niemożliwe do spełnienia. Obrazując na przykładzie – wodorem odnawialnym pochodzenia niebiologicznego (wodór RFNBO) jest wodór spełniających rygorystyczne kryteria ustanowione w ramach aktów delegowanych do REDII/III. Dana sieć wodorowa ograniczona geograficznie może taki wodór RFNBO rozprowadzać do odbiorców. Jednak te same elektrolizery z miesiąca na miesiąc a od 2030 r. z godziny na godzinę, ze względu na kryterium korelacji czasowej, mogą zmienić status kwalifikację produkowanego wodoru. Tym samym w ciągu jednego roku ta sama sieć mogłaby zyskiwać i tracić status sieci wodorowej ograniczonej geograficznie. Jest to rozwiązanie niedopuszczalne z punktu widzenia zasady zapewniania pewności prawa. Proponujemy także pod rozagę zastąpienie odniesienia do „transportu” wodoru pojęciem „przesyłu lub dystrybucji wodoru”. Biorąc pod	wprowadzenia definicji rurociągu bezpośredniego ale projektodawca doprecyzuje definicję sieci ograniczonej geograficznie w ten sposób, aby ująć rurociągi bezpośrednie.
--	--	--	---	---	---

				uwagę proponowane zmiany w rozdziale 2 PrEnerg. i wykorzystane sformułowania można domniemywać, że intencją projektodawców było rozróżnienie pomiędzy przesyłem lub dystrybucją wodoru w ramach sieci wodorowych a sieciami wodorowymi ograniczonymi geograficznie nie z punktu widzenia różnicy w infrastrukturze (rurociągi przesyłowe lub dystrybucyjne versus inny zakres infrastruktury transportowej), lecz z punktu widzenia zakresu obowiązków. W przypadku potwierdzenia takiej intencji wydaje się właściwszym zastosowanie sformułowań zaproponowanych w kolumnie „propozycja brzmienia przepisu”.	
124.	IEPiOE	Art. 1 pkt 1 lit. n Projektu w zakresie dodawanego pkt 79 w art. 3 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: 79) sieć wodorowa ograniczona geograficznie – sieć wodorową przeznaczoną do transportu przesyłu lub dystrybucji wodoru odnawialnego — pochodzenia niebiologicznego, niskoemisyjnego lub — odnawialnego obejmującą swoim zasięgiem ograniczony geograficznie obszar przesyłowy lub handlowy; Dodatkowo postulujemy przywrócenie definicji bezpośredniego rurociągu wodorowego: x) bezpśredni rurociąg wodorowy – rurociąg, który został zbudowany w celu bezpośredniego dostarczania wodoru do instalacji	Zaproponowana definicja sieci wodorowej ograniczonej geograficznie ma – zgodnie z intencją projektodawców wyrażoną w uzasadnieniu (s. 7) – ma zastąpić definicję rurociągu bezpośredniego, który nie został przewidziany w obecnej wersji Projektu. Należy wyraźnie podkreślić, iż takie rozwiązanie stworzy szereg problemów ze względu na odmienny zakres i ratio legis instrumentu prawnego „sieci wodorowych ograniczonych geograficznie” oraz „rurociągu bezpośredniego”. Sieć wodorowe ograniczone geograficznie, jak sama nazwa wskazuje, ma charakter rozbudowanej infrastruktury rurociągowej, której głównym celem jest transport wodoru do więcej niż jednego odbiorcy. Jest ona również dedykowana wyłącznie transportowi kwalifikowanym formom wodoru, czyli wodorowi odnawialnemu pochodzenia niebiologicznego, niskoemisyjnemu i	Uwaga nieuwzględniona Uwzględnienie w całości poza zamianą wyrazu „transportu” na „przesyłu lub dystrybucji”, gdyż Projektodawca zamierza pozostawić definicję „transportu wodoru” (jako definicji łączącej pojęcia „przesyłania wodoru” i „dystrybucji wodoru” oraz stosować definicję „transportu wodoru” jednolicie. Z uwagi na treść przepisów pakietu-gazowo wodorowego brak możliwości

			odbiorcy, z pominięciem sieci wodorowej;	odnawialnemu. Natomiast celem rurociągu bezpośredniego jest połączenie instalacji wytwórczej wodoru do odbiorcy, z pominięciem sieci wodorowej. W przypadku budowy rurociągu, który z instalacji wytwarzającej wodór transportuje go bezpośrednio do zakładu wykorzystującego wodór, można mieć wątpliwości czy sytuacja ta spełnia definicję sieci wodorowej ograniczonej geograficznie. Dodatkowo należy podkreślić oderwanie treści projektowej definicji legalnej od rzeczywistości techniczno-gospodarczej. W sieci wodorowej ograniczonej geograficznie może być transportowany wyłącznie kwalifikowana forma wodoru, czego zagwarantowanie może być niemożliwe do spełnienia. Obrazując na przykładzie – wodorem odnawialnym pochodzenia niebiologicznego (wodór RFNBO) jest wodór spełniających rygorystyczne kryteria ustanowione w ramach aktów delegowanych do REDII/III. Dana sieć wodorowa ograniczona geograficznie może taki wodór RFNBO rozprowadzać do odbiorców. Jednak te same elektrolizery z miesiąca na miesiąc a od 2030 r. z godziny na godzinę, ze względu na kryterium korelacji czasowej, mogą zmienić status kwalifikację produkowanego wodoru. Tym samym w ciągu jednego roku ta sama sieć mogłaby zyskiwać i tracić status sieci wodorowej ograniczonej geograficznie. Jest to rozwiązanie niedopuszczalne z punktu widzenia zasady zapewniania pewności prawa. Proponujemy także pod rozwałę zastąpienie odniesienia do „transportu” wodoru pojęciem „przesyłu lub dystrybucji wodoru”. Biorąc pod	wprowadzenia definicji rurociągu bezpośredniego.
--	--	--	--	--	--

				uwagę proponowane zmiany w rozdziale 2 PrEnerg. i wykorzystane sformułowania można domniemywać, że intencją projektodawców było rozróżnienie pomiędzy przesyłem lub dystrybucją wodoru w ramach sieci wodorowych a sieciami wodorowymi ograniczonymi geograficznie nie z punktu widzenia różnicy w infrastrukturze (rurociągi przesyłowe lub dystrybucyjne versus inny zakres infrastruktury transportowej), lecz z punktu widzenia zakresu obowiązków. W przypadku potwierdzenia takiej intencji wydaje się właściwszym zastosowanie sformułowań zaproponowanych w kolumnie „propozycja brzmienia przepisu”.	
125.	PFGT	Art. 1 pkt 1 lit. n w zakresie dodanego pkt 80 w art. 3 PE	80) system wodorowy - sieci wodorowe, instalacje magazynowe wodoru oraz przyłączone do nich urządzenia i instalacje, współpracujące z sieciami wodorowymi lub instalacjami magazynowymi wodoru, z wyłączeniem bezpośrednich rurociągów wodorowych;	Proponowane brzmienie definicji systemu wodorowego jest w naszej ocenie niespójne z intencją projektodawcy oraz nie uwzględnia istniejących instalacji przemysłowych wodoru, dlatego proponujemy zmianę jego brzmienia w sposób zapewniający spójność z pozostałymi regulacjami PE. Na marginesie zwracamy uwagę, że w obecnej definicji użyte jest określenie „o wysokim stopniu czystości”, które jest pojęciem nieostrym, budzący wątpliwości nawet u wiodących producentów wodoru. Proponowana przez nas definicja nie zawiera tego określenia.	Uwaga częściowo uwzględniona W ocenie projektodawcy obecna definicja systemu wodorowego jest spójna z założeniami pakietu gazowo-wodorowego. Jednocześnie, projekt ustawy zostanie uzupełniony o definicję wodoru o wysokim stopniu czystości.
126.	ORLEN	art. 1 pkt 1 lit. n projektu UD36 w części wprowadzającej art. 3 pkt 80 i 86 ustawy – Prawo energetyczne	Opracowanie odpowiedniej definicji „wodoru o wysokim stopniu czystości”, zgodnie z założeniami Projektodawcy.	Wątpliwości budzi posłużenie się przez Projektodawcę pojęciem „ wodoru o wysokim stopniu czystości ”. Pojęcie to pojawia się dwukrotnie – w definicji „systemu wodorowego” i „instalacji magazynowej wodoru” bez opracowania przez Projektodawcę właściwej definicji. W tym kontekście warto podkreślić, że w art. 9 ust. 8a przewidziano	Uwaga uwzględniona Projektodawca wprowadzi do projektu definicję wodoru o wysokim stopniu czystości oraz doprecyzuje jego parametry jakościowe

				wydanie przez ministra właściwego do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki funkcjonowania systemu wodorowego, w tym w szczególności parametry jakościowe wodoru (art. 9 ust. 8a pkt 6). Brak właściwej definicji może generować wątpliwości, kiedy będziemy mieli do czynienia z „wodorem”, a kiedy z „wodorem o wysokim stopniu czystości”. Zdając sobie sprawę, że pojęcie to ma swoje źródło w Dyrektywie postulujemy, by jego definicja znalazła swoje odzwierciedlenie w ustawie lub we właściwym akcie wykonawczym.	w rozporządzeniu systemowym do ustawy.
127.	PSG	Art. 1 pkt 1, lit n projektu ustawy – dot. dodawanego pkt 82 w art. 3 ustawy Prawo energetyczne	<brak>	„82) przesyłanie wodoru – transport wodoru sieciami przesyłowymi wodorowymi, innymi niż część wysokociśnieniowych rurociągów używanych głównie w ramach dystrybucji wodoru, w celu jego dostarczania do odbiorców, z wyłączeniem sprzedaży wodoru” Definicja przesyłania wodoru nieznacznie różni się od definicji dystrybucji wodoru. Należy rozważyć czy celem przesyłania wodoru nie powinno być również dostarczenie wodoru do instalacji magazynowych lub sieci dystrybucyjnych lub sieci wodorowych w innych krajach.	Uwaga uwzględniona Projektodawca uspołni projektowaną definicję, zgodnie z przytoczoną argumentacją.
128.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 1, lit n projektu ustawy – dot. dodawanego pkt 82 w art. 3 ustawy Prawo energetyczne	<brak>	„82) przesyłanie wodoru – transport wodoru sieciami przesyłowymi wodorowymi, innymi niż część wysokociśnieniowych rurociągów używanych głównie w ramach dystrybucji wodoru, w celu jego dostarczania do odbiorców, z wyłączeniem sprzedaży wodoru” Definicja przesyłania wodoru nieznacznie różni się od definicji dystrybucji wodoru. Należy rozważyć czy celem przesyłania wodoru nie powinno być również dostarczenie wodoru do	Uwaga uwzględniona Projektodawca uspołni projektowaną definicję, zgodnie z przytoczoną argumentacją.

				instalacji magazynowych lub sieci dystrybucyjnych lub sieci wodorowych w innych krajach.	
129.	Gaz-System	Art. 1 pkt 1 lit. n ustawy zmienianej Art. 3 pkt 82) pr.en.	„82) przesyłanie wodoru – transport wodoru sieciami przesyłowymi wodorowymi, innymi niż część wysokociśnieniowych rurociągów używanych głównie w ramach dystrybucji wodoru, w celu dostarczenia do sieci dystrybucyjnych wodorowych lub do odbiorców na sieci przesyłowej wodorowej , z wyłączeniem sprzedaży wodoru;”	Wodór transportowany sieciami przesyłowymi będzie trafiał nie tylko do odbiorców, lecz także do sieci dystrybucyjnej.	Uwaga nieuwzględniona Już obecnie definicja sieci przesyłowej wskazuje, że może ona służyć do transportu wodoru do innych sieci wodorowych.
130.	ORLEN	art. 1 pkt 1 lit. n projektu UD36 w części wprowadzającej art. 3 pkt 84 ustawy – Prawo energetyczne	Odpowiednie dostosowanie definicji „magazynowania wodoru” do definicji „instalacji magazynowania wodoru” w rozumieniu Dyrektywy.	Zgodnie z projektowanym art. 3 pkt 84 ustawy – Prawo energetyczne pod pojęciem „magazynowania wodoru” należy rozumieć <i>świadczenie usług przechowywania wodoru w instalacji magazynowej wodoru</i>. W tym kontekście powstaje wątpliwość, czy magazynowanie wodoru w miejscu jego wytworzenia, przy założeniu że właściciel będzie jedynie sprzedawał wodór i takie umowy (sprzedaży) zawierał, znajduje się w zakresie ww. definicji. Biorąc pod uwagę przepisy Dyrektywy tak opisane zachowanie trudno będzie uznać za „magazynowanie wodoru” w rozumieniu projektu, choć literalna wykładnia definicji nie daje jednoznacznej odpowiedzi. Zwracamy uwagę, że zgodnie z art. 2 pkt 5 Dyrektywy pod pojęciem „instalacja magazynowania wodoru” rozumieć należy instalację używaną do	Uwaga uwzględniona Projektodawca doprecyzuje brzmienie instalacji magazynowania wodoru, w taki sposób, aby uwzględniła ona sytuacje, w której wodór będzie magazynowany wyłącznie na potrzeby sprzedaży od stricte przechowywania wodoru.

				magazynowania wodoru o wysokim stopniu czystości: a) obejmującą część terminalu wodorowego wykorzystywaną do celów magazynowania, ale z wyłączeniem części wykorzystywanej na potrzeby produkcji, oraz instalacje przeznaczone wyłącznie dla operatorów sieci wodorowych na potrzeby realizacji ich funkcji; b) obejmującą duże, w szczególności podziemne, instalacje magazynowania wodoru, ale z wyłączeniem mniejszych, łatwo odtwarzalnych instalacji magazynowania wodoru. W konsekwencji proponujemy uzupełnienie definicji „magazynowania wodoru” w taki sposób, by wyjaśnić ww. wątpliwości i zapewnić jej całkowitą zgodność z Dyrektywą.	
131.	PFGT	Art. 1 pkt 1 lit. n w zakresie dodanego pkt 84 w art. 3 PE	84) magazynowanie wodoru - świadczenie usług przechowywania wodoru w instalacji magazynowej wodoru z wyłączeniem przechowywania wodoru w celach nieenergetycznych i nietransportowych;	W przestrzeni rynkowej tak jak podkreślaliśmy funkcjonują instalacje wodorowe, które często zawierają w sobie zbiornik wodorowy, najczęściej w celach „back up”, dlatego proponujemy doprecyzowanie definicji magazynowania wodoru w sposób, który jednoznacznie wyłączy te zbiorniki spod reżimu PE.	Uwaga częściowo uwzględniona Projektodawca doprecyzuje treść definicji magazynowania wodoru.
132.	SPW	Art. 1 pkt 1 lit. n w zakresie dodanego pkt 84 w art. 3 PE	84) magazynowanie wodoru - świadczenie usług przechowywania wodoru w instalacji magazynowej wodoru z wyłączeniem przechowywania wodoru w celach nieenergetycznych i nietransportowych;	W przestrzeni rynkowej tak jak podkreślaliśmy funkcjonują instalacje wodorowe, które często zawierają w sobie zbiornik wodorowy, najczęściej w celach „back up”, dlatego proponujemy doprecyzowanie definicji magazynowania wodoru w sposób, który	Uwaga częściowo uwzględniona Projektodawca doprecyzuje treść definicji magazynowania wodoru.

				jednoznacznie wyłączy te zbiorniki spod reżimu PE.	
133.	PAK-PCE	Art. 1 pkt 1 lit. n (art. 3 pkt 85)		Pojęcie „lokalne magazynowanie wodoru” wymaga doprecyzowania co należy rozumieć przez wrażenie „cele transportowe”. W obecnym brzmieniu projektu ustawy przepis ten wzbudza rozbieżności interpretacyjne. Nie jest jednoznacznym czy „cele transportowe”, w odniesieniu do magazynowania wodoru w miejscu przeznaczonym do sprzedaży, dotyczą branży transportowej (automotive) do transportu wodoru oraz jego komercyjnego wykorzystania (głównie jako paliwa do napędzania pojazdów kołowych) poza sieciami gazowymi i sieciami wodorowymi, czy też przez „cele transportowe” związane są z celami na potrzeby realizacji „transportu wodoru” (przesyłanie lub dystrybucja wodoru siecią) w rozumieniu proponowanego brzmienia art. 4 ust. 1 ustawy-Prawo energetyczne.	Uwaga uwzględniona Wyjaśnienie Uwaga stała się bezprzedmiotowa wskutek usunięcia wyrazów „cele transportowe” z definicji w art. 3 pkt 85 PE. Usunięcie to wynikało z postulatów innych Uwagodawców. Jest ono również zgodne z intencją Projektodawcy, by nie ograniczać „lokalnego magazynowania wodoru” wyłącznie do branży samochodowej (ang. <i>automotive</i>) czy do „transportu wodoru” w rozumieniu Projektu.
134.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 1 lit. n Projektu w zakresie dodawanego pkt 85 w art. 3 PrEnerg.	<brak>	Pojęcie „lokalne magazynowanie wodoru” wymaga doprecyzowania co należy rozumieć przez wrażenie „cele transportowe”. W obecnym brzmieniu projektu ustawy przepis ten wzbudza rozbieżności interpretacyjne. Nie jest jednoznacznym czy „cele transportowe”, w odniesieniu do magazynowania wodoru w miejscu przeznaczonym do sprzedaży, dotyczą branży transportowej (automotive) do	Uwaga uwzględniona Projektodawca zastąpi wyrazy „na cele transportowe” bardziej precyzyjnym sformułowaniem, by podkreślić, że lokalne magazynowanie wodoru dotyczy

				transportu wodoru oraz jego komercyjnego wykorzystania (głównie jako paliwa do napędzania pojazdów kołowych) poza sieciami gazowymi i sieciami wodorowymi, czy też przez „cele transportowe” związane są z celami na potrzeby realizacji „transportu wodoru” (przesyłanie lub dystrybucja wodoru siecią) w rozumieniu proponowanego brzmienia art. 4 ust. 1 PrEnerg.	magazynowania wodoru w miejscu przeznaczonym do sprzedaży wodoru w celu napędzania pojazdów (<i>automotive</i>).
135.	PIPC	Art. 1 pkt 1 lit. n Projektu w zakresie dodawanego pkt 85 w art. 3 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „85) lokalne magazynowanie wodoru – magazynowanie wodoru wykonywane w miejscu jego wytworzenia lub magazynowania wodoru w miejscu przeznaczonym do sprzedaży na cele transportowe;	Zaproponowane brzmienie definicji legalnej „lokalne magazynowania wodoru” zawęży możliwość lokalnego magazynowania wodoru wyłącznie do przypadku przeznaczenia go na cele transportowe. Natomiast zakwalifikowanie danego rodzaju działalności jako lokalne magazynowanie wodoru skutkuje (zgodnie z art. 1 pkt 26 lit. b Projektu) brakiem obowiązku uzyskiwania koncesji, jeśli jest wykonywane w małych instalacjach magazynowych wodoru. Takie zawężenie wydaje się nieuzasadnione. Lokalne magazynowanie wodoru może być wykorzystywane także w celu dekarbonizacji lokalnej produkcji przemysłowej, zwłaszcza w kontekście pierwszych projektów o mniejszej skali.	Uwaga uwzględniona Należy się przychylić do propozycji Ustawodawcy, gdyż poszerzenie zakresu wyłączenia obowiązku koncesyjnego w przypadku magazynowania wodoru przyczyni się do ułatwienia rozwoju przemysłowych projektów pilotażowych w zakresie gospodarki wodorowej, jak i projektów w innych dziedzinach gospodarki wodorowej.

136.	IEPiOE	Art. 1 pkt 1 lit. n Projektu w zakresie dodawanego pkt 85 w art. 3 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „85) lokalne magazynowanie wodoru – magazynowanie wodoru wykonywane w miejscu jego wytworzenia lub magazynowania wodoru w miejscu przeznaczonym do sprzedaży na cele transportowe ;	Zaproponowane brzmienie definicji legalnej „lokalne magazynowania wodoru” zawęży możliwość lokalnego magazynowania wodoru wyłącznie do przypadku przeznaczenia go na cele transportowe. Natomiast zakwalifikowanie danego rodzaju działalności jako lokalne magazynowanie wodoru skutkuje (zgodnie z art. 1 pkt 26 lit. b Projektu) brakiem obowiązku uzyskiwania koncesji, jeśli jest wykonywane w małych instalacjach magazynowych wodoru. Takie zawężenie wydaje się nieuzasadnione. Lokalne magazynowanie wodoru może być wykorzystywane także w celu dekarbonizacji lokalnej produkcji przemysłowej, zwłaszcza w kontekście pierwszych projektów o mniejszej skali.	Uwaga uwzględniona Należy się przychylić do propozycji Uwagodawcy, gdyż poszerzenie zakresu wyłączenia obowiązku koncesyjnego w przypadku magazynowania wodoru przyczyni się do ułatwienia rozwoju przemysłowych projektów pilotażowych w zakresie gospodarki wodorowej, jak i projektów w innych dziedzinach gospodarki wodorowej.
137.	Grupa Azoty	Art. 1 pkt 1 lit. n Projektu w zakresie dodawanego pkt 85 w art. 3 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „85) lokalne magazynowanie wodoru – magazynowanie wodoru wykonywane w miejscu jego wytworzenia lub magazynowania wodoru w miejscu przeznaczonym do sprzedaży na cele transportowe ;	Zaproponowane brzmienie definicji legalnej „lokalne magazynowania wodoru” zawęży możliwość lokalnego magazynowania wodoru wyłącznie do przypadku przeznaczenia go na cele transportowe. Natomiast zakwalifikowanie danego rodzaju działalności jako lokalne magazynowanie wodoru skutkuje (zgodnie z art. 1 pkt 26 lit. b Projektu) brakiem obowiązku uzyskiwania koncesji, jeśli jest wykonywane w małych instalacjach magazynowych wodoru. Takie zawężenie wydaje się nieuzasadnione. Lokalne magazynowanie wodoru może być wykorzystywane także w celu dekarbonizacji lokalnej produkcji przemysłowej, zwłaszcza w kontekście pierwszych projektów o mniejszej skali.	Uwaga uwzględniona Należy się przychylić do propozycji Uwagodawcy, gdyż poszerzenie zakresu wyłączenia obowiązku koncesyjnego w przypadku magazynowania wodoru przyczyni się do ułatwienia rozwoju przemysłowych projektów pilotażowych w zakresie gospodarki wodorowej, jak i

					projektów w innych dziedzinach gospodarki wodorowej.
138.	PFGT	Art. 1 pkt 1 lit. n w zakresie dodanego pkt 86 w art. 3 PE	86) instalacja magazynowa wodoru – instalacja magazynowania wodoru, w szczególności podziemne instalacje magazynowania wodoru z wyłączeniem małej instalacji magazynowej wodoru oraz z wyłączeniem instalacji, w których wodór jest magazynowany w celach innych niż magazynowanie energii;	Biorąc pod uwagę, że proponowana definicja posługuje się trudnymi do oceny w praktyce pojęciami „o wysokim stopniu czystości lub duże” oraz nie uwzględnia intencji wskazanej w uzasadnieniu do projektu (wskazanej na stronie nr 6), proponujemy zmianę definicji w sposób, który pozwoli uniknąć nieścisłości interpretacyjnych.	Uwaga uwzględniona Projektodawca wprowadzi do projektu ustawy definicję wodoru o wysokim stopniu czystości oraz doprecyzuje pojęcie instalacji magazynowej wodoru, usuwając z jej treści ewentualne wątpliwości interpretacyjne.
139.	IGG (jako całość)	Art. 1 pkt 1 lit. n projektu ustawy (art. 3 pkt 80 i 86 ustawy – Prawo energetyczne)	<brak>	Doprecyzowanie pojęcia wodoru o wysokim stopniu czystości oraz pojęcia instalacji magazynowej wodoru W projekcie ustawy dwukrotnie posłużono się sformułowaniem „wodór (wodoru) o wysokim stopniu czystości”, nie precyzując, jak należy je rozumieć. Sformułowanie to jest zaczerpnięte z przepisów Pakietu Gazowo-Wodorowego, jednak także tam nie zostało ono wytłumaczone. Na marginesie należy zwrócić uwagę na niekonsekwencję projektodawcy, który za Pakietem Gazowo-Wodorowym uwzględni to sformułowanie w pojęciach systemu wodorowego oraz instalacji magazynowej wodoru, ale już nie w pojęciach sieci przesyłowej wodorowej czy sieci dystrybucyjnej wodorowej. Należy zatem albo zdefiniować pojęcie wodoru o wysokim stopniu czystości, albo zawrzeć podstawę ustawową do dookreślenia, jakie	Uwaga uwzględniona Projektodawca wprowadzi do projektu ustawy definicję wodoru o wysokim stopniu czystości oraz doprecyzuje pojęcie instalacji magazynowej wodoru, usuwając z jej treści ewentualne wątpliwości interpretacyjne.

				parametry taki wodór powinien spełniać w odpowiednim rozporządzeniu, albo całkowicie zrezygnować z posługiwania się sformułowaniem „wodór o wysokim stopniu czystości”. Na marginesie należy zaznaczyć, że zaproponowane pojęcie instalacji magazynowej wodoru pozostawia pewne wątpliwości interpretacyjne. W jego zakresie można bowiem wyróżnić instalacje używane do magazynowania wodoru o wysokim stopniu czystości lub duże, w szczególności podziemne, instalacje magazynowania wodoru. Z pojęcia jednoznacznie wyłączone są małe instalacje magazynowe wodoru, które mają swoje pojęcie prawne. Powstaje pytanie o to, dlaczego dokonano podziału na instalacje służące do magazynowania „wodoru o wysokim stopniu czystości” oraz „duże, w szczególności podziemne”, instalacje magazynowania wodoru. Czy chodzi wyłącznie o rodzaj magazynowego w nich wodoru? Jeśli tak, pojęcie wodoru o wysokim stopniu czystości musi mieć swoją definicję legalną.	
140.	PAK-PCE	Art. 1 pkt 1 lit. n (art. 3 pkt 86)	art. 3 pkt 86) instalacja magazynowa wodoru –instalację <i>stacjonarną</i> używaną do magazynowania wodoru o wysokim stopniu czystości lub duże, w szczególności podziemne, instalacje magazynowania wodoru, z wyłączeniem: a) małej instalacji magazynowej wodoru; <i>b) instalacji, w których wodór jest magazynowany wyłącznie jako</i>	Pojęcie „instalacja magazynowa wodoru” winno zostać doprecyzowane w taki sposób aby nie było wątpliwości czy w zakresie tego pojęcia mieszczą się zestawy kołowe do transportu wodoru za pomocą sieci drogowej. W naszej ocenie wykorzystanie instalacji do transportu wodoru za pomocą dedykowanych wieloelementowych kontenerów do gazu (MEGC) w całym procesie technologicznym od wprowadzenia wodoru do takiej instalacji, poprzez transport kołowy a następnie wyładunek wodoru w miejscu przeznaczenia nie	Uwaga nieuwzględniona Po pierwsze ograniczenie definicji „instalacji magazynowej wodoru” do wyłącznie stacjonarnych instalacji nie istnieje w definicji z art. 2 pkt 5 Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego.

			<i>surowiec w celu wykorzystania w procesach przemysłowych,</i> <i>c) instalacji, w których wodór jest przechowywany wyłącznie w celu realizacji projektów badawczych,</i> <i>d) instalacji stanowiących część stacji tankowania wodoru,</i> <i>zespołu zbiorników stanowiących mobilne instalacje ciśnieniowe służące do przewożenia, przechowywania lub tankowania wodoru.</i>	będzie definicyjnie mieścić się w pojęciu magazynowania energii, a tego typu urządzenia nie będą traktowane jako instalacje magazynowe wodoru.	Podobnie nie ma takiego ograniczenia w definicji „instalacji magazynowej” z art. 3 pkt 10a PE. Po drugie przepisy projektowanego aktu prawnego należy interpretować łącznie, Jak wskazuje definicja magazynowania wodoru jest to świadczenie usług przechowywania wodoru. Wykorzystanie kontenerów do transportu wodoru nie jest świadczeniem usług magazynowania wodoru podobnie jak przechowywanie wodoru, jako zapasów handlowych na stacjach tankowania wodoru (podobnie ma się to w przypadku magazynowania paliw gazowych). Po trzecie , zaproponowana grupa wyłączeń (lit. b-d zaproponowanego w Uwadze brzmienia art. 3 pkt 86 PE) z definicji „instalacji magazynowania
--	--	--	--	---	--

					wodoru” radykalnie zawęży jej zakres.
141.	PGE	Art. 1 pkt 1 lit. n (Art. 3 pkt 87)	„87) mała instalacja magazynowa wodoru – instalację używaną do magazynowania wodoru o wartości opałowej mniejszej lub równej 600 GJ;”	Określona pojemność, ciśnienie i temperatura może budzić wątpliwości w przypadkach instalacji do przechowywania wodoru w warunkach innych niż normalne. Bardziej zasadne jest określenie pojemności w jednostkach energii.	Uwaga nieuwzględniona Brak uzasadnienia ze strony wnioskodawcy dla wprowadzenia w definicji wartości 600 GJ. Niemniej, projektodawca przeanalizuje raz jeszcze definicję „małej instalacji magazynowej wodoru” pod kątem określenia pojemności.
142.	TGPE	Art. 1 pkt 1 lit. n (Art. 3 pkt 87)	„87) mała instalacja magazynowa wodoru – instalację używaną do magazynowania wodoru o wartości opałowej mniejszej lub równej 600 GJ;”	Określona pojemność, ciśnienie i temperatura może budzić wątpliwości w przypadkach instalacji do przechowywania wodoru w warunkach innych niż normalne. Bardziej zasadne jest określenie pojemności w jednostkach energii.	Uwaga nieuwzględniona Brak uzasadnienia ze strony wnioskodawcy dla wprowadzenia w definicji wartości 600 GJ. Niemniej, projektodawca przeanalizuje raz jeszcze definicję „małej instalacji magazynowej wodoru” pod kątem określenia pojemności.
143.	PAK-PCE	Art. 1 pkt 1 lit. n (art. 3 pkt 87)	art. 3 pkt 87) „87) mała instalacja magazynowa wodoru – instalację używaną do magazynowania wodoru o pojemności mniejszej lub równej 85 000 Nm3 ”	Proponujemy zmodyfikować brzmienie definicji „mała instalacja magazynowa wodoru” poprzez zwiększenie górnej granicy pojemności z 55 000 Nm3 do 85 000 Nm3 (ok. 7,59 tony), która uznawana będzie za małą instalację magazynowania.	Uwaga uwzględniona

				W ocenie Spółki pojemność 85 000 Nm3 jest na tyle niska, że nie stwarza zagrożeń związanych z bezpieczeństwem, ryzykiem naruszenia zasad konkurencji czy też praw konsumentów, a tym samym nie wymaga nadmiernej kontroli i nadzoru organu państwa, a z drugiej otwiera więcej szans dla rozwoju, inwestowania i realizacji kolejnych przedsięwzięć w zakresie wodoru przez mniejszych interesariuszy na rynku.	
144.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 1, lit n projektu ustawy – dot. dodawanych pkt 28d, 88, 89, 90 w art. 3 ustawy Prawo energetyczne	Do rozważenia rozszerzenie definicji przedsiębiorstwa energetycznego, określonej w art. 3 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne.	Proponowane definicje operatorów systemu wodorowego odwołują się do pojęcia przedsiębiorstwa energetycznego, zdefiniowanego w art. 3 pkt 12 ustawy. W projekcie nowelizacji tej ustawy nie proponuje się zmiany definicji przedsiębiorstwa energetycznego, która obecnie nie uwzględnia działalności gospodarczej w zakresie wodoru, chyba żeby uznać wodór za paliwo gazowe. Konsekwencją takiego podejścia może być wykluczenie możliwości pełnienia roli operatora systemu wodorowego przez podmiot, który prowadzi działalność gospodarczą w zakresie wyłącznie transportu wodoru.	Uwaga nieuwzględniona Obecna definicja przedsiębiorstwa energetycznego zawarta w art. 3 pkt. 12 ustawy Prawo energetyczne wskazuje, że jest to podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji paliw albo energii lub obrotu nimi. W związku z tym, że wodór został uznany w przedmiotowym projekcie ustawy za paliwo, nie ma potrzeby aby wprowadzać zmiany w zakresie definicji przedsiębiorstwa energetycznego.

145.	SPW	Art. 1 pkt 1 lit. n propozycja dodania pkt 90 w art. 3 PE	90) bezpośredni rurociąg wodorowy – rurociąg w celu bezpośredniego dostarczania do instalacji odbiorcy, z pominięciem sieci wodorowej;	Proponujemy dodanie pkt 90 w art. 3 PE, który wprowadza definicję bezpośredniego rurociągu wodorowego. Z uwagi na fakt, że transport wodoru nie będzie obejmował przemysłowych dostaw wodoru proponujemy wprowadzenie definicji bezpośredniego rurociągu wodorowego, który obejmie wyłącznie przypadki bezpośredniego dostarczania wodoru do instalacji odbiorcy, z pominięciem sieci wodorowej.	Uwaga uwzględniona częściowo Zachowując spójność z pakietem gazowo- wodorowym, projektodawca nie może wprowadzić do projektu zaproponowanej definicji. Niemniej, projektodawca poszerzy definicję sieci wodoru ograniczonej geograficznie, aby swoim zakresem obejmowała tego rodzaju infrastrukturę.
146.	PFGT	Art. 1 pkt 1 lit. n propozycja dodania pkt 90 w art. 3 PE	90) bezpośredni rurociąg wodorowy – rurociąg w celu bezpośredniego dostarczania do instalacji odbiorcy, z pominięciem sieci wodorowej;	Proponujemy dodanie pkt 90 w art. 3 PE, który wprowadza definicję bezpośredniego rurociągu wodorowego. Z uwagi na fakt, że transport wodoru nie będzie obejmował przemysłowych dostaw wodoru proponujemy wprowadzenie definicji bezpośredniego rurociągu wodorowego, który obejmie wyłącznie przypadki bezpośredniego dostarczania wodoru do instalacji odbiorcy, z pominięciem sieci wodorowej.	Uwaga uwzględniona częściowo Zachowując spójność z pakietem gazowo- wodorowym, projektodawca nie może wprowadzić do projektu zaproponowanej definicji. Niemniej, projektodawca poszerzy definicję sieci wodoru ograniczonej geograficznie, aby swoim zakresem obejmowała tego rodzaju infrastrukturę.
147.	ORLEN	art. 1 pkt 1 lit. n projektu UD36 w części	„91) rurociąg bezpośredni wodoru - rurociąg, który został zbudowany w celu bezpośredniego dostarczania	W ustawie – Prawo energetyczne istnieją definicje „linii bezpośredniej” i „gazociągu bezpośredniego”, które upraszczają realizację	Uwaga częściowo uwzględniona

		wprowadzającej art. 3 pkt 91 (propozycja wprowadzenia)	wodoru do instalacji odbiorcy z pominięciem systemu wodorowego"	połączeń bezpośrednich między miejscem wytworzenia/wydobycia a odbioru energii elektrycznej/gazu ziemnego. Projekt nie stworzył podobnej definicji w kontekście bezpośredniego dostarczania wodoru. Dla rozwoju rynku i produkcji wodoru niezbędne jest uproszczenie dla bezpośrednich połączeń elektrolizer-odbiorca wodoru. Stworzenie definicji „rurociągu bezpośredniego wodoru”, który nie wchodziłby w definicję sieci dystrybucyjnej wodorowej, zapewniłoby zminimalizowanie obciążenia regulacyjnego takiej inwestycji, gdyż z inwestora zdjęty zostałby obowiązek powołania operatora oraz realizacji licznych zadań operatorskich. Wprowadzona instytucja sieci wodorowej ograniczonej geograficznie zawiera się w sieci wodorowej i pomimo ułatwień w postaci zwolnienia z przepisów unbundlingowych, nadal wymaga ustanowienia na niej operatora. Wynika to z faktu że sieć wodorowa ograniczona geograficznie, zgodnie z treścią uzasadnienia do projektu ustawy, jest dedykowana dolinom wodorowym. Dlatego też pojedyncze rurociągi transportujące wodór bezpośrednio z miejsca wytwarzania do miejsca odbioru powinny mieć dedykowaną definicję włączoną z definicji sieci wodorowych. Użytkowanie takiego rurociągu nie powinno być obłożone dodatkowymi opłatami sieciowymi, w szczególności w sytuacji gdy odbiorca nie będzie przyłączony do sieci	Zachowując spójność z pakietem gazowo-wodorowym, projektodawca nie może wprowadzić do projektu zaproponowanej definicji. Niemniej, projektodawca poszerzy definicję sieci wodoru ograniczonej geograficznie, aby swoim zakresem obejmowała tego rodzaju infrastrukturę.
--	--	--	--	--	---

				wodorowej, a ewentualne kryteria administracyjne ich powstania minimalne. Wprowadzeniu do polskiego systemu prawa pojęcia „rurociągu bezpośredniego wodoru” nie stoi na przeszkodzie również fakt, że instytucja ta nie znalazła swojego odzwierciedlenia w przepisach Dyrektywy, w tym w szczególności w definicjach „sieci przesyłowej wodorowej” oraz „sieci dystrybucyjnej wodorowej”. Uwzględnienie ww. uwagi pociągnie za sobą konieczność stworzenia dodatkowych przepisów dotyczących rurociągów bezpośrednich wodoru na kształt przepisów dotyczących gazociągu bezpośredniego w rozumieniu w art. 3 pkt 11e ustawy – Prawo energetyczne (w tym w szczególności zgody Prezesa URE na budowę takiego rurociągu, przesłanek jej uzyskania oraz warunków jego budowy i eksploatacji).	
148.	ORLEN	art. 1 pkt 2 lit. a projektu UD36 w części zmieniającej art. 4 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne	„1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw lub energii, przesyłaniem lub dystrybucją wodoru, zwanych dalej „transportem wodoru”, magazynowaniem energii, wodoru lub paliw gazowych, w tym skroplonego gazu ziemnego, skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego jest obowiązane utrzymywać zdolność urządzeń, instalacji i sieci do realizacji	Wskazujemy, że sposób zdefiniowania „transportu wodoru” poprzez zastosowanie wtrącenia w art. 4 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne nie należy do najwłaściwszych z punktu widzenia techniki legislacyjnej. Jako alternatywę proponujemy osobne zdefiniowanie transportu wodoru jako przesyłu lub dystrybucji tego nośnika energii, w ramach definicji wprowadzanych w art. 3 ustawy - Prawo energetyczne.	Uwaga nieuwzględniona Zdaniem projektodawcy tego rodzaju zapis jest zgodny z zasadami prawidłowej legislacji.

			zaopatrzenia w te paliwa lub energię w sposób ciągły i niezawodny, przy zachowaniu obowiązujących wymagań jakościowych.”, (...) x) transport wodoru – przesył lub dystrybucja wodoru;		
149.	PSG	Art. 1 pkt 2 lit. c) projektu - dot. dodawanego ust. 3 w art. 4 ustawy Prawo energetyczne	<brak>	3. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się transportem wodoru jest obowiązane zapewniać wszystkim odbiorcom oraz przedsiębiorcom zajmującym się sprzedażą paliw gazowych, energii lub wodoru, świadczenie usług polegających na przesyłaniu wodoru lub dystrybucji wodoru, z uwzględnieniem warunków technicznych i ekonomicznych, na warunkach uzgodnionych przez strony w drodze umowy Czy działalność związana ze sprzedażą paliw gazowych, energii jest związana z ‘transportem wodoru’? (por. dodany Art. 4ca, w zakresie magazynowania wodoru – nie ma nic o energii czy gazie)	Uwaga uwzględniona
150.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 2 lit. c) projektu - dot. dodawanego ust. 3 w art. 4 ustawy Prawo energetyczne		3. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się transportem wodoru jest obowiązane zapewniać wszystkim odbiorcom oraz przedsiębiorcom zajmującym się sprzedażą paliw gazowych, energii lub wodoru, świadczenie usług polegających na przesyłaniu wodoru lub dystrybucji wodoru, z uwzględnieniem warunków technicznych i ekonomicznych, na warunkach uzgodnionych przez strony w drodze umowy	Uwaga uwzględniona

				Czy działalność związana ze sprzedażą paliw gazowych, energii jest związana z 'transportem wodoru'? (por. dodany Art. 4ca, w zakresie magazynowania wodoru – nie ma nic o energii czy gazie)	
151.	Gaz-System	Art. 1 pkt 3) ustawy zmienianej Art. 4ca ust. 2 pr.en. Analogiczna uwaga do: - Art. 4c ust. 2 pr.en. - Art. 45 ust. 3c pr.en.	„2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem wodoru jest obowiązane udostępniać operatorowi systemu przesyłowego wodorowego albo operatorowi systemu połączonego gazowo-wodorowego tę część instalacji, która jest używana do magazynowania wodoru i jest niezbędna do realizacji jego zadań w zakresie systemu wodorowego.”	Przepis powinien uwzględniać również operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego (na wypadek, gdyby taki został utworzony). Odwołanie do tego operatora (a także operatora systemu połączonego) powinno być również zawarte w brzmieniu proponowanego art. 4c ust 2 pr.en.: Konsekwentnie zapis art 4c ust 2 powinien przyjąć brzmienie: „Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem paliw gazowych jest obowiązane udostępniać operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemu połączonego gazowego lub operatorowi systemu połączonego gazowo-wodorowego tę część instalacji, która jest używana do magazynowania paliw gazowych i jest niezbędna do realizacji jego zadań w zakresie systemu gazowego.” Również art. 45 ust 3c pr.en. powinien uwzględniać operatorów systemów połączonych i otrzymać brzmienie: „3c. W kosztach działalności operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemu połączonego gazowego lub operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uwzględnia się koszty	Uwaga uwzględniona Projektodawca poszerzy przepis o operatora systemu połączonego-wodorowego.

				poniesione w związku z wykonaniem umowy, o której mowa w art. 4c ust. 3.” W całej ustawie należy zweryfikować i uzupełnić operatorów, których dotyczą konkretne obowiązki – uwzględniając możliwość powstania operatora systemu połączonego gazowego i operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego.	
152.	ORLEN	art. 1 pkt 4 projektu UD36 w części wprowadzającej art. 4e ³	„Art. 4e ³ . Usługi przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru lub magazynowania wodoru, mogą być świadczone wyłącznie odpowiednio przez operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru, operatora systemu połączonego wodorowego lub operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego. ”	Ze względu na nieprecyzyjne zdefiniowanie „operatora systemu połączonego” w zakresie paliw gazowych lub wodoru, rekomendowane jest odwołanie się do zdefiniowanych pojęć „operatora systemu połączonego wodorowego” oraz „operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego”. Obecne brzmienie projektu art. 4e3 może dopuszczać świadczenie usług transportu wodoru przez operatora systemu połączonego gazowego, który nie został wyznaczony na operatora w zakresie transportu wodoru.	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca poprawi art. 4e ³ zgodnie z intencją Uwagodawcy, ale z drobnymi poprawkami niemerytorycznymi wynikającymi z systematyki noweli – przede wszystkim przez wymianę kolejności wymienienia operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego oraz operatora systemu połączonego wodorowego.
153.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 4 projektu – dot. dodawanego art. 4e ³ ustawy – Prawo energetyczne	Art. 4e ³ Usługi przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru lub magazynowania wodoru, mogą być świadczone wyłącznie odpowiednio przez operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu	Ze względu na nieprecyzyjne określenie co oznacza operator systemu połączonego w zakresie paliw gazowych lub wodoru, rekomendowane jest odwołanie się do zdefiniowanych pojęć operatora systemu połączonego wodorowego oraz operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego. Obecne brzmienie projektu art. 4e ³ może dopuszczać świadczenie usług transportu	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca poprawi art. 4e ³ zgodnie z intencją Uwagodawcy, ale z drobnymi poprawkami niemerytorycznymi

			dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru, operatora systemu połączonego wodorowego lub operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego .	wodoru przez operatora systemu połączonego gazowego, który nie został wyznaczony na operatora w zakresie transportu wodoru.	wynikającymi z systematyki noweli..
154.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 4 Projektu w zakresie dodawanego art. 4e ³ PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: Art. 4e ³ Usługi przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru lub magazynowania wodoru, mogą być świadczone wyłącznie odpowiednio przez operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru, operatora systemu połączonego wodorowego lub operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego .	Ze względu na nieprecyzyjne określenie co oznacza operator systemu połączonego w zakresie paliw gazowych lub wodoru, rekomendowane jest odwołanie się do zdefiniowanych pojęć operatora systemu połączonego wodorowego oraz operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego. Obecne brzmienie projektu art. 4e ³ może dopuszczać świadczenie usług transportu wodoru przez operatora systemu połączonego gazowego, który nie został wyznaczony na operatora w zakresie transportu wodoru.	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca poprawi art. 4e ³ zgodnie z intencją Ustawodawcy, ale z drobnymi poprawkami niemerytorycznymi wynikającymi z systematyki noweli.
155.	PSG	Art. 1 pkt 4 projektu – dot. dodawanego art. 4e ³ ustawy – Prawo energetyczne	Art. 4e ³ Usługi przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru lub magazynowania wodoru, mogą być świadczone wyłącznie odpowiednio przez operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru, operatora systemu połączonego wodorowego lub operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego .	Ze względu na nieprecyzyjne określenie co oznacza operator systemu połączonego w zakresie paliw gazowych lub wodoru, rekomendowane jest odwołanie się do zdefiniowanych pojęć operatora systemu połączonego wodorowego oraz operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego. Obecne brzmienie projektu art. 4e ³ może dopuszczać świadczenie usług transportu wodoru przez operatora systemu połączonego gazowego, który nie został wyznaczony na operatora w zakresie transportu wodoru.	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca poprawi art. 4e ³ zgodnie z intencją Ustawodawcy, ale z drobnymi poprawkami niemerytorycznymi wynikającymi z systematyki noweli.

156.	Lewiatan	Art. 1.6.a Projektu w zakresie dot. art. 5. Ust. 1c Prawa energetycznego	„1c. Dostarczanie wodoru odbywa się w szczególności, na podstawie umowy sprzedaży wodoru i umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru albo umowy sprzedaży wodoru, umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru i umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru. 1d. W przypadku przesyłania lub dystrybucji wodoru, sprzedawca wodoru jest obowiązany do zawarcia umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru z operatorem systemu przesyłowego wodorowego lub z operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego, do którego sieci odbiorca wodoru jest przyłączony.”,	W kontekście uwagi powyżej doprecyzowania wymaga, iż w przypadku bezpośrednich transakcji obejmujących wodór, nie ma konieczności zawierania umów o świadczenie usług dystrybucji tego paliwa. Wątpliwość rodzi w tym zakresie brzmienie przepisu, zgodnie z którym: „1c. Dostarczanie wodoru odbywa się, na podstawie umowy sprzedaży wodoru i umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru albo umowy sprzedaży wodoru, umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru i umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru. 1d. Sprzedawca wodoru jest obowiązany do zawarcia umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru z operatorem systemu przesyłowego wodorowego lub z operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego, do którego sieci odbiorca wodoru jest przyłączony.”,	Uwaga nieuwzględniona Propozycja Ustawodawcy jest niezgodna z systematyką ustawy prawo energetyczne odnoszącą się do paliw gazowych i energii elektrycznej (zob. brzmienie obecne art. 5 ust. 1 i 1b PE, których odpowiednikami są w projekcie ustawy odpowiednio art. 5 ust. 1c i 1d PE według Projektu).
157.	PSG	Art. 1 pkt 6) lit. a) projektu- dot. art. 5 ustawy Prawo energetyczne	<brak>	po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu, a dodany również ust. 1d	Uwaga uwzględniona
158.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 6) lit. a) projektu- dot. art. 5 ustawy Prawo energetyczne	<brak>	po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu, a dodany również ust. 1d	Uwaga uwzględniona
159.	ORLEN	art. 5 ust. 5 i 6 ustawy – Prawo energetyczne (propozycja zmiany)	„5. Projekty umów, o których mowa w ust. 1, 3 i 4, lub projekty wprowadzenia zmian w zawartych umowach, z wyjątkiem zmian cen w zatwierdzonych taryfach, powinny być niezwłocznie przesłane odbiorcy;	Propozycja zmiany art. 5 ust. 5 i 6 zakłada: 1) usunięcie wątpliwości interpretacyjnych w zakresie możliwości korzystania z formy dokumentowej przy realizacji obowiązku przestania do odbiorcy informacji o prawie	Uwaga nieuwzględniona

		<i>jeżeli w zawartych umowach mają być wprowadzone zmiany, wraz z projektem zmienianej umowy należy przestać informację o prawie do wypowiedzenia umowy."</i> 2) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Sprzedawca: 1) paliw gazowych powiadamia, w sposób przejrzysty i zrozumiały, odbiorców: a) o zmianach w zatwierdzonych taryfach - najpóźniej w dniu wprowadzenia jej do stosowania przez zamieszczenie zmienionej taryfy na stronie internetowej sprzedawcy, b) o wprowadzeniu do stosowania zmienionej taryfy oraz miejscu jej publikacji - w ciągu jednego okresu rozliczeniowego od dnia wejścia w życie zmian w zatwierdzonych taryfach; 2) energii elektrycznej powiadamia odbiorców, którzy nie są stroną umów z ceną dynamiczną energii elektrycznej, w sposób przejrzysty i zrozumiały, o zmianie cen lub	do wypowiedzenia umowy w związku ze zmianą umowy (proponycja zmiany art. 5 ust. 5 ustawy – Prawo energetyczne), 2) przeniesienie wszystkich obowiązków informacyjnych związanych ze zmianą taryfy do jednej jednostki redakcyjnej (proponycja zmiany art. 5 ust. 6 ustawy – Prawo energetyczne), 3) zastąpienie wysyłki zmienionej taryfy jej publikacją na stronie internetowej przedsiębiorstwa energetycznego wraz z obowiązkiem poinformowania odbiorcy o fakcie zmiany taryfy w okresie jednego okresu rozliczeniowego (w praktyce wraz z najbliższą fakturą) (proponycja zmiany art. 5 ust. 6 ustawy – Prawo energetyczne). Przepis ust. 5 rodzi wątpliwości interpretacyjne czy sformułowanie: „przestać pisemną informację” oznacza, że przesłana informacja powinna być przesłana z zachowaniem, określonej w Kodeksie cywilnym, formy pisemnej (zatem na papierze z podpisem), ewentualnie formy elektronicznej (wymagającej kwalifikowanego podpisu elektronicznego), czy może dopuszczalna jest forma dokumentowa (powszechnie już stosowana w obrocie gospodarczym). Wprowadzenie zaproponowanej zmiany przyczyni się do usunięcia wątpliwości interpretacyjnych co do możliwości korzystania z	
--	--	---	---	--

			stawek opłat za energię elektryczną oraz o powodach i warunkach ich wprowadzenia, w terminie: a) miesiąca przed dniem wejścia w życie zmian - w przypadku odbiorców energii elektrycznej w gospodarstwach domowych, b) dwóch tygodni przed dniem wejścia w życie zmian - w przypadku innych odbiorców końcowych niż odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwach domowych.”.	formy dokumentowej przy realizacji przedmiotowego obowiązku. Jednocześnie, mimo tej zmiany nie zostanie pogorszony standard ochrony prawnej odbiorców nośników energii. Aktualnie obowiązujące przepisy ustawy – Prawo energetyczne statuują obowiązek przedsiębiorstwa energetycznego do informowania odbiorcy o zmianach w zatwierdzonej taryfie w zależności od zakresu tych zmian. W przypadku tych niedotyczących cen lub stawek opłat, obowiązek ten należy zrealizować niezwłocznie, czyli - w praktyce - dedykowaną w tym celu przesyłką. W przypadku podwyżki cen lub stawek opłat, obowiązek należy zrealizować w ciągu jednego okresu rozliczeniowego, czyli - w praktyce - wraz z najbliższą fakturą. Powyższe rozróżnienie ma zatem znaczący wpływ na koszty, bowiem opłata pocztowa stanowi dominującą pozycję w kosztach wysyłki. Warto zauważyć, że w przypadku obniżki cen lub stawek opłat, przedsiębiorstwo energetyczne nie ma obowiązku informowania swoich odbiorców o tym fakcie. Stosowanie powyższych przepisów powoduje szereg problemów natury prawnej, ekonomicznej i organizacyjno-technicznej. Rzadko bowiem się zdarza, że zmiany w taryfie dotyczą tylko jednego zakresu (np. sama zmiana	
--	--	--	--	--	--

				cen bez zmian w tekście taryfy), czasami zmiany w tekście taryfy mają charakter stricte techniczny i decyzja w jakim trybie przeprowadzona ma być wysyłka taryfy wymaga analiz prawnych. Traktowanie taryfy tak samo jak każdego innego wzorca umownego (np. ogólnych warunków umowy) wydaje się nieuzasadnione ze względu na nadzór Prezesa URE nad procesem zmian w taryfie, który daje gwarancję uwzględnienia interesu odbiorców w tym szczególnym dokumencie. Wprowadzenie zaproponowanych zmian przyczyni się do usunięcia szeregu wątpliwości interpretacyjnych, zmniejszy koszty wysyłki, ograniczy ryzyko przedsięwzięcia energetycznego, przyczyni się do rozwoju elektronicznych kanałów komunikacji z odbiorcą oraz ograniczy zużycie ton papieru na jednorazową akcję. Także z perspektywy odbiorcy zaproponowaną zmianę należy ocenić jako korzystną, bowiem coraz więcej odbiorców ceni sobie elektroniczny obieg dokumentów i związany z tym prosty i wygodny dostęp do żądanych informacji i dokumentów. Wielu klientów w licznych reklamacjach wręcz skarży się na przesyłaną do nich „makulaturę, która zaraz trafia do kosza”.	
--	--	--	--	--	--

				Zjawisko to nasila się wraz ze wzrostem świadomości ekologicznej w społeczeństwie. Implementacja zaproponowanych zmian legislacyjnych powinna także przynieść oszczędności w tzw. kosztach uzasadnionych rzędu kilkunastu milionów złotych rocznie.	
160.	ORLEN	art. 1 pkt 6 lit. a projektu UD36 w części wprowadzającej w art. 5 ust. 1d ustawy – Prawo energetyczne	„1d. Sprzedawca wodoru jest obowiązany do zawarcia umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru z operatorem systemu przesyłowego wodorowego lub z operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego, do którego sieci odbiorca wodoru jest przyłączony którego sieci wykorzystuje do transportu tego paliwa. ”	W ostatnim zdaniu projektowanego przepisu wskazano, że obowiązek zawarcia umowy dotyczy jedynie sprzedawców, którzy obsługują odbiorców przyłączonych do sieci danego operatora. Wskazujemy jednak, że rynek handlu wodorem może wyglądać podobnie jak rynek handlu gazem lub energią elektryczną, tj. sprzedawcy mogą zajmować się również obrotem hurtowym bez zlecenia dostawy tego paliwa do odbiorcy przyłączonego do sieci. W takim przypadku odbiorcy ci również powinni mieć obowiązek zawierania umowy z operatorem sieci wodorowej, w której znajduje się wodór należący do danego sprzedawcy.	Uwaga uwzględniona Projektodawca podziela przytoczoną argumentację i dostosuje treść przepisu zgodnie z przedstawioną propozycją.
161.	PSG	Art. 1 pkt 6 lit. a projektu – dot. dodawanego ust. 1d w art. 5 ustawy Prawo energetyczne	Art. 5 1d. Sprzedawca wodoru jest obowiązany do zawarcia umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru z operatorem systemu przesyłowego wodorowego lub z operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego, do którego sieci odbiorca wodoru jest przyłączony którego sieci wykorzystuje do transportu tego paliwa.	Treść projektowanych przepisów: „1d. Sprzedawca wodoru jest obowiązany do zawarcia umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru z operatorem systemu przesyłowego wodorowego lub z operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego, <u>do którego sieci odbiorca wodoru jest przyłączony.</u>” Zaznaczony fragment projektu przepisu wskazuje, że obowiązek zawarcia umowy dotyczy jedynie sprzedawców, którzy obsługują odbiorców przyłączonych do sieci danego operatora. Jednak rynek handlu wodorem może wyglądać podobnie jak rynek handlu gazem lub energią elektryczną, tj. sprzedawcy mogą	Uwaga uwzględniona Projektodawca podziela przytoczoną argumentację i dostosuje treść przepisu zgodnie z przedstawioną propozycją.

				zajmować się również obrotem hurtowym bez zlecenia dostawy tego paliwa do odbiorcy przyłączonego do sieci. W takim przypadku również powinni mieć obowiązek zawierania umowy z operatorem sieci wodorowej, w której znajduje się wodór należący do danego sprzedawcy.	
162.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 6 lit. a projektu – dot. dodawanego ust. 1d w art. 5 ustawy Prawo energetyczne	Art. 5 1d. Sprzedawca wodoru jest obowiązany do zawarcia umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru z operatorem systemu przesyłowego wodorowego lub z operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego, do którego sieci odbiorca wodoru jest przyłączony <i>którego sieci wykorzystuje do transportu tego paliwa.</i>	Treść projektowanych przepisów: „1d. Sprzedawca wodoru jest obowiązany do zawarcia umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru z operatorem systemu przesyłowego wodorowego lub z operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego, <u>do którego sieci odbiorca wodoru jest przyłączony.</u> ” Zaznaczony fragment projektu przepisu wskazuje, że obowiązek zawarcia umowy dotyczy jedynie sprzedawców, którzy obsługują odbiorców przyłączonych do sieci danego operatora. Jednak rynek handlu wodorem może wyglądać podobnie jak rynek handlu gazem lub energią elektryczną, tj. sprzedawcy mogą zajmować się również obrotem hurtowym bez zlecenia dostawy tego paliwa do odbiorcy przyłączonego do sieci. W takim przypadku również powinni mieć obowiązek zawierania umowy z operatorem sieci wodorowej, w której znajduje się wodór należący do danego sprzedawcy.	Uwaga uwzględniona Projektodawca podziela przytoczoną argumentację i dostosuje treść przepisu zgodnie z przedstawioną propozycją.
163.	Gaz-System	Art. 1 pkt 6) lit. b ustawy zmienianej Art. 5 ust. 2 pkt 6) pr.en.	„6) umowa o świadczenie usług przesyłania wodoru lub umowa o świadczenie usług dystrybucji wodoru – postanowienia określające: moc umowną , miejsca dostarczania i odbioru wodoru, standardy jakościowe, warunki	Na wzór umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, także umowa o świadczenie usług przesyłania wodoru lub umowa o świadczenie usług dystrybucji wodoru powinna odnosić się nie do ilości transportowanego wodoru, lecz do mocy umownej. Pojęcie ilości wodoru może odnosić	Uwaga uwzględniona Projektodawca uzupełni przepis w proponowanym kształcie.

			zapewnienia niezawodności i ciągłości dostarczania wodoru, wysokość opłat oraz warunki wprowadzania zmian wysokości opłat, sposób prowadzenia rozliczeń, parametry techniczne wodoru oraz wysokość bonifikaty za niedotrzymanie tych parametrów oraz standardów jakościowych obsługi odbiorców, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy oraz okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;”	się do umowy jego sprzedaży, natomiast operatorzy sieciowi oferują określoną moc umowną, która może być wykorzystana przez uczestników rynku.	
164.	Gaz-System	Art. 1 pkt 6 lit. b ustawy zmienianej Art. 5 ust. 2 pkt 7) pr.en.	„7) umowa o świadczenie usług magazynowania wodoru – postanowienia określające: moc umowną i warunki wprowadzania jej zmian, przyznaną pojemność magazynową, moc odbioru i moc załączania wodoru , miejsce, okres i sposób jego przechowywania, wysokość opłat i warunki wprowadzania zmian wysokości opłat, sposób prowadzenia rozliczeń, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy oraz okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania.”	Pojęcia przyznanej pojemności magazynowej, mocy odbioru i mocy załączania lepiej oddają istotę prowadzenia działalności magazynowej, niż pojęcie ilości wodoru.	Uwaga uwzględniona
165.	ORLEN	art. 1 pkt 6 lit. c projektu UD36 – w części wprowadzającej art. 5 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne	„3ac. <i>Dostarczanie wodoru może odbywać się na podstawie umowy kompleksowej wodorowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży wodoru i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji wodoru; umowa kompleksowa wodorowa dotycząca</i>	Ze względu na brak obowiązku stosowania cen regulowanych na rynku wodoru, nie ma konieczności regulowania sposobu przenoszenia przez sprzedawców na odbiorców kosztów pozyskania wodoru i usługi jego transportu od innych przedsiębiorstw. Z tego względu	Uwaga uwzględniona Projektodawca podziela przytoczoną argumentacją i uzupełni przepis w proponowanym kształcie.

			dostarczania wodoru może zawierać także postanowienia umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru, a w przypadku ciepła, jeżeli jest ono kupowane od innych przedsiębiorstw energetycznych, powinna także określać warunki stosowania cen i stawek opłat obowiązujących w tych przedsiębiorstwach”	uregulowanie zagadnienia cen i stawek ciepła w tym przepisie należy uznać za niezrozumiałe. Ponadto numer ustępu w tym przepisie powinien być zmieniony na 3c, gdyż w art. 5 ust. 3a i 3b już istnieje.	
166.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 6 lit. c projektu – dot. dodawanego ust. 3a w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne	Art. 5 <u>3c.</u> Dostarczanie wodoru może odbywać się na podstawie umowy kompleksowej wodorowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży wodoru i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji wodoru; umowa kompleksowa wodorowa dotycząca dostarczania wodoru może zawierać także postanowienia umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru, a w przypadku ciepła, jeżeli jest ono kupowane od innych przedsiębiorstw energetycznych, powinna także określać warunki stosowania cen i stawek opłat obowiązujących w tych przedsiębiorstwach,”	Treść projektowanych przepisów: „3a. Dostarczanie wodoru może odbywać się na podstawie umowy kompleksowej wodorowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży wodoru i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji wodoru; umowa kompleksowa wodorowa dotycząca dostarczania wodoru może zawierać także postanowienia umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru, <u>a w przypadku ciepła, jeżeli jest ono kupowane od innych przedsiębiorstw energetycznych, powinna także określać warunki stosowania cen i stawek opłat obowiązujących w tych przedsiębiorstwach.</u>” Zaznaczony fragment dotyczący uwzględnienia w umowie na dostarczanie wodoru również warunków stosowania cen i stawek dla ciepła jest niezrozumiały. Ze względu na brak obowiązku stosowania cen regulowanych na rynku wodoru, nie ma konieczności regulowania sposobu przenoszenia przez sprzedawców na odbiorców kosztów pozyskania wodoru i usługi jego transportu od innych przedsiębiorstw. Ponadto numer ustępu w tym przepisie powinien być zmieniony na 3c, gdyż w art. 5 ust. 3a i 3b już istnieje.	Uwaga uwzględniona Projektodawca podziela przytoczoną argumentacją i uzupełni przepis w proponowanym kształcie

167.	PSG	Art. 1 pkt 6 lit. c projektu – dot. dodawanego ust. 3a w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne	Art. 5 <i>3c. Dostarczanie wodoru może odbywać się na podstawie umowy kompleksowej wodorowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży wodoru i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji wodoru; umowa kompleksowa wodorowa dotycząca dostarczania wodoru może zawierać także postanowienia umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru, a w przypadku ciepła, jeżeli jest ono kupowane od innych przedsiębiorstw energetycznych, powinna także określać warunki stosowania cen i stawek opłat obowiązujących w tych przedsiębiorstwach.</i>	Treść projektowanych przepisów: <i>„3a. Dostarczanie wodoru może odbywać się na podstawie umowy kompleksowej wodorowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży wodoru i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji wodoru; umowa kompleksowa wodorowa dotycząca dostarczania wodoru może zawierać także postanowienia umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru, <u>a w przypadku ciepła, jeżeli jest ono kupowane od innych przedsiębiorstw energetycznych, powinna także określać warunki stosowania cen i stawek opłat obowiązujących w tych przedsiębiorstwach.</u>”</i> Zaznaczony fragment dotyczący uwzględnienia w umowie na dostarczanie wodoru również warunków stosowania cen i stawek dla ciepła jest niezrozumiały. Ze względu na brak obowiązku stosowania cen regulowanych na rynku wodoru, nie ma konieczności regulowania sposobu przenoszenia przez sprzedawców na odbiorców kosztów pozyskania wodoru i usługi jego transportu od innych przedsiębiorstw. Ponadto numer ustępu w tym przepisie powinien być zmieniony na 3c, gdyż w art. 5 ust. 3a i 3b już istnieje.	Uwaga uwzględniona Projektodawca podziela przytoczoną argumentacją i uzupełni przepis w proponowanym kształcie.
168.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 6 lit. c Projektu w zakresie dodawanego ust. 3a w art. 5 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: <i>3c. Dostarczanie wodoru może odbywać się na podstawie umowy kompleksowej wodorowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży wodoru i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji wodoru; umowa kompleksowa wodorowa dotycząca</i>	Treść projektowanych przepisów: <i>„3a. Dostarczanie wodoru może odbywać się na podstawie umowy kompleksowej wodorowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży wodoru i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji wodoru; umowa kompleksowa wodorowa dotycząca dostarczania wodoru może zawierać także postanowienia umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru, <u>a w przypadku ciepła, jeżeli jest ono kupowane od</u></i>	Uwaga uwzględniona Projektodawca podziela przytoczoną argumentacją i uzupełni przepis w proponowanym kształcie.

			dostarczania wodoru może zawierać także postanowienia umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru, a w przypadku ciepła, jeżeli jest ono kupowane od innych przedsiębiorstw energetycznych, powinna także określać warunki stosowania cen i stawek opłat obowiązujących w tych przedsiębiorstwach,;	<u>innych przedsiębiorstw energetycznych, powinna także określać warunki stosowania cen i stawek opłat obowiązujących w tych przedsiębiorstwach.</u> Zaznaczony fragment dotyczący uwzględnienia w umowie na dostarczanie wodoru również warunków stosowania cen i stawek dla ciepła jest niezrozumiały. Ze względu na brak obowiązku stosowania cen regulowanych na rynku wodoru, nie ma konieczności regulowania sposobu przenoszenia przez sprzedawców na odbiorców kosztów pozyskania wodoru i usługi jego transportu od innych przedsiębiorstw. Ponadto numer ustępu w tym przepisie powinien być zmieniony na 3c, gdyż w art. 5 ust. 3a i 3b już istnieje.	
169.	IGG (jako całość)	Art. 1 pkt 6 lit. c projektu ustawy (art. 5 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne)	art. 5 ustawy – Prawo energetyczne 3b. Dostarczanie wodoru może odbywać się na podstawie umowy kompleksowej wodorowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży wodoru i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji wodoru; umowa kompleksowa wodorowa dotycząca dostarczania wodoru może zawierać także postanowienia umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru, a w przypadku ciepła, jeżeli jest ono kupowane od innych przedsiębiorstw energetycznych, powinna także określać warunki stosowania cen i stawek opłat obowiązujących w tych przedsiębiorstwach.	Konflikt wprowadzanej jednostki redakcyjnej z istniejącą dodaną niedawną jednostką redakcyjną – poprawka redakcyjna W projekcie ustawy zapowiedziano dodanie do art. 5 ustawy – Prawo energetycznego ust. 3a o treści: „Dostarczanie wodoru może odbywać się na podstawie umowy kompleksowej wodorowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży wodoru i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji wodoru; umowa kompleksowa wodorowa dotycząca dostarczania wodoru może zawierać także postanowienia umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru, a w przypadku ciepła, jeżeli jest ono kupowane od innych przedsiębiorstw energetycznych, powinna także określać warunki stosowania cen i stawek opłat obowiązujących w tych przedsiębiorstwach.”.	Uwaga uwzględniona Projektodawca wprowadzi odpowiednią poprawkę redakcyjną.

				Zapowiedź dodania nowego przepisu jest omyłką, gdyż w ustawie – Prawo energetyczne istnieje obecnie przepis art. 5 ust. 3a o następującej treści: „Dostarczanie paliw gazowych lub energii elektrycznej do odbiorcy paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym odbywa się na podstawie umowy kompleksowej.”. Omyłka wynika zapewne stąd, że przepis art. 5 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne wszedł w życie dopiero 24 lutego 2024 r. Postuluje się wprowadzenie odpowiedniej zmiany redakcyjnej.	
170.	ORLEN	art. 1 pkt 6 lit. e projektu UD36 w części wprowadzającej art. 5 ust. 4ab ustawy – Prawo energetyczne	<brak>	Projektowany ust. 4ab w dużym zakresie pokrywa się z ust. 3a. Oba przepisy dotyczą bowiem zakresu umowy kompleksowej wodorowej.	Wyjaśnienie Ust. 3a (będzie zmieniona jego numeracja na ust. 3c, jego odpowiednikiem jest obecny w PE ust. 3) jest normą ogólną dotyczącą zawartości umowy kompleksowej wodorowej i dotyczy możliwości zawierania postanowień uzgodnionych we wskazanych umowach zawartych na linii odbiorca-sprzedawca. Natomiast ust. 4ab (odpowiednikiem jest istniejący już w PE ust. 4) zawiera normę szczególną względem

					poprzedniej wspomnianej umożliwiającą zawieranie przez umowę kompleksową wodorową postanowień wymienionych w tym przepisie umów zawartych na linii sprzedawca-przedsiębiorstwo energetyczne (przesyłowe, dystrybucyjne, magazynowe) gdy sprzedawca działał na rzecz i w imieniu odbiorcy końcowego zawierając tę umowę.
171.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 6 lit. e) projektu – dot. ust. 3a i dodawanego ust. 4ab w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne	<brak>	Projektowany przepis ust. 4ab pokrywa się merytorycznie w dużym zakresie z projektowanym przepisem ust. 3a. Oba przepisy mówią o tym, co powinna zawierać umowa kompleksowa na dostawy wodoru.	Wyjaśnienie Ust. 3a (będzie zmieniona jego numeracja na ust. 3c , jego odpowiednikiem jest obecny w PE ust. 3) jest normą ogólną dotyczącą zawartości umowy kompleksowej wodorowej i dotyczy możliwości zawierania postanowień uzgodnionych we wskazanych umowach zawartych na linii odbiorca-sprzedawca.

					Natomiast ust. 4ab (odpowiednikiem jest istniejący już w PE ust. 4) zawiera normę szczególną względem poprzedniej wspomnianej umożliwiającej zawieranie przez umowę kompleksową wodorową postanowień wymienionych w tym przepisie umów zawartych na linii sprzedawca-przedsiębiorstwo energetyczne (przesyłowe, dystrybucyjne, magazynowe) gdy sprzedawca działał na rzecz i w imieniu odbiorcy końcowego zawierając tę umowę.
172.	PSG	Art. 1 pkt 6 lit. e) projektu – dot. ust. 3a i dodawanego ust. 4ab w art. 5 ustawy – Prawo energetyczne	<brak>	Projektowany przepis ust. 4ab pokrywa się merytorycznie w dużym zakresie z projektowanym przepisem ust. 3a. Oba przepisy mówią o tym, co powinna zawierać umowa kompleksowa na dostawy wodoru.	Wyjaśnienie Ust. 3a (będzie zmieniona jego numeracja na ust. 3c, jego odpowiednikiem jest obecny w PE ust. 3) jest normą ogólną dotyczącą zawartości umowy kompleksowej wodorowej i dotyczy

					możliwości zawierania postanowień uzgodnionych we wskazanych umowach zawartych na linii odbiorca-sprzedawca. Natomiast ust. 4ab (odpowiednikiem jest istniejący już w PE ust. 4) zawiera normę szczególną względem poprzedniej wspomnianej umożliwiającej zawieranie przez umowę kompleksową wodorową postanowień wymienionych w tym przepisie umów zawartych na linii sprzedawca-przedsiębiorstwo energetyczne (przesyłowe, dystrybucyjne, magazynowe) gdy sprzedawca działał na rzecz i w imieniu odbiorcy końcowego zawierając tę umowę.
173.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 6 lit. e Projektu w zakresie ust. 3a i dodawanego ust.	<brak>	Projektowany przepis ust. 4ab pokrywa się merytorycznie w dużym zakresie z projektowanym przepisem ust. 3a. Oba przepisy	Wyjaśnienie Ust. 3a (będzie zmieniona jego numeracja na ust. 3c,

		4ab w art. 5 PrEnerg.		mówią o tym, co powinna zawierać umowa kompleksowa na dostawy wodoru.	jego odpowiednikiem jest obecny w PE ust. 3) jest normą ogólną dotyczącą zawartości umowy kompleksowej wodorowej i dotyczy możliwości zawierania postanowień uzgodnionych we wskazanych umowach zawartych na linii odbiorca-sprzedawca. Natomiast ust. 4ab (odpowiednikiem jest istniejący już w PE ust. 4) zawiera normę szczególną względem poprzedniej wspomnianej umożliwiającej zawieranie przez umowę kompleksową wodorową postanowień wymienionych w tym przepisie umów zawartych na linii sprzedawca-przedsiębiorstwo energetyczne (przesyłowe, dystrybucyjne, magazynowe) gdy sprzedawca działał na rzecz i w imieniu
--	--	--------------------------	--	---	---

					odbiorcy końcowego zawierając tę umowę.
174.	ORLEN	art. 1 pkt 6 lit. g projektu UD36 w części wprowadzającej art. 5 ust. 9a ustawy – Prawo energetyczne	<i>„9a. Sprzedawca wodoru jest obowiązany przechowywać dane o umowach zawartych z operatorem systemu przesyłowego wodorowego, operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operatorem systemu magazynowania wodoru i umowach sprzedaży zawartych z przedsiębiorstwami energetycznymi wykonującymi działalność gospodarczą w zakresie obrotu wodorem, przez okres co najmniej 5 lat od dnia zawarcia tych umów od ostatniego dnia obowiązywania tych umów.</i>	Wskazujemy, że termin, o którym mowa w projektowanym przepisie nie powinien być „od dnia zawarcia umowy”. Dotyczy to zwłaszcza umów zawartych na okres dłuższy niż pięć lat.	Uwaga uwzględniona częściowo Obowiązek z projektowanego art. 5 ust. 9a PE zostanie zmieniony, by zobowiązywał sprzedawców wodoru do przechowywania danych o wymienionych umowach przez okres obowiązywania danych umów oraz przez co najmniej 5 lat od ostatniego dnia obowiązywania tych umów.
175.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 6 lit. g Projektu w zakresie dodawanego ust. 9a art. 5 PrEnerg.	<brak>	9a. Sprzedawca wodoru jest obowiązany przechowywać dane o umowach zawartych z operatorem systemu przesyłowego wodorowego, operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operatorem systemu magazynowania wodoru i umowach sprzedaży zawartych z przedsiębiorstwami energetycznymi wykonującymi działalność gospodarczą w zakresie obrotu wodorem, przez okres co najmniej 5 lat, od dnia zawarcia tych umów Czy na pewno powinno być 'od zawarcia umowy'? A jeżeli umowa trwa/została zawarta np. na 7lat, to po 5 latach można ją 'zmieścić'?	Uwaga uwzględniona Obowiązek z projektowanego art. 5 ust. 9a PE zostanie zmieniony, by zobowiązywał sprzedawców wodoru do przechowywania danych o wymienionych umowach przez okres obowiązywania danych umów oraz przez co najmniej 5 lat od ostatniego dnia

					obowiązania tych umów.
176.	PSG	Art. 1 pkt 6) lit. g) projektu - dot. dodawanego ust.9a art. 5 ustawy Prawo energetyczne	<brak>	9a. Sprzedawca wodoru jest obowiązany przechowywać dane o umowach zawartych z operatorem systemu przesyłowego wodorowego, operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operatorem systemu magazynowania wodoru i umowach sprzedaży zawartych z przedsiębiorstwami energetycznymi wykonującymi działalność gospodarczą w zakresie obrotu wodorem, przez okres co najmniej 5 lat, od dnia zawarcia tych umów Czy na pewno powinno być 'od zawarcia umowy'? A jeżeli umowa trwa/została zawarta np. na 7lat, to po 5 latach można ją 'zmielić'?	Uwaga uwzględniona Obowiązek z projektowanego art. 5 ust. 9a PE zostanie zmieniony, by zobowiązywał sprzedawców wodoru do przechowywania danych o wymienionych umowach przez okres obowiązywania danych umów oraz przez co najmniej 5 lat od ostatniego dnia obowiązywania tych umów.
177.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 6) lit. g) projektu - dot. dodawanego ust.9a art. 5 ustawy Prawo energetyczne	<brak>	9a. Sprzedawca wodoru jest obowiązany przechowywać dane o umowach zawartych z operatorem systemu przesyłowego wodorowego, operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operatorem systemu magazynowania wodoru i umowach sprzedaży zawartych z przedsiębiorstwami energetycznymi wykonującymi działalność gospodarczą w zakresie obrotu wodorem, przez okres co najmniej 5 lat, od dnia zawarcia tych umów Czy na pewno powinno być 'od zawarcia umowy'? A jeżeli umowa trwa/została zawarta np. na 7lat, to po 5 latach można ją 'zmielić'?	Uwaga uwzględniona Obowiązek z projektowanego art. 5 ust. 9a PE zostanie zmieniony, by zobowiązywał sprzedawców wodoru do przechowywania danych o wymienionych umowach przez okres obowiązywania danych umów oraz przez co najmniej 5 lat od ostatniego dnia

					obowiązania tych umów.
178.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 7) lit. g) projektu - dot. Art. 5, 7, 7a) ustawy Prawo energetyczne	<brak>	7) użyte w art. 5 w ust. 10 w pkt 3, w art. 7 ust. 2 i 7, w art. 7a w ust. 1 w pkt 3 i w ust. 2 wyrazy „paliw gazowych lub energii” zastępuje się wyrazami „paliw gazowych, energii lub wodoru” W art.5 ust 10 jest „ paliw gazowych lub energii elektrycznej”, a nie samo „energii”	Uwaga uwzględniona
179.	PSG	Art. 1 pkt 7) lit. g) projektu - dot. Art. 5, 7, 7a) ustawy Prawo energetyczne	<brak>	7) użyte w art. 5 w ust. 10 w pkt 3, w art. 7 ust. 2 i 7, w art. 7a w ust. 1 w pkt 3 i w ust. 2 wyrazy „paliw gazowych lub energii” zastępuje się wyrazami „paliw gazowych, energii lub wodoru” W art.5 ust 10 jest „ paliw gazowych lub energii elektrycznej”, a nie samo „energii”	Uwaga uwzględniona
180.	PGE	Art. 1 pkt 8 (Art. 6 ust. 1)	Należy rozważyć uzupełnienie przepisów w przypadku mediów energetycznych, dla których nie ma obecnie prawnej kontroli metrologicznej urządzeń pomiarowych (np. para wodna przegrzana)	Brak ścieżki wskazującej na legalny sposób pomiarów niektórych mediów energetycznych.	Uwaga nieuwzględniona Brak konkretnej propozycji zmian ze strony wnioskodawcy w tym zakresie.
181.	TGPE	Art. 1 pkt 8 (Art. 6 ust. 1)	Należy rozważyć uzupełnienie przepisów w przypadku mediów energetycznych, dla których nie ma obecnie prawnej kontroli metrologicznej urządzeń pomiarowych (np. para wodna przegrzana)	Brak ścieżki wskazującej na legalny sposób pomiarów niektórych mediów energetycznych.	Uwaga nieuwzględniona Brak konkretnej propozycji zmian ze strony wnioskodawcy w tym zakresie.

182.	PIPC	Art. 1 pkt 8 Projektu w zakresie zmienianego ust. 1 w art. 6 PrEnerg. oraz wszystkie inne przepisy zawierające pojęcie „transportu wodoru” w miejsce „przesyłu lub dystrybucji wodoru”	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii lub przesyłania lub dystrybucji wodoru przeprowadza kontrolę legalności pobierania paliw lub energii*, kontrolę układów pomiarowo- rozliczeniowych, dotrzymywania zawartych umów oraz prawidłowość rozliczeń, zwaną dalej kontrolą.” (*) z zastrzeżeniem, iż jeżeli prawodawca uzna, że zbiór „paliwo” nie obejmuje wszystkich desygnatów pojęcia „wodór” planowanych do objęcia zakresem przedmiotowym Projektu.	Zmieniany ust. 1 w art. 6 określa zakres kontroli wykonywanej przez przedsiębiorstwo energetyczne w zakresie dostarczania paliw i energii. Projektodawcy proponują uzupełnienie przepisu o wskazanie również transportu wodoru jako działalności aktualizującej obowiązek przeprowadzania kontroli. Proponujemy jednak zastąpienie pojęcia „transport wodoru” pojęciem „przesyłania lub dystrybucja wodoru”. Takie rozwiązanie wydaje się właściwsze biorąc pod uwagę, że oba te pojęcia posiadają definicje legalne w odróżnieniu od „transportu wodoru”. Zgodnie bowiem z zasadami wykładni prawa różnym zwrotom w ramach jednego aktu prawnego nie należy nadawać tego samego znaczenia. Pojęcie „transportu wodoru” w ramach wykładni językowej jest niewątpliwie szerszym pojęciem niż pojęcia „przesyłania lub dystrybucji wodoru”. Dodefiniowanie pojęcia zawarte w zmienianym ust. 1 w art. 4 PrEnerg.	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca zamierza pozostawić definicję „transportu wodoru” (jako definicji łączącej pojęcia „przesyłania wodoru” i „dystrybucji wodoru” oraz stosować definicję „transportu wodoru” jednolicie.
183.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 8 Projektu w zakresie zmienianego ust. 1 w art. 6 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania	Zmieniany ust. 1 w art. 6 określa zakres kontroli wykonywanej przez przedsiębiorstwo energetyczne w zakresie dostarczania paliw i energii. Projektodawcy proponują uzupełnienie przepisu o wskazanie również transportu	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca zamierza pozostawić

		oraz wszystkie inne przepisy zawierające pojęcie „transportu wodoru” w miejsce „przesyłu lub dystrybucji wodoru”	lub dystrybucji paliw lub energii lub przesyłania lub dystrybucji wodoru przeprowadza kontrolę legalności pobierania paliw lub energii*, kontrolę układów pomiarowo-rozliczeniowych, dotrzymywania zawartych umów oraz prawidłowość rozliczeń, zwaną dalej kontrolą.” (*) z zastrzeżeniem, iż jeżeli prawodawca uzna, że zbiór „paliwo” nie obejmuje wszystkich desygnatów pojęcia „wodór” planowanych do objęcia zakresem przedmiotowym Projektu.	wodoru jako działalności aktualizującej obowiązek przeprowadzania kontroli. Proponujemy jednak zastąpienie pojęcia „transport wodoru” pojęciem „przesyłania lub dystrybucja wodoru”. Takie rozwiązanie wydaje się właściwsze biorąc pod uwagę, że oba te pojęcia posiadają definicje legalne w odróżnieniu od „transportu wodoru”. Zgodnie bowiem z zasadami wykładni prawa różnym zwrotom w ramach jednego aktu prawnego nie należy nadawać tego samego znaczenia. Pojęcie „transportu wodoru” w ramach wykładni językowej jest niewątpliwie szerszym pojęciem niż pojęcia „przesyłania lub dystrybucji wodoru”. Dodefiniowanie pojęcia zawarte w zmieniającym ust. 1 w art. 4 PrEnerg.	definicję „transportu wodoru” (jako definicji łączącej pojęcia „przesyłania wodoru” i „dystrybucji wodoru” oraz stosować definicję „transportu wodoru” jednolicie.
184.	IEPiOE	Art. 1 pkt 8 Projektu w zakresie zmieniającego ust. 1 w art. 6 PrEnerg. oraz wszystkie inne przepisy zawierające pojęcie „transportu wodoru” w miejsce „przesyłu lub	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii lub przesyłania lub dystrybucji wodoru przeprowadza kontrolę legalności pobierania paliw lub energii*, kontrolę układów pomiarowo-rozliczeniowych, dotrzymywania zawartych umów oraz	Zmieniający ust. 1 w art. 6 określa zakres kontroli wykonywanej przez przedsiębiorstwo energetyczne w zakresie dostarczania paliw i energii. Projektodawcy proponują uzupełnienie przepisu o wskazanie również transportu wodoru jako działalności aktualizującej obowiązek przeprowadzania kontroli. Proponujemy jednak zastąpienie pojęcia „transport wodoru” pojęciem „przesyłania lub dystrybucja wodoru”. Takie rozwiązanie wydaje się właściwsze biorąc pod uwagę, że oba te pojęcia posiadają definicje legalne w odróżnieniu	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca zamierza pozostawić definicję „transportu wodoru” (jako definicji łączącej pojęcia „przesyłania wodoru” i „dystrybucji wodoru” oraz stosować definicję „transportu wodoru” jednolicie.

		dystrybucji wodoru”	prawidłowość rozliczeń, zwaną dalej kontrolą.” (*) z zastrzeżeniem, iż jeżeli prawodawca uzna, że zbiór „paliwo” nie obejmuje wszystkich desygnatów pojęcia „wodór” planowanych do objęcia zakresem przedmiotowym Projektu.	od „transportu wodoru”. Zgodnie bowiem z zasadami wykładni prawa różnym zwrotom w ramach jednego aktu prawnego nie należy nadawać tego samego znaczenia. Pojęcie „transportu wodoru” w ramach wykładni językowej jest niewątpliwie szerszym pojęciem niż pojęcia „przesyłania lub dystrybucji wodoru”. Dodefiniowanie pojęcia zawarte w zmienianym ust. 1 w art. 4 PrEnerg.	
185.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 8) projektu - dot. Art. 6 ust.1 ustawy Prawo energetyczne	<brak>	Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii lub transportu wodoru przeprowadza kontrolę legalności pobierania paliw lub energii, kontrolę układów pomiarowo- rozliczeniowych, dotrzymania zawartych umów oraz prawidłowości rozliczeń, zwaną dalej kontrolą Czy nie powinno być „legalności pobierania paliw, energii lub wodoru”?	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z wprowadzoną definicją wodór jest rodzajem paliwa, dlatego też nie ma konieczności do takiego wyróżniania.
186.	PSG	Art. 1 pkt 8) projektu - dot. Art. 6 ust.1 ustawy Prawo energetyczne	<brak>	Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii lub transportu wodoru przeprowadza kontrolę legalności pobierania paliw lub energii, kontrolę układów pomiarowo- rozliczeniowych, dotrzymania zawartych umów oraz prawidłowości rozliczeń, zwaną dalej kontrolą Czy nie powinno być „legalności pobierania paliw, energii lub wodoru”?	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z wprowadzoną definicją wodór jest rodzajem paliwa, dlatego też nie ma konieczności do takiego wyróżniania.
187.	Grupa Azoty	Art. 1 pkt 8 Projektu w zakresie	Proponujemy następujące brzmienie przepisu:	Zmieniany ust. 1 w art. 6 określa zakres kontroli wykonywanej przez przedsiębiorstwo	Uwaga nieuwzględniona

		zmienianego ust. 1 w art. 6 PrEnerg. oraz wszystkie inne przepisy zawierające pojęcie „transportu wodoru” w miejsce „przesyłu lub dystrybucji wodoru”	„1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii lub przesyłania lub dystrybucji wodoru przeprowadza kontrolę legalności pobierania paliw lub energii*, kontrolę układów pomiarowo-rozliczeniowych, dotrzymywania zawartych umów oraz prawidłowość rozliczeń, zwaną dalej kontrolą.” (*) z zastrzeżeniem, iż jeżeli prawodawca uzna, że zbiór „paliwo” nie obejmuje wszystkich desygnatów pojęcia „wodór” planowanych do objęcia zakresem przedmiotowym Projektu.	energetyczne w zakresie dostarczania paliw i energii. Projektodawcy proponują uzupełnienie przepisu o wskazanie również transportu wodoru jako działalności aktualizującej obowiązek przeprowadzania kontroli. Proponujemy jednak zastąpienie pojęcia „transport wodoru” pojęciem „przesyłania lub dystrybucja wodoru”. Takie rozwiązanie wydaje się właściwsze biorąc pod uwagę, że oba te pojęcia posiadają definicje legalne w odróżnieniu od „transportu wodoru”. Zgodnie bowiem z zasadami wykładni prawa różnym zwrotom w ramach jednego aktu prawnego nie należy nadawać tego samego znaczenia. Pojęcie „transportu wodoru” w ramach wykładni językowej jest niewątpliwie szerszym pojęciem niż pojęcia „przesyłania lub dystrybucji wodoru”. Dodefiniowanie pojęcia zawarte w zmienianym ust. 1 w art. 4 PrEnerg.	Projektodawca zamierza pozostawić definicję „transportu wodoru” (jako definicji łączącej pojęcia „przesyłania wodoru” i „dystrybucji wodoru” oraz stosować definicję „transportu wodoru” jednolicie.
188.	PIPC	Art. 1 pkt 9 lit. b Projektu w zakresie dodawanego ust. 1da w art. 7 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „1da. Umowy o przyłączenie do sieci wodorowej nie zawiera się w przypadku, gdy do sieci przesyłowej wodorowej ma być przyłączona inna sieć przesyłowa wodorowa i dla obu tych sieci wyznaczono to samo przedsiębiorstwo	Uwzględnienie sytuacji przyłączania sieci wodorowych do sieci gazowych.	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca zgadza się z intencją Uwagodawcy, by umożliwić przyłączanie bezumowne sieci przesyłowych wodorowych do gazowych, ale akceptuje ją wyłącznie w zakresie analogicznym do obecnego art. 7 ust. 1d PE tj. w przypadku

			energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru lub też w przypadku, gdy do sieci gazowej ma być przyłączona inna sieć przesyłowa wodorowa, a operatorem systemu dla obu tych sieci wyznaczono to samo przedsiębiorstwo energetyczne.”		przyłączania sieci przesyłowych wodorowych do sieci przesyłowych gazowych.
189.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 9 lit. b Projektu w zakresie dodawanego ust. 1da w art. 7 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „1da. Umowy o przyłączenie do sieci wodorowej nie zawiera się w przypadku, gdy do sieci przesyłowej wodorowej ma być przyłączona inna sieć przesyłowa wodorowa i dla obu tych sieci wyznaczono to samo przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru lub też w przypadku, gdy do sieci gazowej ma być przyłączona inna sieć przesyłowa wodorowa, a operatorem systemu dla obu tych	Uwzględnienie sytuacji przyłączania sieci wodorowych do sieci gazowych.	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca zgadza się z intencją Uwagodawcy, by umożliwić przyłączanie bezumowne sieci przesyłowych wodorowych do gazowych, ale akceptuje ją wyłącznie w zakresie analogicznym do obecnego art. 7 ust. 1d PE tj. w przypadku przyłączania sieci przesyłowych wodorowych do sieci przesyłowych gazowych.

			sieci wyznaczono to samo przedsiębiorstwo energetyczne.”		
190.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 9) projektu - dot. Art. 7 ust.1 ustawy Prawo energetyczne	<brak>	Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych, energii, lub transportem wodoru jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania i przyłączania, w pierwszej kolejności, instalacji odnawialnego źródła energii, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru, przy czym w przypadku przyłączenia źródła lub magazynu energii elektrycznej, moc przyłączeniowa tego źródła lub magazynu energii elektrycznej może być mniejsza lub równa jego mocy zainstalowanej elektrycznej Jak wyżej, czy nie powinno być: „ dostarczania tych paliw, energii lub wodoru”	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca zamierza pozostawić definicję „transportu wodoru” (jako definicji łączącej pojęcia „przesyłania wodoru” i „dystrybucji wodoru” oraz stosować definicję „transportu wodoru” jednolicie.
191.	IEPiOE	Art. 1 pkt 9 lit. b Projektu w zakresie dodawanego ust. 1da w art. 7 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „1da. Umowy o przyłączenie do sieci wodorowej nie zawiera się w przypadku, gdy do sieci przesyłowej wodorowej ma być przyłączona inna sieć przesyłowa wodorowa i dla obu tych sieci wyznaczono to samo przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru lub też w przypadku, gdy do sieci gazowej ma być przyłączona inna sieć przesyłowa wodorowa, a	Uwzględnienie sytuacji przyłączania sieci wodorowych do sieci gazowych.	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca zgadza się z intencją Uwagodawcy, by umożliwić przyłączanie bezumowne sieci przesyłowych wodorowych do gazowych, ale akceptuje ją wyłącznie w zakresie analogicznym do

			operatorem systemu dla obu tych sieci wyznaczono to samo przedsiębiorstwo energetyczne.”		obecnego art. 7 ust. 1d PE tj. w przypadku przyłączania sieci przesyłowych wodorowych do sieci przesyłowych gazowych.
192.	Grupa Azoty	Art. 1 pkt 9 lit. b Projektu w zakresie dodawanego ust. 1da w art. 7 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „1da. Umowy o przyłączenie do sieci wodorowej nie zawiera się w przypadku, gdy do sieci przesyłowej wodorowej ma być przyłączona inna sieć przesyłowa wodorowa i dla obu tych sieci wyznaczono to samo przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru lub też w przypadku, gdy do sieci gazowej ma być przyłączona inna sieć przesyłowa wodorowa, a operatorem systemu dla obu tych sieci wyznaczono to samo przedsiębiorstwo energetyczne. ”	Uwzględnienie sytuacji przyłączania sieci wodorowych do sieci gazowych.	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca zgadza się z intencją Uwagodawcy, by umożliwić przyłączanie bezumowne sieci przesyłowych wodorowych do gazowych, ale akceptuje ją wyłącznie w zakresie analogicznym do obecnego art. 7 ust. 1d PE tj. w przypadku przyłączania sieci przesyłowych wodorowych do sieci przesyłowych gazowych.

193.	ORLEN	art. 1 pkt 9 lit. e projektu UD36 w części wprowadzającej art. 7 ust. 8 pkt 1b ustawy – Prawo energetyczne	„1b) za przyłączenie do sieci wodorowej pobiera się opłatę ustaloną na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia z wyłączeniem: a) instalacji uzyskujących lub wytwarzających wodór niskoemisyjny, za których przyłączenie pobiera się opłatę ustaloną na podstawie jednej drugiej rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia, b) instalacji uzyskujących lub wytwarzających wodór odnawialny lub wodór odnawialny pochodzenia niebiologicznego za których przyłączenie pobiera się opłatę ustaloną na podstawie jednej czwartej rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia;”	Chcielibyśmy podkreślić, że przy projektowaniu ustawy doszło najprawdopodobniej do omyłki pisarskiej mającej jednak doniosłe znaczenie regulacyjne. W projektowanym tekście ustawy zabrakło bowiem preferencyjnych warunków przyłączenia dla wodoru odnawialnego i niskoemisyjnego. O omyłce pisarskiej świadczyć może treść uzasadnienia (s. 4): Najkorzystniejsze warunki zapewniono dla wodoru odnawialnego (...) wprowadzając opłatę przyłączeniową dla wodoru odnawialnego i odnawialnego pochodzenia niebiologicznego oraz odnawialnego w wysokości jednej czwartej rzeczywistych kosztów przyłączeniowych, zaś dla wodoru niskoemisyjnego w wysokości jednej drugiej rzeczywistych kosztów przyłączeniowych; dla wodoru pochodzącego z innych źródeł przyjęto pełną stawkę odpowiadającą całości rzeczywistych kosztów przyłączeniowych. W konsekwencji postulujemy uzupełnienie treści tego przepisu na kształt projektu z dnia 21 grudnia 2022 r. Przy okazji zwracamy uwagę, że w Rozporządzeniu Prawodawca europejski przewiduje rabaty taryfowe na gaz odnawialny i niskoemisyjny. Zgodnie z art. 18 Rozporządzenia: Przy ustalaniu taryf stosuje się rabaty na gaz odnawialny i gaz niskoemisyjny w odniesieniu do:	Wyjaśnienie Obecny zapis jest zgodny z podejściem projektodawcy, który dostosuje również odpowiednio treść uzasadnienia. Projektodawca po uzgodnieniach zewnętrznych zrezygnował na ten moment z wprowadzania preferencyjnych warunków przyłączenia dla wodoru odnawialnego i niskoemisyjnego.
------	-------	--	--	---	---

				a) punktów wejścia z instalacji produkcyjnych gazu odnawialnego i gazu niskoemisyjnego; b) taryf przesyłowych opartych na zdolności w punktach wejścia do i punktach wyjścia z instalacji magazynowania gazu ziemnego, chyba że taka instalacja magazynowania jest podłączona do więcej niż jednej sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej i jest wykorzystywana do konkutowania z punktem połączenia międzysystemowego. Do odpowiednich taryf opartych na zdolnościach stosuje się rabat zgodnie z akapitem pierwszym lit. a) w wysokości 100 % w celu zwiększenia skali załączania gazu odnawialnego oraz rabat w wysokości 75 % - w odniesieniu do gazu niskoemisyjnego.	
194.	PIPC	Art. 1 pkt 13 Projektu w zakresie dodawanego ust. 8a w art. 9 PrEnerg.	<brak>	Projektodawca zaproponował regulację, która wskazuje iż minister właściwy do spraw energii w drodze rozporządzenia wskaże szczegółowe warunki funkcjonowania systemu wodorowego. W związku z brzmieniem przedmiotowego przepisu oraz obecnie proponowanym kształtem projektu ustawy rodzą się dwa zasadnicze problemy. Pierwszy odnosi się do wcześniej już sygnalizowanego problemu dotyczącego	Wyjaśnienie W odniesieniu do pierwszego akapitu – transport wodoru, niezależnie od celu tego transportu, będzie musiał spełniać kryteria przewidziane w Projekcie, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej – tak jak w przypadku innych paliw w PE. W odniesieniu do drugiego i trzeciego

			wykładni pojęcia wodoru w zależności od jego wykorzystania (cele energetyczne vs. cele nieenergetyczne). Stwarza to zatem problem czy sieci wodorowe, które miałyby transportować wodór do odbiorców wyłącznie na cele nieenergetyczne albo zarówno na cele energetyczne, jak i nieenergetyczne będą musiały spełniać kryteria przewidziane w projekcie. Druga odnosi się do określenia sytuacji transportu wodoru niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu. Biorąc możliwość szerokiej skali i możliwości zastosowania wodoru w niektórych sektorach i zastosowaniach, wysoki poziom czystości wodoru wymagany w gałęzi automotive nie jest wymagany. Jest to istotne zwłaszcza na gruncie powstających i rozwijających się dolin wodorowych, których jednym z celów jest bilansowanie popytu i podaży wodoru na stosunkowo małym obszarze i w których rodzaj wykorzystywanego wodoru i jego charakterystyka będzie silnie uzależniona od	akapitu - ze względu na definicję „systemu wodorowego” z art. 3 pkt 80 PE, która zakłada zawieranie przez ten wodoru o wysokim stopniu czystości, nie jest możliwe dopuszczenie transportu wodoru niespełniającego wymagań dotyczących jego czystości. Zwolnienie z wymagań czystościowych wodoru niespełniającego wymagań sieciowych byłoby ponadto niezgodne z Dyrektywą, przede wszystkim z definicją sieci wodorowej (art. 2 pkt 21 Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego). Siecią wodorową jest sieć wodorowa ograniczona geograficznie (art. 52 Dyrektywy) pozwalająca w zamyśle Ustawodawcy unijnego na działanie dolin wodorowych.
--	--	--	--	---

				podmiotów partycypujących w danej dolinie wodorowej. Należy zatem jednoznacznie przesądzić czy będzie możliwość, a jak tak to na jakich zasadach, transportu wodoru niespełniających wymagań wodoru sieciowego za pomocą rurociągów (mogących nawet tworzyć sieć), ale niespełniających wymagań jakościowych.	
195.	IEPiOE	Art. 1 pkt 13 Projektu w zakresie dodawanego ust. 8a w art. 9 PrEnerg.	<brak>	Projektodawca zaproponował regulację, która wskazuje iż minister właściwy do spraw energii w drodze rozporządzenia wskaże szczegółowe warunki funkcjonowania systemu wodorowego. W związku z brzmieniem przedmiotowego przepisu oraz obecnie proponowanym kształtem projektu ustawy rodzą się dwa zasadnicze problemy. Pierwszy odnosi się do wcześniej już sygnalizowanego problemu dotyczącego problemu wykładni pojęcia wodoru w zależności od jego wykorzystania (cele energetyczne vs. cele nieenergetyczne). Stwarza to zatem problem czy sieci wodorowe, które miałyby transportować wodór do odbiorców wyłącznie na cele nieenergetyczne albo zarówno na cele energetyczne, jak i nieenergetyczne będą musiały spełniać kryteria przewidziane w projekcie. Druga odnosi się do określenia sytuacji transportu wodoru niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu. Biorąc możliwość szeroką skalę i możliwości zastosowania wodoru w niektórych sektorach i zastosowaniach wysoki poziom czystości	Wyjaśnienie W odniesieniu do pierwszego akapitu – transport wodoru, niezależnie od celu tego transportu, będzie musiał spełniać kryteria przewidziane w Projekcie, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej – tak jak w przypadku innych paliw w PE. W odniesieniu do drugiego i trzeciego akapitu - ze względu na definicję „systemu wodorowego” z art. 3 pkt 80 PE, która zakłada zawieranie przez ten wodoru o wysokim stopniu czystości (, nie jest możliwe dopuszczenie

				wodoru wymagany w gałęzi automotive nie jest wymagany. Jest to istotne zwłaszcza na gruncie powstających i rozwijających się dolin wodorowych, których jednym z celów jest bilansowanie popytu i podaży na wodoru na stosunkowo małym obszarze i w których rodzaj wykorzystywanego wodoru i jego charakterystyka będzie silnie uzależniona od podmiotów partycypujących w danej dolinie wodorowej. Należy zatem jednoznacznie przesądzić czy będzie możliwość, a jak tak to na jakich zasadach, transportu wodoru niespełniających wymagań wodoru sieciowego za pomocą rurociągów (mogących nawet tworzyć sieć), ale niespełniających wymagań jakościowych.	transportu wodoru niespełniającego wymagań dotyczących jego czystości. Zwolnienie z wymagań czystościowych wodoru niespełniającego wymagań sieciowych byłoby ponadto niezgodne z Dyrektywą, przede wszystkim z definicją sieci wodorowej (art. 2 pkt 21 Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego). Siecią wodorową jest sieć wodorowa ograniczona geograficznie (art. 52 Dyrektywy) pozwalająca w zamyśle Ustawodawcy unijnego na działanie dolin wodorowych.
196.	Grupa Azoty	Art. 1 pkt 13 Projektu w zakresie dodawanego ust. 8a w art. 9 PrEnerg.	<brak>	Projektodawca zaproponował regulację, która wskazuje iż minister właściwy do spraw energii w drodze rozporządzenia wskaże szczegółowe warunki funkcjonowania systemu wodorowego. W związku z brzmieniem przedmiotowego przepisu oraz obecnie proponowanym kształtem projektu ustawy rodzą się dwa zasadnicze problemy. Pierwszy odnosi się do wcześniej już sygnalizowanego problemu dotyczącego	Wyjaśnienie W odniesieniu do pierwszego akapitu – transport wodoru, niezależnie od celu tego transportu, będzie musiał spełniać kryteria przewidziane w Projekcie, chyba że

			problemu wykładni pojęcia wodoru w zależności od jego wykorzystania (cele energetyczne vs. cele nieenergetyczne). Stwarza to zatem problem czy sieci wodorowe, które miałyby transportować wodór do odbiorców wyłącznie na cele nieenergetyczne albo zarówno na cele energetyczne, jak i nieenergetyczne będą musiały spełniać kryteria przewidziane w projekcie. Druga odnosi się do określenia sytuacji transportu wodoru niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu. Biorąc możliwość szeroką skalę i możliwości zastosowania wodoru w niektórych sektorach i zastosowaniach wysoki poziom czystości wodoru wymagany w gałęzi automotive nie jest wymagany. Jest to istotne zwłaszcza na gruncie powstających i rozwijających się dolin wodorowych, których jednym z celów jest bilansowanie popytu i podaży na wodoru na stosunkowo małym obszarze i w których rodzaj wykorzystywanego wodoru i jego charakterystyka będzie silnie uzależniona od podmiotów partycypujących w danej dolinie wodorowej. Należy zatem jednoznacznie przesądzić czy będzie możliwość, a jak tak to na jakich zasadach, transportu wodoru niespełniających wymagań wodoru sieciowego za pomocą rurociągów (mogących nawet tworzyć sieć), ale niespełniających wymagań jakościowych.	przepis szczególny stanowi inaczej – tak jak w przypadku innych paliw w PE. W odniesieniu do drugiego i trzeciego akapitu - ze względu na definicję „systemu wodorowego” z art. 3 pkt 80 PE, która zakłada zawieranie przez ten wodoru o wysokim stopniu czystości nie jest możliwe dopuszczenie transportu wodoru niespełniającego wymagań dotyczących jego czystości. Zwolnienie z wymagań czystościowych wodoru niespełniającego wymagań sieciowych byłoby ponadto niezgodne z Dyrektywą, przede wszystkim z definicją sieci wodorowej (art. 2 pkt 21 Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego). Siecią wodorową jest sieć wodorowa ograniczona geograficznie (art. 52 Dyrektywy)
--	--	--	--	---

					pozwalająca w zamyśle Ustawodawcy unijnego na działanie dolin wodorowych.
197.	IGG (PGNIG TERMIKA)	W art. 1 pkt 13 (dotyczącym dodania w art. 9 ust. 8a i ust. 8b)	<brak>	W art. 1 pkt 13 (dotyczącym dodania w art. 9 ust. 8a i ust. 8b) podstawa prawna do wydania rozporządzenia ministra właściwego ds. energii nie może upoważniać do określenia zakresu warunków i sposobu zarządzania ograniczeniami w systemie wodorowym. Przepisy takie o charakterze materialnym powinny znaleźć się na poziomie regulacji ustawowej.	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca stoi na stanowisku, że tego rodzaju regulacje mogą być przedmiotem aktu wykonawczego.
198.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 13 Projektu w zakresie dodawanego ust. 8a w art. 9 PrEnerg.	<brak>	Projektodawca zaproponował regulację, która wskazuje iż minister właściwy do spraw energii w drodze rozporządzenia wskaże szczegółowe warunki funkcjonowania systemu wodorowego. W związku z brzmieniem przedmiotowego przepisu oraz obecnie proponowanym kształtem projektu ustawy rodzą się dwa zasadnicze problemy. Pierwszy odnosi się do wcześniej już sygnalizowanego problemu wykładni pojęcia wodoru w zależności od jego wykorzystania (cele energetyczne vs. cele nieenergetyczne). Stwarza to zatem problem czy sieci wodorowe, które miałyby transportować wodór do odbiorców wyłącznie na cele nieenergetyczne albo zarówno na cele energetyczne, jak i nieenergetyczne będą musiały spełniać kryteria przewidziane w projekcie. Druga odnosi się do określenia sytuacji transportu wodoru niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu.	Wyjaśnienie W odniesieniu do pierwszego akapitu – transport wodoru, niezależnie od celu tego transportu, będzie musiał spełniać kryteria przewidziane w Projekcie, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej – tak jak w przypadku innych paliw w PE. W odniesieniu do drugiego i trzeciego akapitu - ze względu na definicję „systemu wodorowego” z art. 3 pkt 80 PE, która zakłada zawieranie przez ten wodoru o

				Biorąc możliwość szeroką skalę i możliwości zastosowania wodoru w niektórych sektorach i zastosowaniach wysoki poziom czystości wodoru wymagany w gałęzi automotive nie jest wymagany. Jest to istotne zwłaszcza na gruncie powstających i rozwijających się dolin wodorowych, których jednym z celów jest bilansowanie popytu i podaży na wodoru na stosunkowo małym obszarze i w których rodzaj wykorzystywanego wodoru i jego charakterystyka będzie silnie uzależniona od podmiotów partycypujących w danej dolinie wodorowej. Należy zatem jednoznacznie przesądzić czy będzie możliwość, a jak tak to na jakich zasadach, transportu wodoru niespełniających wymagań wodoru sieciowego za pomocą rurociągów (mogących nawet tworzyć sieć), ale niespełniających wymagań jakościowych.	wysokim stopniu nie jest możliwe dopuszczenie transportu wodoru niespełniającego wymagań dotyczących jego czystości. Zwolnienie z wymagań czystościowych wodoru niespełniającego wymagań sieciowych byłoby ponadto niezgodne z Dyrektywą, przede wszystkim z definicją sieci wodorowej (art. 2 pkt 21 Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego). Siecią wodorową jest sieć wodorowa ograniczona geograficznie (art. 52 Dyrektywy) pozwalająca w zamyśle Ustawodawcy unijnego na działanie dolin wodorowych.
199.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 13 Projektu w zakresie dodawanego ust. 8b w art. 9 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: 8b. Minister właściwy do spraw energii w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 8a określi warunki	W celu zapewnienia spójności zasad funkcjonowania systemu wodorowego i jasnych ram nie tylko dla wewnętrznego rynku krajowego, wnosimy o jednoznaczne wskazanie w ustawie o konieczności określenia warunków korzystania z połączeń międzysystemowych.	Uwaga nieuwzględniona

			korzystania z połączeń międzysystemowych.		
200.	ORLEN	art. 1 pkt 13 lit. e, pkt 15 lit. h, pkt 19 lit. l, pkt 29 projektu UD36 w części wprowadzającej odpowiednio w art. 9 ust. 8a i 8b, w art. 9c ust. 9c, w art. 9h ust. 8c, art. 43h ust.8 ustawy – Prawo energetyczne art. 7 pkt 3 projektu UD36 art. 12 projektu UD36	„8a. Minister właściwy do spraw energii gospodarki surowcami energetycznymi określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki funkcjonowania systemu wodorowego, w szczególności: (...) 7) zakres, warunki i sposób bilansowania systemu wodorowego oraz prowadzenia z użytkownikami tego systemu rozliczeń wynikających z niebilansowania wodoru dostarczonego i pobranego z systemu; (...) 8b. Minister właściwy do spraw energii gospodarki surowcami energetycznymi w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 8a może określić warunki korzystania z połączeń międzysystemowych. (...) „9c. Operator systemu przesyłowego wodorowego, operator systemu	Pod rozważę należy poddać projektowane brzmienie ustawy – Prawo energetyczne pod kątem ministra właściwego do wydania odpowiednich aktów wykonawczych i realizacji innych obowiązków ustawowych. W dniu 1 lipca br. wejdzie w życie ustawa z dnia 15 maja 2024 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem administracji rządowej. Zgodnie ze znowelizowanym art. 11a ust. 1 pkt 7 i 8 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej minister przemysłu przejmie nowe kompetencje w zakresie działu „gospodarka surowcami energetycznymi”, tj.: inicjowania, koordynowania i nadzorowania współpracy międzynarodowej w dziedzinie surowców energetycznych, paliw oraz rozwoju i wykorzystania energii jądrowej na potrzeby społeczno-gospodarcze, jak również udział w pracach organów Unii Europejskiej oraz gospodarki wodorowej. Wydaje się zatem, że ministrem właściwym do wydania odpowiednich rozporządzeń i realizacji obowiązków przewidzianych ustawą – Prawo energetyczne będzie minister przemysłu odpowiedzialny za dział gospodarowania surowcami energetycznymi.	Uwaga uwzględniona Projektodawca zmieni brzmienie delegacji ustawowych, biorąc pod uwagę podział kompetencji zawarty w ustawie z dnia 15 maja 2024 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem administracji rządowej.

		połączonego gazowo-wodorowego w zakresie systemu przesyłowego wodorowego lub operator systemu połączonego wodorowego w zakresie systemu przesyłowego wodorowego, odpowiednio do zakresu działania, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii gospodarki surowcami energetycznymi, do dnia 31 marca każdego roku, informacje za poprzedni rok kalendarzowy o realizacji zadań w zakresie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu wodorowego, w szczególności dotyczące: (...) 8c. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw energii gospodarki surowcami energetycznymi, informuje Komisję Europejską o przyczynach odmowy wyznaczenia wnioskodawcy na podstawie ust. 8a-8b. (...) 8. Minister właściwy do spraw energii gospodarki surowcami energetycznymi określi, w drodze	W zakresie delegacji do wydania rozporządzenia systemowego wodorowego wskazujemy ponadto, że mimo początkowego etapu rozwoju gospodarki wodorowej, nie zawiera ona istotnego punktu niezbędnego do funkcjonowania systemu wodorowego, a uwzględnionego w przypadku systemów elektroenergetycznego i gazowego, tj. bilansowania.	
--	--	---	---	--

		rozporządzenia, wzór rejestru instalacji magazynowych wodoru, wzór informacji, o której mowa w ust. 4, oraz jej aktualizacji, a także format danych zamieszczanych w rejestrze instalacji magazynowych wodoru, kierując się koniecznością ujednolicenia formy przekazywania informacji dotyczących instalacji magazynowych wodoru oraz możliwością agregowania informacji zawartej w rejestrach instalacji magazynowych wodoru prowadzonych przez operatorów systemów wodorowych. (...) 8) dotacji celowej na finansowanie programów lub projektów realizowanych w ramach strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych oraz programów lub projektów realizowanych w ramach realizacji innych zadań Centrum, o których umowa w art. 29 i art. 30 ust 1 i 2, w szczególności w obszarze technologii wodorowych oraz na finansowanie przedsięwzięć Centrum związanych z realizacją zadania wskazanego w art. 30 ust. 1 pkt 6a, przekazywanej przez		
--	--	---	--	--

			ministra właściwego do spraw energii gospodarki surowcami energetycznymi (...) Art. 12. Operator systemu połączanego gazowo-wodorowego albo operator systemu przesyłowego wodorowego albo operator systemu połączanego wodorowego sporządza informację, o której mowa w art. 9c ust. 9c ustawy zmienianej w art. 1, po raz pierwszy za okres od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2025 r. oraz przekazuje ją ministrowi właściwemu do spraw energii gospodarki surowcami energetycznymi do dnia 31 marca 2026 r.”		
201.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 15 lit. c Projektu w zakresie zmienianego ust. 1b w art. 9c PrEnerg.	<brak>	c) w ust. 1b wyrazy „lub systemu połączanego gazowego w zakresie systemów dystrybucyjnych” zastępuje się wyrazami „operator systemu połączanego gazowego w zakresie systemów dystrybucyjnych gazowych lub operator systemu połączanego gazowo-wodorowego w zakresie systemów dystrybucyjnych gazowych. Według zapisów proponowanej zmiany wynika, że działalność operatora gazowo-wodorowego obejmuje wyłącznie przesyłanie wodoru (vide zmiana w art. 9d ust. 1ha, ust.2).	Wyjaśnienie Ze zmiany ustępu objętego uwagą nie wynika, że działalność operatora systemu połączanego gazowo-wodorowego obejmuje wyłącznie przesyłanie wodoru. Z definicji operatora systemu połączanego gazowo-wodorowego

					wynika, że zarządza on przynajmniej jednym systemem wodorowym (w tym systemem przesyłowym wodorowym) oraz przynajmniej jednym systemem gazowym (w tym systemem przesyłowym gazowym). Zatem z definicji działalność operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego obejmuje także inne działalności niż przesyłanie wodoru. Musi ona obejmować również przynajmniej przesyłanie paliw gazowych.
202.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 15 lit. f Projektu w zakresie dodawanego ust. 1g w art. 9c PrEnerg.	<brak>	1g. Operator systemu dystrybucyjnego wodorowego, operator systemu połączonego gazowo-wodorowego w zakresie systemu dystrybucyjnego wodorowego lub systemu połączonego wodorowego w zakresie systemu dystrybucyjnego wodorowego, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tej sieci lub systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, oprócz obowiązków, o których mowa w ust. 1e, jest odpowiedzialny za:	Wyjaśnienie j/w

203.	ORLEN	art. 9d ust. 1 ² i 1 ³ ustawy – Prawo energetyczne	„1¹. Operator systemu przesyłowego oraz operator systemu połączzonego, mając na względzie racjonalne wykorzystanie posiadanych środków trwałych, jeżeli warunki techniczne i wymagania bezpieczeństwa na to pozwalają, mogą je udostępniać innym podmiotom, na zasadach równego traktowania, na cele inne niż określone w ust. 1 pkt 1 albo 2, niezwiązane z produkcją, wytwarzaniem lub obrotem paliwami gazowymi albo wytwarzaniem lub obrotem energią elektryczną. 1². Operator systemu dystrybucyjnego, mając na względzie racjonalne wykorzystanie posiadanych zasobów, jeżeli wymogi bezpieczeństwa na to pozwalają, na zasadach równego traktowania, może świadczyć usługi na rzecz innych podmiotów, w tym usługi związane z budową lub utrzymaniem instalacji gazowych lub elektrycznych lub związane z realizacją czynności, o których mowa w art. 9c ust. 1. Świadczenie usług, o których mowa w zdaniu pierwszym, na zasadach równego traktowania nie narusza zasad niezależności, o których mowa w ust. 1 oraz 1d.”	Zgodnie z art. 9d ust. 1h ustawy – Prawo energetyczne właściwi operatorzy systemów gazowych i elektroenergetycznych nie mogą wykonywać działalności gospodarczej związanej z produkcją, wytwarzaniem lub obrotem paliwami gazowymi lub energią elektryczną ani jej wykonywać na podstawie umowy na rzecz innych przedsiębiorstw energetycznych. Jednocześnie, dotychczasowa praktyka stosowania art. 9d ust. 1 i 1d ustawy – Prawo energetyczne (zasada niezależności operatorskiej) ogranicza możliwość prowadzenia przez operatorów również innej, niż wprost zakazanej na podstawie art. 9d ust. 1h ustawy – Prawo energetyczne, działalności. Przewidziane do tej pory wyjątki wydają się zaś powodować dodatkowe wątpliwości interpretacyjne, a także nie nadążać za dynamiką procesów związanych z transformacją energetyczną i optymalizacją działalności przedsiębiorstw energetycznych. Celem propozycji jest zatem usunięcie potencjalnych sporów interpretacyjnych dotyczących wykładni art. 9d ustawy – Prawo energetyczne poprzez wprowadzenie transparentnych zasad dotyczących możliwości prowadzenia przez właściwych operatorów również innej niż operatorska działalności gospodarczej pozwalającej na racjonalne wykorzystanie zasobów tych podmiotów. Jednocześnie, aby taka działalność dodatkowa	Uwaga poza zakresem projektu
------	-------	--	--	---	------------------------------

			b) po ust. 1² dodaje się ust. 1³ i 1⁴-1⁵ w brzmieniu: „1³. Udostępnianie lub świadczenie usług, o którym mowa w ust. 1¹ oraz 1², nie może powodować obniżenia zdolności do wykonywania działalności wymienionych w ust. 1.” 1³⁴. Operator systemu przesyłowego wodorowego oraz operator systemu połączonego wodorowego pozostają pod względem formy prawnej niezależni od wykonywania innych działalności niezwiązanych z przesyłaniem wodoru, dystrybucją wodoru, magazynowaniem paliw gazowych lub magazynowaniem wodoru, lub skraplaniem gazu ziemnego, lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego. 1⁴⁵. Operator systemu przesyłowego wodorowego oraz operator systemu połączonego wodorowego pozostają pod względem formy organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależni od wykonywania innych działalności niezwiązanych z przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych,	nie zagrażała działalności podstawowej przedstawiona propozycja wskazuje wprost, że nie może ona powodować obniżenia zdolności do wykonywania działalności operatorskiej. Proponowane rozwiązanie nie narusza właściwych przepisów prawa Unii Europejskiej, które określają zasady prowadzenia działalności operatorskiej w sektorze gazu ziemnego, tj. Dyrektywy oraz Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru. Oba te akty nie formułują zakazów prowadzenia przez właściwych operatorów również innej niż operatorska działalności gospodarczej. W związku z projektowaną zmianą polegającą na wprowadzeniu przez Projektodawcę w 9d ust. 13 i 14 po uwzględnieniu zgłoszonej uwagi powinno dokonać się zmiany numeracji kolejno na ust. 14 i 15.	
--	--	--	---	---	--

			przesyłaniem wodoru, dystrybucją wodoru, magazynowaniem paliw gazowych lub magazynowaniem wodoru, lub skraplaniem gazu ziemnego, lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego.”		
204.	PSG	Art. 1 pkt 16 lit. b) projektu – dot. dodawanych ust. 1 ³ i 1 ⁴ art. 9d ustawy – Prawo energetyczne	<brak>	Treść projektowanych przepisów: „1³. Operator systemu przesyłowego wodorowego oraz operator systemu połączonego wodorowego pozostają pod względem formy prawnej niezależni od wykonywania innych działalności niezwiązanych z przesyłaniem wodoru, dystrybucją wodoru, magazynowaniem paliw gazowych lub magazynowaniem wodoru, lub skraplaniem gazu ziemnego, lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego. 1⁴. Operator systemu przesyłowego wodorowego oraz operator systemu połączonego wodorowego pozostają pod względem formy organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależni od wykonywania innych działalności niezwiązanych z przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych, przesyłaniem wodoru, dystrybucją wodoru, magazynowaniem paliw gazowych lub magazynowaniem wodoru, lub skraplaniem gazu ziemnego, lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego.” Oba przepisy dotyczą wymogów niezależności dla operatora systemu przesyłowego wodorowego i operatora systemu połączonego wodorowego. Wymogi określone w ust. 1³ dotyczą wydzielenia prawnego (do odrębnego	Wyjaśnienie Różnice w regulacji unbundlingu prawnego oraz organizacyjnego operatora systemu przesyłowego wodorowego oraz operatora systemu połączonego wodorowego względem innych działalności wynikają z postanowień Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego zawierającej nowe rygorystyczne normy pod względem powiązań podmiotowych dla unbundlingu prawnego (art. 69 ust. 1 tejże), co jest odzwierciedlone w projektowanym art. 9d ust. 1³ PE. Natomiast art. 9d ust. 1⁴ PE stanowi odpowiednik obecnie

				przedsiębiorstwa) i są bardziej restrykcyjne, niż wymogi w ust. 1⁴ w zakresie wydzielenia organizacyjnego (w ramach tego samego przedsiębiorstwa). Dla przykładu z przepisu wynika, iż operator systemu przesyłowego wodorowego powinien być wydzielony pod względem formy prawnej od operatora systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego gazowego, natomiast pod względem organizacyjnym i podejmowania decyzji nie musi zachodzić takie wydzielenie. Taka regulacja wydaje się niekonsekwentna.	istniejącego ust. 1 dla operatorów systemu przesyłowego wodorowego oraz operatorów systemu połączonego wodorowego wyłącznie w zakresie <i>unbundlingu</i> organizacyjnego, gdyż nie ma potrzeby stosowania zaostrzonych rygorów dla <i>unbundlingu</i> organizacyjnego takich jak dla <i>unbundlingu</i> prawnego ponieważ europejski Ustawodawca nie wymaga tego w Dyrektywie.
205.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 16 lit. b Projektu w zakresie dodawanych ust. 1 ³ i 1 ⁴ art. 9d PrEnerg.	<brak>	Treść projektowanych przepisów: „1³. Operator systemu przesyłowego wodorowego oraz operator systemu połączonego wodorowego pozostają pod względem formy prawnej niezależni od wykonywania innych działalności niezwiązanych z przesyłaniem wodoru, dystrybucją wodoru, magazynowaniem paliw gazowych lub magazynowaniem wodoru, lub skraplaniem gazu ziemnego, lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego. 1⁴. Operator systemu przesyłowego wodorowego oraz operator systemu połączonego wodorowego pozostają pod względem formy organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależni od	Wyjaśnienie Różnice w regulacji <i>unbundlingu</i> prawnego oraz organizacyjnego operatora systemu przesyłowego wodorowego oraz operatora systemu połączonego wodorowego względem innych działalności wynikają z postanowień Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego zawierającej nowe

				wykonywania innych działalności niezwiązanych z przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych, przesyłaniem wodoru, dystrybucją wodoru, magazynowaniem paliw gazowych lub magazynowaniem wodoru, lub skraplaniem gazu ziemnego, lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego.” Oba przepisy dotyczą wymogów niezależności dla operatora systemu przesyłowego wodorowego i operatora systemu połączonego wodorowego. Wymogi określone w ust. 1³ dotyczą wydzielenia prawnego (do odrębnego przedsiębiorstwa) i są bardziej restrykcyjne, niż wymogi w ust. 1⁴ w zakresie wydzielenia organizacyjnego (w ramach tego samego przedsiębiorstwa). Dla przykładu z przepisu wynika, iż operator systemu przesyłowego wodorowego powinien być wydzielony pod względem formy prawnej od operatora systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego gazowego, natomiast pod względem organizacyjnym i podejmowania decyzji nie musi zachodzić takie wydzielenie. Taka regulacja wydaje się niekonsekwentna.	rygorystyczne normy pod względem powiązań podmiotowych dla <i>unbundlingu</i> prawnego (art. 69 ust. 1 tejże), co jest odzwierciedlone w projektowanym art. 9d ust. 1³ PE. Natomiast art. 9d ust. 1⁴ PE stanowi odpowiednik obecnie istniejącego ust. 1 dla operatorów systemu przesyłowego wodorowego oraz operatorów systemu połączonego wodorowego wyłącznie w zakresie <i>unbundlingu</i> organizacyjnego, gdyż nie ma potrzeby stosowania zaostrzonych rygorów dla <i>unbundlingu</i> organizacyjnego takich jak dla <i>unbundlingu</i> prawnego ponieważ europejski Ustawodawca nie wymaga tego w Dyrektywie.
206.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 16 lit. b) projektu – dot. dodawanych	<brak>	Treść projektowanych przepisów: „1³. Operator systemu przesyłowego wodorowego oraz operator systemu połączonego wodorowego pozostają pod względem formy prawnej niezależni	Wyjaśnienie Różnice w regulacji <i>unbundlingu</i> prawnego

		ust. 1 ³ i 1 ⁴ art. 9d ustawy – Prawo energetyczne	od wykonywania innych działalności niezwiązanych z przesyłaniem wodoru, dystrybucją wodoru, magazynowaniem paliw gazowych lub magazynowaniem wodoru, lub skraplaniem gazu ziemnego, lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego. 1⁴. Operator systemu przesyłowego wodorowego oraz operator systemu połączonego wodorowego pozostają pod względem formy organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależni od wykonywania innych działalności niezwiązanych z przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych, przesyłaniem wodoru, dystrybucją wodoru, magazynowaniem paliw gazowych lub magazynowaniem wodoru, lub skraplaniem gazu ziemnego, lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego.” Oba przepisy dotyczą wymogów niezależności dla operatora systemu przesyłowego wodorowego i operatora systemu połączonego wodorowego. Wymogi określone w ust. 1³ dotyczą wydzielenia prawnego (do odrębnego przedsiębiorstwa) i są bardziej restrykcyjne, niż wymogi w ust. 1⁴ w zakresie wydzielenia organizacyjnego (w ramach tego samego przedsiębiorstwa). Dla przykładu z przepisu wynika, iż operator systemu przesyłowego wodorowego powinien być wydzielony pod względem formy prawnej od operatora systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego gazowego, natomiast pod względem organizacyjnym i podejmowania decyzji nie musi zachodzić takie	oraz organizacyjnego operatora systemu przesyłowego wodorowego oraz operatora systemu połączonego wodorowego względem innych działalności wynikają z postanowień Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego zawierającej nowe rygorystyczne normy pod względem powiązań podmiotowych dla unbundlingu prawnego (art. 69 ust. 1 tejże), co jest odzwierciedlone w projektowanym art. 9d ust. 1³ PE. Natomiast art. 9d ust. 1⁴ PE stanowi odpowiednik obecnie istniejącego ust. 1 dla operatorów systemu przesyłowego wodorowego oraz operatorów systemu połączonego wodorowego wyłącznie w zakresie unbundlingu organizacyjnego, gdyż nie ma potrzeby stosowania
--	--	--	--	---

				wydzielenie. Taka regulacja wydaje się niekonsekwentna.	zaostorzonych rygorów dla <i>unbundlingu</i> organizacyjnego takich jak dla <i>unbundlingu</i> prawnego ponieważ europejski Ustawodawca nie wymaga tego w Dyrektywie.
207.	ORLEN	art. 1 pkt 16 lit. d projektu UD36 w części zmieniającej art. 9d ust. 1d ustawy – Prawo energetyczne	„1da. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego będący w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo pozostaje pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależny od innych działalności niezwiązanych z dystrybucją energii elektrycznej lub dystrybucją paliw gazowych ”	W uzasadnieniu (s. 11 i 12) Projektodawca wskazał, że do nowego ustępu 1da została przeniesiona norma dotycząca niezależności operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w formie niezmienionej merytorycznie. Jak wskazano, jej wyodrębnienie było konieczne ze względu na dopuszczalność związku dystrybucji paliw gazowych z dystrybucją wodoru, podczas gdy operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego pozostaje niezależny względem dystrybucji paliw gazowych lub dystrybucji wodoru. Powyższy fragment uzasadnienia może generować dodatkowe wątpliwości związane z możliwością jednoczesnego pełnienia funkcji operatora systemu dystrybucyjnego gazowego i operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przez ten sam podmiot. Wskazujemy przy tym, że obecnie obowiązujące przepisy prawa nie uniemożliwiają łączenia ww. funkcji (na rynku obecnych jest ponad 20 podmiotów posiadających koncesje i prowadzących działalność w zakresie dystrybucji	Do uwzględnienia. Uwaga uwzględniona Projektodawca dostosuje przepis w taki sposób, aby umożliwić jednoczesne pełnienia funkcji operatora systemu dystrybucyjnego gazowego i operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przez ten sam podmiot, nie istnieje bowiem natomiast wyraźna norma dotycząca możliwości działania operatora połączonego systemu obejmującego różne sektory. Jednak działanie takiego wielosektorowego operatora połączonego systemu powinno być z zasady dopuszczalne na takich samych zasadach jak dla operatora

				paliw gazowych i energii elektrycznej), a jakakolwiek zmiana w tym zakresie nie została przewidziana w przepisach Dyrektywy. Z tego względu zwracamy się z wnioskiem o wyjaśnienia dotyczące ww. fragmentu uzasadnienia, a w przypadku uznania to za konieczne – uzupełnienia art. 9d ust. 1da, w sposób umożliwiający łączenie tych funkcji. W tym kontekście proponujemy również poddać pod rozagę odpowiednią zmianę ust. 1d poprzez dodanie na końcu tego przepisu „dystrybucji energii elektrycznej”. Alternatywnie, w przypadku uznania przez Projektodawcę, że łączenie obu funkcji należy uznać za niemożliwe, proponujemy jednoznaczne uregulowanie tej kwestii w przepisach oraz ustanowienie odpowiednio długiego vacatio legis pozwalającego na dostosowanie się do nowego stanu prawnego.	połączonego systemu przesyłowego i dystrybucyjnego.
208.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 16 lit. d Projektu w zakresie zmienianego ust. 1d w art. 9d PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: 1d. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego lub operator systemu dystrybucyjnego wodorowego będący w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo pozostaje pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależny od innych działalności niezwiązanych z dystrybucją paliw gazowych lub dystrybucją wodoru lub skraplaniem lub regazyfikacją	Treść projektowanych przepisów: „1d. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego lub operator systemu dystrybucyjnego wodorowego będący w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo pozostaje pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależny od innych działalności niezwiązanych z dystrybucją paliw gazowych lub dystrybucją wodoru.” Niezrozumiałym jest nieuwzględnienie w przepisie działalności w zakresie skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego lub wodoru. Faktem jest, że obecnie OSD gazowi są	Uwaga nieuwzględniona Nieuwzględnienie wynika wprost z brzmienia art. 46 ust. 1 zd. 1 Dyrektywy nowego pakietu gazowo-wodorowego, z którym propozycja z omawianej Uwagi jest niezgodna. Ponadto brzmienie proponowanego ust. 1d

			skroplonego gazu ziemnego lub wodoru.	również wyznaczani na operatorów systemów skraplania. Na marginesie warto zwrócić uwagę, iż proces skraplania i regazyfikacji nie dotyczy tylko gazu ziemnego, ale może dotyczyć też innych paliw gazowych, np. biometanu. Przepisy prawa energetycznego powinny uwzględnić zmianę pochodzenia paliw gazowych w instalacjach i sieciach.	bazuje na obecnie istniejącym ust. 1d, a ono nie dopuszcza zależności prawnej lub organizacyjnej operatora systemu dystrybucyjnego (także gazowego) od działalności związanej z skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego.
209.	PSG	Art. 1 pkt 16 lit. d) projektu - dot. zmiany art. 9d ust. 1d ustawy - Prawo energetyczne	Art. 9d. 1d. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego lub operator systemu dystrybucyjnego wodorowego będący w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo pozostaje pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależny od innych działalności niezwiązanych z dystrybucją paliw gazowych lub dystrybucją wodoru <i>lub skraplaniem lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego lub wodoru.</i>	Treść projektowanych przepisów: „1d. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego lub operator systemu dystrybucyjnego wodorowego będący w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo pozostaje pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależny od innych działalności niezwiązanych z dystrybucją paliw gazowych lub dystrybucją wodoru.” Niezrozumiałym jest nieuwzględnienie w przepisie działalności w zakresie skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego lub wodoru. Faktem jest, że obecnie OSD gazowi są również wyznaczani na operatorów systemów skraplania. Na marginesie warto zwrócić uwagę, iż proces skraplania i regazyfikacji nie dotyczy tylko gazu ziemnego, ale może dotyczyć też innych paliw gazowych, np. biometanu. Przepisy prawa energetycznego powinny uwzględnić zmianę	Uwaga nieuwzględniona Nieuwzględnienie wynika wprost z brzmienia art. 46 ust. 1 zd. 1 Dyrektywy nowego pakietu gazowo-wodorowego, z którym propozycja z omawianej Uwagi jest niezgodna. Ponadto brzmienie proponowanego ust. 1d bazuje na obecnie istniejącym ust. 1d, a ono nie dopuszcza zależności prawnej lub organizacyjnej operatora systemu

				pochodzenia paliw gazowych w instalacjach i sieciach.	dystrybucyjnego (także gazowego) od działalności związanej z skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego.
210.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 16 lit. d) projektu - dot. zmiany art. 9d ust. 1d ustawy - Prawo energetyczne	Art. 9d. 1d. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego lub operator systemu dystrybucyjnego wodorowego będący w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo pozostaje pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależny od innych działalności niezwiązanych z dystrybucją paliw gazowych lub dystrybucją wodoru <i>lub skraplaniem lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego lub wodoru.</i>	Treść projektowanych przepisów: <i>„1d. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego lub operator systemu dystrybucyjnego wodorowego będący w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo pozostaje pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależny od innych działalności niezwiązanych z dystrybucją paliw gazowych lub dystrybucją wodoru.”</i> Niezrozumiałym jest nieuwzględnienie w przepisie działalności w zakresie skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego lub wodoru. Faktem jest, że obecnie OSD gazowi są również wyznaczani na operatorów systemów skraplania. Na marginesie warto zwrócić uwagę, iż proces skraplania i regazyfikacji nie dotyczy tylko gazu ziemnego, ale może dotyczyć też innych paliw gazowych, np. biometanu. Przepisy prawa energetycznego powinny uwzględnić zmianę pochodzenia paliw gazowych w instalacjach i sieciach.	Uwaga nieuwzględniona Brzmienie proponowanego ust. 1d bazuje na obecnie istniejącym ust. 1d, a ono nie dopuszcza zależności prawnej lub organizacyjnej operatora systemu dystrybucyjnego (także gazowego) od działalności związanej z skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego. Treść dyrektywy nie zmieniła się w tym zakresie więc nie ma potrzeby uzupełniania treści przepisu.

211.	ORLEN	art. 1 pkt 16 lit. d projektu UD36 w części zmieniającej art. 9d ust. 1d ustawy – Prawo energetyczne	„1d. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego lub operator systemu dystrybucyjnego wodorowego będący w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo pozostaje pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależny od innych działalności niezwiązanych z dystrybucją paliw gazowych, lub dystrybucją wodoru, skraplaniem lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego lub wodoru. ”	Wskazujemy, że niezrozumiałym jest nieuwzględnienie w przepisie działalności w zakresie skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego lub wodoru. Faktem jest bowiem, że obecnie operatorzy systemu dystrybucyjnego gazowego są również wyznaczani na operatorów systemów skraplania. Na marginesie warto zwrócić uwagę, że proces skraplania i regazyfikacji nie dotyczy tylko gazu ziemnego, ale może dotyczyć też innych paliw gazowych, np. biometanu. Przepisy ustawy – Prawo energetyczne powinny zatem uwzględnić zmianę pochodzenia paliw gazowych w instalacjach i sieciach.	Uwaga nieuwzględniona Brzmienie proponowanego ust. 1d bazuje na obecnie istniejącym ust. 1d, a ono nie dopuszcza zależności prawnej lub organizacyjnej operatora systemu dystrybucyjnego (także gazowego) od działalności związanej z skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego. Treść dyrektywy nie zmieniła się w tym zakresie więc nie ma potrzeby uzupełniania treści przepisu.
212.	IGG (jako całość)	Art. 1 pkt 16 lit. d i e projektu ustawy (art. 9d ust. 1d i 1da ustawy – Prawo energetyczne)	art. 9d ustawy – Prawo energetyczne 1d. Operator systemu dystrybucyjnego będący w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo pozostaje pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależny od innych działalności niezwiązanych z dystrybucją paliw gazowych, wodoru lub energii elektrycznej.	Nieuzasadniona zmiana przepisu art. 9d ust. 1d ustawy – Prawo energetyczne – poprawka redakcyjna W projekcie ustawy zaproponowano zmianę zakresu niezależności operatora systemu dystrybucyjnego będącego w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo. Obecnie, zgodnie z przepisem art. 9d ust. 1d ustawy – Prawo energetyczne, operator ten pozostaje pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależny od innych działalności niezwiązanych	Uwaga uwzględniona Projektodawca zgadza się z przedstawioną argumentacją i dostosuje treść przepisu w taki sposób, aby operator systemu dystrybucyjnego będącego w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo miał możliwość

			z dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej. <i>De lege lata</i> operatorzy sieci dystrybucyjnych gazowych, jak i operatorzy sieci dystrybucyjnych elektroenergetycznych mogą wykonywać odpowiednio działalność polegającą na dystrybucji paliw gazowych albo energii elektrycznej, jak również obie te działalności jednocześnie (zob. Z. Muras, <i>Komentarz do art. 9d</i>, [w:] Z. Muras, M. Swora, (red.), <i>Prawo energetyczne. Tom I. Komentarz do art. 1-11s</i>, wyd. II, Warszawa 2016, LEX/el.). W projekcie ustawy zaproponowano, aby operator systemu dystrybucyjnego gazowego będący w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo pozostawał pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależny od innych działalności niezwiązanych z dystrybucją paliw gazowych lub dystrybucją wodoru. Takie rozwiązanie wyklucza w praktyce dalszą możliwość wykonywania przez takiego operatora systemu dystrybucyjnego gazowego działalności w zakresie dystrybucji energii elektrycznej (por. projektowany art. 9d ust. 1da ustawy – Prawo energetyczne). Powyższa zmiana jest nieuzasadniona. Nie znajduje ona podstaw zwłaszcza w zapisach Rewizji Dyrektywy gazowej, która przy uwzględnieniu zmiany wynikającej z wprowadzenia pojęcia operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego reguluje sprawę identycznie jak Dyrektywa gazowa. Postuluje się zatem zmianę propozycji przepisów art. 9d ust. 1d i 1da zawartych w projekcie	wykonywania działalności w zakresie dystrybucji paliw gazowych, wodoru lub energii elektrycznej.
--	--	--	---	---

				ustawy tak, aby dopuszczały po stronie operatora systemu dystrybucyjnego będącego w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo możliwość wykonywania działalności w zakresie dystrybucji paliw gazowych, wodoru lub energii elektrycznej.	
213.	PSG	Art. 1 pkt 16 lit. d) projektu - dot. zmiany art. 9d ust. 1d ustawy - Prawo energetyczne	Art. 9d. 1d. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego lub operator systemu dystrybucyjnego wodorowego będący w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo pozostaje pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależny od innych działalności niezwiązanych z dystrybucją paliw gazowych lub dystrybucją wodoru <i>lub skraplaniem lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego lub wodoru.</i>	Treść projektowanych przepisów: <i>„1d. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego lub operator systemu dystrybucyjnego wodorowego będący w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo pozostaje pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależny od innych działalności niezwiązanych z dystrybucją paliw gazowych lub dystrybucją wodoru.”</i> Niezrozumiałym jest nieuwzględnienie w przepisie działalności w zakresie skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego lub wodoru. Faktem jest, że obecnie OSD gazowi są również wyznaczani na operatorów systemów skraplania. Na marginesie warto zwrócić uwagę, iż proces skraplania i regazyfikacji nie dotyczy tylko gazu ziemnego, ale może dotyczyć też innych paliw gazowych, np. biometanu. Przepisy prawa energetycznego powinny uwzględnić zmianę pochodzenia paliw gazowych w instalacjach i sieciach.	Uwaga nieuwzględniona Nieuwzględnienie wynika wprost z brzmienia art. 46 ust. 1 zd. 1 Dyrektywy nowego pakietu gazowo-wodorowego, z którym propozycja z omawianej Uwagi jest niezgodna. Ponadto brzmienie proponowanego ust. 1d bazuje na obecnie istniejącym ust. 1d, a ono nie dopuszcza zależności prawnej lub organizacyjnej operatora systemu dystrybucyjnego (także gazowego) od działalności związanej z skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego.

214.	ORLEN	art. 1 pkt 16 lit. f projektu UD36 w części zmieniającej art. 9d ust. 1e ustawy – Prawo energetyczne art. 1 pkt 16 lit. f projektu UD36 w części zmieniającej art. 9d ust. 1e pkt 3 ustawy – Prawo energetyczne art. 1 pkt 16 lit. f projektu UD36 w części zmieniającej art. 9d ust. 1f ustawy – Prawo energetyczne	„3) operator systemu dystrybucyjnego lub operator systemu dystrybucyjnego wodorowego ma prawo podejmować niezależne decyzje w zakresie majątku niezbędnego do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie dystrybucji paliw gazowych, lub energii elektrycznej lub wodoru;”	Projektowany przepis art. 9d ust. 1e powinien obejmować również działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji wodoru. Zwracamy przy tym uwagę, że Projektodawca w kilku miejscach używa ponadto pojęć „operator systemu magazynowania” lub „operator systemu magazynowania wodoru” albo „operator systemu dystrybucyjnego” lub „operator systemu dystrybucyjnego wodorowego”. Pojawia się zatem wątpliwość czy operator systemu dystrybucyjnego/magazynowania jest również operatorem dystrybucyjnym/magazynowania energii elektrycznej. Jeżeli tak jest w istocie, należałoby dokonać zmian w wymienionych w bocznej kolumnie jednostkach redakcyjnych.	Uwaga uwzględniona
215.	PSG	Art. 1 pkt 16 lit. f) projektu – dot. zmiany art. 9d ust. 1e pkt 3) ustawy – Prawo energetyczne	Art. 9d ust. 1e 3) operator systemu dystrybucyjnego lub operator systemu dystrybucyjnego wodorowego ma prawo podejmować niezależne decyzje w zakresie majątku niezbędnego do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie dystrybucji paliw gazowych lub energii elektrycznej lub wodoru;”	Projektowany przepis powinien obejmować również działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji wodoru.	Uwaga uwzględniona

216.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 16 lit. f) projektu – dot. zmiany art. 9d ust. 1e pkt 3) ustawy – Prawo energetyczne	Art. 9d ust. 1e 3) <i>operator systemu dystrybucyjnego lub operator systemu dystrybucyjnego wodorowego ma prawo podejmować niezależne decyzje w zakresie majątku niezbędnego do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie dystrybucji paliw gazowych lub energii elektrycznej lub wodoru;</i>	Projektowany przepis powinien obejmować również działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji wodoru.	Uwaga uwzględniona
217.	PGE	Art. 1 pkt 14, 15, 16, 17 (Art. 9, 9c, 9d, 9d ² i art. 9d ³)	Proponujemy rezygnację ze zmiany.	Zaproponowane zmiany są niepotrzebne w przypadku potraktowania wodoru jako paliwo gazowe. Dodatkowo poważne wątpliwości może wzbudzać zaproponowany zapis w art. 9d3 ust. 9, mówiący o cofaniu odstępstwa w przypadku negatywnego wpływu na subsydiowanie skrośne, które zgodnie z art. 44 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne w obowiązującym brzmieniu (jak również po wejściu w życie zaproponowanej dalej zmiany) powinno być eliminowane, czyli należy na nie wpływać negatywnie.	Uwaga częściowo uwzględniona Projektodawca, zgodnie z zamierzeniem unijnego ustawodawcy z pakietu gazowo-wodorowego wyodrębnia wodór względem innych paliw gazowych (tj. gazu ziemnego z art. 2 pkt 1 Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego), co ułatwi późniejsze pełne wdrożenie tego pakietu, zwłaszcza, że pakiet ten ma oddzielne definicje operatorów, sieci, przedsiębiorstwa i wielu innych pojęć dla gazu ziemnego i wodoru oraz innych regulacji w zakresie funkcjonowania każdego z rynków.

218.	TGPE	Art. 1 pkt 14, 15, 16, 17 (Art. 9, 9c, 9d, 9d2 i art. 9d3)	Proponujemy rezygnację ze zmiany.	Zaproponowane zmiany są niepotrzebne w przypadku potraktowania wodoru jako paliwo gazowe. Dodatkowo poważne wątpliwości może wzbudzać zaproponowany zapis w art. 9d3 ust. 9, mówiący o cofaniu odstępstwa w przypadku negatywnego wpływu na subsydiowanie skrośne, które zgodnie z art. 44 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne w obowiązującym brzmieniu (jak również po wejściu w życie zaproponowanej dalej zmiany) powinno być eliminowane, czyli należy na nie wpływać negatywnie.	Uwaga częściowo uwzględniona Projektodawca, zgodnie z zamierzeniem unijnego ustawodawcy z pakietu gazowo-wodorowego wyodrębnia wódór względem innych paliw gazowych (tj. gazu ziemnego z art. 2 pkt 1 Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego), co ułatwi późniejsze pełne wdrożenie tego pakietu, zwłaszcza, że pakiet ten ma oddzielne definicje operatorów, sieci, przedsiębiorstwa i wielu innych pojęć dla gazu ziemnego i wodoru oraz innych regulacji w zakresie funkcjonowania każdego z rynków.
219.	PIPC	Art. 1 pkt 16 lit. i Projektu w zakresie zmienianego ust. 7 w art. 9d	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „7. Przepisów ust. 1 ³ , 1 ⁴ 1d, 1da, 1e oraz ust. 1h–6 nie stosuje się do przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo obsługującego:	Ust. 7 w art. 9 PrEnerg. zawiera przepisy zawierające wyłączenie od zasad rozdziału operatorów od innej działalności prowadzonej w ramach przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo. Projektodawca nie przewidział możliwości dokonania wyłączenia również w odniesieniu do	Uwaga uwzględniona częściowo 1. Uwaga nieuwzględniona: Wyjątek art. 9d ust. 7 dotyczy systemów dystrybucyjnych , w związku z tym dodawanie, że nie stosuje się ust. 1 ³ or

		1) mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa; 2) system dystrybucyjny elektroenergetyczny o rocznym zużyciu energii elektrycznej nieprzekraczającym 3 TWh w 1996 r., w którym mniej niż 5% rocznego zużycia energii elektrycznej pochodziło z innych połączonych z nim systemów elektroenergetycznych; 3) mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego gazowego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa; 4) mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu	systemu dystrybucyjnego wodorowego, pomimo iż art. 46 ust. 4 projektowanej dyrektywy w ramach procedury legislacyjnej 2021/0425/COD daje taką możliwość. Warunkiem formalnym pozwalającym na wdrożenie wyłączenia jest aby system dystrybucyjny wodorowy posiadał mniej niż 100 000 przyłączonych odbiorców, liczonych łącznie z przyłączeniami w ramach systemu dystrybucyjnego gazowego będącego częścią tego samego przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo.	ust. 1⁴ jest niezasadne, gdyż te ustępy odnoszą się do <i>unbundlingu</i> na poziomie operatorów systemu przesyłowego wodorowego. 2. Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca zgadza się na dodanie pkt 5 w brzmieniu zaproponowanym przez Uwagodawcę, ale wskazuje przy tym, że brzmienie te będzie musiało uwzględniać, że wyjątek z tego punktu będzie mógł być zastosowany wyłącznie wobec operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego pozostającego w tym samym przedsiębiorstwie zintegrowanym pionowo co operator systemu dystrybucyjnego gazowego korzystający z odstępstwa z art. 9d ust. 7 pkt 4 lub pkt 5 PE w dniu wejścia w
--	--	---	---	---

			dystrybucyjnego gazowego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa, jeżeli sprzedaż przez to przedsiębiorstwo dotyczy paliw gazowych innych niż gaz ziemny wysokometanowy lub zaazotowany, w tym skroplony gaz ziemny, dostarczanych siecią gazową; 5) łącznie mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego wodorowego oraz systemu dystrybucyjnego gazowego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa.”		życie Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego, co wynika z art. 46 ust. 4 tej Dyrektywy.
220.	IGG (jako całość)	Art. 1 pkt 16 lit. i projektu ustawy (art. 9d ust. 7 ustawy – Prawo energetyczne)	art. 9d ustawy – Prawo energetyczne 7. Przepisów ustępów 1d, 1da, 1e oraz ust. 1h-6 nie stosuje się do przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo obsługującego: 3) mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu	Nieuwzględnienie możliwości kumulacji działalności w zakresie dystrybucji gazu ziemnego i wodoru w kontekście odstępstwa, o którym mowa w art. 9d ust. 7 ustawy – Prawo energetyczne Poza porządkową zmianą polegającą na dodaniu do treści przepisu art. 9d ust. 7 (części wspólnej) ustawy – Prawo energetyczne odwołania do projektowanego art. 9d ust. 1da, w projekcie	Uwaga uwzględniona

			dystrybucyjnego gazowego lub systemu dystrybucyjnego wodorowego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa;	ustawy nie dokonano dalszych zmian przepisu art. 9d ust. 7 ustawy – Prawo energetyczne, których należałoby oczekiwać w kontekście dopuszczenia wykonywania przez operatora systemu dystrybucyjnego gazowego lub operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego będącego w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo działalności w zakresie dystrybucji paliw gazowych lub dystrybucji wodoru. Zgodnie z art. 46 ust. 4 Rewizji Dyrektywy gazowej planuje się podtrzymać dotychczasową możliwość zastosowania przez państwo członkowskie odstępstwa od wymagań związanych z rozdziałem operatora systemu dystrybucyjnego będącego w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo w stosunku do operatorów obsługujących mniej niż 100 000 przyłączonych odbiorców. Co istotne, przepis ten przewiduje, że w przypadku gdy operator systemu dystrybucyjnego gazowego korzysta już z odstępstwa zgodnie z tym przepisem w dniu wejścia w życie Rewizji Dyrektywy gazowej, państwo członkowskie może podjąć decyzję o dalszym stosowaniu odstępstwa wobec operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego działającego w ramach tego samego przedsiębiorstwa, pod warunkiem że łączna liczba przyłączonych odbiorców operatora systemu dystrybucyjnego i operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego pozostaje niższa niż 100 000. Powyższe w żadnym stopniu nie zostało uwzględnione w projekcie ustawy. Jednocześnie obecne zapisy ustawy – Prawo energetyczne nie pozwalają na uwzględnienie odbiorców wodoru	
--	--	--	---	--	--

				w ramach działalności operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego. Postuluje się zatem wprowadzenie stosownej zmiany.	
221.	IEPiOE	Art. 1 pkt 16 lit. i Projektu w zakresie zmienianego ust. 7 w art. 9d	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „7. Przepisów ust. ¹³, ¹⁴ 1d, 1da, 1e oraz ust. 1h–6 nie stosuje się do przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo obsługującego: 1) mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa; 2) system dystrybucyjny elektroenergetyczny o rocznym zużyciu energii elektrycznej nieprzekraczającym 3 TWh w 1996 r., w którym mniej niż 5% rocznego zużycia energii elektrycznej pochodziło z innych połączonych z nim systemów elektroenergetycznych; 3) mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego gazowego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa; 4) mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego gazowego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa, jeżeli sprzedaż	Ust. 7 w art. 9 PrEnerg. zawiera przepisy zawierające wyłączenie od zasad rozdziału operatorów od innej działalności prowadzonej w ramach przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo. Projektodawca nie przewidział możliwości dokonania wyłączenia również w odniesieniu do systemu dystrybucyjnego wodorowego, pomimo iż art. 46 ust. 4 projektowanej dyrektywy w ramach procedury legislacyjnej 2021/0425/COD daje takową możliwość. Warunkiem formalnym pozwalającym na wdrożenie wyłączenia jest aby system dystrybucyjny wodorowy posiadał mniej niż 100 000 przyłączonych odbiorców, liczonych łącznie z przyłączeniami w ramach systemu dystrybucyjnego gazowego będącego częścią tego samego przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo.	Uwaga uwzględniona częściowo 1. Uwaga nieuwzględniona: Wyjątek art. 9d ust. 7 dotyczy systemów dystrybucyjnych, w związku z tym dodawanie, że nie stosuje się ust. 1³ or ust. 1⁴ jest niezasadne, gdyż te ustępy odnoszą się do <i>unbundlingu</i> na poziomie operatorów systemu przesyłowego wodorowego. 2. Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca zgadza się na dodanie pkt 5 w brzmieniu zaproponowanym przez Uwagodawcę, ale wskazuje przy tym, że brzmienie te będzie musiało uwzględniać,

			przez to przedsiębiorstwo dotyczy paliw gazowych innych niż gaz ziemny wysokometanowy lub zaazotowany, w tym skroplony gaz ziemny, dostarczanych siecią gazową; 5) łącznie mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego wodorowego oraz systemu dystrybucyjnego gazowego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa.”		że wyjątek z tego punktu będzie mógł być zastosowany wyłącznie wobec operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego pozostającego w tym samym przedsiębiorstwie zintegrowanym pionowo co operator systemu dystrybucyjnego gazowego korzystający z odstępstwa z art. 9d ust. 7 pkt 4 lub pkt 5 PE w dniu wejścia w życie Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego, co wynika z art. 46 ust. 4 tej Dyrektywy.
222.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 16 lit. i Projektu w zakresie zmienianego ust. 7 w art. 9d	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „7. Przepisów ust. 1³, 1⁴ 1d, 1da, 1e oraz ust. 1h–6 nie stosuje się do przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo obsługującego: 1) mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa; 2) system dystrybucyjny elektroenergetyczny o rocznym	Ust. 7 w art. 9 PrEnerg. zawiera przepisy zawierające wyłączenie od zasad rozdziału operatorów od innej działalności prowadzonej w ramach przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo. Projektodawca nie przewidział możliwości dokonania wyłączenia również w odniesieniu do systemu dystrybucyjnego wodorowego, pomimo iż art. 46 ust. 4 projektowanej dyrektywy w ramach procedury legislacyjnej 2021/0425/COD daje takową możliwość.	Uwaga uwzględniona częściowo 1. Uwaga nieuwzględniona: Wyjątek art. 9d ust. 7 dotyczy systemów dystrybucyjnych, w związku z tym dodawanie, że nie stosuje się ust. 1³ or ust. 1⁴ jest niezasadne, gdyż te ustępy odnoszą

			zużyciu energii elektrycznej nieprzekraczającym 3 TWh w 1996 r., w którym mniej niż 5% rocznego zużycia energii elektrycznej pochodziło z innych połączonych z nim systemów elektroenergetycznych; 3) mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego gazowego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa; 4) mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego gazowego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa, jeżeli sprzedaż przez to przedsiębiorstwo dotyczy paliw gazowych innych niż gaz ziemny wysokometanowy lub zaazotowany, w tym skroplony gaz ziemny, dostarczanych siecią gazową; 5) łącznie mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego wodorowego oraz systemu dystrybucyjnego gazowego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa.”	Warunkiem formalnym pozwalającym na wdrożenie wyłączenia jest aby system dystrybucyjny wodorowy posiadał mniej niż 100 000 przyłączonych odbiorców, liczonych łącznie z przyłączeniami w ramach systemu dystrybucyjnego gazowego będącego częścią tego samego przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo.	się do <i>unbundlingu</i> na poziomie operatorów systemu przesyłowego wodorowego. 2. Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca zgadza się na dodanie pkt 5 w brzmieniu zaproponowanym przez Ustawodawcę, ale wskazuje przy tym, że brzmienie te będzie musiało uwzględniać, że wyjątek z tego punktu będzie mógł być zastosowany wyłącznie wobec operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego pozostającego w tym samym przedsiębiorstwie zintegrowanym pionowo co operator systemu dystrybucyjnego gazowego korzystający z odstępstwa z art. 9d ust. 7 pkt 4 lub pkt 5 PE w dniu wejścia w życie Dyrektywy pakietu gazowo-
--	--	--	---	---	---

					wodorowego, co wynika z art. 46 ust. 4 tej Dyrektywy.
223.	Grupa Azoty	Art. 1 pkt 16 lit. i Projektu w zakresie zmienianego ust. 7 w art. 9d	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „7. Przepisów ust. ¹³, ¹⁴ 1d, 1da, 1e oraz ust. 1h–6 nie stosuje się do przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo obsługującego: 1) mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa; 2) system dystrybucyjny elektroenergetyczny o rocznym zużyciu energii elektrycznej nieprzekraczającym 3 TWh w 1996 r., w którym mniej niż 5% rocznego zużycia energii elektrycznej pochodziło z innych połączonych z nim systemów elektroenergetycznych; 3) mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego gazowego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa; 4) mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego gazowego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa, jeżeli sprzedaż przez to przedsiębiorstwo dotyczy paliw gazowych innych niż gaz ziemny wysokometanowy lub	Ust. 7 w art. 9 PrEnerg. zawiera przepisy zawierające wyłączenie od zasad rozdziału operatorów od innej działalności prowadzonej w ramach przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo. Projektodawca nie przewidział możliwości dokonania wyłączenia również w odniesieniu do systemu dystrybucyjnego wodorowego, pomimo iż art. 46 ust. 4 projektowanej dyrektywy w ramach procedury legislacyjnej 2021/0425/COD daje takową możliwość. Warunkiem formalnym pozwalającym na wdrożenie wyłączenia jest aby system dystrybucyjny wodorowy posiadał mniej niż 100 000 przyłączonych odbiorców, liczonych łącznie z przyłączeniami w ramach systemu dystrybucyjnego gazowego będącego częścią tego samego przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo.	Uwaga uwzględniona częściowo 1. Uwaga nieuwzględniona: Wyjątek art. 9d ust. 7 dotyczy systemów dystrybucyjnych, w związku z tym dodawanie, że nie stosuje się ust. 1³ or ust. 1⁴ jest niezasadne, gdyż te ustępy odnoszą się do <i>unbundlingu</i> na poziomie operatorów systemu przesyłowego wodorowego. 2. Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca zgadza się na dodanie pkt 5 w brzmieniu zaproponowanym przez Uwagodawcę, ale wskazuje przy tym, że brzmienie te będzie musiało uwzględniać, że wyjątek z tego punktu będzie mógł być zastosowany

			zaazotowany, w tym skroplony gaz ziemny, dostarczanych siecią gazową; 5) łącznie mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego wodorowego oraz systemu dystrybucyjnego gazowego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa.”		wyłącznie wobec operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego pozostającego w tym samym przedsiębiorstwie zintegrowanym pionowo co operator systemu dystrybucyjnego gazowego korzystający z odstępstwa z art. 9d ust. 7 pkt 4 lub pkt 5 PE w dniu wejścia w życie Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego, co wynika z art. 46 ust. 4 tej Dyrektywy.
224.	Polenergia	Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (projekt UD36); Art. 1 pkt 17 oraz nowoprojektowany art. 9d² Ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 Prawo energetyczne (Dz. U. 2024 poz. 266 ze zm.)	„Art. 9d2. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek właściciela sieci wodorowej ograniczonej geograficznie albo podmiotu zainteresowanego inwestowaniem w sieć wodorową ograniczoną geograficznie [...] jeśli istniejąca albo planowana sieć wodorowa ograniczona geograficznie spełnia łącznie następujące warunki: 1) nie obejmuje połączeń międzysystemowych; 2) nie ma bezpośredniego przyłączenia do instalacji magazynowych wodoru; chyba że instalacja magazynowa wodoru jest przyłączonych także	Wnosimy o doprecyzowanie treści przepisu w ten sposób aby umożliwić lokalne magazynowanie wodoru w sieci wodorowej ograniczonej geograficznie zgodnie z intencją wyrażoną w uzasadnieniu. Obecne brzmienie proponowanego przepisu zdaje się nie realizować zakładanego mechanizmu.	Uwaga nieuwzględniona Proponowane brzmienie przepisu jest sprzeczne z art. 52 ust. 1 lit. b Dyrektywy, na którym art. 9d² ust. 1 pkt 2 PE bazuje. Natomiast zgodnie z brzemieniem projektu sieć ograniczona geograficznie będzie mogła być przyłączona do małej instalacji magazynowej.

			do sieci wodorowej innej niż sieć wodorowa ograniczona geograficznie;"		
225.	Gmina Redzikowo	Dodany Art 9d ² ust. 1 pkt 3)	3) służy w szczególności dostarczaniu wodoru do odbiorców bezpośrednio przyłączonych do tej sieci	Sformułowanie „przede wszystkim” zastąpić: „w szczególności”. „W szczególności” jest trafniejsze, gdyż odnosi się do wiedzy znanej z przedtekstu	Uwaga nieuwzględniona Zdaniem projektodawcy zaproponowane sformułowanie nie oddaje właściwie treści przepisu art. 52 ust. 1 lit. c dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazów odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru.
226.	ORLEN	art. 1 pkt 17 projektu UD36 w części wprowadzającej art. 9d ² ust. 3 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne	1) stwierdzi wystąpienie ryzyka istotnego negatywnego wpływu dalszego stosowania odstępstwa na konkurencję na rynku wytwarzania lub obrotu wodorem;	Określone w projektowanym art. 9d ² ust. 3 pkt 1 kryterium cofnięcia odstępstwa dla sieci wodorowej, gdy Prezes URE „stwierdzi wystąpienie ryzyka negatywnego wpływu dalszego stosowania odstępstwa na konkurencję” jest nieprecyzyjne. Do zaistnienia tego kryterium wystarczy nawet stwierdzenie przez Prezesa URE wystąpienia nieistotnego ryzyka (czyli prawdopodobieństwa wystąpienia negatywnych zdarzeń) o niewielkiej skali. Cofnięcie odstępstwa może mieć za to duże konsekwencje dla podmiotu, który prowadzi działalność z wykorzystaniem sieci wodorowej. Odstępstwo powinno być cofnięte dopiero, gdy zostanie zaobserwowany istotny wpływ	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca nie może przyjąć wykreślenia wyrazu „ryzyka”, gdyż to właśnie o „ryzyku” negatywnego wpływu na konkurencję odstępstwa jest mowa w Dyrektywie pakietu gazowo-wodorowego (art. 52 ust. 2 zd. 1 tejże), co bardziej odzwierciedla angielskie brzmienie postanowień

				odstępstwa na konkurencję na rynku wytwarzania i obrotu wodorem. Podkreślamy również, że decyzja o cofnięciu odstępstwa powinna przewidywać również okres przejściowy (przynajmniej 6 miesięcy) na dostosowanie się podmiotu do wymogów ustawy dotyczących operatorów systemów wodorowych.	Dyrektywy: <i>the risk of impeding competition</i>. W związku z powyższym zasadnym jest, aby wyraz „ryzyko” pozostał. Jednakże rozumiejąc potrzebę zapewnienia pewności prawa w kontekście odstępstwa z art. 9d² PE zgadzamy się na klasyfikację ryzyka jako „istotne”. Ewentualnie jesteśmy otwarci nawet na bardziej kategoryczną klasyfikację ryzyka (np. jako „poważne”). Natomiast nie można się zgodzić z doprecyzowaniem konkurencji w brzmieniu zaproponowanym przez Uwagodawcę, gdyż zdaniem Projektodawcy obejmuje ono zbyt wąski zakres rynku wodoru. Z tego powodu Projektodawca proponuje w tym zakresie dodanie po wyrazie „konkurencję” wyrazu „na rynku
--	--	--	--	--	---

					wodoru na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub Unii Europejskiej”.
227.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 17 Projektu w zakresie dodawanego pkt 1 w ust. 3 art. 9d ² PrEnerg.	Art. 9d ² ust. 3 1) stwierdzi wystąpienie ryzyka istotnego negatywnego wpływu dalszego stosowania odstępstwa na konkurencję <i>na rynku wytwarzania lub obrotu wodorem;</i>	Określone w projektowanym art. 9d² ust. 3 pkt 1) kryterium cofnięcia odstępstwa dla sieci wodorowej, gdy Prezes URE „stwierdzi wystąpienie ryzyka negatywnego wpływu dalszego stosowania odstępstwa na konkurencję” jest nieprecyzyjne. Do zaistnienia tego kryterium wystarczy nawet stwierdzenie przez Prezesa URE wystąpienia nieistotnego ryzyka (czyli prawdopodobieństwa wystąpienia negatywnych zdarzeń) o niewielkiej skali. Cofnięcie odstępstwa może mieć za to duże konsekwencję dla podmiotu, który prowadzi działalność z wykorzystaniem sieci wodorowej. Odstępstwo powinno być cofnięte dopiero, gdy zostanie zaobserwowany istotny wpływ odstępstwa na konkurencję na rynku wytwarzania i obrotu wodorem. Decyzja o cofnięciu odstępstwa powinna przewidywać również okres przejściowy (przynajmniej 6 miesięcy) na dostosowanie się podmiotu do wymogów ustawy dotyczących operatorów systemów wodorowych.	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca nie może przyjąć wykreślenia wyrazu „ryzyka”, gdyż to właśnie o „ryzyku” negatywnego wpływu na konkurencję odstępstwa jest mowa w Dyrektywie pakietu gazowo-wodorowego (art. 52 ust. 2 zd. 1 tejże), co bardziej odzwierciedla angielskie brzmienie postanowień Dyrektywy: <i>the risk of impeding competition</i>. W związku z powyższym zasadnym jest, aby wyraz „ryzyko” pozostał. Jednakże rozumiejąc potrzebę zapewnienia pewności prawa w kontekście odstępstwa z art. 9d² PE zgadzamy się na klasyfikację ryzyka jako

					„istotne”. Ewentualnie jesteśmy otwarci nawet na bardziej kategorię ryzyka (np. jako „poważne”). Natomiast nie można się zgodzić z doprecyzowaniem konkurencji w brzmieniu zaproponowanym przez Ustawodawcę, gdyż zdaniem Projektodawcy obejmuje ono zbyt wąski zakres rynku wodoru. Z tego powodu Projektodawca proponuje w tym zakresie dodanie po wyrazie „konkurencję” wyrazu „na rynku wodoru na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub Unii Europejskiej”.
228.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 17 projektu – dot. dodawanego Art. 9d ² ust. 3 pkt 1) ustawy – Prawo energetyczne	Art. 9d ² ust. 3 1) stwierdzi wystąpienie <i>ryzyka istotnego</i> negatywnego wpływu dalszego stosowania odstępstwa na konkurencję <i>na rynku wytwarzania lub obrotu wodorem</i> ;	Określone w projektowanym art. 9d ² ust. 3 pkt 1) kryterium cofnięcia odstępstwa dla sieci wodorowej, gdy Prezes URE „stwierdzi wystąpienie ryzyka negatywnego wpływu dalszego stosowania odstępstwa na konkurencję” jest nieprecyzyjne. Do zaistnienia tego kryterium wystarczy nawet stwierdzenie	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca nie może przyjąć wykreślenia wyrazu „ryzyka”, gdyż to

				przez Prezesa URE wystąpienia nieistotnego ryzyka (czyli prawdopodobieństwa wystąpienia negatywnych zdarzeń) o niewielkiej skali. Cofnięcie odstępstwa może mieć za to duże konsekwencję dla podmiotu, który prowadzi działalność z wykorzystaniem sieci wodorowej. Odstępstwo powinno być cofnięte dopiero, gdy zostanie zaobserwowany istotny wpływ odstępstwa na konkurencję na rynku wytwarzania i obrotu wodorem. Decyzja o cofnięciu odstępstwa powinna przewidywać również okres przejściowy (przynajmniej 6 miesięcy) na dostosowanie się podmiotu do wymogów ustawy dotyczących operatorów systemów wodorowych.	właśnie o „ryzyku” negatywnego wpływu na konkurencję odstępstwa jest mowa w Dyrektywie pakietu gazowo-wodorowego (art. 52 ust. 2 zd. 1 tejże), co bardziej odzwierciedla angielskie brzmienie postanowień Dyrektywy: <i>the risk of impeding competition</i>. W związku z powyższym zasadnym jest, aby wyraz „ryzyko” pozostał. Jednakże rozumiejąc potrzebę zapewnienia pewności prawa w kontekście odstępstwa z art. 9d² PE zgadzamy się na klasyfikację ryzyka jako „istotne”. Ewentualnie jesteśmy otwarci nawet na bardziej kategorię klasyfikację ryzyka (np. jako „poważne”). Natomiast nie można się zgodzić z doprecyzowaniem konkurencji w brzmieniu zaproponowanym
--	--	--	--	--	---

					przez Ustawodawcę, gdyż zdaniem Projektodawcy obejmuje ono zbyt wąski zakres rynku wodoru. Z tego powodu Projektodawca proponuje w tym zakresie dodanie po wyrazie „konkurencję” wyrazu „na rynku wodoru na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub Unii Europejskiej”.
229.	PSG	Art. 1 pkt 17 projektu – dot. dodawanego Art. 9d ² ust. 3 pkt 1) ustawy – Prawo energetyczne	Art. 9d ² ust. 3 1) stwierdzi wystąpienie ryzyka istotnego negatywnego wpływu dalszego stosowania odstępstwa na konkurencję na rynku wytwarzania lub obrotu wodorem;	Określone w projektowanym art. 9d ² ust. 3 pkt 1) kryterium cofnięcia odstępstwa dla sieci wodorowej, gdy Prezes URE „stwierdzi wystąpienie ryzyka negatywnego wpływu dalszego stosowania odstępstwa na konkurencję” jest nieprecyzyjne. Do zaistnienia tego kryterium wystarczy nawet stwierdzenie przez Prezesa URE wystąpienia nieistotnego ryzyka (czyli prawdopodobieństwa wystąpienia negatywnych zdarzeń) o niewielkiej skali. Cofnięcie odstępstwa może mieć za to duże konsekwencje dla podmiotu, który prowadzi działalność z wykorzystaniem sieci wodorowej. Odstępstwo powinno być cofnięte dopiero, gdy zostanie zaobserwowany istotny wpływ odstępstwa na konkurencję na rynku wytwarzania i obrotu wodorem. Decyzja o cofnięciu odstępstwa powinna przewidywać również okres przejściowy (przynajmniej 6 miesięcy) na dostosowanie się	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca nie może przyjąć wykreślenia wyrazu „ryzyka”, gdyż to właśnie o „ryzyku” negatywnego wpływu na konkurencję odstępstwa jest mowa w Dyrektywie pakietu gazowo-wodorowego (art. 52 ust. 2 zd. 1 tejże), co bardziej odzwierciedla angielskie brzmienie postanowień Dyrektywy: <i>the risk of impeding competition</i> .

				podmiotu do wymogów ustawy dotyczących operatorów systemów wodorowych.	W związku z powyższym zasadnym jest, aby wyraz „ryzyko” pozostał. Jednakże rozumiejąc potrzebę zapewnienia pewności prawa w kontekście odstępstwa z art. 9d² PE zgadzamy się na klasyfikację ryzyka jako „istotne”. Ewentualnie jesteśmy otwarci nawet na bardziej kategoryczną klasyfikację ryzyka (np. jako „poważne”). Natomiast nie można się zgodzić z doprecyzowaniem konkurencji w brzmieniu zaproponowanym przez Uwagodawcę, gdyż zdaniem Projektodawcy obejmuje ono zbyt wąski zakres rynku wodoru. Z tego powodu Projektodawca proponuje w tym zakresie dodanie po wyrazie „konkurencję” wyrazu „na rynku wodoru na terytorium Rzeczypospolitej
--	--	--	--	---	--

					Polskiej lub Unii Europejskiej”.
230.	Gaz-System	Art. 1 pkt 17) ustawy zmienianej Art. 9d3 ust. 1 pr.en.	„1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek operatora systemu przesyłowego gazowego może, w drodze decyzji, udzielić odstępstwa od stosowania obowiązku dla operatorów systemu przesyłowego wodorowego , systemu połączonego gazowo-wodorowego, operatorów systemu połączonego wodorowego w zakresie rozdziału działalności, o których mowa w art. 9d ust. 1 ³ , zgodnie z ust. 2-5.”	Proponowane brzmienie wyklucza z zakresu podmiotowego zwolnienia od rozdziału poziomego operatorów sieci przesyłowych wodorowych sytuację w której operator systemu wodorowego przesyłowego jest częścią OSPg, a jednocześnie nie złożono wniosku o wyznaczenie operatora systemu połączonego (wodorowego lub gazowo-wodorowego). Wskazujemy, że aktualnie analogiczna sytuacja dotyczy operatora systemu skraplania gazu ziemnego (który jest częścią OSPg i jednocześnie nie został złożony wniosek o wyznaczenie operatora systemu połączonego). Wskazana możliwość jak najbardziej mieści się w dyspozycji art. 69 Dyrektywy. Również dodawany ust. 1c i 1d w art. 9h (i analogicznie ust. 1f w odniesieniu do systemu połączonego wodorowego) nie nakazują OSPg złożenia wniosku o wyznaczenie operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego.	Uwaga uwzględniona Projektodawca uzupełni ust. 1 o operatora systemu przesyłowego gazowego, tak aby uwzględnić sytuację, w której rzeczywiście OSPg nie będzie operatorem połączonym, bo nie złoży wniosku.
231.	Energy Traders Europe	art. 9d ³ ust. 5 PE	<brak>	<w. jęz. angielskim> Further clarity is encouraged in terms of the intended scope for financial transfers between the hydrogen and gas sectors to give reassurance that cross-subsidization will not harm the market. <część szczegółowa uwagi> We note that the role of a TSO for gas and hydrogen can be combined on condition that the operator for both systems ensures that cross subsidization will be prevented (art. 9d). At the same time we note that the draft Act mentions an “itinerary for financial transfers	Wyjaśnienie Projektodawca koncentruje się obecnie na projekcie UD36 oraz ma świadomość, że nie jest to pełna transpozycja przedmiotowej dyrektywy. W przypadku rozporządzenia Parlamentu

				between hydrogen and gas”, which is unclear to us (art 9d point 5). Do these transfers refer to assets in the relevant revenue asset base of both systems? It is important that, for the benefit of a well-functioning market for gas and (in the future) hydrogen, cross-subsidization is avoided and the EU economies transition smoothly towards sustainable fuels.	Europejskiego i Rady w sprawie rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, projektodawca stoi na stanowisku, że wiąże ono w całości i jest ono bezpośrednio stosowane w Polsce.
232.	Gas Storage Poland	art. 1 pkt 18 lit b projektu (art. 9g ust. 3a pkt 10 i 11 ustawy - Prawo energetyczne)	w art. 9g ust. 3a uchyla się pkt 10) i pkt 11)	W projektowanym art. 9g ust. 3d, nie przewiduje się obowiązku aby Instrukcja opracowywana dla instalacji magazynowej wodoru określała szczegółowe warunki korzystania z tej instalacji przez użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu i eksploatacji oraz planowania rozbudowy tej instalacji, w szczególności dotyczące: 1) charakterystyki usług dla załączania wodoru do instalacji magazynowej wodoru lub grup tych instalacji; 2) charakterystyki usług dla odbioru wodoru z instalacji magazynowej wodoru lub grup tych instalacji. Natomiast zgodnie z aktualnie obowiązującym art. 9g ust. 3a pkt 10 i 11 Prawa energetycznego Instrukcja opracowywana dla instalacji magazynowej określa szczegółowe warunki korzystania z tej instalacji przez użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu i eksploatacji oraz planowania rozbudowy tej instalacji, w szczególności dotyczące: 1) charakterystyki usług dla załączania paliw gazowych do instalacji magazynowych lub grup tych instalacji;	Uwaga nieuwzględniona Celem projektu ustawy są zmiany w zakresie wodoru. Projektodawca nie planuje dokonywać zmian dot. strictly systemu gazowego. Niemniej, niniejsza uwaga zostanie przekazana do właściwego departamentu zajmującego się kwestiami gazowymi celem rozważenia jej wprowadzenia przy kolejnej nowelizacji uPE.

				2) charakterystyki usług dla odbioru paliw gazowych z instalacji magazynowych lub grup tych instalacji. W świetle powyższego wskazujemy na brak uzasadnienia dla umieszczania charakterystyk dla usług zatłaczania i odbioru paliw gazowych w instrukcji dla instalacji magazynowej i konsultowania ich z uczestnikami rynku – analogicznie do regulacji przewidzianej dla instrukcji dla instalacji magazynowej wodoru w art. 1 pkt 18 lit. b projektu (art. 9g ust. 3d ustawy - Prawo energetyczne) W przypadku podziemnych magazynów paliw gazowych charakterystyki usług zatłaczania i odbioru są opracowywane na podstawie charakterystyk wynikających z uwarunkowań geologicznych, zatwierdzanych przez kierownika ruchu zakładu górniczego, zgodnie z Prawem Geologicznym i Górniczym. Nie widzimy uzasadnienia ani możliwości, aby w przypadku zgłoszenia uwag w trakcie konsultowania instrukcji, uwagi do charakterystyk mogły zostać uwzględnione. Brak jest zatem uzasadnienia dla umieszczania w instrukcji, konsultowania z uczestnikami rynku i przedstawiania do zatwierdzenia Prezesowi URE charakterystyk dla usług zatłaczania i odbioru paliw gazowych do i z instalacji magazynowych, gdyż wynikają one z obiektywnych uwarunkowań geologicznych oraz z charakterystyk, które podlegają zatwierdzeniu w trybie innym aktem rangi ustawy.	
--	--	--	--	--	--

				Charakterystyki powinny w związku z powyższym podlegać jedynie obowiązkowi publikacji na stronie internetowej operatora systemu magazynowania.	
233.	IGG (Gas Storage Poland)	art. 1 pkt 18 lit b projektu (art. 9g ust. 3a pkt 10 i 11 ustawy - Prawo energetyczne)	<brak>	W projektowanym art. 9g ust. 3d, nie przewiduje się obowiązku aby Instrukcja opracowywana dla instalacji magazynowej wodoru określała szczegółowe warunki korzystania z tej instalacji przez użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu i eksploatacji oraz planowania rozbudowy tej instalacji, w szczególności dotyczące: 1) charakterystyki usług dla załączania wodoru do instalacji magazynowej wodoru lub grup tych instalacji; 2) charakterystyki usług dla odbioru wodoru z instalacji magazynowej wodoru lub grup tych instalacji. Natomiast zgodnie z aktualnie obowiązującym art. 9g ust. 3a pkt 10 i 11 Prawa energetycznego Instrukcja opracowywana dla instalacji magazynowej określa szczegółowe warunki korzystania z tej instalacji przez użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu i eksploatacji oraz planowania rozbudowy tej instalacji, w szczególności dotyczące: 1) charakterystyki usług dla załączania paliw gazowych do instalacji magazynowych lub grup tych instalacji; 2) charakterystyki usług dla odbioru paliw gazowych z instalacji magazynowych lub grup tych instalacji. W świetle powyższego wskazujemy na brak uzasadnienia dla umieszczania charakterystyk	Uwaga nieuwzględniona Celem projektu ustawy są zmiany w zakresie wodoru. Projektodawca nie planuje dokonywać zmian dot. stricte systemu gazowego. Niemniej, niniejsza uwaga zostanie przekazana do właściwego departamentu zajmującego się kwestiami gazowymi celem rozważenia jej wprowadzenia przy kolejnej nowelizacji uPE.

				dla usług zatłaczania i odbioru paliw gazowych w instrukcji dla instalacji magazynowej i konsultowania ich z uczestnikami rynku – analogicznie do regulacji przewidzianej dla instrukcji dla instalacji magazynowej wodoru w art. 1 pkt 18 lit. b projektu (art. 9g ust. 3d ustawy - Prawo energetyczne) W przypadku podziemnych magazynów paliw gazowych charakterystyki usług zatłaczania i odbioru są opracowywane na podstawie charakterystyk wynikających z uwarunkowań geologicznych, zatwierdzanych przez kierownika ruchu zakładu górniczego, zgodnie z Prawem Geologicznym i Górniczym. Nie widzimy uzasadnienia ani możliwości, aby w przypadku zgłoszenia uwag w trakcie konsultowania instrukcji, uwagi do charakterystyk mogły zostać uwzględnione. Brak jest zatem uzasadnienia dla umieszczania w instrukcji, konsultowania z uczestnikami rynku i przedstawiania do zatwierdzenia Prezesowi URE charakterystyk dla usług zatłaczania i odbioru paliw gazowych do i z instalacji magazynowych, gdyż wynikają one z obiektywnych uwarunkowań geologicznych oraz z charakterystyk, które podlegają zatwierdzeniu w trybie innym aktem rangi ustawy. Charakterystyki powinny w związku z powyższym podlegać jedynie obowiązkowi publikacji na stronie internetowej operatora systemu magazynowania.	
234.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 18) lit.b) projektu - dot. Art. 9g dodany ust. 3c	<brak>	7e. Operator systemu wodorowego i operator systemu magazynowania wodoru zamieszczają	Wyjaśnienie

		pkt 1) ustawy Prawo energetyczne		instrukcje, o których mowa w ust. 3c i 3d, na własnej stronie internetowej 10. Operator systemu przesyłowego, operator systemu dystrybucyjnego, operator systemu magazynowania, operator systemu skraplania gazu ziemnego, operator systemu przesyłowego wodorowego, operator systemu dystrybucyjnego wodorowego oraz operator systemu magazynowania wodoru zamieszczają na swoich stronach internetowych teksty ujednolicone obowiązujących instrukcji oraz udostępniają je do publicznego wglądu w swoich siedzibach Zapisy ust. 7e i zmienionego ust.10 odnoszą się do tej samej kwestii publikacji instrukcji ruchu.	Art. 9g ust. 7e – wzorowany na ust. 7 tego samego artykułu – dotyczy publikacji instrukcji. Natomiast zamieszczanie tekstów ujednoliconych obowiązujących instrukcji i udostępnianie ich do publicznego wglądu jest regulowane w ust. 10 – zgodnie z systematyką obecnego brzmienia PE. Projektodawca, dodaje, że wskutek Uwagi Projektodawca poprawi brzmienie ustępu 7e, by było niewątpliwym, że ust. 7e i ust. 10 regulują odrębne (choć podobne) zagadnienia prawne.
235.	PSG	Art. 1 pkt 18) lit.b) projektu - dot. Art. 9g dodany ust. 3c pkt 1) ustawy Prawo energetyczne	<brak>	3c. Instrukcje opracowywane dla sieci wodorowych określają szczegółowe warunki korzystania z tych sieci przez użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu, eksploatacji i planowania tych sieci, w szczególności dotyczące: 1) przyłączania sieci dystrybucyjnych wodorowych, urządzeń odbiorców końcowych, połączeń międzysystemowych Czy powinno być tylko ograniczenie w zakresie sieci dystrybucyjnych? A przesyłowe?	Wyjaśnienie Zdaniem projektodawcy brzmienie przepisu w obecnej formie jest adekwatne. Przepis dotyczy szczegółowych warunków korzystania z wszystkich sieci wodorowych (w tym sieci przesyłowych

					wodorowych) przez użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu, eksploatacji i planowania tych sieci, zaś zawarte dalej punkty, w tym pkt. 1 uszczegóławiają ten zakresie, odnosząc się stricte do m.in. przyłączania sieci dystrybucyjnych wodorowych. Taki kształt przepisu jest spójny z obecnym art. 9g ust.3 pkt. 1 uPE.
236.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 18) lit.b) projektu - dot. Art. 9g dodany ust. 3c pkt 1) ustawy Prawo energetyczne	<brak>	3c. Instrukcje opracowywane dla sieci wodorowych określają szczegółowe warunki korzystania z tych sieci przez użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu, eksploatacji i planowania tych sieci, w szczególności dotyczące: 1) przyłączania sieci dystrybucyjnych wodorowych, urządzeń odbiorców końcowych, połączeń międzysystemowych Czy powinno być tylko ograniczenie w zakresie sieci dystrybucyjnych? A przesyłowe?	Wyjaśnienie Zdaniem projektodawcy brzmienie przepisu w obecnej formie jest adekwatne. Przepis dotyczy szczegółowych warunków korzystania z wszystkich sieci wodorowych (w tym sieci przesyłowych wodorowych)przez użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu, eksploatacji i planowania tych sieci, zaś zawarte dalej punkty, w tym pkt. 1

					uszczegóławiają ten zakresie, odnosząc się stricte do m.in. przyłączania sieci dystrybucyjnych wodorowych. Taki kształt przepisu jest spójny z obecnym art. 9g ust.3 pkt. 1 uPE.
237.	ORLEN	art. 1 pkt 18 lit. b projektu UD36 w części wprowadzającej art. 9g ust. 3c pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne	„3c. Instrukcje opracowywane dla sieci wodorowych określają szczegółowe warunki korzystania z tych sieci przez użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu, eksploatacji i planowania tych sieci, w szczególności dotyczące: 1) przyłączania sieci przesyłowych wodorowych lub sieci dystrybucyjnych wodorowych urzędzeń odbiorców końcowych, połączeń międzysystemowych”	Postulujemy uzupełnienie przepisu o szczegółowe warunki dotyczące przyłączania sieci przesyłowych wodorowych.	Uwaga nieuwzględniona Zdaniem projektodawcy brzmienie przepisu w obecnej formie jest adekwatne. Przepis dotyczy szczegółowych warunków korzystania z wszystkich sieci wodorowych (w tym sieci przesyłowych wodorowych) przez użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu, eksploatacji i planowania tych sieci, zaś zawarte dalej punkty, w tym pkt. 1 uszczegóławiają ten zakresie, odnosząc się stricte do m.in. przyłączania sieci dystrybucyjnych wodorowych. Taki kształt przepisu jest

					spójny z obecnym art. 9g ust.3 pkt. 1 uPE.
238.	ORLEN	art. 1 pkt 18 lit. c projektu UD36 w części wprowadzającej art. 9g pkt 5aaa ustawy – Prawo energetyczne.	„5aaa. Operator systemu magazynowania wodoru, który jest przyłączony do sieci dystrybucyjnej wodorowej lub sieci przesyłowej wodorowej, uwzględnia w instrukcji ruchu i eksploatacji instalacji magazynowej wodoru wymagania określone w opracowanej przez właściwego operatora systemu przesyłowego wodorowego lub operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego instrukcji ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej wodorowej lub instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej wodorowej. ”	Sieć dystrybucyjna wodorowa z definicji nie jest połączona z instalacją magazynową wodoru, czyli także jej operatorem.	Uwaga uwzględniona
239.	ORLEN	art. 5aa ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne	Wprowadzenie w projekcie UD36 przepisów dotyczących sprzedawcy rezerwowego wodoru.	Zwracamy uwagę, że w projekcie UD36 nie uregulowano instytucji „sprzedawcy rezerwowego wodoru”. Oczywiście biorąc pod uwagę obecny etap rozwoju tego rynku w Polsce problem ten ma charakter czysto teoretyczny. Pozwoli to jednak zachować pełną spójność z przepisami stosowanymi na rynku gazu ziemnego i energii elektrycznej.	Uwaga nieuwzględniona Na obecnym etapie rozwoju gospodarki wodorowej Projektodawca nie widzi potrzeby tworzenia legislacji dotyczącej zagadnienia sprzedaży rezerwowej.
240.	IGG (PSG)	Art. 5aa ustawy Prawo energetyczne	<brak>	Brak dodania w art. 5 aa odnośnie sprzedawcy rezerwowego wodoru. W obecnym brzmieniu ustawy jest mowa o energii elektrycznej lub paliwach gazowych. Bez wprowadzenia tych zmian nie będzie sprzedawcy rezerwowego dla odbiorców wodoru.	Uwaga nieuwzględniona Na obecnym etapie rozwoju gospodarki wodorowej Projektodawca nie

					widzi potrzeby tworzenia legislacji dotyczącej zagadnienia sprzedaży rezerwowej.
241.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 18) lit. d) oraz e) - dot. Art. 9g dodanego ust. 7e oraz zmienionego ust 10 ustawy Prawo energetyczne	<brak>	7e. Operator systemu wodorowego i operator systemu magazynowania wodoru zamieszczają instrukcje, o których mowa w ust. 3c i 3d, na własnej stronie internetowej 10. Operator systemu przesyłowego, operator systemu dystrybucyjnego, operator systemu magazynowania, operator systemu skraplania gazu ziemnego, operator systemu przesyłowego wodorowego, operator systemu dystrybucyjnego wodorowego oraz operator systemu magazynowania wodoru zamieszczają na swoich stronach internetowych teksty ujednolicone obowiązujących instrukcji oraz udostępniają je do publicznego wglądu w swoich siedzibach Zapisy ust. 7e i zmienionego ust.10 odnoszą się do tej samej kwestii publikacji instrukcji ruchu	Wyjaśnienie Art. 9g ust. 7e – wzorowany na ust. 7 tego samego artykułu – dotyczy publikacji instrukcji. Natomiast zamieszczanie tekstów ujednoliconych obowiązujących instrukcji i udostępnianie ich do publicznego wglądu jest regulowane w ust. 10 – zgodnie z systematyką obecnego brzmienia PE. Projektodawca, dodaje, że wskutek Uwagi Projektodawca poprawi brzmienie ustępu 7e, by było niewątpliwym, że ust. 7e i ust. 10 regulują odrębne (choć podobne) zagadnienia prawne.
242.	PSG	Art. 1 pkt 18) lit. d) oraz e) - dot. Art. 9g dodanego ust. 7e oraz zmienionego ust	<brak>	7e. Operator systemu wodorowego i operator systemu magazynowania wodoru zamieszczają instrukcje, o których mowa w ust. 3c i 3d, na własnej stronie internetowej	Wyjaśnienie Art. 9g ust. 7e – wzorowany na ust. 7 tego samego artykułu –

		10 ustawy Prawo energetyczne		10. Operator systemu przesyłowego, operator systemu dystrybucyjnego, operator systemu magazynowania, operator systemu skraplania gazu ziemnego, operator systemu przesyłowego wodorowego, operator systemu dystrybucyjnego wodorowego oraz operator systemu magazynowania wodoru zamieszczają na swoich stronach internetowych teksty ujednolicone obowiązujących instrukcji oraz udostępniają je do publicznego wglądu w swoich siedzibach Zapisy ust. 7e i zmienionego ust.10 odnoszą się do tej samej kwestii publikacji instrukcji ruchu	dotyczy publikacji instrukcji. Natomiast zamieszczanie tekstów ujednoliczonych obowiązujących instrukcji i udostępnianie ich do publicznego wglądu jest regulowane w ust. 10 – zgodnie z systematyką obecnego brzmienia PE. Projektodawca, dodaje, że wskutek Uwagi Projektodawca poprawi brzmienie ustępu 7e, by było niewątpliwym, że ust. 7e i ust. 10 regulują odrębne (choć podobne) zagadnienia prawne.
243.	ORLEN	art. 1 pkt 18 lit. d i e projektu UD36 w części zmieniającej art. 9g ust. 7e i w części wprowadzającej ust. 10 ustawy – Prawo energetyczne	<brak>	Projektowany ust. 7e w dużym zakresie pokrywa się z projektowanym ust. 10. Oba przepisy dotyczącą bowiem publikacji instrukcji.	Wyjaśnienie Art. 9g ust. 7e – wzorowany na ust. 7 tego samego artykułu – dotyczy publikacji instrukcji. Natomiast zamieszczanie tekstów ujednoliczonych obowiązujących instrukcji i udostępnianie ich do publicznego wglądu jest regulowane w ust. 10 – zgodnie z

					systematyką obecnego brzmienia PE. Projektodawca, dodaje, że wskutek Uwagi Projektodawca poprawi brzmienie ustępu 7e, by było niewątpliwym, że ust. 7e i ust. 10 regulują odrębne (choć podobne) zagadnienia prawne.
244.	IGG (Gas Storage Poland)	art. 1 pkt 18 projektu (art. 9g ust. 8 ustawy – Prawo energetyczne)	Art. 9g ust. 8 ustawy - Prawo energetyczne „8. Operator systemu dystrybucyjnego, operator systemu magazynowania i operator systemu skraplania gazu ziemnego, w terminie 90 dni od dnia ogłoszenia zatwierdzonej instrukcji, o której mowa w ust. 7, przedkładają Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do zatwierdzenia, w drodze decyzji, instrukcję wraz z informacją o zgłoszonych przez użytkowników systemu uwagach oraz sposobie ich uwzględnienia. Operatorzy zamieszczają te dokumenty na swoich stronach internetowych.”	Przedłużenie terminu na przedłożenie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki instrukcji po zatwierdzeniu zmian instrukcji operatora systemu przesyłowego Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 9g ust. 8 ustawy – Prawo energetyczne operatorzy mają 60 dni na przedstawienie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki instrukcji po zatwierdzeniu zmian instrukcji operatora systemu przesyłowego. W tym okresie operatorzy muszą: 1) przygotować i opublikować projekt instrukcji dostosowujący ją do zmienionej instrukcji operatora systemu przesyłowego; 2) zbierać od użytkowników systemu przez okres, który zgodnie z art. 9g ust. 2 nie może być krótszy niż miesiąc, uwagi do przedstawionego projektu; 3) opracować zebrane w/w uwagi oraz stanowisko do nich, a także przygotować finalny projekt instrukcji uwzględniający zebrane uwagi użytkowników systemu i przedłożyć	Uwaga nieuwzględniona Poza zakresem projektu ustawy.

				w/w dokumenty do zatwierdzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki. Uwzględniając możliwy zakres zmian koniecznych do wprowadzenia w instrukcjach operatorów wynikający z zatwierdzonej instrukcji operatora systemu przesyłowego, jak również liczbę i zakres potencjalnych uwag od użytkowników systemu, 60-dniowy termin przewidziany na przedłożenie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki na instrukcji po konsultacjach z użytkownikami systemu, stanowi, w opinii Spółki, nadmierne i nieproporcjonalne obciążenie. Ponadto, warto zauważyć, iż pierwotnie czas przewidziany przez ustawodawcę na dokonanie odpowiednich zmian w instrukcji był istotnie dłuższy, a uległ skróceniu w wyniku ponad dwukrotnego przedłużenia <i>ustawą z dnia 20 maja 2021 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw - Dz. U. 2021 poz. 1093</i> terminu na zbieranie uwag od użytkowników systemu bez jednoczesnej odpowiedniej zmiany terminu na przedłożenie przez operatorów Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki instrukcji wraz z informacją o zgłoszonych przez użytkowników systemu uwagach oraz sposobie ich uwzględnienia. Mając na uwadze powyższe, postuluje się przedłużenie okresu wskazanego w art. 9g ust. 8 z 60 dni do 90 dni.	
245.	Gas Storage Poland	art. 1 pkt 18 projektu (art. 9g ust. 8 ustawy - Prawo energetyczne)	Art. 9g ust. 8 ustawy - Prawo energetyczne „8. Operator systemu dystrybucyjnego, operator systemu magazynowania i operator systemu skraplania gazu ziemnego, w terminie	Przedłużenie terminu na przedłożenie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki instrukcji po zatwierdzeniu zmian instrukcji operatora systemu przesyłowego	Uwaga nieuwzględniona Poza zakresem projektu ustawy.

			90 dni od dnia ogłoszenia zatwierdzonej instrukcji, o której mowa w ust. 7, przedkładają Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do zatwierdzenia, w drodze decyzji, instrukcję wraz z informacją o zgłoszonych przez użytkowników systemu uwagach oraz sposobie ich uwzględnienia. Operatorzy zamieszczają te dokumenty na swoich stronach internetowych.”	Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 9g ust. 8 ustawy – Prawo energetyczne operatorzy mają 60 dni na przedstawienie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki instrukcji po zatwierdzeniu zmian instrukcji operatora systemu przesyłowego. W tym okresie operatorzy muszą: 1) przygotować i opublikować projekt instrukcji dostosowujący ją do zmienionej instrukcji operatora systemu przesyłowego; 2) zbierać od użytkowników systemu przez okres, który zgodnie z art. 9g ust. 2 nie może być krótszy niż miesiąc, uwagi do przedstawionego projektu; 3) opracować zebrane w/w uwagi oraz stanowisko do nich, a także przygotować finalny projekt instrukcji uwzględniający zebrane uwagi użytkowników systemu i przedłożyć w/w dokumenty do zatwierdzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki. Uwzględniając możliwy zakres zmian koniecznych do wprowadzenia w instrukcjach operatorów wynikający z zatwierdzonej instrukcji operatora systemu przesyłowego, jak również liczbę i zakres potencjalnych uwag od użytkowników systemu, 60-dniowy termin przewidziany na przedłożenie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki na instrukcji po konsultacjach z użytkownikami systemu, stanowi, w opinii Spółki, nadmierne i nieproporcjonalne obciążenie. Ponadto, warto zauważyć, iż pierwotnie czas przewidziany przez ustawodawcę na dokonanie odpowiednich zmian w instrukcji był istotnie dłuższy, a uległ skróceniu w wyniku ponad dwukrotnego przedłużenia ustawą z dnia 20	
--	--	--	--	--	--

				maja 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw – Dz. U. 2021 poz. 1093 terminu na zbieranie uwag od użytkowników systemu bez jednoczesnej odpowiedniej zmiany terminu na przedłożenie przez operatorów Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki instrukcji wraz z informacją o zgłoszonych przez użytkowników systemu uwagach oraz sposobie ich uwzględnienia. Mając na uwadze powyższe, postuluje się przedłużenie okresu wskazanego w art. 9g ust. 8 z 60 dni do 90 dni.	
246.	ORLEN	art. 1 pkt 20 lit. a projektu UD36 w części zmieniającej art. 9h ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne	„a) w ust. 1 wyrazy „lub operatorem systemu połączonego” zastępuje się wyrazami „operatorem systemu połączonego, „operatorem systemu przesyłowego wodorowego lub „operatorem systemu połączonego wodorowego”,	Operator systemu połączonego wodorowego jest ujęty w definicji „operatora systemu połączonego”. Nie jest konieczne jego wyszczególnienie.	Uwaga nieuwzględniona
247.	ORLEN	art. 1 pkt 19 lit. b projektu UD36 w części zmieniającej art. 9h ust. 1c-1f oraz w części wprowadzającej art. 9h ust. 21 ustawy – Prawo energetyczne	<brak>	W świetle projektowanego brzmienia art. 9h ust. 1c-1f i ust. 21 powstaje wątpliwość, czy operatorem sieci dystrybucyjnej może być operator gazowo-wodorowy. Z jednej strony dopuszczono bowiem możliwość jednoczesnego pełnienia roli OSDg i OSDw na sieci dystrybucyjnej, a z drugiej – ograniczono możliwość pełnienia funkcji operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego. Takie ograniczenie jest niekonsekwentne. Powstaje zatem wątpliwość, czy systemy dystrybucyjne gazowo-wodorowe mogą posiadać połączenia wzajemne.	Uwaga częściowo uwzględniona
248.	PSG	Art. 1 pkt 19) lit. b) - dot. Art. 9h-dodanych ust. 1c-1f	<brak>	1c. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek właściciela sieci przesyłowej gazowej, sieci przesyłowej wodorowej, sieci dystrybucyjnej gazowej, sieci dystrybucyjnej	Wyjaśnienie Operator systemu połączonego gazowo-

		oraz dodany ust 2 ¹ ustawy Prawo energetyczne		wodorowej, instalacji magazynowania, instalacji magazynowania wodoru lub instalacji skroplonego gazu ziemnego, wyznacza, w drodze decyzji, na czas określony, operatora systemu połączonego gazowo- wodorowego oraz określa obszar, sieci lub instalacje, na których będzie wykonywana działalność gospodarcza, z zastrzeżeniem ust. 1d i 2¹. 2¹. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyznacza się jednego operatora systemu przesyłowego wodorowego albo jednego operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego albo jednego operatora systemu połączonego wodorowego Wątpliwość czy operatorem sieci dystrybucyjnej może być operator gazowo-wodorowy, czy nie? Z jednej strony dopuszczono możliwość jednoczesnego pełnienia roli OSDg i OSDw na sieci dystrybucyjnej, a z drugiej – ograniczono możliwość pełnienia funkcji operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego. Takie ograniczenie jest niekonsekwentne. Czy to oznacza, że systemy dystrybucyjne gazowo-wodorowe nie mogą posiadać połączeń wzajemnych?	wodorowego może być z definicji operatorem na sieci dystrybucyjnej. Jest to bowiem operator systemu połączonego, który zarządza przynajmniej jednym systemem gazowym, w tym systemem przesyłowym gazowym oraz przynajmniej jednym systemem wodorowym, w tym systemem przesyłowym wodorowym. Skoro operator systemu połączonego gazowo-wodorowego zarządza przynajmniej jednym systemem wodorowym, to może on również zarządzać systemem dystrybucyjnym wodorowym (a także gazowym, bo zarządza również przynajmniej jednym systemem gazowym).
249.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 19) lit. b) - dot. Art. 9h- dodanych ust. 1c- 1f	<brak>	1c. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek właściciela sieci przesyłowej gazowej, sieci przesyłowej wodorowej, sieci dystrybucyjnej gazowej, sieci dystrybucyjnej	Uwaga uwzględniona

		oraz dodany ust 2 ¹ ustawy Prawo energetyczne		wodorowej, instalacji magazynowania, instalacji magazynowania wodoru lub instalacji skroplonego gazu ziemnego, wyznacza, w drodze decyzji, na czas określony, operatora systemu połączonego gazowo- wodorowego oraz określa obszar, sieci lub instalacje, na których będzie wykonywana działalność gospodarcza, z zastrzeżeniem ust. 1d i 2¹. 2¹. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyznacza się jednego operatora systemu przesyłowego wodorowego albo jednego operatora systemu połączonego gazowo- wodorowego albo jednego operatora systemu połączonego wodorowego Wątpliwość czy operatorem sieci dystrybucyjnej może być operator gazowo-wodorowy, czy nie? Z jednej strony dopuszczono możliwość jednoczesnego pełnienia roli OSDg i OSDw na sieci dystrybucyjnej, a z drugiej – ograniczono możliwość pełnienia funkcji operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego. Takie ograniczenie jest niekonsekwentne. Czy to oznacza, że systemy dystrybucyjne gazowo-wodorowe nie mogą posiadać połączeń wzajemnych?	
250.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 19 lit. b Projektu w zakresie dodanych ust. 1c-1f w art. 9h oraz dodanego ust 2 ¹ PrEnerg.	<brak>	1c. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek właściciela sieci przesyłowej gazowej, sieci przesyłowej wodorowej, sieci dystrybucyjnej gazowej, sieci dystrybucyjnej wodorowej, instalacji magazynowania, instalacji magazynowania wodoru lub instalacji skroplonego gazu ziemnego, wyznacza, w drodze decyzji, na czas określony, operatora systemu połączonego gazowo- wodorowego oraz określa obszar, sieci lub instalacje, na których będzie	Uwaga uwzględniona

				wykonywana działalność gospodarcza, z zastrzeżeniem ust. 1d i 2¹. 2¹. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyznacza się jednego operatora systemu przesyłowego wodorowego albo jednego operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego albo jednego operatora systemu połączonego wodorowego Wątpliwość czy operatorem sieci dystrybucyjnej może być operator gazowo-wodorowy, czy nie?	
251.	Grupa Azoty	Art. 1 pkt 19 Projektu w zakresie dodawanego ust. 2 ¹ w art. 9h PrEnerg.	<brak>	Należy powziąć poważne wątpliwości co do treści dodawanego ust. 2¹ w art. 9h PrEnerg. Przewiduje on wyłącznie możliwość powołania jednego z trzech podmiotów tj. operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego albo jednego operatora systemu połączonego wodorowego. Tym samym w przypadku powołania operatora systemu przesyłowego wodorowego nie będzie możliwe powołanie jakiegokolwiek operatora systemu połączonego, co wprost wynika z konstrukcji przepisu i zastosowanego spójnika alternatywy rozłączonej „albo”. Dodatkowo takie zawężenie możliwości wyznaczenia operatora jest szczególnie nieuzasadnione w przypadku operatorów systemów połączonych gazowych i wodorowych, które mogą pełnić spółki dystrybucyjne gazowe zainteresowane również dystrybucją wodoru.	Uwaga uwzględniona częściowo Racją stojącą za art. 9h ust. 2¹ jest umożliwienie istnienia wyłącznie jednego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania wodoru. Wątpliwości w zakresie niemożliwości powołania systemu połączonego wodorowego poza działalnością w ramach przesyłania wodoru są uzasadnione. W związku z tym Projektodawca zmieni

					art. 9h ust. 2 ¹ tak aby umożliwić powołanie operatora systemu połączonego wodorowego nieprzewodzącego działalności gospodarczej w zakresie przesyłania wodoru podczas gdy jest już powołany operator systemu przesyłowego wodorowego.
252.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 19 Projektu w zakresie dodawanego ust. 2 ¹ w art. 9h PrEnerg.	<brak>	Należy powziąć poważne wątpliwości co do treści dodawanego ust. 2¹ w art. 9h PrEnerg. Przewiduje on wyłącznie możliwość powołania jednego z trzech podmiotów tj. operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego albo jednego operatora systemu połączonego wodorowego. Tym samym w przypadku powołania operatora systemu przesyłowego wodorowego nie będzie możliwe powołanie jakiegokolwiek operatora systemu połączonego, co wprost wynika z konstrukcji przepisu i zastosowanego spójnika alternatywy rozłączonej „albo”. Dodatkowo takie zawężenie możliwości wyznaczenia operatora jest szczególnie nieuzasadnione w przypadku operatorów systemów połączonych gazowych i wodorowych, które mogą pełnić spółki	Uwaga uwzględniona częściowo Racją stojącą za art. 9h ust. 2¹ jest umożliwienie istnienia wyłącznie jednego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania wodoru. Wątpliwości w zakresie niemożliwości powołania systemu połączonego wodorowego poza działalnością w ramach

				dystrybucyjne gazowe zainteresowane również dystrybucją wodoru.	przesyłania wodoru są uzasadnione. W związku z tym Projektodawca zmieni art. 9h ust. 2¹ tak aby umożliwić powołanie operatora systemu połączonego wodorowego nieprowadzącego działalności gospodarczej w zakresie przesyłania wodoru podczas gdy jest już powołany operator systemu przesyłowego wodorowego albo operator systemu połączonego gazowo-wodorowego. Ze względu na potrzebę ograniczenia zależności od sektora gazowego przyszłego sektora wodorowego, nie można zmienić brzmienia artykułu w zakresie tego operatora. Powołanie na operatora łączącego sektory paliw gazowych i wodorowy powinno mieć
--	--	--	--	--	---

					charakter wyjątkowy. Projektodawca przewiduje z tego powodu istnienie wyłącznie jednego operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego.
253.	IEPiOE	Art. 1 pkt 19 Projektu w zakresie dodawanego ust. 2¹ w art. 9h PrEnerg.	<brak>	Należy powziąć poważne wątpliwości co do treści dodawanego ust. 21 w art. 9h PrEnerg. Przewiduje on wyłącznie możliwość powołania jednego z trzech podmiotów tj. operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego albo jednego operatora systemu połączonego wodorowego. Tym samym w przypadku powołania operatora systemu przesyłowego wodorowego nie będzie możliwe powołanie jakiegokolwiek operatora systemu połączonego, co wprost wynika z konstrukcji przepisu i zastosowanego spójnika alternatywy rozłączonej „albo”. Dodatkowo takie zawężenie możliwości wyznaczenia operatora jest szczególnie nieuzasadnione w przypadku operatorów systemów połączonych gazowych i wodorowych, które mogą pełnić spółki dystrybucyjne gazowe zainteresowane również dystrybucją wodoru.	Uwaga uwzględniona częściowo Racją stojącą za art. 9h ust. 2¹ jest umożliwienie istnienia wyłącznie jednego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania wodoru. Wątpliwości w zakresie niemożliwości powołania systemu połączonego wodorowego poza działalnością w ramach przesyłania wodoru są uzasadnione. W związku z tym Projektodawca zmieni art. 9h ust. 2¹ tak aby umożliwić powołanie operatora systemu połączonego

					wodorowego nieprzewodzącego działalności gospodarczej w zakresie przesyłania wodoru podczas gdy jest już powołany operator systemu przesyłowego wodorowego albo operator systemu połączonego gazowo-wodorowego. Ze względu na potrzebę ograniczenia zależności od sektora gazowego przyszłego sektora wodorowego, nie można zmienić brzmienia artykułu w zakresie tego operatora. Powołanie na operatora łączącego sektory paliw gazowych i wodorowy powinno mieć charakter wyjątkowy. Projektodawca przewiduje z tego powodu istnienie wyłącznie jednego operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego.
--	--	--	--	--	--

254.	PIPC	Art. 1 pkt 19 Projektu w zakresie dodawanego ust. 2 ¹ w art. 9h PrEnerg.	<brak>	Należy powziąć poważne wątpliwości co do treści dodawanego ust. 21 w art. 9h PrEnerg. Przewiduje on wyłącznie możliwość powołania jednego z trzech podmiotów tj. operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego albo jednego operatora systemu połączonego wodorowego. Tym samym w przypadku powołania operatora systemu przesyłowego wodorowego nie będzie możliwe powołanie jakiegokolwiek operatora systemu połączonego, co wprost wynika z konstrukcji przepisu i zastosowanego spójnika alternatywy rozłączonej „albo”. Dodatkowo takie zawężenie możliwości wyznaczenia operatora jest szczególnie nieuzasadnione w przypadku operatorów systemów połączonych gazowych i wodorowych, które mogą pełnić spółki dystrybucyjne gazowe zainteresowane również dystrybucją wodoru.	Uwaga uwzględniona częściowo Racją stojącą za art. 9h ust. 2¹ jest umożliwienie istnienia wyłącznie jednego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania wodoru. Wątpliwości w zakresie niemożliwości powołania systemu połączonego wodorowego poza działalnością w ramach przesyłania wodoru są uzasadnione. W związku z tym Projektodawca zmieni art. 9h ust. 2¹ tak aby umożliwić powołanie operatora systemu połączonego wodorowego nieprowadzącego działalności gospodarczej w zakresie przesyłania wodoru podczas gdy jest już powołany operator systemu
------	------	---	--------	---	---

					przesyłowego wodorowego albo operator systemu połączonego gazowo-wodorowego. Ze względu na potrzebę ograniczenia zależności od sektora gazowego przyszłego sektora wodorowego, nie można zmienić brzmienia artykułu w zakresie tego operatora. Powołanie na operatora łączącego sektory paliw gazowych i wodorowy powinno mieć charakter wyjątkowy. Projektodawca przewiduje z tego powodu istnienie wyłącznie jednego operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego.
255.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 19) lit. k) tiret pierwszy - dot. Art. 9h ust. 8 pkt 3 ustawy Prawo energetyczne	<brak>	k) w ust. 8:- w pkt 3 wyrazy „ust. 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1-1² i 1a-2 brzmienie pkt 3 3) przedsiębiorstwo to nie spełnia warunków i kryteriów niezależności, o których mowa w art. 9d ust. 1-2, z zastrzeżeniem art. 9d ust. 7	Uwaga uwzględniona

				Wątpliwość którą jednostkę redakcyjną zastąpić?	
256.	PSG	Art. 1 pkt 19) lit. k) tiret pierwszy - dot. Art. 9h ust. 8 pkt 3 ustawy Prawo energetyczne	<brak>	k) w ust. 8:- w pkt 3 wyrazy „ust. 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1-1² i 1a-2 brzmienie pkt 3 3) przedsiębiorstwo to nie spełnia warunków i kryteriów niezależności, o których mowa w art. 9d ust. 1-2, z zastrzeżeniem art. 9d ust. 7 Wątpliwość którą jednostkę redakcyjną zastąpić?	Uwaga uwzględniona
257.	IGG (jako całość)	Art. 1 pkt 19 lit. I projektu ustawy (art. 9h ust. 8a pkt 7 ustawy – Prawo energetyczne)	<brak>	Sygnalizacja potencjalnej zmiany – poprawka redakcyjna W projekcie ustawy zawarto odwołanie do przepisu art. 3a Rozporządzenia gazowego. Należy zauważyć, że w najbliższej przyszłości akt ten utraci moc obowiązującą, a wskazany przepis zostanie zastąpiony art. 15 Rewizji Rozporządzenia gazowego. Co ciekawe, w dalszych projektowanych przepisach projektodawca uwzględnia nadchodzącą zmianę wynikającą z przyjęcia Rewizji Rozporządzenia gazowego (por. art. 1 pkt 23 lit. a projektu ustawy). Konieczne jest zatem ujednolicenie projektu ustawy w taki sposób, aby uwzględniał on przyjęcie Pakietu Gazowo-Wodorowego.	Uwaga uwzględniona
258.	ORLEN	art. 1 pkt 19 lit. I projektu UD36 w części wprowadzającej art. 9h ust. 8a pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne	„12) jeżeli inny podmiot posiadający wobec przedsiębiorstwa znaczący wpływ lub sprawujący nad nim kontrolę albo współkontrolę w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt	Dodanie do przesłanek odmowy przez Prezesa URE wyznaczenia przedsiębiorstwa na operatora systemu połączonego gazowo wodorowego prawomocnego skazania głównego udziałowca przedsiębiorstwa wydaje się niepotrzebne, gdyż zgodnie z art. 9k ust. 1 jedynym udziałowcem tego przedsiębiorstwa jest Skarb Państwa.	Uwaga uwzględniona

			34, 35 i pkt 36 lit. a, b, e i f ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości został w ciągu ostatnich 3 lat prawomocnie skazany za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe mające związek z prowadzoną działalnością gospodarczą określoną ustawą, z wyjątkiem pkt 7."		
259.	ORLEN	art. 1 pkt 19 lit. I projektu UD36 w części wprowadzającej art. 9h ust. 8b pkt 3 ustawy – Prawo energetyczne	„3) przedsiębiorstwo to nie spełnia warunków i kryteriów niezależności, o których mowa art. 9d ust. 1 3 -1d i 1db-2, z zastrzeżeniem art. 9d ust. 7 art. 9d ² ust. 1;”	W art. 9d ust. 7 nie ma wzmianki o systemie wodorowym. Przepis powinien raczej odnosić się do art. 9d2, który mówi o wyłączeniu z przepisów o niezależności operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego.	Uwaga uwzględniona
260.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 19) lit. I projektu Dot. Art. 9h ust. 8d ustawy – Prawo energetyczne	<brak>	„8d. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może zmienić warunki wyznaczenia na operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego, operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego.” Przepis wymaga określenia kryteriów, którymi kieruje się Prezes URE wydając decyzję o zmianie warunków wyznaczenia na operatora, na podstawie art. 9h ust. 8d ustawy – Prawo energetyczne. Proponowany przepis daje Prezesowi URE pełną uznaniowość w tym zakresie, co niesie za sobą nadmierne ryzyko regulacyjne dla prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wodoru.	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca wskaże w jakich przypadkach w szczególności Prezes URE może zmienić warunki wyznaczenia na wzór obecnie istniejącego art. 41 ust. 1a PE, a także poda fakultatywne przesłanki zmiany zakresu wyznaczenia na wzór obecnie istniejących w art. 41 ust. 4 PE. Projektodawca wierzy, że powyższe zmiany pozwolą wyeliminować

					wątpliwości co do pełnej uznaniowości Prezesa URE w zakresie zmiany warunków wyznaczenia na operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego, operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego. Niemniej, Projektodawca nie przychylił się do sugestii określenia kryteriów, którymi kieruje się Prezes URE wydając decyzję o zmianie warunków wyznaczenia na operatora w przypadku operatorów wodorowych, gdyż takie kryteria obecnie nie istnieją dla koncesjonowanych operatorów gazowych
--	--	--	--	--	---

					lub elektroenergetycznych. Niemniej, Projektodawca nie wyklucza wprowadzenia proponowanych kryteriów przy pełnej implementacji pakietu gazowo-wodorowego po wymianie poglądów na temat tego zagadnienia z zainteresowanymi podmiotami.
261.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 19 lit. I Projektu w zakresie dodawanego ust. 8d w art. 9h PrEnerg.	<brak>	„8d. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może zmienić warunki wyznaczenia na operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego, operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego.” Przepis wymaga określenia kryteriów, którymi kieruje się Prezes URE wydając decyzję o zmianie warunków wyznaczenia na operatora, na podstawie art. 9h ust. 8d ustawy – Prawo energetyczne. Proponowany przepis daje Prezesowi URE pełną uznaniowość w tym zakresie, co niesie za sobą nadmierne ryzyko regulacyjne dla prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wodoru.	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca wskaże w jakich przypadkach w szczególności Prezes URE może zmienić warunki wyznaczenia na wzór obecnie istniejącego art. 41 ust. 1a PE, a także poda fakultatywne przesłanki zmiany zakresu wyznaczenia na wzór obecnie istniejących w art. 41 ust. 4 PE. Projektodawca wierzy, że powyższe zmiany pozwolą wyeliminować wątpliwości co do

					pełnej uznaniowości Prezesa URE w zakresie zmiany warunków wyznaczenia na operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego, operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego. Niemniej, Projektodawca nie przychyła się do sugestii określenia kryteriów, którymi kieruje się Prezes URE wydając decyzję o zmianie warunków wyznaczenia na operatora w przypadku operatorów wodorowych, gdyż takie kryteria obecnie nie istnieją dla koncesjonowanych operatorów gazowych lub elektroenergetycznych.
--	--	--	--	--	---

262.	PSG	Art. 1 pkt 19) lit. I projektu Dot. Art. 9h ust. 8d ustawy – Prawo energetyczne	<brak>	„8d. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może zmienić warunki wyznaczenia na operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego, operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego.” Przepis wymaga określenia kryteriów, którymi kieruje się Prezes URE wydając decyzję o zmianie warunków wyznaczenia na operatora, na podstawie art. 9h ust. 8d ustawy – Prawo energetyczne. Proponowany przepis daje Prezesowi URE pełną uznaniowość w tym zakresie, co niesie za sobą nadmierne ryzyko regulacyjne dla prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wodoru.	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca wskaże w jakich przypadkach w szczególności Prezes URE może zmienić warunki wyznaczenia na wzór obecnie istniejącego art. 41 ust. 1a PE, a także poda fakultatywne przesłanki zmiany zakresu wyznaczenia na wzór obecnie istniejących w art. 41 ust. 4 PE. Projektodawca wierzy, że powyższe zmiany pozwolą wyeliminować wątpliwości co do pełnej uznaniowości Prezesa URE w zakresie zmiany warunków wyznaczenia na operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego, operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu

					magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego. Niemniej, Projektodawca nie przychylił się do sugestii określenia kryteriów, którymi kieruje się Prezes URE wydając decyzję o zmianie warunków wyznaczenia na operatora w przypadku operatorów wodorowych, gdyż takie kryteria obecnie nie istnieją dla koncesjonowanych operatorów gazowych lub elektroenergetycznych.
263.	PSG	Art. 1 pkt 19 lit. m) projektu – dot. dodawanego ust. 9a w art. 9h ustawy Prawo energetyczne	<brak>	Przepis art. 9h ust. 9a ustawy – Prawo energetyczne dopuszczający wyznaczenie operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego przez Prezesa URE z urzędu, niezgodnie z wnioskiem właściciela sieci wodorowych, wymaga uzupełnienia. W przepisach projektowanej ustawy nie zostało określone jakie są kryteria wyboru operatora wyznaczanego z urzędu i jak powinny zostać ukształtowane rozliczenia pomiędzy właścicielem sieci a operatorem wyznaczonym z urzędu.	Uwaga nieuwzględniona W obecnym PE w odniesieniu do sektora paliw gazowych oraz elektroenergetycznego nie ma określenia ani kryteriów wyboru operatora wyznaczanego z urzędu ani metody

					ukształtowania rozliczeń pomiędzy właścicielem sieci a operatorem wyznaczonym z urzędu. W związku z powyższym zaproponowane kierunki zmian nie mogą zostać uwzględnione.
264.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 19 lit. m Projektu w zakresie dodawanego ust. 9a w art. 9h PrEnerg.	<brak>	Przepis art. 9h ust. 9a ustawy – Prawo energetyczne dopuszczający wyznaczenie operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego przez Prezesa URE z urzędu, niezgodnie z wnioskiem właściciela sieci wodorowych, wymaga uzupełnienia. W przepisach projektowanej ustawy nie zostało określone jakie są kryteria wyboru operatora wyznaczanego z urzędu i jak powinny zostać ukształtowane rozliczenia pomiędzy właścicielem sieci a operatorem wyznaczonym z urzędu.	Uwaga nieuwzględniona W obecnym PE w odniesieniu do sektora paliw gazowych oraz elektroenergetycznego nie ma określenia ani kryteriów wyboru operatora wyznaczanego z urzędu ani metody ukształtowania rozliczeń pomiędzy właścicielem sieci a operatorem wyznaczonym z urzędu. W związku z powyższym zaproponowane kierunki zmian nie mogą zostać uwzględnione.
265.	ORLEN	art. 1 pkt 19 lit. m projektu UD36 w części zmieniającej	Doprecyzowanie przepisów dotyczących operatora	przepisów wyznaczenia systemu	Przepis art. 9h ust. 9a ustawy – Prawo energetyczne dopuszczający wyznaczenie operatora systemu dystrybucyjnego Uwaga nieuwzględniona

		art. 9h ust. 9a ustawy – Prawo energetyczne	dystybucyjnego wodorowego z urzędu.	wodorowego przez Prezesa URE z urzędu niezgodnie z wnioskiem właściciela sieci wodorowych, wymaga uzupełnienia. W przepisach projektowanej ustawy nie zostało określone jakie są kryteria wyboru operatora wyznaczanego z urzędu i jak powinny zostać ukształtowane rozliczenia pomiędzy właścicielem sieci a operatorem wyznaczonym z urzędu.	W obecnym PE w odniesieniu do sektora paliw gazowych oraz elektroenergetycznego nie ma określenia ani kryteriów wyboru operatora wyznaczanego z urzędu ani metody ukształtowania rozliczeń pomiędzy właścicielem sieci a operatorem wyznaczonym z urzędu. W związku z powyższym zaproponowane kierunki zmian nie mogą zostać uwzględnione.
266.	IGG (PSG)	Art. 1 pkt 19 lit. m) projektu – dot. dodawanego ust. 9a w art. 9h ustawy Prawo energetyczne	<brak>	Przepis art. 9h ust. 9a ustawy – Prawo energetyczne dopuszczający wyznaczenie operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego przez Prezesa URE z urzędu, niezgodnie z wnioskiem właściciela sieci wodorowych, wymaga uzupełnienia. W przepisach projektowanej ustawy nie zostało określone jakie są kryteria wyboru operatora wyznaczanego z urzędu i jak powinny zostać ukształtowane rozliczenia pomiędzy właścicielem sieci a operatorem wyznaczonym z urzędu.	Uwaga nieuwzględniona W obecnym PE w odniesieniu do sektora paliw gazowych oraz elektroenergetycznego nie ma określenia ani kryteriów wyboru operatora wyznaczanego z urzędu ani metody ukształtowania rozliczeń pomiędzy właścicielem sieci a operatorem wyznaczonym z urzędu.

					W związku z powyższym zaproponowane kierunki zmian nie mogą zostać uwzględnione.
267.	Gaz-System	Art. 1 pkt 22) ustawy zmienianej Art. 9k ust. 3 pr.en.	„3. Operator systemu przesyłowego wodorowego albo operator systemu połączonego wodorowego, którym Prezes Urzędu Regulacji Energetyki nie udzielił ustępstwa, o którym mowa w art. 9d ³ ust. 1, może działać wyłącznie w formie spółki akcyjnej, której akcjonariuszem jest wyłącznie operator systemu przesyłowego gazowego.”	Przedmiotowy przepis w proponowanym brzmieniu w istocie wykluczałby sytuację, w której operator systemu przesyłowego wodorowego albo operator systemu połączonego wodorowego byłiby częścią OSPg i uzyskali odstępstwo z art. 9d ³ ust. 1 (art. 69 ust. 2-4 Dyrektywy). Możliwość działania operatorów jako spółki – córki OSPg powinna dotyczyć sytuacji, w której nie udzielono odstępstwa od zasady rozdziału poziomego operatorów systemów przesyłowych wodorowych (czyli dokładnie odwrotnie, niż przewidziano w projekcie).	Uwaga uwzględniona Projektodawca zgadza się z argumentacją przedstawioną przez Gaz-System i zmienia doprecyzuje treść niniejszego przepisu.
268.	Gaz-System	Art. 1 pkt 23) lit. a ustawy zmienianej Art. 16 ust. 1 pkt 4 pr.en.	„4) dziesięcioletni plan rozwoju sieci o zasięgu unijnym, o którym mowa w art. 26 ust. 3 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2024/... z dnia ... 2024 r. w sprawie rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, zmiany rozporządzeń (UE) nr 1227/2011 (z późn. zm.), (UE) 2017/1938, (UE) 2019/942 i (UE) 2022/869 oraz decyzji (UE) 2017/684 i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 715/2009, w art. 30 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2019/943 lub w art. 59 ust. 1 lit. c rozporządzenia (UE) nr 2024/... - w przypadku przedsiębiorstwa	Uwaga o charakterze technicznym - 7 maja br. weszło w życie rozporządzenie (UE) 2024/1106 aktualizujące regulację (UE) 1227/2011 (tzw. REMIT).	Uwaga nieuwzględniona

			energetycznego zajmującego się przesyłaniem paliw gazowych lub energii elektrycznej lub przesyłaniem wodoru;”		
269.	Gaz-System	Art. 1 pkt 23) lit e ustawy zmienianej Art. 16 ust. 3a pr.en.	„3a. Plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na wodór sporządzany przez operatora systemu przesyłowego gazowego, operatora systemu przesyłowego wodorowego albo operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego (...) ”	Należy uwzględnić również operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga nieuwzględniona z uwagi na wykreślenie pojęcia operator systemu połączonego gazowo-wodorowego
270.	IGG (jako całość)	Art. 1 pkt 23 lit. h projektu ustawy (art. 16 ust. 7 pkt 10 ustawy – Prawo energetyczne)	<brak>	Brak precyzyjności przepisów określających sposób sporządzania planu rozwoju przez operatora systemu przesyłowego wodorowego W projekcie ustawy zaproponowano rozszerzenie katalogu elementów, które obowiązkowo muszą znaleźć się w planie rozwoju przyjmowanym na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne. Dodano przepis, który określa, że w przypadku operatora systemu przesyłowego wodorowego taki plan powinien obejmować: określenie infrastruktury, która jest lub może zostać przekształcona na cele przesyłania wodoru, w szczególności w celu dostarczania wodoru odbiorcom końcowym w sektorach trudnych do dekarbonizacji, z uwzględnieniem potencjału redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz efektywności energetycznej i racjonalności pod	Uwaga nieuwzględniona Zdaniem projektodawcy nie ma potrzeby doprecyzowania wskazanych norm. Oczywistym jest, że dla stworzenia planów rozwoju operator będzie musiał konsultować się z obecnym operatorem sieci. Nie ma potrzeby aż tak dużego doprecyzowywania na poziomie przepisów ustawowych tak szczegółowego działania operatorów.

				względem kosztów w odniesieniu do innych wariantów, informacje na temat lokalizacji odbiorców końcowych w sektorach trudnych do dekarbonizacji z myślą o ukierunkowaniu stosowania wodoru odnawialnego i niskoemisyjnego w tych sektorach. Należy zwrócić uwagę na dwie kwestie. Po pierwsze, projekt ustawy nie zawiera podstaw do określenia przez operatora systemu przesyłowego wodorowego infrastruktury, która może zostać przekształcona na cele przesyłania wodoru. Propozycje ustawowe nie precyzują, czy określenie to może być „luźnym” ustaleniem operatorów w ramach współpracy przy przygotowywaniu planu rozwoju, czy też powinno być stwierdzone dokumentem. Zdaje się, że co najmniej takie rozwiązania mogą przyczynić się do realizacji tego przepisu, gdyż określenie infrastruktury, która może zostać przekształcona na cele przesyłania wodoru bez jakiegokolwiek wcześniejszej konsultacji z jej aktualnym operatorem zdaje się nie być możliwe. Po drugie, projekt ustawy nie precyzuje, jak należy rozumieć sformułowanie „w sektorach trudnych do dekarbonizacji”. Można zakładać, że gdy mowa o „sektorach”, projektodawca ma na myśli sektory zastosowania końcowego. Jednak projekt ustawy nie pozwala określić w jaki sposób należy uznać, że jest on trudny do dekarbonizacji. Czy chodzi ogólnie o specyfikę sektora (np. przemysł)? Czy chodzi o uwarunkowania geograficzne występowania całego „zaplecza” danego sektora? Czy może o	
--	--	--	--	--	--

				inne aspekty, np. społeczno-gospodarcze? Na te pytania projektowane przepisy nie udzielają odpowiedzi. W związku z powyższym postuluje się doprecyzowanie wskazanych przepisów.	
271.	Gaz-System	Art. 1 pkt 23) lit. m ustawy zmienianej Art. 16. ust. 14a pr.en.	„14a. Projekt aktualizacji planu rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe lub wodór, o którym mowa w ust. 2 i 4, przedkłada się do uzgodnienia z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do dnia 30 kwietnia w roku, który jest drugim rokiem obowiązywania uzgodnionego planu rozwoju, niezależnie od daty jego uzgodnienia.”	Wnosimy o wyeliminowanie sprzeczności terminów przywołanych w pr.en., dotyczących przedłożenia do uzgodnienia z URE projektu aktualizacji planu rozwoju. Powyższa kwestia wynika z potrzeby ujednolicenia terminów w ramach pr.en. w art. 16 (ust. 14a oraz ust. 15b). Pozostanie przy terminie 30 kwietnia zapewni rzetelne przygotowanie projektu planu rozwoju przez OSP, biorąc pod uwagę zamknięcie roku obrotowego (31 grudnia roku poprzedzającego) oraz wykonanie m.in. na podstawie danych z pełnego roku obrotowego wielowariantowej prognozy zapotrzebowania na usługę przesyłową, a także wykonania na jej podstawie analiz pracy systemu przesyłowego w celu identyfikacji zakresu rozbudowy sieci przesyłowej. Następstwem zweryfikowanego portfela inwestycji jest szereg następujących zadań w ramach opracowania planów rozwoju w tym m.in. przygotowanie analiz finansowych. Nie bez znaczenia na uwarunkowania terminowe pozostają również min. 21-dniowe publiczne konsultacje projektu planu.	Uwaga uwzględniona Projektodawca dokona uspoźnienia dot. przedłożenia do uzgodnienia z URE projektu aktualizacji planu rozwoju do dnia 30 kwietnia.
272.	Gaz-System	Art. 1 pkt 23) lit. n ustawy zmienianej Art.16 ust.15 pkt. 2 pr.en.	„2) z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych zamieszczają wyniki konsultacji na swojej stronie internetowej oraz regularnie ją aktualizują, aby wszystkie zainteresowane strony były	Zagadnienia poruszane w uwagach przesyłanych w ramach konsultacji projektu planu rozwoju, a także w ramach udzielanych odpowiedzi dotyczą również danych wrażliwych, które nie powinny być publikowane. W związku z powyższym również w zakresie informacji umieszczanych na stronie internetowej, należy uwzględnić konieczność	Uwaga uwzględniona Przepis zostanie doprecyzowany w proponowanym kształcie.

			informowane o harmonogramie, sposobie oraz zakresie konsultacji.”,	ochrony informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych.	
273.	IGG (jako całość)	Art. 1 pkt 23 lit. p projektu ustawy (art. 16 ust. 23 ustawy – Prawo energetyczne)	<brak>	Brak precyzyjności przy określeniu zakresu informacji przekazywanych przez wskazane przedsiębiorstwa energetyczne operatorowi systemu przesyłowego gazowego i operatorowi systemu przesyłowego wodorowego dla sporządzenia planu rozwoju W projekcie ustawy zaproponowano wprowadzenie przepisu, zgodnie z którym operatorzy systemu przesyłowego elektroenergetycznego, operatorzy systemu dystrybucyjnego gazowego, operatorzy systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, operatorzy systemu magazynowania, operatorzy systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatorzy systemu magazynowania wodoru oraz przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła są obowiązani do przekazania operatorowi systemu przesyłowego gazowego i operatorowi systemu przesyłowego wodorowego „istotnych informacji” dla sporządzenia planu, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne. Należy zwrócić uwagę, że powyższy przepis jest bardzo nieprecyzyjny i może stanowić podstawę do żądania znacznego zakresu danych, także tych, które nie są niezbędne do sporządzenia planu rozwoju. Jednocześnie nie ma przepisów, które pozwalałyby zobowiązanym bronić się przed owymi żądaniami. Brak precyzyjności przepisu może stanowić podstawę konfliktów pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi	Uwaga uwzględniona Projektodawca skonkretyzuje, jakich informacji mogą żądać operator systemu przesyłowego gazowego i operator systemu przesyłowego wodorowego przy sporządzaniu planów rozwoju.

				zobowiązanymi do przekazania informacji a żądającymi operatorami. Sugerowanym posunięciem jest zatem określenie, jakich informacji mogą żądać operator systemu przesyłowego gazowego i operator systemu przesyłowego wodorowego przy sporządzaniu planów rozwoju, najlepiej przez dodanie zamkniętego katalogu danych.	
274.	ORLEN	art. 1 pkt 26 lit. a projektu UD36 w części wprowadzającej art. 32 ust. 1 pkt 1 lit. d tiret czwarte ustawy – Prawo energetyczne	„26) w art. 32 w ust. 1: a) w pkt 1: - lit. d dodaje się tiret czwarte w brzmieniu: „- z wodoru niskoemisyjnego,”	Projektodawca zdecydował się na wyłączenie z obowiązku koncesyjnego wytwarzania energii elektrycznej z wodoru niskoemisyjnego. Wątpliwości może budzić zawężenie tego wyłączenia jedynie do jednego (niskoemisyjnego) rodzaju tego nośnika energii. Wydaje się, że nie ma racjonalnych przesłanek by z ww. wyłączenia nie mógł skorzystać również wodór odnawialny, wodór odnawialny pochodzenia niebiologicznego bądź wodór niemieszczący się w żadnej z ww. definicji.	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca doda w przepisie także wyłączenie dla pozostałych rodzajów wodoru.
275.	PIPC	Art. 1 pkt 26 lit. a Projektu w zakresie dodawanego tiretu czwartego ust. 1 w art. 32 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „- z wodoru niskoemisyjnego; - z wodoru odnawialnego; - z wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego”.	Projektodawca zaproponował dodanie wyłączenia przewidującego, iż wytwarzanie energii elektrycznej z wodoru niskoemisyjnego nie podlega koncesjonowaniu. Nie wydaje się jednak, aby obecne otoczenie regulacyjne dawało podstawy do zawężenia takiego wyłączenia dla wodoru niskoemisyjnego. Podobne wyłączenie powinno być wprowadzone również w sytuacji wykorzystania wodoru odnawialnego oraz wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego.	Uwaga uwzględniona Projektodawca doda w przepisie także wyłączenie dla pozostałych rodzajów wodoru.
276.	Porozumienie wodorowe	Art. 1 pkt 26 lit. a Projektu w zakresie dodawanego tiretu	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „- z wodoru niskoemisyjnego, - z wodoru odnawialnego,	Projektodawca zaproponował dodanie wyłączenia przewidującego, iż wytwarzanie energii elektrycznej z wodoru niskoemisyjnego nie podlega koncesjonowaniu. Nie wydaje się jednak, aby obecne otoczenie regulacyjne	Uwaga uwzględniona Projektodawca uzupełni przepis o pozostałe rodzaje wodoru tj.

		czwartego ust. 1 w art. 32 PrEnerg.	- z wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego,”	dawało podstawy do zawężenia takiego wyłączenia dla wodoru niskoemisyjnego. Podobne wyłączenie powinno być wprowadzone również w sytuacji wykorzystania wodoru odnawialnego oraz wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego.	odnawialnego oraz pochodzenia niebiologicznego.
277.	SPW	Art. 1 pkt 26 lit. a w zakresie dodawanego tiretu czwartego ust. 1 w art. 32 PE.	- z wodoru niskoemisyjnego, z wodoru odnawialnego oraz z wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego,	Projekt przewiduje wyłączenie spod obowiązku uzyskania koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej z wodoru niskoemisyjnego. Oznacza to że wytwarzanie energii elektrycznej z wodoru odnawialnego oraz odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, zostanie objęte obowiązkiem uzyskania koncesji. Co więcej wytwarzanie energii w oparciu o inny rodzaj wodoru nie zdefiniowany w przepisach PE również będzie objęte obowiązkiem uzyskania koncesji. Nie wydaje się, że taki był zamiar projektodawców. Proponujemy wyłączenie spod obowiązku uzyskania koncesji wytwarzanie energii elektrycznej w oparciu o oprócz niskoemisyjny również odnawialny i odnawialny pochodzenia niebiologicznego.	Uwaga uwzględniona Projektodawca uzupełni przepis o pozostałe rodzaje wodoru tj. odnawialnego oraz pochodzenia niebiologicznego.
278.	PFGT	Art. 1 pkt 26 lit. a w zakresie dodawanego tiretu czwartego ust. 1 w art. 32 PE.	- z wodoru niskoemisyjnego, z wodoru odnawialnego oraz z wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego,	Projekt przewiduje wyłączenie spod obowiązku uzyskania koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej z wodoru niskoemisyjnego. Oznacza to że wytwarzanie energii elektrycznej z wodoru odnawialnego oraz odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, zostanie objęte obowiązkiem uzyskania koncesji. Co więcej wytwarzanie energii w oparciu o inny rodzaj wodoru nie zdefiniowany w przepisach PE również będzie objęte obowiązkiem uzyskania koncesji. Nie wydaje się, że taki był zamiar projektodawców. Proponujemy wyłączenie spod obowiązku uzyskania koncesji wytwarzanie energii elektrycznej w oparciu o	Uwaga uwzględniona Projektodawca uzupełni przepis o pozostałe rodzaje wodoru tj. odnawialnego oraz pochodzenia niebiologicznego.

				oprócz niskoemisyjny również odnawialny i odnawialny pochodzenia niebiologicznego.	
279.	IEPiOE	Art. 1 pkt 26 lit. a Projektu w zakresie dodawanego tiretu czwartego ust. 1 w art. 32 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „- z wodoru niskoemisyjnego, - z wodoru odnawialnego, - z wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego,”	Projektodawca zaproponował dodanie wyłączenia przewidującego, iż wytwarzanie energii elektrycznej z wodoru niskoemisyjnego nie podlega koncesjonowaniu. Nie wydaje się jednak, aby obecne otoczenie regulacyjne dawało podstawy do zawężenia takiego wyłączenia dla wodoru niskoemisyjnego. Podobne wyłączenie powinno być wprowadzone również w sytuacji wykorzystania wodoru odnawialnego oraz wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego.	Uwaga uwzględniona Projektodawca uzupełni przepis o pozostałe rodzaje wodoru tj. odnawialnego oraz pochodzenia niebiologicznego.
280.	PAK-PCE	Art. 1 pkt 26 lit a (art. 32 ust. 1 pkt 1)	Art. 32 ust. 1 pkt 1) „1) wytwarzania paliw lub energii, z wyłączeniem wytwarzania: a) paliw stałych lub paliw gazowych, b) energii elektrycznej w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej 50 MW niezaliczanych do instalacji odnawialnego źródła energii lub do jednostek kogeneracji, c) energii elektrycznej w mikroinstalacji lub w małej instalacji, d) energii elektrycznej: - (uchylone), - wyłącznie z biogazu rolniczego, w tym w kogeneracji, - wyłącznie z biopłynów w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii,	Analizując art. 32 ust. 1 pkt 1) w zaproponowanym brzmieniu pragniemy zwrócić uwagę na pewną niekonsekwencję legislacyjną. Otóż, zgodnie z zaproponowanym brzmieniem ww. przepisu wytwarzanie energii elektrycznej z wodoru niskoemisyjnego nie wymaga uzyskania koncesji. Tymczasem wytwarzanie energii elektrycznej z wodoru odnawialnego czy też wodoru RFNBO obarczone jest uzyskaniem koncesji na wytwarzanie. W związku z powyższym proponujemy, aby w art. 32 ust. 1 pkt 1) lit d) tiret czwarty wykreślić słowo „niskoemisyjny”, pozostawiając jedynie słowo „wodór”. Pozostawienie tego przepisu w obecnym brzmieniu tj. wyłączenie z obowiązku koncesyjnego wytwarzania energii elektrycznej tylko z wodoru niskoemisyjnego spowoduje, że wytwarzanie energii elektrycznej z wodoru odnawialnego bądź wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego będzie obarczone obowiązkiem uzyskania koncesji.	Uwaga uwzględniona (w wariantie alternatywnym) Projektodawca poszerzy wyłączenie z obowiązku koncesjonowania wytwarzania energii elektrycznej o inne rodzaje wodoru wyszczególnione w projekcie. Niemniej, Projektodawca nie popiera poszerzenia wyłączenia z obowiązku koncesjonowania wytwarzania energii elektrycznej z wodoru ogółem (bezprzymiotnikowego),

			- z wodoru niskoemisyjnego; e) ciepła w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nieprzekraczającej 5 MW, f) energii elektrycznej wprowadzonej do sieci trakcyjnej przyłączonej do sieci dystrybucyjnej operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo sieci dystrybucyjnej operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w następstwie hamowania pojazdów, o których mowa w art. 5h ust. 1, g) wodoru;" Ewentualnie, na wypadek braku akceptacji powyższej propozycji zmiany brzmienia przepisu, proponujemy alternatywną propozycję zmiany przepisu: „c) energii elektrycznej w mikroinstalacji lub w małej instalacji, d) energii elektrycznej: - (uchylone), - wyłącznie z biogazu rolniczego, w tym w kogeneracji, - wyłącznie z bioptynów w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii,	W konsekwencji taki stan rzeczy spowoduje obniżenie podaży wodoru odnawialnego lub wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego na rynku krajowym, a co za tym idzie brak zainteresowania wytwórców energii do przetrzucenia się na paliwo bardziej czyste i ekologiczne. W związku z powyższym prosimy o modyfikację przepisu, uznając, że powyższa niekonsekwencja legislacyjną należy rozpatrywać wyłącznie w kontekście przeoczenia na etapie prac projektowych.	gdyż stanowiłoby to w rzeczywistości promowanie wytwarzania energii elektrycznej z wodoru szarego, tj. z wytworzonego przy udziale paliw kopalnych bez wykorzystania procesów redukcji emisji.
--	--	--	--	--	---

			- z wodoru niskoemisyjnego, wodoru odnawialnego, wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego; e) ciepła w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nieprzekraczającej 5 MW, f) energii elektrycznej wprowadzonej do sieci trakcyjnej przyłączonej do sieci dystrybucyjnej operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo sieci dystrybucyjnej operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w następstwie hamowania pojazdów, o których mowa w art. 5h ust. 1, g) wodoru;"		
281.	PAK-PCE	Art. 1 pkt 26 lit b (art. 32 ust. 1 pkt 4) lit. f)	art. 32 ust. 1 pkt 4) lit. f): 1. Uzyskania koncesji wymaga wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie: (...) 4) obrotu paliwami lub energią, z wyłączeniem: (...) „f) obrotu wodorem, jeżeli obrót wodorem obejmuje tankowanie pojazdów wodorem na stacjach wodoru lub roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 1 000 000 euro;	Proponujemy zwiększyć próg obrotu wodorem z 1 mln euro rocznie do 10 mln euro rocznie. Propozycja ta wynika z wysokich cen wodoru jakie kształtują się na polskim rynku oraz tej części UE, które z kolei wpływają na wysokość obrotu. Niemniej jednak należy pamiętać, że wysokość obrotu nie jest odzwierciedleniem sytuacji finansowej przedsiębiorstwa (również przedsiębiorstwa prowadzącego działalność w zakresie obrotu wodorem). Biorąc pod uwagę skalę inwestycji podejmowanych przez spółkę, koszty zakupu wodoru (aktualnie na polskim rynku dostępny jest tylko szary wodór), trudno jest mówić, że tego rodzaju działalność jest dochodowa.	Uwaga uwzględniona

			albo, w przypadku braku uwzględniania powyższej propozycji zmiany przepisu, proponujemy następujące brzmienie lit. f): „f) obrotu wodorem, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 10 000 000 euro;”	Faktem jest, że na obecnym etapie mamy do czynienia z ambitnymi celami klimatyczno-środowiskowymi, nowym rynkiem i nowymi technologiami, a także nowymi wyzwaniami, dlatego należy liczyć się z tym, że gospodarka wodorowa będzie wymagała jeszcze wielu nakładów inwestycyjnych. Niemniej aby przedsiębiorcy byli w stanie udźwignąć te inwestycje i zwiększyli zainteresowanie udziałem w budowie gospodarki wodorowej w Polsce, państwo powinno stwarzać zachęty do inwestowania. Niestety dociążanie przedsiębiorców obowiązkiem koncesyjnym (co wiąże się z szeregiem obostrzeń, uwarunkowań i kolejnych kosztów) spowoduje efekt odwrotny powodujący spadek zainteresowania w inwestowanie w rozwój gospodarki wodorowej. Co więcej aktualnie trudno jest konkurować z państwami Europy Zachodniej, w szczególności Portugalia czy Hiszpania, gdzie rozwój rynku OZE jest na znacznie bardziej zaawansowanym poziomie niż w Polsce (wynika to również z uwarunkowań klimatycznych i geograficznych), co z kolei przekłada się na koszty wytwarzania zielonego wodoru i ofertę wodoru na stacji tankowania dla odbiorcy końcowego. Zatem rekomendujemy o całkowite wyłączenie obowiązku koncesyjnego dla działalności związanej z obrotem wodorem na potrzeby tankowania pojazdów wodorowych na stacjach tankowania wodorem. Ewentualnie zwiększenie progu obrotu wodorem z 1 000 000 euro do 10 000 000 euro.	
--	--	--	--	--	--

282.	IGG (jako całość)	Art. 1 pkt 26 lit. b, pkt 27 i pkt 36 projektu ustawy (art. 32 ust. 1 pkt 2 lit. c, art. 35 ust. 1e i art. 57g ust. 1a ustawy – Prawo energetyczne)	<brak>	Nieuzasadnione objęcie obowiązkiem koncesyjnym działalności w zakresie magazynowania wodoru przy jednoczesnym zwolnieniu z tego obowiązku działalności w zakresie przesyłu i dystrybucji wodoru W projekcie ustawy zaproponowano liczne zwolnienia koncesyjne w zakresie działalności gospodarczej związanej z wykorzystaniem wodoru, jednak nie zrezygnowano z obowiązku koncesyjnego w przypadku magazynowania wodoru. Na uzasadnienie takiego rozwiązania wskazano: „Projektodawca uznał, że wymienione powyżej działalności wymagają reglamentacji, ze względów bezpieczeństwa oraz w związku z koniecznością ochrony interesu publicznego. Magazynowanie wodoru w dużych ilościach (55 000 Nm³ to ok. 5 t wodoru) jest uzasadnione względami bezpieczeństwa. Koncesjonowanie działalności zapewnia bezpieczeństwo energetyczne oraz prawidłową gospodarkę wodorem.”. Z powyższego uzasadnienia nie wynikają powody odmiennego traktowania działalności w zakresie przesyłu i dystrybucji wodoru a magazynowania wodoru. Co prawda, w projekcie ustawy wprowadzono pewne zmiany w postępowaniu wyznaczeniowym, które uwzględniają także przepisy kojarzone dotąd z postępowaniem koncesyjnym, jednak brak jest wytłumaczenia przemawiającego za pozostawieniem magazynowania wodoru w reżimie koncesyjnym i przeciw włączenia go wyłącznie w nowy reżim wyznaczeniowy na takich samych zasadach jak przesył i dystrybucję wodoru.	Wyjaśnienie Projektodawca podtrzymuje swoje stanowisko dot. objęcia obowiązkiem koncesyjnym magazynowania wodoru. Jednakże, zdecydował się na podwyższeniu do 85 000 Nm³ pojemności magazynów wodoru, które zostaną wyłączone z tego obowiązku. Należy przy tym podkreślić, że przyjęte rozwiązania w zakresie przesyłu, dystrybucji i magazynowania wodoru są zbliżone do rozwiązań obowiązujących dla rynku gazu ziemnego.
------	-------------------	---	--------	--	--

				Zwłaszcza potencjał magazynów wodoru jako magazynów energii przemawia za tym, aby także w stosunku do tego rodzaju infrastruktury uczynić pewne ustępstwa reglamentacyjne. Pamiętać však trzeba, że w przypadku największych magazynów wodoru, tj. podziemnych bezzbiornikowych magazynów wodoru, zastosowanie znajdzie także reżim koncesyjny wynikający z przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 633 z późn. zm.). To kolejna okoliczność przemawiająca za dokonaniem zmian w projekcie ustawy. Postuluje się wykreślenie przepisów obejmujących reżimem koncesyjnym z art. 32 ustawy – Prawo energetyczne magazynowanie wodoru, a także innych przepisów stanowiących konsekwencje tej regulacji oraz objęcie magazynowania wodoru identycznymi regulacjami jak przesył i dystrybucję wodoru.	
283.	PGE	Art. 1 pkt 26 lit. d (Art. 32 ust. 1 pkt 4 lit. f)	Należałoby rozszerzyć zwiększenie progu wymagającego koncesji lub rozszerzenia zapisu, że dotyczy to poszczególnej spółki a nie grupy kapitałowej aby każdorazowo po przekroczeniu progu 1 mln EUR każda kolejna instalacja nie wymagała koncesjonowania.	Wprowadzono zbyt niski próg wymagający uzyskania koncesji.	Uwaga uwzględniona
284.	PFGT	Art. 1 pkt 26 lit. d w zakresie dodanej lit. f) w pkt 4 w ust. 1 art. 32 PE.	f) obrotu wodorem, NOTE: w tym miejscu powinno pojawić się odesłanie do albo definicji wodoru albo określenie przeznaczenia lub parametrów wodoru, który objęty jest obowiązkiem uzyskania koncesji, jeżeli roczna wartość obrotu nie	Jakkolwiek pozytywnie oceniamy ograniczenie wartością obrotu obowiązku uzyskania koncesji, to jednak nadal pozostaje aktualna uwaga wyrażana już wcześniej przez Polską Fundację Gazów Technicznych odnosząca się do uwzględnienia, że wodor nie zawsze powinien być objęty reżimem Prawa energetycznego. W	Wyjaśnienie Projektodawca tworząc odrębne przepisy dla wodoru, jest spójny z zamierzeniem unijnego ustawodawcy z pakietu gazowo-wodorowego,

			przekracza równowartości 1 000 000 euro; Z uwagi na wątpliwości systemowe, zgłoszone m.in. w uwadze nr 1 i 2, proponujemy jedynie kierunkową zmianę, do ustalenia w trakcie dalszych prac nad projektem.	szczegółności wodoru jak wiemy jest wykorzystywany jako gaz techniczny z szerokim zastosowaniem w gospodarce i niezbędnym jest jasne rozstrzygnięcie w jakim zakresie powinien podlegać on obowiązkowi regulacyjnemu Prawa energetycznego. Brak tego rozstrzygnięcia w kontekście uwagi nr 2, zrodzi wątpliwości interpretacyjne, co do zakresu obowiązków podmiotów z branży gazów technicznych i niejako z automatu staną się one przedsiębiorstwami energetycznymi w zakresie obrotu wodorem. Nie ulega wątpliwości, że ani z uzasadnienia ani z OSR do niniejszego projektu nie wynika taka intencja projektodawcy, dlatego niezbędne w naszej ocenie jest rozstrzygnięcie tych wątpliwości już na tym etapie w sposób jasno definiujący zakres wodoru objętego regulacją.	który wyodrębnia wodoru względem innych paliw gazowych (tj. gazu ziemnego) z art. 2 pkt 1 Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego). Należy zauważyć, że pakiet ma oddzielne definicje m.in. operatorów, sieci, przedsiębiorstwa i wielu innych pojęć dla gazu ziemnego i wodoru i prowadzi do stworzenia zupełnie odrębnego rynku od rynku gazu a w odległej przyszłości nawet do jego zastąpienia.
285.	SPW	Art. 1 pkt 26 lit. d w zakresie dodanej lit. f) w pkt 4 w ust. 1 art. 32 PE.	f) obrotu wodorem, NOTE: w tym miejscu powinno pojawić się odesłanie do albo definicji wodoru albo określenie przeznaczenia lub parametrów wodoru, który objęty jest obowiązkiem uzyskania koncesji, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 1 000 000 euro; Z uwagi na wątpliwości systemowe, zgłoszone m.in. w uwadze nr 1 i 2, proponujemy jedynie kierunkową zmianę, do ustalenia w trakcie dalszych prac nad projektem.	Wodoru jest wykorzystywany jako gaz techniczny z szerokim zastosowaniem w gospodarce i niezbędnym jest jasne rozstrzygnięcie w jakim zakresie powinien podlegać on obowiązkowi regulacyjnemu Prawa energetycznego. Brak tego rozstrzygnięcia w kontekście uwagi nr 2, zrodzi wątpliwości interpretacyjne, co do zakresu obowiązków podmiotów przemysłowych, które niejako z automatu staną się one przedsiębiorstwami energetycznymi w zakresie obrotu wodorem. Nie ulega wątpliwości, że ani z uzasadnienia ani z OSR do niniejszego projektu nie wynika taka intencja projektodawcy, dlatego niezbędne w naszej ocenie jest rozstrzygnięcie tych wątpliwości już na tym etapie w sposób jasno definiujący zakres wodoru objętego regulacją.	Wyjaśnienie Projektodawca tworząc odrębne przepisy dla wodoru, jest spójny z zamierzeniem unijnego ustawodawcy z pakietu gazowo-wodorowego, który wyodrębnia wodoru względem innych paliw gazowych (tj. gazu ziemnego) z art. 2 pkt 1 Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego). Należy zauważyć, że pakiet ma oddzielne definicje m.in. operatorów, sieci, przedsiębiorstwa i

					wielu innych pojęć dla gazu ziemnego i wodoru i prowadzi do stworzenia zupełnie odrębnego rynku od rynku gazu a w odległej przyszłości nawet do jego zastąpienia.
286.	Polenergia	Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (projekt UD36); Art. 1 pkt 26 oraz nowoprojektowany Art. 32 ust. 1 pkt 4 lit. f Ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 Prawo energetyczne (Dz. U. 2024 poz. 266 ze zm.)	w pkt 4 w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu: „f) obrotu wodorem, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 10 000 000 euro;”;	Wnosimy o zwiększenie progu rocznej wartości obrotu wodorem, od którego wymagana jest koncesja do 10 000 000 euro.	Uwaga nieuwzględniona Zdaniem projektodawcy obecnie ustalony próg dla koncesji jest wystarczający na obecnym stopniu rozwoju rynku wodoru w Polsce. Projektodawca zwraca również uwagę, że w zbliżonym projekcie UD382 odpowiedział już pozytywnie na uwagi w tej kwestii podnosząc ten próg z pierwotnie zamierzonych 100 tys. EUR właśnie do 1 mln EUR.
287.	Polenergia	Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (projekt UD36); Art. 1 pkt 26 oraz	„wodoru, z wyjątkiem lokalnego magazynowania w małych instalacjach magazynowych wodoru lub wodoru wytworzonego w instalacji produkcji wodoru o mocy nie większej niż 10 MW ”.	Wnosimy o zastosowanie w zakresie wymogu koncesji na magazynowanie wodoru wyłączenia dla wytwórców, wytwarzających wodór w instalacjach produkcji wodoru o mocy nie większej niż 10 MW.	Uwaga nieuwzględniona Propozycja Uwagodawcy zawiera postulat bez uzasadnienia.

		nowoprojektowany Art. 32 ust. 1 pkt 2 lit. c Ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 Prawo energetyczne (Dz. U. 2024 poz. 266 ze zm.)			Ponadto, proponowane wyłączenie stanowiłoby sposobność do działania z pominięciem prawa, dzięki brakowi ograniczenia ilościowego możliwości magazynowania wodoru wytwarzanego w instalacjach wytwarzania wodoru o mocy nie większej niż 10 MW.
288.	PAK-PCE	Art. 1 pkt 26 lit b (art. 32 ust. 1 pkt 2)	Art. 32 ust. 1 pkt 2) „2) magazynowania: a) energii elektrycznej w magazynach energii elektrycznej o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 10 MW, b) paliw gazowych w instalacjach magazynowych jak również magazynowania lub przeładunku paliw ciekłych w instalacjach magazynowania paliw ciekłych lub instalacjach przeładunku paliw ciekłych, z wyłączeniem lokalnego magazynowania gazu płynnego w instalacjach o przepustowości poniżej 1 MJ/s, c) wodoru <i>w instalacjach magazynowych wodoru</i> , z wyjątkiem: - <i>lokalnego magazynowania wodoru</i> ;	Proponujemy wyłączyć z obowiązku uzyskania koncesji w zakresie magazynowania działalności związanej z wykorzystaniem wodoru do branży automotive, a w szczególności: magazynowanie w instalacjach stanowiących część stacji tankowania wodoru, czy też mobilnych instalacji służących do magazynowania wodoru. Ograniczenia w postaci obowiązku uzyskania koncesji na magazynowanie wodoru m.in. na stacjach tankowania wodoru (stacjonarnych lub mobilnych) czy też w instalacjach magazynujących wodór na potrzeby procesów przemysłowych, spowodują spowolnienie w rozwoju tej gałęzi przemysłu i będą działać limitująco na rozwój rynku wodoru, w tym zielonego wodoru w Polsce. Ponadto zauważamy, że pozostawienie przepisu w proponowanym brzmieniu spowoduje, że obowiązek koncesyjny nie będzie obejmował tylko magazynowania wodoru w „instalacjach lokalnego magazynowania wodoru w małych instalacjach magazynowych wodoru”. Oznacza	Uwaga nieuwzględniona Zaproponowana grupa wyłączeń (w lit. c zaproponowanego w Ustawie brzmienia art. 32 ust. 1 pkt 2 PE) radikalnie zawęży zakres przedmiotowy koncesjonowania magazynowania wodoru. Ponadto, nie ma potrzeby dodania zespołu zbiorników stanowiących mobilne instalacje ciśnieniowe służące do przewożenia, przechowywania lub tankowania wodoru jako wyłączenia z zakresu

			- <i>magazynowania wodoru w małych instalacjach magazynowych wodoru;</i> - <i>instalacji, w których wodór jest magazynowany wyłącznie jako surowiec w celu wykorzystania w procesach przemysłowych,</i> - <i>instalacji, w których wodór jest przechowywany wyłącznie w celu realizacji projektów badawczych,</i> - <i>instalacji stanowiących część stacji tankowania wodoru,</i> - <i>zespołu zbiorników stanowiących mobilne instalacje ciśnieniowe służące do przewożenia, przechowywania lub tankowania wodoru;"</i>	to, że nie każda instalacja lokalnego magazynowanie wodoru podlegać będzie pod wyłączenie z obowiązku koncesyjnego, a jedynie taka, której pojemność nie będzie przekraczać 55 000 Nm3 (czyli ok. 4,9 tony), a w przypadku uwzględnienia uwagi Spółki na zwiększenie granicy małej instalacji magazynowej wodoru - pojemność nie będzie przekraczać 85 000 Nm3 (ok. 7,59 tony).	art. 32 PE, gdyż będą takie zespoły w dużej mierze objęte pojęciem małej instalacji magazynowej wodoru z art. 3 pkt 87 PE.
289.	TGPE	Art. 1 pkt 26 lit. d (Art. 32 ust. 1 pkt 4 lit. f)	Należałoby rozszerzyć zwiększenie progu wymagającego koncesji lub rozszerzenia zapisu, że dotyczy to poszczególnej spółki a nie grupy kapitałowej aby każdorazowo po przekroczeniu progu 1 mln EUR każda kolejna instalacja nie wymagała koncesjonowania.	Wprowadzono zbyt niski próg wymagający uzyskania koncesji.	Uwaga nieuwzględniona Zdaniem projektodawcy obecnie ustalony próg dla koncesji jest wystarczający na obecnym stopniu rozwoju rynku wodoru w Polsce. Projektodawca zwraca również uwagę, że w zbliżonym projekcie UD382 odpowiedział już pozytywnie na uwagi w tej kwestii podnosząc ten próg z pierwotnie zamierzonych 100 tys.

					EUR właśnie do 1 mln EUR.
290.	Porozumienie wodorowe	Uwaga do niezmienianego art. 6 pkt 2 lit. d nowy (art. 38 pkt 8 nowy)	Art. 38 nowy pkt 8) w brzmieniu „podmiot, który zawarł umowę o przyłączenie do sieci przesyłowej wodorowej lub sieci dystrybucyjnej wodorowej z podmiotem wskazanym w Art. 38 w punktach 2), 4), - budowa przyłącza i rurociągu wodorowego łączących tę jednostkę wytwórczą z siecią przesyłową wodorową lub siecią dystrybucyjną wodorową wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi”	Mając na uwadze: - ambitne cele REDIII w zakresie wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, - Art. 1 pkt 9 ust. 1 projektu ustawy w brzmieniu „1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych, energii, lub transportem wodoru jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania i przyłączania, w pierwszej kolejności, instalacji odnawialnego źródła energii, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru, przy czym w przypadku przyłączenia źródła lub magazynu energii elektrycznej, moc przyłączeniowa tego źródła lub magazynu energii elektrycznej może być mniejsza lub równa jego mocy zainstalowanej elektrycznej.”, - Art. 13. projektu ustawy w brzmieniu „Instrukcje ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej wodorowej, ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej wodorowej oraz ruchu i eksploatacji instalacji magazynowej wodoru, o których mowa w art. 9g ust. 3c i 3d ustawy zmienianej w art. 1, zostaną opracowane przez operatora systemu przesyłowego wodorowego oraz operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego oraz operatora systemu magazynowania wodoru i zgłoszone do Prezesa	Uwaga uwzględniona Projektodawca podziela w całości argumentację Uwagodawcy, jednakże zastrzega, że przyjęcie Uwagi będzie wymagało uzgodnień z innymi ministerstwami. Projektodawca podziela uwagę w szczególności dlatego, że w obecnym stanie prawnym jest dopuszczalne uznanie za inwestycję towarzyszącą inwestycjom w zakresie terminalu w rozumieniu art. 38 ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu budowy przyłączy i gazociągów stanowiących przyłączenia do systemu dystrybucyjnego gazowego jednostki wytwórczej lub jednostki kogeneracji należącej do odbiorcy

				Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do dnia 1 stycznia 2026 r.”, Wnosimy o uwzględnienie możliwości realizacji budowy przyłączy i rurociągów wodorowych służących do przyłączenia do systemu wodorowego wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi przez podmioty, które zawrą umowę o przyłączenie z podmiotami wskazanymi przez Ustawodawcę. Rekomendujemy rozszerzenie portfela podmiotów mogących realizować zakres niezbędny do realizacji przyłączenia wskazanego przez operatora systemu przesyłowego wodorowego lub dystrybucyjnego wodorowego w umowie o przyłączenie. Reżim czasowy osiągnięcia celów REDIII oraz potencjalne znaczne zakresy rzeczowe do realizacji przyłączenia wskazanego przez operatorów w umowie o przyłączenie, w przypadku ich realizacji zwykłym trybem może znacznie wydłużyć realizację tych inwestycji (w szczególności sieci wodorowych wysokich ciśnień i dużych średnic).	końcowego dokonującego zakupu paliw gazowych na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła w tych jednostkach wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi (art. 38 pkt 7 tejże).
291.	Energy Traders Europe	art. 45 pkt 1k and art. 47 pkt 1aa PE	<brak>	<w. jęz. angielskim> Legislation should make it clear that ultimately there will be a regulated tariff charged for hydrogen transmission services, as it is currently the case for natural gas. Any derogations in this respect that will likely be needed, should be granted under specific conditions and for a fixed period of time. <część szczegółowa uwagi> Given the gravity of the Energy Law Act for the Polish energy sector, we note that it should	Wyjaśnienie Projektodawca ma świadomość, że nie jest to pełna transpozycja przedmiotowej dyrektywy. W przypadku rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków

				make it clear (as it currently does for power and gas under art. 45.1) that, by default, a hydrogen network should be governed under a regulated Third Party Access (rTPA) framework, with a fixed tariff for shipping hydrogen. Current proposal extends the responsibilities of a combined hydrogen and gas TSO in terms of tariff setting for the gas network only (art. 45 point 1k and art. 47 point 1aa). While we recognize that the Hydrogen and Decarbonised Gas Markets Package envisages negotiated third-party access (nTPA) for hydrogen infrastructure until December 2032 (art. 35 of the Recast Gas Directive), primary legislation should make it clear that derogations from offering a single tariff for hydrogen transmission services can be applied under a regulatory decision, are conditional and limited in time.	wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, projektodawca stoi na stanowisku, że wiąże ono w całości i jest ono bezpośrednio stosowane w Polsce.
292.	Gas Storage Poland	art. 1 pkt 32 projektu ustawy (art. 47 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne)	art. 47 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne <i>Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje ustalają taryfy dla paliw gazowych i energii, które podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa URE, oraz proponują okres ich obowiązywania. Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje przedkładają Prezesowi URE taryfy z własnej inicjatywy nie później niż w terminie dwóch miesięcy przed upływem okresu obowiązywania taryfy poprzedniej lub na żądanie Prezesa URE</i>	Obecne art. 47 ust. 1 Prawa energetycznego stanowi, iż: <i>Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje ustalają taryfy dla paliw gazowych i energii, które podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa URE, oraz proponują okres ich obowiązywania. Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje przedkładają Prezesowi URE taryfy oraz ich zmiany z własnej inicjatywy nie później niż w terminie dwóch miesięcy przed upływem okresu obowiązywania taryfy poprzedniej lub na żądanie Prezesa URE.</i> W przypadku operatora systemu magazynowania (Gas Storage Poland sp. z o.o.) Prezes URE zatwierdza ustaloną przez Gas Storage Poland sp. z o.o. taryfę w zakresie usług magazynowania paliwa gazowego na okres do dnia 31 marca.	Uwaga nieuwzględniona Celem projektu ustawy są zmiany w zakresie wodoru. Projektodawca nie planuje dokonywać zmian dot. stricte systemu gazowego. Niemniej, niniejsza uwaga zostanie przekazana do właściwego departamentu zajmującego się kwestiami gazowymi celem rozważenia jej wprowadzenia przy

				Zgodnie z ww. art. 47 ust. 1 PE w obecnym brzmieniu, Spółka zobowiązana jest przedłożyć ew. wnioski o zmianę taryfy do dnia 31 stycznia, tym samym ogranicza to możliwość odzyskania kosztów w okresie luty-marzec w sytuacji przewidzianej w par. 11 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 280 - „Rozporządzenie taryfowe”), zgodnie z którym: <i>W przypadku nieprzewidzianej istotnej zmiany warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej przedsiębiorstwo to może wystąpić z wnioskiem o korektę cen lub stawek opłat ustalonych w taryfie wprowadzonej do stosowania w trybie określonym w art. 47 ustawy, po dokonaniu analizy i oceny skutków ekonomicznych tej zmiany.</i> Spółka wskazuje, iż okres pierwszego kwartału (luty-marzec) zawiera się w okresie obowiązywania dotychczasowej taryfy. Zwiększone koszty poniesione w okresie luty - marzec nie zostaną zatem uwzględnione przez Prezesa URE w kolejnej taryfie ponieważ zgodnie z przepisami - w sytuacji gdy w trakcie stosowania taryfy, przedsiębiorstwo ponosi wyższe koszty prowadzenia działalności niż koszty stanowiące podstawę jej kalkulacji, zgodnie z § 11 Rozporządzenia taryfowego, może wystąpić z wnioskiem o korektę stawek opłat w tej taryfie. Realnie jednak w obliczu ograniczenia przewidzianego w art. 47 ust. 1 PE wystąpienie o zmianę jest niemożliwe do realizacji, gdyż z końcem stycznia Spółka traci możliwość przedłożenia Prezesowi URE wniosku o zmianę dotychczasowej taryfy.	kolejnej nowelizacji uPE.
--	--	--	--	--	----------------------------------

				Jednym z głównych problemów z nieodzyskaniem kosztów może być cena paliwa gazowego, która przykładowo w 2022 r. podlegała dużym zawirowaniom na skutek zbrojnej agresji Rosji na Ukrainę. Ceny gazu w 2022 roku zyskały rekordowe stawki oraz cechowały się bardzo dużą zmiennością, w krótkim okresie czasu. Bywały sytuacje, gdzie ceny zmieniały się z dnia na dzień o ponad 100 zł/ MWh. Z miesiąca na miesiąc może zaistnieć zatem sytuacja, w której Spółka nie będzie miała pokrytych kosztów i mimo, że odbędzie się to na skutek zmiany warunków wykonywania działalności spełniającej przesłanki określone w § 11 Rozporządzenia taryfowego, Spółka nie będzie miała możliwości przedłożenia korekty taryfy. W świetle powyższego postuluje się o wprowadzenie możliwości wystąpienia o zmianę taryfy w okresie późniejszym niż obecnie wskazany termin dwóch miesięcy przed upływem okresu obowiązywania taryfy poprzedniej .	
293.	IGG (Gas Storage Poland)	art. 1 pkt 32 projektu ustawy (art. 47 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne)	art. 47 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne <i>Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje ustalają taryfy dla paliw gazowych i energii, które podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa URE, oraz proponują okres ich obowiązywania. Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje przedkładają Prezesowi URE taryfy z własnej inicjatywy nie później niż w terminie dwóch miesięcy przed upływem okresu obowiązywania</i>	Obecne art. 47 ust. 1 Prawa energetycznego stanowi, iż: <i>Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje ustalają taryfy dla paliw gazowych i energii, które podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa URE, oraz proponują okres ich obowiązywania. Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje przedkładają Prezesowi URE taryfy oraz ich zmiany z własnej inicjatywy nie później niż w terminie dwóch miesięcy przed upływem okresu obowiązywania taryfy poprzedniej lub na żądanie Prezesa URE.</i> W przypadku operatora systemu magazynowania (Gas Storage Poland sp. z o.o.)	Uwaga uwzględniona Celem projektu ustawy są zmiany w zakresie wodoru. Projektodawca nie planuje dokonywać zmian dot. stricte systemu gazowego. Niemniej, niniejsza uwaga zostanie przekazana do właściwego departamentu zajmującego się kwestiami gazowymi

			taryfy poprzedniej lub na żądanie Prezesa URE	Prezes URE zatwierdza ustaloną przez Gas Storage Poland sp. z o.o. taryfę w zakresie usług magazynowania paliwa gazowego na okres do dnia 31 marca. Zgodnie z ww. art. 47 ust. 1 PE w obecnym brzmieniu, Spółka zobowiązana jest przedłożyć ew. wnioski o zmianę taryfy do dnia 31 stycznia, tym samym ogranicza to możliwość odzyskania kosztów w okresie luty-marzec w sytuacji przewidzianej w par. 11 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 280 - „Rozporządzenie taryfowe”), zgodnie z którym: <i>W przypadku nieprzewidzianej istotnej zmiany warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej przedsiębiorstwo to może wystąpić z wnioskiem o korektę cen lub stawek opłat ustalonych w taryfie wprowadzonej do stosowania w trybie określonym w art. 47 ustawy, po dokonaniu analizy i oceny skutków ekonomicznych tej zmiany.</i> Spółka wskazuje, iż okres pierwszego kwartału (luty-marzec) zawiera się w okresie obowiązywania dotychczasowej taryfy. Zwiększone koszty poniesione w okresie luty - marzec nie zostaną zatem uwzględnione przez Prezesa URE w kolejnej taryfie ponieważ zgodnie z przepisami - w sytuacji gdy w trakcie stosowania taryfy, przedsiębiorstwo ponosi wyższe koszty prowadzenia działalności niż koszty stanowiące podstawę jej kalkulacji, zgodnie z § 11 Rozporządzenia taryfowego, może wystąpić z wnioskiem o korektę stawek opłat w tej taryfie. Realnie jednak w obliczu ograniczenia przewidzianego w art. 47 ust. 1 PE	celem rozważenia jej wprowadzenia przy kolejnej nowelizacji uPE.
--	--	--	--	---	---

				wystąpienie o zmianę jest niemożliwe do realizacji, gdyż z końcem stycznia Spółka traci możliwość przedłożenia Prezesowi URE wniosku o zmianę dotychczasowej taryfy. Jednym z głównych problemów z nieodzyskaniem kosztów może być cena paliwa gazowego, która przykładowo w 2022 r. podlegała dużym zawirowaniom na skutek zbrojnej agresji Rosji na Ukrainę. Ceny gazu w 2022 roku zyskały rekordowe stawki oraz cechowały się bardzo dużą zmiennością, w krótkim okresie czasu. Bywały sytuacje, gdzie ceny zmieniały się z dnia na dzień o ponad 100 zł/ MWh. Z miesiąca na miesiąc może zaistnieć zatem sytuacja, w której Spółka nie będzie miała pokrytych kosztów i mimo, że odbędzie się to na skutek zmiany warunków wykonywania działalności spełniającej przesłanki określone w § 11 Rozporządzenia taryfowego, Spółka nie będzie miała możliwości przedłożenia korekty taryfy. W świetle powyższego postuluje się o wprowadzenie możliwości wystąpienia o zmianę taryfy w okresie późniejszym niż obecnie wskazany termin dwóch miesięcy przed upływem okresu obowiązywania taryfy poprzedniej.	
294.	PIIB	Art. 2 pkt 1 (dot. art. 3 pkt 3a ustawy Prawo budowlane)	Proponujemy rezygnację z proponowanej zmiany.	Nie ma potrzeby wprowadzenia odrębnej kategorii rurociągów dla wodoru, gdyż ustawa w dalszej części nie posługuje się pojęciem „rurociąg wodorowy”, a nie ma też żadnych wątpliwości, że rurociąg wodorowy jest obiektem liniowym, podobnie jak pozostałe rodzaje rurociągów.	Uwaga uwzględniona Projektodawca zgadza się z argumentacją i zrezygnuje z wprowadzanej zmiany.
295.	PIIB	Art. 2 pkt 2 (dot. art. 15a ust. 20)	Proponujemy rezygnację z proponowanej zmiany.	Z przyczyn opisanych w uwadze ogólnej PIIB nie ma potrzeby rozszerzania zakresu	Uwaga nieuwzględniona

		ustawy Prawo budowlane)		uprawnień budowlanych, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4 lit. b.	Zdaniem projektodawcy, z uwagi na stworzenie kompleksowych w projekcie ram prawnych dla rynku wodoru (odrębnego w swoim kształcie od rynku gazu) i planach budowy zupełnie nowej dedykowanej dla infrastruktury do przesyłu i dystrybucji wodoru ,konieczne jest również wyodrębnienie oddzielnych uprawnień dla sieci wodorowych, które różnią się pod względem wielu czynników od sieci gazowych.
296.	IGG (PZiTS)	Art. 2 pkt 2 (w zakresie zmienianego art. 15a ust. 20 Pb)	Proponujemy brzmienie przepisu: „2) w art. 15a ust. 20 otrzymuje brzmienie: „20. Uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych bez ograniczeń uprawniają do projektowania obiektu budowlanego lub kierowania robotami budowlanymi związanymi z obiektem budowlanym, takim jak: sieci i instalacje cieplne, wentylacyjne,	Należy zauważyć, że obecnie, pomimo braku prawnego obowiązku realizacji inwestycji w zakresie różnorodnych gazów (płynów), w tym również medycznych, technicznych, czy używanych w klimatyzacji przez osoby posiadające uprawnienia budowlane – inwestorzy prywatni i instytucjonalni w swoich specyfikacjach wymagają, aby w zakresie projektowania i kierowania robotami budowlanymi brały udział osoby posiadające uprawnienia budowlane „sanitarne” . Uznaje się bowiem powszechnie, że uprawnienia budowlane w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych, obejmują wszelkie płyny (ciecze i gazy), w tym również	Uwaga nieuwzględniona Zdaniem projektodawcy, z uwagi na stworzenie kompleksowych w projekcie ram prawnych dla rynku wodoru (odrębnego w swoim kształcie od rynku gazu) i planach budowy zupełnie nowej dedykowanej dla infrastruktury do przesyłu i dystrybucji wodoru ,konieczne jest

			gazowe, wodorowe i innych płynów technicznych, w tym wodorowych oraz medycznych oraz wodociągowe i kanalizacyjne.”;	niewymienione bezpośrednio w nazwie tej specjalności. Praktyka taka jest o tyle uzasadniona, że zagadnienia techniczne związane z wszelkimi płynami opierają się o te same lub zbliżone reguły i zasady fizyki, więc są to zagadnienia pokrewne. Ta sama zasada dotyczy oczywiście również sieci, instalacji i urządzeń wodorowych. Również ustawa o charakterystyce energetycznej budynków w art. 24 wskazuje, że kontroli systemu klimatyzacji w budynku może dokonywać m.in. osoba, która posiada uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjnej – co również potwierdza, iż uprawnienia „sanitarne” obejmują już dzisiaj (choć nie wynika to wprost z ustawy – Prawo budowlane) instalacje z płynami innymi niż wymieniono w nazwie specjalności danych uprawnień budowlanych. W związku z następującymi faktami: - nie tylko wodór, ale szereg innych płynów, które nie są wymienione w nazwie specjalności „sanitarnej”, a w praktyce (na zasadzie dobrowolnego uznania takiej praktyki za właściwą lub poprzez wskazanie w innych przepisach – np. w ustawie o charakterystyce energetycznej) obecnie są realizowane przez osoby posiadające uprawnienia budowlane w tej właśnie specjalności, - płyny mogące powodować poważne zagrożenia (wodór, gazy medyczne, techniczne, itp.) nie są objęte żadnymi wymogami w zakresie osób uprawnionych do ich realizacji, natomiast stosunkowo proste instalacje, jak: wodociągowa	również wyodrębnienie oddzielnych uprawnień dla sieci wodorowych, które różnią się pod względem wielu czynników od sieci gazowych.
--	--	--	---	--	---

				czy kanalizacyjna są objęte wprost regulacją Prawa budowlanego - proponujemy uporządkowanie tej kwestii poprzez jednoznaczne wskazanie, iż wykonywanie samodzielnych funkcji technicznych w ramach tych płynów powinno się odbywać na podstawie uprawnień budowlanych w specjalności „sanitarnej”, tj. o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4 lit. b.	
297.	PIIB	Art. 2 pkt 3 (dot. art. 29 ust. 1 pkt 34 ustawy Prawo budowlane)	<brak>	Przepis art. 29 ust. 1 ma już czwarty wariant w czterech różnych projektach ustaw zmieniających m. in. ustawę Prawo budowlane, opiniowanych przez PIIB. Należy skoordynować pracę nad tymi projektami i dostosować numerację poszczególnych jednostek redakcyjnych tego artykułu.	Wyjaśnienie Projektodawca dostosuje numerację dla niniejszego artykułu.
298.	IGG (PZiTS)	Art. 2 pkt 3 (w zakresie zmienianego art. 29)	Proponujemy brzmienie przepisu: 3) w art. 29: a) w ust. 1: – w pkt 2 w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu: „f) sieci wodorowych płynów technicznych, w tym wodorowych, o ciśnieniu roboczym nie wyższym niż 0,5 MPa;”,	W nawiązaniu do uwagi w zakresie art. 2 pkt 3 projektowanej ustawy, proponujemy objęcie regulacjami Prawa budowlanego nie tylko sieci, instalacje i urządzenia wodorowe, ale też pozostałe płyny (gazy i ciecze) techniczne oraz medyczne. Należy zauważyć, że płyny mogące powodować poważne zagrożenia (wodór, gazy medyczne, techniczne, itp.) nie są objęte żadnymi wymogami w zakresie osób uprawnionych do ich realizacji, natomiast stosunkowo proste instalacje, jak: wodociągowa czy kanalizacyjna są objęte wprost regulacją Prawa budowlanego – co jest przejawem niepożądanego niekonsekwencji prawa.	Uwaga nieuwzględniona Projekt ustawy dot. wyłącznie infrastruktury wodorowej, nie obejmuje swoim zakresem innych płynów technicznych.

			- w pkt 23 w lit. f dodaje się przecinek i lit. g w brzmieniu: „g) wodorowych płynów technicznych, w tym wodorowych”, ... b) w ust. 2 w pkt 29 w lit. d dodaje się przecinek i lit. e w brzmieniu: „e) wodorowymi płynów technicznych, w tym wodorowymi oraz medycznymi”, c) ust. 3 pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie: „c) sieci gazowych, sieci wodorowych płynów technicznych, w tym wodorowych, a także medycznych oraz sieci elektroenergetycznych innych niż wymienione w ust. 1 pkt 2 lit. a, e i f,”	Ponadto sygnalizujemy, że treść art. 29 ust. 1 pkt 2 zaczyna się od słowa „sieci”, w związku z czym zbędne jest użycie tego słowa w dodawanej lit. f	
--	--	--	--	---	--

299.	PIIB	Art. 2 pkt 3 (dot. art. 29 ust. 1-3 ustawy Prawo budowlane)	Proponujemy rezygnację z proponowanej zmiany z zastrzeżeniem, że można wprowadzić zmianę ustawy polegającą na dodaniu kolejnego punktu w art. 29 ust. 1 ustawy – Prawo budowlane, obejmującego urządzenia do oczyszczania wodoru o przepustowości nie większej niż 250 kg wodoru na dobę.	Z przyczyn opisanych w uwadze ogólnej PIIB nie ma potrzeby wprowadzenia podziału na sieci (przyłącza, obiekty kontenerowe) gazowe i wodorowe.	Uwaga nieuwzględniona Zdaniem projektodawcy, z uwagi na stworzenie kompleksowych w projekcie ram prawnych dla rynku wodoru (odrębnego w swoim kształcie od rynku gazu) i planach budowy zupełnie nowej dedykowanej dla infrastruktury do przesyłu i dystrybucji wodoru „konieczne jest również jest rozróżnienie sieci wodorowych od sieci gazowych.
300.	PAK-PCE	Art. 2 pkt 3 lit a) projektu ustawy (art. 29 ust. 1 ustawy Prawo Budowlane)	3) w art. 29: a) w ust. 1: – w pkt 2 w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu: „f) sieci wodorowych, o ciśnieniu roboczym nie wyższym niż 0,5 MPa;”, – w pkt 23 w lit. f dodaje się przecinek i lit. g w brzmieniu: „g) wodorowych”, – w pkt 33 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 34 i 35 w brzmieniu:	Rozwój rynku wodoru wymaga budowy instalacji do wytwarzania wodoru, w tym w procesie elektrolizy wody. Brak jest obecnie w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351, z późn. zm.) wystarczających uproszczeń regulacyjnych w zakresie budowy małych instalacji tego typu – o wydajności do 10 MW. Proponujemy, aby instalacje do produkcji wodoru w procesie elektrolizy wody o wydajności poniżej 10 MW były realizowane jedynie w oparciu o zgłoszenie prac budowlanych tj. w oparciu o art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane i nie wymagały co do zasady uzyskania pozwolenia na budowę. Celem	Uwaga uwzględniona Biorąc pod uwagę już znajdujące się w Projekcie propozycje zmian w zakresie art. 29 ust. 1 PB, a także istniejące już budowy niewymagające zgłoszenia w art. 29 ust. 1 (np. w pkt 2 sieci gazowe, o o ciśnieniu roboczym nie wyższym niż 0,5 MPa oraz w pkt 33 obiekty budowlane służące

			„34) urządzeń do oczyszczania wodoru o przepustowości nie większej niż 250 kg wodoru na dobę; <i>35) instalacje do produkcji wodoru w procesie elektrolizy wraz z infrastrukturą towarzyszącą o łącznej mocy nieprzekraczającej 10 MW.”</i>	wprowadzanych zmian byłoby przyspieszenie realizacji przedsięwzięć tego rodzaju instalacji, co w konsekwencji sprawi, że polskie projekty będą miały możliwość konkurowania z projektami z innych państw UE w różnego rodzaju programach wsparcia np. system aukcji wodorowych prowadzony przez CINEA. Biorąc pod uwagę proponowane zasady przeprowadzenia drugiej aukcji wodorowej, polegające na skróceniu czasu na rozpoczęcie produkcji wodoru RFNBO z 5 do 3 lat od podpisania umowy o dofinansowanie, powoduje skrócenie okres budowy infrastruktury do produkcji wodoru w uwarunkowaniach polskich związanych z uzyskaniem decyzji administracyjnych, sprawia, że polskie projekty będą miały niższe szanse w porównaniu do projektów innych PCz UE.	przechowywaniu zboża o maksymalnej pojemności 5000 t), uznaliśmy, że należy uwzględnić propozycję Projektodawcy, gdyż ona jest zgodna systemowo z art. 29 ust. 1 PB.
301.	PIIB	Art. 2 pkt 4 (dot. załącznika do ustawy Prawo budowlane)	Proponujemy rezygnację z proponowanej zmiany.	Z przyczyn opisanych w uwadze ogólnej PIIB nie ma potrzeby wprowadzenia podziału na sieci gazowe i wodorowe.	Uwaga nieuwzględniona Zdaniem projektodawcy, z uwagi na stworzenie kompleksowych w projekcie ram prawnych dla rynku wodoru (odrębnego w swoim kształcie od rynku gazu) i planach budowy zupełnie nowej dedykowanej dla infrastruktury do przesyłu i dystrybucji wodoru „konieczne jest również jest rozróżnienie sieci

					wodorowych od sieci gazowych.
302.	IGG (PZiTS)	Art. 2 pkt 4 (w zakresie zmienianego załącznika do ustawy Pb)	Proponujemy brzmienie przepisu: 4) w załączniku do ustawy w tabeli w wierszu Kategorii XXVI w kolumnie pierwszej treść otrzymuje brzmienie: „Kategoria XXVI - sieci, jak: elektroenergetyczne, telekomunikacyjne, gazowe, wodorowe płynów technicznych, w tym wodorowe , ciepłownicze, wodociągowe, kanalizacyjne oraz rurociągi przesyłowe”.	j.w.	Uwaga nieuwzględniona Projekt ustawy dot. wyłącznie infrastruktury wodorowej, nie obejmuje swoim zakresem innych płynów technicznych.
303.	TGE	Zmiana Art. 4 projektu ustawy Zmiana numeracji kolejnych artykułów	Art. 4. W ustawie z dnia 26 października 2000 roku o giełdach towarowych (Dz.U. z 2022 r. poz. 170, 1488, 1933 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: 1) Art. 2 pkt 2) otrzymuje następujące brzmienie: <i>„2) towarach giełdowych – rozumie się przez to dopuszczone do obrotu na danej giełdzie towarowej lub do obrotu organizowanego zgodnie z odrębnymi przepisami: (...) b) różne rodzaje energii, paliwa, w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne”,</i>	TGE wskazuje na celowość ujęcia giełdy towarowej w ramach projektowaniu rynku wodoru (w tym zasad obrotu), a tym samym poszerzenia katalogu towarów giełdowych. W związku ze zmianą definicji „paliw” (art. 3 pkt. 3) projektu zmian ustawy Prawo energetyczne) obejmującej paliwa stałe, ciekłe i gazowe oraz wodór będące nośnikami energii chemicznej, proponujemy zastąpienie w katalogu towarów giełdowych pojęcia „paliwa gazowe” pojęciem „paliwa” (szczegóły propozycji w kolumnie obok).	Uwaga uwzględniona częściowo Co do zasady Projektodawca przychylił się do zaproponowanych zmian ustawy o giełdach towarowych. Należy jednak doprecyzować pojęcie „operatora systemu wodorowego” w proponowanej zmianie brzmienia art. 2 pkt 17 ustawy o giełdach towarowych (w pierwszej zmianie w tym punkcie) jako pojęcia „operatora

		2) Art. 2 pkt 17) i pkt 18) otrzymują następujące brzmienie: „17) łączeniu rynków - rozumie się przez to tworzony przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, operatora systemu wodorowego lub operatora systemu przesyłowego gazowego i podmiot prowadzący giełdę towarową transgraniczny mechanizm łączenia rynków krajowych oparty o wspólny algorytm ustalania cen i udostępnione uczestnikom połączonych rynków zdolności przesyłowe na połączeniach z innymi systemami przesyłowymi elektroenergetycznymi, wodorowymi lub gazowymi; 18) obrocie transgranicznym - rozumie się przez to obrót energią elektryczną lub paliwami dokonywany przez użytkowników systemu z użytkownikami innych systemów przesyłowych elektroenergetycznych, wodorowych lub gazowych na podstawie umów dwustronnych lub transakcji zawieranych w ramach łączenia rynków;” 3) Art. 5 ust. 3 pkt 2) otrzymuje następujące brzmienie: „3. Spółka, o której mowa w ust. 1, może dokonywać rozliczeń:	systemu przesyłowego wodorowego”. Konieczność zmiany wynika z systematyki ustawy o giełdach towarowych – jest w niej mowa w art. 2 pkt 17 wyłącznie o operatorze systemu przesyłowego gazowego lub operatorze systemu przesyłowego elektroenergetycznego – nie można więc pominąć przymiotnika „przesyłowego”, gdyż oznaczałoby to w rzeczywistości wskazanie innych rodzajów operatorów systemów wodorowych niż przesyłowy (jak np. operator systemu dystrybucyjnego wodorowego). Ponadto na końcu zaproponowanego brzmienia art. 2 pkt 17 ustawy o giełdach towarowych znajduje się niepotrzebne powtórzenie „wodorowymi” przed
--	--	--	--

		(...) 2) transakcji zawartych poza giełdą przez będące jej członkami przedsiębiorstwa energetyczne, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4, jeżeli ich przedmiotem są określone rodzaje energii, paliwa lub prawa majątkowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f,” 4) Art. 9 ust. 6 otrzymuje następujące brzmienie: „6. Podmioty, o których mowa w ust. 3 pkt 4, mogą być wyłącznie stronami zawieranych na własny rachunek transakcji giełdowych, których przedmiotem są towary giełdowe będące określonymi rodzajami energii, paliwami lub prawami majątkowymi, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 50b ust. 1.” 5) Art. 14 ust. 2c otrzymuje następujące brzmienie: „2c. Giełdowa izba rozrachunkowa może także dokonywać obsługi finansowej oraz wykonywać zadania określone w art. 15 ust. 5 i 6 w odniesieniu do transakcji innych niż transakcje giełdowe, jeżeli ich przedmiotem są określone rodzaje energii, paliwa lub prawa majątkowe,	wyrazami „ lub gazowymi”. Dodatkowo, odniesienia do „operatora systemu przesyłowego wodorowego” i „systemów przesyłowych wodorowych” powinny być umieszczone za odniesieniami do „operatora systemu przesyłowego gazowego” i „systemów przesyłowych gazowych” odpowiednio. Potrzeba zmiany wynika z systematyki Projektu. Na koniec Projektodawca rozumie, że brzmienie art. 50b ust. 1 pkt 2 ustawy o giełdach towarowych powinno być następujące: „2) członkostwa w giełdowej izbie rozrachunkowej”, co wynika ze zmiany wprowadzonej w art. 7 pkt 6 ustawy z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z
--	--	---	--

		o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f.” 6) Art. 14 ust. 2d otrzymuje następujące brzmienie: <i>„2d. Giełdowa izba rozrachunkowa może, na zlecenie jej członka, dokonywać zgłoszeń zawartych przez niego transakcji, których przedmiotem są określone rodzaje energii, paliwa lub prawa majątkowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, przekazując te zgłoszenia do podmiotu prowadzącego właściwy rejestr lub system, w ramach których są realizowane świadczenia niepieniężne wynikające z tych transakcji, a także przysyłać informacje o takich transakcjach do innych podmiotów, jeżeli taki obowiązek spoczywa na jej członku zgodnie z przepisami prawa.”</i> 7) Art. 50b ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie: <i>„1. Podmioty, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4, mogą zawierać na giełdzie, we własnym imieniu, transakcje, których przedmiotem są towary giełdowe będące określonymi rodzajami energii, paliwami lub prawami majątkowymi, o których</i>	zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku (Dz. U. z 2023 r. poz. 1723), a nie powinno mieć kształtu takiego jak zaproponowane brzmienie art. 50b ust. 1 pkt 2, które odpowiada brzmieniu art. 50b ust. 1 pkt 2 sprzed wskazanej zmiany.
--	--	--	--

			mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, pod warunkiem: 1) zawarcia z towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim, będącymi członkami giełdowej izby rozrachunkowej, umowy o rozliczanie transakcji albo 2) uzyskania zezwolenia Komisji na prowadzenie rachunków lub rejestrów tych towarów giełdowych.”		
304.	Porozumienie wodorowe	Zmiana Art. 4 projektu ustawy Zmiana numeracji kolejnych artykułów	Art. 4. W ustawie z dnia 26 października 2000 roku o giełdach towarowych (Dz.U. z 2022 r. poz. 170, 1488, 1933 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: 1) Art. 2 pkt 2) proponujemy następujące brzmienie: „2) towarach giełdowych – rozumie się przez to dopuszczone do obrotu na danej giełdzie towarowej lub do obrotu organizowanego zgodnie z odrębnymi przepisami: (...) b) różne rodzaje energii, paliwa, w tym wodór, w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne”, 2) Art. 2 pkt 17 i pkt 18 proponujemy następujące brzmienie: „17) łączeniu rynków - rozumie się przez to tworzony przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, operatora	Obecnie ustawa o giełdach towarowych - jako kategorię towarów giełdowych wskazuje różne rodzaje energii lub paliwa gazowe w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, 868, 1093, 1505, 1642 i 1873). Zgodnie z obecną definicją paliw gazowych - obejmują one: gaz ziemny, wysokometanowy i zaazotowany. Zakładając przy projektowaniu rynku wodoru (w tym zasad obrotu) istotny udział giełdy towarowej - jako platformy gwarantującej transparentny i bezpieczny obrót produktami / instrumentami opierającymi się o wodór - kluczowym jest zmiana katalogu towarów giełdowych poprzez ujęcie wodoru. Biorąc pod uwagę wątpliwości definicyjne sygnalizowane w niniejszych uwagach (zob. uwaga nr 4) ostateczny kształt propozycji będzie zależał od rozstrzygnięcia tego zagadnienia. Dla uniknięcia wątpliwości zakresowych proponujemy wykorzystanie w ustawie o giełdzie towarowej szerszego pojęcia „paliwa”, przy jednoczesnym wskazaniu, że zakres ten dotyczy również wodoru. Dodatkowo, TGE podkreśla, iż w ramach pakietu „Konstytucja dla wodoru” kluczowym jest	Uwaga uwzględniona częściowo Co do zasady Projektodawca przychylił się do zaproponowanych zmian ustawy o giełdach towarowych. Należy jednak doprecyzować pojęcie „operatora systemu wodorowego” w proponowanej zmianie brzmienia art. 2 pkt 17 ustawy o giełdach towarowych (w pierwszej zmianie w tym punkcie) jako pojęcia „operatora systemu przesyłowego wodorowego”. Konieczność zmiany wynika z systematyki ustawy o giełdach

		systemu wodorowego lub operatora systemu przesyłowego gazowego i podmiot prowadzący giełdę towarową transgraniczny mechanizm łączenia rynków krajowych oparty o wspólny algorytm ustalania cen i udostępnione uczestnikom połączonych rynków zdolności przesyłowe na połączeniach z innymi systemami przesyłowymi elektroenergetycznymi, wodorowymi, wodorowymi lub gazowymi; 18) obrocie transgranicznym - rozumie się przez to obrót energią elektryczną lub paliwami, w tym wodorem, dokonywany przez użytkowników systemu z użytkownikami innych systemów przesyłowych elektroenergetycznych, wodorowych lub gazowych na podstawie umów dwustronnych lub transakcji zawieranych w ramach łączenia rynków;" 3) Art. 5 ust. 3 pkt 2 proponujemy następujące brzmienie: „3. Spółka, o której mowa w ust. 1, może dokonywać rozliczeń: (...) 2) transakcji zawartych poza giełdą przez będące jej członkami przedsiębiorstwa energetyczne, o	wypracowanie modelu rynku wodoru (uwzględniającego obrót) w szczególności ustalenie: - zasad i reguł funkcjonowania rynku, - kategorii uczestników rynku, - zasad dopuszczania do rynku, - struktury rynku (np.: czy ma być podział na hurtowy i detaliczny, czy ma być skoncentrowany czy rozproszony) - zakresu i instytucji nadzoru nad rynkiem, - modelu obrotu i kreacji ceny, - zabezpieczenie transakcji. Dodatkowo - wypracowane podejście do logistyki dostaw pozwoli rozpocząć dyskusję o systemach obrotu, w szczególności systemach zorganizowanych, np. opartych o mechanizmy giełdowe. Poniżej zamieszczamy link do stanowiska EUROPEX w zakresie pakietu gazowego: https://www.europex.org/wp-content/uploads/2021/12/20211215_Gas-package-press-release.pdf	towarowych – jest w niej mowa w art. 2 pkt 17 wyłącznie o operatorze systemu przesyłowego gazowego lub operatorze systemu przesyłowego elektroenergetycznego – nie można więc pominąć przymiotnika „przesyłowego”, gdyż oznaczałoby to w rzeczywistości wskazanie innych rodzajów operatorów systemów wodorowych niż przesyłowy (jak np. operator systemu dystrybucyjnego wodorowego). Ponadto na końcu zaproponowanego brzmienia art. 2 pkt 17 ustawy o giełdach towarowych znajduje się niepotrzebne powtórzenie „wodorowymi” przed wyrazami „ lub gazowymi”. Dodatkowo, odniesienia do „operatora systemu przesyłowego
--	--	--	--	--

		których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4, jeżeli ich przedmiotem są określone rodzaje energii, paliwa, w tym wodór, lub prawa majątkowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f,” 4) Art. 9 ust. 6 proponujemy następujące brzmienie: „6. Podmioty, o których mowa w ust. 3 pkt 4, mogą być wyłącznie stronami zawieranych na własny rachunek transakcji giełdowych, których przedmiotem są towary giełdowe będące określonymi rodzajami energii, paliwami, w tym wodorem, lub prawami majątkowymi, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 50b ust. 1.” 5) Art. 14 ust. 2c proponujemy następujące brzmienie: „2c. Giełdowa izba rozrachunkowa może także dokonywać obsługi finansowej oraz wykonywać zadania określone w art. 15 ust. 5 i 6 w odniesieniu do transakcji innych niż transakcje giełdowe, jeżeli ich przedmiotem są określone rodzaje energii, paliwa, w tym wodór, lub prawa majątkowe, o		wodorowego” i „systemów przesyłowych wodorowych” powinny być umieszczone za odniesieniami do „operatora systemu przesyłowego gazowego” i „systemów przesyłowych gazowych” odpowiednio. Potrzeba zmiany wyniku z systematyki Projektu. Na koniec Projektodawca rozumie, że brzmienie art. 50b ust. 1 pkt 2 ustawy o giełdach towarowych powinno być następujące: „2) członkostwa w giełdowej izbie rozrachunkowej”, co wynika ze zmiany wprowadzonej w art. 7 pkt 6 ustawy z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku (Dz. U. z 2023 r. poz. 1723), a nie powinno mieć kształtu
--	--	---	--	---

		których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f.” 6) Art. 14 ust. 2d proponujemy następujące brzmienie: „2d. Giełdowa izba rozrachunkowa może, na zlecenie jej członka, dokonywać zgłoszeń zawartych przez niego transakcji, których przedmiotem są określone rodzaje energii, paliwa, w tym wodór, lub prawa majątkowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, przekazując te zgłoszenia do podmiotu prowadzącego właściwy rejestr lub system, w ramach których są realizowane świadczenia niepieniężne wynikające z tych transakcji, a także przysyłać informacje o takich transakcjach do innych podmiotów, jeżeli taki obowiązek spoczywa na jej członku zgodnie z przepisami prawa.” 7) Art. 50b ust. 1 proponujemy następujące brzmienie: „1. Podmioty, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4, mogą zawierać na giełdzie, we własnym imieniu, transakcje, których przedmiotem są towary giełdowe będące	takiego jak zaproponowane brzmienie art. 50b ust. 1 pkt 2, które odpowiada brzmieniu art. 50b ust. 1 pkt 2 sprzed wskazanej zmiany.
--	--	---	--

			określonymi rodzajami energii, paliwami, w tym wodorem, lub prawami majątkowymi, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, pod warunkiem: 1) zawarcia z towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim, będącymi członkami giełdowej izby rozrachunkowej, umowy o rozliczanie transakcji albo 2) uzyskania zezwolenia Komisji na prowadzenie rachunków lub rejestrów tych towarów giełdowych."		
305.	Gas Storage Poland	art. 11 projektu ustawy	<brak>	Określenie ścieżki postępowania dla podmiotu wykonującego działalność gospodarczą w zakresie magazynowania wodoru w oparciu o koncesję na magazynowanie paliw gazowych Działalność gospodarczą w zakresie magazynowania wodoru w nowej rzeczywistości prawnej ma być koncesjonowana. Wydawałoby się, że powinno to dotyczyć przede wszystkim podmiotów, które działają bez żadnej koncesji. Projektowane przepisy nie przewiduje jednak uzyskiwania koncesji na magazynowanie wodoru w oparciu o przepisy dotyczące magazynowania paliw gazowych. Wbrew twierdzeniom zawartym w uzasadnieniu do projektu ustawy, nie ma jednomyślności w uznaniu, że wodór sam w sobie (nie jako domieszka) nie jest paliwem gazowym. W aktualnym stanie prawnym infrastruktura sieciowa przeznaczona do transportu czystego wodoru nie jest objęta zakresem zastosowania	Uwaga nieuwzględniona W ocenie projektodawcy działalność magazynowania wodoru jest odrębna od koncesji dot. magazynowania paliw gazowych i na wykonywanie tego rodzaju działalności potrzeba tym samym odrębnej koncesji. W przypadku magazynowania gazu zawierającego domieszkę wodoru, tego rodzaju działalność gospodarcza będzie oparta o dotychczasowe

				dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE, gdyż systemy gazu ziemnego nie obejmują sieci/gazociągów wodorowych. Jednocześnie w opracowaniu ACER i CEER When and How to Regulate Hydrogen Networks? (white paper #1) wskazano, że wodór jest objęty zakresem tej dyrektywy w zakresie w jaki może on być bezpiecznie domieszkowany do metanu i transportowany sieciami gazu ziemnego. Jednak przepisy ustawy – Prawo energetyczne przewidują szeroką definicję terminu „paliwa gazowe”, który oznacza gaz ziemny wysokometanowy lub zaazotowany, w tym skroplony gaz ziemny oraz propan-butan lub inne rodzaje gazu palnego, dostarczane za pomocą sieci gazowej, a także biogaz rolniczy, niezależnie od ich przeznaczenia (art. 3 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne). Zatem paliwa gazowe mogą obejmować różne rodzaje gazów palnych o ile są one transportowane siecią gazową. W konsekwencji, jeżeli istnieje faktyczna (pod względem technicznym i technologicznym) możliwość transportowania wodoru sieciami gazowymi, stanowi on paliwo gazowe. W związku z tym możliwe jest, aby podmiot zainteresowany działalnością gospodarczą w zakresie magazynowania wodoru wystąpił o wydanie koncesji na magazynowanie paliw gazowych, jako że magazynowanie paliw gazowych jest objęte koncesjonowaniem na gruncie ustawy – Prawo energetyczne. Po wejściu w życie projektu ustawy mogłaby powstać wątpliwość dotycząca tego, czy tak uzyskana koncesja będzie ważna, czy będzie	przepisy dla magazynowania paliw gazowych. Ponadto przyjęte rozwiązania są zgodne z pakietem gazowo-wodorowym, który odrębnie reguluje tego rodzaju działalność.
--	--	--	--	---	---

				wymagała zmiany. W tym drugim przypadku powstaje z kolei pytanie, czy koncesja będzie mogła zostać zmieniona w trybie przewidzianym przepisami ustawy – Prawo energetyczne. Po wejściu w życie projektu ustawy taka zmiana dotyczyć będzie nowego rodzaju paliwa (zmiana z paliwa gazowego na wodór), a nie zmiany w ramach jednego rodzaju paliwa, tj. paliwa gazowego. Ostatecznie może się okazać, że jedyną możliwością w tym zakresie jest uzyskanie nowej koncesji co może zostać uznane za kontrowersyjne w świetle zasady demokratycznego państwa prawnego. Stąd Gas Storage Poland sp. z o.o. uważa, że projekt ustawy powinien przewidywać ścieżkę postępowania w takim przypadku.	
306.	IGG (Gas Storage Poland)	art. 11 projektu ustawy	<brak>	Określenie ścieżki postępowania dla podmiotu wykonującego działalność gospodarczą w zakresie magazynowania wodoru w oparciu o koncesję na magazynowanie paliw gazowych Działalność gospodarczą w zakresie magazynowania wodoru w nowej rzeczywistości prawnej ma być koncesjonowana. Wydawałoby się, że powinno to dotyczyć przede wszystkim podmiotów, które działają bez żadnej koncesji. Projektowane przepisy nie przewiduje jednak uzyskiwania koncesji na magazynowanie wodoru w oparciu o przepisy dotyczące magazynowania paliw gazowych. Wbrew twierdzeniom zawartym w uzasadnieniu do projektu ustawy, nie ma jednomyślności w uznaniu, że wodór sam w sobie (nie jako domieszka) nie jest paliwem gazowym. W aktualnym stanie prawnym infrastruktura sieciowa przeznaczona do transportu czystego	Uwaga nieuwzględniona W ocenie projektodawcy działalność magazynowania wodoru jest odrębna od koncesji dot. magazynowania paliw gazowych i na wykonywanie tego rodzaju działalności potrzeba tym samym odrębnej koncesji. W przypadku magazynowania gazu zawierającego domieszkę wodoru, tego rodzaju działalność gospodarcza będzie

				wodoru nie jest objęta zakresem zastosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE, gdyż systemy gazu ziemnego nie obejmują sieci/gazociągów wodorowych. Jednocześnie w opracowaniu ACER i CEER <i>When and How to Regulate Hydrogen Networks? (white paper #1)</i> wskazano, że wodór jest objęty zakresem tej dyrektywy w zakresie w jaki może on być bezpiecznie domieszkowany do metanu i transportowany sieciami gazu ziemnego. Jednak przepisy ustawy – Prawo energetyczne przewidują szeroką definicję terminu „paliwa gazowe”, który oznacza gaz ziemny wysokometanowy lub zaazotowany, w tym skroplony gaz ziemny oraz propan-butan lub inne rodzaje gazu palnego, dostarczane za pomocą sieci gazowej, a także biogaz rolniczy, niezależnie od ich przeznaczenia (art. 3 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne). Zatem paliwa gazowe mogą obejmować różne rodzaje gazów palnych o ile są one transportowane siecią gazową. W konsekwencji, jeżeli istnieje faktyczna (pod względem technicznym i technologicznym) możliwość transportowania wodoru sieciami gazowymi, stanowi on paliwo gazowe. W związku z tym możliwe jest, aby podmiot zainteresowany działalnością gospodarczą w zakresie magazynowania wodoru wystąpił o wydanie koncesji na magazynowanie paliw gazowych, jako że magazynowanie paliw gazowych jest objęte koncesjonowaniem na gruncie ustawy – Prawo energetyczne. Po wejściu w życie projektu ustawy mogłaby powstać wątpliwość dotycząca	oparta o dotychczasowe przepisy dla magazynowania paliw gazowych. Ponadto przyjęte rozwiązania są zgodne z pakietem gazowo-wodorowym, który odrębnie reguluje tego rodzaju działalność
--	--	--	--	---	---

				tę, czy tak uzyskana koncesja będzie ważna, czy będzie wymagała zmiany. W tym drugim przypadku powstaje z kolei pytanie, czy koncesja będzie mogła zostać zmieniona w trybie przewidzianym przepisami ustawy – Prawo energetyczne. Po wejściu w życie projektu ustawy taka zmiana dotyczyć będzie nowego rodzaju paliwa (zmiana z paliwa gazowego na wodór), a nie zmiany w ramach jednego rodzaju paliwa, tj. paliwa gazowego. Ostatecznie może się okazać, że jedyną możliwością w tym zakresie jest uzyskanie nowej koncesji co może zostać uznane za kontrowersyjne w świetle zasady demokratycznego państwa prawnego. Stąd Gas Storage Poland sp. z o.o. uważa, że projekt ustawy powinien przewidywać ścieżkę postępowania w takim przypadku.	
307.	IGG (Gas Storage Poland)	art. 11 projektu ustawy	<brak>	Określenie ścieżki postępowania dla podmiotu wykonującego działalność gospodarczą w zakresie magazynowania wodoru w oparciu o koncesję na magazynowanie paliw gazowych Działalność gospodarczą w zakresie magazynowania wodoru w nowej rzeczywistości prawnej ma być koncesjonowana. Wydawałoby się, że powinno to dotyczyć przede wszystkim podmiotów, które działają bez żadnej koncesji. Projektowane przepisy nie przewiduje jednak uzyskiwania koncesji na magazynowanie wodoru w oparciu o przepisy dotyczące magazynowania paliw gazowych. Wbrew twierdzeniom zawartym w uzasadnieniu do projektu ustawy, nie ma jednomyślności w uznaniu, że wodór sam w sobie (nie jako domieszka) nie jest paliwem gazowym. W	Uwaga nieuwzględniona W ocenie projektodawcy działalność magazynowania wodoru jest odrębna od koncesji dot. magazynowania paliw gazowych i na wykonywanie tego rodzaju działalności potrzeba tym samym odrębnej koncesji. W przypadku magazynowania gazu zawierającego domieszkę wodoru, tego rodzaju

				aktualnym stanie prawnym infrastruktura sieciowa przeznaczona do transportu czystego wodoru nie jest objęta zakresem zastosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE, gdyż systemy gazu ziemnego nie obejmują sieci/gazociągów wodorowych. Jednocześnie w opracowaniu ACER i CEER <i>When and How to Regulate Hydrogen Networks? (white paper #1)</i> wskazano, że wodór jest objęty zakresem tej dyrektywy w zakresie w jaki może on być bezpiecznie domieszkowany do metanu i transportowany sieciami gazu ziemnego. Jednak przepisy ustawy – Prawo energetyczne przewidują szeroką definicję terminu „paliwa gazowe”, który oznacza gaz ziemny wysokometanowy lub zaazotowany, w tym skroplony gaz ziemny oraz propan-butan lub inne rodzaje gazu palnego, dostarczane za pomocą sieci gazowej, a także biogaz rolniczy, niezależnie od ich przeznaczenia (art. 3 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne). Zatem paliwa gazowe mogą obejmować różne rodzaje gazów palnych o ile są one transportowane siecią gazową. W konsekwencji, jeżeli istnieje faktyczna (pod względem technicznym i technologicznym) możliwość transportowania wodoru sieciami gazowymi, stanowi on paliwo gazowe. W związku z tym możliwe jest, aby podmiot zainteresowany działalnością gospodarczą w zakresie magazynowania wodoru wystąpił o wydanie koncesji na magazynowanie paliw gazowych, jako że magazynowanie paliw gazowych jest objęte koncesjonowaniem na gruncie ustawy – Prawo	działalność gospodarcza będzie oparta o dotychczasowe przepisy dla magazynowania paliw gazowych. Ponadto przyjęte rozwiązania są zgodne z pakietem gazowo-wodorowym, który odrębnie reguluje tego rodzaju działalność
--	--	--	--	--	--

				energetyczne. Po wejściu w życie projektu ustawy mogłaby powstać wątpliwość dotycząca tego, czy tak uzyskana koncesja będzie ważna, czy będzie wymagała zmiany. W tym drugim przypadku powstaje z kolei pytanie, czy koncesja będzie mogła zostać zmieniona w trybie przewidzianym przepisami ustawy – Prawo energetyczne. Po wejściu w życie projektu ustawy taka zmiana dotyczyć będzie nowego rodzaju paliwa (zmiana z paliwa gazowego na wodór), a nie zmiany w ramach jednego rodzaju paliwa, tj. paliwa gazowego. Ostatecznie może się okazać, że jedyną możliwością w tym zakresie jest uzyskanie nowej koncesji co może zostać uznane za kontrowersyjne w świetle zasady demokratycznego państwa prawnego. Stąd Gas Storage Poland sp. z o.o. uważa, że projekt ustawy powinien przewidywać ścieżkę postępowania w takim przypadku.	
308.	ORLEN	art. 11 ust. 1 i 2 projektu UD36	„Art. 11. 1. Podmiot, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wykonuje działalność gospodarczą w zakresie magazynowania wodoru lub obrotu wodorem, która wymaga uzyskania koncesji w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jest zobowiązany dostosować ją do wymagań określonych w niniejszej ustawie, w terminie 18 36 miesięcy od dnia jej wejścia w życie. 2. W celu dostosowania działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1 do wymagań określonych w niniejszej ustawie, podmiot składa wniosek o udzielenie koncesji na	Postulujemy rozważenie wydłużenia terminów odpowiednio – na złożenie wniosku o wydanie koncesji na magazynowanie i obrót wodorem oraz – dostosowanie się do wymagań określonych w ustawie. Zwracamy uwagę na to, że rynek wodoru należy do rynków rozwijających się, a przygotowanie kompletu dokumentacji koniecznej do złożenia wniosku o uzyskanie koncesji i dostosowanie się do wymagań ustawy będzie czasochłonnym procesem, zwłaszcza dla podmiotów prowadzących działalność na mniejszą skalę, lecz mieszczącą się w definicji „obrotu” bądź „magazynowania wodoru” w zakresie wymagającym uzyskania koncesji. Również sam proces koncesyjny z uwagi na brak doświadczenia regulatora w zakresie wodoru	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca nie podziela argumentacji, aby nadmiernie wydłużać terminów na złożenie wniosku o wydanie koncesji na magazynowanie i obrót wodorem. Zdaniem projektodawcy nieliczne podmioty operujące na tym rynku są mocno wyspecjalizowane i będą w stanie odpowiednio

			wykonywaną działalność gospodarczą do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie 6 18 miesięcy od dnia jej wejścia w życie ustawy.”	może ulec wydłużeniu oraz przeciągnąć się poza horyzont wskazany w projekcie ustawy.	dostosować się proceduralnie do wymagań określonych w ustawie.
309.	Gas Storage Poland	Przepis przejściowy projektu UD 36 (propozycja dodania art. 14 i odpowiednia zmiana numeracji kolejnych przepisów projektu)	„Art. 14. Decyzja o wyznaczeniu operatora systemu magazynowania wydana na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego posiadającego koncesję na magazynowanie paliw gazowych w instalacjach magazynowych, które wystąpiło do Prezesa URE z wnioskiem, o którym mowa w art. 9h3 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, niezależnie od upływu okresu, na który została wydana, pozostaje w mocy w terminie 6 miesięcy od dnia przyznania certyfikatu, o którym mowa w art. 9h3 ust. 6 tej ustawy.”	Celem propozycji jest zapewnienie ciągłości funkcjonowania operatora systemu magazynowania, a w konsekwencji bezpieczeństwa gazowego kraju, w toku postępowania w sprawie udzielenia certyfikatu zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 3a rozporządzenia 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005. Zmiana wskazuje, że decyzja operatorska, niezależnie od upływu okresu, na który została wydana, obowiązuje w terminie 6 miesięcy od dnia przyznania certyfikatu.	Uwaga nieuwzględniona Celem projektu ustawy są zmiany w zakresie wodoru. Projektodawca nie planuje dokonywać zmian dot. strictly systemu gazowego. Niemniej, niniejsza uwaga zostanie przekazana do właściwego departamentu zajmującego się kwestiami gazowymi celem rozważenia jej wprowadzenia przy kolejnej nowelizacji uPE.
310.	PIIB	Art. 17	<brak>	Jednym z podstawowych zaleceń przy podejmowaniu decyzji o wprowadzeniu nowej regulacji jest dokonanie oceny, czy regulacja jest rzeczywiście niezbędna, czy określone sprawy rzeczywiście wymagają ingerencji w obowiązujący porządek prawny. Polska Izba Inżynierów Budownictwa jest przeciwna rozszerzaniu zakresu specjalności uprawnień budowlanych, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy – Prawo budowlane, gdyż nie istnieje wyraźne uzasadnienie takiej zmiany, a wszelkie zmiany zakresów specjalności	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca stoi na stanowisku, że wprowadzane przepisy są spójne z zamierzeniem unijnego ustawodawcy z pakietu gazowo-wodorowego. Jednocześnie, projektodawca dokona przeglądu art.17 projektu ustawy, aby

				zawsze mogą powodować problemy z ich interpretacją oraz wymagają szczególnej uważności przy wprowadzaniu przepisów przejściowych i końcowych. W tym kontekście należy stwierdzić, że proponowany przepis art. 17 projektu pomija chociażby uprawnienia budowlane nadane przed dniem 1 stycznia 1995 r. w zakresie sieci lub instalacji gazowych.	miał on możliwie szeroki zakres obowiązywania.
311.	Gaz-System	Art. 18 ustawy zmienianej oraz art. 1 pkt 20) lit. b ustawy zmienianej Dodanie art. 9h1 ust. 2 pkt 1b) w pr.en.	Nadanie art. 18 brzmienia: „Art. 18. Operator systemu przesyłowego gazowego, do czasu wyznaczenia operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego albo operatora systemu przesyłowego wodorowego albo operatora systemu połączonego wodorowego, jednak nie później niż do terminu transpozycji przewidzianego w art. 94 ust. 1 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/... z dnia ... w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego oraz wodoru, zmieniającej dyrektywę 2023/1791 i uchylającej dyrektywę 2009/73/WE, pod warunkiem rozpoczęcia postępowania, o którym mowa w art. 9h¹ w zakresie systemu przesyłowego wodorowego, wykonuje obowiązki operatora systemu przesyłowego wodorowego, o którym mowa w	Zaproponowane brzmienie tego przepisu rodzi obawy co do jego sprzeczności z Rozporządzeniem i nie pozwoli osiągnąć jednego ze wskazanych w nim celów, tj. nie pozwoli Operatorowi systemu przesyłowego gazowego na przystąpienie do europejskiej sieci operatorów sieci wodorowych (ENNOH). Jak wynika z art. 57 Rozporządzenia podstawą do kwalifikacji podmiotu jako członka ENNOH jest rozpoczęcie procedury certyfikacji prowadzonej przez organ regulacyjny. Tym samym wyłącznie wskazanie możliwości wykonywania przez OSPg obowiązków operatora systemu przesyłowego wodorowego nie jest przesłanką do wstąpienia do ENNOH. W związku z tym proponujemy: • zmiany stylistyczne oraz usunięcie wymienionych w propozycji obowiązków OSPg; zmianę art. 9h¹ ust. 2 pr.en. poprzez dodanie pkt 1b) umożliwiającemu OSPg złożenie wniosku o przyznanie certyfikatu niezależności dla operatora systemu przesyłowego wodorowego albo operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego albo operatora systemu połączonego wodorowego jednocześnie ze	Uwaga uwzględniona Projektodawca dostrzega znaczenia przystąpienia wnioskodawcy do europejskiej sieci operatorów sieci wodorowych (ENNOH) dla rozwoju krajowego rynku wodoru, dlatego doprecyzuje przepisy w zaproponowanym kształcie, w szczególności umożliwiające OSPg złożenie wniosku o przyznanie certyfikatu niezależności, co jest jednym z obowiązkowych warunków przystąpienia do ENNOH.

			art. 3 pkt 88 ustawy zmienianej w art. 1.” Dodanie w art. 9h¹ ust. 2 pkt 1b) w brzmieniu: „1b) na wniosek operatora systemu przesyłowego gazowego złożony łącznie z wnioskiem o udzielenie odstępstwa zgodnie z art. 9d ust. 1³,”	złożeniem do organu regulacyjnego wniosku o udzielenie odstępstwa z art. 9d³ ust. 1 pr.en.	
312.	ORLEN	Przepis przejściowy projektu UD 36 (propozycja dodania)	„Art. X. Decyzja o wyznaczeniu operatora systemu magazynowania wydana na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego posiadającego koncesję na magazynowanie paliw gazowych w instalacjach magazynowych, które wystąpiło do Prezesa URE z wnioskiem, o którym mowa w art. 9h3 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, niezależnie od upływu okresu, na który została wydana, pozostaje w mocy w terminie 6 miesięcy od dnia przyznania certyfikatu, o którym mowa w art. 9h3 ust. 6 tej ustawy.”	Celem propozycji jest zapewnienie ciągłości funkcjonowania operatora systemu magazynowania, a w konsekwencji bezpieczeństwa gazowego kraju, w toku postępowania w sprawie udzielenia certyfikatu zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 3a rozporządzenia 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005. Zmiana wskazuje, że decyzja operatorska, niezależnie od upływu okresu, na który została wydana, obowiązuje w terminie 6 miesięcy od dnia przyznania certyfikatu.	Uwaga nieuwzględniona Celem projektu ustawy są zmiany w zakresie wodoru. Projektodawca nie planuje dokonywać zmian dot. stricte systemu gazowego. Niemniej, niniejsza uwaga zostanie przekazana do właściwego departamentu zajmującego się kwestiami gazowymi celem rozważenia jej wprowadzenia przy kolejnej nowelizacji uPE.
313.	Polenergia	Ustawa o podatku akcyzowym z dnia 6 grudnia 2008 r.	„Zwalnia się od akcyzy zużycie energii elektrycznej w procesie produkcji energii elektrycznej lub	Wnosimy o wprowadzenie wyraźnego zwolnienia z akcyzy energii elektrycznej zużytej na potrzeby produkcji wodoru, w szczególności	Uwaga nieuwzględniona

		(Dz.U. 2009 Nr 3, poz. 11) ze zm.; art. 30 ust. 6	wodoru⁴ , jak również zużycie tej energii w celu podtrzymywania tych procesów produkcyjnych.,	wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego i wodoru nieemisyjnego.	Energia elektryczna jest już zwolniona z akcyzy w przypadku jej wykorzystania w procesach elektrolitycznych (art. 30 ust. 7a pkt 2 ustawy o podatku akcyzowym), a więc i w elektrolizie wody – głównej metodzie wytwarzania wodoru (odnawialnego, w tym RFNBO). W związku z powyższym wprowadzanie przepisu do ustawy o podatku akcyzowym jak proponuje Uwagodawca jest zbędne.
314.	Polenergia	Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (Dz. U. 2023 poz. 2131); art. 69 ust. 6	„Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania, przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej uznaje się za odbiorcę końcowego w części, w jakiej na podstawie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym otrzymuje ono lub pobiera z urządzeń, instalacji lub sieci przedsiębiorstwa energetycznego energię elektryczną i zużywa ją na	Wnosimy o wprowadzenie wyraźnego zwolnienia z opłaty mocowej w części w jakim służy ona produkcji lub magazynowaniu wodoru, w tym w szczególności wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego i wodoru nieemisyjnego oraz energii elektrycznej zużytej na potrzeby produkcji takiego wodoru	Uwaga uwzględniona częściowo Z opłaty mocowej zostanie zwolniona energia elektryczna zużyta na potrzeby wytwarzania, magazynowania, przesyłania lub dystrybucji wodoru. Niemniej w przypadku wytwarzania – zgodnie

⁴ Pogrubieniem oznaczono nowe dopisane treści przepisów.

			własny użytek. Do własnego użytku nie zalicza się energii elektrycznej zużytej na potrzeby wytwarzania, magazynowania, przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej lub wodoru. "		z już istniejącym art. 30 ust. 7a ustawy o podatku akcyzowym – zostanie zwolniona energia elektryczna zużyta na potrzeby wyłącznie wytwarzania wodoru odnawialnego w procesach elektrolitycznych.
315.	Polenergia	Ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. 2024 poz. 20 ze zm.); Art. 23 ust. 1	„Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany zapewnić w danym roku kalendarzowym co najmniej minimalny udział innych paliw odnawialnych lub wodoru odnawialnego oraz wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego , zawartych w paliwach, stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywanych przez niego na potrzeby własne na tym terytorium w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się paliw ciekłych lub	Wnosimy o umożliwienie realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego z wykorzystaniem wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego. Art. 23 Ustawy o biokomponentach i paliwach ciekłych mówi o tym, że "Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany zapewnić w danym roku kalendarzowym co najmniej minimalny udział innych paliw odnawialnych lub biokomponentów zawartych w paliwach, stosowanych we wszystkich rodzajach transportu (...)" Jednocześnie ta sama ustawa definiuje "inne paliwa odnawialne" jako paliwa pochodzące z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1436, 1597, 1681 i 1762), z wyłączeniem paliw pochodzących z biomasy, stosowane w transporcie; Z uwagi na objęcie wodoru zakresem dwóch odrębnych definicji, tj. <i>paliw</i> w zmieniającym się Projekcie ustawy Prawie energetycznym oraz <i>innych paliw odnawialnych</i>, o których mowa w Ustawie o biokomponentach, istnienie ryzyko, że	Uwaga nieuwzględniona Wodór odnawialny stanowi „inne paliwo odnawialne” w rozumieniu art. 2 pkt 23 ustawy o biokomponentach i paliwach ciekłych, gdyż pochodzi z „odnawialnych źródeł energii” w rozumieniu art. 2 pkt 22 UOZE (m.in. zwykle z tam wymienionych energii wiatru czy promieniowania słonecznego). Definicja „innych paliw odnawialnych” z art. 2 pkt 22 UOZE jest definicją szczególną względem definicji „paliw” z art. 3 pkt 3 PE (zresztą wodór się do

			biopaliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywanych przez niego w ciągu roku kalendarzowego na potrzeby własne na tym terytorium.”	wodór odnawialny pochodzenia niebiologicznego lub wodór odnawialny, nie zostaną uznane za paliwo wystarczające do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 Ustawy o biokomponentach.	nich też zalicza), więc nie ma ryzyka, że wodór odnawialny pochodzenia niebiologicznego lub wodór odnawialny, nie zostaną uznane za paliwo wystarczające do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 Ustawy o biokomponentach i paliwach ciekłych. Jest tak dlatego, gdyż przy stosowaniu art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach i paliwach ciekłych najważniejsze znaczenie ma definicja „innych paliw odnawialnych” z art. 2 pkt 22 tejże, zresztą niesprzeczną, jak wskazano, z definicją ogólną „paliw” z art. 3 pkt 3 PE. W związku z powyższym doprecyzowanie ustawy o biokomponentach i paliwach ciekłych zaproponowane przez Uwagodawcę jest zbędne.
--	--	--	--	--	---

316.	PAK-PCE	Nowa propozycja zmiany innego przepisu – zmiana ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 846 z późn. zm.).	ust. 7 w art. 25a otrzymuje brzmienie: „7. W odniesieniu do przedsiębiorców wytwarzających wodór na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej certyfikat jakości wodoru zawiera: 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego certyfikat jakości wodoru, jego siedziby i adresu; 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego certyfikat jakości wodoru lub oraz numer identyfikacyjny tego przedsiębiorcy w odpowiednim rejestrze państwa obcego, jeżeli został nadany; 3) indywidualny numer certyfikatu jakości wodoru; 4) określenie ilości wodoru objętego certyfikatem jakości wodoru, podanej w kilogramach [kg]; 5) wskazanie okresu, w którym wytworzono wodór objęty certyfikatem jakości wodoru; 6) nazwę akredytowanego laboratorium, które przeprowadziło badanie, o którym mowa w ust. 3; 6a) informację o terminach przeprowadzenia badań jakości wodoru; 6b) oświadczenie, o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 3b, w przypadku przeprowadzenia	Problematyczną kwestią, z którą w praktyce spotkała się Spółka, jest kwestia certyfikatów wystawianych przez wytwórców wodoru z siedzibą i zakładami produkcyjnymi w innych państwach członkowskich UE oraz państw trzecich. W obecnym brzmieniu Ustawa o monitorowaniu i kontrolowaniu jakości paliw mówi wprost, że przedsiębiorcy m.in. wprowadzający wodór do obrotu, mają obowiązek posiadać certyfikat jakości wodoru wydany przez wytwórcę wodoru, oryginał lub jego kopie, a dalsza sprzedaż wodoru opiera się o powielanie tego dokumentu. Jednakże w ocenie Spółki, taka sytuacja odnosi się jedynie do zawartości certyfikatów jakości wodoru wyprodukowanego tylko na terenie Polski. Natomiast brakuje wytycznych co do informacji, jakie powinny być zawarte w certyfikatach wydawanych w odniesieniu do wodoru wytworzonego na terenie innego państwa członkowskiego UE oraz państwa trzeciego. Mając na względzie zasady swobody przepływu towarów oraz wzajemnego uznawania, w odczuciu Spółki trudno jest bowiem wymagać od zagranicznych wytwórców (szczególnie tych z siedzibą w UE), aby wystawiali oni certyfikat jakości wodoru w oparciu o polskie przepisy, skoro są zobowiązani do stosowania przepisów państwa, gdzie prowadzą produkcję wodoru. W ocenie Spółki, jeżeli towar, który spełnił wymogi obowiązujące w jednym z państw członkowych (w tym normy techniczne powszechnie obowiązujące w UE) i jest bezpieczny dla odbiorcy, a także spełnia wymagania obowiązujących unijnych norm technicznych, to inne państwo członkowskie nie może warunkować wprowadzania na swój rynek	Uwaga nieuwzględniona Uwaga jest poza zakresem projektu, ale zostanie rozważona w przypadku właściwej przedmiotowo nowelizacji.
------	---------	---	--	--	--

			badań jakości wodoru w terminie, o którym mowa w ust. 3b; 7) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego certyfikat jakości wodoru, o następującej treści: "Oświadczam, że wodór, dla którego jest wystawiany ten certyfikat, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2023 r. poz. 846) oraz że próbkę wodoru pobrano i zbadano zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 25c i art. 25d tej ustawy."8) oznaczenie miejsca i datę wystawienia certyfikatu jakości wodoru; 9) podpis przedsiębiorcy wystawiającego certyfikat jakości wodoru albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.	wodoru i zobowiązywać wytwórcy do wystawienia certyfikatu zawierającego informacje odnoszące się do przepisów prawa krajowego kupującego wodór. Nabywany do celów sprzedaży na stacjach NESO wodór (partia wodoru zatankowana do pojedynczego trailera) jest każdorazowo opatrzona certyfikatem potwierdzającym jego jakość zgodnie z normami obowiązującymi w UE tj. ISO 14687 oraz EN 17124. Z doświadczenia Spółki i praktyki rynkowej wynika, że wymagania dotyczące jakości wodoru tj. zakres analizowanych zanieczyszczeń oraz dopuszczalne wartości progowe itp. przedstawiane w certyfikatach wytwórców zagranicznych są tożsame z powyższymi normami. W związku z tym proponujemy ograniczyć zakres informacji zawartych w certyfikacie jakości wodoru tylko w odniesieniu do wytwórców polskich. Skoro wodór został wyprodukowany lub dopuszczony do obrotu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tych państwach, które spełniają wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej w tym zakresie, jak również ww. normami, to nie ma potrzeby oczekiwać od zagranicznych wytwórców wodoru obowiązku stosowania wzoru certyfikatu wynikającego z przepisów polskich, skoro wodór wyprodukowany w innym państwie członkowskim spełnia normy techniczne Unii Europejskiej.	
--	--	--	---	---	--

317.	PAK-PCE	Nowa propozycja zmiany innego przepisu – zmiana ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 846 z późn. zm.).	W art. 25 po ust. 3b otrzymuje brzmienie: „3b) Badanie jakości wodoru, o którym mowa w ust. 3, przeprowadza się rzadziej niż raz na 30 dni, ale co najmniej raz na kwartał, jeżeli: 1) wodór jest wytwarzany w procesie elektrolizy i 2) przedsiębiorca wytwarzający ten wodór w trakcie procesu jego wytwarzania kontroluje w sposób przepływowy zgodność z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7 dla następujących parametrów: woda, węglowodory ogółem, metan, tlen, hel, azot, argon, tlenek węgla, tlenek węgla, związki siarki ogółem, formaldehyd, kwas mrówkowy, amoniak, związki halogenowe ogółem; 3) w przypadku wystąpienia przerwy w procesie badania jakości wodoru w sposób, w szczególności spowodowanej bieżącymi uwarunkowaniami technologicznymi lub przerwą w pracy analizatora przepływowego (on-line), przedsiębiorca wytwarzający wodór niezwłocznie przeprowadza badanie jakości wodoru w laboratorium akredytowanym, o ile taka przerwa trwa dłużej niż 30 dni, przy jednoczesnym dochowaniu obowiązku badania jakości wodoru, o którym mowa w ust. 3,	Podczas przeprowadzonych dotychczas analiz w ramach prac techniczno - projektowych napotkaliśmy na wątpliwości interpretacyjne związane z praktycznym stosowaniem postanowień zawartych w art. 25a ust. 3 - 3b Ustawy. W obecnym brzmieniu art. 25a Ustawy określa zasady i częstotliwość badania jakości wytworzonego wodoru pod kątem wymagań jakościowych, określonych zarówno w Ustawie jak i wydanych na jej podstawie aktach wykonawczych. Pragniemy jednak wskazać, iż w obecnym brzmieniu Ustawa (w szczególności art. 25 a ust. 3-3b) nie precyzuje w sposób jednoznaczny zasad postępowania w przypadku powstania przerwy w procesie badania jakości wodoru w sposób przepływowy (na zgodność parametrów z wymaganiami określonymi w przepisach) spowodowanej np. nagłą awarią analizatora przepływowego. W związku z tym zasadnym wydaje się podjęcie działań legislacyjnych, mających na celu uregulowanie tych kwestii, jeszcze teraz, gdy działalność polegająca na wytwarzaniu zielonego wodoru w Polsce jest jeszcze w początkowej fazie rozwoju. Uregulowanie przepisów w tym zakresie pozwoli eliminować rozbieżności interpretacyjne oraz ryzyka związane z hamowaniem procesu rozwoju gospodarki wodorowej w Polsce. Jednocześnie w art. 25a ust 3b pkt 2) proponujemy zmniejszenie zakresu parametrów wymaganych do monitorowania – co wynika ze specyfiki produkcji i surowca wchodzącego do produkcji wodoru (czysta woda demi), z zastosowaniem procesu elektrolizy typu PEM. W	Uwaga nieuwzględniona Uwaga jest poza zakresem projektu, ale zostanie rozważona w przypadku właściwej przedmiotowo nowelizacji.
------	---------	--	---	---	--

			przeprowadzanym co najmniej raz na kwartał.”	przypadku wspomnianej produkcji nie ma możliwości generowania zanieczyszczeń krytycznych, mogących prowadzić do trwałego uszkodzenia membran w ogniwach paliwowych tj. związki siarki, formaldehyd, amoniak czy halogenki. Na etapie produkcji jedyne zanieczyszczenia jakie mogą teoretycznie występować to woda, tlen lub azot. W praktyce, ogranicza się to poprzez stosowanie systemów doczyszczania wodoru oraz analizatorów w module elektrolizera. W przypadku produkcji wodoru o niewłaściwych parametrach wody, tlenu i azotu jest on usuwany i dopóki nie osiągnie wymaganych wartości, nie wychodzi z elektrolizera. Co więcej, limity tych wartości są niższe niż dopuszczają normy jakościowe. W związku z powyższym proponujemy zmianę brzmienia ust 3b w art. 25 b poprzez dodanie pkt 3) regulującego kwestie związane z przerwami podczas kontroli jakości wodoru w sposób przepływowy, wymuszonymi procesami technologicznymi lub awariami analizatorów on-line.	
318.	PAK-PCE	Nowa propozycja zmiany innego przepisu – zmiana ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 846 z późn. zm.).	Art. 25a po ust. 9 dodaje się ust. 10: „10. <i>Certyfikat jakości wodoru, sporządzony w języku obcym, wydany przez przedsiębiorcę wytwarzającego wodór na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, nie wymaga sporządzenia tłumaczenia na język polski jeśli certyfikat został</i>	Z uwagi na oczekiwania niektórych Inspektorów WIIH podczas kontroli badania jakości wodoru, gdzie Inspektor wymagał przekazania przez przedsiębiorcę urzędowo poświadczonych tłumaczeń certyfikatów jakości wodoru, otrzymanych od wytwórcy wodoru, u którego zakupiony wodoru, które to zostały wydane w języku angielskim lub niemieckim. W związku z tym postulujemy o wprowadzenie przepisu, który zdejmie z przedsiębiorców tego obowiązku (który nie wynika z przepisów), gdyż w przypadku sporządzenia tłumaczenia kilkudziesięciu certyfikatów na CITO jest	Uwaga nieuwzględniona Uwaga jest poza zakresem projektu, ale zostanie rozważona w przypadku właściwej przedmiotowo nowelizacji.

			<i>sporządzony w języku angielskim, lub wystawiony certyfikat został przetłumaczony na język polski w trybie roboczym bez potrzeby urzędowego poświadczenia tłumaczenia ani tłumaczenia przysięgłego."</i>	kosztochłonne. Co więcej jest zbędne, gdyż na certyfikatach badania jakości wodoru w głównej mierze wskazywane są dane liczbowe lub nomenklatura techniczna, która ma charakter uniwersalny.	
319.	PAK-PCE	Nowa propozycja zmiany innego przepisu – zmiana ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 846 z późn. zm.).	Art. 37b. [Akredytowane laboratorium wykonujące badanie wodoru] Do dnia 1 stycznia 2027 r. przez akredytowane laboratorium wykonujące badanie wodoru rozumie się laboratorium, które posiada akredytację dla ogólnych wymagań dotyczących kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących zgodnie z normą ISO:17025 "Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących" i posiada zaplecze techniczne i organizacyjne oraz zasoby kadrowe umożliwiające wykonywanie badań jakości wodoru zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25d oraz do poboru próbek wodoru zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25c.	Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 37 b ustawy o systemie monitorowania, od 1 stycznia 2025 r. badania jakości wodoru będą mogły być wykonywane wyłącznie przez akredytowane laboratoria wykonujące badanie wodoru zgodnie z odpowiednimi normami. Tym same laboratoria akredytowane, posiadające akredytację dla ogólnych wymagań dotyczących kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących zgodnie z normą ISO:17025, które dotychczas mogły wykonywać badanie wodoru, stracą to uprawnienie. Od początku 2023 r. w Polsce powstało tylko jedno laboratorium, które będzie spełniało wymagania akredytacyjne od dnia 1 stycznia 2025 r. Jak pokazuje doświadczenie, 1,5 roku to jednak zbyt krótko na zwiększenie liczby akredytowanych laboratoriów w zakresie wodoru. Dlatego też proponujemy wydłużenie okresu wskazanego w art. 37b ustawy z 1 stycznia 2025 r. do dnia 1 stycznia 2027 r. Pozwoli to producentom wodoru kontynuować wytwarzanie i sprzedaż wodoru na dotychczasowych zasadach, co w efekcie nie będzie stanowiło zagrożenia wykluczenia krajowych producentów wodoru z rynku, a zarazem zabezpiecza jakość wykonywanych badań wodoru.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga jest poza zakresem projektu, ale zostanie rozważona w przypadku właściwej przedmiotowo nowelizacji.

320.	PAK-PCE	Nowa propozycja zmiany innego przepisu – zmiana ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 320) – art. 13 ust 3 pkt 1) .	W art. 13 ust. 3 pkt 1) po lit e) dodaje się lit. f) w brzmieniu: <i>f) pojazdy napędzane wodorem, o których mowa w art. 2 pkt 15 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych.</i>	Ustawa o drogach publicznych w obowiązującym brzmieniu mówi, że z opłat za postój w strefie parkowania są zwolnione pojazdy elektryczne, o których mowa w art. 2 pkt 12 ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych. A ta z kolei mówi, że pojazdem elektrycznym jest pojazd samochodowy wykorzystujący do napędu wyłącznie energię elektryczną akumulowaną przez podłączenie do zewnętrznego źródła zasilania. Z kolei pojazd napędzany wodorem ma swoją oddzielną definicję (pojazd silnikowy wykorzystujące do napędu energię elektryczną wytworzoną z wodoru w zainstalowanych w nich ogniwach paliwowych), którego próżno doszukiwać się w katalogu pojazdów zwolnionych z opłat w ustawie o drogach publicznych. W związku z celami wynikającymi z Polskiej Strategii Wodorowej oraz Dyrektywy RED III proponujemy wprowadzenie zmiany w ustawie o drogach publicznych, która zwalnia z opłat za postój na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania pojazdy napędzane wodorem w rozumieniu ustawy o elektromobilności. Propozycja ta jest instrumentem wsparcia dla rozwoju rynku pojazdów wodorowych. W ocenie spółki, taka modyfikacja przepisu będzie stanowiła zachętę do wykorzystywania pojazdów napędzanych wodorem szczególnie: - firmy taksówkarskie, - firmy świadczące usługi carsharing (samochód na minuty);	Uwaga nieuwzględniona Uwaga jest poza zakresem projektu, ale zostanie rozważona w przypadku właściwej przedmiotowo nowelizacji.
------	---------	---	---	---	--

				- osoby, które obecnie wjeżdżają samochodami o napędzie konwencjonalnym do stref płatnego parkowania; - dywersyfikowanie flot samochodowych w dużych przedsiębiorstwach przeznaczonych dla pracowników i kadry managerskiej;	
321.	ARP	Uwaga dotyczy regulacji, których zabrakło w przedłożonym projekcie ustawy	W ocenie ARP S.A. przepisy dotyczące Instytucji Koordynującej (Krajowego Operatora Ekosystemu Dolin Wodorowych) powinny wskazywać bezpośrednio Agencję Rozwoju Przemysłu S.A. z siedzibą w Warszawie jako podmiot pełniący tę rolę. Ponadto powinny uwzględniać postanowienia PSW (str. 30 Strategii) w zakresie zadań ARP S.A. jako tej Instytucji. Agencja aktywnie animuje rozwój kolejnych dolin wodorowych w Polsce, jest zapraszana do konsorcjów realizujących projekty wodorowe, a jej profil jako instytucji finansowej oraz spółki nadzorującej inne spółki o zróżnicowanym profilu działalności sprawia, że może efektywnie pełnić nową rolę w systemie gospodarki wodorowej, w tym zakresie animowania współpracy biznesowej i naukowej pomiędzy podmiotami tworzącymi doliny wodorowe. W tym celu procedowany projekt ustawy UD36 powinien wprowadzać do ustawy Prawo energetyczne nowy rozdział regulujący status Operatora Dolin	29 kwietnia 2022 r. w trakcie warsztatów dotyczących dolin wodorowych w Polsce i Europie zorganizowanych przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska Ireneusz Zyska, ówczesny sekretarz stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska oraz ówczesny Pełnomocnik Rządu ds. Odnawialnych Źródeł Energii wskazywał, że w związku z wzrastającą liczbą dolin wodorowych MKiŚ opracowuje koncepcję „Operatora Dolin Wodorowych” (Krajowego Operatora Ekosystemu Innowacji Dolin Wodorowych), który będzie koordynował pracę wszystkich dolin powstałych w Polsce. 12 maja 2022 r. Minister Zyska w trakcie seminarium naukowo-technicznego pt. „Projekty wodorowe w województwie podkarpackim” powtórzył, że zostanie powołany Operator Dolin Wodorowych. Zgodnie z pismem MKiŚ DEG-ZRW.572.2.2023.DD z dn. 10 marca 2023 roku Agencja Rozwoju Przemysłu S.A. została wskazana przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska, jako „Krajowy Operator Innowacji Ekosystemu Dolin Wodorowych”. W ślad za tym pismem została przygotowana propozycja działań koordynacyjnych dla MKiŚ, która została zaprezentowana publicznie w dn. 16 maja 2023 roku w trakcie targów H2Poland w Poznaniu przedstawicielom dolin wodorowych wspólnie	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca nie planuje dokonywać na tym etapie szerszych zmian w zakresie dolin wodorowych i sposobu zarządzania nimi. Niemniej, zaproponował już teraz w nim pewne rozwiązania dedykowania wprost dolinom wodorowym jak np. definicja sieci wodorowej ograniczonej geograficznie. Nie wyklucza jednak wprowadzenia dalszych zmian dla dolin wodorowych w kolejnych nowelizacjach uPE, uwzględniając m.in. kierunki zmian zasygnalizowane przez UE w dokumencie roboczym pt. „Towards a roadmap for accelerating the

		Wodorowych tudzież Instytucji Koordynującej. Ustawa powinna przewidywać, że Instytucja Koordynująca na zlecenie właściwego ministra realizuje zadania związane z budową ekosystemu innowacji dolin wodorowych zbieżne z postanowieniami PSW. W tym celu zawiera umowę dotacji celowej z właściwym ministrem, na podstawie której ARP S.A. ma zapewnione finansowanie na realizację zadań. Może też pozyskiwać środki unijne na potrzeby realizacji celów ustawy. Ponadto Oddział ARP S.A. w Katowicach otrzymałby zadania w zakresie prowadzenia statystyki wodorowej na wzór zadań, które realizuje na podstawie art. 25 ustawy o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego wobec górnictwa węgla kamiennego. ARP S.A. jako Instytucja Koordynująca polskiego ekosystemu innowacji dolin wodorowych może m.in. koordynować na poziomie krajowym budowę i funkcjonowanie polskiego ekosystemu innowacji dolin wodorowych oraz wspierać jego integrację z dolinami wodorowymi	przez Kierownictwo MKiŚ oraz przedstawicieli ARP S.A. ARP S.A. potwierdziła zainteresowanie realizacją działań koordynacyjnych w piśmie do Ministra Klimatu i Środowiska z dn. 20 września 2023 r. przekazując koncepcję wspólnych działań koordynacyjnych w formule zadania zleconego – pismo ARP o nr BAS.063.4.20232. ARP S.A. posiada odpowiednie kompetencje nabyte w postaci doświadczeń z przeprowadzonego pilotażu przeprowadzonego w Dolnośląskiej Dolinie Wodorowej oraz monitorując działania dolin wodorowych: Podkarpackiej, Śląsko-Małopolskiej, Mazowieckiej, Centralnej, Zachodniopomorskiej, i Lubelskiej. Przez Dolnośląską Dolinę Wodorową również są zbierane doświadczenia z realizacji projektu BalticSea H2 finansowanego przez Komisję Europejską o planie inwestycyjnym 3 mld EUR. Doświadczenia i wnioski z prowadzonych od 2021 działań zostały przekazane w 2023 roku do MKiŚ. Ponadto ARP S.A. posiada unikalne kompetencje łącząc nadzór właścicielski, restrukturyzację przedsiębiorstw, finansowanie i ocenę przedsięwzięć inwestycyjnych oraz relacji inwestorskich w związku z zarządzaniem czterema Specjalnymi Strefami Ekonomicznymi oraz Parkami Przemysłowymi ARP. W trakcie Konferencji Stron Porozumienia sektorowego na rzecz rozwoju gospodarki wodorowej, które odbyło się 26 października 2023 r. w Warszawie, Minister Zyska wskazywał, że resort klimatu i środowiska	<i>deployment of Hydrogen Valleys across Europe: challenges and opportunities".</i>
--	--	--	--	--

		w innych krajach UE, w szczególności przez: 1) doradztwo i wspieranie podmiotów wchodzących w skład dolin wodorowych, w szczególności przedsiębiorców, jednostek samorządu terytorialnego oraz jednostek tworzących system szkolnictwa wyższego i nauki w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w planowaniu oraz organizacji dolin wodorowych, w tym poprzez określanie kryteriów dla utworzenia, funkcjonowania i rozwoju doliny wodorowej (np. przygotowywanie wzorcowych dokumentów, rekomendacji, dobrych praktyk) czy doradztwo w zakresie pozyskania środków na projekty inwestycyjne i badawcze (ARP realizuje to zadanie poprzez zaangażowanie w prace Porozumienia sektorowego na rzecz rozwoju gospodarki wodorowej w Polsce i koordynacji Grupy Roboczej nr 5; 2) współpracę z podmiotami wchodzącymi w skład dolin wodorowych, w celu zapewniania interoperacyjności krajowych i zagranicznych dolin wodorowych, dążenia przez nie do utworzenia kompletnego łańcucha wartości, ich specjalizacji oraz maksymalizacji synergii pomiędzy dolinami	pozostaje orędownikiem instytucji operatora dolin wodorowych, którym w jego ocenie ma docelowo zostać Agencja Rozwoju Przemysłu S.A. jako podmiot aktywnie wspierający rozwój ekosystemu dolin wodorowych w Polsce. 6 grudnia 2023 roku koncepcja ponownie została skonsultowana w ramach Porozumienia sektorowego na rzecz rozwoju gospodarki wodorowej w Polsce MKiŚ z przedstawicielami dolin wodorowych. „Polska Strategia Wodorowa do roku 2030 z perspektywą do 2040 r.” („PSW”) wskazuje, że rozwój dolin wodorowych otrzyma wsparcie w ramach modelu pn. „Ekosystem Innowacji Dolin Wodorowych”. Zgodnie z PSW: „Polski Ekosystem Innowacji Dolin Wodorowych będzie obejmować innowacyjne przedsięwzięcia przemysłowe, projekty inwestycyjne o dużej, wieloletniej skali realizowane w ramach określonego obszaru geograficznego, opierając się na selektywnie i celowo dobranych oraz koordynowanych w ramach dolin wodorowych w wymiarze innowacyjnym, technologicznym, infrastrukturalnym, przemysłowym i naturalnym. Budowa i funkcjonowanie ekosystemu musi być koordynowane na poziomie krajowym i zintegrowane z międzynarodowym systemem gospodarczym. Będzie on zarządzany przez „Instytucję Koordynującą”, dla zapewnienia powstawania polskiego przemysłu wodorowego o potencjale konkurencyjnym w skali globalnej.” W przedłożonym projekcie ustawy brakuje przepisów regulujących, który podmiot ma być „Instytucją Koordynującą” w rozumieniu PSW	
--	--	--	---	--

		wodorowymi, w tym poprzez tworzenie grup roboczych z udziałem przedstawicieli podmiotów tworzących poszczególne doliny wodorowe; (ARP już realizuje te cele poprzez zaangażowanie osobowe w doliny wodorowe na poziomie zarządów i komisji rewizyjnych w stowarzyszeniach i klastrach dolin wodorowych oraz zaangażowanie spółek i oddziałów z Grupy Kapitałowej ARP w budowanie regionalnych ekosystemów) 3) opracowanie i realizację strategii budowy i rozwoju polskiego ekosystemu innowacji dolin wodorowych zbieżnej z celami PSW i innych dokumentów strategicznych w rozumieniu ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju; 4) opracowywanie analiz i rekomendacji dla organów administracji publicznej (zwłaszcza rządowej) i jednostek samorządu terytorialnego w zakresie tworzenia, funkcjonowania i rozwoju dolin wodorowych; (ARP już realizuje to zadanie przekazując do MKiŚ doświadczenia z realizacji projektów pilotażowych oraz zaangażowania w 6 dolin wodorowych w Polsce) 5) opracowanie wspólnej dla polskiego ekosystemu innowacji	(Operatorem Dolin Wodorowych), jakie są jego zadania i zasady funkcjonowania oraz jak również źródła finansowania jego działalności (budżet państwa, środki unijne). Zwracamy uwagę, że zgodnie z Komunikatem Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Plan RePowerEU” z 18 maja 2022 r. liczba dolin wodorowych w UE ma ulec podwojeniu i osiągnąć liczbę ok 100 na całym świecie. W rezultacie koncepcja utworzenia/wskazania Instytucji Koordynującej/Operatora Dolin Wodorowych jest zbieżna z planami Komisji Europejskiej. KE prowadzi też obecnie prace nad dokumentem zawierającym plan działania w zakresie zwiększania potencjału energetycznego UE dzięki dolinom wodorowym. KE wskazuje, że doliny wodorowe mają kluczowe znaczenie dla rozwoju czystej gospodarki wodorowej i osiągnięcia celów Europejskiego Zielonego Ładu w zakresie neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla. W projektowanym planie działania mają być przedstawione strategiczne priorytety i kroki niezbędne do osiągnięcia celu zawartego w planie REPowerEU, jakim jest podwojenie liczby dolin wodorowych w UE do 2025 r. Będzie w nim opisane również, w jaki sposób doliny wodorowe przyczynią się do osiągnięcia celu zawartego w planie REPowerEU, jakim jest produkowanie do 2030 r. w Unii 10 MMt wodoru odnawialnego rocznie i importowanie 10 MMt takiego wodoru rocznie.	
--	--	---	---	--

			dolin wodorowych agendy badawczej we współpracy z ministrem właściwym ds. nauki i NCBiR; (ARP posiada stosowne porozumienia w tym zakresie z innymi podmiotami odpowiadającymi za rozwój gospodarki wodorowej w Polsce) 6) wspieranie finansowe i analityczne podmiotów wchodzących w skład dolin wodorowych, w tworzeniu strategii biznesowych dla poszczególnych dolin wodorowych; (ARP realizuje to zadanie m.in. poprzez zaangażowanie operacyjne pracowników) 7) monitorowanie realizacji strategii biznesowych poszczególnych dolin wodorowych; (ARP zrealizował już dwa okresy monitorowania za 2022 i 2023 rok) 8) tworzenie warunków dla współpracy i przepływu informacji pomiędzy podmiotami wchodzącymi w skład dolin wodorowych; 9) tworzenie lub finansowanie analiz i opracowań oraz prowadzenie działalności szkoleniowej służącej rozwojowi kompetencji, kształcenia i edukacji kadr służących budowaniu gospodarki wodorowej; (ARP od 2022 roku finansuje rozwój kadr gospodarki		
--	--	--	---	--	--

			wodorowej, blisko 30 osób ukończyło studia kierunkowe) 10) reprezentowanie polskiego ekosystemu innowacji dolin wodorowych w ramach sieci, partnerstw i organizacji o charakterze ponadnarodowym, w szczególności unijnym, związanych z budowaniem gospodarki wodorowej oraz wspieranie bezpośredniego udziału polskich dolin wodorowych w ich ramach; (ARP dwukrotnie reprezentował Polski Ekosystem Innowacji Dolin Wodorowych podczas targów Hydrogen Week w Brukseli, w 2022 i 2023 roku) 11) opracowywanie i gromadzenie oraz upowszechnianie wśród podmiotów wchodzących w skład dolin wodorowych, danych i dobrych praktyk związanych z tworzeniem i funkcjonowaniem dolin wodorowych oraz z zakresu technologii wodorowych; 12) wspieranie inkubacji nowych podmiotów zainteresowanych rozwojem gospodarki wodorowej; 13) wspieranie standaryzacji rozwiązań i wprowadzenie nowych norm technicznych w zakresie gospodarki wodorowej we		
--	--	--	--	--	--

			współpracy z Polskim Komitetem Normalizacyjnym; 14) promowanie na arenie krajowej i międzynarodowej działalności polskich dolin wodorowych;(ARP realizuje już to zadanie promując polskie doliny wodorowe w ramach licznych konferencji, targów i wystąpień) 15) wspieranie podmiotów wchodzących w skład dolin wodorowych w pozyskiwaniu finansowania na potrzeby tworzenia i funkcjonowania dolin wodorowych ze środków międzynarodowych, w tym pochodzących z budżetu UE. (ARP realizuje te zadania wchodząc w konsorcja projektowe przygotowywane przez doliny wodorowe np. Mazowiecką Dolinę Wodorową, czy Dolnośląską Dolinę Wodorową.		
322.	Polenergia	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019 poz. 1839); § 2 ust. 1	„Do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć: 1) instalacje do wyrobu substancji przy zastosowaniu procesów chemicznych służące do wytwarzania: a) podstawowych produktów lub półproduktów chemii organicznej, b) podstawowych produktów lub półproduktów chemii nieorganicznej, z wyłączeniem instalacji produkcji wodoru	Wnosimy o uproszczenie procesu pozyskiwania pozwoleń administracyjnych dla instalacji produkcji wodoru w procesie elektrolizy poprzez dodanie instalacji produkcji wodoru w procesie elektrolizy o mocy nominalnej nie większej niż 10 MW do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.	Uwaga nieuwzględniona Propozycja Uwagodawcy zawiera postulat bez uzasadnienia. Ponadto, propozycja Uwagodawcy budzi poważne wątpliwości, gdyż nie sposób stwierdzić, iż przedsięwzięcie

			odnawialnego lub wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, wytworzonego w instalacji produkcji wodoru o mocy nie większej niż 10 MW”		instalacji wytwarzania wodoru odnawialnego, o której pisze Uwagodawca – czyli np. 10-megawatowy elektrolizer – nie oddziaływałoby znacząco na środowisko.
--	--	--	--	--	---

Uwagi
do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw
(nr UD36 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów) zgłoszone w ramach opiniowania

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
1	GDOŚ	Uwaga ogólna	Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska podtrzymuje uwagi zgłaszane w toku uzgodnień wewnątrzresortowych w zakresie konieczności wzmocnienia kadry RDOŚ i GDOŚ lub uprawdopodobnienia, że sumaryczna liczba spraw pozostanie na dotychczasowym poziomie i nie wymaga zwiększenia zatrudnienia w RDOŚ i GDOŚ.	<brak>	Uwaga nieuwzględniona
2	GDOŚ	Uwaga ogólna	Jednocześnie należy zwrócić uwagę, iż nadal część projektowanych definicji może sprawiać trudności interpretacyjne. Przykładem jest instalacja magazynowa wodoru (projektowany pkt 86 w art. 1 pkt 3 Prawa energetycznego) zdefiniowana poprzez niedookreślone pojęcie „dużych” instalacji i jednocześnie wskazanie w projektowanej regulacji, że sformułowanie to nie obejmuje swym zakresem „małej instalacji magazynowej wodoru” zdefiniowanej w projektowanym pkt 87 – przepis wymaga przeredagowania.	<brak>	Wyjaśnienie Projektodawca sukcesywnie przyjmuje uwagi od różnych podmiotów i eliminuje z projektu niejasności budzące ewentualne trudności interpretacyjne. W odniesieniu do pkt 87 - Projektodawca usunie niedoprecyzowane pojęcie dużych instalacji magazynowania wodoru, gdyż jest zbędne i tworzy problemy interpretacyjne.
3	IEN-PIB	Uwaga ogólna	Do rozważenia na etapie projektowania i aktualizacji zapisów w ustawie o świadczenie usług skraplania wodoru, biometanu oraz ew. syntetycznego metanu w treści ustawy Prawo energetyczne. Na względzie należy mieć działania związane nie tylko ze skraplaniem samego gazu ziemnego. Podmioty w Polsce mogą świadczyć usługi skraplania innych gazów. Powyższe może stanowić dodatkowy impuls do inwestycji i wzmocnienia rozwoju rynku paliw gazowych (w tym e-paliw) oraz infrastruktury właściwych operatorów w Polsce.	<brak>	Uwaga nieuwzględniona Poza zakresem projektu

4	IEN-PIB	Uwaga ogólna	Równolegle do prac nad niniejszą ustawą (regulacje dla sektora wodoru) powinny być prowadzone prace nad krajowym systemem wsparcia dla wodoru odnawialnego, wodoru RFNBO i wodoru niskoemisyjnego.	<brak>	
5	PUODO	Uwaga ogólna	Przepisy dotyczące przetwarzania danych osobowych wprowadzane w projektowanej ustawie determinują zasadność przeprowadzenia testu prywatności - projektowania ochrony danych osobowych w procesie tworzenia prawa, w tym przeprowadzenia oceny skutków dla ochrony danych. Przeprowadzenie takiej analizy powinno prowadzić do wykazania niezbędności przetwarzania wskazanych w przepisach danych osobowych w nowych rejestrach w określony sposób, we wskazanym konkretnie celu (celach) i zakresie oraz oceny ryzyka projektowanych (przyjmowanych) rozwiązań w zakresie przetwarzania danych osobowych. Projektodawca nie przeprowadzając oceny skutków dla ochrony danych osobowych nie wykazał niezbędności przetwarzania określonych danych (m.in. numeru PESEL) dla realizacji zakładanego celu ani konieczności tworzenia rejestrów: rejestru przedsiębiorstw energetycznych oraz rejestru instalacji magazynowych wodoru (art. 43h). Nowelizacja Prawa energetycznego stanowi część pakietu legislacyjnego „Konstytucja dla wodoru”, którego głównym celem jest stworzenie ram regulacyjnych funkcjonowania rynku wodoru w Polsce. Proponowane przepisy projektu, ze względu na zakładaną przez projektodawcę skalę, zakres i sposoby przetwarzania danych osobowych posiadacza instalacji, operatora systemów wodorowych powodować mogą szeroki wachlarz ryzyk dla prywatności i danych osobowych. Do tej materii odnosi się motyw 91 rozporządzenia 2016/679 wskazując w odniesieniu do operacji przetwarzania o dużej skali, że są to operacje, które „służą przetwarzaniu znacznej ilości danych osobowych na szczeblu regionalnym, krajowym lub ponadnarodowym i które mogą wpłynąć na dużą liczbę osób, których dane dotyczą, oraz które mogą powodować wysokie ryzyko, na przykład (ze względu	<brak>	Wyjaśnienie Zaproponowane uwagi dot. zmian w ustawie są często niezgodne z systematyką PE i często stanowią nadmierną regulację względem podobnych norm już istniejących w PE (zwł. paliw gazowych, które wodor ma w przyszłości zastępować). Projektodawca zaakceptował jedynie zmiany w tej części, w której nadmiernie nie ingerują one w systematykę PE i specyfikę gospodarki wodorowej. Projektodawca zwraca uwagę, że dla realizacji postulatów Prezesa UODO dotyczących ochrony danych osobowych powinna być dedykowana odrębna nowelizacja PE (i innych ustaw dot. energetyki) mająca na celu jednolitą regulację zagadnień ochrony danych osobowych w energetyce.

			na swój szczególny charakter) gdy zgodnie ze stanem wiedzy technicznej stosowana jest na dużą skalę nowa technologia - oraz do innych operacji przetwarzania powodujących wysokie ryzyko naruszenia praw lub wolności osób, których dane dotyczą, w szczególności gdy operacje te utrudniają osobom, których dane dotyczą, wykonywanie przysługujących im praw”.		Wyczerpująca regulacja dot. ochrony danych osobowych wyłącznie dla gospodarki wodorowej – dopiero co tworzącej się gałęzi polskiej energetyki – mija się z celem – nie tylko większość danych osobowych będzie nadal potrzebowała nowej regulacji, to powstaną konflikty w systematyce ochrony danych osobowych w PE, a przede wszystkim niepotrzebnie utrudni się rozwój gospodarki wodorowej, której szybki rozwój jest potrzebny dla realizacji polskich celów dekarbonizacyjnych. Projektodawca rozwinie uzasadnienie ustawy przedstawiając powody przetwarzania wskazanych w Projekcie UD36 danych osobowych – przeprowadzając w uzasadnieniu do Projektu UD36 odpowiednio test prywatności i ocenę skutków dla ochrony danych osobowych opisując je w uzasadnieniu do Projektu UD36 – w przypadkach, kiedy dane jednostki redakcyjne rzeczywiście obejmują zagadnienia dotyczące danych
--	--	--	---	--	---

					osobowych i jest to zasadne.
6	PUODO	Uwaga ogólna nt. katalogów przetwarzanych danych	Wskazać należy, że przez wzgląd na zasady wynikające z art. 5 rozporządzenia 2016/679 przepisy kształtujące prawa i obowiązki, nakładające zadania na określone organy/podmioty powinny być skonstruowane jak najbardziej precyzyjnie i wyczerpująco. Projektodawca w wielu przepisach ustawy poprzez użycie zwrotu „w szczególności” wprowadza otwarte katalogi zawierające dane osobowe. W celu realizacji zasad dotyczących przetwarzania danych osobowych, a mianowicie zasady minimalizacji danych (art. 5 ust. 1 lit. c) i zasady ograniczenia celu (art. 5 ust. 1 lit. b RODO) powinny być dokonane zmiany projektowanych przepisów poprzez wskazanie zamkniętych katalogów niezbędnych danych osobowych.	<brak>	Uwaga uwzględniona częściowo Uwaga uwzględniona co do potrzeby realizacji dyrektyw RODO. Jednakże forma zaproponowana przez Prezesa UODO nie sprawdzi się w przypadku wszystkich z uwag ze względu na znaczne skomplikowanie niektórych zagadnień.
7	PUODO	Podsumowanie <uwaga ogólna>	Prezes UODO wskazuje, że przepisy krajowe powinny zapewniać stosowanie przepisów rozporządzenia 2016/679 celem osiągnięcia skutecznej ochrony praw osób, których dane dotyczą, jak również zapewnienia regulacji bez wywoływania konfuzji u wykonawców norm co do ich zgodności z przepisami ogólnego rozporządzenia. Rola projektodawcy powinno być zarówno wyznaczenie w sposób przejrzysty i rzetelny wszystkim wykonawcom norm sposobów przetwarzania danych osobowych, jak również odpowiedzialności za wykonywanie operacji na danych osobowych, tak aby w sposób proporcjonalny i adekwatny kształtować cały system ochrony danych. Przepisy dotyczące rejestrów powinny szczegółowo i kompleksowo regulować kwestie związane z ich prowadzeniem, przetwarzaniem danych, jak i bezpieczeństwem teleinformatycznym. Poprawnie przeprowadzona ocena skutków dla ochrony danych powinna wskazywać związek pomiędzy operacjami wykonywanymi na danych osobowych z konkretnym celem ich przetwarzania. Natomiast cel przetwarzania musi być określony w podstawie prawnej, gdy są nią przepisy prawa powszechnie obowiązującego (art. 6 ust. 3 rozporządzenia 2016/679).	<brak>	Projektodawca przyjął uwagę do wiadomości.
8	URE	uwaga ogólna	Uzasadnienie do projektu stanowi niemal wyłącznie opis projektowanych przepisów, nie wskazując w	<brak>	Projektodawca przyjął uwagę do wiadomości

			istocie, dlaczego dane rozwiązanie jest potrzebne bądź zasadne. Przykładowo nie uzasadniono, dlaczego przyjęto określone definicje dotyczące wodoru oraz zasady unbundlingu, bądź dlaczego zasadnym jest przyjęcie określonych obowiązków operatorskich. Analogicznie, w uzasadnieniu (s. 2) wskazano, że „do momentu wejścia w życie przepisów omawianej rewizji niezbędne jest stworzenie podstaw legislacyjnych dla rozwoju i funkcjonowania rynku wodoru na poziomie krajowym”. Nie ma jednak wyjaśnienia dlaczego taka sekwencja działań jest niezbędna i z jakimi terminami się wiąże (rewizja dotyczy wdrożenia dwóch różnych aktów, wchodzących w życie w różnym czasie). Ponadto należy wskazać, że lektura projektu dostarcza wniosków, jakoby rynek wodoru był rynkiem rozwiniętym, czemu przeczy jego rzeczywisty status. Projekt nie przewiduje dodatkowych form wsparcia, czy instrumentów mających stanowić bodziec do jego rozwoju; pomija bądź jedynie częściowo odnosi się do obowiązujących regulacji, w tym m.in. ustawy o elektromobilności, ustawy o biokomponentach i paliwach ciekłych, czy ustawy o odnawialnych źródłach energii. Zasady reglamentowania działalności gospodarczej przyjęte w projekcie – na wzór rynku gazu - nie zostały w sposób kompleksowy omówione w treści uzasadnienia do projektu, jak również ocenione z perspektywy potencjału rynku wodoru i tym samym występujących na nim przedsiębiorców.		Projektodawca, w oparciu o Uwagę uzupełni uzasadnienie Projektu, a także rozważy zasadność wprowadzenia nowych form wsparcia gospodarki wodorowej i uspójni treść Projektu UD36 z postanowieniami innych ustaw prawa energetycznego <i>sensu largo</i>, gdy będzie to potrzebne.
9	URE	uwaga ogólna	Projekt ustawy przewiduje wydzielenie wodoru do samodzielnej kategorii paliw, odrębnej od kategorii paliw gazowych – co nie jest zgodne z powszechnym rozumieniem tego pojęcia, zarówno w języku potocznym jak i nauce. Podejście takie może prowadzić do pojawiania się szeregu wątpliwości co do stosowania prawa i wymaga doprecyzowania przepisów projektowanej ustawy, o czym szerzej w dalszej części uwag. Brak definicji wodoru sprawia, że nie wiadomo jak z punktu widzenia projektu traktować mieszaniny wodoru i paliw gazowych. Ustawa – Prawo energetyczne, jako kryterium kwalifikacyjne paliw, przyjęła stan skupienia (podział na	<brak>	Uwaga nieuwzględniona Zdaniem Projektodawcy, jak to zostało opisane w Uzasadnieniu do Projektu, nie jest zasadne tworzenie odrębnej definicji wodoru. Przede wszystkim <i>wodór</i> jest pojęciem powszechnie znanym, a jego kryteria jakościowe zostaną dookreślone w rozporządzeniu

			stałe, ciekłe i gazowe); zgodnie zaś z definicją słownika języka polskiego: wodór „pierwiastek chemiczny, <u>gaz bezbarwny</u> , bezwonny, występujący w przyrodzie w postaci związków”. Zasadne wydaje się zatem wprowadzenie definicji wodoru, która powinna odnosić się do faktycznych kryteriów – np. cech fizykochemicznych, jednoznacznie charakteryzujących dany towar (wodór). W definicji powinny być wskazane cechy samego pierwiastka wodoru oraz stopnia jego czystości, pozwalające na uznanie danej substancji za wodór. Definicja powinna wyraźnie wskazywać sposób traktowania mieszanin wodoru i innych paliw gazowych a także w konsekwencji umożliwiać rozróżnienie pojęć „sieć gazowa” vs „sieć wodorowa”.		systemowym, co pozwoli na rozróżnienie pojęć <i>sieci gazowej</i> oraz <i>sieci wodorowej</i> , jak i ogółem sektora wodorowego od gazowego. Postanowienia rozporządzenia systemowego gazowego pozwalają również określić co stanowi również paliwo gazowe.
10	URE	Uwaga ogólna	W całym projektowanym akcie prawnym proponuje się posługiwać wyrazami „ instalacja magazynowa ” lub „instalacja magazynowa wodoru”, zgodnie z definicjami, nie zaś wyrazami „instalacja magazynowania”. Ponadto proponuje się zrezygnować z używania wyrazów: „transport wodoru” na rzecz wyrazów: „ przesyłanie lub dystrybucja wodoru ”.	<brak>	Uwaga częściowo uwzględniona Projektodawca przychylił się do sugestii stosowania <i>instalacji magazynowej wodoru</i> na wzór <i>instalacji magazynowej</i> istniejącej w PE. Niemniej, ze względu na stosowanie w Dyrektywie pakietu gazowo-wodorowego pojęcia <i>transportu wodoru</i> (art. 2 pkt 22 Dyrektywy), zamiar wzorowania się na ustawodawcy unijnym, a także ze względu na potrzebę zachowania prostoty języka, Projektodawca nie przychylił się do propozycji zastąpienia <i>transportu wodoru</i>

					pojęciem <i>przesyłania lub dystrybucji wodoru</i> .
11	GUM	art. 1 projektu zdanie wprowadzające do wyliczenia	W metryce promulgacyjnej zmienianej ustawy należy uwzględnić zmiany tej ustawy ogłoszone w Dzienniku Ustaw z 2024 r. pod poz. 834 i 859.	<brak>	Uwaga uwzględniona
12	URE	Art. 1 pkt 1 lit. a projektu (art. 3 pkt 3 ustawy – Prawo energetyczne)	Z treści projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru (...) wynika, że wódór może być również wykorzystywany w systemach gazowych przy okazji domieszki wodoru i wówczas taki wódór stanowiący domieszkę w systemie gazowym, może być traktowany jak paliwo gazowe. Niemniej jednak, to w wyłącznej gestii Państw Członkowskich będzie leżała decyzja dot. stosowania domieszki wodoru w krajowych systemach gazu ziemnego. W akapicie 74 preambuły projektu ww. rozporządzenia wskazano, iż „Domieszkowanie wodoru w systemie gazu ziemnego należy stosować tylko w ostateczności (...) Należy zachować prawo państw członkowskich do decydowania o tym, czy stosować domieszkowanie wodoru w krajowych systemach gazu ziemnego (...)”. Jak z kolei wskazano w uzasadnieniu do projektu ustawy (str. 6) „Projekt zmiany uPE zakłada dodanie czwartego, odrębnego rodzaju paliw – wodoru. Z uPE nie wynika możliwość uwzględnienia szerokich zastosowań wodoru jako surowca, nośnika oraz magazynu energii. Brzmienie uPE wraz z uzasadnianymi w tym dokumencie zmianami zapewni podstawy konieczne do regulacji prawnej wykorzystania wodoru w Polsce, a także nie będzie stało na przeszkodzie umożliwienia domieszki wodoru do gazu ziemnego i przesyłania go sieciami gazowymi”. W związku z powyższym w projekcie w art. 3 punktowi 3 uPe nadano brzmienie: „paliwa - paliwa stałe, ciekłe i gazowe oraz wódór będące nośnikami energii chemicznej”. Konsekwencją ww. rozwiązania będzie brak podstaw do stosowania przepisów dotyczących paliw gazowych w odniesieniu do wodoru.	<brak>	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca doprecyzuje definicję paliw gazowych, by ta umożliwiała na poziomie ustawowym przesyłanie lub dystrybucję sieciami gazowymi domieszki wodoru, gdyż oprócz możliwości wynikającej z rozporządzenia systemowego gazowego (zob. § 38 ust. 1a tegoż) konieczne jest umożliwienie przesyłania domieszki wodoru sieciami gazowymi na podstawie ustawy. Propozycja zmiany definicji paliw gazowych będzie umożliwiała domieszkę wodoru, procent dopuszczalnej domieszki wodoru zostanie określony w rozporządzeniu systemowym gazowym. Projektodawca również uzupełni uzasadnienie Projektu ustawy, by wyraźnie wskazać, nie pozostawiając ewentualnych wątpliwości, że paliwo gazowe z domieszką wodoru należy traktować

			Powyższa zmiana oraz brak definicji wodoru (por. uwaga pkt 2) powoduje zatem, że wodór nie jest paliwem gazowym nawet gdy „jest dostarczany za pomocą sieci gazowej”, jest bowiem odrębnym paliwem - wodorem. Trudno zatem uznać, że w sytuacji gdy wodór został na potrzeby uPE zdefiniowany jako paliwo, obok paliw gazowych, może on być jednocześnie „paliwem-wodorem” oraz „paliwem – paliwem gazowym”. Oznacza to, że w sytuacji, gdy w sieci dojdzie do zmieszania np. gazu ziemnego (paliwo gazowe) z wodorem (odrębnym paliwem) nastąpi kolizja przepisów regulujących kwestie związane z paliwem gazowym oraz przepisów regulujących kwestie związane z wodorem np. przepisów regulujących kwestie koncesji, operatorstwa czy też kalkulacji taryf. W świetle regulacji zawartych w projekcie nie ma pewności, które przepisy należy stosować do takiej mieszaniny dwóch odrębnych paliw. Podsumowując w sytuacji wskazania wodoru jako odrębnego paliwa (tj. gdy wodór nie jest paliwem gazowym) oraz niezdefiniowania samego wodoru - brak jest regulacji rozstrzygającej, które przepisy należy stosować do mieszaniny odrębnych paliw tj.: (1) paliw gazowych oraz (2) wodoru. W związku z powyższym projekt ustawy wymaga rozstrzygnięcia w tym zakresie oraz zamieszczenia stosownego uzupełnienia. Pozwoli to uniknąć sporów i wątpliwości w tym zakresie: kiedy wodór należy traktować jako odrębne paliwo i stosować do niego dedykowane w uPe przepisy oraz czy w przypadku domieszkania wodoru do paliw gazowych taką mieszaninę należy traktować jako paliwo gazowe.		jako paliwo gazowe, zaś wodór transportowany odrębnie stanowi <i>wodór</i> w rozumieniu znowelizowanego PE. Projektodawca uznał, że ze względu na powszechną znajomość znaczenia pojęcia <i>wodór</i> nie ma potrzeby definiowania tego pojęcia (tak jak na przykład nie jest zdefiniowana <i>energia elektryczna</i> w PE). Przy tym zdaniu Projektodawca pozostaje, gdyż jego zdaniem definiowanie wodoru przyniosłoby więcej szkód wynikających z nadregulacji niż pożytku.
13	IEN-PIB	Uwaga do niezmienianego art. 3 pkt 3a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266; zwanego dalej: PrEnerg.)	Zawarta w art. 3 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne definicja paliw gazowych obejmuje wszystkie rodzaje gazu palnego dostarczane za pomocą sieci gazowej. Intencją projektodawcy jest wyodrębnienie regulacji dot. przesyłania i dystrybucji czystego wodoru, z regulacji dot. przesyłania i dystrybucji paliw gazowych. Zatem definicja paliw gazowych powinna jednoznacznie wykluczać gaz palny, jakim jest czysty wodór.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: 3a) paliwa gazowe – gaz ziemny wysokometanowy lub zaazotowany, w tym skroplony gaz ziemny oraz propan-butan lub inne rodzaje gazu palnego, niezaliczane do wodoru , dostarczane za pomocą sieci	Uwaga nieuwzględniona w świetle uwagi zgłoszonej przez Prezesa URE definicja zostanie doprecyzowana, aby uwzględnić możliwe domieszkanie wodoru do paliwa gazowego w ilości określonej w

			Nie ma również uzasadnienia, aby rygorom ustawy poddawać wszystkie rodzaje gazów palnych przesyłanych gazociągami, szczególnie zawierających niewielkie ilości metanu, jak gazy wielkopieczowe (głównym składnikiem jest azot), koksownicze (głównym składnikiem jest wodór), których transport obecnie podlega regulacji przez Prezesa URE. Zwracamy także uwagę, iż wprowadzenie takiej zmiany będzie oznaczało, że w przepisach PrEnerg. obok „paliw gazowych” należałoby dostosować brzmienie przepisów i wskazywać również wodór, jeżeli danym zakresem miałyby również wodór zostać objęty np. art. 5 ust. 10 pkt 3, art. 5aa czy art. 7 ust. 2 PrEnerg.	gazowej, a także biometan, biogaz i biogaz rolniczy, niezależnie od ich przeznaczenia	rozporządzeniu systemowym gazowym.
14	IEN-PIB	Art. 1 pkt 1 lit. b Projektu w zakresie dodawanych pkt 3c-3e w art. 3 PrEnerg.	W obecnej wersji projektu z dnia 8 maja 2024 r. prawodawca zdecydował się zrezygnować z definicji legalnej wodoru. Jak wskazane zostaje w uzasadnieniu (s. 5 uzasadnienia projektu) zabieg ten ma być podyktowany faktem, iż jest to pojęcie powszechnie znane, zarówno w języku potocznym jak i nauce. Jednak należy podkreślić, iż wodór stanowi zwykle mieszaninę gazów, nawet w przypadku wysokiej czystości mieszanki wodorowej. Parametry jakościowe wodoru mają zostać określone w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy. Pomimo jednak określenia parametrów jakościowych, które ma nastąpić w drodze rozporządzenia nadal pozostaje pewna wątpliwość interpretacyjna jak szeroki jest zakres przedmiotowy ustawy. Włączając do definicji paliw wodór projektodawca wskazał, że paliwem jest wodór będący nośnikiem energii chemicznej. Treść uzasadnienia wyraźnie wskazuje, iż intencją prawodawcy jest objęcie zakresem przedmiotowym regulacji wykorzystania wodoru również na cele nieenergetyczne, np. w przypadku, gdy jest on elementem wkładowym w ramach procesów technologicznych zachodzących w sektorze chemicznym (np. w ramach produkcji amoniaku). Problematyka ta ma istotne znaczenie z punktu widzenia dalszej wykładni przepisów posługujących się	<brak>	Uwaga nieuwzględniona Wprowadzanie definicji wodoru jest niezasadne, gdyż ono jest znane powszechnie. Jednocześnie nie zaproponowano definicji pojęcia „wodór”. Niemniej, definicja wodoru o wysokim stopniu czystości zostanie zawarta w PE.

			pojęciem „wodoru” oraz zakresu obowiązków ustanawianych w ramach Projektu. W prawodawstwie państw członkowskich Unii Europejskiej można znaleźć próby rozstrzygnięcia tego zagadnienia. Przykładowo wprowadzone zostają definicje wodoru, które opierają się o większościowy udział wodoru w danym produkcie np. w prawodawstwie belgijskim (zob. 7° Arrêté royal fixant les modalités d'un deuxième appel à projets visant à promouvoir la recherche, le développement et la démonstration de technologies et d'infrastructures pour la production et l'utilisation d'hydrogène et de dérivés de l'hydrogène). Zbliżonym modelem, również opartym o proporcje, jest model francuski wprowadzający definicję wodoru jako gazu składającego się z cząsteczek diwodoru, powstałych po przeprowadzeniu procesu przemysłowego. Proporcja ta ma zostać ustalona w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw energii (zob. L. 811-1. Code de l'énergie). Także regulacje unijne, m.in. w zakresie funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, rozróżniają wodór pod kątem zawartości wskazując, iż za wodór należy czysty wodór i mieszaniny wodoru i tlenku węgla o zawartości $\geq 60\%$ ułamka molowego całkowitej zawartości wodoru i tlenku węgla. Mieszaniny niespełniające tego kryterium klasyfikowane są jako gaz syntezowy (zob. Guidance Document n°9 on the harmonised free allocation methodology for the EU-ETS post 2020. Sector-specific guidance. Final version issued on 15 February 2019 and updated on 29 July 2019). Brak takiej definicji może rodzić szereg komplikacji (zob. uwagę nr 3).		
15	IEN-PIB	Art. 1 pkt 1 lit. b Projektu w zakresie dodawanego pkt 3c w art. 3 PrEnerg.	Zwracamy uwagę, iż zaproponowany próg emisyjności, zgodnie z przepisami unijnymi, może być wyższy niż 3 t ekwiwalentu dwutlenku węgla na 1 t wodoru. Jak wyraźnie wskazuje art. 2 pkt 11 projektowanej dyrektywy w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazów odnawialnych	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: 3c) wodór niskoemisyjny – wodór pochodzący ze źródeł nieodnawialnych wytworzony	Uwaga uwzględniona Wskazany próg emisyjności wynikał z treści Krajowego Planu Odbudowy. W związku z

		i gazu ziemnego oraz wodoru „wodór niskoemisyjny” oznacza wodór, którego wartość energetyczna pochodzi ze źródeł nieodnawialnych i który spełnia wymóg dotyczący progu redukcji emisji na poziomie 70% w porównaniu z wartością odpowiednika kopalnego odnawialnych paliw pochodzenia niebiologicznego określonego według metodologii oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynikającego ze stosowania odnawialnych paliw pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, przyjętej na podstawie art. 29a ust. 3 dyrektywy (UE) 2018/2001. W obowiązującej dyrektywie (UE) 2018/2011 (tzw. dyrektywa REDII) w art. 25 ust. 2 przyjęto: „2. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynikające ze stosowania odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego ma od dnia 1 stycznia 2021 r. wynosić co najmniej 70%”. Oznacza to, że zgodnie z założeniami dyrektywy REDII stosowane w transporcie odnawialne paliwa ciekłe i gazowe pochodzenia niebiologicznego muszą spełnić począwszy od 2021 roku wymóg redukcji emisji CO₂ w cyklu życia o 70% w odniesieniu do wartości referencyjnej komparatora paliw kopalnianych równego 94 g CO₂/MJ paliwa finalnego. Dla wodoru próg wymaganego ograniczenia emisyjności wyniesie 11,28 kg CO₂/kgH₂*0,3=3,384 tCO₂/tH₂. Zaproponowany przez projektodawcę poziom ograniczenia emisji do 3,0 tCO₂e/tH₂ znajduje się jedynie w opisie działalności, w punkcie 3.10 załącznika I do rozporządzenia delegowanego Komisji Europejskiej 2021/2139 z dnia 4 czerwca 2021 określono techniczne kryteria kwalifikacji dla produkcji wodoru w zakresie istotnego wkładu w łagodzenie zmian klimatu (tzw. Taksonomia): „Działalność ta jest zgodna z wymogiem ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia wynoszącym 73,4% w odniesieniu do wodoru [czego wynikiem są emisje gazów cieplarnianych	w sposób niewyrządzający poważnych szkód dla celów środowiskowych, który spełnia wymóg dotyczący redukcji emisji gazów cieplarnianych do poziomu nie przekraczającego w cyklu życia 3,384 t ekwiwalentu dwutlenku węgla na 1 t wodoru, obliczanego zgodnie z metodykami określonymi dla odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego; na podstawie art. 25 ust. 2, 27 ust. 3, 28 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, Dz. Urz. UE L 311 z 25.09.2020, str. 11, Dz. Urz. UE L 41 z 22.02.2022, str. 37, Dz. Urz. UE L 139 z 18.05.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. L 2413 z 31.10.2023, str. 1).;”	rewizją KPO próg zostanie zmieniony, na zgodny z unijnym pakietem gazowo-wodorowym.
--	--	--	--	--

			w cyklu życia wynoszące 3 t ekwiwalentu dwutlenku węgla/t H₂] i 70% w odniesieniu do syntetycznych paliw wodoropochodnych w porównaniu z odpowiednikiem kopalnym wynoszącym 94 g ekwiwalentu dwutlenku węgla/MJ analogicznie do podejścia określonego w art. 25 ust. 2 dyrektywy i w załączniku V do tej dyrektywy”. Przywołane techniczne kryteria wskazują, że w tym przypadku działalność można zakwalifikować jako spełniającą wymagania w zakresie istotnego wkładu w łagodzenie zmian klimatu przy ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych o 73,4% w przypadku produkcji wodoru i 70% w odniesieniu do syntetycznych paliw wodoropochodnych równocześnie odwołując się do art. 25 ust. 2 dyrektywy 2018/2021 (co przeanalizowano w punkcie 1 niniejszej analizy). Taksonomia to jedynie narzędzie klasyfikacyjne, które pomaga inwestorom i firmom podejmować świadome decyzje inwestycyjne dotyczące działalności gospodarczej przyjaznej dla środowiska, nie nakłada natomiast na przedsiębiorców konkretnych zobowiązań. Na podobnym stanowisku jak uwagodawcy stoi również stowarzyszenie Hydrogen Europe w swojej analizie pt. Summary and implication of the proposed Delegated Act on GHG calculation methodology for RFNBOs and RCFs under the Renewable Energy Directive, z której również wynika, że próg emisyjności dla wodoru stosowanego do produkcji paliw RFNBO wynosi 3,384 tCO₂e/tH₂.		
16	URE	Art. 1 pkt 1 lit. b projektu (art. 3 pkt 3c ustawy – Prawo energetyczne)	W projekcie wartość progu redukcji emisji wodoru niskoemisyjnego określono na poziomie 73,4%, natomiast zgodnie z pakietem gazowo-wodorowym, wodór niskoemisyjny został zdefiniowany, jako wodór którego wartość energetyczna pochodzi ze źródeł nieodnawialnych i który spełnia wymóg dotyczący progu redukcji emisji na poziomie 70% w porównaniu z wartością odpowiednika kopalnego odnawialnych paliw pochodzenia niebiologicznego określonego według metodologii oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynikającego ze stosowania	<brak>	Uwaga uwzględniona Wartość 73,4% wynikała z opisu inwestycji KPO B2.1.1. Inwestycje w technologie wodorowe, wytwarzanie, magazynowanie i transport wodoru. Jako, że projekt ustawy realizuje kamień milowy KPO B17G. Jednak w

			odnawialnych paliw pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, przyjętej na podstawie art. 29a ust. 3 dyrektywy (UE) 2018/2001.		związku z rewizją KPO i wykreśleniem tego wymagania zostanie wskazana wartość wynikająca z pakietu gazowo-wodorowego.
17	URE	Art. 1 pkt 1 lit. b projektu (art. 3 pkt 3d ustawy – Prawo energetyczne) oraz art. 8 pkt 1 lit. c projektu (art. 2 pkt 36a ustawy o odnawialnych źródłach energii)	Projekt w art. 3 pkt 3d uPE definiuje wodór odnawialny. Obecnie obowiązująca definicja ww. nośnika energii OZE zawarta jest w art. 2 pkt 36a ustawy OZE. Należy rozważyć, czy ze względów systemowych ww. definicja nie powinna pozostać w ustawie OZE. Dodatkowo należy wskazać, że definicja wodoru odnawialnego w obecnym stanie prawnym stanowi art., iż „(...) przez wytwarzanie wodoru odnawialnego należy rozumieć również uzyskanie wodoru odnawialnego w procesie elektrolizy”. Z kolei definicja mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii (w brzmieniu ustalonym tą samą nowelą ustawy OZE, którą wprowadzona została omawiana definicja) odwołuje się (art. 2 pkt 19b pkt b ustawy OZE) do łącznej mocy znamionowej czynnej elektrolizera. Projektowana definicja wodoru odnawialnego nie zawiera zapisu dot. ww. sposobu wytwarzania wodoru odnawialnego, pomimo zawarcia poniższego stwierdzenia w uzasadnieniu do projektu: „Na gruncie Strategii Wodorowej UE za wodór odnawialny został uznany wodór wytwarzany w drodze elektrolizy wody, do której została wykorzystana energia elektryczna ze źródeł odnawialnych”.	Proponuje się następujące brzmienie art. 3 pkt 3d uPE: „3d) wodór odnawialny – wodór odnawialny w rozumieniu art. 2 pkt 36a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. ...);” oraz wykreślenie projektowanego art. 8 pkt 1 lit. c.	Uwaga nieuwzględniona Po pierwsze, należy wskazać, że względy systemowe są głównym powodem przeniesienia definicji wodoru odnawialnego do PE jako głównego i podstawowego aktu prawnego regulującego zagadnienia energetyczne. Po drugie, już wiele definicji o kluczowym znaczeniu dla energetyki posiada wyłączenie odwołanie w UOZE do definicji z PE – zob. definicje m.in. ciepła, sieci czy nawet wysokosprawnej kogeneracji. Po trzecie, doprecyzowanie, że przez wytwarzanie wodoru odnawialnego należy rozumieć również uzyskanie wodoru odnawialnego w procesie elektrolizy, Projektodawca uznaje za superfluum ustawowe,

					gdyż wytwarzanie wodoru odnawialnego obejmuje ze swojej natury jego najbardziej rozpowszechnioną metodę, tj. elektrolizę, więc nie ma potrzeby doprecyzowania w postaci zacytowanej w poprzednim zdaniu. Ponadto takie doprecyzowanie mogłoby sugerować jakoby elektroliza była poboczną metodą wytwarzania wodoru odnawialnego, co jest nieprawdą. Zdaniem projektodawcy nieodwołanie się wprost do elektrolizy nie będzie miało negatywnego wpływu na interpretację art. 2 pkt 19b pkt b UOZE.
18	IEN-PIB	Art. 1 pkt 1 lit. b Projektu w zakresie dodawanego pkt 3e w art. 3 PrEnerg.	W zakresie definicji legalnej wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego (NBO) proponujemy dokonanie trzech zmian: Dla zapewnienia spójności nomenklatury z dyrektywą REDII uzasadnione wydaje się wskazanie definicji, że wodór NBO wytwarzany jest ze źródeł odnawialnych innych niż biomasa. Usunięcie odniesienia do sektora transportowego przy opisie metodyk warunkujących uznanie wodoru za wodór odnawialnych pochodzenia niebiologicznego, ze względu na fakt, iż w zmienionej REDII to odniesienie zostało również usunięte. Doprecyzowanie w zakresie metodyk warunkujących uznanie wodoru za wodór odnawialny pochodzenie niebiologicznego również stosowania metodyki określonej w art. 29a ust. 1 REDII.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: 3e) wodór odnawialny pochodzenia niebiologicznego – wodór pochodzący z odnawialnych źródeł energii innych niż biomasa, wyprodukowany zgodnie z metodykami określonymi dla odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego na podstawie art. 25 ust. 2, 27 ust. 3, 28 ust. 5, 29a ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania	Uwaga uwzględniona

			Dodatkowo zwracamy uwagę, iż REDII w ramach art. 30 ust. 1 określa również obowiązki certyfikacji RFNBO.	stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82, Dz. Urz. UE L 311 z 25.09.2020, str. 11, Dz. Urz. UE L 41 z 22.02.2022, str. 37, Dz. Urz. UE L 139 z 18.05.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. L 2413 z 31.10.2023, str. 1);	
19	NCBJ	<proponowany art. 3 pkt 3f PE>	W propozycji ustawy zdefiniowano 3 źródła pochodzenia wodoru: • odnawialny - elektroliza przy użyciu "zielonej energii"; • odnawialny pochodzenia niebiologicznego – wódór pochodzący z odnawialnych źródeł energii, wyprodukowany zgodnie z metodykami określonymi dla odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych cokolwiek by to nie znaczyło, a tak naprawdę chodzi o reforming parowy bio-metanu; • wódór niskoemisyjny – wódór, pochodzący ze źródeł nieodnawialnych, wytworzony w sposób niewyrządzający poważnych szkód dla celów środowiskowych, który spełnia wymóg dotyczący progu redukcji emisji na poziomie 73,4% w porównaniu z wartością odpowiednika kopalnego	Dopisanie jako punktu czwartego: wódór bezemisyjny uzyskany w oparciu o elektrownie jądrowe i podłączone do nich elektrolizery, oraz w przyszłości w oparciu o pozyskiwanie ciepła z reaktorów wysokotemperaturowych, które umożliwia zastosowanie procesu pirolizy w produkcji wodoru z wody.	Uwaga nieuwzględniona Wódór wytwarzany w oparciu o elektrownie jądrowe stanowi wódór niskoemisyjny, więc Projektodawca nie dostrzega potrzeby rozszerzenia rodzajów wodoru wskazanych w art. 3 PE o kolejny rodzaj wytwarzany z jednego nieodnawialnego (choć w praktyce bezemisyjnego) źródła energii, ponadto dodanie rodzaju wodoru postulowanego przez NCBJ byłoby niezgodne z nowym pakietem gazowo-wodorowym, gdzie nie ma wyodrębnionej kategorii wodoru wytwarzanego w oparciu o elektrownie jądrowe. Niemniej, w przypadku ewentualnej zmiany postanowień pakietu gazowo-wodorowego Projektodawca rozważy włączenie do PE wodoru wytwarzanego w oparciu o elektrownie jądrowe.

20	IEN-PIB	Art. 1 pkt 1 lit. c Projektu w zakresie zmienianego pkt 6a w art. 3 PrEnerg.	Zaproponowana zmiana ma stanowić wyłączenie spod zakresu definicji legalnej „sprzedaż[y]” tankowania pojazdów wodorem na stacjach wodoru. Nie może być również wątpliwości, że sprzedaż wodoru, będącego nośnikiem energii, wykorzystywanego do celów energetycznych jest objęta zakresem przedmiotowej definicji, gdyż mieści się w zakresie pojęcia „paliw”. Jednakże takie wątpliwości w obrocie prawnym mogą się już pojawić w przypadku prowadzenia działalności sprzedaży wodoru jako surowca do procesów technologicznych a zatem w swym przeznaczeniu niestanowiącego nośnika energii chemicznej. Jak wskazuje doświadczenie wynikające z stosowania przepisów akcyzowych (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 17 maja 2017 r., sygn. akt I SA/Sz 262/17, LEX nr 3353001) kwestia rozróżnienia przeznaczenia danego towaru może mieć istotny wpływ na wykładnię przepisów.	<brak>	Projektodawca przyjął uwagę do wiadomości. Projektodawca pozostaje otwarty na propozycje zmian dotyczące wyłączenia spod definicji „sprzedaży” lub zapewnienia zachowania w ramach niej wodoru jako surowca do procesów technologicznych. Należy dodać także, że nie podano propozycji zmian.
21	URE	Art. 1 pkt 1 lit. e projektu (art. 3 pkt 8 ustawy – Prawo energetyczne)	Należy zmienić łącznik „i” na „lub”.	„8) zaopatrzenie w ciepło, energię elektryczną, paliwa gazowe, wodór – procesy związane z dostarczaniem ciepła, energii elektrycznej, paliw gazowych lub wodoru do odbiorców”.	Uwaga uwzględniona
22	NCBJ	<Art. 3. Pkt. 11k) PE>	W Ustawie Prawo Energetyczne w Art. 3. Pkt. 11k) proponujemy uwzględnić podmioty przyłączone do sieci 110 kV	Art. 3. Pkt. 11k) usługi elastyczności – usługi świadczone na rzecz operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przez agregatora lub przez użytkowników systemu będących odbiorcami aktywnymi, wytwórcami, posiadaczami magazynów energii elektrycznej, których sieci, instalacje lub urządzenia są przyłączone do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, w celu zapewnienia bezpieczeństwa i	Uwaga nieuwzględniona Uwaga poza zakresem projektu UD36.

				zwiększenia efektywności rozwoju systemu dystrybucyjnego, w tym zarządzania ograniczeniami sieciowymi w sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, z wyłączeniem koordynowanej sieci 110 kV;”,	
23	GUM	art. 1 pkt 1 lit. i projektu - art. 3 pkt 28 ustawy – Prawo energetyczne	Z konstrukcji przepisu nie wynika, magazynowania jakiej formy/nośnika energii dotyczy termin „system magazynowania”. „System magazynowania” nie jest zdefiniowany w słowniku pojęć do ustawy, z czego wynika fakt, że może być rozumiany jako system magazynowania energii w każdej formie. W takiej sytuacji nie jest zrozumiałe wyodrębnienie systemu magazynowania wodoru.	<brak>	Wyjaśnienie Projektodawca przyjmuje uwagę ze zrozumieniem, że literalna interpretacja pojęcia <i>systemu magazynowania</i> nie pozwala stwierdzić jakiej formy lub nośnika energii dotyczy ten termin. Jednakże z wykładni systemowej pojęć ze <i>słowniczka</i> z art. 3 PE wynika interpretacja, że <i>system magazynowania</i> (bezpřzymiotnikowy) dotyczy wyłącznie paliw gazowych z art. 3 pkt 3a PE. Po pierwsze, instalacja magazynowa (bezpřzymiotnikowa), jak wynika z pkt 10a oznacza <i>instalację używaną do magazynowania paliw gazowych</i>. Nie ma podanych w tej definicji innych niż paliwa gazowe nośników energii.

					Po drugie, Instalacja magazynowa jak wynika z pkt 23 stanowi część systemu gazowego razem z sieciami gazowymi lub instalacjami skroplonego gazu ziemnego, dzięki zastosowaniu spójnika albo, który rozdziela system gazowy od elektroenergetycznego. Ponadto, jak wynika z pkt 26, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem paliw gazowych to operator systemu magazynowania (bezpřzymiotnikowy). Z powyższych trzech argumentów wynika, że doprecyzowanie w treści projektu ustawy jest niepotrzebne, ale Projektodawca, rozumiejąc wątpliwości, uzupełni Uzasadnienie, by usunąć te wątpliwości.
24	URE	Art. 1 pkt 1 lit. i projektu (art. 3 pkt 28 ustawy – Prawo energetyczne)	W związku z projektowanymi definicjami odrębnych pojęć „operator systemu połączonego gazowo-wodorowego” i „operator systemu połączonego wodorowego” (art. 1 pkt 1 lit. j projektu) zbędna (i wprowadzające zamieszanie pojęciowe) jest zmiana pojęcia „operator systemu połączonego”.	Proponuje się zrezygnować z tej regulacji.	Uwaga uwzględniona częściowo Zmiana sformułowania definicji <i>operatora systemu połączonego</i> w art. 3 pkt 28 PE ma na celu włączenie operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego do niej, by móc zastosować przepisy dot. operatora

					systemu połączonego do operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego i zmniejszyć możliwie ingerencję projektu UD36 w systematykę PE, ale Projektodawca ją poprawi. Projektodawca dokonał także wskutek Uwag szeregu zmian związanych z definicją operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego i rozważy całkowite usunięcie tego pojęcia i powiązanych z nim jednostek redakcyjnych.
25	IEN-PIB	Uwaga do niezmiennego art. 3 pkt 29a PrEnerg.	Proponujemy rozważenie zmiany dotychczasowego brzmienia definicji paliw gazowych (art. 3 pkt 3a) i dodanie pojęcia sprzedawcy rezerwowego paliw gazowych w aspekcie art. 3 pkt 29a ustawy PrEnerg. W przypadku zaistnienia przesłanek rozpoczęcia sprzedaży rezerwowej, OSD może zawrzeć w imieniu odbiorcy końcowego umowę sprzedaży rezerwowej z wybranym przez tego odbiorcę sprzedawcą gazu. OSD jest zobowiązany do poinformowania odbiorcy końcowego o zawarciu takiej umowy zgodnie z art. 5aa ust. 8 ustawy Prawo energetyczne tj. 5 dni od daty jej zawarcia. Podobne podejście powinno być stosowane w zakresie sprzedaży rezerwowej wodoru.	<brak>	Uwaga nieuwzględniona Na obecnym etapie rozwoju gospodarki wodorowej Projektodawca nie widzi potrzeby tworzenia legislacji dotyczącej zagadnienia sprzedaży rezerwowej.
26	GUM	art. 1 pkt 1 lit. m projektu - art. 3 pkt 59a ustawy – Prawo energetyczne	<1>Można mieć wątpliwości, czy przepis w projektowanym brzmieniu obejmuje produkcję wodoru w systemie nieprzyłączonym do sieci elektroenergetycznej. <2>Uwzględniając brzmienie analogicznego przepisu obecnie obowiązującej ustawy, wyrazy „przechowanie	<brak>	Wyjaśnienie <ze względu na wielowątkowość uwagi wydzielono punkty z wątkami z uwagi>

			tej energii” można zrozumieć jako przechowanie energii już po przetworzeniu jej na inną postać, natomiast w tym projekcie można zrozumieć to sformułowanie jako przechowanie energii elektrycznej przed jej przetworzeniem na inną postać.		<1> Projektodawca przyjął uwagę do wiadomości. Zarazem prosi GUM o uzasadnienie dla jego wątpliwości co do zakresu przedmiotowego art. 3 pkt 59a. <2> Wyjaśnienie W kontekście drugiej uwagi zarówno według pierwotnego brzmienia definicji <i>magazynowania energii</i> jak i obecnej można je rozumieć także jako przechowanie energii elektrycznej przed jej przetworzeniem na inną postać. Projektodawca dopracuje definicję art. 3 pkt 59a w zakresie rozumienia przechowania (tej) energii.
27	IEN-PIB	Art. 1 pkt 1 lit. m Projektu w zakresie zmienianego pkt 59a w art. 3 PrEnerg.	Projektowany przepis art. 3 pkt 59a ustawy – Prawo energetyczne zmienia definicję legalną terminu „magazynowanie energii”. W celu ułatwienia wykładni definicji można rozpisać metody magazynowania energii zawarte w wymieniony przepisie wskazując, że przez magazynowanie energii należy rozumieć: magazynowanie energii elektrycznej (czyli przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, przechowanie tej energii, a następnie ponowne jej przetworzenie na energię elektryczną) lub przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: 59a) magazynowanie energii: magazynowanie energii elektrycznej (czyli przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, przechowanie tej energii, a następnie ponowne jej przetworzenie na energię elektryczną) lub przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub	Uwaga uwzględniona Definicja zostanie doprecyzowania

			współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci wodoru, lub magazynowanie energii z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej, przechowanie tej energii, - a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii. W ramach Projektu zmieniana jest część zawarta w pkt 2 oraz dodawany jest nowy zakres wyróżniony powyżej jako punkt 3. Natomiast pkt 2 może nastroić problem interpretacyjny w zakresie jego wykładni po wprowadzonych zmianach. Zwracamy się z prośbą o weryfikację prawidłowości poniższej wykładni: Pkt 2 w kontekście gospodarki wodorowej opisuje sytuację, w której funkcjonuje istniejąca instalacja produkująca wodór zasilana energią elektryczną z sieci albo źródło wytwórcze energii elektrycznej jest także przyłączone do sieci, natomiast ma możliwość bezpośredniego zasilania instalacji produkującej wodór stanowiący „inną postać energii” w myśl przepisu. Aby takie działanie magazynowanie mogło zostać uznane za magazynowanie energii wodoru będący „inną postacią energii” musi zostać wykorzystany w postaci „innego nośnika energii”. Zatem magazynowaniem energii będzie sytuacja, gdy wodór jako nośnik energii chemicznej (postać energii) zostanie wykorzystany w postaci innego nośnika energii (np. energii elektrycznej czy ciepła).	wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączonej do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, w tym do postaci wodoru, lub magazynowanie energii z systemu nieprzyłączonego do sieci elektroenergetycznej, przechowanie tej energii, - a następnie wykorzystanie jej w postaci innego nośnika energii. Dodatkowo zwracamy się z prośbą o weryfikację wykładni przepisu oraz ewentualne doprecyzowania w redakcji przepisu, w sytuacji gdyby wykładnia ta nie była zgodną z intencją projektodawców.	
28	URE	Art. 1 pkt 1 lit. m projektu (art. 3 pkt 59a ustawy – Prawo energetyczne)	Zmiana definicji magazynowania energii powoduje, iż jej pierwsza część, dotycząca jednostki przyłączonej do sieci i z nią współpracującej została pozbawiona elementu „a następnie wykorzystania jej w postaci innego nośnika energii”.	Proponuje się przeredagowanie definicji.	Uwaga uwzględniona Projektodawca doprecyzuje z uwzględnieniem niniejszej uwagi, a także pozostałych uwag projektowaną definicję magazynowania energii
29	IEN-PIB	Art. 1 pkt 1 lit. n Projektu w zakresie dodawanych pkt 77 i 78 w art. 3 PrEnerg.	Dodawane nowe pkt 77 i 78 w art. 3 PrEnerg. zawierają definicje sieci przesyłowej wodorowej i sieci dystrybucyjnej wodorowej.	Postulujemy następujące zmiany w Projekcie: Ujednolicenie przepisów dotyczących infrastruktury	Uwaga częściowo uwzględniona

		Obie definicje w znacznej mierze bazują na definicjach zawartych we wniosku dotyczącym dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazów odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru (wersja przekształcona) (COM(2021)0803 – C9-0468/2021 – 2021/0425(COD)). Jednak obie definicje nie zawierają dwóch istotnych elementów obecnych w przytoczonej projektowanej dyrektywie: odniesienia do stopnia czystości wodoru transportowanego sieciami oraz wskazania wpływu podłączenia do sieci terminali wodorowych na rodzaj sieci. Dodatkowo (3) obie definicje odnoszą się do pojęcia „sieci wodorowej”, która jednak na gruncie Projektu nie została zdefiniowana. W zakresie ad. 1. przytaczany projekt dyrektywy wskazuje się, że dla klasyfikacji przesyłu / dystrybucji wodoru wymagane jest, aby sieci transportowały wodór o wysokim stopniu czystości. Natomiast zaproponowane definicje legalne nie zawierają odniesienia do stopnia czystości. Należy wskazać na niekonsekwencje projektodawców w tym zakresie, bowiem definicja „systemu wodrowego” i „instalacji magazynowej wodoru” zawiera odniesienie do czystości. Z punktu widzenia spójności przepisów wydaje się zatem, że albo wszystkie definicje z poziomu dyrektywy odnoszące się do czystości wodoru implementowane do krajowego porządku powinny zawierać takie odniesienie albo nie powinna żadna z nich zawierać tego odniesienia i przesunięcie wymogów odnośnie poziomu czystości powinno wynikać z wydanych aktów wykonawczych do ustawy. W zakresie ad. 2. Projekt nie zawiera definicji „sieci wodorowej”, z którego to pojęcia korzystają omawiane definicje legalne. Projekt dyrektywy definiuje „sieć wodorową” jako sieć rurociągów lądowych i morskich, wykorzystywanych do transportu wodoru o wysokim stopniu czystości w celu jego dostarczenia do odbiorców,	wodorowej w kontekście odniesień do „czystości wodoru” poprzez konsekwentne zastosowanie odniesienia w innych definicjach posiadających ten element zgodnie z projektem dyrektywy albo konsekwentne usunięcie pojęcia czystości wodoru i pozostawienie tej kwestii do rozstrzygnięcia przez rozporządzenia wykonawcze do PrEnerg. Uzupełnienie Projektu o definicję legalną sieci wodorowej.	Kwestia czystości wodoru zostanie doprecyzowana. Jednak zdaniem projektodawcy nie ma potrzeby dodawania definicji sieci wodorowej, gdyż w systematyce Prawa energetycznego funkcjonuje pojęcie „sieci”.
--	--	--	--	--

			z wyłączeniem dostaw. Brak ten jest szczególnie widoczny biorąc pod uwagę dalsze definicje legalne „sieci wodorowej ograniczonej geograficznie” czy „systemu wodorowego” (pkt 80), który również posługuje się pojęciem sieci wodorowej. Brak dodefiniowania sieci może sugerować, że pojęcie sieci wodorowej może być rozumianej szerzej niż jako tylko sieci rurociągowie. Istnieje bowiem wątpliwość na ilem można skorzystać z definicji „sieci” zawartych w art. 3 pkt 11 PrEnerg. z powodu: (1) zakresu definicji paliw w odniesieniu do wodoru (zob. uwagi nr 1) oraz stworzenia pełnej, osobnej siatki pojęciowej w miejsce integracji wodoru do obecnie istniejących definicji legalnych.		
30	URE	Art. 1 pkt 1 lit. n projektu (art. 3 pkt 77 i 78 ustawy – Prawo energetyczne)	Definicje sieci przesyłowej wodorowej i sieci dystrybucyjnej wodorowej są nieostre (określenia „która w szczególności”, „służy głównie”) i zawierają wiele elementów wspólnych, co powoduje, że rozróżnienie obu sieci będzie budziło wątpliwości. Jedynym rozróżnieniem obu rodzajów sieci jest okoliczność bezpośredniego połączenia z instalacją magazynową wodoru. Zatem, jeżeli sieć dystrybucyjna wodorowa zostanie przyłączona do magazynu – stanie się siecią przesyłową wodorową (?). W przedmiotowych definicjach brak jest odniesienia do ciśnienia rurociągów, o czym mowa w projektowanej definicji przesyłania wodoru.	Proponuje się przeredagowanie definicji.	Uwaga uwzględniona częściowo (akapit 1) Definicje z art. 3 pkt 77 i 78 wynikają z brzmienia definicji pakietu gazowo-wodorowego (art. 2 pkt 23 i 24 odpowiednio Dyrektywy). Niemniej, Projektodawca uważa również, że definicje Dyrektywy są zbyt nieprecyzyjne biorąc pod uwagę systematykę PE. Projektodawca doda właściwe cechy szczególne z dyrektywy pozwalające rozróżniać sieci przesyłowe wodorowe od sieci dystrybucyjnych wodorowych – takie jak: 1. możliwość podłączenia małych instalacji magazynowania wodoru do sieci

					dystrybucyjnych wodorowych, 2. możliwość przyłączenia (zwykłych) instalacji magazynowania wodoru do sieci przesyłowej wodorowej, 3. Sieć dystrybucyjna wodorowa będzie dookreślona jako wyłącznie odbierająca od sieci przesyłowej, a sieć przesyłowa wodorowa jako dostarczająca wodór do sieci dystrybucyjnej wodorowej lub odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci przesyłowych wodorowych. Zostaną również dodani operatorzy zajmujący się właściwymi sieciami odpowiednio. W związku z powyższym Projektodawca zmieni definicje uznając za cechę rozróżniającą odpowiedzialnego operatora, tj. operatora sieci przesyłowej
--	--	--	--	--	--

					wodorowej i operatora sieci dystrybucyjnej wodorowej odpowiednio. Niemniej, w związku z potrzebą implementacji Dyrektywy pozostaną konieczne jej założenia dla definicji sieci przesyłowej wodorowej i sieci dystrybucyjnej wodorowej wynikające z Dyrektywy, które są implementowane w obecnym projekcie. To oznacza, że instalacja magazynowa wodoru nie będzie mogła być bezpośrednio przyłączona do sieci dystrybucyjnej wodorowej. Choć Projektodawca wyjaśnia, że to nie oznacza bezpośrednio, że przy przyłączeniu instalacji magazynowej wodoru dana sieć dystrybucyjna wodorowa staje się siecią przesyłową wodorową. Należy dodać, że zarówno siecią przesyłową wodorową jak i siecią dystrybucyjną wodorową może być transportowany wyłącznie wodór o wysokim stopniu czystości, co wynika z definicji systemu wodorowego z pkt 80.
--	--	--	--	--	--

					W odniesieniu do akapitu 2 - Projektodawca nie uważa za merytorycznie prawidłowe odniesienie się do różnic ciśnienia rurociągów jako cechy różnicującej sieci wodorowe na przesyłowe i dystrybucyjne ze względu na inne właściwości fizyczno-chemiczne wodoru niż gaz ziemny. Niemniej, Projektodawca pozostaje otwarty na propozycje zmian definicji pkt 77 i 78, które pozwolą dokładniej rozróżniać sieć przesyłową wodorową od sieci dystrybucyjnej wodorowej.
31	GUM	art. 1 pkt 1 lit. n projektu - art. 3 pkt 78 ustawy – Prawo energetyczne	W dodawanym pkt 78 należy po wyrazach „sieć wodorową przeznaczoną” dodać wyraz „do”.	<brak>	Uwaga uwzględniona
32	IEN-PIB	Art. 1 pkt 1 lit. n Projektu w zakresie dodawanego pkt 79 w art. 3 PrEnerg.	Zaproponowana definicja sieci wodorowej ograniczonej geograficznie ma – zgodnie z intencją projektodawców wyrażoną w uzasadnieniu (s. 7) – ma zastąpić definicję rurociągu bezpośredniego, który nie został przewidziany w obecnej wersji Projektu. Należy wyraźnie podkreślić, iż takie rozwiązanie stworzy szereg problemów ze względu na odmienny zakres i ratio legis instrumentu prawnego „sieci wodorowych ograniczonych geograficznie” oraz „rurociągu bezpośredniego”. Sieć wodorowe ograniczone geograficznie, jak sama nazwa wskazuje, ma charakter rozbudowanej	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: 79) sieć wodorowa ograniczona geograficznie – sieć wodorową przeznaczoną do transportu przesyłu lub dystrybucji wodoru odnawialnego – pochodzenia niebiologicznego; niskoemisyjnego – lub odnawialnego obejmującą swoim zasięgiem ograniczony geograficznie obszar przesyłowy lub handlowy;	Uwaga nieuwzględniona Przepisy regulujące funkcjonowanie rynku wodoru w UE pozwalają tworzyć sieci ograniczone geograficznie. Jednak projektodawca doprecyzuje definicję tak aby w zgodzie z przepisami pakietu gazowo-wodorowego pozwolić na tworzenie

			infrastruktury rurociągowej, której głównym celem jest transport wodoru do więcej niż jednego odbiorcy. Jest ona również dedykowana wyłącznie transportowi kwalifikowanym formom wodoru, czyli wodorowi odnawialnemu pochodzenia niebiologicznego, niskoemisyjnemu i odnawialnemu. Natomiast celem rurociągu bezpośredniego jest połączenie instalacji wytwórczej wodoru do odbiorcy, z pominięciem sieci wodorowej. W przypadku budowy rurociągu, który z instalacji wytwarzającej wodór transportuje go bezpośrednio do zakładu wykorzystującego wodór, można mieć wątpliwości czy sytuacja ta spełnia definicję sieci wodorowej ograniczonej geograficznie. Dodatkowo należy podkreślić oderwanie treści projektowej definicji legalnej od rzeczywistości techniczno-gospodarczej. W sieci wodorowej ograniczonej geograficznie może być transportowany wyłącznie kwalifikowana forma wodoru, czego zagwarantowanie może być niemożliwe do spełnienia. Obrazując na przykładzie – wodorem odnawialnym pochodzenia niebiologicznego (wodór RFNBO) jest wodór spełniających rygorystyczne kryteria ustanowione w ramach aktów delegowanych do REDII/III. Dana sieć wodorowa ograniczona geograficznie może taki wodór RFNBO rozprawadzać do odbiorców. Jednak te same elektrolizery z miesiąca na miesiąc a od 2030 r. z godziny na godzinę, ze względu na kryterium korelacji czasowej, mogą zmienić status kwalifikację produkowanego wodoru. Tym samym w ciągu jednego roku ta sama sieć mogłaby zyskiwać i tracić status sieci wodorowej ograniczonej geograficznie. Jest to rozwiązanie niedopuszczalne z punktu widzenia zasady zapewniania pewności prawa. Proponujemy także pod rozwagę zastąpienie odniesienia do „transportu” wodoru pojęciem „przesyłu lub dystrybucji wodoru”. Biorąc pod uwagę proponowane zmiany w rozdziale 2 PrEnerg. i wykorzystane sformułowania można domniemywać, że intencją projektodawców było rozróżnienie pomiędzy przesyłem lub dystrybucją wodoru w ramach	Dodatkowo postulujemy przywrócenie definicji bezpośredniego gazociągu dedykowanego dla wodoru (tzw. bezpośredni rurociąg wodorowy): x) bezpośredni rurociąg wodorowy – rurociąg, który został zbudowany w celu bezpośredniego dostarczania	rurociągów bezpośrednich wodorowych.
--	--	--	---	---	---

			sieci wodorowych a sieciami wodorowymi ograniczonymi geograficznie nie z punktu widzenia różnicy w infrastrukturze (rurociągi przesyłowe lub dystrybucyjne versus inny zakres infrastruktury transportowej), lecz z punktu widzenia zakresu obowiązków. W przypadku potwierdzenia takiej intencji wydaje się właściwszym zastosowanie sformułowań zaproponowanych w kolumnie „propozycja brzmienia przepisu”.		
33	URE	Art. 1 pkt 1 lit. n projektu (art. 3 pkt 80 ustawy – Prawo energetyczne)	<1> Definicja zawiera określenie nieostre – „wodór o wysokim stopniu czystości”. Niezbędne jest precyzyjne określenie, jaki wodór uznawany jest za wodór o wysokim stopniu czystości, w przeciwnym razie definicja będzie bezużyteczna. <2> Dodatkowo projektowana definicja posługuje się nieznanym pojęciem „system infrastruktury”.	Proponuje się przeredagowanie definicji.	Uwag uwzględniona
34	URE	Art. 1 pkt 1 lit. n projektu (art. 3 pkt 82 i 83 ustawy – Prawo energetyczne)	Definicje przesyłania wodoru i dystrybucji wodoru są nieostre (określenie „używanych głównie”) i zawierają elementy wspólne, co powoduje, że rozróżnienie obu pojęć będzie budziło wątpliwości (w definicji przesyłania: „transport wodoru sieciami przesyłowymi wodorowymi, innymi niż część wysokociśnieniowych rurociągów używanych głównie w ramach dystrybucji wodoru (...) ”.	Proponuje się przeredagowanie definicji.	Uwaga uwzględniona Definicja <i>przesyłania wodoru</i> ulegnie gruntownym zmianom na podstawie uwagi z Konsultacji Publicznych oraz definicji przesyłania z art. 3 pkt 4 lit. a PE. Przed wszystkim poprzez przesyłanie wodór będzie dostarczany do sieci dystrybucyjnych wodorowych lub odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci przesyłowych wodorowych jak w art. 4 pkt 4 lit. a PE. Odniesienie do celu <i>dostarczania (wodoru) do odbiorców w ramach definicji przesyłania</i>

					wodoru zostanie usunięte, by wyraźniej rozdzielić sferę przesyłania wodoru od dystrybucji wodoru.
35	IEN-PIB	Art. 1 pkt 1 lit. n Projektu w zakresie dodawanego pkt 85 w art. 3 PrEnerg.	Pojęcie „lokalne magazynowanie wodoru” wymaga doprecyzowania co należy rozumieć przez wrażenie „cele transportowe”. W obecnym brzmieniu projektu ustawy przepis ten wzbudza rozbieżności interpretacyjne. Nie jest jednoznacznym czy „cele transportowe”, w odniesieniu do magazynowania wodoru w miejscu przeznaczonym do sprzedaży, dotyczą branży transportowej (automotive) do transportu wodoru oraz jego komercyjnego wykorzystania (głównie jako paliwa do napędzania pojazdów kołowych) poza sieciami gazowymi i sieciami wodorowymi, czy też przez „cele transportowe” związane są z celami na potrzeby realizacji „transportu wodoru” (przesyłanie lub dystrybucja wodoru siecią) w rozumieniu proponowanego brzmienia art. 4 ust. 1 PrEnerg.	<brak>	Uwaga uwzględniona
36	URE	Art. 1 pkt 1 lit. n projektu (art. 3 pkt 86 ustawy – Prawo energetyczne)	<1> Definicja zawiera określenie nieostre – „wodór o wysokim stopniu czystości”. Niezbędne jest precyzyjne określenie, jaki wodór uznawany jest za wodór o wysokim stopniu czystości, w przeciwnym razie definicja będzie bezużyteczna. <2> Nie są również znane kryteria, według których instalacje magazynowania wodoru, w szczególności podziemne, należy uznać za duże. Należy wprowadzić ostre kryteria kwalifikujące daną instalację magazynową wodoru jako dużą, np. pojemność > 55 000 Nm³.	Proponuje się przeredagowanie definicji.	Uwaga uwzględniona
37	GUM	art. 1 pkt 1 lit. n projektu - art. 3 pkt 87 ustawy – Prawo energetyczne, art. 1 pkt 29 projektu - art 43h ust. 5 pkt 2 lit. b ustawy – Prawo energetyczne	W obydwu przepisach została użyta jednostka miary Nm³ - normalny metr sześcienny. Jest to jednostka, która nie jest ujęta w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 2020 r. w sprawie legalnych jednostek miar (Dz. U. poz. 1024 i 1224). W uzasadnieniu projektu ustawy umieszczono zdanie wyjaśniające, co to jest za jednostka, niemniej jednak wydaje się zasadnym uzupełnienie uzasadnienia o	<brak>	Uwaga uwzględniona Projektodawca przedstawi szerokie uzasadnienie z informacjami wyjaśniającymi konieczność użycia w projekcie ustawy jednostki miary, która nie

			informacje wyjaśniające konieczność użycia w projekcie ustawy jednostki miary, która nie jest legalną jednostką miary w rozumieniu ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2022 r. poz. 2063).		jest legalną jednostką miary w rozumieniu ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2022 r. poz. 2063).
38	URE	Art. 1 pkt 2 lit. a projektu (art. 4 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne)	W związku z brakiem definicji wodoru i ujęcia go jako paliwo, zbędne jest wyszczególnienie „przesyłania lub dystrybucji wodoru” dla objęcia wodoru regulacją zawartą w art. 4 ust. 1 uPE; wystarczy obowiązująca obecnie treść tego przepisu („przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw (...)). Niepoprawne jest również wtrącenie „zwanych dalej transportem wodoru” (obejmuje bowiem nie tylko przesyłanie i dystrybucję wodoru lecz także wcześniej wymienione w tym przepisie działalności, jak przesyłanie lub dystrybucję energii). Ponadto, w zakresie przesyłania i dystrybucji paliw i energii ustawodawca w treści ustawy (poza definicjami) nie używa określenia „transport” paliw i energii. Proponuje się zatem analogiczne używanie w stosunku do wodoru wyrazów „przesyłanie lub dystrybucja wodoru”.	Proponuje się zrezygnować ze zmiany tego przepisu.	Uwaga uwzględniona Projektodawca wycofuje się ze zmiany. Niemniej Projektodawca wyjaśnia, że transport wodoru otrzyma definicję w tzw. słowniczku PE, tj. art. 3. ze względu na brzmienie Dyrektywy tzw. pakietu gazowo-wodorowego. Wyszczególnienie transportu wodoru jest konieczne ze względu na siatkę pojęć wodorowych (poszczególne operatorzy, systemy etc.)
39	URE	Art. 1 pkt 2 lit. b projektu (art. 4 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne)	W związku z brakiem wyjaśnienia projektowanej regulacji w uzasadnieniu do projektu, nie jest jasne, czy celowo projektodawca zrezygnował z wskazania, iż świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji wodoru powinno odbywać się z uwzględnieniem zasady równoprawnego traktowania oraz na zasadach i w zakresie wskazanym w ustawie.	Proponuje się ująć przesyłanie lub dystrybucję wodoru w treści obowiązującego art. 4 ust. 2.	Uwaga uwzględniona
40	IEN-PIB	Art. 1 pkt 4 Projektu w zakresie dodawanego art. 4e ³ PrEnerg.	Ze względu na nieprecyzyjne określenie co oznacza operator systemu połączonego w zakresie paliw gazowych lub wodoru, rekomendowane jest odwołanie się do zdefiniowanych pojęć operatora systemu połączonego wodorowego oraz operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego. Obecne brzmienie projektu art. 4e ³ może dopuszczać świadczenie usług transportu wodoru przez operatora systemu połączonego gazowego, który nie został wyznaczony na operatora w zakresie transportu wodoru.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: Art. 4e ³ Usługi przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru lub magazynowania wodoru, mogą być świadczone wyłącznie odpowiednio przez operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego,	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca poprawi art. 4e3 zgodnie z intencją IEN-PIB, ale z drobnymi poprawkami niemerytorycznymi wynikającymi z systematyki noweli – przede wszystkim przez

				operatora systemu magazynowania wodoru, operatora systemu połączonego wodorowego lub operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego .	wymianę kolejności wymienienia operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego oraz operatora systemu połączonego wodorowego.
41	URE	Art. 1 pkt 6 lit. b projektu (art. 5 ust. 2 pkt 5 ustawy – Prawo energetyczne)	Brak w postanowieniach koniecznych umowy sprzedaży wodoru bonifikat za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców.	<brak>	Wyjaśnienie Projekt rozporządzenia systemowego nie przewiduje bonifikat za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców w związku z początkowym stadium rozwoju gospodarki wodorowej. Zdaniem Projektodawcy uregulowanie standardów jakościowych obsługi odbiorców na obecnym – początkowym etapie wykorzystania wodoru będzie niekorzystne dla rozwoju polskiej gospodarki wodorowej. Przede wszystkim należy wskazać, że standardy jakościowe ustalone obecnie, podczas gdy wiele charakterystyk polskiej gospodarki wodorowej pozostaje nieznanych, będą miały charakter arbitralny – szkodzący zarówno przedsiębiorstwom energetycznym sektora wodorowego, jak i samym odbiorcom,

					których mają chronić omawiane standardy. Niemniej, Projektodawca podkreśla, że wraz z rozwojem rynku będzie analizował ewentualną potrzebę uwzględnienia w rozporządzeniu na podstawie art. 9 ust. 8a standardów jakościowych obsługi odbiorców.
42	IEN-PIB	Art. 1 pkt 6 lit. c Projektu w zakresie dodawanego ust. 3a w art. 5 PrEnerg.	Treść projektowanych przepisów: <i>„3a. Dostarczanie wodoru może odbywać się na podstawie umowy kompleksowej wodorowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży wodoru i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji wodoru; umowa kompleksowa wodorowa dotycząca dostarczania wodoru może zawierać także postanowienia umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru, <u>a w przypadku ciepła, jeżeli jest ono kupowane od innych przedsiębiorstw energetycznych, powinna także określać warunki stosowania cen i stawek opłat obowiązujących w tych przedsiębiorstwach.</u>”</i> Zaznaczony fragment dotyczący uwzględnienia w umowie na dostarczanie wodoru również warunków stosowania cen i stawek dla ciepła jest niezrozumiały. Ze względu na brak obowiązku stosowania cen regulowanych na rynku wodoru, nie ma konieczności regulowania sposobu przenoszenia przez sprzedawców na odbiorców kosztów pozyskania wodoru i usługi jego transportu od innych przedsiębiorstw. Ponadto numer ustępu w tym przepisie powinien być zmieniony na 3c, gdyż w art. 5 ust. 3a i 3b już istnieje.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: 3c. Dostarczanie wodoru może odbywać się na podstawie umowy kompleksowej wodorowej zawierającej postanowienia umowy sprzedaży wodoru i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji wodoru; umowa kompleksowa wodorowa dotycząca dostarczania wodoru może zawierać także postanowienia umowy o świadczenie usług magazynowania wodoru, a w przypadku ciepła, jeżeli jest ono kupowane od innych przedsiębiorstw energetycznych, powinna także określać warunki stosowania cen i stawek opłat obowiązujących w tych przedsiębiorstwach,”	Uwaga uwzględniona
43	URE	Art. 1 pkt 6 lit. c projektu (art. 5 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne)	Błędne wskazanie projektowanej jednostki redakcyjnej uPE – istnieje już art. 5 ust. 3a.	<brak>	Uwaga uwzględniona
44	URE	Art. 1 pkt 6 lit. c projektu (art. 5 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne)	W projektowanym przepisie zbędna (i błędna) jest druga część przepisu (po przecinku) dotycząca ciepła.	<brak>	Uwaga uwzględniona

45	IEN-PIB	Art. 1 pkt 6 lit. e Projektu w zakresie ust. 3a i dodawanego ust. 4ab w art. 5 PrEnerg.	Projektowany przepis ust. 4ab pokrywa się merytorycznie w dużym zakresie z projektowanym przepisem ust. 3a. Oba przepisy mówią o tym, co powinna zawierać umowa kompleksowa na dostawy wodoru.	<brak>	Wyjaśnienie Ust. 3a (będzie zmieniona jego numeracja na ust. 3c, jego odpowiednikiem jest obecny w PE ust. 3) jest normą ogólną dotyczącą zawartości umowy kompleksowej wodorowej i dotyczy możliwości zawierania postanowień uzgodnionych we wskazanych umowach zawartych na linii odbiorca-sprzedawca. Natomiast ust. 4ab (odpowiednikiem jest istniejący już w PE ust. 4) zawiera normę szczególną względem poprzedniej wspomnianej umożliwiającą zawieranie przez umowę kompleksową wodorową postanowień wymienionych w tym przepisie umów zawartych na linii sprzedawca-przedsiębiorstwo energetyczne (przesyłowe, dystrybucyjne, magazynowe) gdy sprzedawca działał na rzecz i w imieniu odbiorcy końcowego zawierając tę umowę.
----	---------	---	--	--------	--

46	PUODO	art. 5 ust. 4ad PE	Wątpliwości budzi dodawany w art. 5 ust. 4ad (art. 1 zmiana 6 projektu ustawy) , który wskazuje, że: „Umowę o świadczenie usług przesyłania wodoru zawiera się przy użyciu wzorca umowy. Operator systemu wodorowego, operator systemu połączonego gazowo-wodorowego w zakresie systemu wodorowego i operator systemu połączonego wodorowego opracowują i zamieszczają na swojej stronie internetowej oraz udostępniają w swoich siedzibach wzorzec umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru”. Regulacje odnoszące się do przedmiotowych umów powinny spełniać standardy przewidziane przepisami ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, w tym w zakresie zasad przetwarzania z art. 5 (w szczególności: minimalizacji danych, celowości, przejrzystości). Zatem to w przepisach ustawy ze względu na konieczność zapewnienia funkcjonowania w obrocie prawnym umów, należałoby wprowadzić jako załącznik do ustawy przedmiotowy wzorzec umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru (który będzie zawierał dane osobowe).	<brak>	Uwaga uwzględniona częściowo. Postulat wprowadzenia wzorca umowy zawierającego dane osobowe jest słuszny. Niemniej, ze względu na potrzebę zapewnienia elastyczności ewentualnej zmiany wzorca, w związku z początkowym etapem rozwoju gospodarki wodorowej, Projektodawca proponuje stworzenie jednostki redakcyjnej z delegacją ustawową dla ministra właściwego ds. surowców energetycznych do stworzenia w ramach rozporządzenia postulowanego wzorca umowy. Taka delegacja będzie zawierała dyrektywy co do danych osobowych, które winien przestrzegać wskazany Minister. Zdaniem Projektodawcy forma załącznika do Projektu UD36 jest niezasadna także dlatego, że jest to technika legislacyjna nieznaną PE.
47	IEN-PIB	Art. 1 pkt 6 lit. g Projektu w zakresie dodawanego ust. 9a art. 5 PrEnerg.	9a. Sprzedawca wodoru jest obowiązany przechowywać dane o umowach zawartych z operatorem systemu przesyłowego wodorowego, operatorem systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operatorem systemu magazynowania wodoru i umowach sprzedaży zawartych	<brak>	Uwaga uwzględniona

			z przedsiębiorstwami energetycznymi wykonującymi działalność gospodarczą w zakresie obrotu wodorem, przez okres co najmniej 5 lat, od dnia zawarcia tych umów Czy na pewno powinno być 'od zawarcia umowy'? A jeżeli umowa trwa/została zawarta np. na 7lat, to po 5 latach można ją 'zmielić'?		
48	URE	Art. 1 pkt 7 projektu (art. 5 ust. 10 pkt 3 ustawy - Prawo energetyczne)	Należy zauważyć, że w art. 5 ust. 10 pkt 3 uPE mowa jest o „paliwach gazowych lub energii elektrycznej ”, nie zaś o „paliwach gazowych lub energii”.	<brak>	Uwaga uwzględniona
49	GUM	art 1 pkt 8 projektu - art. 6 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne	Można mieć wątpliwości czy przedsiębiorstwa energetyczne będą w stanie wykonywać przedmiotowe kontrole, szczególnie w aspekcie właściwego wyposażenia w przyrządy pomiarowe, które powinny być wzorcowane w zakresie pomiaru ilości wodoru.	<brak>	Projektodawca przyjął uwagę do wiadomości. Projektodawca zauważa, że skoro przepisy dotyczące przedmiotowych kontroli już obecnie działają w zakresie paliw gazowych, to czemu nie miałyby działać w zakresie wodoru.
50	IEN-PIB	Art. 1 pkt 8 Projektu w zakresie zmienianego ust. 1 w art. 6 PrEnerg. oraz wszystkie inne przepisy zawierające pojęcie „transportu wodoru” w miejsce „przesyłu lub dystrybucji wodoru”	Zmieniany ust. 1 w art. 6 określa zakres kontroli wykonywanej przez przedsiębiorstwo energetyczne w zakresie dostarczania paliw i energii. Projektodawcy proponują uzupełnienie przepisu o wskazanie również transportu wodoru jako działalności aktualizującej obowiązek przeprowadzania kontroli. Proponujemy jednak zastąpienie pojęcia „transport wodoru” pojęciem „przesyłania lub dystrybucja wodoru”. Takie rozwiązanie wydaje się właściwsze biorąc pod uwagę, że oba te pojęcia posiadają definicje legalne w odróżnieniu od „transportu wodoru”. Zgodnie bowiem z zasadami wykładni prawa różnym zwrotom w ramach jednego aktu prawnego nie należy nadawać tego samego znaczenia. Pojęcie „transportu wodoru” w ramach wykładni językowej jest niewątpliwie szerszym pojęciem niż pojęcia „przesyłania lub dystrybucji wodoru”. Dodefiniowanie pojęcia zawarte w zmienianym ust. 1 w art. 4 PrEnerg.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii lub przesyłania lub dystrybucji wodoru przeprowadza kontrolę legalności pobierania paliw lub energii*, kontrolę układów pomiarowo-rozliczeniowych, dotrzymywania zawartych umów oraz prawidłowość rozliczeń, zwaną dalej kontrolą.” (*) z zastrzeżeniem, iż jeżeli prawodawca uzna, że zbiór „paliwo” nie obejmuje wszystkich desygnatów pojęcia „wodór” planowanych do objęcia	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca zamierza pozostawić definicję „transportu wodoru” (jako definicji łączącej pojęcia „przesyłania wodoru” i „dystrybucji wodoru” oraz stosować definicję „transportu wodoru” jednolicie.

				zakresem przedmiotowym Projektu.	
51	URE	Art. 1 pkt 9 lit. a projektu (art. 7 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne)	Proponuje się zrezygnować (w całym projekcie) z używania wyrazów: „transport wodoru” na rzecz wyrazów: „przesyłanie lub dystrybucja wodoru”.	„1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych, energii lub wodoru (...) ”.	Uwaga nieuwzględniona
52	URE	Art. 1 pkt 9 projektu (art. 7 ust. 1(3) ustawy – Prawo energetyczne)	W celu zwiększenie elastyczności zasad przyłączenia do sieci elektroenergetycznej instalacji odnawialnego źródła energii i magazynów energii proponuje się dodanie w art. 7 po ust. 1(2) kolejnego ustępu (zob. pismo Prezesa URE z dnia 13 lutego 2024 r. znak: DPR.023.7.2024.JK).	„1 ³ . W przypadku przyłączenia źródła lub magazynu energii elektrycznej, których łączna moc zainstalowana elektryczna jest większa niż ich moc przyłączeniowa, umowa o przyłączenie do sieci zawiera szczegółowy opis sposobu zabezpieczenia zdolności technicznych do nieprzekraczania mocy przyłączeniowej, przy czym: 1) koszt zakupu i zainstalowania urządzeń służących do zabezpieczenia zdolności technicznych do nieprzekraczania mocy przyłączeniowej ponosi podmiot przyłączany do sieci; 2) nadzór nad pracą urządzeń służących do zabezpieczenia zdolności technicznych do nieprzekraczania mocy przyłączeniowej sprawuje przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, które w szczególności jest odpowiedzialne za zabezpieczenie tych	Uwaga nieuwzględniona Uwaga poza zakresem projektu UD36.

				urządzeń w sposób uniemożliwiający zmianę ich ustawień.”.	
53	IEN-PIB	Art. 1 pkt 9 lit. b Projektu w zakresie dodawanego ust. 1da w art. 7 PrEnerg.	Uwzględnienie sytuacji przyłączania sieci wodorowych do sieci gazowych.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „1da. Umowy o przyłączenie do sieci wodorowej nie zawiera się w przypadku, gdy do sieci przesyłowej wodorowej ma być przyłączona inna sieć przesyłowa wodorowa i dla obu tych sieci wyznaczono to samo przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru lub też w przypadku, gdy do sieci gazowej ma być przyłączona inna sieć przesyłowa wodorowa, a operatorem systemu dla obu tych sieci wyznaczono to samo przedsiębiorstwo energetyczne. ”	Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca zgadza się z intencją IEN-PIB, by umożliwić przyłączanie bezumowne sieci przesyłowych wodorowych do gazowych, ale akceptuje ją wyłącznie w zakresie analogicznym do obecnego art. 7 ust. 1d PE tj. w przypadku przyłączania sieci przesyłowych wodorowych do sieci przesyłowych gazowych. Projektodawca uwzględni intencję Projektodawcy, z poprawkami opisanymi w akapicie powyżej, w nowym ust. 1da (obecnie projektowany ust.1da stanie się ust. 1db). Należy dodać na marginesie, że na początkowym etapie rozwoju gospodarki wodorowej będzie miało miejsce przyłączanie sieci przesyłowych wodorowych do sieci przesyłowych gazowych (a nie na odwrót),

					natomiast bezumowne przyłączenie do sieci przesyłowej gazowej jest opisane w ust. 1d, z tego powodu Projektodawca proponuje nowy ust. 1da przesuwając obecny ust. 1da zmieniając go w ust. 1db.
54	URE	Art. 1 pkt 9 projektu (art. 7 ust. 2b ustawy – Prawo energetyczne)	W celu zwiększenie elastyczności zasad przyłączania do sieci elektroenergetycznej instalacji odnawialnego źródła energii i magazynów energii proponuje się dodać zdanie drugie w art. 7 ust. 2b (zob. pismo Prezesa URE z dnia 13 lutego 2024 r. znak: DPR.023.7.2024.JK).	„Umowa o przyłączenie do sieci magazynu energii elektrycznej może także zawierać, uzgodniony z przedsiębiorstwem energetycznym, do którego sieci ma zostać przyłączony ten magazyn, harmonogram pracy tego magazynu w okresach doby w poszczególnych miesiącach roku.”	Uwaga nieuwzględniona Uwaga poza zakresem projektu UD36.
55	URE	Art. 1 pkt 9 projektu (art. 7 ust. 2f ustawy – Prawo energetyczne)	W celu zwiększenie elastyczności zasad przyłączania do sieci elektroenergetycznej instalacji odnawialnego źródła energii i magazynów energii proponuje się nadać nowe brzmienie art. 7 ust. 2f (zob. pismo Prezesa URE z dnia 13 lutego 2024 r. znak: DPR.023.7.2024.JK).	„2f. W przypadku instalacji odnawialnego źródła energii: 1) służącej do wytwarzania biogazu w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii , energii elektrycznej z biogazu lub z biogazu rolniczego , ciepła z biogazu lub z biogazu rolniczego , lub biometanu z biogazu lub biometanu z biogazu rolniczego , wyposażonej w magazyn biogazu lub magazyn biogazu rolniczego , dla których wydano warunki przyłączenia, zgodnie z ust. 8d ^{2a} , postanowienia umowy o	Uwaga nieuwzględniona Uwaga poza zakresem projektu UD36.

				przyłączenie, o których mowa w ust. 2e: a) zawierają szczegółowe zasady stosowania ograniczeń mocy wprowadzanej do sieci elektroenergetycznej, w szczególności określają okresy doby w poszczególnych miesiącach roku, w których ograniczenia mogą zostać wprowadzone; b) nie mogą ograniczyć możliwości tej instalacji do wprowadzania energii elektrycznej do sieci z gwarantowaną mocą przyłączeniową przez co najmniej 12 godzin w ciągu doby bez wypłaty z tego tytułu rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 13 ust. 7 rozporządzenia 2019/943, 2) innej niż wymieniona w pkt 1, dla której wydano warunki przyłączenia, zgodnie z ust. 8d^{2a}, postanowienia umowy o przyłączenie, o których mowa w ust. 2e, zawierają szczegółowe zasady stosowania ograniczeń	
--	--	--	--	--	--

				mocy wprowadzanej do sieci elektroenergetycznej, w szczególności określają okresy doby w poszczególnych miesiącach roku, w których ograniczenia mogą zostać wprowadzone.”.	
56	URE	Art. 1 pkt 9 projektu (art. 7 ust. 3ba ustawy – Prawo energetyczne)	W celu zwiększenie elastyczności zasad przyłączania do sieci elektroenergetycznej instalacji odnawialnego źródła energii i magazynów energii proponuje się nadać nowe brzmienie art. 7 ust. 3ba (zob. pismo Prezesa URE z dnia 13 lutego 2024 r. znak: DPR.023.7.2024.JK).	„3ba. W przypadku instalacji odnawialnego źródła energii: 1) służącej do wytwarzania biogazu w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, energii elektrycznej z biogazu lub z biogazu rolniczego, ciepła z biogazu lub z biogazu rolniczego, lub biometanu z biogazu lub z biometanu z biogazu rolniczego, wyposażonej w magazyn biogazu lub magazyn biogazu rolniczego, wniosek o określenie warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV może zawierać oświadczenie podmiotu ubiegającego się o przyłączenie o zobowiązaniu do bezwarunkowego ograniczenia mocy wprowadzanej do sieci elektroenergetycznej w	Uwaga nieuwzględniona Uwaga poza zakresem projektu UD36.

				okresach doby i roku, na zasadach ustalonych przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej, o których mowa w ust. 8d³, do którego sieci elektroenergetycznej ta instalacja będzie przyłączona, przy jednoczesnym zagwarantowaniu przez to przedsiębiorstwo możliwości wprowadzania energii elektrycznej do sieci z gwarantowaną mocą przyłączeniową przez co najmniej 12 godzin w ciągu doby, innej niż wymieniona w pkt 1, wniosek o określenie warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej może zawierać oświadczenie podmiotu ubiegającego się o przyłączenie o zobowiązaniu do bezwarunkowego ograniczenia mocy wprowadzanej do sieci elektroenergetycznej w okresach doby i roku, na zasadach ustalonych przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, o których mowa w ust. 8d³, do którego sieci elektroenergetycznej ta instalacja będzie przyłączona.”.	
57	URE	Art. 1 pkt 9 lit. d projektu (art. 7 ust. 5 ustawy – Prawo energetyczne)	Proponuje się stworzyć osobną, analogiczną regulację dotyczącą wodoru. W związku z tym, że w odniesieniu do wodoru brak jest taryf oraz nie obejmują go	<brak>	Uwaga uwzględniona

			założenia i plany, o których mowa w art. 19 i 20 uPE, zaproponowane uzupełnienie istniejącego art. 7 ust. 5 (odsyłające m.in. do taryf i do założeń i planów gminnych) wydaje się być błędne.		Projektodawca utworzy, zgodnie z Uwagą, nową jednostkę redakcyjną stanowiącą odpowiednik art. 7 ust. 5 PE dot. wodoru.
58	URE	Art. 1 pkt 9 projektu (art. 7 ust. 8d(1) ustawy – Prawo energetyczne)	W związku z bardzo dużą i stale rosnącą liczbą wniosków o rozstrzygnięcie przez Prezesa URE sporów dotyczących przyłączenia do sieci źródeł energii oraz powtarzającymi się na tle tych sporów problemami, dotyczącymi niejednoznacznych rozstrzygnięć organów architektoniczno-budowlanych oraz szkodliwych praktyk podmiotów ubiegających się o przyłączenie do sieci –proponuje się rozważenie zmiany art. 7 ust. 8d ¹ i ust. 8i ustawy – Prawo energetyczne w zaproponowany sposób (zob. pismo Prezesa URE z dnia 5 maja 2023 r. znak: DPR.023.39.2023.JK).	„8d ¹ . Wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub pozwolenie na wznoszenie i wykorzystanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich powinny potwierdzać dopuszczalność lokalizacji danego źródła na terenie objętym planowaną inwestycją. W przypadku wątpliwości dotyczących dopuszczalności lokalizacji źródła, o którym mowa w ust. 1, na terenie objętym planowaną inwestycją, wiążące stanowisko zajmuje właściwy organ administracji architektoniczno-budowlanej, właściwy do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. ”, „8i. Warunki przyłączenia są ważne dwa lata od dnia ich doręczenia. W okresie ważności warunki przyłączenia stanowią warunkowe zobowiązanie przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej albo przesyłaniem lub dystrybucją	Uwaga nieuwzględniona Uwaga poza zakresem projektu UD36.

				ciepła do zawarcia umowy o przyłączenie określonych w nich obiektów, nieruchomości lub urządzeń odpowiednio do sieci elektroenergetycznej lub ciepłowniczej.”. W przypadku przyjęcia ww. propozycji niezbędny byłby przepis przejściowy w proponowanym brzmieniu: „X. W sprawach, w których przedsiębiorstwo energetyczne przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wydało warunki przyłączenia do sieci, a umowa o przyłączenie nie została zawarta, stosuje się art. 7 ust. 8d¹ i ust. 8i zmienianej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”	
59	URE	Art. 1 pkt 9 projektu (art. 7 ust. 8d(2a) ustawy – Prawo energetyczne)	W celu zwiększenie elastyczności zasad przyłączania do sieci elektroenergetycznej instalacji odnawialnego źródła energii i magazynów energii, proponuje się nadać nowe brzmienie art. 7 ust. 8d(2a) (zob. pismo Prezesa URE z dnia 13 lutego 2024 r. znak: DPR.023.7.2024.JK).	„8d^{2a}. W przypadku ustalenia braku technicznych lub ekonomicznych warunków przyłączenia instalacji, o której mowa w ust. 2f, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej dodatkowo weryfikuje techniczne lub ekonomiczne warunki przyłączenia, biorąc pod uwagę wpływ takiej instalacji na sieć elektroenergetyczną z uwzględnieniem oświadczenia, o którym mowa w ust. 3ba.”.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga poza zakresem projektu UD36.
60	URE	Art. 1 pkt 9 projektu (art. 7 ust. 8d(3) ustawy – Prawo energetyczne)	W celu zwiększenie elastyczności zasad przyłączania do sieci elektroenergetycznej instalacji odnawialnego źródła energii i magazynów energii, proponuje się nadać nowe brzmienie art. 7 ust. 8d(3) (zob. pismo Prezesa URE z dnia 13 lutego 2024 r. znak: DPR.023.7.2024.JK).	„8d³. W przypadku braku technicznych lub ekonomicznych warunków przyłączenia w zakresie mocy przyłączeniowej określonej we wniosku o określenie warunków przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii, przedsiębiorstwo energetyczne	Uwaga nieuwzględniona Uwaga poza zakresem projektu UD36.

				zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej powiadamia podmiot ubiegający się o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii o wielkości dostępnej mocy przyłączeniowej, dla jakiej mogą być spełnione te warunki, a w przypadku złożenia przez podmiot ubiegający się o przyłączenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 3ba – również o szczegółowych zasadach stosowania ograniczeń mocy wprowadzanej do sieci elektroenergetycznej, które będą podstawą wydania warunków przyłączenia, o których mowa w ust. 8d^{2a}. Jeżeli podmiot ten, w terminie 30 dni od dnia otrzymania powiadomienia, wyraził zgodę na taką wielkość mocy przyłączeniowej lub zasady stosowania ograniczeń mocy wprowadzanej do sieci, przedsiębiorstwo to wydaje warunki przyłączenia, a w przypadku gdy podmiot ten nie wyraził w tym terminie takiej zgody - przedsiębiorstwo to odmawia wydania takich warunków. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 8g, ulega zawieszeniu do czasu otrzymania zgody od podmiotu ubiegającego się o przyłączenie.”.	
61	URE	Art. 1 pkt 9 projektu (art. 7 ust. 8ea ustawy – Prawo energetyczne)	W celu usprawnienia procesu przyłączania do sieci, a także rozstrzygania sporów z tym związanych przez Prezesa URE, proponuje się dodanie przepisu umożliwiającego Prezesowi URE żądanie sporządzenia ekspertyzy wpływu przyłączanych urządzeń na system elektroenergetyczny również dla urządzeń i instalacji, dla których obecnie operatorzy nie mają obowiązku	„Art. 7 ust. 8ea. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej zapewnia sporządzenie ekspertyzy, o której mowa w ust. 8e, w tym także na żądanie Prezesa URE. Na żądanie	Uwaga nieuwzględniona Uwaga poza zakresem projektu UD36.

			sporządzania ekspertyzy (wyjątki określone w art. 7 ust. 8e ustawy – Prawo energetyczne).	Prezesa URE przedsiębiorstwo sporządza również ekspertyzę, o której mowa w ust. 8e, dla urzędzeń, instalacji i sieci wskazanych w ust. 8e pkt 1-5.”.	
62	URE	Art. 1 pkt 9 projektu (art. 7 ustawy – Prawo energetyczne) <na wzór niezmienianych art. 7 ust. 8g i nast.>	Proponuje się dodanie regulacji określającej terminy dla przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru do wydania warunków przyłączenia do sieci (analogicznie jak w art. 7 ust. 8g i nast.).	<brak>	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca zauważa, że kwestia terminów dla przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się transportem wodoru do wydania warunków przyłączenia do sieci jest opisana już w projekcie rozporządzenia systemowego wodorowego.
63	URE	Art. 1 pkt 9 projektu (w związku z proponowanymi zmianami art. 7 ustawy – Prawo energetyczne)	Przyjęcie ww. propozycji zmian art. 7 w zakresie przyłączy do sieci niezbędne będzie dodanie do ustawy zmieniającej przepisu przejściowego (zob. pismo Prezesa URE z dnia 13 lutego 2024 r. znak: DPR.023.7.2024.JK).	„X. 1. W sprawach spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wnioskodawcy, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, mogą w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie ustawy złożyć do właściwego przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej oświadczenie, o którym mowa w art. 7 ust. 3ba ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 2. W przypadku złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w	Uwaga nieuwzględniona Uwaga poza zakresem projektu UD36.

				tym przepisie, weryfikuje techniczne oraz ekonomiczne warunki przyłączenia, biorąc pod uwagę wpływ takiej instalacji na sieć elektroenergetyczną z uwzględnieniem oświadczenia, o którym mowa w art. 7 ust. 3ba ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 60 dni od dnia wpływu oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, oraz informują składającego oświadczenie o szczegółowych zasadach stosowania ograniczeń w poszczególnych okresach doby i roku mocy wprowadzanej do sieci elektroenergetycznej, które będą podstawą wydania warunków przyłączenia. Jeżeli podmiot składający oświadczenie wyrazi zgodę na przyłączenie na tych zasadach w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, przedsiębiorstwo to wydaje warunki przyłączenia. 3. O czynnościach, o których mowa w ust. 1 i 2, podmiot składający oświadczenie informuje Prezesa URE. Na czas dokonywania tych czynności, postępowanie sporne, o którym mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu z mocy prawa. Postanowienia w sprawie zawieszenia nie wydaje się. 4. W przypadku, gdy podmiot składający oświadczenie nie wyrazi zgody na przyłączenie na zaproponowanych zasadach, o którym mowa w ust. 2, informuje o tym fakcie właściwe przedsiębiorstwo energetyczne	
--	--	--	--	---	--

				zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej oraz Prezesa URE. Postępowanie sporne, o którym mowa w ust. 1, podejmuje się.”.	
64	URE	Art. 1 pkt 11 projektu (art. 7a ust. 1 pkt 4 ustawy – Prawo energetyczne)	Proponuje się zmianę łącznika „i” na „lub”.	Wyrazy „paliw gazowych i energii” zastępuje się wyrazami „paliw gazowych, energii lub wodoru”;	Uwaga uwzględniona
65	PUODO	art. 8h ust. 19 – 22 PE	Pierwszy z ww. rejestrów został uregulowany w art. 8h ust. 19 - 22. <1> Jak wynika z ww. przepisów rejestr jest prowadzony przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w postaci elektronicznej. Z uzasadnienia do projektu wynika, że rejestr ten jest jawny, <2> z wyłączeniem danych dotyczących numeru PESEL oraz serii i numeru dokumentu tożsamości. <3> Przyjęcie modelu jawności danych osobowych powinno być poprzedzone po pierwsze, wykazaniem niezbędności powstania takiego rejestru, a po drugie retencji danych, dla których taki model jawności został ukształtowany. Jawność danych powinna wynikać wprost z przepisów rangi ustawy a nie z uzasadnienia do nich, zważywszy na stopień ingerencji w prawa i wolności podmiotów danych. W ust. 22 określona została zawartość rejestru przedsiębiorstw energetycznych, na którą składają się oznaczenie przedsiębiorstwa energetycznego, rodzaj wyznaczenia, data wyznaczenia, okres wyznaczenia oraz aktualna treść wyznaczenia. W tym przepisie nie został natomiast wskazany numer PESEL oraz seria i numeru dokumentu tożsamości. <4> Ponadto przepis nie zawiera regulacji dotyczących funkcjonowania rejestru. Projektowane przepisy powinny zweryfikowane pod wskazanym zakresem a ich przyjęcie powinno być poprzedzone analizą przepisów krajowych kształtujących zasady udostępniania danych z rejestru, trybu udostępniania, ewentualnie przeglądem tych przepisów pod kątem enumeratywnie wskazanych w nich podmiotów, które mogą mieć dostęp do danych zawartych w rejestrze. Projektodawca, regulując w ww. przepisie przedmiotowy rejestr w sposób nazbyt ogólny, nie odnosi się do sposobu jego funkcjonowania pod kątem zapewnienia poszanowania zasad ochrony	<brak>	Uwaga nieuwzględniona. Argumenty przedstawione w uwadze są bezzasadne. <ze względu na wielowątkowość Uwagi została ona podzielona na kilka punktów> 1 i 3. Jawność rejestru z art. 9h ust. 19-22 wynika z projektu ustawy - art. 9h ust. 21 wprost oraz z art. 43 ust. 4 Prawa Przedsiębiorców; 2. Nie wskazano numeru PESEL ani serii i numeru dokumentu tożsamości ze względu na zasadę minimalizacji danych; 4. Zasady funkcjonowania rejestru z art. 9h ust. 19-22 wynikają z pozostałych ustępów tego artykułu (m.in. ust. 8e i 8f - przesłanki cofnięcia wyznaczenia, czyli wykreślenie wpisu do rejestru, a także ust. 6a-8c - przesłanki wyznaczania i zasady

			danych osobowych, a w konsekwencji nie uwzględnia ich na każdym etapie tworzenia i projektowania rzeczonoego rejestru, zgodnie z mechanizmami wynikającymi z art. 25 rozporządzenia 2016/679 (uwzględnienie ochrony danych w fazie projektowania oraz domyślna ochrona danych). Rejestr publiczny, w którym przetwarzane są dane osobowe powinien zapewniać również autentyczność, rozliczalność, niezawodność oraz niezaprzeczalność. <5> Projektodawca nie wskazał ról podmiotów biorących udział w procesie przetwarzania danych w rejestrze. <6> Jeżeli dane będą udostępniane to określić należy w jakim trybie będzie następowało udostępnianie – czy w trybie wnioskowym, czy bezwnioskowym i przy zachowaniu jakich warunków. Takich rozwiązań wymaga prawidłowa realizacja zasady zgodności z prawem, rzetelności i przejrzystości, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/679. Projektodawca powinien także pamiętać o zapewnieniu w przepisach stosowania zasad ograniczenia celu oraz minimalizacji danych, określonych w art. 5 ust. 1 lit. b i c RODO.		dotyczące jego przeprowadzania) i realizują tym samym dyspozycję normy art. 43 ust. 8 Prawa Przedsiębiorców, gdyż określają warunki wymagane prawem do wykonywania działalności regulowanej oraz tryb uzyskiwania wpisu do rejestru działalności regulowanej i wykreślenia z tego rejestru, 5. Projektodawca wskazał podmiot prowadzący rejestr - Prezesa URE (ust. 19) oraz biorące udział w postępowaniu wyznaczeniowym (a więc rejestrowym) podmioty (w obecnej wersji projekt ust. 1c i 1e), 6. Rejestr z art. 9h ust. 19-22 jest udostępniany w BIP-ie Prezesa URE, co wynika wprost z ust. 21.
66	IEN-PIB	Art. 1 pkt 13 Projektu w zakresie dodawanego ust. 8a w art. 9 PrEnerg.	Projektodawca zaproponował regulację, która wskazuje iż minister właściwy do spraw energii w drodze rozporządzenia wskaże szczegółowe warunki funkcjonowania systemu wodorowego. W związku z brzmieniem przedmiotowego przepisu oraz obecnie proponowanym kształtem projektu ustawy rodzą się dwa zasadnicze problemy. Pierwszy odnosi się do wcześniej już sygnalizowanego problemu dotyczącego problemu wykładni pojęcia wodoru w zależności od jego wykorzystania (cele energetyczne vs. cele nieenergetyczne). Stwarza to zatem problem czy sieci wodorowe, które miałyby transportować wodór do odbiorców wyłącznie na cele nieenergetyczne albo zarówno na cele energetyczne,	<brak>	Wyjaśnienie W odniesieniu do pierwszego akapitu – transport wodoru, niezależnie od celu tego transportu, będzie musiał spełniać kryteria przewidziane w Projekcie, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej – tak jak w przypadku innych paliw w PE.

		jak i nieenergetyczne będą musiały spełniać kryteria przewidziane w projekcie. Druga odnosi się do określenia sytuacji transportu wodoru niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu. Biorąc możliwość szeroką skalę i możliwości zastosowania wodoru w niektórych sektorach i zastosowaniach wysoki poziom czystości wodoru wymagany w gałęzi automotive nie jest wymagany. Jest to istotne zwłaszcza na gruncie powstających i rozwijających się dolin wodorowych, których jednym z celów jest bilansowanie popytu i podaży na wodoru na stosunkowo małym obszarze i w których rodzaj wykorzystywanego wodoru i jego charakterystyka będzie silnie uzależniona od podmiotów partycypujących w danej dolinie wodorowej. Należy zatem jednoznacznie przesądzić czy będzie możliwość, a jak tak to na jakich zasadach, transportu wodoru niespełniających wymagań wodoru sieciowego za pomocą rurociągów (mogących nawet tworzyć sieć), ale niespełniających wymagań jakościowych.		W odniesieniu do drugiego i trzeciego akapitu - ze względu na definicję „systemu wodorowego” z art. 3 pkt 80 PE, która zakłada zawieranie przez ten wodoru o wysokim stopniu czystości (czyli minimum 99,97% jak wynika obecnie z rozporządzenia systemowego wodorowego), nie jest możliwe dopuszczenie transportu wodoru niespełniającego wymagań dotyczących jego czystości. Zwolnienie z wymagań czystościowych wodoru niespełniającego wymagań sieciowych byłoby ponadto niezgodne z Dyrektywą, przede wszystkim z definicją sieci wodorowej (art. 2 pkt 21 Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego). Siecią wodorową jest sieć wodorowa ograniczona geograficznie (art. 52 Dyrektywy) pozwalająca w zamyśle Ustawodawcy unijnego na działanie dolin wodorowych. Projektodawca informuje, że w związku z uwzględnieniem uwagi dodającej „rurociąg
--	--	---	--	---

					bezpośredni wodorowy”, rurociągi te nie są objęte wymogiem zawierania wodoru o wysokim stopniu czystości, gdyż nie stanowią części ani systemu wodorowego ani sieci wodorowych.
67	IEN-PIB	Art. 1 pkt 13 Projektu w zakresie dodawanego ust. 8b w art. 9 PrEnerg.	W celu zapewnienia spójności zasad funkcjonowania systemu wodorowego i jasnych ram nie tylko dla wewnętrznego rynku krajowego, wnosimy o jednoznaczne wskazanie w ustawie o konieczności określenia warunków korzystania z połączeń międzysystemowych.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: 8b. Minister właściwy do spraw energii w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 8a określi warunki korzystania z połączeń międzysystemowych.	Uwaga uwzględniona Norma zgodna z postulatem IEN-PIB będzie zawarta w proponowanym art. 9 ust. 8a w pkt 3 PE na wzór istniejących regulacji dot. paliw gazowych (art. 9 ust. 2 pkt 4 PE).
68	IEN-PIB	Art. 1 pkt 15 lit. c Projektu w zakresie zmienianego ust. 1b w art. 9c PrEnerg.	w ust. 1b wyrazy „lub systemu połączonego gazowego w zakresie systemów dystrybucyjnych” zastępuje się wyrazami „operator systemu połączonego gazowego w zakresie systemów dystrybucyjnych gazowych lub operator systemu połączonego gazowo-wodorowego w zakresie systemów dystrybucyjnych gazowych. Według zapisów proponowanej zmiany wynika, że działalność operatora gazowo-wodorowego obejmuje wyłącznie przesyłanie wodoru (vide zmiana w art. 9d ust. 1ha, ust.2).	<brak>	Wyjaśnienie Ze zmiany ustępu objętego uwagą nie wynika, że działalność operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego obejmuje wyłącznie przesyłanie wodoru. Z definicji operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego wynika, że zarządza on przynajmniej jednym systemem wodorowym (w tym systemem przesyłowym wodorowym) oraz przynajmniej jednym systemem gazowym (w tym systemem przesyłowym gazowym).

					Zatem z definicji działalność operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego obejmuje także inne działalności niż przesyłanie wodoru. Musi ona obejmować również przynajmniej przesyłanie paliw gazowych.
69	IEN-PIB	Art. 1 pkt 15 lit. f Projektu w zakresie dodawanego ust. 1g w art. 9c PrEnerg.	1g. Operator systemu dystrybucyjnego wodorowego, operator systemu połączonego gazowo-wodorowego w zakresie systemu dystrybucyjnego wodorowego lub systemu połączonego wodorowego w zakresie systemu dystrybucyjnego wodorowego, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tej sieci lub systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, oprócz obowiązków, o których mowa w ust. 1e, jest odpowiedzialny za: j.w.	<brak>	Uwaga j/w
70	URE	Art. 1 pkt 15 lit. g projektu (art. 9c ust. 5 ustawy – Prawo energetyczne)	Zmiana redakcyjna brzmienia przepisu.	5. Jeżeli do realizacji zadań, o których mowa w ust. 1-3, jest niezbędne korzystanie przez operatora systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego lub operatora systemu wodorowego z sieci, instalacji lub urządzeń należących do innych operatorów systemów lub przedsiębiorstw energetycznych, udostępnienie tych sieci, instalacji lub urządzeń następuje na zasadach określonych w ustawie oraz na warunkach określonych w umowie o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych ,	Uwaga uwzględniona

				energii elektrycznej lub wodoru”.	
71	URE	Art. 1 pkt 16 lit. a projektu (art. 9d ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne)	Zmiana redakcyjna brzmienia przepisu.	„1) przesyłaniem, dystrybucją lub magazynowaniem paliw gazowych lub wodoru , lub skraplaniem gazu ziemnego, lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego albo”.	Uwaga uwzględniona częściowo Proponuje się nadać brzmienie art. 9d ust. 1 pkt 1 jak poniżej 1) <i>przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych, lub transportem wodoru, lub magazynowaniem paliw gazowych lub wodoru, lub skraplaniem gazu ziemnego, lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego albo.</i> Należy zwrócić uwagę, że pojęcie <i>transport wodoru</i> (zamiast <i>przesyłania lub dystrybucji wodoru</i>) będzie stosowane spójnie w całym projekcie UD36.
72	IEN-PIB	Art. 1 pkt 16 lit. b Projektu w zakresie dodawanych ust. 1 ³ i 1 ⁴ art. 9d PrEnerg.	Treść projektowanych przepisów: „1³. Operator systemu przesyłowego wodorowego oraz operator systemu połączonego wodorowego pozostają pod względem formy prawnej niezależni od wykonywania innych działalności niezwiązanych z przesyłaniem wodoru, dystrybucją wodoru, magazynowaniem paliw gazowych lub magazynowaniem wodoru, lub skraplaniem gazu ziemnego, lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego. 1⁴. Operator systemu przesyłowego wodorowego oraz operator systemu połączonego wodorowego pozostają pod względem formy organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależni od wykonywania innych działalności niezwiązanych z przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych, przesyłaniem wodoru,	<brak>	Wyjaśnienie Różnice w regulacji unbundlingu prawnego oraz organizacyjnego operatora systemu przesyłowego wodorowego oraz operatora systemu połączonego wodorowego względem innych działalności wynikają z postanowień Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego zawierającej nowe

			dystrybucją wodoru, magazynowaniem paliw gazowych lub magazynowaniem wodoru, lub skraplaniem gazu ziemnego, lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego.” Oba przepisy dotyczą wymogów niezależności dla operatora systemu przesyłowego wodorowego i operatora systemu połączonego wodorowego. Wymogi określone w ust. 1³ dotyczą wydzielenia prawnego (do odrębnego przedsiębiorstwa) i są bardziej restrykcyjne, niż wymogi w ust. 1⁴ w zakresie wydzielenia organizacyjnego (w ramach tego samego przedsiębiorstwa). Dla przykładu z przepisu wynika, iż operator systemu przesyłowego wodorowego powinien być wydzielony pod względem formy prawnej od operatora systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego gazowego, natomiast pod względem organizacyjnym i podejmowania decyzji nie musi zachodzić takie wydzielenie. Taka regulacja wydaje się niekonsekwentna.		rygorystyczne normy pod względem powiązań podmiotowych dla unbundlingu prawnego (art. 69 ust. 1 teże), co jest odzwierciedlone w projektowanym art. 9d ust. 13 PE. Natomiast art. 9d ust. 14 PE stanowi odpowiednik obecnie istniejącego ust. 1 dla operatorów systemu przesyłowego wodorowego oraz operatorów systemu połączonego wodorowego wyłącznie w zakresie unbundlingu organizacyjnego, gdyż nie ma potrzeby stosowania zaostrzonych rygorów dla unbundlingu organizacyjnego takich jak dla unbundlingu prawnego ponieważ europejski Ustawodawca nie wymaga tego w Dyrektywie.
73	IEN-PIB	Art. 1 pkt 16 lit. d Projektu w zakresie zmienianego ust. 1d w art. 9d PrEnerg.	Treść projektowanych przepisów: <i>„1d. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego lub operator systemu dystrybucyjnego wodorowego będący w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo pozostaje pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależny od innych działalności niezwiązanych z dystrybucją paliw gazowych lub dystrybucją wodoru.”</i> Niezrozumiałym jest nieuwzględnienie w przepisie działalności w zakresie skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego lub wodoru. Faktem jest, że obecnie OSD gazowi są również wyznaczani na operatorów systemów skraplania.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: 1d. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego lub operator systemu dystrybucyjnego wodorowego będący w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo pozostaje pod względem formy prawnej i organizacyjnej oraz podejmowania decyzji niezależny od innych działalności niezwiązanych	Uwaga nieuwzględniona Nieuwzględnienie wynika wprost z brzmienia art. 46 ust. 1 zd. 1 Dyrektywy nowego pakietu gazowo-wodorowego, z którym propozycja z omawianej Uwagi jest niezgodna. Ponadto brzmienie proponowanego ust. 1d bazuje na obecnie

			Na marginesie warto zwrócić uwagę, iż proces skraplania i regazyfikacji nie dotyczy tylko gazu ziemnego, ale może dotyczyć też innych paliw gazowych, np. biometanu. Przepisy prawa energetycznego powinny uwzględnić zmianę pochodzenia paliw gazowych w instalacjach i sieciach.	z dystrybucją paliw gazowych lub dystrybucją wodoru lub skraplaniem lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego lub wodoru.	istniejącym ust. 1d, a ono nie dopuszcza zależności prawnej lub organizacyjnej operatora systemu dystrybucyjnego (także gazowego) od działalności związanej z skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego. <i>De lege ferenda</i> należy postulować zmianę art. 46 ust. 1 zd. 1 Dyrektywy w zakresie skraplania lub regazyfikacji paliw gazowych, gdyż OSD gazowi (np. PSG) w rzeczywistości są również wyznaczani na operatorów systemów skraplania gazu ziemnego.
74	URE	Art. 1 pkt 16 lit. d i e projektu (art. 9d ust. 1d i 1da ustawy – Prawo energetyczne)	Projektowany przepis, łącznie z projektowanym art. 9d ust. 1da, wprowadza zakaz prowadzenia przez operatora systemu dystrybucyjnego będącego w strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo obu działalności naraz - w zakresie dystrybucji paliw gazowych i wodoru oraz w zakresie dystrybucji energii elektrycznej. Dotychczasowe brzmienie art. 9d ust. 1d uPE pozwalało na takie połączenie (dystrybucja paliw gazowych i energii elektrycznej). Powstaje pytanie, czy ww. zmiana, niosąca za sobą poważne skutki w zakresie unbundlingu, była zamierzona przez projektodawcę. W przypadku utrzymania projektowanych przepisów w zaproponowanej treści – istnieje potrzeba stworzenia przepisów przejściowych pozwalających przedsiębiorstwom zintegrowanym pionowo na dokonanie stosownych zmian organizacyjnych.	<brak>	Uwaga uwzględniona

			Ponadto projektowana zmiana jest niespójna z projektowanym art. 9d ust. 1e uPE.		
75	URE	Art. 1 pkt 16 lit. f projektu (art. 9d ust. 1e ustawy – Prawo energetyczne)	W projektowanym art. 9d ust. 1e pkt 1 uPE pominięto przesłanie wodoru („lub przesyłaniem , wytwarzaniem lub obrotem wodorem”), w pkt 3 pominięto wódór („w zakresie dystrybucji wodoru , paliw gazowych lub energii elektrycznej”).	<brak>	Uwaga uwzględniona Projektodawca poprawi przepis w zakresie wodoru i zmieni w zakresie energii elektrycznej.
76	IEN-PIB	Art. 1 pkt 16 lit. i Projektu w zakresie zmienianego ust. 7 w art. 9d	Ust. 7 w art. 9 PrEnerg. zawiera przepisy zawierające wyłączenie od zasad rozdziału operatorów od innej działalności prowadzonej w ramach przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo. Projektodawca nie przewidział możliwości dokonania wyłączenia również w odniesieniu do systemu dystrybucyjnego wodorowego, pomimo iż art. 46 ust. 4 projektowanej dyrektywy w ramach procedury legislacyjnej 2021/0425/COD daje takową możliwość. Warunkiem formalnym pozwalającym na wdrożenie wyłączenia jest aby system dystrybucyjny wodorowy posiadał mniej niż 100 000 przyłączonych odbiorców, liczonych łącznie z przyłączeniami w ramach systemu dystrybucyjnego gazowego będącego częścią tego samego przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „7. Przepisów ust. 1³, 1⁴ 1d, 1da, 1e oraz ust. 1h–6 nie stosuje się do przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo obsługującego: 1) mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa; 2) system dystrybucyjny elektroenergetyczny o rocznym zużyciu energii elektrycznej nieprzekraczającym 3 TWh w 1996 r., w którym mniej niż 5% rocznego zużycia energii elektrycznej pochodziło z innych połączonych z nim systemów elektroenergetycznych; 3) mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego gazowego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa; 4) mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego gazowego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa, jeżeli sprzedaż przez to przedsiębiorstwo dotyczy paliw	Uwaga uwzględniona częściowo 1. Uwaga nieuwzględniona: Wyjątek art. 9d ust. 7 dotyczy systemów dystrybucyjnych, w związku z tym dodawanie, że nie stosuje się ust. 13 or ust. 14 jest niezasadne, gdyż te ustępy odnoszą się do unbundlingu na poziomie operatorów systemu przesyłowego wodorowego. 2. Uwaga uwzględniona częściowo Projektodawca zgadza się na dodanie pkt 5 w brzmieniu zaproponowanym przez IEN-PIB, ale wskazuje przy tym, że brzmienie te będzie musiało uwzględniać, że wyjątek z tego punktu będzie mógł być zastosowany wyłącznie wobec operatora systemu dystrybucyjnego

				gazowych innych niż gaz ziemny wysokometanowy lub zaazotowany, w tym skroplony gaz ziemny, dostarczanych siecią gazową; 5) łącznie mniej niż sto tysięcy odbiorców przyłączonych do systemu dystrybucyjnego wodorowego oraz systemu dystrybucyjnego gazowego wchodzącego w skład tego przedsiębiorstwa.”	wodorowego pozostającego w tym samym przedsiębiorstwie zintegrowanym pionowo co operator systemu dystrybucyjnego gazowego korzystający z odstępstwa z art. 9d ust. 7 pkt 4 lub pkt 5 PE w dniu wejścia w życie Dyrektywy pakietu gazowo-wodorowego, co wynika z art. 46 ust. 4 tej Dyrektywy.
77	IEN-PIB	Art. 1 pkt 17 Projektu w zakresie dodawanego pkt 1 w ust. 3 art. 9d ² PrEnerg.	Określone w projektowanym art. 9d² ust. 3 pkt 1) kryterium cofnięcia odstępstwa dla sieci wodorowej, gdy Prezes URE „stwierdzi wystąpienie ryzyka negatywnego wpływu dalszego stosowania odstępstwa na konkurencję” jest nieprecyzyjne. Do zaistnienia tego kryterium wystarczy nawet stwierdzenie przez Prezesa URE wystąpienia nieistotnego ryzyka (czyli prawdopodobieństwa wystąpienia negatywnych zdarzeń) o niewielkiej skali. Cofnięcie odstępstwa może mieć za to duże konsekwencję dla podmiotu, który prowadzi działalność z wykorzystaniem sieci wodorowej. Odstępstwo powinno być cofnięte dopiero, gdy zostanie zaobserwowany istotny wpływ odstępstwa na konkurencję na rynku wytwarzania i obrotu wodorem. Decyzja o cofnięciu odstępstwa powinna przewidywać również okres przejściowy (przynajmniej 6 miesięcy) na dostosowanie się podmiotu do wymogów ustawy dotyczących operatorów systemów wodorowych.	Art. 9d² ust. 3 1) stwierdzi wystąpienie <i>ryzyka istotnego</i> negatywnego wpływu dalszego stosowania odstępstwa na konkurencję <i>na rynku wytwarzania lub obrotu wodorem;</i>	Uwaga uwzględniona
78	URE	Art. 1 pkt 17 projektu (art. 9d3 ustawy – Prawo energetyczne)	Nie wydaje się być właściwe, aby operator systemu przesyłowego gazowego mógł złożyć wniosek o udzielenie odstępstwa dotyczącego innych operatorów (jeżeli sam nie jest operatorem, którego dotyczy wniosek).	<brak>	Uwaga uwzględniona Projektodawca doprecyzuje treść art. 9d3, tak aby złożenie wniosku o odstępstwo dotyczyło stricte operatora składającego taki wniosek.

79	URE	Art. 1 pkt 17 projektu (art. 9d3 ust. 5 ustawy – Prawo energetyczne)	W związku z nałożeniem na Prezesa URE obowiązku dokonania oceny kosztów i korzyści zastosowania odstępstwa oraz opracowania „harmonogramu przenoszenia środków z sektora gazu ziemnego do sektora wodorowego” – niezbędne jest opracowanie szczegółowszej regulacji wyznaczającej Prezesowi URE kryteria i warunki dot. analizy i harmonogramu.	<brak>	Uwaga uwzględniona Projektodawca doprecyzuje przedmiotową kwestię poprzez wprowadzenie w projekcie ustawy delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia regulującego szczegółowo kryteria i warunki dot. analizy i harmonogramu.
80	IEN-PIB	Art. 1 pkt 18) lit.b) projektu - dot. Art. 9g dodany ust. 3c pkt 1) ustawy Prawo energetyczne	7e. Operator systemu wodorowego i operator systemu magazynowania wodoru zamieszczają instrukcje, o których mowa w ust. 3c i 3d, na własnej stronie internetowej 10. Operator systemu przesyłowego, operator systemu dystrybucyjnego, operator systemu magazynowania, operator systemu skraplania gazu ziemnego, operator systemu przesyłowego wodorowego, operator systemu dystrybucyjnego wodorowego oraz operator systemu magazynowania wodoru zamieszczają na swoich stronach internetowych teksty ujednolicone obowiązujących instrukcji oraz udostępniają je do publicznego wglądu w swoich siedzibach Zapisy ust. 7e i zmienionego ust.10 odnoszą się do tej samej kwestii publikacji instrukcji ruchu.	<brak>	Wyjaśnienie Art. 9g ust. 7e – wzorowany na ust. 7 tego samego artykułu – dotyczy publikacji instrukcji. Natomiast zamieszczanie tekstów ujednoliconych obowiązujących instrukcji i udostępnianie ich do publicznego wglądu jest regulowane w ust. 10 – zgodnie z systematyką obecnego brzmienia PE. Projektodawca, dodaje, że wskutek Uwagi Projektodawca poprawi brzmienie ustępu 7e, by było niewątpliwym, że ust. 7e i ust. 10 regulują odrębne (choć podobne) zagadnienia prawne.
81	PUODO	Art. 9g ust. 3c i 3d PE	Projektodawca w art. 1 zmianie 18 dodaje w art. 9g ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266) ust. 3c i 3d . Przedmiotowy ust. 3c pkt 5 wskazuje, że: „Instrukcje opracowywane dla sieci wodorowych określają szczegółowe warunki korzystania z tych sieci przez	<brak>	Wyjaśnienie Projektodawca doprecyzuje art. 9g w ust. 3c i 3d poprzez dodanie na ich końcu klauzuli dotyczącej

			użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu, eksploatacji i planowania tych sieci, w szczególności przekazywania informacji pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi oraz pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami”, natomiast ust. 3d pkt 7: „Instrukcja opracowywana dla instalacji magazynowej wodoru określa szczegółowe warunki korzystania z tej instalacji przez użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu i eksploatacji oraz planowania rozbudowy tej instalacji, w szczególności dotyczące przekazywania informacji pomiędzy operatorami systemów wodorowych oraz pomiędzy operatorem systemu magazynowania wodoru a odbiorcami”. Projektodawca nie precyzuje zakresu przetwarzanych informacji pomiędzy tymi podmiotami - katalogi informacji zawierające dane o charakterze osobowym powinny enumeratywnie wskazywać zakres niezbędnych danych, celem realizacji zasady minimalizacji i celowości (art. 5 ust. 1 lit b i c rozporządzenia 2016/679).		ochrony danych osobowych, co pozwoli na należytą ochronę danych osobowych. Klauzula ta otrzyma brzmienie - z uwzględnieniem przepisów dotyczących ochrony danych osobowych - i będzie dotyczyła całych ustępów 3c i 3d odpowiednio na wzór art. 50 ust. 3 Ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 497). Taka sama klauzula jest wykorzystywana w wielu innych aktach prawnych, m. in. w art. 42 ust. 1 Ustawy z dnia 26 stycznia 2023 r. o fundacji rodzinnej (Dz. U. poz. 326 z późn. zm.), w podobnej formie klauzula ta znajduje się również w art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. - Prawo o zgromadzeniach (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1389). Tworzenie zamkniętego katalogu informacji jest niezasadne ze względu na skomplikowanie techniczne takich dokumentów jak instrukcje ruchu i eksploatacji sieci lub
--	--	--	---	--	--

					instalacji. Dodanie klauzuli dotyczącej ochrony danych osobowych zabezpieczy dane osób fizycznych i zobowiąże danego operatora do przestrzegania zasad RODO takich jak minimalizacja czy celowość, a przy tym nie utrudni sztucznie tworzenia instrukcji, które z natury zawierają w przytłaczającej większości dotyczą aspektów ściśle technicznych, a nie dotyczą danych osobowych.
82	IEN-PIB	Art. 1 pkt 19 lit. b Projektu w zakresie dodanych ust. 1c-1f w art. 9h oraz dodanego ust 2 ¹ PrEnerg.	1c. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek właściciela sieci przesyłowej gazowej, sieci przesyłowej wodorowej, sieci dystrybucyjnej gazowej, sieci dystrybucyjnej wodorowej, instalacji magazynowania, instalacji magazynowania wodoru lub instalacji skroplonego gazu ziemnego, wyznacza, w drodze decyzji, na czas określony, operatora systemu połączonego gazowo- wodorowego oraz określa obszar, sieci lub instalacje, na których będzie wykonywana działalność gospodarcza, z zastrzeżeniem ust. 1d i 2¹. 2¹. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyznacza się jednego operatora systemu przesyłowego wodorowego albo jednego operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego albo jednego operatora systemu połączonego wodorowego Wątpliwość czy operatorem sieci dystrybucyjnej może być operator gazowo-wodorowy, czy nie?	<brak>	Wyjaśnienie Operator systemu połączonego gazowo-wodorowego może być z definicji operatorem na sieci dystrybucyjnej. Jest to bowiem operator systemu połączonego, który zarządza przynajmniej jednym systemem gazowym, w tym systemem przesyłowym gazowym oraz przynajmniej jednym systemem wodorowym, w tym systemem przesyłowym wodorowym. Skoro operator systemu połączonego gazowo-

					wodorowego zarządza przynajmniej jednym systemem wodorowym, to może on również zarządzać systemem dystrybucyjnym wodorowym (a także gazowym, bo zarządza również przynajmniej jednym systemem gazowym).
83	URE	Art. 1 pkt 19 lit. c i d projektu (art. 9h ust. 2 i 2(1) ustawy – Prawo energetyczne)	W związku z dwukrotnym wskazaniem operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego w art. 9h ust. 2 i ust. 2(1) uPE proponuje zmianę obu ustępów.	„2. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyznacza się jednego operatora systemu przesyłowego gazowego albo jednego operatora systemu połączonego gazowego, jednego operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego albo jednego operatora systemu połączonego elektroenergetycznego i jednego operatora systemu przesyłowego wodorowego albo jednego operatora systemu połączonego wodorowego. 2(1). Zamiast operatora systemu przesyłowego gazowego albo operatora systemu połączonego gazowego oraz operatora systemu przesyłowego wodorowego albo jednego operatora systemu połączonego wodorowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej można powołać jednego operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego.”	Uwaga nieuwzględniona częściowo uwzględniona W związku ze zmianą treści przepisów uwaga bezprzedmiotowa
84	IEN-PIB	Art. 1 pkt 19 Projektu w zakresie dodawanego ust. 2 ¹ w art. 9h PrEnerg.	Należy powziąć poważne wątpliwości co do treści dodawanego ust. 2 ¹ w art. 9h PrEnerg. Przewiduje on wyłącznie możliwość powołania jednego z trzech podmiotów tj. operatora systemu przesyłowego	<brak>	Uwaga uwzględniona

			wodorowego, operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego albo jednego operatora systemu połączonego wodorowego. Tym samym w przypadku powołania operatora systemu przesyłowego wodorowego nie będzie możliwe powołanie jakiegokolwiek operatora systemu połączonego, co wprost wynika z konstrukcji przepisu i zastosowanego spójnika alternatywy rozłącznej „albo”. Dodatkowo takie zawężenie możliwości wyznaczenia operatora jest szczególnie nieuzasadnione w przypadku operatorów systemów połączonych gazowych i wodorowych, które mogą pełnić spółki dystrybucyjne gazowe zainteresowane również dystrybucją wodoru.		
85	PUODO	Art. 9h ust. 5 PE	Art. 1 zmianę 19 lit. g projektu ustawy, która w art. 9h nadaje nowe brzmienie ust. 5, wskazujące, że umowy określające zasady realizacji obowiązków powierzonych operatorom wymienionym w tym przepisie zawierają otwarty katalog informacji. Szczegółowe rozwiązania dotyczące wzajemnego przepływu danych powinny zostać uregulowane wprost w przepisach rangi ustawy, a nie w umowach, zawłaszcza gdy są nimi podmioty publiczne lub niepubliczne realizujące zadania publiczne (zasada rzetelności i legalizmu z art. 5 ust. 1 lit a rozporządzenia 206/679, i zasada legalizmu wynikająca z art. 7 Konstytucji RP). Przepisy prawa a nie poszczególne umowy powinny kształtować kluczowe prawa i obowiązki w zakresie niezbędnej ingerencji w autonomię informacyjną jednostki.	<brak>	Uwaga nieuwzględniona Rozporządzenie unijne nie wymaga doprecyzowania ustawowego,. Umowy, o których mowa w art. 9h ust. 3 pkt 2, ust. 32 pkt 2, ust. 33 pkt 2 w ogóle nie odnoszą się do danych osobowych, gdyż nie dotyczą osób fizycznych. Przedsiębiorstwa energetyczne (ze względu na definicję przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 551 KC) oraz właściciele infrastruktury energetycznej (w praktyce zawsze) nie są osobami fizycznymi.
86	URE	Art. 1 pkt 19 lit. h projektu (art. 9h ust. 6b pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne)	Brak jest terminu na złożenie wniosku o wyznaczenie operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego i operatora systemu magazynowania wodoru.	<brak>	Uwaga uwzględniona
87	PUODO	Art. 9h ust. 7b, 7d i 7h PE	Dla poszanowania zasady minimalizacji należy także uwzględnić także zmiany w przepisie regulującym	<brak>	Uwaga nieuwzględniona

			wniosek o wyznaczenie operatora (art. 1 zmiana 19 lit. j , który w art. 9h dodaje ust. 7b). Przewiduje on bowiem otwarty katalog informacji. Pkt 1 ww. przepisu wskazuje, że: „Wniosek o wyznaczenie operatora zgodnie z ust. 1c powinien zawierać w szczególności: 1) oznaczenie wnioskodawcy, jego siedziby, siedziby oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub miejsca zamieszkania oraz ich adres oraz imiona i nazwiska pełnomocników ustanowionych do dokonywania czynności prawnych w imieniu operatora”. Analogiczna uwaga dotyczy art. 9h ust. 7d pkt 1 projektu ustawy, w którym znajduje się sformułowanie: „oznaczenie wnioskodawcy”, bez wskazania danych osobowych, które określają wnioskodawcę. Podobnie, art. 9h ust. 7h pkt 1 projektu ustawy odnosi się do „oznaczenia podmiotu” bez wskazania danych identyfikujących ten podmiot. Regulacja wymaga korekty w tym zakresie.		Uwaga nie jest uwzględniona, gdyż instytucja oznaczenia wnioskodawcy lub jakiegoś innego podmiotu występuje wielokrotnie w PE i nie jest precyzowana w postaci zamkniętego katalogu w przypadku wniosków czy zgłoszeń (zob. art. 35 ust. 1 pkt 1, art. 7 ust. 8d5 pkt 1, art. 5b4 ust. 2 pkt 1 itd.). W ustawie Prawo przedsiębiorców natomiast w ogóle się nie precyzuje danych dotyczących oznaczenia danych podmiotów (art. 48 ust. 3 pkt 3, art. 49 ust. 7 pkt 5). Jeśli już jest precyzowane oznaczenie wnioskodawcy, to jako katalog otwarty (zob. art. 7aa ust. 10 pkt 1 lit. a). Ponadto, należy zwrócić uwagę, że zamknięcie katalogu wymaganych danych może utrudnić należyte funkcjonowanie nowo wprowadzanych rejestrów.
88	URE	Art. 1 pkt 19 lit. j projektu (art. 9h ust. 7d ustawy – Prawo energetyczne)	Wniosek o wyznaczenie operatora powinien zawierać również określenie obszaru na którym będzie wykonywana działalność oraz sieci lub instalacje za pomocą których działalność ta będzie wykonywana.	<brak>	Uwaga uwzględniona Projektodawca uzupełni zakres wniosku o wyznaczenie operatora zgodnie z propozycją URE.

89	URE	Art. 1 pkt 19 lit. j projektu (art. 9h ust. 7j ustawy – Prawo energetyczne)	Brak sankcji za brak złożenia wniosku o zmianę warunków decyzji w sprawie wyznaczenia operatora w terminie 7 dni lub za złożenie tego wniosku po terminie. Przy braku sankcji, przepis może się okazać martwy.	<brak>	Uwaga uwzględniona Projektodawca wprowadzi sankcję za brak złożenia wniosku w terminie na wzór art. 41 ust. 4 pkt uPE.
90	URE	Art. 1 pkt 19 lit. j projektu (art. 9h ust. 7a pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne)	Wprowadzony wymóg odnoszący się do uwzględnienia „efektywności energetycznej” nie został zdefiniowany w proponowanym brzmieniu ustawy. Kryteria dotyczące efektywności energetycznej są pojęciem nieostrym, brak wskazania tych kryteriów (jak np. w art. 7b ust. 4 uPE) powoduje, iż projektowany przepis jest niepełny, niemożliwy do zastosowania.	Proponuje się wskazać kryteria uznania operatora za „efektywnego energetycznie” lub zrezygnować z regulacji.	Uwaga nieuwzględniona Pojęcie „efektywności energetycznej” w projekcie wynika zarówno z treści dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazów odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru jak i Dyrektywy PE i Rady (UE) 2023/1791 z dnia 13 września 2023 r. w sprawie efektywności energetycznej oraz zmieniającej rozporządzenie (UE) 2023/955, dlatego też zasadne jest jego użycie w projekcie ustawy. Pojęcie zostało dodatkowo zdefiniowane w w art. 2 pkt 18 rozporządzenia (UE) 2018/1999.
91	URE	Art. 1 pkt 19 lit. l projektu (art. 9h ust. 8a i 8b ustawy – Prawo energetyczne)	W projektowanych ust. 8a oraz 8b należy dodać następujące przesłanki odmowy wyznaczenia operatorem: 1) zaległości w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa, z wyjątkiem przypadków, gdy kandydat na operatora uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległości podatkowych albo podatku lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu podatkowego,	<brak>	Uwaga uwzględniona Projektodawca dostrzega zasadność wprowadzenia tego rodzaju przesłanek odmowy.

			2) skazanie prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe mające związek z prowadzoną działalnością gospodarczą (w zakresie podmiotu zbiorowego – kandydata na operatora, osób odpowiedzialnych za zarządzanie kandydatem na operatora i członków rady nadzorczej).		
92	URE	Art. 1 pkt 19 lit. I projektu (art. 9h ust. 8a pkt 12 i 8b pkt 9 ustawy – Prawo energetyczne)	W wymienionych jednostkach należy usunąć wyrazy: „z wyjątkiem pkt 7”.	<brak>	Uwaga uwzględniona Treść dot. koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie paliw ciekłych.
93	IEN-PIB	Art. 1 pkt 19 lit. I Projektu w zakresie dodawanego ust. 8d w art. 9h PrEnerg.	„8d. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może zmienić warunki wyznaczenia na operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego, operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego.” Przepis wymaga określenia kryteriów, którymi kieruje się Prezes URE wydając decyzję o zmianie warunków wyznaczenia na operatora, na podstawie art. 9h ust. 8d ustawy – Prawo energetyczne. Proponowany przepis daje Prezesowi URE pełną uznaniowość w tym zakresie, co niesie za sobą nadmierne ryzyko regulacyjne dla prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wodoru.	<brak>	Uwaga uwzględniona Projektodawca wskaże w jakich przypadkach w szczególności Prezes URE może zmienić warunki wyznaczenia na wzór obecnie istniejącego art. 41 ust. 1a PE, a także poda fakultatywne przesłanki zmiany zakresu wyznaczenia na wzór obecnie istniejących w art. 41 ust. 4 PE.
94	URE	Art. 1 pkt 19 lit. I projektu (art. 9h ust. 8d ustawy – Prawo energetyczne)	Poddaje się pod rozwałę dostosowanie projektowanego przepisu do brzmienia istniejącego art. 41 ust. 1a uPE dotyczącego koncesji.	„8d. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może zmienić decyzję w sprawie wyznaczenia na operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego, operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego wodorowego, w szczególności w przypadku konieczności jej dostosowania	Uwaga uwzględniona Projektodawca dostosuje brzmienie projektowanego przepisu do brzmienia istniejącego art. 41 ust. 1a uPE.

				do obowiązującego stanu prawnego lub w celu zapobieżenia praktykom godzącym w interesy odbiorców lub zagrażającym rozwojowi konkurencji."	
95	URE	Art. 1 pkt 19 lit. l projektu (art. 9h ust. 8e pkt 2 i ust. 8g ustawy – Prawo energetyczne)	Należy usunąć projektowany pkt 2, gdyż dotyczy on wyłącznie paliw ciekłych (przesłanki cofnięcia decyzji w sprawie wyznaczenia na operatora w razie cofnięcia posiadanego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego). Uwzględnienie tej uwagi spowoduje konieczność usunięcia projektowanego ust. 8g. Ponadto proponuje się w całym akcie zastąpienie wyrazu „wyznaczenie” wyrazami „decyzja w sprawie wyznaczenia”.	<brak>	Uwaga uwzględniona Projektodawca zmieni treść przepisu, zgodnie z uwagą URE.
96	URE	Art. 1 pkt 19 lit. l projektu (art. 9h ust. 8e ustawy – Prawo energetyczne)	Należy rozważyć przyznanie Prezesowi URE kompetencji do cofnięcia decyzji w sprawie wyznaczenia również w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa, podziału przedsiębiorstwa, itp. analogicznie jak w przypadku koncesji (zob. art. 41 ust. 4 pkt 1, 2, 4, 7 uPE.).	<brak>	Uwaga uwzględniona Projektodawca rozszerzy w projekcie kompetencje Prezesa URE, zgodnie z proponowaną treścią.
97	PUODO	Art. 9h ust. 8h PE	Zmian wymaga także art. 9h ust. 8h , który wskazuje, że Prezes Urzędu Regulacji Energetyki publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki aktualne wykazy podmiotów i przedsiębiorstw energetycznych bez określenia w przepisie danych identyfikujących te podmioty. W ocenie organu nadzorczego konieczne jest wyjaśnienie celu publikacji ww. wykazów oraz zakresu publikowanych informacji. Doprecyzowania wymagają zasady publikacji takich wykazów - m.in. czy dane osobowe będą anonimizowane. Jeśli publikacja danych miałaby następować to konieczne jest wykazanie przez projektodawcę niezbędności publikacji danych oraz celu publikacji przeważającego nad ochroną danych osobowych i prywatnością uzasadniającego publikację danych oraz jak długo będą opublikowane (okres retencji danych).	<brak>	Uwaga uwzględniona
98	IEN-PIB	Art. 1 pkt 19 lit. m Projektu w zakresie dodawanego ust. 9a w art. 9h PrEnerg.	Przepis art. 9h ust. 9a ustawy – Prawo energetyczne dopuszczający wyznaczenie operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego przez Prezesa URE	<brak>	Uwaga nieuwzględniona

			z urzędu, niezgodnie z wnioskiem właściciela sieci wodorowych, wymaga uzupełnienia. W przepisach projektowanej ustawy nie zostało określone jakie są kryteria wyboru operatora wyznaczanego z urzędu i jak powinny zostać ukształtowane rozliczenia pomiędzy właścicielem sieci a operatorem wyznaczonym z urzędu.		W obecnym PE w odniesieniu do sektora paliw gazowych oraz elektroenergetycznego nie ma określenia ani kryteriów wyboru operatora wyznaczanego z urzędu ani metody ukształtowania rozliczeń pomiędzy właścicielem sieci a operatorem wyznaczonym z urzędu. W związku z powyższym zaproponowane kierunki zmian nie mogą zostać uwzględnione.
99	URE	Art. 1 pkt 19 lit. m projektu (art. 9h ust. 9a ustawy – Prawo energetyczne)	Uwaga redakcyjna.	„9a. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki z urzędu wyznacza, w drodze decyzji, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego lub operatora systemu magazynowania wodoru w przypadku gdy odmówił wyznaczenia operatora, który wykonywałby działalność gospodarczą, korzystając z sieci lub instalacji określonych we wniosku, o którym mowa w ust. 1e.”	Uwaga uwzględniona Projektodawca zmieni treść przepisu, zgodnie z uwagą URE.
100	URE	Art. 1 pkt 19 lit. s projektu (art. 9h ust. 15 - 18 ustawy – Prawo energetyczne)	Regulację zawartą w projektowanych ustępach proponuje się przenieść do odrębnego artykułu, co poprawi czytelność ustawy.	<brak>	Uwaga nieuwzględniona Zdaniem projektodawcy wprowadzenie tej uwagi nie poprawi czytelności projektu. W przypadku dalszych dyskusji uwaga zostanie rozstrzygnięta na Komisji prawniczej RCL.
101	URE	Art. 1 pkt 19 lit. s projektu (art. 9h ust. 19-22 ustawy – Prawo energetyczne)	Regulację zawartą w projektowanych ustępach proponuje się przenieść do odrębnego artykułu, co poprawi czytelność ustawy.	<brak>	Uwaga nieuwzględniona Zdaniem projektodawcy wprowadzenie tej uwagi nie poprawi czytelności projektu. W przypadku

					dalszych dyskusji dot. omawianej uwagi, jej treść zostanie rozstrzygnięta ostatecznie na Komisji prawniczej RCL.
102	URE	Art. 1 pkt 21 lit. d projektu (art. 9h(2) ust. 5 pkt 2 lit. b ustawy – Prawo energetyczne)	Brak wyrazów „nie spowoduje”.	„b) nie spowoduje zagrożenia istotnych interesów dotyczących bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej lub Unii Europejskiej”.	Uwaga uwzględniona Projektodawca doda brakujące wyrazy.
103	URE	Art. 1 pkt 23 projektu (art. 16 ustawy – Prawo energetyczne)	Projektowane przepisy w zakresie opracowania planów rozwoju przez przedsiębiorstwa zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją wodoru (mając na uwadze na jak wczesnym etapie rozwoju rynku wodoru się znajdujemy) jest nadmiarowy i może wręcz negatywnie wpłynąć na jego rozwój. Skutkiem tej nadmiernej regulacji może być potencjalne zniechęcenie przyszłych inwestorów do budowy infrastruktury wodorowej. Wydaje się, że na obecnym etapie rozwoju rynku wodoru w Polsce ilość tzw. wymogów regulacyjnych powinna być ograniczona do niezbędnego minimum. Wobec powyższego proponuje się w przypadku sporządzania planów rozwoju, o których mowa w art. 16 uPe w zakresie wodoru, wprowadzenia limitu odbiorców, analogicznie jak w przypadku paliw gazowych lub energii elektrycznej (art. 16 ust. 13 uPe).	<brak>	Uwaga nieuwzględniona Przepisy dot. rozwoju sieci przesyłowych i dystrybucyjnych dla wodoru znajdują się w art. 55 i 56 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazów odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru, dlatego nie ma zasadności do ich wprowadzenia wyłączenie w proponowanym przepisie.
104	URE	Art. 1 pkt 23 lit. h projektu (art. 16 ust. 7 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne)	Przepis zawiera nieostre i ocenne sformułowanie „w miarę możliwości”. Proponuje się je wykreślić lub zastąpić bardziej ostrym dookreśleniem.	<brak>	Uwaga uwzględniona Projektodawca wykreśli z projektu sformułowanie „w miarę możliwości” i przeredaguje niniejszy przepis.
105	URE	Art. 1 pkt 23 lit. m projektu (art. 16 ust. 14a ustawy – Prawo energetyczne)	Wskutek nowelizacji ustawy – Prawo energetyczne wprowadzonej ustawą z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2023 r. poz. 1681), w obecnym brzmieniu ww. ustawy funkcjonują dwa różne terminy realizacji tego samego zadania (por. art. 16 ust. 14a	„14a. Projekt aktualizacji planu rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe (ew. <i>lub wodór</i>), o którym mowa w ust. 2 i 4, przedkłada się do uzgodnienia z Prezesem	Uwaga uwzględniona Projektodawca uspołni oba terminy (do dnia 30 kwietnia).

			oraz art. 16 ust. 15b). Dotyczy to przekazania do uzgodnienia z Prezesem URE projektu aktualizacji planu rozwoju, o którym mowa w art. 16 ust. 2 i 4 uPE, w zakresie paliw gazowych (zgodnie z projektem ustawy również wodoru). Problem został zgłoszony do MKiŚ pismem Prezesa URE z dnia 22 grudnia 2023 r. znak: DPR.070.45.2023.AMa3. Wobec powyższego, w celu ujednolicenia wskazanych terminów oraz ujednolicenia terminów przekazania do URE projektów planów rozwoju przez operatorów paliw gazowych i elektroenergetycznych oraz ewentualnie wodorowych w tym sprawozdań z realizacji planów rozwoju (art. 16 ust. 18) proponujemy przyjęcie wskazanych zmian.	Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do dnia 30 kwietnia w roku, który jest drugim rokiem obowiązywania uzgodnionego planu rozwoju, niezależnie od daty jego uzgodnienia.”	
106	URE	Art. 1 pkt 23 lit. n projektu (art. 16 ust. 15 ustawy – Prawo energetyczne)	Projektowane i obecne brzmienie przepisu jest nieprecyzyjne. Pomimo wymienienia operatora systemu dystrybucyjnego gazowego (OSDg) wprost w niniejszym przepisie, odniesienie do planów, które podlegają konsultacji, tj. „o którym mowa w ust. 2 i ust. 4 pkt 2„ odnosi się wyłącznie do planów rozwoju operatorów systemów przesyłowych i operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych. Taki zapis budzi wątpliwości OSDg co do realizacji przedmiotowego obowiązku konsultacji projektu planu z zainteresowanymi stronami. W tym miejscu pragnę wskazać, iż z uzasadnienia do ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1681), wynika, iż zamierzeniem ustawodawcy było objęcie obowiązkiem wszystkich operatorów systemów gazowych i elektroenergetycznych. W uzasadnieniu tym wskazano, iż „Plan rozwoju poddawany będzie konsultacjom publicznym” oraz że „Art. 16 ust. 15 został uzupełniony o operatora systemu dystrybucyjnego”.	„15. Operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, operator systemu dystrybucyjnego gazowego, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, (ew. operator systemu przesyłowego wodorowego oraz operator systemu dystrybucyjnego wodorowego): 1) konsultuje projekt planu, o którym mowa w ust. 2 i ust. 4 z wyłączeniem informacji, o których mowa w ust. 7 pkt 5 i 6, oraz z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych, z zainteresowanymi stronami, zamieszczając projekt ten na swojej stronie internetowej i wyznaczając termin na zgłaszanie uwag, nie krótszy niż 21 dni;	Uwaga uwzględniona Projektodawca zmieni przepis w formie proponowanej przez URE celem uzupełnienia o operatora systemu dystrybucyjnego.

				2) zamieszcza wyniki konsultacji na swojej stronie internetowej oraz regularnie ją aktualizuje, aby wszystkie zainteresowane strony były informowane o harmonogramie, sposobie oraz zakresie konsultacji.”,	
107	URE	Art. 1 pkt 23 lit. p projektu (art. 16 ust. 15b ustawy – Prawo energetyczne)	Nieścisłość zawarta w projektowanym (oraz obecnym) przepisie dotyczy przeprowadzania konsultacji oraz właściwej kolejności etapów procesu opracowania oraz następnie uzgadniania z Prezesem URE projektu planu rozwoju. Mając na uwadze zachowanie przejrzystości oraz właściwej kolejności etapów procesu opracowania oraz następnie uzgodnienia z Prezesem URE projektu planu rozwoju, zasadnym jest przedłożenie projektu planu rozwoju do uzgodnienia z Prezesem URE również przez OSD gazowego (i OSD wodorowego) po przeprowadzeniu konsultacji, o których mowa w art. 16 ust. 15 uPE, wraz z wynikami tych konsultacji. Wcześniejsze przeprowadzenie konsultacji z zainteresowanymi stronami uzasadnia również funkcja celu, jakim jest pozyskanie informacji płynących z rynku m.in. w zakresie potrzeb inwestycyjnych służących przyłączaniu nowych odbiorców.	„15b. Operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, operator systemu dystrybucyjnego gazowego, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, (ew. operator systemu przesyłowego wodorowego oraz operator systemu dystrybucyjnego wodorowego) przedkładają Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do uzgodnienia projekt planu, o którym mowa w ust. 2 i 4, oraz jego aktualizację, w terminie do dnia 30 kwietnia danego roku. Projekt planu, o którym mowa w ust. 2 lub w ust. 4, oraz jego aktualizację, operator systemu przesyłowego i dystrybucyjnego, o którym mowa w zdaniu pierwszym, przedkłada po przeprowadzeniu konsultacji, o których mowa w ust. 15, wraz z wynikami tych konsultacji.”	Uwaga uwzględniona Projektodawca dostosuje niniejszy przepis w brzmieniu proponowanym przez URE.
108	URE	Art. 1 pkt 23 lit. r projektu (art. 16 ust. 19 ustawy – Prawo energetyczne)	Zgodnie z projektowanym art. 16 ust. 19 gminy miałyby udostępniać dane, o których mowa w art. 16 ust. 7 pkt 1-4 i 7, tj. m.in. o zakresie przewidywanego dostarczania wodoru. Należy zauważyć, iż zgodnie z obecnym brzmieniem przepisu art. 18 uPE do zadań własnych gminy nie należy planowanie i organizacja zapotrzebowania na wodór na obszarze gminy. Ponadto założenia dotyczące rozwoju rynku wodoru zakładają	<brak>	Uwaga uwzględniona Projektodawca przychylił się do uwagi wnioskodawcy, że zmiana ust. 19 na obecnym etapie rozwoju rynku wodoru w Polsce nie jest zasadna.

			jego wykorzystanie na cele przemysłowe a nie komunalne bądź bytowe. Wynika z tego, że gminy nie są właściwe w sprawie wodoru i mogą nie dysponować wskazanym informacjami. Tym samym zmiana ust. 19 nie ma uzasadnienia.		
109	URE	Art. 1 pkt 24 lit. a projektu (art. 23 ust. 2 pkt 6 ustawy – Prawo energetyczne)	Propozycja zmiany brzmienia przepisu.	„6) wyznaczanie operatorów systemu, o których mowa w art. 9h ust. 1, 1c, 1e i 9 i cofanie decyzji w sprawie wyznaczenia operatorów,”.	Uwaga uwzględniona Projektodawca zmieni przepis w proponowanym przez URE kształcie.
110	URE	Art. 1 pkt 26 lit. a projektu (art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne)	Projektowany przepis przewiduje wyłączenie z obowiązku koncesjonowania wytwarzania energii elektrycznej wyłącznie z wodoru niskoemisyjnego. Wytwarzanie energii elektrycznej z pozostałych zdefiniowanych rodzajów wodoru, tj. z wodoru odnawialnego oraz wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego zostało objęte obowiązkiem koncesjonowania. Powstaje pytanie, czy takie wąskie wyłączenie było zamiarem projektodawcy.	<brak>	Uwaga uwzględniona Projektodawca poszerzy wyłączenie z obowiązku koncesjonowania wytwarzania energii elektrycznej o inne rodzaje wodoru wyszczególnione w projekcie.
111	IEN-PIB)	Art. 1 pkt 26 lit. a Projektu w zakresie dodawanego tiretu czwartego ust. 1 w art. 32 PrEnerg.	Projektodawca zaproponował dodanie wyłączenia przewidującego, iż wytwarzanie energii elektrycznej z wodoru niskoemisyjnego nie podlega koncesjonowaniu. Nie wydaje się jednak, aby obecne otoczenie regulacyjne dawało podstawy do zawężenia takiego wyłączenia dla wodoru niskoemisyjnego. Podobne wyłączenie powinno być wprowadzone również w sytuacji wykorzystania wodoru odnawialnego oraz wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego.	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: „- z wodoru niskoemisyjnego, - z wodoru odnawialnego, - z wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego,”	Uwaga uwzględniona
112	GDDKiA	Art. 1 pkt 26 dotyczący zmian w art. 32 ustawy – Prawo energetyczne	Proponuję się wprowadzenie wprost ustawowego zwolnienia dotyczącego GDDKiA z przymusu uzyskania koncesji w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawianych źródeł energii. Problematiczna okazuje się bowiem sytuacja, gdy GDDKiA buduje instalacje OZE w celu m.in. obniżenia kosztów oświetlenia dróg, i gdy w tzw. „miesiącach słonecznych” instalacje te produkują więcej energii niż wynosi zapotrzebowanie związane z oświetleniem dróg. Ta nadwyżka zostaje wprowadzona do sieci, którą GDDKiA musi sprzedać zgodnie z rozliczeniem NET BILLING. Na wielu lokalizacjach, po zsumowaniu wartości, może się okazać, iż – z uwagi na wielkość produkcji – zaistniałaby potrzeba uzyskania koncesji.	Proponuję się uzupełnienie art. 1 pkt 26 projektu ustawy o zmianę polegającą na dodaniu w art. 32 ust. 1b w brzmieniu: „1b. Z obowiązku uzyskania koncesji w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w związku z zarządzaniem i utrzymaniem dróg krajowych zwolniony jest Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad.”.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga poza zakresem projektu UD36.

			Jednocześnie należy zauważyć, że przepisy dotyczące koncesji odnoszą się do wytwarzania energii w ramach prowadzenia działalności gospodarczej, natomiast GDDKiA nie prowadzi takiej działalności, co więcej w zakresie swoich kompetencji nie ma produkcji prądu (zob. ustawa o drogach publicznych). Tym samym, mając na celu usunięcie wszelkich wątpliwości co do konieczności uzyskiwania koncesji przez GDDKiA, proponuje się uzupełnienie art. 32 ustawy – Prawo energetyczne o przepis jednoznacznie wyłączający obowiązek uzyskania koncesji przez GDDKiA (gdy wytwarzana jest energia elektryczna w związku z zarządzaniem i utrzymaniem dróg krajowych).		
113	URE	Art. 1 pkt 28 projektu (art. 43 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne)	Proponuje się zrezygnować ze zmiany art. 43 ust. 1 uPE. Wodór został zakwalifikowany jako paliwo, zatem zmiana przepisu jest zbędna.	<brak>	Uwaga nieuwzględniona Pomimo iż w projekcie wodór jest uznany za paliwo, to obowiązki koncesyjne dla niego nie mają takiego samego zakresu jak dla innych paliw.
114	PUODO	art. 43h ust. 5 i 6 PE	Kolejny rejestr – rejestr instalacji magazynowych wodoru – został określony w art. 43h (art. 1 zmiana 29 projektu ustawy). Rejestr będzie prowadzony w postaci elektronicznej przez operatorów systemów wodorowych. Zgodnie z projektowanym art. 43h ust. 5 ust. 1 przedmiotowy rejestr będzie zawierał szereg danych, w tym oznaczenie posiadacza instalacji poprzez art. numer jego PESEL. Ust. 6 tego przepisu wskazuje, że: „Rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest jawny i udostępniany przez operatora systemu wodorowego na jego stronie internetowej, z wyłączeniem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, które zastrzegł posiadacz instalacji magazynowej wodoru, lub podlegających ochronie danych osobowych”. Projektodawca nie wskazuje wprost jakie dane będą udostępniane na stronie internetowej i przez jaki okres czasu, czy numer PESEL będzie wyłączony z jawności, czy imię i nazwisko posiadacza instalacji magazynowej wodoru będzie zanonimizowane. W tym zakresie regulacja powinna być uzupełniona celem zapewnienia zgodności z wyżej przywołanymi już zasadami ochrony danych osobowych wynikającymi z art. 5	<brak>	Uwaga uwzględniona

			rozporządzenia 2016/679, w szczególności zgodnie z zasadą minimalizacji danych i celowości oraz retencji danych. Powyższe uwagi dotyczące zbyt ogólnej regulacji dla rejestru przedsiębiorstw energetycznych odnoszą się także do sposobu uregulowania rejestru instalacji magazynowych wodoru.		
115	URE	Art. 1 pkt 30 lit. c projektu (art. 44 ust. 2(1) i ust. 2(2) ustawy – Prawo energetyczne)	Regulacje zawarte w obu ustępach wydają się pokrywać. Ust. 2(1) posługuje się nieznanym ustawie pojęciem „aktywa infrastrukturalne”. Z regulacji zawartej w ust. 2(1) wynika, że nowym obowiązkiem związanym z ewidencją księgową objęte są również przedsiębiorstwa ciepłownicze („...wytwarzania, przesyłania, dystrybucji lub obrotu energiją... ”), co, jak się wydaje, nie było intencją projektodawcy. Należy też wskazać, iż w ust. 2(2) pkt 2 pojawia się przesyłanie lub dystrybucja energii elektrycznej, jak się wydaje – niezasadnie.	<brak>	Uwaga częściowo uwzględniona 1. Pojęcie „aktywa infrastrukturalne” wynika z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazów odnawialnych i gazu ziemnego oraz wodoru. 2. Intencją projektodawcy nie było objęcie przedsiębiorstw ciepłowniczych, konieczność poprawy na energię elektryczną. Projektodawca usunie z ust. 2(2) pkt 2 przesyłanie lub dystrybucję energii elektrycznej.
116	GUM	art. 2 projektu zdanie wprowadzające do wyliczenia	Należy zmienić metrykę promulgacyjną zmienianej ustawy oraz skreślić odnośnik 3)	„(Dz. U. z 2024 r. poz. 725 i 834)”. .	Uwaga uwzględniona
117	GUNB	Art. 2 wprowadzenie do wyliczenia	W art. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia należy podać poprawne dane promulgacyjne ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725). Zmiana o charakterze legislacyjnym.	„W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725) wprowadza się następujące zmiany:”	Uwaga uwzględniona Uwaga uwzględniona w formie zaproponowanej w uwadze nr 116 zgodnie z intencją GUNB w uwadze nr 117.

118	GUNB	Art. 2 pkt 3 lit. c	W art. 2 w pkt 3 w lit. c przecinek na końcu należy zastąpić średnikiem. Zmiana o charakterze legislacyjnym.	„c) ust. 3 pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie: „c) sieci gazowych, sieci wodorowych oraz sieci elektroenergetycznych innych niż wymienione w ust. 1 pkt 2 lit. a, e i f, „;”	Uwaga uwzględniona
119	GUM	art. 4 projektu zdanie wprowadzające do wyliczenia	W metryce promulgacyjnej zmienianej ustawy należy uwzględnić zmianę ustawy ogłoszoną w Dz. U. z 2024 r. poz. 834.	<brak>	Uwaga uwzględniona
120	IEN-PIB	Zmiana Art. 4 projektu ustawy Zmiana numeracji kolejnych artykułów	Obecnie ustawa o giełdach towarowych - jako kategorię towarów giełdowych wskazuje różne rodzaje energii lub paliwa gazowe w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, 868, 1093, 1505, 1642 i 1873). Zgodnie z obecną definicją paliw gazowych - obejmują one: gaz ziemny, wysokometanowy i zaazotowany. Zakładając przy projektowaniu rynku wodoru (w tym zasad obrotu) istotny udział giełdy towarowej - jako platformy gwarantującej transparentny i bezpieczny obrót produktami/ instrumentami opierającymi się o wodór - kluczowym jest zmiana katalogu towarów giełdowych poprzez wskazanie wodoru obok paliw gazowych, zgodnie z proponowaną nową definicją paliw oraz wodoru w ustawie Prawo energetyczne. Dodatkowo, TGE podkreśla, iż w ramach pakietu „Konstytucja dla wodoru” kluczowym jest wypracowanie modelu rynku wodoru (uwzględniającego obrót) w szczególności ustalenie: - zasad i reguł funkcjonowania rynku, - kategorii uczestników rynku, - zasad dopuszczania do rynku, - struktury rynku (np.: czy ma być podział na hurtowy i detaliczny, czy ma być skoncentrowany czy rozproszony) - zakresu i instytucji nadzoru nad rynkiem, - modelu obrotu i kreacji ceny, - zabezpieczenie transakcji. Dodatkowo - wypracowane podejście do logistyki dostaw pozwoli rozpocząć dyskusję o systemach	Art. 4. W ustawie z dnia 26 października 2000 roku o giełdach towarowych (Dz.U. z 2022 r. poz. 170, 1488, 1933 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: 1) Art. 2 pkt 2) otrzymuje następujące brzmienie: „2) towarach giełdowych – rozumie się przez to dopuszczone do obrotu na danej giełdzie towarowej lub do obrotu organizowanego zgodnie z odrębnymi przepisami: (...) b) różne rodzaje energii, paliwa gazowe, wodór w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne”, 2) Art. 2 pkt 17) i pkt 18) otrzymują następujące brzmienie: „17) łączeniu rynków - rozumie się przez to tworzony przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, operatora systemu wodorowego lub operatora systemu przesyłowego gazowego	Uwaga uwzględniona

			obrotu, w szczególności systemach zorganizowanych, np. opartych o mechanizmy giełdowe. Poniżej zamieszczamy link do stanowiska EUROPEX w zakresie pakietu gazowego: https://www.europex.org/wp-content/uploads/2021/12/20211215_Gas-package-press-release.pdf TGE zwraca uwagę, że projektowana regulacja nie uwzględnia systemowych mechanizmów wsparcia działalności operacyjnej instalacji produkujących wodór, w szczególności wodoru odnawialny. Opracowanie systemu wsparcia działalności operacyjnej, np. opartego o system obrotu świadectwami pochodzenia wodoru, było jednym z zadań Grup roboczych Porozumienia sektorowego na rzecz rozwoju gospodarki wodorowej w Polsce. Wyniki prac oraz rekomendacje co do kształtu systemu wsparcia generacji wodoru odnawialnego zostały przekazane do Ministerstwa zgodnie z trybem prac Grup roboczych. W ocenie TGE – zaproponowana nowelizacja ustawy Prawo energetyczne powinna porządkować status poszczególnych interesariuszy, uczestników rynku wodoru w kontekście aktualnej siatki pojęć. Zakładając rozwiązania analogiczne jak w przypadku rynku energii elektrycznej i gazu – TGE wskazuje na potrzebę m.in. dodania ogólnego przepisu umożliwiającego przedsiębiorstwom energetycznym zajmującym się m.in. wytwarzaniem/ obrotem wodorem – możliwość sprzedaży/ nabywania wodoru na giełdzie towarowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. W związku z powyższym zmianie powinien również ulec np. art. 32 ust. 1 pkt 4 – ppkt b)- c) w zakresie wyłączeń z obowiązku uzyskania koncesji. TGE wskazuje na celowość ujęcia giełdy towarowej w ramach projektowaniu rynku wodoru (w tym zasad obrotu), a tym samym poszerzenia katalogu towarów giełdowych. W związku z powyższym, proponujemy	i podmiot prowadzący giełdę towarową transgraniczny mechanizm łączenia rynków krajowych oparty o wspólny algorytm ustalania cen i udostępnione uczestnikom połączonych rynków zdolności przesyłowe na połączeniach z innymi systemami przesyłowymi elektroenergetycznymi, wodorowymi lub gazowymi; 18) obrocie transgranicznym - rozumie się przez to obrót energią elektryczną, wodorem lub paliwami gazowymi dokonywany przez użytkowników systemu z użytkownikami innych systemów przesyłowych elektroenergetycznych, wodorowych lub gazowych na podstawie umów dwustronnych lub transakcji zawieranych w ramach łączenia rynków;” 3) Art. 5 ust. 3 pkt 2) otrzymuje następujące brzmienie: „3. Spółka, o której mowa w ust. 1, może dokonywać rozliczeń: (...) 2) transakcji zawartych poza giełdą przez będące jej członkami przedsiębiorstwa energetyczne, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4, jeżeli ich przedmiotem są określone rodzaje energii, paliwa gazowe, wodór lub prawa majątkowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit.	
--	--	--	---	--	--

			zmianę ustawy o giełdach towarowych (szczegółowe propozycje zmian w kolumnie obok).	d i f,” 4) Art. 9 ust. 6 otrzymuje następujące brzmienie: „6. Podmioty, o których mowa w ust. 3 pkt 4, mogą być wyłącznie stronami zawieranych na własny rachunek transakcji giełdowych, których przedmiotem są towary giełdowe będące określonymi rodzajami energii, paliwami gazowymi, wodorem lub prawami majątkowymi, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 50b ust. 1.” 5) Art. 14 ust. 2c otrzymuje następujące brzmienie: „2c. Giełdowa izba rozrachunkowa może także dokonywać obsługi finansowej oraz wykonywać zadania określone w art. 15 ust. 5 i 6 w odniesieniu do transakcji innych niż transakcje giełdowe, jeżeli ich przedmiotem są określone rodzaje energii, paliwa gazowe, wodór lub prawa majątkowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f.” 6) Art. 14 ust. 2d otrzymuje następujące brzmienie: „2d. Giełdowa izba rozrachunkowa może, na	
--	--	--	--	---	--

				zlecenie jej członka, dokonywać zgłoszeń zawartych przez niego transakcji, których przedmiotem są określone rodzaje energii, paliwa gazowe, wodór lub prawa majątkowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, przekazując te zgłoszenia do podmiotu prowadzącego właściwy rejestr lub system, w ramach których są realizowane świadczenia niepieniężne wynikające z tych transakcji, a także przesyłać informacje o takich transakcjach do innych podmiotów, jeżeli taki obowiązek spoczywa na jej członku zgodnie z przepisami prawa.” 7) Art. 50b ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie: „1. Podmioty, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4, mogą zawierać na giełdzie, we własnym imieniu, transakcje, których przedmiotem są towary giełdowe będące określonymi rodzajami energii, paliwami gazowymi, wodorem lub prawami majątkowymi, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d i f, pod warunkiem: 1) zawarcia z towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim, będącymi członkami giełdowej izby rozrachunkowej, umowy o rozliczanie transakcji albo 2) uzyskania zezwolenia Komisji na prowadzenie rachunków lub rejestrów tych towarów giełdowych.”	
--	--	--	--	--	--

121	GUM	art. 5 projektu zdanie wprowadzające do wyliczenia	W metryce promulgacyjnej zmienianej ustawy należy uwzględnić zmianę ustawy ogłoszoną w Dz. U. z 2024 r. poz. 834.	<brak>	Uwaga uwzględniona
122	GUM	art. 6 projektu zdanie wprowadzające do wyliczenia	W metryce promulgacyjnej zmienianej ustawy należy uwzględnić zmianę ustawy ogłoszoną w Dz. U. z 2024 r. poz. 834.	<brak>	Uwaga uwzględniona
123	IEN-PIB	Uwaga do niezmienianego art. 6 pkt 2 lit. d nowy (art. 38 pkt 8 nowy)	Mając na uwadze: - ambitne cele REDIII w zakresie wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego, - Art. 1 pkt 9 ust. 1 projektu ustawy w brzmieniu „1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych, energii, lub transportem wodoru jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania i przyłączania, w pierwszej kolejności, instalacji odnawialnego źródła energii, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru, przy czym w przypadku przyłączenia źródła lub magazynu energii elektrycznej, moc przyłączeniowa tego źródła lub magazynu energii elektrycznej może być mniejsza lub równa jego mocy zainstalowanej elektrycznej.”, - Art. 13. projektu ustawy w brzmieniu „Instrukcje ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej wodorowej, ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej wodorowej oraz ruchu i eksploatacji instalacji magazynowej wodoru, o których mowa w art. 9g ust. 3c i 3d ustawy zmienianej w art. 1, zostaną opracowane przez operatora systemu przesyłowego wodorowego oraz operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego oraz operatora systemu magazynowania wodoru i zgłoszone do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do dnia 1 stycznia 2026 r.”, Wnosimy o uwzględnienie możliwości realizacji budowy przyłączy i rurociągów wodorowych służących do przyłączenia do systemu wodorowego wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi przez podmioty,	Art. 38 nowy pkt 8) w brzmieniu „ podmiot, który zawarł umowę o przyłączenie do sieci przesyłowej wodorowej lub sieci dystrybucyjnej wodorowej z podmiotem wskazanym w Art. 38 w punktach 2), 4), - budowa przyłącza i rurociągu wodorowego łączących tę jednostkę wytwórczą z siecią przesyłową wodorową lub siecią dystrybucyjną wodorową wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi”	

			które zawrą umowę o przyłączenie z podmiotami wskazanymi przez Ustawodawcę. Rekomendujemy rozszerzenie portfela podmiotów mogących realizować zakres niezbędny do realizacji przyłączenia wskazanego przez operatora systemu przesyłowego wodorowego lub dystrybucyjnego wodorowego w umowie o przyłączenie. Reżim czasowy osiągnięcia celów REDIII oraz potencjalne znaczne zakresy rzeczowe do realizacji przyłączenia wskazanego przez operatorów w umowie o przyłączenie, w przypadku ich realizacji zwykłym trybem może znacznie wydłużyć realizację tych inwestycji (w szczególności sieci wodorowych wysokich ciśnień i dużych średnic).		
124	GUM	art. 7 projektu zdanie wprowadzające do wyliczenia	Należy zmienić metrykę promulgacyjną zmienianej ustawy.	„(Dz. U. z 2022 r. poz. 2279 oraz z 2024 r. poz. 227 i 834)”. Propozycja usunięcia projektowanych zmian.	Uwaga nieuwzględniona Nieuwzględnienie wynika z wycofania się z wprowadzenia art. 7 projektu UD36.
125	NCBR	Art. 7 pkt 1 (art. 27 ust. 2 ustawy o NCBR), Art. 7 pkt 2 lit. a (art. 30 ust. 1 pkt 6a ustawy o NCBR), Art. 7 pkt 3 (art. 46 w ust. 2 ustawy o NCBR), Art. 7 pkt 4 (art. 48 ust. 1a ustawy o NCBR).	NCBR stoi na stanowisku, że obowiązujące, w dotychczasowym brzmieniu ustawy o NCBR, przepisy umożliwiają realizację programu strategicznego w obszarze technologii wodorowych, bez wprowadzania zmian do ustawy. Szczegółowy tryb i zasady realizacji zadań zostały opisane w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 17 września 2010 r. w sprawie szczegółowego trybu realizacji zadań Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. Określono w nim m.in. szczegółowy tryb ustanawiania programu strategicznego (§ 3 w zw. z § 2 pkt 1 ww. rozporządzenia). Do ustanowienia programu strategicznego w obszarze technologii wodorowych powyższe przepisy również będą miały zastosowanie, a wprowadzenie proponowanego zapisu do ustawy o NCBR (wyodrębnienie nowego programu strategicznego) będzie budzić wątpliwości interpretacyjne na temat przyczyn ich wprowadzenia. Byłoby to działanie nowe i ponadstandardowe.	<nominalnie w rubryce treść uwagi – w praktyce jest to propozycja brzmienia przepisu – przyp. Projektodawca> Dodatkowo – w art. 7 pkt 4 (w zmienianym art. 48 ust. 1a ustawy o NCBR) wskazano, że „1a. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej i ministra właściwego do spraw wewnętrznych, <u>po zawiadomieniu Ministra</u> , ustala dla Centrum wysokość środków finansowych w zakresie badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz	Uwaga uwzględniona

			Ponadto, zgodnie z ustawą o NCBR to do zadań Rady NCBR należy przygotowanie i przedstawienie Ministrowi do zatwierdzenia projektów strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych, z zastrzeżeniem art. 17 pkt 1 wspomnianej ustawy. Zgodnie natomiast z § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia w przypadku programów strategicznych Dyrektor Centrum przedstawia Radzie Centrum propozycje dotyczące zagadnień, o których mowa w ust. 1. W przypadku programu strategicznego w obszarze technologii wodorowych określone powyżej kompetencje organów NCBR nie ulegną zmianie, co potwierdza brak ratio legis do ich ustawowego wyodrębnienia. Ustanowienie programu strategicznego jest procesem długotrwałym (nie krótszym niż 12 miesięcy), co przemawia za przyjęciem innego rozwiązania np. realizacji zadań z obszaru technologii wodorowych w ramach programu, o którym mowa w art. 2 pkt 2 ustawy o NCBR (tzw. program krajowy). Proces ustanawiania programu strategicznego w skrócie przedstawia się następująco: • Rada zatwierdza rozpoczęcie prac nad programem i określa interesariuszy w postaci resortów, • Rada występuje do wybranych resortów o wskazanie wyzwań, • powołujemy Zespół Redakcyjny odpowiedzialny za przygotowanie programu; • projekt programu jest konsultowany z interesariuszami, Rada opiniuje zgłoszone uwagi, • projekt po uwagach trafia do ewaluacji ex ante, a następnie ponownie do Rady w celu wydania opinii (opiniowanie uwag), • gotowy projekt trafia do ostatecznej opinii i zatwierdzenia przez Radę, • zatwierdzony projekt zatwierdzany jest przez Ministra nadzorującego. Podsumowując, wnioskujemy o usunięcie przepisów wprowadzających do ustawy o NCBR nowy program strategiczny. Wskazujemy, że dotychczasowe brzmienie ustawy daje możliwości jego realizacji.	obronności i bezpieczeństwa państwa.” Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o NCBR „Dyrektor jest powoływany przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, zwanego dalej "Ministrem".” Oznacza to, że w zmienianym art. 48 ust. 1a dwukrotnie występuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, a zatem wprowadzenie projektowanej zmiany w tym przepisie jest niecelowe.	
--	--	--	--	---	--

			Dodatkowo wskazujemy, że zaproponowane przepisy dot. nowego programu strategicznego nakładają na Centrum dodatkowe zadania, co oznacza konieczność przekazania na ten cel środków nie tylko w formie dotacji celowej (na finansowanie projektów w ramach programu), ale również w formie dotacji podmiotowej m.in. na wynagrodzenia pracowników, ekspertów, obsługę administracyjną itp., co umożliwi NCBR zarządzanie takim programem. W przypadku braku dodatkowych środków na zarządzanie programem strategicznym w obszarze technologii wodorowych, w tym na dodatkowe etaty, NCBR nie będzie miało możliwości podjęcia się wykonania tych zadań. Jednocześnie wskazujemy, że pozostawienie projektowanej w art. 7 pkt 2 lit. b zmiany w postaci dodania art. 30 ust. 1a ustawy o NCBR w brzmieniu „1a. Minister kierujący działem administracji rządowej może zlecać Centrum realizację zadań z zakresu polityki naukowej państwa, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, za zgodą Ministra i po zapewnieniu środków finansowych na realizację tych zadań.” umożliwi NCBR realizację zadań w obszarze technologii wodorowych w formie zadania zleconego.		
126	GUM	art. 8 projektu zdanie wprowadzające do wyliczenia	W metryce promulgacyjnej zmienianej ustawy należy zmienić kolejność ogłoszonych w 2023 r. zmian i dodać zmianę wynikającą z Dz. U. z 2024 r. poz. 834.	<brak>	Uwaga uwzględniona
127	NCBJ	<art. 8 Projektu – zmiana art. 2 pkt 11a UOZE>	W Ustawie o odnawialnych źródłach energii proponujemy uwzględnić obiekty przyłączone do sieci dystrybucyjnej na napięciu 110 kV w zakresie instalacji hybrydowych	Art. 2. Pkt. 11a) hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii – wyodrębniony zespół urządzeń opisanych przez dane techniczne i handlowe, przyłączonych do tej samej sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej, w których energia elektryczna jest wytwarzana wyłącznie z odnawialnych źródeł energii, różniących się rodzajem oraz charakterystyką dyspozycyjności wytwarzanej energii elektrycznej, oraz: a) żadne z	Uwaga nieuwzględniona Uwaga poza zakresem projektu UD36. Zmiana nie jest konieczna dla realizacji zamiaru NCBJ.

				urządzeń wytwórczych nie ma mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 80% łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tego zespołu, b) urządzenia wytwórcze wchodzące w skład tego zespołu mogą być wyposażone w jeden albo w kilka układów wyprowadzenia mocy, w ramach jednego albo kilku punktów przyłączenia, c) łączny stopień wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej tego zespołu jest większy niż 3504 MWh/MW/rok, d) zespół ten jest zlokalizowany na obszarze jednego powiatu albo nie więcej niż 5 gmin graniczących ze sobą – przy czym taki zespół urządzeń wytwórczych może być wspomagany magazynem energii służącym do magazynowania energii wytworzonej z tego zespołu i wówczas oddawana z niego energia jest traktowana jako energia z odnawialnego źródła energii;	
128	NCBJ	<art. 8 Projektu – zmiana art. 2 pkt 15a UOZE>	W Ustawie o odnawialnych źródłach energii proponujemy uwzględnić obiekty przyłączone do sieci dystrybucyjnej na napięciu 110 kV w zakresie klastra energii	Art. 2. Pkt. 15a) klaster energii – cywilnoprawne porozumienie, w skład którego mogą wchodzić osoby fizyczne, osoby prawne, podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, z późn. zm.3)), lub jednostki samorządu terytorialnego, dotyczące wytwarzania i równoważenia zapotrzebowania, dystrybucji lub obrotu energią z odnawialnych źródeł energii lub	Uwaga nieuwzględniona Uwaga poza zakresem projektu UD36. Zmiana nie jest konieczna dla realizacji zamiaru NCBJ.

				z innych źródeł lub paliw, w ramach sieci dystrybucyjnej, na obszarze działania tego klastra nieprzekraczającym granic jednego powiatu w rozumieniu ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 528 i 583) lub 5 gmin w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559, 583, 1005 i 1079); klastr energii reprezentuje koordynator, którym jest powołana w tym celu spółdzielnia, stowarzyszenie, fundacja lub wskazany w porozumieniu cywilnoprawnym dowolny członek klastra energii, zwany dalej „koordynatorem klastra energii”;	
129	NCBJ	<art. 8 Projektu – zmiana art. 2 pkt 18 UOZE>	W Ustawie o odnawialnych źródłach energii proponujemy uwzględnić obiekty przyłączone do sieci dystrybucyjnej na napięciu 110 kV w zakresie mikro i małych instalacji	Art. 2. Pkt. 18) mała instalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 50 kW i nie większej niż 1 MW, przyłączoną do sieci elektroenergetycznej o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu większej niż 150 kW i mniejszej niż 3 MW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest większa niż 50 kW i nie większa niż 1 MW; Art. 2. Pkt. 19) mikroinstalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW, przyłączoną do sieci elektroenergetycznej o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150	Uwaga nieuwzględniona Uwaga poza zakresem projektu UD36. Zmiana nie jest konieczna dla realizacji zamiaru NCBJ.

				kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 50 kW;	
130	NCBJ	<art. 8 Projektu – zmiana art. 2 pkt 33a UOZE>	W Ustawie o odnawialnych źródłach energii proponujemy uwzględnić obiekty przyłączone do sieci dystrybucyjnej na napięciu 110 kV w zakresie spółdzielni energetycznych	Art. 2. Pkt. 33a) spółdzielnia energetyczna – spółdzielnię w rozumieniu ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2021 r. poz. 648) lub ustawy z dnia 4 października 2018 r. o spółdzielniach rolników (Dz. U. poz. 2073), której przedmiotem działalności jest wytwarzanie energii elektrycznej lub biogazu, lub ciepła, w instalacjach odnawialnego źródła energii i równoważenie zapotrzebowania energii elektrycznej lub biogazu, lub ciepła, wyłącznie na potrzeby własne spółdzielni energetycznej i jej członków, przyłączonych do zdefiniowanej obszarowo sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub sieci dystrybucyjnej gazowej, lub sieci ciepłowniczej;	Uwaga nieuwzględniona Uwaga poza zakresem projektu UD36. Zmiana nie jest konieczna dla realizacji zamiaru NCBJ.
131	URE	Art. 8 pkt 6 lit. c (art. 122 ust. 11 pkt 7 ustawy OZE)	Uwaga porządkująca. Należy też zauważyć, że brak jest w ustawie OZE jak i w uPE pojęcia „sieci wodorowe”.	„7) 1 MWh wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe, przeliczonego zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 62a;”.	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca w proponowanych zmianach w ustawie (w dodawanym pkt. 31a) o OZE zdefiniował sieci wodorowe jako sieci przesyłowe wodorowe lub sieci dystrybucyjne wodorowe lub sieci wodorowe ograniczone geograficznie w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne.

					Definicja sieci z art. 3 pkt 11 PE obejmuje przesyłanie lub dystrybucję wodoru, ale dla klaryfikacji zostanie wprowadzona definicja sieci wodorowych bazująca na brzmieniu art. 3 pkt 11 i odpowiednie odwołanie do nowej definicji <i>sieci wodorowych</i> z PE.
132	URE	Art. 8 pkt 6 lit. d (art. 122 ust. 12 pkt 3 ustawy OZE)	Uwaga porządkująca. Należy też zauważyć, że brak jest w ustawie OZE jak i w uPE pojęcia „sieci wodorowe wodoru odnawialnego”.	„3) transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo sieci wodorowe wodoru odnawialnego, z ilości wodoru odnawialnego wskazanej w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu albo; ”	Uwaga częściowo uwzględniona Projektodawca uzupełni przepis w proponowanym brzmieniu o fragment: „wskazanej w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu albo;”. Jednocześnie projektodawca potwierdza, że w projekcie ustawy ani w innym akcie prawnym nie występuje pojęcie „sieć wodorowa wodoru odnawialnego”, zaś w przypadku przywołanego art. 122 ustawy o OZE mowa o dwóch oddzielnych pojęciach „sieć wodorowa” oraz „wodór odnawialny”, co wynika z kontekstu regulacji.
133	URE	Art. 9 pkt c projektu	W nawiązaniu do uwagi dotyczącej art. 1 pkt 1 lit. b projektu, proponuje się brzmienie art. 2 pkt 28c ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych.	„28c) wodór odnawialny - wodór odnawialny w rozumieniu art. 2 pkt 36a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. ...);”	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca zamierza dokonać również zmiany w definicji „wodoru odnawialnego” zawartej obecnie w ustawie o

					odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2023 r. poz. 1436), dlatego też takie odwołanie byłoby nieprawidłowe. Równocześnie, zdaniem projektodawcy celem uporządkowania terminologii dla wodoru, wszystkie podstawowe definicje powinny znajdować się w ustawie PE, zaś odwołania w pozostałych aktach prawnych.
134	URE	Art. 11 ust. 2 projektu	Propozycja brzmienia art. 11 ust. 2.	„2. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie magazynowania wodoru lub obrotu wodorem, która, zgodnie z art. 32 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymaga udzielenia koncesji, składa do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wniosek o udzielenie koncesji.”	Uwaga uwzględniona Projektodawca zmieni przepis w proponowanym przez URE kształcie.
135	URE	Art. 11 ust. 3 projektu	Ze względu na specyfikę postępowania odwoławczego od decyzji Prezesa URE (odwołanie do sądu cywilnego – SOKiK) niezbędne jest zastąpienie wyrazów „do dnia ostatecznego rozstrzygnięcia” wyrazami „do dnia prawomocnego rozstrzygnięcia”.	„3. Podmiot może prowadzić działalność, o której mowa w ust. 1, na dotychczasowych zasadach do dnia prawomocnego rozstrzygnięcia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wniosku, o którym mowa w ust. 2.”	Uwaga uwzględniona Projektodawca zgadza się z argumentacją URE i zmienia treść przytoczonych wyrazów.
136	URE	Art. 18a projektu	Brak jest przepisów przejściowych dotyczących operatorów systemów dystrybucyjnych wodorowych i systemu magazynowania wodoru, w zakresie możliwości świadczenia usług przez podmioty, które w dniu wejścia w życie ustawy będą świadczyły usługi dystrybucji lub magazynowania wodoru – do czasu wyznaczenia operatorów.	<brak>	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca nie posiada informacji o podmiotach prowadzących tego rodzaju działalność w Polsce. Jednocześnie,

					zdaniem projektodawcy podmioty, które w najbliższym czasie podjęłyby ewentualnie taką działalność, będą zainteresowane, aby jak najszybciej opierać ją o przepisy niniejszego projektu. Dlatego też nie ma konieczności do wprowadzania w tym zakresie przepisów przejściowych.
137	URE	Art. X	W związku z brzmieniem projektu, niezbędne – w ocenie URE – jest dokonanie zmian w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.	<brak>	Uwaga nieuwzględniona Wnioskodawca nie sprecyzował jakie konkretne zmiany należałoby wprowadzić w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2023 r. poz. 977).

Uwagi
do OSR projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw
(nr UD36 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów) złożone w ramach opiniowania

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
1	URE	OSR <ogólnie>	Biorąc pod uwagę bardzo szeroki zakres nowych zadań nakładanych na Prezesa URE w opiniowanej nowelizacji, wynikających z projektowanego utworzenia nowego segmentu rynku energii - tj. rynku wodoru, niezbędne jest zapewnienie Prezesowi URE środków na realizację tych zadań (6 etatów wraz z wyposażeniem i utrzymaniem stanowisk oraz środki na dostosowanie systemów informatycznych w celu budowy nowych wykazów i rejestru). Uzasadnienie poniżej <zob. za tabelą dot. OSR- przyp. Projektodawcy>.	<brak>	Uwaga uwzględniona W związku z przygotowaniem szczegółowego wyliczenia środków finansowych wynikających z zadań powierzonych URE w projekcie ustawy, projektodawca uwzględni otrzymany wykaz kosztów w OSR.
2	GDOŚ	OSR <I część OSR>	Ponadto, OSR wymaga dostosowania do obecnego zakresu projektu ustawy. Dla przykładu projektodawca	<brak>	Uwaga częściowo uwzględniona

			odstąpił od wprowadzenia legalnej definicji sieci wodorowej, a z I części OSR wynika, że definicja ta będzie wprowadzona.		Projektodawca nie dostrzega miejsca w OSR, w którym nieprawidłowo użyłby wspomnianej definicji (być może chodzi o zakres zmian legislacyjnych w Nowym pakiecie gazowym, gdzie rzeczywiście pojawia się taka definicja). Niemniej, projektodawca przeanalizuje raz jeszcze cały OSR pod tym kątem, celem zachowania spójności całego dokumentu.
3	URE	OSR <pkt 8>	W pkt 8 OSR błędnie przyjęto, że projekt ustawy spowoduje zmniejszenie liczby dokumentów oraz zmniejszenie liczby procedur. Tymczasem, jeśli chodzi o zmiany przewidziane w ustawie – Prawo energetyczne, jest wręcz przeciwnie. Projekt nie ogranicza procedur dotychczasowych a projektowane zmiany spowodują, że poszerzy się zakres kompetencji Prezesa URE oraz obszar regulacji rynku energetycznego. Pojawia się nowe kategorie postępowań prowadzonych przez Prezesa URE związane z koncesjami wodorowymi, operatorami systemów wodorowych, jak również spraw związanych ze sprawowaniem nadzoru nad rynkiem wodoru (kontrola i monitoring działalności, postępowania wyjaśniające itd.), a także poszerzy się katalog kar administracyjnych o te związane z rynkiem wodoru itd. Powyższe spowoduje konieczność przygotowania przez URE nowej kategorii pakietów informacyjnych, komunikatów itd. (więcej dokumentów do przygotowania) dla potencjalnych wnioskodawców z rynku wodoru, a także konieczność prowadzenia przez URE nowych kategorii spraw (więcej procedur, więcej dokumentów). Konieczna będzie również rozbudowa funkcjonalności prowadzonej przez Prezesa URE bazy	<brak>	Wyjaśnienia W przypadku pkt 8 OSR, projektodawca miał przede wszystkim na uwadze uproszczenie obowiązujących przepisów oraz zmniejszenie obowiązków proceduralnych dla inwestorów operujących w obszarze wodoru. Niemniej, ze względu na znaczące zwiększenie procedur w tym względzie dla URE, projektodawca rozważy zmianę tej kwestii.

			koncesjonariuszy i operatorów o nowe ich rodzaje, związane z rynkiem wodoru. Ponadto, zwiększenie liczby procedur i dokumentów, spowoduje konieczność zwiększenia stanu zatrudnienia w URE.		
--	--	--	---	--	--

Pozycja	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033
	Koszty w zł									
wyposażenie i utrzymanie stanowisk pracy	270 000,00	180 000,00	184 500,00	189 500,00	194 500,00	199 500,00	204 500,00	210 000,00	215 500,00	221 000,00
dostosowanie Baz URE do wsparcia realizacji przez Prezesa URE nowych zadań oraz budowa nowych wykazów i rejestrów prowadzonych przez Prezesa URE	30 000,00	350 000,00	70 000,00	72 000,00	74 000,00	76 000,00	78 000,00	80 000,00	82 000,00	84 500,00
wynagrodzenia	1 050 000,00	1 139 250,00	1 139 250,00	1 139 250,00	1 139 250,00	1 139 250,00	1 139 250,00	1 139 250,00	1 139 250,00	1 139 250,00
Suma:	1 350 000,00	1 669 250,00	1 393 750,00	1 400 750,00	1 407 750,00	1 414 750,00	1 421 750,00	1 429 250,00	1 436 750,00	1 444 750,00

4 etaty dla komórki merytorycznej na stworzenie wydziału (3 głównych specjalistów i 1 naczelnik) do obsługi nowych zadań Prezesa URE, przewidzianych projektem, tj.:

- postępowania oraz decyzje w przedmiocie udzielenia, zmiany, cofnięcia koncesji na magazynowanie wodoru i obrót wodorem powyżej 1 mln euro,
- postępowania oraz decyzje w przedmiocie wyznaczenia, odmowy wyznaczenia, zmiany, cofnięcia decyzji w sprawie wyznaczenia operatora systemu przesyłowego wodorowego, operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, operatora systemu magazynowania wodoru lub operatora systemu połączonego,
- postępowania oraz decyzje w przedmiocie uzgodnienia planów rozwoju operatorów zajmujących się przesyłaniem, dystrybucją i magazynowaniem wodoru,
- postępowania oraz decyzje w przedmiocie przyznania, odmowy przyznania lub zmiany certyfikatu niezależności dla operatorów systemów wodorowych,
- monitorowanie działalności inwestycyjnej operatorów systemów wodorowych, w tym analiza sprawozdań z realizacji planów rozwoju,
- postępowania oraz decyzje w przedmiocie udzielenia lub odmowy udzielenia odstępstwa na wniosek właściciela sieci wodorowej lub podmiotu zainteresowanego inwestowaniem w sieć wodorową,
- monitorowanie rozdziału funkcjonalnego działalności w zakresie wodoru o działalności w zakresie paliw gazowych,
- monitorowanie realizacji przez przedsiębiorstwa zajmujące się przesyłaniem, dystrybucją lub magazynowaniem wodoru obowiązku przedkładania planów rozwoju do uzgodnienia,
- monitorowanie prawidłowości prowadzenia działalności w kontekście warunków koncesyjnych przedsiębiorstw magazynujących wodór lub obracających nim,
- postępowania oraz decyzje w sprawie kar pieniężnych w obszarze wodoru,
- monitorowanie wykonywania działalności bez wymaganej koncesji i informowanie organów ścigania,

- postępowanie oraz decyzje w przedmiocie nakazania dalszego prowadzenia działalności operatorów systemów wodorowych,
- opracowywanie wytycznych co do kierunku rozwoju sieci i realizacji inwestycji priorytetowych w zakresie wodoru,
- kontrolowanie realizacji harmonogramu inwestycji priorytetowych w zakresie wodoru,
- monitorowanie funkcjonowania systemu w zakresie bezpieczeństwa dostarczania wodoru,
- zaangażowanie we współpracę międzynarodową w zakresie rynku wodoru,

1 etat dla komórki prawnej na:

- obsługę prawną nowych instytucji prawnych, w tym opracowywanie opinii prawnych,
- „obsługa” odwołań od nowych decyzji i zażeń na postanowienia wydawane przez komórkę merytoryczną,
- zastępstwo procesowe Prezesa URE w sprawach ww. odwołań i zażeń przed sądem okręgowym, sądem apelacyjnym oraz Sądem Najwyższym.

1 etat dla komórki administracyjno-budżetowej na:

- obsługę logistyczno-informatyczną w zakresie realizacji nowych procesów,
- dostosowanie funkcjonalności istniejących baz i zapewnienie budowy nowych wykazów i rejestru,
- obsługę windykacyjną kar pieniężnych.

Dodatkowo projektowane zmiany w ustawie – Prawo energetyczne, dotyczące prowadzenia przez Prezesa URE nowych wykazów i rejestru, związane są z koniecznością poniesienia dodatkowych kosztów na dokonanie zmian w systemach informatycznych URE (Bazy URE) oraz budowę nowych wykazów i rejestru.

Uwagi
do **uzasadnienia** projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw
(nr UD36 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów) **złożone w ramach opiniowania**

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
1	GUM	Uzasadnienie <str. 5>	W uzasadnieniu na stronie 5 znajduje się zdanie w brzmieniu: „Reforma ta powinna zostać zrealizowana w IV kwartale 2023 r.”. Zdanie to jest już nieaktualne i powinno być odpowiednio zmienione.	<brak>	Uwaga uwzględniona Projektodawca zmieni niniejszy fragment zgodnie ze stanem faktycznym.
2	URE	art. 5 uPE (str. 8)	Następujący fragment zawarty w uzasadnieniu budzi istotne wątpliwości co do jego poprawności: „Przesyłanie wodoru odbywa się niezależnie od formy transportu, tym samym przesyłanie wodoru możliwe jest również przy wykorzystaniu środków transportu	<brak>	Wyjaśnienie Projektodawca potwierdza, że transport wodoru poza siecią wodorową nie będzie podlegał obowiązkowi

			lądowego, kolejowego i wodnego (cysterny, butlowozy)". Zgodnie bowiem z projektowaną definicją, przesyłanie wodoru to transport wodoru sieciami przesyłowymi wodorowymi, innymi niż część wysokociśnieniowych rurociągów używanych głównie w ramach dystrybucji wodoru, w celu jego dostarczania do odbiorców, z wyłączeniem sprzedaży wodoru. Wobec powyższego sam transport wodoru poza siecią wodorową nie będzie podlegał obowiązkowi uzyskania statusu operatora.		uzyskania statusu operatora. Tego rodzaju działalność będzie odbywać się w okresie przejściowym przed budową kompleksowej infrastruktury do przesyłu i dystrybucji wodoru.
--	--	--	--	--	---

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA ¹⁾

z dnia

**zmieniające rozporządzenie w sprawie przeprowadzania kontroli przez
przedsiębiorstwa energetyczne**

Na podstawie art. 6 ust. 8 i 9 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 839, 859 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 15 grudnia 2024 r. w sprawie przeprowadzania kontroli przez przedsiębiorstwa energetyczne (Dz. U. poz. 2166) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 w pkt 1 po wyrazie „energii” dodaje się wyrazy „, przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru”;
- 2) w § 2:
 - a) w pkt 1 po wyrazach „paliw gazowych” dodaje się wyrazy „, wodoru”,
 - b) w pkt 3 po wyrazach „paliw gazowych” dodaje się wyrazy „, wodoru”;
- 3) w § 7:
 - a) w pkt 1 po wyrazach „paliw gazowych” dodaje się wyrazy „, wodoru”,
 - b) w pkt 5 po wyrazach „paliw gazowych” dodaje się wyrazy „, wodoru”;
- 4) w § 8 w pkt 1 po wyrazach „paliw gazowych” dodaje się wyrazy „, wodoru”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

**MINISTER KLIMATU
I ŚRODOWISKA**

W porozumieniu:

MINISTER PRZEMYSŁU

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – energia, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 2726).

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel regulacji

Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska zmieniającego rozporządzenie Ministra Energii w sprawie przeprowadzania kontroli przez przedsiębiorstwa energetyczne stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 6 ust. 8 i 9 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266).

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne wprowadzono upoważnienie dla ministra właściwego do spraw energii, do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu przeprowadzania kontroli, wzorów protokołów kontroli i upoważnień do kontroli oraz wzoru legitymacji, mając na uwadze sprawne przeprowadzanie kontroli, które zostały określone w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie przeprowadzania kontroli przez przedsiębiorstwa energetyczne (Dz. U. z 2016 r. poz. 2166).

W związku z wprowadzeniem wodoru do katalogu paliw oraz zdefiniowaniem pojęcia przesyłania wodoru w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych ustaw (UD36), konieczna jest nowelizacja rozporządzenia wykonawczego.

II. Zgodność z Krajowym Planem Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO)

Projekt nowelizacji rozporządzenia jest ściśle powiązany z projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych ustaw, która umożliwi usunięcie barier rozwoju rynku wodoru w Polsce oraz zachęci do stopniowego zwiększania wykorzystania OZE dla potrzeb elektrolizy.

Nowelizacja rozporządzenia ułatwi realizację inwestycji zaplanowanych w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO) i reformy *B.2.1. Poprawa warunków dla rozwoju technologii wodorowych oraz innych gazów zdekarbonizowanych w części Inwestycje w technologie wodorowe, wytwarzanie, magazynowanie i transport wodoru (B2.1.1.)*, których celem jest stworzenie polskiej gałęzi gospodarki wodorowej oraz wzrost wykorzystania odnawialnego i niskoemisyjnego wodoru. Realizacja inwestycji umożliwi wzrost udziału odnawialnych źródeł energii w energochłonnym przemyśle, energetyce i transporcie, rozwój technologii wytwarzania, magazynowania wodoru i jego wykorzystania, zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego w związku ze stworzeniem magazynów wodoru, zapewnienie nowych miejsc pracy, redukcję emisji gazów cieplarnianych, zmniejszenie zanieczyszczenia powietrza poprzez zwiększenie wykorzystania wodoru w transporcie, energetyce i przemyśle.

Zaplanowane w KPO wskaźniki realizacji inwestycji to:

- Moc instalacji do produkcji niskoemisyjnego i odnawialnego wodoru, w tym elektrolizerów, wraz z infrastrukturą towarzyszącą – 320 MW do II kw. 2026 r.;
- Rozwój technologii wykorzystania wodoru w transporcie, przemyśle i energetyce/Liczba stacji tankowania w tym bunkrowania wodoru – 25 szt. do II kw. 2026 r.;
- Procesy badawcze i innowacyjne w zakresie budowy innowacyjnych jednostek transportowych zasilanych wodorem/Budowa innowacyjnych jednostek transportowych zasilanych wodorem – 3 typy do II kw. 2026 r.

III. Opis proponowanych zmian – przewidywane skutki prawne

W związku z wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (UD36) zaszła konieczność rozszerzenia rodzajów przedsiębiorstw energetycznych przeprowadzających kontrolę o przedsiębiorstwa wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji wodoru oraz uprawnień przedsiębiorstw na uprawnienia dotyczące

przeprowadzania kontroli legalności pobierania wodoru, kontroli układów pomiarowo-rozliczeniowych, dotrzymania zawartych umów oraz prawidłowości rozliczeń.

Przepisy rozporządzenia Ministra Energii z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie przeprowadzania kontroli przez przedsiębiorstwa energetyczne określają szczegółowy sposób przeprowadzania przez przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii kontroli legalności pobierania paliw lub energii, kontroli układów pomiarowo-rozliczeniowych, dotrzymywania zawartych umów oraz prawidłowości rozliczeń, wzory protokołów kontroli i upoważnień do kontroli i wzór legitymacji służbowej wymagają w tym zakresie aktualizacji.

Konieczność poszerzenia rodzajów przedsiębiorstw energetycznych przeprowadzających kontrolę oraz ich uprawnień wynika przede wszystkim z chęci zbudowania gospodarki wodorowej, której rozwój został uznany za jeden z priorytetów realizacji Europejskiego Zielonego Ładu, którego głównym celem jest osiągnięcie neutralności klimatycznej Europy do 2050 r.

IV. Informacje dodatkowe

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projektowane rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po jej ogłoszeniu. Nie stoi to w sprzeczności z zasadami demokratycznego państwa prawa.

Projekt przedmiotowej regulacji, zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stosowania prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska zmieniającego rozporządzenie w sprawie przeprowadzania kontroli przez przedsiębiorstwa energetyczne	Data sporządzenia 25.09.2024 r.
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu	Źródło: Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw UD36
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu	Nr w wykazie prac
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska zmieniającego rozporządzenie w sprawie przeprowadzania kontroli przez przedsiębiorstwa energetyczne stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 6 ust. 8 i 9 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266).

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne wprowadzono upoważnienie dla ministra właściwego do spraw energii, do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego sposobu przeprowadzania kontroli, wzorów protokołów kontroli i upoważnień do kontroli oraz wzoru legitymacji, mając na uwadze sprawne przeprowadzanie kontroli, które zostały określone w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie przeprowadzania kontroli przez przedsiębiorstwa energetyczne (Dz. U. z 2016 r. poz. 2166).

W związku z wprowadzeniem wodoru do katalogu paliw oraz zdefiniowaniem pojęcia przesyłania wodoru oraz dystrybucji wodoru w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych ustaw (UD36), konieczna jest nowelizacja rozporządzenia wykonawczego.

Projekt nowelizacji rozporządzenia jest elementem Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (kamieniem milowym) w ramach reformy *B2.1. Poprawa warunków dla rozwoju technologii wodorowych oraz innych gazów zdekarbonizowanych*, której celem jest rozwój rynku odnawialnego i niskoemisyjnego wodoru i innych paliw alternatywnych oraz ich wykorzystania na rzecz osiągnięcia neutralności klimatycznej i wzmocnienia konkurencyjności polskiej gospodarki.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Nowelizacja przedmiotowego rozporządzenia wprowadza przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru jako przedsiębiorstwa energetyczne przeprowadzające kontrolę oraz ich uprawnienia dotyczące przeprowadzania kontroli legalności pobierania wodoru, kontroli układów pomiarowo-rozliczeniowych, dotrzymania zawartych umów oraz prawidłowości rozliczeń.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Problem nie został jeszcze rozwiązany w innych państwach. Większość państw UE nie ma jasno określonych ram prawnych dotyczących wodoru.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji paliw gazowych lub obrotu nimi	302	BIP URE	Przedsiębiorstwa energetyczne wykorzystują kwalifikacje zawodowe osób posiadających świadectwa kwalifikacyjne. Zapewnienie ciągłości funkcjonowania.
Podmioty kontrolowane	Określenie danych w tym momencie nie jest możliwe – brak rynku wodoru		Przeprowadzanie u odbiorców kontroli w zakresie legalności pobierania wodoru, kontroli układów pomiarowo-rozliczeniowych, dotrzymania

			zawartych umów (w tym u prosumentów) oraz prawidłowości rozliczeń oraz nakładanie ewentualnych kar za naruszenia.
--	--	--	---

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt zostanie przekazany do konsultacji (14 dni) w szczególności do podmiotów, które dołączyły do realizacji postanowień „Porozumienia sektorowego na rzecz rozwoju gospodarki wodorowej”.

Projekt zostanie przekazany do zaopiniowania (14 dni) następującym podmiotom:

- 1) Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 3) Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad;
- 4) Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa;
- 5) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki;
- 6) Prezes Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 7) Prezes Urzędu Dozoru Technicznego;
- 8) Prezes Urzędu Zamówień Publicznych;
- 9) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorstw;
- 10) Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego;
- 11) Generalny Konserwator Zabytków;
- 12) Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej;
- 13) Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego;
- 14) marszałków województw;
- 15) wojewodów.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

Z uwagi na zakres projektu, który dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców. Projekt zostanie przekazany na 30 dni do następujących reprezentatywnych organizacji pracodawców:

- 1) Pracodawcy RP,
- 2) Konfederacja Lewiatan,
- 3) Związek Rzemiosła Polskiego,
- 4) Związek Pracodawców Business Centre Club,
- 5) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
- 6) Federacja Przedsiębiorców Polskich.

Projekt nie podlega opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej. Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego, wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez RDS.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostaną omówione w raporcie z opiniowania i konsultacji publicznych udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Brak wpływu.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Jw.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Jw.						
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Jw.						
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	Nie dotyczy.						
	(dodaj/usuń)							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców. Przeprowadzanie kontroli jest uprawnieniem przedsiębiorstw energetycznych, mającym na celu ochronę interesów tych przedsiębiorstw przed nieprawidłowościami w zakresie legalności pobierania wodoru, funkcjonowania układów pomiarowo-rozliczeniowych, zawartych umów i rozliczeń z odbiorcami wodoru.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: brak			
9. Wpływ na rynek pracy			
Nie przewiduje się wpływu rozporządzenia na rynek pracy.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu	Nie dotyczy.		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Wejście w życie niniejszego rozporządzenia planowane jest z dniem następującym po dniu ogłoszenia.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Przyjęte zasady kontroli będą na bieżąco monitorowane i poddawane weryfikacji.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			
Brak załączników.			

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU¹⁾

z dnia.....

w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu wodorowego

Na podstawie art. 9 ust. 8a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 834, 859 i ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki przyłączenia do sieci wodorowej, w tym wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci wodorowej instalacji magazynowych wodoru oraz innej sieci wodorowej;
- 2) sposób prowadzenia obrotu wodorem;
- 3) warunki świadczenia usług przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru, magazynowania wodoru, prowadzenia ruchu sieciowego i eksploatacji sieci wodorowej oraz korzystania z systemu wodorowego;
- 4) warunki współpracy pomiędzy operatorami systemów wodorowych, w tym z innymi przedsiębiorstwami energetycznymi, w zakresie prowadzenia ruchu sieciowego oraz postępowania w sytuacjach awaryjnych;
- 5) zakres, warunki i sposób zarządzania ograniczeniami w systemie wodorowym;
- 6) parametry jakościowe wodoru.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) instrukcja – instrukcję ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej wodorowej lub instrukcję ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej wodorowej w rozumieniu art. 9g ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 – Prawo energetyczne;

¹⁾ Minister Przemysłu kieruje działem administracji rządowej – gospodarka surowcami energetycznymi, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Przemysłu (Dz. U. poz. 2727 oraz z 2024 r. poz. 289 i 999).

- 2) moc przyłączeniowa – planowaną, maksymalną godzinową możliwość dostarczania lub odbierania wodoru, służącą do zaprojektowania przyłącza, określoną w umowie o przyłączenie do sieci wodorowej;
- 3) przepustowość techniczna systemu wodorowego – maksymalną ciągłą przepustowość systemu wodorowego, w ramach której operator systemu przesyłowego wodorowego lub operator systemu dystrybucyjnego wodorowego może świadczyć usługi przesyłania lub dystrybucji wodoru;
- 4) przepustowość zarezerwowana systemu wodorowego – przepustowość systemu przesyłowego wodorowego lub systemu dystrybucyjnego wodorowego zarezerwowaną w związku z zawartymi przez operatora systemu przesyłowego wodorowego lub operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego umowami o świadczenie usług przesyłania wodoru lub umowami o świadczenie usług dystrybucji wodoru oraz umowami o przyłączenie do sieci wodorowej, o ile nie upłynął przewidywany w nich termin zawarcia umowy, na podstawie której miało nastąpić dostarczanie wodoru lub innymi wynikającymi z instrukcji zobowiązaniami operatorów, które są związane z rezerwowaniem przepustowości;
- 5) przyłączy do sieci wodorowej – odcinek sieci wodorowej od rurociągu wodorowego zasilającego do armatury odcinającej służący do przyłączenia do sieci wodorowej urządzeń lub instalacji podmiotu przyłączanego;
- 6) punkt wejścia do systemu wodorowego – miejsce wprowadzania wodoru do systemu wodorowego;
- 7) punkt wyjścia z systemu wodorowego – miejsce odbioru wodoru z systemu wodorowego;
- 8) nominacja – wcześniejsze powiadomienie przedsiębiorstwa energetycznego, które zajmuje się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru, przez użytkownika systemu wodorowego o faktycznej ilości wodoru, którą użytkownik systemu wodorowego zamierza wprowadzić do systemu wodorowego lub z niego odebrać;
- 9) punkt wirtualny – punkt leżący między punktem wejścia do systemu przesyłowego wodorowego a punktem wyjścia z systemu przesyłowego wodorowego, o niesprecyzowanej fizycznej lokalizacji, w którym następuje obrót wodorem;
- 10) wirtualny punkt wejścia do systemu przesyłowego wodorowego – miejsce umownego wprowadzania wodoru do systemu przesyłowego wodorowego;
- 11) wirtualny punkt wyjścia z systemu przesyłowego wodorowego – miejsce umownego odbioru wodoru z systemu przesyłowego wodorowego;

- 12) wodor o wysokim stopniu czystości – wodor o stopniu czystości na poziomie nie niższym niż 99,97%.

Rozdział 2

Warunki przyłączenia do sieci wodorowej, w tym wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci wodorowej instalacji magazynowych wodoru oraz innej sieci wodorowej

§ 3. Przyłączenie podmiotu do sieci wodorowej następuje na podstawie umowy o przyłączenie do sieci, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 - Prawo energetyczne, zwanej dalej „ustawą”, i po spełnieniu warunków przyłączenia do sieci wodorowej, zwanych dalej „warunkami przyłączenia”.

§ 4. Wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci wodorowej instalacji magazynowych wodoru oraz sieci wodorowych określa załącznik do rozporządzenia.

§ 5. 1. Podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci wodorowej, zwany dalej „wnioskodawcą”, składa wniosek o określenie warunków przyłączenia w przedsiębiorstwie energetycznym zajmującym się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru, do którego sieci wodorowej ubiega się o przyłączenie.

2. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 1. nie spełnia wymogów określonych w § 6, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru, w terminie 7 dni od daty wpłynięcia wniosku, wzywa wnioskodawcę do jego uzupełnienia w terminie nie krótszym niż 21 dni. Jeżeli wniosek nie zostanie uzupełniony w wyznaczonym terminie, przedsiębiorstwo energetyczne pozostawia go bez rozpatrzenia.

3. Wzór wniosku o określenie warunków przyłączenia ustala oraz udostępnia w swojej siedzibie i na swojej stronie internetowej przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio w przypadku zwiększenia zapotrzebowania na moc przyłączeniową lub zmiany dotychczasowych warunków i parametrów technicznych pracy urządzeń, instalacji lub sieci wodorowych.

§ 6. 1. Wniosek o określenie warunków przyłączenia zawiera:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy;
- 2) określenie:
 - a) planowanego terminu rozpoczęcia odbioru lub dostarczania wodoru;

- b) punktu wyjścia z systemu wodorowego;
- c) przewidywanego rocznego zapotrzebowania na wodór;
- d) mocy przyłączeniowej;
- e) przeznaczenia wodoru.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

- 1) oświadczenie wnioskodawcy o posiadaniu tytułu prawnego do korzystania z obiektu, w którym będą używane przyłączane urządzenia, instalacje lub sieci wodorowe;
- 2) plan zabudowy lub szkic sytuacyjny określający usytuowanie obiektu, w którym będą używane przyłączane urządzenia, instalacje lub sieci wodorowe, względem istniejącej sieci wodorowej, usytuowanie sąsiednich obiektów oraz propozycję lokalizacji punktu wyjścia z systemu wodorowego.
- 3) projekt zagospodarowania działki lub terenu sporządzony na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub na mapie jednostkowej przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, z zaznaczonymi przyłączanymi urządzeniami, instalacjami lub sieciami wodorowymi.

§ 7. 1. Warunki przyłączenia określają w szczególności:

- 1) miejsce przyłączenia urządzeń, instalacji lub sieci wodorowych oraz ich parametry techniczne;
- 2) zakres niezbędnych zmian w sieci związanych z przyłączeniem do sieci wodorowej;
- 3) parametry techniczne przyłącza do sieci wodorowej;
- 4) minimalne i maksymalne ciśnienie dostarczania i odbioru wodoru;
- 5) wymagania dotyczące układu pomiarowo-rozliczeniowego oraz miejsca jego zainstalowania;
- 6) moc przyłączeniową;
- 7) charakterystykę dostarczania i odbioru wodoru, w tym przewidywane minimalne i maksymalne godzinowe, dobowe oraz roczne ilości jego dostarczania i odbioru, o ile ich określenie było wymagane we wniosku o określenie warunków przyłączenia;
- 8) miejsce rozgraniczenia własności sieci wodorowej przedsiębiorstwa energetycznego i instalacji podmiotu przyłączanego;
- 9) wymagania dotyczące wyposażenia układu pomiarowo-rozliczeniowego, rodzaju tego układu, a także telemetrii oraz ochrony przeciwkorozyjnej.

§ 8. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru wydaje warunki przyłączenia w terminie 45 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku przez wnioskodawcę.

2. W przypadku gdy wydanie warunków przyłączenia jest uzależnione od uzyskania warunków przyłączenia od innego przedsiębiorstwa energetycznego, termin, o którym mowa w ust. 1, przedłuża się o okres niezbędny do uzyskania tych warunków od innego przedsiębiorstwa energetycznego.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, informuje niezwłocznie wnioskodawcę o konieczności uzyskania warunków przyłączenia od innego przedsiębiorstwa energetycznego i terminie ich wydania.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne informuje niezwłocznie wnioskodawcę o innym terminie wydania warunków przyłączenia, w przypadku gdy z istotnych powodów nie może być dotrzymany termin, o którym mowa w ust. 1.

§ 9. 1. W przypadku odmowy wydania warunków przyłączenia z powodu braku warunków technicznych lub ekonomicznych, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru informuje niezwłocznie wnioskodawcę o odmowie ich wydania.

2. Na żądanie wnioskodawcy, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru przedstawia informacje o działaniach, jakie muszą być podjęte w zakresie rozbudowy sieci wodorowej, aby nastąpiło przyłączenie do tej sieci.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru, na wniosek podmiotu, który nie posiada tytułu prawnego do korzystania z obiektu, w którym będą używane przyłączane urządzenia, instalacje i sieci wodorowe, informuje go o możliwości przyłączenia do sieci wodorowej.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, jest wydawana w terminie, o którym mowa w § 8 ust. 1.

Rozdział 3

Sposób prowadzenia obrotu wodorem

§ 11. Przedsiębiorstwo energetyczne prowadzi obrót wodorem na warunkach określonych w ustawie, koncesji, jeżeli roczna wartość obrotu przekracza równowartość 1 000 000 euro, umowie sprzedaży wodoru lub umowie kompleksowej.

§ 12. W celu realizacji umów sprzedaży wodoru oraz umów kompleksowych odbiorcy składają nominacje do przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się obrotem wodorem.

§ 13. 1. W przypadku zmiany sprzedawcy przez odbiorcę końcowego:

- 1) odbiorca końcowy zawiera umowę sprzedaży wodoru z nowym sprzedawcą;
- 2) odbiorca końcowy wypowiada umowę sprzedaży wodoru dotychczasowemu sprzedawcy;
- 3) nowy sprzedawca informuje dotychczasowego sprzedawcę i przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru o dniu rozpoczęcia przez niego sprzedaży wodoru;
- 4) przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru dokonuje odczytu wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego w celu dokonania rozliczeń odbiorcy końcowego z dotychczasowym sprzedawcą;
- 5) przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru niezwłocznie przekazuje dane pomiarowe dotychczasowemu i nowemu sprzedawcy.

2. Odczytu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, dokonuje się nie później niż w ciągu 5 dni roboczych od ostatniego dnia obowiązywania umowy sprzedaży wodoru zawartej z dotychczasowym sprzedawcą. W przypadku braku możliwości dokonania tego odczytu przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru dokonuje oszacowania ilości sprzedanego wodoru według stanu na ostatni dzień obowiązywania umowy sprzedaży wodoru zawartej z dotychczasowym sprzedawcą.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru udostępnia procedurę zmiany sprzedawcy w swojej siedzibie i publikuje ją na swojej stronie internetowej.

Rozdział 4

Warunki świadczenia usług przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru, magazynowania wodoru, prowadzenia ruchu sieciowego i eksploatacji sieci wodorowej oraz korzystania z systemu wodorowego

§ 14. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru świadczy usługi przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru na warunkach określonych w umowie o świadczenie usług przesyłania wodoru, umowie o świadczenie usług dystrybucji wodoru oraz w instrukcji.

§ 15. Świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru odbywa się:

- 1) w sposób ciągły, w tym ciągły warunkowy, o ile w umowie o świadczenie usług przesyłania wodoru lub umowie o świadczenie usług dystrybucji wodoru strony nie postanowiły, że usługa ta może być świadczona w sposób przerywany, w tym przerywany warunkowy;
- 2) z zapewnieniem parametrów jakościowych, o których mowa w § 35.

§ 16. W przypadku gdy obrót wodorem będzie prowadzony w punkcie wirtualnym, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru świadczy usługę przesyłania na rzecz:

- 1) sprzedawcy – między punktem wejścia do systemu przesyłowego wodorowego lub wirtualnym punktem wejścia do systemu przesyłowego wodorowego a punktem wirtualnym;
- 2) odbiorcy – między punktem wirtualnym a punktem wyjścia z systemu przesyłowego wodorowego lub wirtualnym punktem wyjścia z systemu przesyłowego wodorowego.

§ 17. Przedsiębiorstwo energetyczne, świadcząc usługę przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru:

- 1) instaluje na własny koszt układ pomiarowo-rozliczeniowy w miejscu określonym w umowie o przyłączenie do sieci wodorowej;
- 2) przez całą dobę przyjmuje od odbiorców zgłoszenia dotyczące awarii lub zakłóceń w dostarczaniu wodoru;
- 3) niezwłocznie przystępuje do likwidacji występujących w sieci wodorowej awarii i usuwania zakłóceń w dostarczaniu wodoru;
- 4) powiadamia użytkowników systemu wodorowego o przewidywanym terminie wznowienia dostarczania wodoru, przerwanego z powodu awarii sieci wodorowej;
- 5) powiadamia użytkowników systemu wodorowego o terminach i czasie trwania planowanych przerw w dostarczaniu wodoru w formie ogłoszeń prasowych, internetowych, komunikatów radiowych lub telewizyjnych, w inny sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie lub w drodze indywidualnych zawiadomień, przekazanych na piśmie, telefonicznie bądź za pomocą innego środka telekomunikacji co najmniej na 7 dni przed dniem planowanej przerwy w dostarczaniu wodoru do odbiorców;
- 6) odpłatnie podejmuje stosowne czynności w sieci wodorowej w celu umożliwienia bezpiecznego wykonania przez użytkownika systemu wodorowego lub inny podmiot prac w obszarze oddziaływania tej sieci.

§ 18. Użytkownicy systemu wodorowego składają nominacje przedsiębiorstwu energetycznemu zajmującemu się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru, z którym zawarli umowę o świadczenie usług przesyłania wodoru lub umowę o świadczenie usług dystrybucji wodoru, na warunkach określonych w instrukcji. Nominacje te podlegają zatwierdzeniu przez przedsiębiorstwo energetyczne.

§ 19. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem wodoru świadczy usługi magazynowania wodoru na warunkach określonych w koncesji lub umowie o świadczenie usługi magazynowania wodoru.

§ 20. Świadczenie usług magazynowania wodoru odbywa się w sposób ciągły, o ile w umowie o świadczenie usług magazynowania wodoru strony nie postanowiły, że usługa ta może być świadczona w sposób przerywany.

§ 21. Przedsiębiorstwo energetyczne, świadczące usługę magazynowania wodoru:

- 1) niezwłocznie przystępuje do likwidacji awarii i usuwania zakłóceń w pracy instalacji magazynowej wodoru;
- 2) powiadamia użytkowników systemu wodorowego o przewidywanym terminie likwidacji awarii i usunięcia zakłóceń w pracy instalacji magazynowej wodoru;
- 3) powiadamia użytkowników systemu wodorowego o terminach i czasie trwania planowanych przerw w pracy instalacji magazynowej wodoru;
- 4) odpłatnie podejmuje stosowne czynności w instalacji magazynowej wodoru w celu umożliwienia bezpiecznego wykonania przez użytkownika systemu wodorowego lub inny podmiot prac w obszarze oddziaływania tej instalacji.

§ 22. Realizacja umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub umowy o świadczenie usług dystrybucji wodoru, o ile strony nie uzgodniły inaczej, ruch sieciowy i eksploatacja sieci wodorowej odbywają się zgodnie z instrukcją, opracowaną i udostępnioną przez właściwego operatora.

§ 23. Operator systemu wodorowego zapewnia dostęp do połączeń międzysystemowych, w zakresie posiadanych zdolności przesyłowych lub dystrybucyjnych, na warunkach uzgodnionych z operatorami systemów wodorowych krajów sąsiadujących z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wykorzystaniem mechanizmu udostępniania zdolności przesyłowych wodoru, spełniającego wymagania niedyskryminacji i przejrzystości.

Rozdział 5

Zakres, warunki i sposób zarządzania ograniczeniami w systemie wodorowym

§ 24. Operator systemu wodorowego oraz operator systemu magazynowania wodoru:

- 1) zapobiega powstawaniu ograniczeń w systemie wodorowym lub w systemie magazynowania wodoru;
- 2) eliminuje ograniczenia przepustowości technicznej, rozbudowując zdolności przesyłowe, dystrybucyjne i pojemności magazynowe oraz modernizując sieci wodorowe lub instalacje;
- 3) likwiduje awarie oraz steruje ruchem systemu wodorowego lub instalacji magazynowej wodoru.

§ 25. Operator systemu wodorowego w szczególności:

- 1) zapewnia:
 - a) co najmniej minimalne ciśnienie wodoru określone w umowie o świadczenie usług przesyłania wodoru lub umowie o świadczenie usług dystrybucji wodoru w punkcie wyjścia z systemu wodorowego, umożliwiające właściwą pracę tego systemu,
 - b) dotrzymanie parametrów jakościowych wodoru, o których mowa w § 35
– o ile użytkownik systemu wodorowego zapewnił w punkcie wejścia do systemu wodorowego minimalne ciśnienie oraz parametry jakościowe wodoru;
- 2) kontroluje parametry jakościowe wodoru, jego ciśnienie i wielkość strumienia, w wyznaczonych punktach, oraz dostosowuje konfigurację pracy systemu wodorowego w celu zapewnienia bezpieczeństwa jego funkcjonowania.

§ 26. Użytkownik systemu wodorowego, który zawarł z przedsiębiorstwem energetycznym zajmującym się przesyłaniem wodoru lub dystrybucją wodoru umowę o świadczenie usług przesyłania wodoru lub umowę o świadczenie usług dystrybucji wodoru, dostarcza do punktu wejścia do systemu wodorowego wódór o co najmniej minimalnym ciśnieniu określonym w umowie o świadczenie usług przesyłania wodoru lub umowie o świadczenie usług dystrybucji wodoru oraz o parametrach jakościowych, o których mowa w § 35.

§ 27. 1. Jeżeli użytkownik systemu dystrybucyjnego wodorowego wykorzystuje miesięcznie mniej niż 80% przepustowości zarezerwowanej systemu wodorowego przez 6 kolejnych miesięcy, w tym w okresie od grudnia do marca roku następnego, operator systemu dystrybucyjnego wodorowego może odebrać prawo do niewykorzystywanej przez niego

przepustowości pod warunkiem poinformowania użytkownika systemu dystrybucyjnego wodorowego o takim zamiarze przynajmniej na 2 tygodnie przed odebraniem prawa do niewykorzystanej przez niego przepustowości.

2. Operator systemu dystrybucyjnego wodorowego oferuje uzyskaną przepustowość, o której mowa w ust. 1, w pierwszej kolejności tym użytkownikom systemu wodorowego, których zapotrzebowanie nie zostało zrealizowane z powodu ograniczonej przepustowości technicznej systemu wodorowego.

Rozdział 6

Warunki współpracy pomiędzy operatorami systemów wodorowych, w tym z innymi przedsiębiorstwami energetycznymi, w zakresie prowadzenia ruchu sieciowego oraz postępowania w sytuacjach awaryjnych

§ 28. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru lub magazynowaniem wodoru oraz sprzedawcy wodoru współpracują ze sobą w zakresie niezbędnym dla stabilnego i ciągłego funkcjonowania systemu wodorowego oraz zapewnienia parametrów jakościowych wodoru, o których mowa w § 35.

§ 29. W celu zapewnienia stabilnego i ciągłego funkcjonowania systemu wodorowego w ramach współpracy, o której mowa w § 28, przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru mogą, po wzajemnym uzgodnieniu, łączyć się w grupy punktów międzysystemowych fizycznych punktów łączących systemy wodorowe, pod warunkiem że fizyczne punkty należące do danej grupy są połączone hydraulicznie po stronie operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego w sposób zapewniający wzajemną całkowitą lub częściową zastępowalność międzysystemowych fizycznych punktów wyjścia wchodzących w skład danej grupy punktów.

§ 30. 1. Operator systemu przesyłowego wodorowego współpracuje z operatorami systemów dystrybucyjnych wodorowych oraz innymi przedsiębiorstwami energetycznymi zajmującymi się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru w zakresie:

- 1) prowadzenia ruchu sieciowego;
- 2) funkcjonowania sieci przesyłowej wodorowej i sieci dystrybucyjnej wodorowej oraz planowania i prowadzenia ruchu tych sieci;
- 3) planowania technicznych możliwości pokrycia zapotrzebowania na wodór;
- 4) zapobiegania i usuwania awarii lub zagrożeń bezpiecznego funkcjonowania sieci wodorowych oraz odtwarzania sieci uszkodzonych w wyniku awarii;

- 5) planowania rozwoju sieci wodorowych;
- 6) sposobu i zakresu przekazywania danych dotyczących funkcjonowania sieci wodorowych;
- 7) procedur przekazywania:
 - a) informacji dotyczących ilości wodoru, które są przekazywane pomiędzy systemem przesyłowym wodorowym, a systemem dystrybucyjnym wodorowym na rzecz poszczególnych użytkowników systemu wodorowego,
 - b) wyników pomiarów ilości i jakości wodoru;

2. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru współpracują z przedsiębiorstwami energetycznymi zajmującymi się magazynowaniem wodoru w zakresie:

- 1) pracy sieci wodorowej lub instalacji magazynowej wodoru;
- 2) zapobiegania i usuwania awarii lub zagrożeń bezpiecznego funkcjonowania sieci wodorowych lub instalacji magazynowych wodoru oraz odtworzenia tych sieci lub instalacji uszkodzonych w wyniku awarii;
- 3) planowania rozwoju sieci wodorowych lub instalacji magazynowych wodoru;
- 4) zakresu i sposobu przekazywania danych o sieciach wodorowych lub instalacjach magazynowych wodoru oraz zakresie tych danych.

3. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru lub magazynowaniem wodoru współpracują z przedsiębiorcami energetycznymi zajmującymi się obrotem wodorem w zakresie:

- 1) planowania rozwoju sieci wodorowych lub instalacji magazynowych wodoru;
- 2) planowania technicznych możliwości pokrycia zapotrzebowania na wodór;
- 3) przedsięwzięć racjonalizujących zużycie wodoru.

§ 31. Operatorzy systemów wodorowych oraz przedsiębiorstwa energetyczne współpracują ze sobą w zakresie koordynacji rozwoju systemu wodorowego, w szczególności przekazując aktualizowane, nie rzadziej niż raz w roku, informacje dotyczące planowanych inwestycji oraz prognoz zapotrzebowania na wodór.

§ 32. Zakres oraz harmonogram remontów i prac eksploatacyjnych urządzeń, instalacji i sieci wodorowych mających wpływ na ruch i eksploatację sieci wodorowej, do której są przyłączone, wymagają uzgodnienia z przedsiębiorstwem energetycznym eksploatującym tę sieć.

§ 33. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru powiadamia przedsiębiorstwa energetyczne zarządzające systemami wodorowymi współpracującymi o wystąpieniu awarii mogącej mieć wpływ na prace ich urządzeń, instalacji lub sieci wodorowych, a w szczególności o przewidywanym czasie jej trwania i o jej zakresie.

§ 34. 1. Operator systemu przesyłowego wodorowego w celu zapewnienia bezpieczeństwa, stabilności i integralności systemu przesyłowego wodorowego oraz w celu bezpiecznej eksploatacji sieci przesyłowej wodorowej korzysta z pojemności instalacji magazynowych wodoru.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem wodoru udostępnia operatorowi systemu przesyłowego wodorowego część pojemności czynnej instalacji magazynowej wodoru oraz moc zatłaczania i odbioru, która jest niezbędna do realizacji zadań operatora systemu przesyłowego wodorowego, na warunkach określonych w umowie.

3. Operator systemu przesyłowego wodorowego do dnia 15 października każdego roku informuje przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem wodoru o niezbędnej do realizacji jego zadań pojemności czynnej instalacji magazynowych wodoru, mocy odbioru i mocy ich napełniania na rok następny.

Rozdział 7

Parametry jakościowe wodoru

§ 35. 1. Ustala się następujące parametry jakościowe wodoru przesyłanego sieciami przesyłowymi wodorowymi oraz sieciami dystrybucyjnymi wodorowymi:

- 1) wodór przesyłany sieciami przesyłowymi wodorowymi oraz sieciami dystrybucyjnymi wodorowymi jest wodorem o wysokim stopniu czystości w rozumieniu § 2 pkt 12;
- 2) zawartość wody nie powinna przekraczać 5 $\mu\text{mol/mol}$;
- 3) zawartość węglowodorów ogółem z wyłączeniem metanu nie powinna przekraczać 2 $\mu\text{mol/mol}$ w przeliczeniu na ekwiwalent C1;
- 4) zawartość metanu nie powinna przekraczać 100 $\mu\text{mol/mol}$;
- 5) zawartość tlenu nie powinna przekraczać 5 $\mu\text{mol/mol}$;
- 6) zawartość helu nie powinna przekraczać 300 $\mu\text{mol/mol}$;
- 7) zawartość azotu nie powinna przekraczać 300 $\mu\text{mol/mol}$;
- 8) zawartość argonu nie powinna przekraczać 300 $\mu\text{mol/mol}$;
- 9) zawartość dwutlenku węgla nie powinna przekraczać 2 $\mu\text{mol/mol}$;
- 10) zawartość tlenku węgla nie powinna przekraczać 0,2 $\mu\text{mol/mol}$;

- 11) zawartość siarki całkowitej nie powinna przekraczać 0,004 $\mu\text{mol/mol}$;
- 12) zawartość formaldehydu nie powinna przekraczać 0,2 $\mu\text{mol/mol}$;
- 13) zawartość kwasu mrówkowego nie powinna przekraczać 0,2 $\mu\text{mol/mol}$;
- 14) zawartość amoniaku nie powinna przekraczać 0,1 $\mu\text{mol/mol}$;
- 15) zawartość związków halogenowych ogółem nie powinna przekraczać 0,05 $\mu\text{mol/mol}$ (w przeliczeniu na ekwiwalent jonów fluorkowych);
- 16) zawartość cząstek stałych (pyłów) nie powinna przekraczać 1 mg/kg;
- 17) sumaryczna zawartość składników gazowych innych niż wodór nie powinna przekraczać 300 $\mu\text{mol/mol}$;

2. Dopuszcza się możliwość przekroczenia parametrów jakościowych określonych w ust. 1 w zakresie wynikającym z dopuszczalnego błędu pomiaru urządzenia układu pomiarowo-rozliczeniowego.

3. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się dystrybucją wodoru dostarczają wodór do odbiorców przyłączonych do sieci wodorowej o ciśnieniu roboczym (MOP) nie wyższym niż 21 MPa.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru, w przypadku wprowadzania wodoru do sieci wodorowych o ciśnieniu roboczym (MOP) nie wyższym niż 21 MPa przyjmuje ciepło spalania wodoru równe 12,75 MJ/m³.

5. Ciepło spalania o którym mowa w ust. 4, określone zostało dla następujących warunków odniesienia:

- 1) dla procesu spalania:
 - a) ciśnienie – 101,325 kPa,
 - b) temperatura – 298,15 K (25°C);
- 2) dla objętości:
 - a) ciśnienie – 101,325 kPa,
 - b) temperatura – 273,15 K (0°C).

6. Na żądanie odbiorcy przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru może dostarczać wodór o innych parametrach jakościowych niż określone w ust. 1 i 3, pod warunkiem że nie spowoduje to zakłóceń pracy w systemie wodorowym oraz pogorszenia warunków dostawy wodoru do pozostałych odbiorców oraz parametrów jakościowych wodoru.

7. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru określa wartości poszczególnych parametrów jakościowych, o których mowa w ust. 1, w punktach wejścia lub

wirtualnych punktach wejścia do systemu przesyłowego wodorowego w miejscu odbioru wodoru sprowadzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu, w zakresie parametrów wymienionych w ust. 1 z częstotliwością co najmniej raz na 30 dni.

8. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją wodoru określa wartości poszczególnych parametrów jakościowych, o których mowa w ust. 1 i 3, w punktach wejścia do systemu dystrybucyjnego wodorowego, w których następuje mieszanie strumieni wodoru, o ile niemożliwe jest przypisanie wartości danej wielkości w danym punkcie na podstawie wartości określonej w innych punktach tej sieci lub sieci przesyłowej wodorowej, do której jest ona przyłączona, w zakresie parametrów wymienionych w ust. 1 i 3 z częstotliwością co najmniej raz na 30 dni.

9. Wyniki pomiarów są przekazywane odpowiednio operatorowi systemu przesyłowego wodorowego lub operatorowi systemu dystrybucyjnego wodorowego.

10. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem wodoru wykonuje badania poszczególnych parametrów jakościowych, o których mowa w ust. 1, w punktach wejścia do systemu przesyłowego wodorowego w miejscu odbioru wodoru z podziemnych magazynów wodoru, w zakresie parametrów wymienionych w ust. 1 z częstotliwością co najmniej raz na 30 dni.

11. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 10, niezwłocznie przekazuje wyniki pomiarów parametrów jakościowych, o których mowa w tym ustępie, przedsiębiorstwu energetycznemu zajmującemu się przesyłaniem wodoru.

§ 36. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru dokonuje bieżącej kontroli parametrów jakościowych w sposób umożliwiający prawidłowe rozliczenie użytkowników systemu wodorowego.

2. W przypadku gdy dla wodoru nie zostały zachowane parametry jakościowe, o których mowa w § 35, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru może odmówić przyjęcia takiego wodoru w celu jego przesyłania lub dystrybucji, chyba że świadcząc usługę dodatkową, uzyska dla tego wodoru parametry jakościowe, o których mowa w § 35.

§ 37. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru w celu dokonywania rozliczeń wodoru przyjmuje ciepło spalania wodoru równie 12,75 MJ/m³ dla następujących warunków odniesienia:

- 1) dla procesu spalania:
 - a) ciśnienie – 101,325 kPa,
 - b) temperatura – 298,15 K (25°C);
- 2) dla objętości:
 - a) ciśnienie – 101,325 kPa,
 - b) temperatura – 273,15 K (0°C).

§ 38. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru zapewnia odczyty układów pomiarowo-rozliczeniowych i przekazuje dane niezbędne do dokonania rozliczeń podmiotowi, z którym zawarło umowę o świadczenie usług przesyłania wodoru lub umowę o świadczenie usług dystrybucji wodoru.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, umożliwia podmiotowi, z którym ma zawartą umowę o świadczenie usług przesyłania wodoru lub umowę o świadczenie usług dystrybucji wodoru, wgląd do wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego oraz dokumentów stanowiących podstawę rozliczeń za dostarczony wodór, a także do wyników kontroli prawidłowości wskazań tego układu za okres nie dłuższy niż ostatnie 12 miesięcy.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru po zakończeniu dostarczania wodoru, a także w razie wymiany układu pomiarowo-rozliczeniowego w trakcie ich dostarczania wydaje podmiotowi, z którym zawarło umowę o świadczenie usługi przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru, dokument zawierający dane identyfikujące układ pomiarowo-rozliczeniowy oraz udostępnia jego dane pomiarowe na dzień zakończenia dostarczania wodoru lub demontażu układu pomiarowo-rozliczeniowego.

4. Odbiorca ma prawo:

- 1) uczestniczenia w odczycie wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego przed jego demontażem;
- 2) wglądu do wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego oraz dokumentów stanowiących podstawę rozliczeń za dostarczony wodór, a także do wyników kontroli prawidłowości wskazań tego układu będących w posiadaniu przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się obrotem wodorem.

§ 39. 1. Na żądanie odbiorcy przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru dokonuje sprawdzenia prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego, którego jest właścicielem, nie później niż w ciągu 14 dni od dnia zgłoszenia żądania.

2. Odbiorca, o którym mowa w ust. 1, ma prawo żądać laboratoryjnego sprawdzenia prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego. Układ pomiarowo-rozliczeniowy powinien zostać przekazany do badania laboratoryjnego w terminie 7 dni od dnia zgłoszenia takiego żądania przez odbiorcę.

3. Badania, o których mowa w ust. 2, przeprowadzane są w laboratorium badawczym posiadającym akredytację jednostki certyfikującej, uzyskaną na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2023 r. poz. 215).

4. Odbiorca pokrywa koszty sprawdzenia prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego oraz badania laboratoryjnego wykonanego na jego żądanie tylko w przypadku, gdy nie stwierdzono nieprawidłowości w działaniu elementów układu pomiarowo-rozliczeniowego.

5. W ciągu 30 dni od dnia otrzymania wyniku badania laboratoryjnego, o którym mowa w ust. 2, odbiorca może zlecić wykonanie dodatkowej ekspertyzy badanego uprzednio układu pomiarowo-rozliczeniowego. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru umożliwia przeprowadzenie takiej ekspertyzy.

6. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w działaniu układu pomiarowo-rozliczeniowego, z wyłączeniem nielegalnego poboru wodoru, przedsiębiorstwo energetyczne pokrywa koszty sprawdzenia prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego oraz badania laboratoryjnego, o których mowa w ust. 2, a także dokonuje na własny koszt korekty należności za dostarczony wodór na zasadach i w terminach określonych w umowie.

§ 40. 1. Odbiorca wodoru umożliwia sprawdzenie prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego przedsiębiorstwu energetycznemu zajmującemu się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru.

2. Odbiorca ponosi koszty sprawdzenia układu pomiarowo-rozliczeniowego, którego jest właścicielem, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w jego działaniu.

Rozdział 8

Przepisy końcowe

§ 41. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER PRZEMYSŁU

W porozumieniu:

**MINISTER KLIMATU I
ŚRODOWISKA**

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Przemysłu
z dnia
(poz. ...)

WYMAGANIA TECHNICZNE W ZAKRESIE PRZYŁĄCZANIA DO SIECI WODOROWEJ INSTALACJI MAGAZYNOWYCH WODORU ORAZ INNYCH SIECI WODOROWYCH

1. Ogólne wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci wodorowej

- 1.1. Określa się wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci przesyłowej wodorowej oraz do sieci dystrybucyjnej wodorowej:
 - 1) urządzeń, instalacji i sieci podmiotów bezpośrednio przyłączanych do sieci przesyłowej wodorowej;
 - 2) urządzeń, instalacji i sieci podmiotów bezpośrednio przyłączanych do sieci dystrybucyjnej wodorowej.
- 1.2. Wymagania techniczne obowiązują wszystkie podmioty przyłączane lub występujące z wnioskiem o określenie warunków przyłączenia do sieci wodorowej o ciśnieniu co najmniej 21 MPa.
- 1.3. Przyłączanie do sieci wodorowej urządzeń, instalacji i sieci nowych podmiotów lub modernizacja urządzeń, instalacji i sieci podmiotów już przyłączonych nie może spowodować pogorszenia parametrów jakościowych wodoru określonych w § 35 rozporządzenia oraz warunków przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru w tych sieciach.
- 1.4. Szczegółowe wymagania techniczne dotyczące przyłączania do sieci przesyłowej wodorowej lub sieci dystrybucyjnej wodorowej określa operator systemu wodorowego w instrukcji.

2. Wymagania techniczne w zakresie przyłączenia do sieci wodorowej urządzeń, instalacji i sieci podmiotów zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru:

- 2.1. Urządzenia pomiarowe, w tym urządzenia do pomiaru ciśnienia oraz strumienia objętości wodoru, zainstalowane w punkcie odbioru wodoru z sieci przesyłowej wodorowej lub sieci dystrybucyjnej wodorowej spełniają wymagania określone przez operatora systemu przesyłowego wodorowego lub operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego w instrukcji odpowiednio.
- 2.2. W punkcie odbioru wodoru z sieci przesyłowej wodorowej lub sieci dystrybucyjnej wodorowej instaluje się:
 - 1) układy filtracyjne oraz układy zabezpieczające urządzenia pomiarowe przed nadmiernym wzrostem przepływu wodoru oraz przed przepływem rewersyjnym;
 - 2) urządzenia umożliwiające rejestrację i transmisję danych o strumieniu objętości i ciśnieniu wodoru, zgodnie z wymaganiami określonymi w części 4.

- 2.3. Za zainstalowanie urządzeń, o których mowa w pkt 2.2 odpowiada przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru.
- 2.4. Sieć wodorowa przyłączana do sieci o wyższym ciśnieniu powinna być wyposażona w urządzenia do regulacji ciśnienia oraz urządzenia zabezpieczające przed jego nadmiernym wzrostem. Za zainstalowanie tych urządzeń odpowiada przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru w przyłączanej sieci.
- 2.5. Do sieci przesyłowej wodorowej o średnicy DN ... lub większej mogą być przyłączane wyłącznie urządzenia i instalacje, z wykorzystaniem których prowadzona jest działalność w zakresie przesyłania wodoru.
- 2.6. Urządzenia i instalacje podmiotów przyłączanych, inne niż określone w pkt 2.7 i 2.8, nie mogą być przyłączane do sieci przesyłowej wodorowej lub sieci dystrybucyjnej wodorowej.
- 2.7. Urządzenia i instalacje o mocy przyłączeniowej ... lub większej nieprzyłączone do sieci dystrybucyjnej wodorowej mogą być przyłączone do sieci przesyłowej wodorowej o średnicy mniejszej niż DN ...
- 2.8. Urządzenia i instalacje służące wyłącznie do zasilania pojazdów wodorem, niezależnie od ich mocy, mogą być przyłączane do sieci przesyłowej wodorowej o średnicy mniejszej niż DN ...

3. Wymagania techniczne dla przyłączenia do sieci wodorowej instalacji magazynowania wodoru:

- 3.1. Urządzenia pomiarowe, w tym urządzenia do pomiaru ciśnienia, strumienia objętości oraz parametrów jakościowych wodoru, zainstalowane w punkcie wprowadzania wodoru do sieci wodorowej powinny spełniać wymagania określone przez operatora systemu wodorowego w instrukcji.
- 3.2. W punkcie wprowadzania wodoru do sieci wodorowej powinny być zainstalowane urządzenia umożliwiające uzdatnianie wodoru do parametrów określonych w § 35 rozporządzenia, układy zabezpieczające urządzenia punktu wejścia do systemu przesyłowego wodorowego przed nadmiernym wzrostem przepływu wodoru oraz przed przepływem rewersyjnym.
- 3.3. W punkcie wprowadzania wodoru do sieci wodorowej powinny być zainstalowane urządzenia umożliwiające rejestrację i transmisję danych o strumieniu objętości i ciśnieniu wodoru oraz parametrach jakościowych, zgodnie z wymaganiami określonymi w pkt 4 oraz instrukcji.
- 3.4. Za zainstalowanie urządzeń, o których mowa w pkt 3.1-3.3, odpowiada operator przyłączanej instalacji magazynowej wodoru.

4. Układy pomiarowo-rozliczeniowe powinny być zgodne z obowiązującymi przepisami oraz spełniać wymagania określone przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru.

5. Wymagania techniczne dla systemów telekomunikacji i wymiany informacji

- 5.1. Urządzenia, instalacje i sieci podmiotów przyłączonych do sieci wodorowej powinny być wyposażone w urządzenia telemetryczne niezbędne do przekazywania do operatora sieci wodorowej właściwego dla miejsca przyłączenia:
 - 1) bieżących wartości parametrów mierzonych w danym punkcie wprowadzania

wodoru lub jego odbioru, w szczególności informacji o strumieniu objętości i ciśnieniu wodoru;

- 2) danych pomiarowych niezbędnych do dokonywania rozliczeń, zgodnie z wymaganiami określonymi przez operatora systemu wodorowego w instrukcji.

5.2. Systemy teleinformatyczne wykorzystywane:

- 1) do wymiany informacji niezbędnych dla prowadzenia ruchu sieciowego i rozliczeń powinny zapewnić wymagane bezpieczeństwo, poufność i niezawodność przekazywania informacji;
- 2) przez operatorów systemów wodorowych do prowadzenia ruchu sieciowego powinny umożliwiać wzajemną wymianę danych dotyczących prowadzenia tego ruchu.

5.3. Systemy telekomunikacyjne i teleinformatyczne powinny być zabezpieczone przed negatywnymi skutkami awarii sieci elektroenergetycznej i wyposażone w układy podtrzymujące ich funkcjonowanie w razie wystąpienia awarii.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel regulacji

Projekt rozporządzenia Ministra Przemysłu w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu wodorowego stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 9 ust. 8a ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (UD36) (Dz. U. ...), zwanej dalej „ustawą”, zgodnie z którą minister właściwy do spraw energii określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki funkcjonowania systemu wodorowego, w szczególności:

- 1) warunki przyłączenia do sieci wodorowej, w tym wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci wodorowej instalacji magazynowych wodoru oraz innej sieci wodorowej,
- 2) sposób prowadzenia obrotu wodorem,
- 3) warunki świadczenia usług przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru, magazynowania wodoru, prowadzenia ruchu sieciowego i eksploatacji sieci wodorowej oraz korzystania z systemu wodorowego,
- 4) warunki współpracy pomiędzy operatorami systemów wodorowych, w tym z innymi przedsiębiorstwami energetycznymi, w zakresie prowadzenia ruchu sieciowego oraz postępowania w sytuacjach awaryjnych,
- 5) zakres, warunki i sposób zarządzania ograniczeniami w systemie wodorowym,
- 6) parametry jakościowe wodoru,

– biorąc pod uwagę bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie tego systemu, równoprawne traktowanie użytkowników systemu wodorowego, wymagania w zakresie ochrony środowiska oraz budowy i eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci wodorowych.

II. Zgodność z Krajowym Planem Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO)

Projekt rozporządzenia jest elementem Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (kamieniem milowym). Projekt rozporządzenia zaplanowano w ramach reformy *B.2.1. Poprawa warunków dla rozwoju technologii wodorowych oraz innych gazów zdekarbonizowanych*, której celem jest rozwój rynku odnawialnego i niskoemisyjnego wodoru i innych paliw alternatywnych oraz ich wykorzystania na rzecz osiągnięcia neutralności klimatycznej i wzmocnienia konkurencyjności polskiej gospodarki. Projekt rozporządzenia dotyczy działania *Opracowanie legislacyjnego pakietu wodorowego*, w ramach którego zaplanowano zmianę wielu aktów prawnych, które usuną bariery rozwoju rynku wodoru oraz zachęcą do stopniowego zwiększania wykorzystania OZE dla potrzeb elektrolizy lub przyjęcie ustawy „Prawo wodorowe” kompleksowo regulującej działanie rynku wodoru. Projekt rozporządzenia jest aktem wykonawczym do ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych ustaw (UD36), która umożliwi usunięcie barier rozwoju rynku wodoru w Polsce oraz zachęci do stopniowego zwiększania wykorzystania OZE dla potrzeb elektrolizy. Przyjęcie legislacyjnego pakietu wodorowego zaplanowano jako kamień milowy do realizacji w IV kwartale 2023 r.

Wejście w życie projektu rozporządzenia ułatwi realizację inwestycji zaplanowanych w ramach przedmiotowej reformy *B.2.1. Poprawa warunków dla rozwoju technologii wodorowych oraz innych gazów zdekarbonizowanych* w części *Inwestycje w technologie wodorowe, wytwarzanie, magazynowanie i transport wodoru (B.2.1.1.)*, których celem jest stworzenie polskiej gospodarki wodorowej oraz wzrost wykorzystania odnawialnego i niskoemisyjnego wodoru. Realizacja inwestycji umożliwi wzrost udziału odnawialnych źródeł energii w energochłonnym przemyśle, energetyce i transporcie, rozwój technologii wytwarzania, magazynowania wodoru i jego wykorzystania, zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego w związku ze stworzeniem magazynów wodoru, zapewnienie nowych miejsc pracy, redukcję emisji gazów cieplarnianych, zmniejszenie

zanieczyszczenia powietrza poprzez zwiększenie wykorzystania wodoru w transporcie, energetyce i przemyśle.

Zaplanowane w KPO wskaźniki realizacji inwestycji to w szczególności:

- Zaświadczenia potwierdzające przekazanie środków beneficjentów końcowych programu BGK mającego na celu inwestycje w technologie wodorowe, wytwarzanie, magazynowanie i transport wodoru (RP przekaże w tym celu BGK 320 mln euro) – 100% do I kw. 2026 r.;
- Uruchomienie stacji tankowania wodoru – 14 szt. do II kw. 2026 r.;
- Projekty dotyczące badań naukowych i innowacji w zakresie budowy innowacyjnych jednostek transportowych zasilanych wodorem – 3 typy do II kw. 2026 r.

II. Opis proponowanych zmian – przewidywane skutki prawne

Do czasu wejścia w życie znowelizowanych przepisów ustawy – Prawo energetyczne, wodór podlegał reżimowi prawnemu właściwemu dla paliw gazowych, tym samym do przesyłu wodoru w sieci gazowej zastosowanie miały m.in. przepisy rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego (Dz.U. z 2018 r. poz. 1158, z 2022 r. poz. 1899 oraz z 2024 r. poz. 517). Nie było natomiast regulacji, które określałyby zasady działania systemu wodorowego, który będzie się rozwijał jako odrębny od gazowego system.

Ustawa – Prawo energetyczne w znowelizowanym brzmieniu wprowadziła nowy rodzaj systemu energetycznego – system wodorowy dla wodoru, który przesyłany jest poza siecią gazową. Wprowadzenie systemu wodorowego wymaga zatem ustanowienia szczegółowych warunków jego funkcjonowania, które zostały zawarte w przedmiotowym rozporządzeniu.

III. Szczegółowy opis proponowanych zmian wprowadzanych przez rozporządzenie Ministra Przemysłu w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu wodorowego

W Rozdziale 1 określono przepisy ogólne funkcjonowania systemu wodorowego.

W § 1 został określony zakres przedmiotowy projektu rozporządzenia, wynikający z art. 9 ust. 8a.

W § 2 zawarto definicje instrukcji, mocy przyłączeniowej, przepustowości technicznej systemu wodorowego, przepustowości zarezerwowanej systemu wodorowego, przyłącza do sieci wodorowej, punktu wejścia do systemu wodorowego, punktu wyjścia z systemu wodorowego, nominacji, punktu wirtualnego, wirtualnego punktu wejścia do systemu wodorowego, wirtualnego punktu wyjścia z systemu wodorowego oraz wodoru o wysokim stopniu czystości.

W rozdziale 2 określono warunki przyłączenia do sieci wodorowej, w tym wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci wodorowej instalacji magazynowych wodoru oraz innej sieci wodorowej.

W § 3 wskazano, że przyłączenie podmiotu do sieci wodorowej następuje na podstawie umowy o przyłączenie do sieci, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy, i po spełnieniu warunków przyłączenia do sieci wodorowej, zwanych dalej „warunkami przyłączenia”.

W § 4 wskazano, że wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci wodorowej instalacji magazynowych wodoru oraz sieci wodorowych określa załącznik do rozporządzenia.

W § 5 wprowadzono obowiązek złożenia wniosku, przez podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci wodorowej, o określenie warunków przyłączenia w przedsiębiorstwie energetycznym zajmującym się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru, do którego sieci wodorowej ubiega się o przyłączenie oraz wprowadzono zasady dokonywania uzupełnień, informację o wzorze wniosku o określenie warunków przyłączenia oraz informację o stosowaniu ust. 1-3 odpowiednio w przypadku zwiększenia zapotrzebowania na moc przyłączeniową lub zmiany dotychczasowych warunków i parametrów technicznych pracy urządzeń, instalacji lub sieci wodorowych.

W § 6 wskazano elementy wniosku o określenie warunków przyłączenia, na które składają się: oznaczenie wnioskodawcy oraz określenie planowanego terminu rozpoczęcia odbioru lub dostarczania wodoru, punktu wyjścia z systemu wodorowego, przewidywanego rocznego zapotrzebowania na wodór, mocy przyłączeniowej oraz przeznaczenia wodoru. Ponadto w ust. 2 wskazano dodatkową dokumentację, którą należy dołączyć do wniosku (oświadczenie wnioskodawcy o posiadaniu tytułu prawnego do korzystania z obiektu, w którym będą używane przyłączane urządzenia, instalacje lub sieci wodorowe, plan zabudowy lub szkic sytuacyjny określający usytuowanie obiektu, w którym będą używane przyłączane urządzenia, instalacje lub sieci wodorowe, względem istniejącej sieci wodorowej, usytuowanie sąsiednich obiektów oraz propozycję lokalizacji punktu wyjścia z systemu wodorowego, projekt zagospodarowania działki lub terenu sporządzony na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub na mapie jednostkowej przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, z zaznaczonymi przyłączanymi urządzeniami, instalacjami lub sieciami wodorowymi).

W § 7 określono zakres warunków przyłączenia, na które składają się w szczególności: miejsce przyłączenia urządzeń, instalacji lub sieci wodorowych oraz ich parametry techniczne, zakres niezbędnych zmian w sieci związanych z przyłączeniem do sieci wodorowej, parametry techniczne przyłącza do sieci wodorowej, minimalne i maksymalne ciśnienie dostarczania i odbioru wodoru, wymagania dotyczące układu pomiarowo-rozliczeniowego oraz miejsca jego zainstalowania, moc przyłączeniowa, charakterystyka dostarczania i odbioru wodoru, miejsce rozgraniczenia własności sieci wodorowej przedsiębiorstwa energetycznego i instalacji podmiotu przyłączanego oraz wymagania dotyczące wyposażenia układu pomiarowo-rozliczeniowego, rodzaju tego układu, a także telemetrii oraz ochrony przeciwkorozyjnej.

W § 8 określono termin na wydanie warunków przyłączenia przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru, który wynosi 45 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku przez wnioskodawcę. W sytuacji, gdy wydanie warunków przyłączenia jest uzależnione od uzyskania warunków przyłączenia od innego przedsiębiorstwa energetycznego, termin 45 dni przedłuża się o okres niezbędny do uzyskania tych warunków od innego przedsiębiorstwa energetycznego. W przedmiotowym paragrafie określone zostały również obowiązki przedsiębiorstwa energetycznego dotyczące niezwłocznego informowania wnioskodawcy o konieczności uzyskania warunków przyłączenia od innego przedsiębiorstwa energetycznego i terminie ich wydania oraz o innym terminie wydania warunków przyłączenia, w przypadku gdy z istotnych powodów nie może być dotrzymany termin 45 dni.

W § 9 wprowadza obowiązek niezwłocznego informowania wnioskodawcy przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru, o odmowie wydania warunków przyłączenia, gdy odmowa nastąpiła z powodu braku warunków technicznych lub ekonomicznych, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy. Na żądanie wnioskodawcy przedsiębiorstwo energetyczne, zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru, przedstawia informacje o działaniach, jakie muszą być podjęte w zakresie rozbudowy sieci wodorowej, aby nastąpiło przyłączenie do tej sieci.

W § 10 wprowadzono obowiązek poinformowania w terminie 45 dni przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru w przypadku zgłoszenia wniosku przez podmiot, który nie posiada tytułu prawnego do korzystania z obiektu, w którym będą używane urządzenia, instalacje i sieci wodorowe, o możliwości przyłączenia do sieci wodorowej.

W rozdziale 3 uregulowano sposób prowadzenia obrotu wodorem.

W § 11 wskazano, że przedsiębiorstwo energetyczne prowadzi obrót wodorem na warunkach określonych w ustawie, koncesji (jeżeli roczna wartość obrotu przekracza równowartość 1 000 000 euro), umowie sprzedaży wodoru lub umowie kompleksowej.

W § 12 wskazano, że w celu realizacji umów sprzedaży wodoru oraz umów kompleksowych odbiorcy składają nominacje do przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się obrotem wodorem.

W § 13 uregulowano obowiązki związane ze zmianą sprzedawcy przez odbiorcę końcowego, zasady dotyczące odczytu wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego, dokonywanego przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru, w celu dokonania rozliczeń odbiorcy końcowego z dotychczasowym sprzedawcą, oraz nałożono na przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru obowiązek udostępnienia procedury zmiany sprzedawcy w jego siedzibie i publikacji tej procedury na stronie internetowej przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru.

W rozdziale 4 określono warunki świadczenia usług przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru, magazynowania wodoru, prowadzenia ruchu sieciowego i eksploatacji sieci wodorowej oraz korzystania z systemu wodorowego.

W § 14 określono, że przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru świadczy usługi przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru na warunkach określonych w umowie o świadczenie usług przesyłania wodoru, umowie o świadczenie usług dystrybucji wodoru oraz w instrukcji.

W § 15 wskazano, że świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru odbywa się w sposób ciągły, w tym ciągły warunkowy, o ile w umowie o świadczenie usług przesyłania wodoru lub umowie o świadczenie usług dystrybucji wodoru strony nie postanowiły, że usługa ta może być świadczona w sposób przerywany, w tym przerywany warunkowy. Świadczenie usług przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru odbywa się również z zapewnieniem parametrów jakościowych, o których mowa w § 35.

W § 16 określono warunki świadczenia usługi przesyłania wodoru przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru na rzecz sprzedawcy i odbiorcy, w przypadku gdy obrót wodorem będzie prowadzony w punkcie wirtualnym.

W § 17 określono obowiązki przedsiębiorstwa energetycznego w zakresie świadczenia usługi przesyłania wodoru lub dystrybucji wodoru dotyczące instalowania układu pomiarowo-rozliczeniowego, przyjmowania od odbiorców zgłoszeń dotyczących awarii lub zakłóceń w dostarczaniu wodoru, przystępowania do likwidacji występujących w sieci wodorowej awarii i usuwania zakłóceń w dostarczaniu wodoru, powiadamiania użytkowników systemu wodorowego o przewidywanym terminie wznowienia dostarczania wodoru, przerwane z powodu awarii sieci wodorowej, powiadamiania użytkowników systemu wodorowego o terminach i czasie trwania planowanych przerw w dostarczaniu wodoru, podejmowania czynności w sieci wodorowej w celu umożliwienia bezpiecznego wykonania przez użytkownika systemu wodorowego lub inny podmiot prac w obszarze oddziaływania tej sieci.

W § 18 uregulowano kwestię składania nominacji przez użytkowników systemu wodorowego przedsiębiorstwu energetycznemu zajmującemu się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru, z którym zawarli umowę o świadczenie usług przesyłania wodoru lub umowę o świadczenie usług dystrybucji wodoru, na warunkach określonych w instrukcji oraz kwestię zatwierdzania nominacji przez przedsiębiorstwo energetyczne.

W § 19 uregulowano kwestię świadczenia usługi magazynowania wodoru przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem wodoru na warunkach określonych w koncesji lub umowie o świadczenie usługi magazynowania wodoru.

W § 20 określono, że świadczenie usług magazynowania wodoru odbywa się w sposób ciągły, o ile w umowie o świadczenie usług magazynowania wodoru strony nie postanowiły, że usługa ta może być świadczona w sposób przerywany.

W § 21 określono obowiązki przedsiębiorstwa energetycznego w zakresie świadczenia usługi magazynowania wodoru dotyczące przystępowania do likwidacji awarii i usuwania zakłóceń w pracy instalacji magazynowej wodoru, powiadamiania użytkowników systemu wodorowego o przewidywanym terminie likwidacji awarii i usunięcia zakłóceń w pracy instalacji magazynowej wodoru, powiadamiania użytkowników systemu wodorowego o terminach i czasie trwania planowanych przerw w pracy instalacji magazynowej wodoru, podejmowania czynności w instalacji magazynowej wodoru w celu umożliwienia bezpiecznego wykonania przez użytkownika systemu wodorowego lub inny podmiot prac w obszarze oddziaływania tej instalacji.

W § 22 określono, że realizacja umowy o świadczenie usług przesyłania wodoru lub umowy o świadczenie usług dystrybucji wodoru, o ile strony nie uzgodniły inaczej, ruch sieciowy i eksploatacja sieci wodorowej odbywają się zgodnie z instrukcją, opracowaną i udostępnioną przez właściwego operatora.

W § 23 określono, że operator systemu wodorowego zapewnia dostęp do połączeń międzysystemowych, w zakresie posiadanych zdolności przesyłowych lub dystrybucyjnych, na warunkach uzgodnionych z operatorami systemów wodorowych krajów sąsiadujących z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wykorzystaniem mechanizmu udostępniania zdolności przesyłowych wodoru spełniającego wymagania niedyskryminacji i przejrzystości.

W rozdziale 5 określono zakres, warunki i sposób zarządzania ograniczeniami w systemie wodorowym.

W § 24 określono obowiązki operatora systemu wodorowego oraz operatora systemu magazynowania wodoru dotyczące zapobiegania powstawaniu ograniczeń w systemie wodorowym lub w systemie magazynowania wodoru, eliminowania ograniczeń przepustowości technicznej, likwidowania awarii oraz sterowania ruchem systemu wodorowego lub instalacji magazynowej wodoru.

W § 25 określono szczegółowe obowiązki operatora systemu wodorowego dotyczące zapewnienia co najmniej minimalnego ciśnienia wodoru określonego w umowie o świadczenie usług przesyłania wodoru lub umowie o świadczenie usług dystrybucji wodoru w punkcie wyjścia z systemu wodorowego, umożliwiającego właściwą pracę tej sieci, dotrzymania parametrów jakościowych wodoru, o których mowa w § 35, pod warunkiem zapewnienia, przez użytkownika systemu wodorowego, w punkcie wejścia do systemu wodorowego minimalnego ciśnienia oraz parametrów jakościowych wodoru. W przedmiotowym paragrafie określono również obowiązki operatora systemu wodorowego dotyczące kontrolowania parametrów jakościowych wodoru, jego ciśnienia i wielkości strumienia, w wyznaczonych punktach, oraz dostosowania konfiguracji pracy systemu wodorowego w celu zapewnienia bezpieczeństwa jego funkcjonowania.

W § 26 określono obowiązki użytkownika systemu wodorowego, który zawarł z przedsiębiorstwem energetycznym zajmującym się przesyłaniem wodoru lub dystrybucją wodoru umowę o świadczenie usług przesyłania wodoru lub umowę o świadczenie usług dystrybucji wodoru, dotyczące dostarczania do punktu wejścia do systemu wodorowego wodoru o co najmniej minimalnym ciśnieniu określonym w umowie o świadczenie usług przesyłania wodoru lub umowie o świadczenie usług dystrybucji wodoru oraz o parametrach jakościowych, o których mowa w § 35.

W § 27 określono możliwość odebrania, przez operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego, prawa do niewykorzystanej przez użytkownika systemu dystrybucyjnego wodorowego przepustowości, jeżeli

wykorzystuje on miesięcznie mniej niż 80% przepustowości zarezerwowanej systemu wodorowego przez 6 kolejnych miesięcy, w tym w okresie od grudnia do marca roku następnego. Warunkiem odebrania tego prawa jest poinformowanie użytkownika systemu dystrybucyjnego wodorowego o takim zamiarze przynajmniej na 2 tygodnie przed odebraniem prawa do niewykorzystanej przez niego przepustowości. W przedmiotowym paragrafie wskazano, że operator systemu dystrybucyjnego wodorowego oferuje uzyskaną przepustowość w pierwszej kolejności tym użytkownikom systemu wodorowego, których zapotrzebowanie nie zostało zrealizowane z powodu ograniczonej przepustowości technicznej systemu wodorowego.

W rozdziale 6 określono warunki współpracy pomiędzy operatorami systemów wodorowych, w tym z innymi przedsiębiorstwami energetycznymi, w zakresie prowadzenia ruchu sieciowego oraz postępowania w sytuacjach awaryjnych.

W § 28 określono konieczność współpracy przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru lub magazynowaniem wodoru oraz sprzedawców wodoru w zakresie niezbędnym dla stabilnego i ciągłego funkcjonowania systemu wodorowego oraz zapewnienia parametrów jakościowych wodoru, o których mowa w § 35.

W § 29 przedstawiono możliwość łączenia się przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru w grupy punktów międzysystemowych fizycznych punktów łączących systemy wodorowe, w celu zapewnienia stabilnego i ciągłego funkcjonowania systemu wodorowego, pod warunkiem, że fizyczne punkty należące do danej grupy są połączone hydraulicznie po stronie operatora systemu dystrybucyjnego wodorowego w sposób zapewniający wzajemną całkowitą lub częściową zastępowalność międzysystemowych fizycznych punktów wyjścia wchodzących w skład danej grupy punktów.

W § 30 określono zakres współpracy operatora systemu przesyłowego wodorowego z operatorami systemów dystrybucyjnych wodorowych oraz innymi przedsiębiorstwami energetycznymi zajmującymi się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru obejmujący prowadzenie ruchu sieciowego, funkcjonowanie sieci przesyłowej wodorowej i sieci dystrybucyjnej wodorowej oraz planowanie i prowadzenie ruchu tych sieci, planowanie technicznych możliwości pokrycia zapotrzebowania na wodór, zapobieganie i usuwanie awarii lub zagrożeń bezpiecznego funkcjonowania sieci wodorowych oraz odtwarzanie sieci uszkodzonych w wyniku awarii, planowanie rozwoju sieci wodorowych, sposób i zakres przekazywania danych dotyczących funkcjonowania sieci wodorowych, procedury przekazywania informacji dotyczących ilości wodoru, które są przekazywane pomiędzy systemem przesyłowym wodorowym, a systemem dystrybucyjnym wodorowym na rzecz poszczególnych użytkowników systemu wodorowego. W przedmiotowym paragrafie określono również zakres współpracy przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru z przedsiębiorstwami energetycznymi zajmującymi się magazynowaniem wodoru obejmujący pracę sieci wodorowej lub instalacji magazynowej wodoru, zapobieganie i usuwanie awarii lub zagrożeń bezpiecznego funkcjonowania sieci wodorowych lub instalacji magazynowych wodoru oraz odtworzenie tych sieci lub instalacji uszkodzonych w wyniku awarii, planowanie rozwoju sieci wodorowych lub instalacji magazynowych wodoru, zakres i sposób przekazywania danych o sieciach wodorowych lub instalacjach magazynowych wodoru oraz zakres tych danych. W przedmiotowym paragrafie określono także zakres współpracy przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją lub magazynowaniem wodoru z przedsiębiorcami energetycznymi zajmującymi się obrotem wodorem obejmujący planowanie rozwoju sieci wodorowych lub instalacji magazynowych wodoru, planowanie technicznych możliwości pokrycia zapotrzebowania na wodór, przedsięwzięcia racjonalizujące zużycie wodoru.

W § 31 określono obowiązek współpracy operatorów systemów wodorowych oraz przedsiębiorstw energetycznych w zakresie koordynacji rozwoju systemu wodorowego, w szczególności poprzez przekazywanie informacji o planowanych inwestycjach oraz prognozach zapotrzebowania na wodór.

W § 32 wskazano, że zakres oraz harmonogram remontów i prac eksploatacyjnych urządzeń, instalacji i sieci wodorowych mających wpływ na ruch i eksploatację sieci wodorowej, do której są przyłączone, wymagają uzgodnienia z przedsiębiorstwem energetycznym eksploatującym tę sieć.

W § 33 określono obowiązek powiadamiania, przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru, przedsiębiorstw energetycznych zarządzających systemami wodorowymi współpracującymi o wystąpieniu awarii mogącej mieć wpływ na prace ich urządzeń, instalacji lub sieci wodorowych, a w szczególności o przewidywanym czasie jej trwania i o jej zakresie.

W § 34 określono obowiązek korzystania przez operatora systemu przesyłowego wodorowego z pojemności instalacji magazynowych wodoru w celu zapewnienia bezpieczeństwa, stabilności i integralności systemu przesyłowego wodorowego oraz w celu bezpiecznej eksploatacji sieci przesyłowej wodorowej. W przedmiotowym paragrafie określono również obowiązki przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się magazynowaniem wodoru dotyczące udostępniania operatorowi systemu przesyłowego wodorowego części pojemności czynnej instalacji magazynowej wodoru oraz mocy zatłaczania i odbioru, która jest niezbędna do realizacji zadań operatora systemu przesyłowego wodorowego, na warunkach określonych w umowie. W przedmiotowym paragrafie określono także obowiązki operatora systemu przesyłowego wodorowego dotyczące informowania do dnia 15 października każdego roku przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się magazynowaniem wodoru, o niezbędnej do realizacji jego zadań pojemności czynnej instalacji magazynowych wodoru, mocy odbioru i mocy ich napełniania na rok następny.

W rozdziale 7 określono parametry jakościowe wodoru

W § 35 ustalono parametry jakościowe wodoru przesyłanego sieciami przesyłowymi wodorowymi oraz sieciami dystrybucyjnymi wodorowymi, będącego wodorem o wysokim stopniu czystości (tj. o czystości na poziomie 99,97%), dopuszczając możliwość przekroczenia tych parametrów jakościowych w zakresie wynikającym z dopuszczalnego błędu pomiaru urządzenia układu pomiarowo-rozliczeniowego, maksymalne ciśnienie robocze wodoru dostarczanego siecią wodorową przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się dystrybucją wodoru, warunki odniesienia dla ciepła spalania wodoru, warunki wymagane dla dostarczania wodoru o innych parametrach jakościowych niż wskazane wcześniej w paragrafie, obowiązek określania przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru wartości poszczególnych parametrów jakościowych wodoru w punktach wejścia lub wirtualnych punktach wejścia do systemu przesyłowego wodorowego w miejscu odbioru wodoru sprowadzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu, obowiązek określania przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją wodoru wartości poszczególnych parametrów jakościowych wodoru w punktach wejścia do systemu dystrybucyjnego wodorowego, w których następuje mieszanie strumieni wodoru, o ile niemożliwe jest przypisanie wartości danej wielkości w danym punkcie na podstawie wartości określonej w innych punktach tej sieci lub sieci przesyłowej wodorowej, do której jest ona przyłączona. W przedmiotowym paragrafie określono również obowiązek badań poszczególnych parametrów jakościowych, wykonywanych przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem wodoru, w punktach wejścia do systemu przesyłowego wodorowego w miejscu odbioru wodoru z podziemnych magazynów wodoru. Dodano również obowiązek przekazywania wyników pomiarów operatorowi systemu przesyłowego wodorowego, operatorowi systemu

dystrybucyjnego wodorowego lub przedsiębiorstwu energetycznemu zajmującemu się przesyłaniem wodoru zależnie od jego właściwości.

W § 36 określono obowiązek dokonywania bieżącej kontroli parametrów jakościowych, w sposób umożliwiający prawidłowe rozliczenie użytkowników systemu wodorowego, przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem wodoru. W przedmiotowym paragrafie wskazano również na możliwość odmowy przyjęcia wodoru, dla którego nie zostały zachowane parametry jakościowe, przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru, w celu jego przesyłania lub dystrybucji, chyba że świadcząc usługę dodatkową, uzyska dla tego wodoru parametry jakościowe.

W § 37 określono dla przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru, w celu dokonywania rozliczeń wodoru, ciepło spalania wodoru w wysokości $12,75 \text{ MJ/m}^3$ w odniesieniu do warunków sprecyzowanych odrębnie dla procesu spalania, jak i objętości.

W § 38 określono obowiązki przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru dotyczące zapewniania odczytów układów pomiarowo-rozliczeniowych i przekazywania danych niezbędnych do dokonania rozliczeń podmiotowi, z którym zawarło umowę o świadczenie usług przesyłania wodoru lub umowę o świadczenie usług dystrybucji wodoru, umożliwiania ww. podmiotowi wglądu do wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego, dokumentów stanowiących podstawę rozliczeń za dostarczony wodór, a także do wyników kontroli prawidłowości wskazań tego układu, wydawania ww. podmiotowi dokumentu zawierającego dane identyfikujące układ pomiarowo-rozliczeniowy oraz udostępniania jego danych pomiarowych. W przedmiotowym paragrafie określono również prawo odbiorcy do uczestniczenia w odczycie wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego przed jego demontażem, wglądu do wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego oraz dokumentów stanowiących podstawę rozliczeń za dostarczony wodór, a także do wyników kontroli prawidłowości wskazań tego układu będących w posiadaniu przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się obrotem wodorem.

W § 39 określono obowiązek przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru dokonywania sprawdzenia prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego, którego jest właścicielem oraz określono zasady dotyczące realizacji tego obowiązku, w szczególności wskazując termin wykonania przedmiotowego sprawdzenia, a także regulując odpowiedzialność za pokrycie kosztów sprawdzenia prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego.

W § 40 określono, że odbiorca wodoru umożliwia sprawdzenie prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego przedsiębiorstwu energetycznemu zajmującemu się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru i ponosi koszty sprawdzenia układu pomiarowo-rozliczeniowego, którego jest właścicielem, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w jego działaniu.

W rozdziale 8 określono przepisy końcowe.

W § 41 określono, że rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W załączniku do projektu rozporządzenia określono wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci wodorowych instalacji magazynowych wodoru oraz innych sieci wodorowych.

W punkcie 1 załącznika określono ogólne wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci przesyłowej wodorowej oraz do sieci dystrybucyjnej wodorowej urządzeń, instalacji i sieci podmiotów bezpośrednio przyłączanych do sieci przesyłowej wodorowej i sieci dystrybucyjnej wodorowej.

W punkcie 2 załącznika określono wymagania techniczne w zakresie przyłączenia do sieci wodorowej urządzeń, instalacji i sieci podmiotów zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru.

W punkcie 3 załącznika określono wymagania techniczne dla przyłączenia do sieci wodorowej instalacji magazynowania wodoru.

W punkcie 4 załącznika określono, że układy pomiarowo-rozliczeniowe powinny być zgodne z obowiązującymi przepisami oraz spełniać wymagania określone przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją wodoru.

W punkcie 5 załącznika określono wymagania techniczne dla systemów telekomunikacji i wymiany informacji.

V. Informacje dodatkowe

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowany rozporządzenia zawiera przepisy techniczne, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz.U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), tym samym podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projektowane rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Wejście w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia nie stoi w sprzeczności z zasadami demokratycznego państwa prawa.

Projekt przedmiotowej regulacji, zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Przemysłu w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu wodorowego Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Przemysłu w porozumieniu z Ministerstwem Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu	Data sporządzenia 09.08.2024 r. Źródło: Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw UD36 Nr w wykazie prac
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W ustawie z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z ... poz. ...) wprowadzono upoważnienie dla ministra właściwego do spraw energii do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych warunków funkcjonowania systemu wodorowego, w szczególności:

- 1) warunków przyłączenia do sieci wodorowej, w tym wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci wodorowej instalacji magazynowych wodoru oraz innej sieci wodorowej,
- 2) sposobu prowadzenia obrotu wodorem,
- 3) warunków świadczenia usług przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru, magazynowania wodoru, prowadzenia ruchu sieciowego i eksploatacji sieci wodorowej oraz korzystania z systemu wodorowego,
- 4) warunków współpracy pomiędzy operatorami sieci wodorowych, w tym z innymi przedsiębiorstwami energetycznymi, w zakresie prowadzenia ruchu sieciowego oraz postępowania w sytuacjach awaryjnych,
- 5) zakres, warunki i sposób zarządzania ograniczeniami w systemie wodorowym,
- 6) parametry jakościowe wodoru

– biorąc pod uwagę bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie tego systemu, równoprawne traktowanie użytkowników systemu wodorowego, wymagania w zakresie ochrony środowiska oraz budowy i eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci wodorowych. W związku z powyższym zachodzi konieczność przygotowania ram prawnych określających przedmiotową delegację.

Projekt rozporządzenia jest elementem Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (kamieniem milowym). Projekt rozporządzenia zaplanowano w ramach reformy B2.1. Poprawa warunków dla rozwoju technologii wodorowych oraz innych gazów zdekarbonizowanych, której celem jest rozwój rynku odnawialnego i niskoemisyjnego wodoru i innych paliw alternatywnych oraz ich wykorzystania na rzecz osiągnięcia neutralności klimatycznej i wzmocnienia konkurencyjności polskiej gospodarki. Projekt rozporządzenia dotyczy działania „Opracowanie legislacyjnego pakietu wodorowego”, w ramach którego zaplanowano zmianę wielu aktów prawnych, które usuną bariery rozwoju rynku wodoru oraz zachęcą do stopniowego zwiększania wykorzystania OZE dla potrzeb elektrolizy lub przyjęcie ustawy „Prawo wodorowe” kompleksowo regulującej działanie rynku wodoru. Projekt rozporządzenia jest aktem wykonawczym do ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych ustaw, która umożliwi usunięcie barier rozwoju rynku wodoru w Polsce oraz zachęci do stopniowego zwiększania wykorzystania OZE dla potrzeb elektrolizy. Wejście w życie ustawy określającej zasady dotyczące wodoru zaplanowano jako kamień milowy do realizacji w IV kwartale 2023 r.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie określa szczegółowe warunki funkcjonowania systemu wodorowego, w szczególności: warunki przyłączenia do sieci wodorowej, w tym wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci wodorowej instalacji magazynowych wodoru oraz innej sieci wodorowej, sposób prowadzenia obrotu wodorem, warunki świadczenia usług przesyłania wodoru, dystrybucji wodoru, magazynowania wodoru, prowadzenia ruchu sieciowego i eksploatacji sieci wodorowej oraz korzystania z systemu wodorowego, warunki współpracy pomiędzy operatorami systemów wodorowych, w tym z innymi przedsiębiorstwami energetycznymi, w zakresie prowadzenia ruchu sieciowego oraz postępowania w sytuacjach awaryjnych, zakres, warunki i sposób zarządzania ograniczeniami w systemie wodorowym, parametry jakościowe wodoru, biorąc pod uwagę bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie tego systemu, równoprawne traktowanie użytkowników systemu wodorowego, wymagania w zakresie ochrony środowiska oraz budowy i eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci wodorowych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Problem nie został jeszcze rozwiązany w innych państwach. Większość państw UE nie ma jasno określonych ram prawnych dotyczących wodoru.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji paliw gazowych lub obrotu nimi	302	BIP URE	Rozporządzenie reguluje zakres działalności oraz obowiązki przedsiębiorstw energetycznych w zakresie funkcjonowania systemu wodorowego.
Operator Systemu Przesyłowego Gazowego	1	Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne	Operator Systemu Przesyłowego Gazowego, po spełnieniu wymogów ustawowych, będzie mógł pełnić funkcję operatora systemu połączonego gazowo-wodorowego, w związku z czym będzie mógł podlegać obowiązkom określonym w przedmiotowym rozporządzeniu. Alternatywnie podmiot prowadzący działalność w zakresie przesyłania wodoru będzie mógł mieć formę operatora systemu przesyłowego wodorowego będącego spółką zależną od operatora systemu przesyłowego gazowego albo operatora systemu połączonego wodorowego.
Operatorzy systemów wodorowych	Określenie danych w tym momencie nie jest możliwe – brak rynku wodoru		
Operatorzy systemów magazynowania wodoru	Określenie danych w tym momencie nie jest możliwe – brak rynku wodoru		

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji
Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji. Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Projekt zostanie przekazany do konsultacji (14 dni) w szczególności do podmiotów, które dołączyły do realizacji postanowień „Porozumienia sektorowego na rzecz rozwoju gospodarki wodorowej”. Projekt zostanie przekazany do zaopiniowania (14 dni) następującym podmiotom: 1) Członkom Rady Ministrów; 2) Prezesowi Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej; 3) Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów; 4) Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad; 5) Dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa; 6) Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki; 7) Prezesowi Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej; 8) Prezesowi Urzędu Dozoru Technicznego; 9) Prezesowi Urzędu Zamówień Publicznych; 10) Prezesowi Głównego Urzędu Miar; 11) Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego; 12) Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorstw;

- 13) Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego;
- 14) Generalnemu Konserwatorowi Zabytków;
- 15) Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad;
- 16) Komendantowi Głównemu Państwowej Straży Pożarnej;
- 17) Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego;
- 18) Dyrektorowi Narodowego Centrum Badań i Rozwoju;
- 19) Dyrektorowi Narodowego Centrum Badań Jądrowych;
- 20) Prezesowi Centrum Łukasiewicz;
- 21) marszałkom województw;
- 22) wojewodom.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

Z uwagi na zakres projektu, który dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców. Projekt zostanie przekazany na 30 dni do następujących reprezentatywnych organizacji pracodawców:

- 1) Pracodawcy RP,
- 2) Konfederacja Lewiatan,
- 3) Związek Rzemiosła Polskiego,
- 4) Związek Pracodawców Business Centre Club,
- 5) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
- 6) Federacja Przedsiębiorców Polskich,
- 7) Polskie Towarzystwo Gospodarcze.

Projekt nie podlega opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej. Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego, wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez RDS.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostaną omówione w raporcie z opiniowania i konsultacji publicznych udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Brak wpływu.												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowana regulacja będzie miała pozytywny wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorców, tworząc przepisy prawne w dotychczas nieuregulowanym zakresie.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Jw.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu.						
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Jw.						
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	Projektowane przepisy poprzez uregulowanie kwestii systemu wodorowego i umożliwienie załączania go do sieci wodorowej, a tym samym rozwój rynku wodoru, umożliwią równoważenie konkurencyjności sektora energetycznego i stymulowanie rozwoju gospodarczego. Spodziewany jest również pozytywny wpływ na rozwój przedsiębiorczości lokalnej, przede wszystkim małych i średnich przedsiębiorstw, chcących rozpocząć czy rozwinąć działalność gospodarczą w zakresie wodoru, dzięki zapewnieniu pewności prawa.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☐ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
Komentarz: Projektowane rozporządzenie pozytywnie wpłynie na poziom obciążeń administracyjnych poszczególnych podmiotów. Dzięki utworzeniu przepisów w zakresie systemu wodorowego poprawie ulegnie pewność i przejrzystość przepisów prawa, a tym samym otoczenie regulacyjne prowadzonej działalności gospodarczej. Ponadto proponowane przepisy zapewniają przejrzyste zasady współpracy pomiędzy operatorem systemu wodorowego oraz operatorem systemu magazynowania wodoru, dzięki czemu spodziewana jest optymalizacja wykorzystania infrastruktury wodorowej.								

9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie będzie miało pozytywny wpływ na rynek pracy. Uruchomienie wytwarzania wodoru na dużą skalę oraz wykreowanie popytu na niego przyczyni się do powstanie nowych miejsc pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Przewiduje się, że w kolejnych latach znaczenie wodoru w zapewnianiu dostaw paliw gazowych do odbiorców końcowych będzie rosło. W tym zakresie, proponowane rozporządzenie jest zgodne z długoterminowymi dokumentami strategicznymi Rządu RP, w tym z „Polską Strategią Wodorową do roku 2030 z perspektywą do roku 2040” oraz „Polityką Energetyczną Polski do 2040 roku”, która przewiduje, że do 2030 r. umożliwiony zostanie transport siecią gazową do 10% gazów zdekarbonizowanych. Pośrednio, projektowana regulacja przyczyni się również do budowy w Polsce gospodarki o obiegu zamkniętym. Dzięki przygotowaniu przepisów dotyczących systemu wodorowego projektowane rozporządzenie przyczyni się do rozwoju gospodarki wodorowej w Polsce, w szczególności infrastruktury wodorowej. W konsekwencji, spodziewany jest pozytywny wpływ na rozwój regionów. Rozwój rynku wodoru pozwoli na coraz mniejszą ingerencję w zasoby środowiska związane z pozyskiwaniem paliw kopalnych, które są źródłem zanieczyszczeń powietrza, a tym samym zagrożeniem dla zdrowia ludzi. Dlatego wódór jest coraz częściej brany pod uwagę w odniesieniu do polityki w zakresie jakości powietrza.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wejście w życie niniejszego rozporządzenia planowane jest po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Wykonanie rozporządzenia jest na bieżąco monitorowane przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia

zmieniające rozporządzenie w sprawie opłaty koncesyjnej

Na podstawie art. 34 ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 834, 859 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 października 2021 r. w sprawie opłaty koncesyjnej (Dz. U. poz. 1938) w załączniku 2 w części A w tabeli po wierszu oznaczonym lp. 14 dodaje się wiersze oznaczone lp. 14a i 14b w brzmieniu:

14a	Obrót wodorem	0,0005
14b	Magazynowanie wodoru	

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel regulacji

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie opłaty koncesyjnej stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 34 ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266)

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne wprowadzono upoważnienie dla Rady Ministrów, do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego zakresu informacji w sprawie opłaty koncesyjnej, której może żądać Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: URE), oraz sposobu jej przekazania, sposobu pobierania przez Prezesa URE opłaty koncesyjnej, w tym terminu jej zapłaty, współczynników opłaty koncesyjnej dla poszczególnych rodzajów działalności koncesjonowanej, współczynnika, o którym mowa w ust. 2a pkt 2, dla morskich farm wiatrowych, wzoru formularza w sprawie opłaty koncesyjnej – z uwzględnieniem wysokości przychodów przedsiębiorstw energetycznych osiąganych z działalności objętej koncesją oraz, w przypadku morskich farm wiatrowych – mocy zainstalowanej tych farm wiatrowych, a także kosztów regulacji oraz mając na względzie sprawność i rzetelność procesu obliczania i pobierania opłaty koncesyjnej, które obecnie zostały określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 października 2021 r. w sprawie opłaty koncesyjnej (Dz.U. z 2021 r. poz. 1938).

W związku ze zmianami w zakresie wodoru w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych ustaw (UD36), projekt nowelizacji rozporządzenia wskazuje zmiany konieczne do wprowadzenia w załączniku nr 2 w części A nowe rodzaje działalności objętej koncesją (obróć wodorem oraz magazynowanie wodoru).

II. Zgodność z Krajowym Planem Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO)

Projekt nowelizacji rozporządzenia jest ściśle powiązany z projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych ustaw, która umożliwi usunięcie barier rozwoju rynku wodoru w Polsce oraz zachęci do stopniowego zwiększania wykorzystania OZE dla potrzeb elektrolizy.

Nowelizacja przedmiotowego rozporządzenia ułatwi realizację inwestycji zaplanowanych w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO) i przedmiotowej reformy *B.2.1. Poprawa warunków dla rozwoju technologii wodorowych oraz innych gazów zdekarbonizowanych w części Inwestycje w technologie wodorowe, wytwarzanie, magazynowanie i transport wodoru (B2.1.1.)*, których celem jest stworzenie polskiej gałęzi gospodarki wodorowej oraz wzrost wykorzystania odnawialnego i niskoemisyjnego wodoru. Realizacja inwestycji umożliwi wzrost udziału odnawialnych źródeł energii w energochłonnym przemyśle, energetyce i transporcie, rozwój technologii wytwarzania, magazynowania wodoru i jego wykorzystania, zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego w związku ze stworzeniem magazynów wodoru, zapewnienie nowych miejsc pracy, redukcję emisji gazów cieplarnianych, zmniejszenie zanieczyszczenia powietrza poprzez zwiększenie wykorzystania wodoru w transporcie, energetyce i przemyśle.

Zaplanowane w KPO wskaźniki realizacji inwestycji to:

- Moc instalacji do produkcji niskoemisyjnego i odnawialnego wodoru, w tym elektrolizerów, wraz z infrastrukturą towarzyszącą – 320 MW do II kw. 2026 r.;
- Rozwój technologii wykorzystania wodoru w transporcie, przemyśle i energetyce/Liczba stacji tankowania w tym bunkrowania wodoru – 25 szt. do II kw. 2026 r.;
- Procesy badawcze i innowacyjne w zakresie budowy innowacyjnych jednostek transportowych zasilanych wodorem/Budowa innowacyjnych jednostek transportowych zasilanych wodorem – 3 typy do II kw. 2026 r.

III. Opis proponowanych zmian – przewidywane skutki prawne

W związku z wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (UD36) zaszła konieczność rozszerzenia współczynników opłaty koncesyjnej o rodzaje działalności, objętej koncesją, dotyczące wodoru: magazynowanie wodoru (z wyjątkiem lokalnego magazynowania w małych instalacjach magazynowych wodoru), obrotu wodorem (powyżej progu określonego w ustawie).

Konieczność rozszerzenia współczynników opłaty koncesyjnej o rodzaje działalności objętej koncesją dotyczące wodoru wynika przede wszystkim z potrzeby zbudowania gospodarki wodorowej, której rozwój został uznany za jeden z priorytetów realizacji Europejskiego Zielonego Ładu, którego głównym celem jest osiągnięcie neutralności klimatycznej Europy do 2050 r.

Należy podkreślić, że przedsiębiorca uzyskujący i posiadający koncesję jest zobowiązany do ponoszenia opłaty koncesyjnej. Nieuiszczanie takiej opłaty naruszałoby interes gospodarczy państwa. Opłata koncesyjna jest bowiem ekwiwalentem związanym z uzyskaniem przywileju od państwa, jakim jest możliwość prowadzenia określonego rodzaju działalności gospodarczej.

IV. Informacje dodatkowe

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Projekt nowelizacji rozporządzenia nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projektowana nowelizacja wchodzi w życie z dniem następującym po jej ogłoszeniu. Nie stoi to w sprzeczności z zasadami demokratycznego państwa prawa.

Projekt przedmiotowej regulacji, zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłaty koncesyjnej Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu	Data sporządzenia 25.09.2024 r. Źródło: Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw UD36 Nr w wykazie prac
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne wprowadzono upoważnienie dla Rady Ministrów, do określania, w drodze rozporządzenia, szczegółowego zakresu informacji w sprawie opłaty koncesyjnej, której może żądać Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: URE), oraz sposobu jej przekazania, sposobu pobierania przez Prezesa URE opłaty koncesyjnej, w tym terminu jej zapłaty, współczynników opłaty koncesyjnej dla poszczególnych rodzajów działalności koncesjonowanej, współczynnika, o którym mowa w ust. 2a pkt 2, dla morskich farm wiatrowych, wzoru formularza w sprawie opłaty koncesyjnej – z uwzględnieniem wysokości przychodów przedsiębiorstw energetycznych osiąganych z działalności objętej koncesją oraz, w przypadku morskich farm wiatrowych – mocy zainstalowanej tych farm wiatrowych, a także kosztów regulacji oraz mając na względzie sprawność i rzetelność procesu obliczania i pobierania opłaty koncesyjnej, które obecnie zostały określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 października 2021 r. w sprawie opłaty koncesyjnej (Dz.U. z 2021 r. poz. 1938).

W związku ze zmianami w zakresie wodoru w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych ustaw (UD36) zachodzi konieczność nowelizacji przedmiotowego rozporządzenia i wprowadzenia zmian w załączniku nr 2 w części A nowe rodzaje działalności objętej koncesją (obróć wodorem oraz magazynowanie wodoru).

Projekt nowelizacji rozporządzenia jest ściśle powiązany z projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych ustaw, która umożliwi usunięcie barier rozwoju rynku wodoru w Polsce oraz zachęci do stopniowego zwiększania wykorzystania OZE dla potrzeb elektrolizy. Nowelizacja przedmiotowego rozporządzenia ułatwi realizację inwestycji zaplanowanych w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO) i przedmiotowej reformy B.2.1. *Poprawa warunków dla rozwoju technologii wodorowych oraz innych gazów zdekarbonizowanych w części Inwestycje w technologie wodorowe, wytwarzanie, magazynowanie i transport wodoru (B2.1.1.)*, których celem jest stworzenie polskiej gałęzi gospodarki wodorowej oraz wzrost wykorzystania odnawialnego i niskoemisyjnego wodoru.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Nowelizacja rozporządzenia wprowadzi nowe rodzaje działalności objętych koncesją oraz określa współczynniki opłat dla tych rodzajów działalności. Uwzględniono działalność polegającą na obrocie wodorem i magazynowaniu wodoru.

Współczynnik opłaty koncesyjnej dla tych rodzajów działalności zostanie ustalony w wysokości 0,0005. Określenie współczynnika na wskazanym poziomie pozwoli na zachowanie spójnego środowiska prawnego w opisywanym zakresie, ze względu na fakt, że współczynnik dla rodzajów działalności objętych obowiązkiem uzyskania koncesji w odniesieniu do rynku ciepłowniczego i rynku paliw gazowych również wynosi 0,0005.

Wysokość współczynników wykorzystywanych do ustalania opłaty koncesyjnej określa się w rozporządzeniu, co zapewnia większą elastyczność i możliwość reakcji i dokonania zmian, w przypadku stwierdzenia zmian sytuacji uzasadniających modyfikację wysokości tej opłaty.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Problem nie został jeszcze rozwiązany w innych państwach. Większość państw UE nie ma jasno określonych ram prawnych dotyczących wodoru.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji	302	BIP URE	Przedsiębiorstwa energetyczne będą, w przypadku podjęcia działalności gospodarczej w zakresie magazynowania wodoru lub obrotu wodorem, wносить opłatę koncesyjną.

paliw gazowych lub obrotu nimi			
Prezes Urzędu Regulacji Energetyki	1	ustawa – Prawo energetyczne	Pobieranie i weryfikacja wysokości opłat koncesyjnych

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt zostanie przekazany do konsultacji (14 dni) w szczególności do podmiotów, które dołączyły do realizacji postanowień „Porozumienia sektorowego na rzecz rozwoju gospodarki wodorowej”.

Projekt zostanie przekazany do zaopiniowania (14 dni) następującym podmiotom:

- 1) Członkom Rady Ministrów;
- 2) Prezesowi Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 4) Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad;
- 5) Dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa;
- 6) Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki;
- 7) Prezesowi Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 8) Prezesowi Urzędu Dozoru Technicznego;
- 9) Prezesowi Urzędu Zamówień Publicznych;
- 10) Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorstw;
- 11) Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego;
- 12) Generalnemu Konserwatorowi Zabytków;
- 13) Komendantowi Głównemu Państwowej Straży Pożarnej;
- 14) Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego;
- 15) marszałkom województw;
- 16) wojewodom.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców.

Projekt nie podlega opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej. Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego, wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez RDS.

Projekt nowelizacji rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostaną omówione w raporcie z opiniowania i konsultacji publicznych udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0,0 1	0,0 1	0,0 1	0,0 2	1	1,5	2,2 5	3,3 75	8,175
budżet państwa	0	0	0	0,0 1	0,0 1	0,0 1	0,0 2	1	1,5	2,2 5	3,3 75	8,175
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0,0 1	0,0 1	0,0 1	0,0 2	1	1,5	2,2 5	3,3 75	8,175

[illegible]

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu.
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Brak wpływu.
Niemierzalne	konkurencyjność	Równoważenie konkurencyjności sektora energetycznego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wpływ w ujęciu pieniężnym dotyczy wpływów z opłaty koncesyjnej od przedsiębiorstw energetycznych prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji paliw gazowych lub obrotu nimi. Nie zakłada się wpływu przedmiotowej regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz: brak		
9. Wpływ na rynek pracy		
Nie przewiduje się wpływu nowelizacji rozporządzenia na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie dotyczy.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wejście w życie niniejszego nowelizowanego rozporządzenia planowane jest z dniem następującym po dniu ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Z uwagi na ograniczony charakter regulacji nie rekomenduje się wskazywania konkretnych mierników do ewaluacji.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU¹⁾

z dnia

w sprawie określenia wzoru rejestru instalacji magazynowych wodoru

Na podstawie art. 43h ust. 8 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 834, 859 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór rejestru instalacji magazynowych wodoru;
- 2) wzór informacji, o której mowa w art. 43h ust. 4 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw, oraz jej aktualizacji;
- 3) format danych zamieszczanych w rejestrze instalacji magazynowych wodoru.

§ 2. 1. Wzór rejestru instalacji magazynowych wodoru oraz format danych zamieszczanych w rejestrze instalacji magazynowych wodoru określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Wzór informacji, o której mowa w art. 43h ust. 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, oraz jej aktualizacji określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER PRZEMYSŁU

W porozumieniu:

MINISTER KLIMATU I
ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Przemysłu kieruje działem administracji rządowej – gospodarka surowcami energetycznymi, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Przemysłu (Dz. U. poz. 2727 oraz z 2024 r. poz. 289 i 999).

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Przemysłu
z dnia2024 r.
(poz. ...)

Załącznik nr 1

**WZÓR REJESTRU INSTALACJI MAGAZYNOWYCH WODORU ORAZ FORMAT DANYCH ZAMIESZCZANYCH W
REJESTRZE INSTALACJI MAGAZYNOWYCH WODORU**

A. Wzór rejestru instalacji magazynowych wodoru

Lp.	Nazwa informacji	Rodzaj pola	Format pola	Referencyjny wzorzec danych ¹⁾
1	2	3	4	5
I	Oznaczenie posiadacza instalacji magazynowej wodoru			
1	Imię posiadacza instalacji magazynowej wodoru	tekstowe	X(35) ²⁾	
2	Nazwisko posiadacza instalacji magazynowej wodoru	tekstowe	X(35)	

3	Nazwa posiadacza instalacji magazynowej wodoru			zgodnie z REGON, pole „Nazwa”
4	Forma prawna posiadacza instalacji magazynowej wodoru			zgodnie z REGON, pole „Typ”
5	Tytuł prawny do posiadanej instalacji magazynowej wodoru	tekstowe	X(45)	
6	Siedziba: ulica			zgodnie z REGON, pole „Ulica”
7	Siedziba: nr domu			zgodnie z REGON, pole „NrNieruchomosci”
8	Siedziba: nr mieszkania			zgodnie z REGON, pole „NrLokalu”
9	Siedziba: miejscowość			zgodnie z REGON, pole „Miejscowosc”
10	Siedziba: kod pocztowy			zgodnie z REGON, pole „KodPocztowy”
11	Siedziba: gmina			zgodnie z REGON, pole „Gmina”
12	Siedziba: powiat			zgodnie z REGON, pole „Powiat”

13	Siedziba: województwo			zgodnie z REGON, pole „Wojewodztwo”
14	Telefon	liczbowe	X(18)	
15	Fax	liczbowe	X(18)	
16	E-mail	tekstowe	X(100)	
17	NIP			zgodnie z REGON, pole „Nip”
18	Numer wpisu w KRS			zgodnie z REGON, pole „praw_numerWRejestrzeEwidencji” „fizC_numerWRejestrzeEwidencji”
19	Numer wpisu w CEIDG			zgodnie z REGON pole fizC_numerWRejestrzeEwidencji”
20	Adres do korespondencji: ulica			zgodnie z REGON, pole „Ulica”
21	Adres do korespondencji: nr domu			zgodnie z REGON, pole „NrNieruchomosci”
22	Adres do korespondencji: nr mieszkania			zgodnie z REGON, pole „NrLokalu”
23	Adres do korespondencji: miejscowość			zgodnie z REGON, pole „Miejscowosc”
24	Adres do korespondencji: kod pocztowy			zgodnie z REGON, pole „KodPocztowy”
25	Adres do korespondencji: gmina			zgodnie z REGON, pole „Gmina”

26	Adres do korespondencji: powiat			zgodnie z REGON, pole „Powiat”
27	Adres do korespondencji: województwo			zgodnie z REGON, pole „Wojewodztwo”
II	Informacje dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej, w tym miejsce jej prowadzenia oraz data rozpoczęcia tej działalności			
1	Rodzaj wykonywanej działalności gospodarczej			zgodnie z REGON, pole „praw_pkdKod”
2	Zakres wykonywanej działalności gospodarczej	tekstowe X(240)		
3	Adres: ulica			zgodnie z REGON, pole „Ulica”
4	Adres: nr domu			zgodnie z REGON, pole „NrNieruchomosci”
5	Adres: nr mieszkania			zgodnie z REGON, pole „NrLokalu”
6	Adres: miejscowość			zgodnie z REGON, pole „Miejscowosc”
7	Adres: kod pocztowy			zgodnie z REGON, pole „KodPocztowy”
8	Adres: gmina			zgodnie z REGON, pole „Gmina”
9	Adres: powiat			zgodnie z REGON, pole „Powiat”

10	Adres: województwo			zgodnie z REGON, pole „Województwo”
11	Data rozpoczęcia działalności		RRRR-MM-DD	
III	Oznaczenie instalacji magazynowej wodoru			
1	Określenie technologii wykorzystywanej do magazynowania wodoru	tekstowe	X(30)	
2	Całkowita pojemność instalacji magazynowej wodoru [Nm ³]	liczbowe	999 999	
3	Pojemność czynna instalacji magazynowej wodoru [t]			
4	Miejsce przyłączenia instalacji magazynowej wodoru	tekstowe	X(128)	
5	Część jednostki wytwórczej	tekstowe	tak/nie	

6	Część instalacji odbiorcy końcowego	tekstowe	tak/nie	
IV Informacje o wpisie do rejestru instalacji magazynowej wodoru				
1	Data pierwszego wpisu	data	RRRR-MM-DD	
2	Data ostatniej aktualizacji	data	RRRR-MM-DD	

B. Format danych zamieszczanych w rejestrze instalacji magazynowej wodoru

Lp.	Nazwa skrócona standardu oraz jego wersja	Oryginalna pełna nazwa standardu	Opis standardu	Organizacja określająca normę lub standard	Nazwa normy, standardu lub dokumentu normalizacyjnego albo standaryzacyjnego
1	2	3	4	5	6
I Format danych do przetworzenia informacji na dane w układzie bitowym i kodowania					
1	Unicode UTF-8 wersja 3.0	Universal Multiple-Octet Coded Character Set (UCS), UCS transformation format UTF-8	standard kodowania znaków umożliwiający w zamierzeniu zapisanie wszystkich pism używanych na świecie	ISO	ISO 10646-1:2000
II Format danych do tworzenia i modyfikacji stron WWW (stosuje się co najmniej jeden)					
1	HTML wersja 4.01	Hypertext Markup Language	standard języka znaczników formatujących strony WWW	W3C	

2	XHTML wersja 1.0	Extensible Hypertext Markup Language	standard języka znaczników formatujących strony WWW	W3C	
III	Format danych do definiowania układu informacji polegającego na określeniu elementów informacyjnych oraz powiązań między nimi				
1	XML	Extensible Markup Language	standard uniwersalnego formatu tekstowego służącego do zapisu danych w formie elektronicznej	W3C	
2	XSD (schemat XML)		standard opisu definicji struktury dokumentów zapisanych w formacie XML	W3C	

O b j a ś n i e n i a:

- ¹⁾ Pola są uzupełniane zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 listopada 2015 r. w sprawie sposobu i metodologii prowadzenia i aktualizacji krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej, wzorów wniosków, ankiet i zaświadczeń (Dz. U. poz. 2009, z późn. zm.).
- ²⁾ Podana w nawiasie obok litery „X” liczba oznacza maksymalną ilość liter, liczb, znaków interpunkcyjnych oraz symboli możliwych do wprowadzenia. Nie wlicza się spacji.

**WZÓR INFORMACJI, O KTÓREJ MOWA W ART. 43H UST. 4 USTAWY Z DNIA
10 KWIETNIA 1997 R. – PRAWO ENERGETYCZNE, ORAZ JEJ AKTUALIZACJI**

A. Osoba fizyczna				
Wpis po raz pierwszy ¹⁾				
Aktualizacja danych ¹⁾				
I. Oznaczenie posiadacza instalacji magazynowej wodoru				
				Z ²⁾
1	Imię i nazwisko posiadacza instalacji magazynowej wodoru ³⁾			
2	Tytuł prawny do posiadanej instalacji magazynowej wodoru			
3	Adres zamieszkania/ siedziby posiadacza instalacji magazynowej wodoru	ulica, nr domu, nr mieszkania		
4		miejsowość		
5		kod pocztowy		
6		gmina		
7		powiat		
8		województwo		
9	Telefon ⁴⁾			
10	Faks ⁴⁾			
11	E-mail ⁴⁾			
12	Numer NIP			

13	Numer wpisu posiadacza instalacji magazynowej wodoru we właściwym rejestrze ⁵⁾		
14	Adres do korespondencji ⁶⁾	ulica, nr domu, nr mieszkania	
15		miescowosc	
16		kod pocztowy	
17		gmina	
18		powiat	
19		województwo	

II. Dane osoby uprawnionej do reprezentowania posiadacza instalacji magazynowej wodoru⁷⁾

20	Imię i nazwisko		
21	Adres zamieszkania	ulica, nr domu, nr mieszkania	
22		miescowosc	
23		kod pocztowy	
24		gmina	
25		powiat	
26		województwo	
27	Telefon ⁴⁾		
28	Faks ⁴⁾		
29	E-mail ⁴⁾		
30	Numer NIP		
31	Adres do korespondencji ⁶⁾	ulica, nr domu, nr mieszkania	
32		miescowosc	
33		kod pocztowy	
34		gmina	

35		powiat		
36		województwo		
III. Informacje dotyczące wykonywanej działalności gospodarczej, w tym miejsce jej wykonywania oraz data rozpoczęcia tej działalności				
37	Rodzaj wykonywanej działalności gospodarczej ⁸⁾			
38	Zakres wykonywanej działalności gospodarczej ⁹⁾			
39	Miejsce wykonywania działalności gospodarczej w zakresie magazynowania wodoru	ulica, nr domu, nr mieszkania		
40		miejsowość		
41		kod pocztowy		
42		gmina		
43		powiat		
44		województwo		
45	Data rozpoczęcia wykonywania działalności w zakresie magazynowania wodoru			
IV. Oznaczenie instalacji magazynowej wodoru				
46	Określenie technologii wykorzystywanej do magazynowania wodoru			
47	Całkowita pojemność instalacji magazynowej wodoru [Nm ³]			
48	Pojemność czynna instalacji magazynowej wodoru [t]			
49	Miejsce przyłączenia instalacji magazynowej wodoru			
50	Część jednostki wytwórczej		tak/nie ¹⁾	
51	Część instalacji odbiorcy końcowego		tak/nie ¹⁾	
52	<u>Informacja na temat przetwarzania danych osobowych:</u> Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „RODO”, informujemy, że:			

1. Administratorem danych osobowych (ADO) Zgłaszającego jest: 2. Dane kontaktowe ADO to: 3. Z inspektorem ochrony danych można skontaktować się pod adresem e-mail: lub korespondencyjnie na adres ADO (pkt 2). 4. Dane osobowe przetwarzane będą na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c i f RODO w celu realizacji obowiązków określonych w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. ...) oraz przedmiotowym rozporządzeniu. 5. Podanie danych jest niezbędne do realizacji obowiązków ADO wskazanych w pkt 4. 6. Dane osobowe Zgłaszającego będą przechowywane przez okres od momentu przekazania informacji, o której mowa w art. 43g ust. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, do momentu wykreślenia z rejestru instalacji magazynowych wodoru. 7. Informujemy o przysługującym prawie Zgłaszającego do: 1) żądania dostępu do swoich danych osobowych i żądania ich kopii; 2) żądania sprostowania swoich danych osobowych; 3) żądania ograniczenia przetwarzania swoich danych; 4) przenoszenia danych; 5) żądania usunięcia danych; 6) złożenia sprzeciwu wobec przetwarzania danych. Z uprawnień można skorzystać, kontaktując się pisemnie na adres ADO (pkt 2) lub elektronicznie poprzez formularz zgłoszeniowy publikowany na stronie internetowej ADO. 8. Informujemy o prawie wniesienia skargi do organu nadzorczego. W Polsce organem takim jest Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych.	
Inne uwagi:	
Miejsce i data sporządzenia informacji:	Podpis posiadacza instalacji magazynowej wodoru albo osoby upoważnionej do jego reprezentowania ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz zajmowanego stanowiska:

O b j a ś n i e n i a:

¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

²⁾ Nie publikuje się informacji, które stanowią dane osobowe, na których publikację posiadacz instalacji magazynowej wodoru nie wyraża zgody. Zastrzeżone informacje lub dane nie będą zamieszczone w rejestrze instalacji magazynowych wodoru. Zastrzec można tylko pola, obok których znajduje się kwadrat wypełniony szarym kolorem. Pola zastrzeżone nie będą

publikowane. Zastrzeżenie informacji lub danych następuje poprzez wpisanie litery „Z” w odpowiednim kwadracie wypełnionym kolorem szarym.

- ³⁾ W przypadku przedsiębiorcy wskazuje się nazwę w brzmieniu zgodnym z wpisem do właściwego rejestru – rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.
- ⁴⁾ W przypadku pozycji 9, 10 i 11 oraz 27, 28 i 29 posiadacz instalacji magazynowej wodoru może dokonać wyboru środków kontaktu poprzez wypełnienie pozycji 9 i 10 lub 10 i 11, lub 9, lub 11 oraz 27 i 28 lub 28 i 29, lub 27, lub 29.
- ⁵⁾ W przypadku przedsiębiorcy podaje się numer wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.
- ⁶⁾ Wypełnia się, jeżeli adres do korespondencji jest inny niż adres siedziby posiadacza instalacji magazynowej wodoru.
- ⁷⁾ Wypełnia się, jeżeli taka osoba została wyznaczona przez posiadacza instalacji magazynowej wodoru.
- ⁸⁾ Podaje się kod PKD.
- ⁹⁾ Podaje się opis działalności wymienionej w odpowiedniej podklasie klasyfikacji PKD.

B. Osoba prawna		
Wpis po raz pierwszy ¹⁾		
Aktualizacja danych ¹⁾		
I. Oznaczenie posiadacza instalacji magazynowej wodoru		
		Z ²⁾
1	Nazwa posiadacza instalacji magazynowej wodoru ³⁾	
2	Forma prawna posiadacza instalacji magazynowej wodoru	
3	Tytuł prawny do posiadanej instalacji magazynowej wodoru	
4	Siedziba posiadacza instalacji magazynowej wodoru	ulica, nr domu, nr mieszkania
5		miejsowość
6		kod pocztowy
7		gmina
8		powiat
9		województwo
10	Telefon ⁴⁾	
11	Faks ⁴⁾	
12	E-mail ⁴⁾	
13	Numer NIP	
14	Numer wpisu posiadacza instalacji magazynowej wodoru we właściwym rejestrze ⁵⁾	
15		ulica, nr domu, nr mieszkania
16		miejsowość

17	Adres do korespondencji ⁶⁾	kod pocztowy		
18		gmina		
19		powiat		
20		województwo		
II. Dane osoby uprawnionej do reprezentowania posiadacza instalacji magazynowej wodoru⁷⁾				
21	Imię i nazwisko			
22	Adres zamieszkania	ulica, nr domu, nr mieszkania		
23		miejsowość		
24		kod pocztowy		
25		gmina		
26		powiat		
27		województwo		
28	Telefon ⁴⁾			
29	Faks ⁴⁾			
30	E-mail ⁴⁾			
31	Numer NIP			
32	Adres do korespondencji	ulica, nr domu, nr mieszkania		
33		miejsowość		
34		kod pocztowy		
35		gmina		
36		powiat		
37		województwo		

III. Informacje dotyczące wykonywanej działalności gospodarczej, w tym miejsce jej wykonywania oraz data rozpoczęcia tej działalności

38	Rodzaj wykonywanej działalności gospodarczej ⁸⁾	
39	Zakres wykonywanej działalności gospodarczej ⁹⁾	
40	Miejsce wykonywania działalności gospodarczej w zakresie magazynowania wodoru	ulica, nr domu, nr mieszkania
41		mięscowość
42		kod pocztowy
43		gmina
44		powiat
45		województwo
46	Data rozpoczęcia wykonywania działalności w zakresie magazynowania wodoru	

IV. Oznaczenie instalacji magazynowej wodoru

47	Określenie technologii wykorzystywanej do magazynowania wodoru	
48	Całkowita pojemność instalacji magazynowej wodoru [Nm ³]	
49	Pojemność czynna instalacji magazynowej wodoru [t]	
50	Miejsce przyłączenia instalacji magazynowej wodoru	
51	Część jednostki wytwórczej	tak/nie ¹⁾
52	Część instalacji odbiorcy końcowego	tak/nie ¹⁾

53	Informacja na temat przetwarzania danych osobowych: Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „RODO”, informujemy, że: 1. Administratorem danych osobowych (ADO) Zgłaszającego jest: 2. Dane kontaktowe ADO to:
----	---

3. Z inspektorem ochrony danych można skontaktować się pod adresem e-mail: lub korespondencyjnie na adres ADO (pkt 2). 4. Dane osobowe przetwarzane będą na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c i f RODO w celu realizacji obowiązków określonych w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. ..., z późn. zm.) oraz przedmiotowym rozporządzeniu. 5. Podanie danych jest niezbędne do realizacji obowiązków ADO wskazanych w pkt 4. 6. Dane osobowe Zgłaszającego będą przechowywane przez okres od momentu przekazania informacji, o której mowa w art. 43g ust. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne do momentu wykreślenia z rejestru instalacji magazynowych wodoru. 7. Informujemy o przysługującym prawie Zgłaszającego do: 1) żądania dostępu do swoich danych osobowych i żądania ich kopii; 2) żądania sprostowania swoich danych osobowych; 3) żądania ograniczenia przetwarzania swoich danych; 4) przenoszenia danych; 5) żądania usunięcia danych; 6) złożenia sprzeciwu wobec przetwarzania danych. Z uprawnień można skorzystać, kontaktując się pisemnie na adres ADO (pkt 2) lub elektronicznie poprzez formularz zgłoszeniowy publikowany na stronie internetowej ADO. 8. Informujemy o prawie wniesienia skargi do organu nadzorczego. W Polsce organem takim jest Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych.	
Inne uwagi:	
Miejsce i data sporządzenia informacji:	Podpis posiadacza instalacji magazynowej wodoru albo osoby upoważnionej do jego reprezentowania ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz zajmowanego stanowiska:

O b j a ś n i e n i a:

¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

²⁾ Nie publikuje się informacji, które stanowią dane osobowe, na których publikację posiadacz instalacji magazynowej wodoru nie wyraża zgody. Zastrzeżone informacje lub dane nie będą zamieszczone w rejestrze instalacji magazynowych wodoru. Zastrzec można tylko pola, obok których znajduje się kwadrat wypełniony szarym kolorem. Pola zastrzeżone nie będą publikowane. Zastrzeżenie informacji lub danych następuje poprzez wpisanie litery „Z” w odpowiednim kwadracie wypełnionym kolorem szarym.

- ³⁾ W przypadku przedsiębiorcy wskazuje się nazwę w brzmieniu zgodnym z wpisem do właściwego rejestru – rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.
- ⁴⁾ W przypadku pozycji 10, 11 i 12 oraz 28, 29 i 30 posiadacz instalacji magazynowej wodoru może dokonać wyboru środków kontaktu poprzez wypełnienie pozycji 10 i 11 lub 11 i 12, lub 10, lub 12 oraz 28 i 29 lub 29 i 30, lub 28, lub 30.
- ⁵⁾ W przypadku przedsiębiorcy podaje się numer wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.
- ⁶⁾ Wypełnia się, jeżeli adres do korespondencji jest inny niż adres siedziby posiadacza instalacji magazynowej wodoru.
- ⁷⁾ Wypełnia się, jeżeli taka osoba została wyznaczona przez posiadacza instalacji magazynowej wodoru.
- ⁸⁾ Podaje się kod PKD.
- ⁹⁾ Podaje się opis działalności wymienionej w odpowiedniej podklasie klasyfikacji PKD.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel regulacji

Projekt rozporządzenia Ministra Przemysłu w sprawie określenia wzoru rejestru instalacji magazynowych wodoru stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 43h ust. 8 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 834, 859 i ...).

W ustawie z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw wprowadzono upoważnienie dla ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu, do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru rejestru instalacji magazynowych wodoru, wzoru informacji, o której mowa w art. 43h ust. 4 ww. ustawy, oraz jej aktualizacji, a także formatu danych zamieszczanych w rejestrze instalacji magazynowych wodoru, kierując się koniecznością ujednolicenia formy przekazywania informacji dotyczących instalacji magazynowych wodoru oraz możliwością agregowania informacji zawartej w rejestrach instalacji magazynowych wodoru prowadzonych przez operatorów systemów wodorowych.

II. Zgodność z Krajowym Planem Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO)

Projekt rozporządzenia jest elementem Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (kamieniem milowym). Projekt rozporządzenia zaplanowano w ramach reformy *B.2.1. Poprawa warunków dla rozwoju technologii wodorowych oraz innych gazów zdekarbonizowanych*, której celem jest rozwój rynku odnawialnego i niskoemisyjnego wodoru i innych paliw alternatywnych oraz ich wykorzystania na rzecz osiągnięcia neutralności klimatycznej i wzmocnienia konkurencyjności polskiej gospodarki. Projekt rozporządzenia dotyczy działania *Opracowanie legislacyjnego pakietu wodorowego*, w ramach którego zaplanowano zmianę wielu aktów prawnych, które usuną bariery rozwoju rynku wodoru oraz zachęcą do stopniowego zwiększania wykorzystania OZE dla potrzeb elektrolizy lub przyjęcie ustawy „Prawo wodorowe” kompleksowo regulującej działanie rynku wodoru. Projekt rozporządzenia jest aktem wykonawczym do ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych ustaw, która umożliwi usunięcie barier rozwoju rynku wodoru w Polsce oraz zachęci do stopniowego zwiększania wykorzystania OZE dla potrzeb elektrolizy. Przyjęcie legislacyjnego pakietu wodorowego zaplanowano jako kamień milowy do realizacji w IV kwartale 2023 r.

Wejście w życie projektu rozporządzenia ułatwi realizację inwestycji zaplanowanych w ramach przedmiotowej reformy *B.2.1. Poprawa warunków dla rozwoju technologii wodorowych oraz innych gazów zdekarbonizowanych* w części *Inwestycje w technologie wodorowe, wytwarzanie, magazynowanie i transport wodoru (B.2.1.1.)*, których celem jest stworzenie polskiej gospodarki wodorowej oraz wzrost wykorzystania odnawialnego i niskoemisyjnego wodoru. Realizacja inwestycji umożliwi wzrost udziału odnawialnych źródeł energii w energochłonnym przemyśle, energetyce i transporcie, rozwój technologii wytwarzania, magazynowania wodoru i jego wykorzystania, zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego w związku ze stworzeniem magazynów wodoru, zapewnienie nowych miejsc pracy, redukcję emisji gazów cieplarnianych, zmniejszenie zanieczyszczenia powietrza poprzez zwiększenie wykorzystania wodoru w transporcie, energetyce i przemyśle.

Zaplanowane w KPO wskaźniki realizacji inwestycji to w szczególności:

Zaświadczenia potwierdzające przekazanie środków beneficjentów końcowych programu BGK mającego na celu inwestycje w technologie wodorowe, wytwarzanie, magazynowanie i transport wodoru (RP przekaze w tym celu BGK 320 mln euro) – 100% do I kw. 2026 r.;

Uruchomienie stacji tankowania wodoru – 14 szt. do II kw. 2026 r.;

Projekty dotyczące badań naukowych i innowacji w zakresie budowy innowacyjnych jednostek transportowych zasilanych wodorem – 3 typy do II kw. 2026 r.

III. Opis proponowanych zmian – przewidywane skutki prawne

Zgodnie z art. 3 pkt 86 wprowadzonym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw, instalacją magazynową wodoru jest instalacja używana do magazynowania wodoru o wysokim stopniu czystości lub duże, w szczególności podziemne, instalacje magazynowania wodoru, z wyłączeniem małej instalacji magazynowej wodoru.

W związku z powyższym niniejszy projekt rozporządzenia określa wzór rejestru instalacji magazynowych wodoru, wzór informacji, o której mowa w art. 43h ust. 4 ww. ustawy (zawierającej oznaczenie posiadacza instalacji magazynowej wodoru, oznaczenie instalacji magazynowej wodoru, tytuł prawny do posiadanej instalacji magazynowej wodoru), oraz jej aktualizacji, a także format danych zamieszczanych w rejestrze instalacji magazynowych wodoru.

Konieczność przygotowania niniejszego rozporządzenia wynika przede wszystkim z chęci zbudowania gospodarki wodorowej, której rozwój został uznany za jeden z priorytetów realizacji Europejskiego Zielonego Ładu, którego głównym celem jest osiągnięcie neutralności klimatycznej Europy do 2050 r.

IV. Informacje dodatkowe

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projektowane rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Wejście w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia nie stoi w sprzeczności z zasadami demokratycznego państwa prawa.

Projekt przedmiotowej regulacji, zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Przemysłu w sprawie określenia wzoru rejestru instalacji magazynowych wodoru Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Przemysłu w porozumieniu z Ministerstwem Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu	Data sporządzenia 09.08.2024 r. Źródło: Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw UD36 Nr w wykazie prac
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W ustawie z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z ... poz. ...) wprowadzono upoważnienie dla ministra właściwego do spraw energii do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru rejestru instalacji magazynowych wodoru, wzoru informacji, o której mowa w art. 43h ust. 4 ww. ustawy, oraz jej aktualizacji, a także formatu danych zamieszczanych w rejestrze instalacji magazynowych wodoru, kierując się koniecznością ujednolicenia formy przekazywania informacji dotyczących instalacji magazynowych wodoru oraz możliwością agregowania informacji zawartej w rejestrach instalacji magazynowych wodoru prowadzonych przez operatorów systemów wodorowych. W związku z powyższym zachodzi konieczność przygotowania ram prawnych określających przedmiotową delegację.

Projekt rozporządzenia jest elementem Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (kamieniem milowym). Projekt rozporządzenia zaplanowano w ramach reformy *B2.1. Poprawa warunków dla rozwoju technologii wodorowych oraz innych gazów zdekarbonizowanych*, której celem jest rozwój rynku odnawialnego i niskoemisyjnego wodoru i innych paliw alternatywnych oraz ich wykorzystania na rzecz osiągnięcia neutralności klimatycznej i wzmocnienia konkurencyjności polskiej gospodarki. Projekt rozporządzenia dotyczy działania *Opracowanie legislacyjnego pakietu wodorowego*, w ramach którego zaplanowano zmianę wielu aktów prawnych, które usuną bariery rozwoju rynku wodoru oraz zachęcą do stopniowego zwiększania wykorzystania OZE dla potrzeb elektrolizy lub przyjęcie ustawy „Prawo wodorowe” kompleksowo regulującej działanie rynku wodoru. Projekt rozporządzenia jest aktem wykonawczym do ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych ustaw, która umożliwi usunięcie barier rozwoju rynku wodoru w Polsce oraz zachęci do stopniowego zwiększania wykorzystania OZE dla potrzeb elektrolizy. Przyjęcie legislacyjnego pakietu wodorowego zaplanowano jako kamień milowy do realizacji w IV kwartale 2023 r.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie określa: wzór rejestru instalacji magazynowych wodoru, wzór informacji, o której mowa w art. 43h ust. 4 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (zawierającej oznaczenie posiadacza instalacji magazynowej wodoru, oznaczenie instalacji magazynowej wodoru, tytuł prawny do posiadanej instalacji magazynowej wodoru), oraz jej aktualizacji, a także format danych zamieszczanych w rejestrze instalacji magazynowych wodoru.

Zgodnie z art. 3 pkt 86 wprowadzonym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw, instalacją magazynową wodoru jest instalacja używana do magazynowania wodoru o wysokim stopniu czystości lub duże, w szczególności podziemne, instalacje magazynowania wodoru, z wyłączeniem małej instalacji magazynowej wodoru.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Problem nie został jeszcze rozwiązany w innych państwach. Większość państw UE nie ma jasno określonych ram prawnych dotyczących wodoru.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji	302	BIP URE	Obowiązek prowadzenia rejestru instalacji magazynowych wodoru, z drugiej zaś strony bezpłatny dostęp do bazy danych odnośnie do podmiotów przyłączonych do sieci wodorowej

paliw gazowych lub obrotu nimi			
Posiadacze instalacji magazynowych wodoru	Określenie danych w tym momencie nie jest możliwe – brak rynku wodoru		Bezpłatny dostęp do bazy danych dot. instalacji magazynowych wodoru i obowiązek zgłoszenia posiadanej jednostki do rejestru

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt zostanie przekazany do konsultacji (14 dni) w szczególności do podmiotów, które dołączyły do realizacji postanowień „Porozumienia sektorowego na rzecz rozwoju gospodarki wodorowej”.

Projekt zostanie przekazany do zaopiniowania (14 dni) następującym podmiotom:

- 1) Członkom Rady Ministrów;
- 2) Prezesowi Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 4) Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad;
- 5) Dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa;
- 6) Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki;
- 7) Prezesowi Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 8) Prezesowi Urzędu Dozoru Technicznego;
- 9) Prezesowi Urzędu Zamówień Publicznych;
- 10) Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorstw;
- 11) Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego;
- 12) Generalnemu Konserwatorowi Zabytków;
- 13) Komendantowi Głównemu Państwowej Straży Pożarnej;
- 14) Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego;
- 15) marszałkom województw;
- 16) wojewodom.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców.

Projekt nie podlega opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej. Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego, wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez RDS.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostaną omówione w raporcie z opiniowania i konsultacji publicznych udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Brak wpływu.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0				
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0				
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Pośrednie korzyści: Zakłada się brak bezpośredniego wpływu niniejszego rozporządzenia na duże przedsiębiorstwa, bowiem rozporządzenie stanowi nowy akt wykonawczy do ustawy. Jego funkcją jest umożliwienie realizacji nowych praw i obowiązków nakładanych na uczestników rynku poprzez ustawę, w przypadku tych przedsiębiorstw polegających na zapewnieniu dostępu do bezpłatnej bazy danych dotyczących instalacji magazynowych wodoru.										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Jw.										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu.										
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Brak wpływu.										
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	Nie dotyczy.										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Zakłada się brak bezpośredniego wpływu niniejszego rozporządzenia na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Rozporządzenie stanowi nowy akt wykonawczy do ustawy. Jego funkcją jest umożliwienie realizacji nowych praw i obowiązków nakładanych na uczestników rynku poprzez ustawę z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw. Rozporządzenie nie generuje skutków finansowych dla przedsiębiorców.											
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
☐ nie dotyczy												
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).					☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy							
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:					☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:							

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.		☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz: Rejestr instalacji magazynowych wodoru będzie prowadzony w postaci elektronicznej przez operatorów systemów wodorowych. Wpis do rejestru będzie bezpłatny, zaś dane tam umieszczone publicznie dostępne z wyłączeniem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, które zastrzegł posiadacz instalacji magazynowej wodoru, lub danych osobowych podlegających ochronie.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Nie przewiduje się wpływu rozporządzenia na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Uruchomienie rejestru przyczyni się do zapewnienia przejrzystości na rynku wodoru. Będzie ono gwarantowało dla zgłaszających informację – szybką i bezkosztową możliwość wykonania ustawowego obowiązku zgłoszenia pewnych informacji do bazy prowadzonej przez operatorów, do którego i tak byliby zobowiązani na podstawie odrębnych przepisów, np. w trakcie przyłączenia do sieci, zaś dla innych użytkowników systemu – dostęp do bazy danych pozwalający na podjęcie odpowiednich działań na rynku wodoru.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wejście w życie niniejszego rozporządzenia planowane jest po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Rejestr instalacji magazynowych wodoru prowadzony przez operatorów systemów wodorowych będzie stanowił źródło wiedzy na temat zrealizowanych instalacji magazynowych wodoru o łącznej pojemności powyżej 55 000 Nm ³ w Polsce oraz dynamiki ich rozwoju.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾ I MINISTRA
PRZEMYSŁU²⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby
zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci**

Na podstawie art. 54 ust. 6 i 7 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 834, 859 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją sieci oraz urządzeń i instalacji, w szczególności:

- 1) rodzaje prac, stanowisk oraz urządzeń, instalacji lub sieci, dla których jest wymagane świadectwo kwalifikacyjne do wykonywania czynności związanych z ich eksploatacją;
- 2) zakres wiedzy teoretycznej i praktycznej niezbędnej do wykonywania czynności związanych z eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci, odpowiednio do rodzaju prac, stanowisk oraz instalacji, urządzeń lub sieci;
- 3) skład komisji kwalifikacyjnych oraz wymagania dla przewodniczącego, zastępcy i członków komisji kwalifikacyjnych ze względu na stanowisko pracy, zakres czynności i grupy urządzeń, instalacji i sieci, na których wykonywane są czynności przez osoby, których kwalifikacje sprawdza ta komisja;
- 4) tryb przeprowadzania egzaminu przez komisję kwalifikacyjną;
- 5) sposób wnoszenia opłaty za sprawdzenie kwalifikacji, o której mowa w art. 54 ust. 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, zwanej dalej „opłatą”, i jej wysokość;
- 6) warunki i sposób gromadzenia przez komisje kwalifikacyjne dokumentacji z postępowania w sprawie sprawdzania kwalifikacji;

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – energia, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. poz. 2726).

²⁾ Minister Przemysłu kieruje działem administracji rządowej – gospodarka surowcami energetycznymi, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Przemysłu (Dz. U. poz. 2727 oraz z 2024 r. poz. 289 i 999).

7) wzór świadectwa kwalifikacyjnego.

§ 2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do osób:

- 1) zajmujących się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci:
 - a) w podziemnych zakładach górniczych – w zakresie uregulowanym przepisami ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 oraz z 2023 r. poz. 1688 i 2029),
 - b) w zakresie uregulowanym przepisami ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1173 oraz z 2023 r. poz. 1890),
 - c) w zakresie uregulowanym przepisami ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1047, z późn. zm.³),
 - d) w zakresie uregulowanym przepisami ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 395),
 - e) w zakresie uregulowanym przepisami ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2023 r. poz. 1666 oraz z 2023 r. poz. 2005);
- 2) wykonujących prace, którym Prezes Urzędu Regulacji Energetyki uznał kwalifikacje zgodnie z art. 54 ust. 2b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

§ 3. Rodzaje urządzeń, instalacji i sieci, dla których jest wymagane świadectwo kwalifikacyjne do wykonywania czynności związanych z ich eksploatacją, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Świadectwo kwalifikacyjne jest wymagane dla rodzajów prac i stanowisk w zakresie:

- 1) eksploatacji – do których zalicza się stanowiska osób wykonujących prace dotyczące obsługi, konserwacji, remontu, naprawy, montażu lub demontażu i czynności kontrolno-pomiarowych;
- 2) dozoru – do których zalicza się stanowiska osób kierujących czynnościami osób wykonujących prace określone w pkt 1 lub stanowiska osób sprawujących nadzór nad eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci.

2. Prace, o których mowa w ust. 1, obejmują wykonywanie z zachowaniem zasad bezpieczeństwa i higieny pracy i wymagań ochrony środowiska czynności w zakresie:

³ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 919, 1053, 1088, 1123, 1193, 1234, 1394, 1720, 2029.

- 1) obsługi, które mają wpływ na zmiany parametrów pracy obsługiwanych urządzeń, instalacji i sieci;
- 2) konserwacji, które są związane z zabezpieczeniem i utrzymaniem należytego stanu technicznego urządzeń, instalacji i sieci;
- 3) remontu lub naprawy, które są związane z usuwaniem usterek i awarii urządzeń, instalacji i sieci w celu doprowadzenia ich do wymaganego stanu technicznego;
- 4) montażu lub demontażu, które są niezbędne do instalowania lub odinstalowywania i przyłączania lub odłączania urządzeń, instalacji i sieci;
- 5) kontrolno-pomiarowym, które są niezbędne do dokonania oględzin, oceny stanu technicznego, parametrów eksploatacyjnych, jakości regulacji i sprawności energetycznej urządzeń, instalacji i sieci.

§ 5. Świadectwo kwalifikacyjne jest wymagane do wykonywania czynności związanych z eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci, z wyjątkiem czynności związanych z obsługą:

- 1) urządzeń elektrycznych o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV i mocy znamionowej nie wyższej niż 20 kW, jeżeli w dokumentacji urządzenia określono zasady jego obsługi;
- 2) urządzeń lub instalacji cieplnych o mocy zainstalowanej nie wyższej niż 50 kW.

§ 6. 1. Osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci, w celu uzyskania potwierdzenia posiadanych kwalifikacji, wykazują się wiedzą teoretyczną i praktyczną w zakresie:

- 1) na stanowiskach eksploatacji:
 - a) zasad budowy, działania oraz warunków technicznych obsługi urządzeń, instalacji i sieci,
 - b) zasad eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci,
 - c) zasad i warunków wykonywania prac dotyczących obsługi, konserwacji, remontu, naprawy, montażu lub demontażu i czynności kontrolno-pomiarowych,
 - d) zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz udzielania pierwszej pomocy,
 - e) zasad postępowania w razie awarii, pożaru lub innego zagrożenia bezpieczeństwa obsługi urządzeń lub zagrożenia życia, zdrowia i ochrony środowiska;
- 2) na stanowiskach dozoru:

- a) przepisów dotyczących przyłączania urządzeń i instalacji do sieci, dostarczania paliw i energii, prowadzenia ruchu i eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci,
- b) przepisów i zasad postępowania przy programowaniu pracy urządzeń, instalacji i sieci, z uwzględnieniem zasad racjonalnego użytkowania paliw i energii,
- c) przepisów dotyczących eksploatacji oraz wymagań w zakresie prowadzenia dokumentacji technicznej i eksploatacyjnej urządzeń, instalacji i sieci,
- d) przepisów dotyczących budowy urządzeń, instalacji i sieci oraz norm i warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać te urządzenia, instalacje i sieci,
- e) zasad postępowania w razie awarii, pożaru lub innego zagrożenia bezpieczeństwa obsługi urządzeń lub zagrożenia życia, zdrowia i ochrony środowiska,
- f) przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej, z uwzględnieniem zasad udzielania pierwszej pomocy, oraz wymagań ochrony środowiska,
- g) zasad postępowania w razie awarii, pożaru lub innego zagrożenia bezpieczeństwa ruchu urządzeń przyłączonych do sieci,
- h) zasad dysponowania mocą urządzeń i instalacji przyłączonych do sieci,
- i) zasad i warunków wykonywania prac dotyczących obsługi, konserwacji, remontu, montażu oraz czynności kontrolno-pomiarowych.

2. Dokumentami potwierdzającymi posiadanie wiedzy, o której mowa w ust. 1, są:

- 1) świadectwo lub dyplom potwierdzające uzyskanie tytułu zawodowego,
- 2) świadectwo potwierdzające kwalifikację w zawodzie lub dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe,
- 3) certyfikat kwalifikacji zawodowej lub dyplom zawodowy,
- 4) świadectwo czeladnicze lub dyplom mistrzowski

– w zawodach, w których nauczanie obejmuje treści związane z eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci.

3. Posiadanie wiedzy, o której mowa w ust. 1, mogą również potwierdzać:

- 1) świadectwo ukończenia szkoły prowadzącej kształcenie w zawodzie, które obejmuje treści nauczania związane z eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci;
- 2) zaświadczenie o przebiegu nauczania wydane przez szkołę, o której mowa w pkt 1, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2024 r. poz. 750), potwierdzające kształcenie w zawodzie, które obejmuje treści nauczania związane z eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci;

- 3) zaświadczenie wystawione przez pracodawcę, potwierdzające doświadczenie zawodowe i staż pracy umożliwiające nabycie umiejętności związanych z wykonywaniem prac eksploatacyjnych urządzeń, instalacji i sieci;
- 4) zaświadczenie wystawione przez kierownika komórki organizacyjnej urzędu obsługującego Ministra Obrony Narodowej lub jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanej, potwierdzające doświadczenie zawodowe i staż pracy umożliwiające nabycie umiejętności związanych z wykonywaniem prac eksploatacyjnych urządzeń techniki wojskowej lub uzbrojenia.

§ 7. 1. Egzamin przeprowadza się na wniosek osoby ubiegającej się o potwierdzenie posiadanych kwalifikacji przy eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci albo na wniosek pracodawcy zatrudniającego tę osobę.

2. Wniosek zawiera następujące informacje dotyczące osoby, o której mowa w ust. 1:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) numer PESEL albo rodzaj i numer dokumentu tożsamości – w przypadku cudzoziemca nieposiadającego numeru PESEL;
- 4) adres zamieszkania i adres korespondencyjny, jeżeli jest inny niż adres zamieszkania;
- 5) adres poczty elektronicznej, jeżeli taką posiada;
- 6) informacje dotyczące:
 - a) wykształcenia,
 - b) posiadanych kwalifikacji wynikających z dokumentów, o których mowa w § 6 ust. 2 lub 3,
 - c) przebiegu pracy zawodowej związanej z kwalifikacjami objętymi wnioskiem.

3. Wniosek zawiera także informacje dotyczące rodzaju urządzeń, instalacji i sieci, dla których osoba ubiega się o potwierdzenie posiadanych kwalifikacji, oraz zakresu objętego wnioskiem o wydanie świadectwa kwalifikacyjnego.

4. Do wniosku dołącza się:

- 1) kopię dokumentu, o którym mowa w § 6 ust. 2 lub 3;
- 2) potwierdzenie uiszczenia opłaty.

5. Do wniosku składanego za pomocą środków komunikacji elektronicznej dołącza się odwzorowania cyfrowe (skany) dokumentów oraz odwzorowanie cyfrowe (skan) potwierdzenia uiszczenia opłaty.

6. W przypadku wniosku złożonego przez osobę lub pracodawcę innych niż wymienieni w ust. 1 lub niespełniającego wymagań, o których mowa w ust. 2–5, nie przeprowadza się egzaminu. W tym przypadku uiszczona opłata podlega zwrotowi.

§ 8. 1. W skład komisji kwalifikacyjnej wchodzi:

- 1) przewodniczący;
- 2) zastępcę przewodniczącego;
- 3) członkowie;
- 4) sekretarz.

2. Przewodniczący, zastępcę przewodniczącego oraz członkowie komisji kwalifikacyjnej posiadają:

- 1) w przypadku przewodniczącego lub zastępcy przewodniczącego – wykształcenie wyższe w zakresie nauk inżynieryjno-technicznych lub ukończone studia podyplomowe w tym zakresie oraz udokumentowane co najmniej dziesięcioletnie doświadczenie zawodowe przy eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci;
- 2) w przypadku przewodniczącego lub zastępcy przewodniczącego komisji kwalifikacyjnej powoływanej przez właściwych ministrów oraz Szefów Agencji, o których mowa w art. 21a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne – wykształcenie wyższe w zakresie nauk inżynieryjno-technicznych lub ukończone studia podyplomowe w tym zakresie, lub nadany co najmniej pierwszy stopień oficerski w korpusie oficerów starszych oraz udokumentowane co najmniej pięcioletnie doświadczenie zawodowe przy eksploatacji odpowiednio urządzeń techniki wojskowej lub uzbrojenia albo urządzeń ratowniczo-gaśniczych, albo urządzeń ochrony granic;
- 3) w przypadku członków:
 - a) wykształcenie wyższe w zakresie nauk inżynieryjno-technicznych lub ukończone studia podyplomowe w tym zakresie oraz udokumentowane co najmniej dwuletnie doświadczenie zawodowe przy eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci albo
 - b) wykształcenie średnie albo średnie branżowe oraz udokumentowane co najmniej dziesięcioletnie doświadczenie zawodowe przy eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci lub udokumentowane co najmniej pięcioletnie doświadczenie zawodowe w służbie bezpieczeństwa i higieny pracy;
- 4) w przypadku członków komisji kwalifikacyjnej powoływanej przez właściwych ministrów oraz Szefów Agencji, o których mowa w art. 21a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne:

- a) wykształcenie wyższe w zakresie nauk inżynieryjno-technicznych lub ukończone studia podyplomowe w tym zakresie, lub nadany co najmniej pierwszy stopień oficerski w korpusie oficerów młodszych oraz udokumentowane co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe przy eksploatacji odpowiednio urządzeń techniki wojskowej lub uzbrojenia albo urządzeń ratowniczo-gaśniczych, albo urządzeń ochrony granic albo
- b) wykształcenie średnie albo średnie branżowe oraz udokumentowane co najmniej dziesięcioletnie doświadczenie zawodowe przy eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci lub nadany co najmniej pierwszy stopień podoficerski w korpusie podoficerów starszych oraz udokumentowane co najmniej pięcioletnie doświadczenie zawodowe przy eksploatacji odpowiednio urządzeń techniki wojskowej lub uzbrojenia albo urządzeń ratowniczo-gaśniczych, albo urządzeń ochrony granic.

§ 9. 1. Egzamin przeprowadza komisja kwalifikacyjna w składzie co najmniej trzech przedstawicieli wyznaczonych przez tę komisję.

2. Przedstawiciele komisji kwalifikacyjnej, o których mowa w ust. 1, posiadają udokumentowane doświadczenie zawodowe w obszarze odnoszącym się do rodzaju urządzeń, instalacji i sieci wymaganych dla świadectwa kwalifikacyjnego oraz z zakresu objętego wnioskiem o wydanie świadectwa kwalifikacyjnego.

3. Sekretarz wchodzi w skład komisji kwalifikacyjnej, o której mowa w ust. 1, jeżeli spełnia wymagania, o których mowa w § 8 ust. 2 pkt 3 albo 4.

§ 10. 1. Egzamin jest ustny i wykazuje wiedzę teoretyczną i praktyczną osoby, o której mowa w § 7 ust. 1, w zakresie, o którym mowa w § 6 ust. 1.

2. Zakres tematyki, miejsce oraz termin egzaminu ustala przewodniczący komisji kwalifikacyjnej i powiadamia o nich osobę, o której mowa w § 7 ust. 1, co najmniej 14 dni przed wyznaczonym dniem egzaminu.

3. Do zachowania terminu, o którym mowa w ust. 2, jest wystarczające wysłanie powiadomienia na adres, o którym mowa w § 7 ust. 2 pkt 5, albo na adres, o którym mowa w § 7 ust. 2 pkt 4.

4. Przed przystąpieniem do egzaminu osoba, o której mowa w § 7 ust. 1, okazuje dokument ze zdjęciem, który potwierdza jej tożsamość.

5. Dopuszcza się przeprowadzenie egzaminu przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, zapewniających w szczególności:

- 1) transmisję egzaminu w czasie rzeczywistym dostępną dla jego uczestników,
 - 2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy egzaminu mogą wypowiadać się w jego toku
- z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa, w tym zabezpieczeniem przebiegu egzaminu przed ingerencją osób trzecich, oraz pod warunkiem możliwości identyfikacji osoby, o której mowa w § 7 ust. 1.

§ 11. 1. O wyniku egzaminu członkowie składu, o którym mowa w § 9 ust. 1, rozstrzygają większością głosów. W przypadku równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego tego składu.

2. Wynik egzaminu określa się jako „pozytywny” lub „negatywny”.

§ 12. 1. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, w którym stwierdza się wynik egzaminu. Protokół podpisują przewodniczący i członkowie składu, o którym mowa w § 9 ust. 1.

2. Dokumentację przeprowadzonego egzaminu przewodniczący składu, o którym mowa w § 9 ust. 1, przedkłada niezwłocznie przewodniczącemu komisji kwalifikacyjnej.

3. Jeżeli osoba, o której mowa w § 7 ust. 1, nie przystąpiła do egzaminu z przyczyn od niej niezależnych, przewodniczący komisji kwalifikacyjnej zarządza zwrot opłaty.

§ 13. W przypadku pozytywnego wyniku egzaminu komisja kwalifikacyjna, w terminie 14 dni od dnia egzaminu, wydaje świadectwo kwalifikacyjne według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 14. 1. Opłata jest pobierana w wysokości 10% minimalnego wynagrodzenia za pracę pracowników, obowiązującego w dniu złożenia wniosku, o którym mowa w § 7 ust. 1.

2. Opłatę wnosi się na rachunek bankowy jednostki organizacyjnej, przy której powołano komisję kwalifikacyjną.

3. W tytule wpłaty podaje się imię i nazwisko osoby, o której mowa w § 7 ust. 1, oraz informacje dotyczące rodzaju urządzeń, instalacji i sieci, dla których osoba ubiega się o potwierdzenie kwalifikacji, oraz zakres objęty wnioskiem o wydanie świadectwa kwalifikacyjnego.

§ 15. Komisja kwalifikacyjna gromadzi i przechowuje dokumentację z postępowania w sprawie sprawdzania kwalifikacji przez okres 10 lat od dnia wydania świadectwa kwalifikacyjnego. Dokumentacja ta zawiera w szczególności:

- 1) wniosek, o którym mowa w § 7 ust. 1;

- 2) protokół, o którym mowa w § 12 ust. 1;
- 3) kopię wydanego świadectwa kwalifikacyjnego.

§ 16. Komisje kwalifikacyjne powołane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, których przewodniczący, zastępca przewodniczącego, członkowie lub sekretarz nie spełniają wymagań, o których mowa w § 8 ust. 2, mogą wydawać świadectwa kwalifikacyjne osobom wykonującym czynności związane z eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

**MINISTER KLIMATU
I ŚRODOWISKA**

W porozumieniu

MINISTER INFRASTRUKTURY

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

Załącznik nr 1

Rodzaje urządzeń, instalacji i sieci, dla których jest wymagane świadectwo kwalifikacyjne do wykonywania czynności związanych z ich eksploatacją^{4) 5)}

Grupa 1. Urządzenia, instalacje i sieci elektroenergetyczne wytwarzające, magazynujące, przetwarzające, przesyłające i zużywające energię elektryczną:

- 1) urządzenia prądotwórcze przyłączone do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej energii elektrycznej bez względu na wysokość napięcia znamionowego;
- 2) urządzenia, instalacje i sieci elektroenergetyczne o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV;
- 3) urządzenia, instalacje i sieci elektroenergetyczne o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV i napięciu znamionowym nie wyższym niż 30 kV;
- 4) urządzenia, instalacje i sieci elektroenergetyczne o napięciu znamionowym wyższym niż 30 kV i napięciu znamionowym nie wyższym niż 110 kV;
- 5) urządzenia, instalacje i sieci elektroenergetyczne o napięciu znamionowym wyższym niż 110 kV;
- 6) zespoły prądotwórcze o mocy wyższej niż 50 kW;
- 7) urządzenia elektrotermiczne;
- 8) urządzenia do elektrolizy;
- 9) sieci elektrycznego oświetlenia ulicznego;
- 10) elektryczna sieć trakcyjna;
- 11) elektryczne urządzenia w wykonaniu przeciwwybuchowym;
- 12) urządzenia umożliwiające magazynowanie energii elektrycznej i jej wprowadzanie do sieci elektroenergetycznej o mocy wyższej niż 10 kW;
- 13) aparatura kontrolno-pomiarowa oraz urządzenia i instalacje automatycznej regulacji, sterowania i zabezpieczeń urządzeń i instalacji wymienionych w pkt 1–12;
- 14) urządzenia techniki wojskowej lub uzbrojenia;
- 15) urządzenia ratowniczo-gaśnicze;

⁴⁾ W informacjach, o których mowa w § 7 ust. 3 rozporządzenia, podaje się nr grupy oraz właściwy punkt z tej grupy określający rodzaje urządzeń, instalacji i sieci, dla których osoba ubiega się o potwierdzenie posiadanych kwalifikacji.

⁵⁾ W tytule wpłaty, o której mowa w § 14 rozporządzenia, podaje się nr grupy oraz właściwy punkt z tej grupy określający rodzaje urządzeń, instalacji i sieci.

16) urządzenia ochrony granic.

Grupa 2. Urządzenia wytwarzające, magazynujące, przetwarzające, przesyłające i zużywające ciepło oraz inne urządzenia energetyczne:

- 1) kotły parowe oraz wodne na paliwa stałe, płynne i gazowe, o mocy wyższej niż 50 kW i mocy nie wyższej niż 500 kW, wraz z urządzeniami pomocniczymi;
- 2) kotły parowe oraz wodne na paliwa stałe, płynne i gazowe, o mocy wyższej niż 500 kW i o mocy nie wyższej niż 1800 kW, wraz z urządzeniami pomocniczymi;
- 3) kotły parowe oraz wodne na paliwa stałe, płynne i gazowe, o mocy wyższej niż 1800 kW, wraz z urządzeniami pomocniczymi;
- 4) sieci i instalacje ciepłne wraz z urządzeniami pomocniczymi, o przesyle ciepła wyższym niż 50 kW i o przesyle ciepła nie wyższym niż 500 kW;
- 5) sieci i instalacje ciepłne wraz z urządzeniami pomocniczymi, o przesyle ciepła wyższym niż 500 kW;
- 6) turbiny parowe oraz wodne o mocy wyższej niż 50 kW i o mocy nie wyższej niż 15 MW, wraz z urządzeniami pomocniczymi;
- 7) turbiny parowe oraz wodne o mocy wyższej niż 15 MW i o mocy nie wyższej niż 100 MW, wraz z urządzeniami pomocniczymi;
- 8) turbiny parowe oraz wodne o mocy wyższej niż 100 MW i o mocy nie wyższej niż 500 MW, wraz z urządzeniami pomocniczymi;
- 9) turbiny parowe oraz wodne o mocy wyższej niż 500 MW, wraz z urządzeniami pomocniczymi;
- 10) przemysłowe urządzenia odbiorcze pary i gorącej wody o mocy wyższej niż 50 kW i o mocy nie wyższej niż 500 kW;
- 11) przemysłowe urządzenia odbiorcze pary i gorącej wody o mocy wyższej niż 500 kW;
- 12) urządzenia wentylacji, klimatyzacji i chłodnicze o mocy wyższej niż 50 kW i o mocy nie wyższej niż 500 kW;
- 13) urządzenia wentylacji, klimatyzacji i chłodnicze o mocy wyższej niż 500 kW;
- 14) pompy, ssawy, wentylatory i dmuchawy o mocy wyższej niż 50 kW i o mocy nie wyższej niż 500 kW;
- 15) pompy, ssawy, wentylatory i dmuchawy o mocy wyższej niż 500 kW;
- 16) sprężarki o mocy wyższej niż 20 kW i o mocy nie wyższej niż 200 kW oraz instalacje sprężonego powietrza i gazów technicznych;

- 17) sprężarki o mocy wyższej niż 200 kW oraz instalacje sprężonego powietrza i gazów technicznych;
- 18) urządzenia do składowania, magazynowania i rozładunku paliw o pojemności składowania odpowiadającej masie ponad 100 Mg;
- 19) piece przemysłowe o mocy wyższej niż 50 kW;
- 20) urządzenia umożliwiające przechowywanie ciepła lub chłodu w celu ich późniejszego wykorzystania o mocy wyższej niż 10 kW;
- 21) aparatura kontrolno-pomiarowa i urządzenia automatycznej regulacji do urządzeń, instalacji i sieci wymienionych w pkt 1–20;
- 22) urządzenia techniki wojskowej lub uzbrojenia;
- 23) urządzenia ratowniczo-gaśnicze;
- 24) urządzenia ochrony granic.

Grupa 3. Urządzenia, instalacje i sieci gazowe wytwarzające, przetwarzające, przesyłające, magazynujące i zużywające paliwa gazowe oraz urządzenia, instalacje i sieci wodorowe wytwarzające, przetwarzające, przesyłające, magazynujące i zużywające wodór:

- 1) urządzenia do produkcji paliw gazowych, generatory gazu;
- 2) urządzenia do przetwarzania i uzdatniania paliw gazowych, rozkładanie paliw gazowych, urządzenia przeróbki gazu ziemnego, oczyszczalnie gazu, rozprężalnie i rozlewnie gazu płynnego, odazotownie, mieszalnie;
- 3) urządzenia do magazynowania paliw gazowych;
- 4) sieci gazowe o ciśnieniu nie wyższym niż 0,5 MPa (gazociągi, stacje gazowe, zespoły gazowe na przyłączy, w tym punkty gazowe);
- 5) sieci gazowe o ciśnieniu wyższym niż 0,5 MPa (gazociągi, stacje gazowe, zespoły gazowe na przyłączy, tłocznie gazu);
- 6) urządzenia i instalacje gazowe o ciśnieniu nie wyższym niż 5 kPa;
- 7) urządzenia i instalacje gazowe o ciśnieniu wyższym niż 5 kPa;
- 8) przemysłowe odbiorniki paliw gazowych o mocy wyższej niż 50 kW;
- 9) turbiny gazowe;
- 10) aparatura kontrolno-pomiarowa, urządzenia sterowania do urządzeń, instalacji i sieci wymienionych w pkt 1–9;
- 11) urządzenia i instalacje do skraplania gazu ziemnego;
- 12) urządzenia i instalacje do regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego;
- 13) instalacje do tankowania sprężonego gazu ziemnego;

- 14) instalacje do tankowania skroplonego gazu ziemnego;
- 15) urządzenia techniki wojskowej lub uzbrojenia;
- 16) urządzenia do produkcji wodoru, generatory wodoru;
- 17) urządzenia do przetwarzania i uzdatniania wodoru, rozkładnie wodoru, urządzenia przeróbki wodoru, oczyszczalnie wodoru, rozprężalnie i rozlewnie wodoru, odazotownie, mieszalnie;
- 18) urządzenia do magazynowania wodoru;
- 19) sieci wodorowe;
- 20) urządzenia i instalacje wodorowe o ciśnieniu nie wyższym niż 5 kPa;
- 21) urządzenia i instalacje wodorowe o ciśnieniu wyższym niż 5 kPa;
- 22) przemysłowe odbiorniki wodoru o mocy wyższej niż 50 kW;
- 23) turbiny wodorowe;
- 24) aparatura kontrolno-pomiarowa, urządzenia sterowania do urządzeń, instalacji i sieci wymienionych w pkt 16–23.

Załącznik nr 2

Rodzaje urządzeń, instalacji i sieci, dla których jest wymagane świadectwo kwalifikacyjne do wykonywania czynności związanych z ich eksploatacją, o których mowa w § 16 rozporządzenia ^{6) 7)}

Grupa 1. Urządzenia, instalacje i sieci elektroenergetyczne wytwarzające, przetwarzające, przesyłające i zużywające energię elektryczną:

- 1) urządzenia prądotwórcze przyłączone do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej energii elektrycznej bez względu na wysokość napięcia znamionowego;
- 2) urządzenia, instalacje i sieci elektroenergetyczne o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV;
- 3) urządzenia, instalacje i sieci elektroenergetyczne o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV;
- 4) zespoły prądotwórcze o mocy wyższej niż 50 kW;
- 5) urządzenia elektrotermiczne;
- 6) urządzenia do elektrolizy;
- 7) sieci elektrycznego oświetlenia ulicznego;
- 8) elektryczna sieć trakcyjna;
- 9) elektryczne urządzenia w wykonaniu przeciwwybuchowym;
- 10) aparatura kontrolno-pomiarowa oraz urządzenia i instalacje automatycznej regulacji, sterowania i zabezpieczeń urządzeń i instalacji wymienionych w pkt 1–9;
- 11) urządzenia techniki wojskowej lub uzbrojenia;
- 12) urządzenia ratowniczo-gaśnicze i ochrony granic.

Grupa 2. Urządzenia wytwarzające, przetwarzające, przesyłające i zużywające ciepło oraz inne urządzenia energetyczne:

- 1) kotły parowe oraz wodne na paliwa stałe, płynne i gazowe, o mocy wyższej niż 50 kW, wraz z urządzeniami pomocniczymi;
- 2) sieci i instalacje ciepłne wraz z urządzeniami pomocniczymi, o przesył ciepła wyższym niż 50 kW;

⁶⁾ W informacjach, o których mowa w § 7 ust. 3 rozporządzenia, podaje się nr grupy oraz właściwy punkt z tej grupy określający rodzaje urządzeń, instalacji i sieci, dla których osoba ubiega się o potwierdzenie posiadanych kwalifikacji.

⁷⁾ W tytule wpłaty, o której mowa w § 14 rozporządzenia, podaje się nr grupy oraz właściwy punkt z tej grupy określający rodzaje urządzeń, instalacji i sieci.

- 3) turbiny parowe oraz wodne o mocy wyższej niż 50 kW, wraz z urządzeniami pomocniczymi;
- 4) przemysłowe urządzenia odbiorcze pary i gorącej wody, o mocy wyższej niż 50 kW;
- 5) urządzenia wentylacji, klimatyzacji i chłodnicze, o mocy wyższej niż 50 kW;
- 6) pompy, ssawy, wentylatory i dmuchawy, o mocy wyższej niż 50 kW;
- 7) sprężarki o mocy wyższej niż 20 kW oraz instalacje sprężonego powietrza i gazów technicznych;
- 8) urządzenia do składowania, magazynowania i rozładunku paliw, o pojemności składowania odpowiadającej masie ponad 100 Mg;
- 9) piece przemysłowe o mocy wyższej niż 50 kW;
- 10) aparatura kontrolno-pomiarowa i urządzenia automatycznej regulacji do urządzeń i instalacji wymienionych w pkt 1–9;
- 11) urządzenia techniki wojskowej lub uzbrojenia;
- 12) urządzenia ratowniczo-gaśnicze i ochrony granic.

Grupa 3. Urządzenia, instalacje i sieci gazowe wytwarzające, przetwarzające, przesyłające, magazynujące i zużywające paliwa gazowe:

- 1) urządzenia do produkcji paliw gazowych, generatory gazu;
- 2) urządzenia do przetwarzania i uzdatniania paliw gazowych, rozkładanie paliw gazowych, urządzenia przeróbki gazu ziemnego, oczyszczalnie gazu, rozprężalnie i rozlewnie gazu płynnego, odazotownie, mieszalnie;
- 3) urządzenia do magazynowania paliw gazowych;
- 4) sieci gazowe o ciśnieniu nie wyższym niż 0,5 MPa (gazociągi i punkty redukcyjne, stacje gazowe);
- 5) sieci gazowe rozdzielcze o ciśnieniu wyższym niż 0,5 MPa (gazociągi, stacje gazowe, tłocznie gazu);
- 6) urządzenia i instalacje gazowe o ciśnieniu nie wyższym niż 5 kPa;
- 7) urządzenia i instalacje gazowe o ciśnieniu wyższym niż 5 kPa;
- 8) przemysłowe odbiorniki paliw gazowych o mocy wyższej niż 50 kW;
- 9) turbiny gazowe;
- 10) aparatura kontrolno-pomiarowa, urządzenia sterowania do sieci, urządzeń i instalacji wymienionych w pkt 1–9.

Załącznik 3

Wzór świadectwa kwalifikacyjnego

(część graficzna)

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel regulacji

Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska i Ministra Przemysłu w sprawie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 54 ust. 6 i 7 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 834, 859 i ...) zmienionej ustawą z dnia... o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. ...)

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne wprowadzono upoważnienie dla ministra właściwego do spraw energii, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz Ministrem Obrony Narodowej, do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją sieci oraz urządzeń i instalacji. Obecnie, zasady te zostały określone w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 1 lipca 2022 r. w sprawie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci (Dz. U. z 2022 r. poz. 1392). Osoby te obowiązane są posiadać kwalifikacje potwierdzone świadectwem wydanym przez komisje kwalifikacyjne.

W związku z wprowadzeniem ustawą o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. ...) nowego rodzaju sieci - sieci wodorowych, a także istnieniem urządzeń i instalacji wodorowych, konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia.

II. Zgodność z Krajowym Planem Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO)

Projekt rozporządzenia jest elementem Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (kamieniem milowym). Projekt rozporządzenia zaplanowano w ramach reformy *B2.1. Poprawa warunków dla rozwoju technologii wodorowych oraz innych gazów zdekarbonizowanych*, której celem jest rozwój rynku odnawialnego i niskoemisyjnego wodoru i innych paliw alternatywnych oraz ich wykorzystania na rzecz osiągnięcia neutralności klimatycznej i wzmocnienia konkurencyjności polskiej gospodarki. Projekt rozporządzenia dotyczy działania *Opracowanie legislacyjnego pakietu wodorowego*, w ramach którego zaplanowano zmianę wielu aktów prawnych, które usuną bariery rozwoju rynku wodoru oraz zachęcą do stopniowego zwiększania wykorzystania OZE dla potrzeb elektrolizy lub przyjęcie ustawy „Prawo wodorowe” kompleksowo regulującej działanie rynku wodoru. Projekt rozporządzenia jest aktem wykonawczym do ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych ustaw, która umożliwi usunięcie barier rozwoju rynku wodoru w Polsce oraz zachęci do stopniowego zwiększania wykorzystania OZE dla potrzeb elektrolizy. Przyjęcie legislacyjnego pakietu wodorowego zaplanowano jako kamień milowy do realizacji w IV kwartale 2023 r.

Wejście w życie projektu rozporządzenia ułatwi realizację inwestycji zaplanowanych w ramach przedmiotowej reformy *B.2.1. Poprawa warunków dla rozwoju technologii wodorowych oraz innych gazów zdekarbonizowanych w części Inwestycje w technologie wodorowe, wytwarzanie, magazynowanie i transport wodoru (B2.1.1.)*, których celem jest stworzenie polskiej gospodarki wodorowej oraz wzrost wykorzystania odnawialnego i niskoemisyjnego wodoru. Realizacja inwestycji umożliwi wzrost udziału odnawialnych źródeł energii w energochłonnym przemyśle, energetyce i transporcie, rozwój technologii wytwarzania, magazynowania wodoru i jego wykorzystania, zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego w związku ze stworzeniem magazynów wodoru, zapewnienie nowych miejsc pracy, redukcję emisji gazów cieplarnianych, zmniejszenie

zanieczyszczenia powietrza poprzez zwiększenie wykorzystania wodoru w transporcie, energetyce i przemyśle.

Zaplanowane w KPO wskaźniki realizacji inwestycji to:

- Zaświadczenia potwierdzające przekazanie środków beneficjentów końcowych programu BGK mającego na celu inwestycje w technologie wodorowe, wytwarzanie, magazynowanie i transport wodoru (RP przekaże w tym celu BGK 320 mln euro) – 100% do I kw. 2026 r.;
- Uruchomienie stacji tankowania wodoru – 14 szt. do II kw. 2026 r.;
- Projekty dotyczące badań naukowych i innowacji w zakresie budowy innowacyjnych jednostek transportowych zasilanych wodorem – 3 typy do II kw. 2026 r.

III. Opis proponowanych zmian – przewidywane skutki prawne

W związku z wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw zaszła konieczność rozszerzenia rodzajów urządzeń, instalacji i sieci, dla których jest wymagane stwierdzanie posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się ich eksploatacją – o sieci wodorowe przesyłające wodór.

Przepisy rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 1 lipca 2022 r. w sprawie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci szczegółowo określają w załączniku nr 1 rodzaje urządzeń, instalacji lub sieci, dla których jest wymagane świadectwo kwalifikacyjne do wykonywania czynności związanych z ich eksploatacją.

W niniejszym projekcie rozporządzenia dodano wykaz urządzeń, instalacji i sieci wodorowych, których eksploatacja wymaga posiadania odpowiednich kwalifikacji. Konieczność poszerzenia katalogu urządzeń, instalacji i sieci wynika przede wszystkim z chęci zbudowania gospodarki wodorowej, której rozwój został uznany za jeden z priorytetów realizacji Europejskiego Zielonego Ładu, którego głównym celem jest osiągnięcie neutralności klimatycznej Europy do 2050 r.

IV. Informacje dodatkowe

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. nr 239 poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

Zgodnie z art. 50b-50d ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 334) przeprowadzono ocenę spełnienia wymogu zgodności przepisów projektu z zasadą proporcjonalności, uzasadnionego i niedyskryminującego charakteru.

Działając na podstawie art. 50f ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej przedstawia się powody uznania przepisów projektowanego rozporządzenia za zgodne z zasadami proporcjonalności oraz uzasadnionego i niedyskryminującego ich charakteru. Przeprowadzono ocenę projektu rozporządzenia, biorąc pod uwagę m.in. ryzyko dla celu służącego interesowi publicznemu związane z brakiem regulacji określającej szczegółowe zasady stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci wodorowych, w szczególności ryzyko ponoszone zarówno przez usługobiorców, jak również ryzyko osób wykonujących zawody regulowane (stanowiska pracy

związane z eksploatacją lub dozorem nad eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci wodorowych). W pierwszej kolejności należy wskazać, że konieczność uregulowania szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci wynika ze zmian wprowadzonych ustawą o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw. Jednocześnie, ze względu na bezpieczeństwo wykonywania czynności związanych z eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci wodorowych uważa się za niezbędne w interesie publicznym wskazanie rodzajów urządzeń, instalacji i sieci wodorowych, przy których eksploatacji jest wymagane świadectwo kwalifikacyjne do wykonywania czynności związanych z ich eksploatacją. Taka regulacja prawna przyczyni się do podniesienia jakości świadczonych usług wymienionych w rozporządzeniu.

Uznano, że projekt rozporządzenia jest adekwatny do założonego celu, przewiduje spójny i systematyczny sposób osiągnięcia celu, a także przewiduje podjęcie działań mających na celu wyeliminowanie zidentyfikowanych rodzajów ryzyka (w przypadku braku wejścia w życie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją sieci wodorowych). Dla potrzeb oceny zapewnienia proporcjonalności poddano analizie możliwość zastosowania mniej restrykcyjnych środków dla osiągnięcia celu służącego interesowi publicznemu. Kierując się powyższą przesłanką uznano, że określone w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci wymagania z zakresu wiedzy teoretycznej i praktycznej niezbędnej do wykonywania czynności związanych z eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci są adekwatne, zrównoważone i odpowiednie do rodzaju prac, stanowisk oraz urządzeń, instalacji i sieci wodorowych wymienionych w załączniku nr 1 do niniejszego rozporządzenia. Przeprowadzając ocenę wzięto pod uwagę także: związek między zakresem czynności zawodowych a wymaganymi kwalifikacjami zawodowymi (patrz § 4-6 rozporządzenia), związek między złożonością czynności zawodowych a wymaganymi kwalifikacjami zawodowymi, uwzględniając w szczególności poziom, charakter i minimalny okres kształcenia lub szkolenia niezbędnego do uzyskania tych kwalifikacji lub wymagane doświadczenie (patrz § 6 rozporządzenia); możliwość uzyskania kwalifikacji zawodowych niezbędnych do eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci wodorowych w alternatywny sposób do przewidzianego w projekcie rozporządzenia (§ 2 pkt 2 rozporządzenia); stopień autonomii w wykonywaniu czynności związanych z eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci wodorowych oraz jego organizację i nadzór nad nim przez komisje kwalifikacyjne (§ 8-13 rozporządzenia); postęp naukowy i technologiczny prowadzący do zmian w zakresie dostępności informacji, w tym w zakresie przepływu informacji między osobą zajmującą się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci wodorowych a usługobiorcą (załącznik nr 1 do niniejszego rozporządzenia).

Dokonując oceny w zakresie, o którym mowa w art. 50b ust. 3 pkt 6 ustawy o zasadach uznawaniu kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, nie uwzględniono wymogów wymienionych w ust. 5 tego artykułu ustawy, gdyż one nie występują w przepisach projektowanego rozporządzenia.

Przeprowadzona ocena potwierdza brak negatywnego wpływu przedstawionego aktu prawnego na swobodny przepływ osób i usług w Unii Europejskiej. Należy podkreślić, że na podstawie art. 54 ust. 2b ustawy – Prawo energetyczne, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki jest organem właściwym do uznawania kwalifikacji osób wykonujących prace, o których mowa w rozporządzeniu, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Na podstawie decyzji administracyjnej Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, osoby z innych państw członkowskich UE, które

posiadają wymagane przygotowanie zawodowe i doświadczenie będą mogły wykonywać czynności związane z eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci.

Reasumując, w wyniku przeprowadzonej oceny wymóg zgodności projektu rozporządzenia z zasadą proporcjonalności, o którym mowa w art. 50a ust. 1 ustawy o zasadach uznawaniu kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, uznano za spełniony, przepisy te są odpowiednie do osiągnięcia założonego celu i nie wykraczają poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia tego celu.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projektowane rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Wejście w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia nie stoi w sprzeczności z zasadami demokratycznego państwa prawa.

Projekt przedmiotowej regulacji, zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska i Ministra Przemysłu w sprawie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci	Data sporządzenia 09.08.2024 r.
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Ministerstwo Przemysłu Ministerstwo Infrastruktury Ministerstwo Obrony Narodowej	Źródło: Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw UD36
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu	Nr w wykazie prac
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 834, 859 i ...) wprowadzono upoważnienie dla ministra właściwego do spraw energii i ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz Ministrem Obrony Narodowej, do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją sieci oraz urządzeń i instalacji. Obecnie zasady te zostały określone w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 1 lipca 2022 r. w sprawie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci (Dz.U. z 2022 r. poz. 1392). Osoby te obowiązane są posiadać kwalifikacje potwierdzone świadectwem wydanym przez komisje kwalifikacyjne.

W związku z wprowadzonym, w ustawie o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw, rozszerzeniem rodzajów urządzeń, instalacji i sieci, dla których jest wymagane stwierdzanie posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się ich eksploatacją – o urządzenia, instalacje i sieci wodorowe wytwarzające, przetwarzające, przesyłające, magazynujące i zużywające wodór, zachodzi konieczność przygotowania ram prawnych określających przedmiotową zmianę.

Projekt rozporządzenia jest elementem Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (kamieniem milowym). Projekt rozporządzenia zaplanowano w ramach reformy *B2.1. Poprawa warunków dla rozwoju technologii wodorowych oraz innych gazów zdekarbonizowanych*, której celem jest rozwój rynku odnawialnego i niskoemisyjnego wodoru i innych paliw alternatywnych oraz ich wykorzystania na rzecz osiągnięcia neutralności klimatycznej i wzmocnienia konkurencyjności polskiej gospodarki. Projekt rozporządzenia dotyczy działania *Opracowanie legislacyjnego pakietu wodorowego*, w ramach którego zaplanowano zmianę wielu aktów prawnych, które usuną bariery rozwoju rynku wodoru oraz zachęcą do stopniowego zwiększania wykorzystania OZE dla potrzeb elektrolizy lub przyjęcie ustawy „Prawo wodorowe” kompleksowo regulującej działanie rynku wodoru. Projekt rozporządzenia jest aktem wykonawczym do ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych ustaw, która umożliwi usunięcie barier rozwoju rynku wodoru w Polsce oraz zachęci do stopniowego zwiększania wykorzystania OZE dla potrzeb elektrolizy. Przyjęcie legislacyjnego pakietu wodorowego zaplanowano jako kamień milowy do realizacji w IV kwartale 2023 r.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie określa wykaz urządzeń, instalacji lub sieci wodorowych wytwarzających, przetwarzających, przesyłających, magazynujących i zużywających wodór, których eksploatacja wymaga stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się ww. eksploatacją.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Problem nie został jeszcze rozwiązany w innych państwach. Większość państw UE nie ma jasno określonych ram prawnych dotyczących wodoru.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania,	302	BIP URE	Przedsiębiorstwa energetyczne wykorzystują kwalifikacje zawodowe osób posiadających świadectwa kwalifikacyjne. Zapewnienie ciągłości funkcjonowania.

przesyłania, dystrybucji paliw gazowych lub obrotu nimi			
Jednostki organizacyjne, przy których powołuje się komisje kwalifikacyjne	385 komisji kwalifikacyjnych, z liczbą członków komisji – 4985 osób	BIP URE	Bezpośredni udział w procesie wydawania świadectw kwalifikacyjnych
Osoby posiadające formalne kwalifikacje elektroenergetyczne, ciepłownicze lub gazowe	Ok. 100 000 osób	BIP URE	Zapewnienie ciągłości funkcjonowania gospodarki narodowej (w szczególności sektora przemysłu, handlu i usług)

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt zostanie przekazany do konsultacji (14 dni) w szczególności do podmiotów, które dołączyły do realizacji postanowień „Porozumienia sektorowego na rzecz rozwoju gospodarki wodorowej”.

- 1) Członkom Rady Ministrów;
- 2) Prezesowi Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 4) Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad;
- 5) Dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa;
- 6) Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki;
- 7) Prezesowi Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 8) Prezesowi Urzędu Dozoru Technicznego;
- 9) Prezesowi Urzędu Zamówień Publicznych;
- 10) Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorstw;
- 11) Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego;
- 12) Generalnemu Konserwatorowi Zabytków;
- 13) Komendantowi Głównemu Państwowej Straży Pożarnej;
- 14) Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego;
- 15) marszałkom województw;
- 16) wojewodom.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

[illegible]

Źródła finansowania	Zakłada się brak bezpośredniego wpływu niniejszego rozporządzenia na jednostki sektora finansów publicznych. Rozporządzenie stanowi zmianę aktu wykonawczego do ustawy. Jego funkcją jest rozszerzenie rodzajów sieci, dla których jest wymagane stwierdzanie posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się ich eksploatacją – o urządzenia, instalacje i sieci wodorowe wytwarzające, przetwarzające, przesyłające, magazynujące i zużywające wodór. Tym samym osoby zajmujące się eksploatacją tych urządzeń, instalacji i sieci wodorowych będą mogły otrzymać potwierdzenie swoich kwalifikacji w tym zakresie.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Pośrednie korzyści: Zakłada się brak bezpośredniego wpływu niniejszego rozporządzenia na duże przedsiębiorstwa, bowiem rozporządzenie stanowi zmianę aktu wykonawczego do ustawy. Jego funkcją jest rozszerzenie rodzajów urządzeń, instalacji i sieci, dla których jest wymagane stwierdzenie posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się ich eksploatacją – o urządzenia, instalacje lub sieci wytwarzające, przetwarzające, przesyłające, magazynujące i zużywające wodór. Tym samym umożliwiona zostanie realizacja nowych praw i obowiązków nakładanych na uczestników rynku poprzez ustawę o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw, polegających na zapewnieniu dostępu do bezpłatnego rejestru komisji kwalifikacyjnych.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Jw.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Jw.						
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Jw.						
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	Nie dotyczy.						
	(dodaj/usuń)							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Zakłada się brak bezpośredniego wpływu niniejszego rozporządzenia na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Rozporządzenie stanowi zmianę aktu wykonawczego do ustawy. Jego funkcją jest umożliwienie realizacji nowych praw i obowiązków nakładanych na uczestników rynku poprzez ustawę o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw. Rozporządzenie nie generuje skutków finansowych dla przedsiębiorców.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu			
☒ nie dotyczy			
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: brak			
9. Wpływ na rynek pracy			
Nie przewiduje się bezpośredniego wpływu rozporządzenia na rynek pracy.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe		☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	
		☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu		Nie dotyczy.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Wejście w życie niniejszego rozporządzenia planowane jest po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Rozszerzenie rodzajów sieci, dla których jest wymagane stwierdzanie posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się ich eksploatacją – o urządzenia, instalacje lub sieci wodorowe wytwarzające, przetwarzające, przesyłające, magazynujące i zużywające wodór, będzie stanowiło źródło wiedzy na temat zrealizowanego poziomu i wielkości kształcenia w tym zakresie oraz dynamiki jego rozwoju w Polsce.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			
Brak załączników.			

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU¹⁾

z dnia

**w sprawie wymagań dotyczących pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości
wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe
albo sieci wodorowe**

Na podstawie art. 62a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo wodorowe, zwanego dalej „wodorem odnawialnym”;
- 2) miejsce dokonywania pomiarów ilości wodoru odnawialnego;
- 3) sposób przeliczania ilości wodoru odnawialnego na ilość energii wyrażoną w MWh.

§ 2. Pomiarów ilości wodoru odnawialnego dokonuje się przy użyciu urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, których właściwości metrologiczne zostały potwierdzone przez wykonanie wzorcowania.

§ 3. 1. Dane dotyczące ilości wodoru odnawialnego rejestruje się w książce rejestrowej z ponumerowanymi kartami dziennymi albo z zastosowaniem elektronicznego systemu przetwarzania danych.

2. Rejestrację danych, o których mowa w ust. 1, w książce rejestrowej z ponumerowanymi kartami dziennymi prowadzi się w następujący sposób:

- 1) każdą pozycję rejestrowanych danych, po dokonaniu wpisu, podkreśla się poziomą linią i potwierdza się podpisem osoby rejestrującej;
- 2) poprawki wprowadza się w sposób umożliwiający odczytanie poprawionego lub skreślonego wpisu i potwierdza się podpisem osoby rejestrującej.

¹⁾ Minister Przemysłu kieruje działem administracji rządowej – gospodarka surowcami energetycznymi, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Przemysłu (Dz. U. poz. 2727 oraz z 2024 r. poz. 289 i 999).

3. Rejestrację danych, o których mowa w ust. 1, z zastosowaniem elektronicznego systemu przetwarzania danych prowadzi się w sposób:

- 1) chronologiczny;
- 2) umożliwiający:
 - a) wgląd do treści dokonywanych wpisów oraz ochronę przechowywanych danych przed usunięciem lub zniekształceniem,
 - b) sporządzanie wydruków za każdy dzień.

§ 4. Ilość wodoru odnawialnego oblicza się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, o których mowa w § 2.

§ 5. Pomiarów ilości wodoru odnawialnego dokonuje się w miejscu jego zatłaczania do zbiornika transportowego środka transportu innego niż sieci gazowe albo wodorowe.

§ 6. Ilość wodoru odnawialnego przelicza się na ilość energii wyrażoną w MWh według wzoru:

$$E_{oze} = \frac{M_{H_2} \times 39,4}{1000}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E_{oze} – ilość energii wytworzonej z wodoru odnawialnego wyrażona w MWh,

M_{H_2} – ilość masy wodoru odnawialnego wytworzonego z wykorzystaniem energii z odnawialnych źródeł energii wyrażona w kg,

39,4 – współczynnik ciepła spalania wodoru odnawialnego wyrażonego w kWh/kg.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

MINISTER PRZEMYSŁU

W porozumieniu:

MINISTER KLIMATU I

ŚRODOWISKA

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 26 lutego 2024 r. w sprawie wymagań dotyczących pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe (Dz. U. poz. 286), które zgodnie z art. 17 pkt 2 ustawy z dnia o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Przemysłu w sprawie wymagań dotyczących pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo wodorowe realizuje upoważnienie zawarte w art. 62a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z ... r. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”. Zgodnie z ww. przepisem minister właściwy do spraw klimatu, w drodze rozporządzenia, określa:

- 1) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo wodorowe,
- 2) miejsce dokonywania pomiarów ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo wodorowe,
- 3) sposób przeliczania ilości wodoru odnawialnego wytwarzanego i transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo wodorowe na ilość energii wyrażoną w MWh – biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa obrotu, dostępne technologie oraz potrzebę ustalenia ilości wodoru odnawialnego wytworzonego i transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo wodorowe.

Ze względu na zmianę brzmienia art. 62a ustawy, która jest spowodowana wejściem w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z ... r. poz. ...), zwaną dalej „ustawą zmieniającą”, niezbędne się stało zastąpienie rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 26 lutego 2024 r. w sprawie wymagań dotyczących pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 286), które pierwotnie realizowało delegację z art. 62a ustawy.

Odrębną przyczyną, która wywołała potrzebę wydania rozporządzenia zastępującego pierwotne rozporządzenie w sprawie wymagań dotyczących pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe jest także brzmienie art. 16 ustawy zmieniającej, na podstawie którego dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 62a ustawy zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 62a ustawy, w brzmieniu nadanym ustawą zmieniającą, nie dłużej jednak niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy zmieniającej.

W § 1 projektu został określony zakres przedmiotowy projektowanego rozporządzenia. Z uwagi na fakt, że w Polsce nie wytwarza się wodoru odnawialnego w postaci ciekłej, projektowana regulacja określa pomiar, rejestrację i sposób obliczania ilości wodoru odnawialnego wyłącznie w postaci gazowej.

W § 2 projektu określono ogólne wymagania w zakresie wykonywania pomiarów wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo wodorowe, wobec braku szczegółowego uregulowania wymagań dla tej czynności w obowiązujących przepisach prawa krajowego.

W § 3 projektu określono wymagania dla rejestracji danych dotyczących ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo wodorowe. W rozporządzeniu zostały umożliwione dwie formy rejestracji danych dotyczących ww. ilości wodoru: książki rejestrowej albo z zastosowaniem elektronicznego systemu przetwarzania danych.

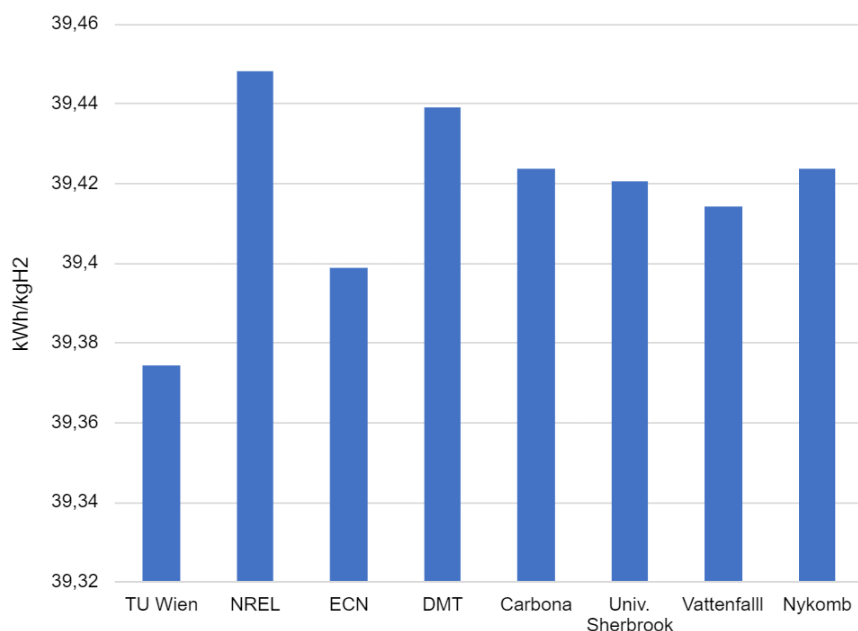
W § 4 projektu określono że obliczania ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo wodorowe dokonuje się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, o których mowa w § 2 projektu, to jest takich, których właściwości metrologiczne zostały potwierdzone przez wykonanie wzorcowania.

W § 5 projektu określono, że miejscem dokonywania pomiarów wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo wodorowe jest miejsce jego zatłaczania do zbiornika transportowego środka transportu innego niż sieci gazowe albo wodorowe.

W § 6 projektu, przy wsparciu merytorycznym Instytutu Energetyki oraz Głównego Urzędu Miar, określono wzór do przeliczania wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo wodorowe na ilość energii (chemicznej) wyrażoną w MWh. We wskazanym wzorze określono przede wszystkim konkretne ciepło spalania wodoru odnawialnego (39,4 kWh), czyli współczynnik ilości energii wyrażonej w kWh odpowiadający ilości masy 1 kg wytworzonego wodoru odnawialnego. Niniejszą wartość wyznaczono na podstawie danych otrzymanych od Instytutu Energetyki, a konkretnie raportu Międzynarodowej Agencji Energetycznej pn. IEA Bioenergy (www.ieabioenergy.com/wpcontent/uploads/2022/01/Gasification_integration_report.pdf) z końca 2021 r. (Tabela 9, str. 19), w którym przedstawiono wartości ciepła spalania wodoru odnawialnego wyliczone przez różne, wyspecjalizowane instytucje na świecie. Z uwagi na niedoskonałości procesów wyznaczania, wartości mogą nieznacznie różnić się między sobą.

Przedstawiono je w poniższej tabeli i na wykresie:

	MJ/Nm ³	MJ/kg	kWh/kg
TU Wien	12,745	141,747	39,37404
NREL	12,769	142,013	39,44819
ECN	12,753	141,836	39,39876
DMT	12,766	141,980	39,43892
Carbona	12,761	141,925	39,42347
Univ. Sherbrook	12,76	141,913	39,42038
Vattenfall	12,758	141,891	39,41421
Nykomb	12,761	141,925	39,42347

Z uwagi na powyższy fakt, po rozmowach z ekspertami zdecydowano, że nie ma naukowego uzasadnienia, aby przyjmować wskaźnik we wzorze z dokładnością do drugiego miejsca po przecinku. Wobec powyższego, w projekcie rozporządzenia zastosowano ciepło spalania wodoru odnawialnego o wartości 39,4 kWh.

Niniejsze przeliczenie jest podstawą do wydania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki gwarancji pochodzenia dla otrzymanej z wodoru odnawialnego ilości energii, stanowiąc tym samym ułatwienie dla rozwoju handlu, w tym transgranicznego, wodorem odnawialnym oraz podkreślenie właściwości wodoru odnawialnego jako nośnika energii.

W § 7 projektu określono termin wejścia w życie projektowanego rozporządzenia. Proponuje się, aby weszło ono w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Przemysłu w sprawie wymagań dotyczących pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo wodorowe Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Przemysłu Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu	Data sporządzenia 09.08.2024 Źródło: Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw UD36 Nr w wykazie prac ...
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejsze rozporządzenie stanowi realizację delegacji ustawowej z art. 62a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z ... poz. ...), zwanej dalej „ustawą”, która nakazuje określić:

- 1) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo wodorowe,
- 2) miejsce dokonywania pomiarów ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo wodorowe,
- 3) sposób przeliczania ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo wodorowe na ilość energii wyrażoną w MWh

- biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa obrotu, dostępne technologie oraz potrzebę ustalenia ilości wodoru odnawialnego wytworzonego i transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo wodorowe.

Zmiany wprowadzone przez ustawę z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z ... poz. ...), zwaną dalej „ustawą zmieniającą”, pozwoliły uregulować zagadnienia związane z pełnym łańcuchem wartości gospodarki wodorowej w polskim porządku prawnym. Wskazane zmiany miały miejsce także w postaci zmiany brzmienia art. 62a ustawy, wprowadzonej w celu doprecyzowania środków transportu, którymi transportowany jest wodór odnawialny objęty rozporządzeniem. Zmiana brzmienia art. 62a ustawy wywołała potrzebę wydania rozporządzenia zastępującego rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 26 lutego 2024 r. w sprawie wymagań dotyczących pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 286).

Przyczyną zastąpienia ww. rozporządzenia jest także brzmienie art. 16 ustawy zmieniającej, na podstawie którego dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 62a ustawy zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 62a ustawy, w brzmieniu nadanym ustawą zmieniającą, nie dłużej jednak niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy zmieniającej.

Wprowadzone przepisy stanowią część legislacyjnego pakietu wodorowego ujętego w „Polskiej Strategii Wodorowej do roku 2030 z perspektywą do roku 2040 (PSW)”, których celem jest implementacja dyrektywy RED II w zakresie gwarancji pochodzenia wodoru odnawialnego oraz określenie mechanizmów wsparcia produkcji wodoru odnawialnego z OZE.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie ustali ramy prawne dla pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo wodorowe. W projekcie został także wprowadzony mechanizm przeliczania wodoru odnawialnego na ilość energii wyrażonej w MWh, której ustalenie jest następnie podstawą do wydania gwarancji pochodzenia. Ponadto celem projektowanych regulacji jest również określenie miejsca dokonywania pomiarów wodoru odnawialnego.

Należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do interwencji legislacyjnej środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozwiązywany problem wynika wprost z kształtu niedawnych zmian legislacyjnych, będących skutkiem wejścia w życie ustawy i następnie ustawy zmieniającej, i nie jest przedmiotem analogicznych rozwiązań w innych krajach europejskich.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Polskie Centrum Akredytacji (PCA)	1	www.pca.gov.pl	PCA będzie wydawać akredytacje jednostkom akredytowanym, których zadaniem będzie weryfikacja ilości wytworzonego wodoru odnawialnego.
Jednostki akredytowane	Brak konkretnych danych	Brak	Jednostki akredytowane będą zgłaszać się do PCA celem otrzymania akredytacji w zakresie weryfikacji ilości wytworzonego wodoru odnawialnego.
Przedsiębiorcy (wytwórcy wodoru odnawialnego)	Brak konkretnych danych	Brak	Wprowadzone regulacje są podstawą do przeprowadzania pomiarów, rejestracji i sposobu przeliczania wodoru odnawialnego wytworzonego (przede wszystkim) przez przedsiębiorców, celem końcowego wydania gwarancji pochodzenia.
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji			
Projekt był przedmiotem pre-konsultacji z Instytutem Nafty i Gazu - Państwowym Instytutem Badawczym oraz z Instytutem Energetyki. Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Projekt został przekazany do konsultacji (14 dni) do następujących podmiotów: 1. Agencja Rozwoju Przemysłu S.A. 2. Bank Gospodarstwa Krajowego 3. Bank Ochrony Środowiska S.A. 4. Polski Fundusz Rozwoju S.A. 5. PKN Orlen S.A. 6. PGNiG S.A. 7. Grupa Azoty S.A. 8. ENEA S.A. 9. PERN S.A. 10. Gaz-System S.A. 11. Instytut Technologii Paliw i Energii 12. Remontowa Shiprepair Yard 13. EDAG Engineering Sp. z o.o. 14. Stworzyszyszenie Inicjatywa dla Środowiska, Energii i Elektromobilności 15. ILF Consulting Engineers Sp. z o.o. 16. Zespół Doradców Gospodarczych TOR Sp. z o.o. 17. Zarząd Morskiego Portu Gdynia S.A. 18. Instytut Badań Edukacyjnych z siedzibą przy ul. Górczewskiej 8 19. Remontowa Shipbuilding S.A. 20. Instytut Fizyki Molekularnej PAN z siedzibą w Poznaniu 21. Instytut Nafty i Gazu - Państwowy Instytut Badawczy 22. Regionalna Izba Gospodarcza Pomorza 23. MGS LAW Kancelaria Radców Prawnych Mądry, Sznycer, Sambożuk i Partnerzy 24. Krajowa Izba Gospodarcza			

25. Kochański & Partners Sp. K.
26. OX2 Sp. z o.o.
27. Forum Rozwoju Energetyki Odnawialnej
28. Fundacja Kierunkowskaz
29. Bireta Professional Translations A. Kempieńska J. Woźniakowska Sp. J.
30. Centrum Rozwoju Transportu Sp. z o.o.
31. Centrum Badawczo-Rozwojowe im. M. Faradaya Sp. z o.o.
32. ABB Sp. z o.o.
33. Uniwersytet Wrocławski
34. Politechnika Wrocławska
35. Politechnika Warszawska
36. Instytut Wysokich Ciśnień PAN
37. Instytut Transportu Samochodowego
38. Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych
39. Instytut Maszyn Przepływowych Im. R. Szwalskiego PAN
40. Instytut Energetyki
41. Fundacja KEZO przy Centrum Badawczym PAN
42. Tauron Polska Energia S.A.
43. Politechnika Rzeszowska im. I. Łukasiewicza
44. Politechnika Krakowska im. T. Kościuszki
45. Polskie Towarzystwo Chemiczne
46. Izba Gospodarcza Gazownictwa
47. Polski Rejestr Statków S.A.
48. Główny Instytut Górnictwa
49. Towarowa Giełda Energii S.A.
50. Esperis Sp. z o.o. i Wspólnicy Sp. K.
51. Stowarzyszenie Hydrogen Poland
52. TÜV SÜD Polska Sp. z o.o.
53. Alpetrol Sp. z o.o.
54. Stowarzyszenie Polska Izba Magazynowania Energii i Elektromobilności
55. Polskie Stowarzyszenie Paliw Alternatywnych
56. Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej
57. Polska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.
58. Fundacja Global Impact Poland
59. Miejski Zakład Komunikacji Wejherowo Sp. z o.o.
60. Krajowa Spółka Cukrowa
61. Klinika Nowych Technologii Energetyki Środowiskowej Sp. z o.o.
62. JSW Innowacje S.A.
63. Krajowa Izba Kłastrów Energii
64. Instytut Automatyki Systemów Energetycznych Sp. z o.o.
65. Hynfra Sp. z o.o.
66. Hynfra Energy Storage Sp. z o.o.
67. Hydrogenius Sp. z o.o.
68. Hydrogen First Sp. z o.o.
69. H. Cegielski - Fabryka Pojazdów Szynowych Sp. z o.o.
70. Grupa Lotos S.A.
71. G-ENERGY S.A.
72. GAS-TRADING S.A.
73. Fiorentini Polska Sp. z o.o.
74. Gas-Storage Poland Sp. z o.o.
75. Eko-Konsult Sp. z o.o.
76. Automatic Systems Sp. z o.o.
77. Biproraf Sp. z o.o.
78. Co-Made Sp. z o.o.
79. Ekoenergetyka Polska S.A.
80. Polenergia S.A.
81. ASE ATEX Sp. z o.o.
82. Alstom Konstal S.A.
83. PROJMOS Biuro Projektów Budownictwa Morskiego Sp. z o.o.

84. POL-SPEC-TECH-SERVICE Sp. z o.o.
85. Nexus Consultants Sp. z o.o.
86. Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych
87. Węglkokoks S.A.
88. Wind & Water Systems Sp. z o.o.
89. WIT-Composites Stanisława Michalina Rusiecka
90. Zakład Produkcyjno-Badawczy "Politerm" Sp. z o.o.
91. Polskie Stowarzyszenie Magazynowania Energii z siedzibą w Warszawie
92. Prosper Advertising & Publishing Maciej Czerniawski
93. Instytut Ochrony Środowiska - Państwowy Instytut Badawczy
94. Westwind Energy Polska Sp. z o.o.
95. Unigate Sp. z o.o.
96. Wałbrzyskie Zakłady Koksownicze Victoria S.A.
97. Toyota Motor Company Limited Sp. z o.o.
98. Transition Technologies S.A.
99. PKP Energetyka S.A.
100. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Urządzeń Grzewczych
101. Sonel S.A.
102. Stowarzyszenie Rozwoju Innowacyjności Energetycznej w Zgorzelcu - Koordynator Zgorzeleckiego Klastra Rozwoju OZE i Efektywności Energetycznej
103. RS Energy Sp. z o.o.
104. Przedsiębiorstwo Badawczo-Wdrożeniowe OLMEX S.A.
105. SES HYDROGEN S.A.
106. Sescom S.A.
107. Pratt & Whitney Rzeszów S.A.
108. Polski Związek Przemysłu Motoryzacyjnego
109. Polska Izba Przemysłu Chemicznego
110. Polska Izba Gospodarcza Energetyki Odnawialnej i Rozproszonej
111. Polska Grupa Wodorowa Sp. z o.o.
112. Pojazdy Szynowe PESA Bydgoszcz S.A.
113. PGNiG Gazoprojekt S.A.
114. Nephyne S.A.
115. Politechnika Lubelska
116. Centrum Łukasiewicz
117. Inwebit
118. Górnośląska-Zagłębiowska Metropolia
119. Sieć Badawcza Łukasiewicz - Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej "Błachownia"
120. Linde Gaz Polska Sp. z o.o.
121. Politechnika Śląska
122. Ekoenergetyka Engineering
123. Antea Group
124. 2AK Sp. z o.o. Sp. K.
125. Stowarzyszenie Polska Grupa Transformacji Wodorowej
126. Promet-Plast S.C. Elżbieta Jeżewska Andrzej Jeżewski
127. Fundacja na Rzecz Ochrony Dóbr Kultury
128. Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie
129. AGH im. Stanisława Staszica w Krakowie
130. Andrzej Kozbiał, Adam Kozbiał PETROSTER - SERWIS S.J.
131. Regionalne Centrum Gospodarki Wodno-Ściekowej S.A.
132. LOTOS Petrobaltic S.A.
133. UTC Aerospace Systems Wrocław Sp. z o.o.
134. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego
135. Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie
136. Zakłady Pomiarowo-Badawcze Energetyki "ENERGOPOMIAR"
137. Siemens Mobility Sp. z o.o.
138. Logon S.A.
139. Stowarzyszenie Kujawsko-Pomorskie Centrum Edukacji Ekologicznej i Sportu
140. ARP E-VEHICLES Sp. z o.o.
141. J.S. Hamilton Poland S.A.

142. Katowicka Specjalna Strefa Ekonomiczna S.A.
143. Smartt Re Sp. z o.o.
144. OMIS S.A.
145. Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii
146. Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji WARTA S.A.
147. Honeywell Sp. z o.o.
148. Elektrometal S.A.
149. Electrum Induce Sp. z o.o.
150. Górnośląski Zakład Obsługi Gazownictwa Sp. z o.o.
151. Innovation Agnieszka Keller
152. Powszechny Zakład Ubezpieczeń S.A.
153. MP Polskie Kłastry Sp. z o.o.
154. AIUT Sp. z o.o.
155. Polska Agencja Inwestycji i Handlu
156. Baltic Trade and Invest Sp. z o.o.
157. KGHM Polska Miedź S.A.
158. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
159. Domański Zakrzewski Palinka Sp. K.
160. Zespół Szkół Naftowo Gazowniczych Im. Ignacego Łukasiewicza w Krośnie
161. Kancelaria Ożóg Tomczykowski Sp. z o.o.
162. BEST Systemy Grzewcze Sp. z o.o.
163. Collegium Witelona Uczelnia Państwa
164. CIM-mes Projekt Sp. z o.o.
165. Uniwersytet Warszawski
166. Biuro Studiów, Projektów i Realizacji "Energoprojekt-Katowice" S.A.
167. Przedsiębiorstwo Handlowo-usługowe "GEMARK"
168. Ferox Energy System Sp. z o.o.
169. Naftoserwis Sp. z o.o.
170. Instytut Polityki Energetycznej im. Ignacego Łukasiewicza
171. DUON Dystrybucja Sp. z o.o.
172. Bonett Polska S.A.
173. Centrum Badań i Innowacji PRO-AKADEMIA
174. Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Rybniku
175. Stowarzyszenie Energii Odnawialnej
176. ArcelorMittal Poland S.A.
177. Grupa Azoty "KOLTAR" Sp. z o.o.
178. Międzynarodowe Targi Poznańskie Sp. z o.o.
179. mh.energy sp. z o.o.
180. Krajowa Agencja Poszanowania Energii S.A.
181. SWECO Polska Sp. z o.o.
182. SMM Legal
183. Aleksander Tretyn Stowarzyszenie "Z energią o prawie"
184. Bank Energy Sp. z o.o.
185. Związek Banków Polskich
186. Veolia Energia Polska S.A.
187. Protium Prosta Spółka Akcyjna
188. Osborne Clarke Olkiewicz Świerzewski i Wspólnicy S.K.A.
189. Uniserv SA
190. Polskie Stowarzyszenie Energetyki Słonecznej
191. PGNiG Obrót Detaliczny sp. z o.o.
192. PGNiG Technologie Spółka Akcyjna
193. Uniwersytet Szczeciński
194. PGNiG TERMIKA Spółka Akcyjna
195. Danfoss Poland sp. z o.o.
196. W2H2 sp. z o.o.
197. AVL Software and Functions
198. Politechnika Gdańska
199. Parts4Cleaning Poland sp. z o.o. sp. k.
200. Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości

201. Stowarzyszenie Podkarpacka Dolina Wodorowa
202. Celsa Huta Ostrowiec sp z o.o.
203. ZE PAK S.A.
204. KBZ Żuradzki Barczyk & Wspólnicy Adwokaci i Radcy Prawni sp. k.
205. Globtank Sp. z o.o.
206. WiseEuropa - Fundacja Warszawski Instytut Studiów Ekonomicznych i Europejskich
207. Air Products sp z o.o.
208. Ferrum S.A.
209. Wałbrzyska Specjalna Strefa Ekonomiczna „INVEST-PARK” sp. z o. o.
210. TSG Polska Sp. z o.o.
211. SIMPLE H2 Sp. z o.o.
212. Województwo Pomorskie
213. Kuratorium Oświaty w Bydgoszczy
214. Gmina Słupsk
215. Polskie Towarzystwo Gospodarcze
216. Kancelaria Legal Partner
217. PAK-PCE Biopaliwa i Wodór sp. z o.o.
218. Związek Pracodawców Forum Okrętowe
219. Związek Pracodawców Polskie Szkło

Projekt rozporządzenia został przesłany do opiniowania, z terminem 14 dni na zgłoszenie ewentualnych uwag, do następujących podmiotów:

1. Narodowe Centrum Badań i Rozwoju
2. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
3. Narodowe Centrum Badań Jądrowych
4. Urząd Regulacji Energetyki
5. Główny Urząd Miar
6. Urząd Dozoru Technicznego
7. Urząd Transportu Kolejowego
8. Transportowy Dozór Techniczny
9. Komenda Główna Straży Pożarnej
10. Główny Urząd Nadzoru Budowlanego
11. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
12. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska
13. Centrum Łukasiewicz
14. Polskie Centrum Akredytacji

Z uwagi na zakres projektu, który dotyczy zadań związków zawodowych, projekt podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe. Projekt został przekazany (30 dni) do następujących reprezentatywnych związków zawodowych:

- 1) „Niezależny Samorządny Związek Zawodowy” Solidarność,
- 2) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- 3) Forum Związków Zawodowych.

Z uwagi na zakres projektu, który dotyczy praw i interesów związków pracodawców, projekt podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców. Projekt został przekazany (30 dni) do następujących reprezentatywnych organizacji pracodawców:

- 1) Pracodawcy RP,
- 2) Konfederacja Lewiatan,
- 3) Związek Rzemiosła Polskiego,
- 4) Związek Pracodawców Business Centre Club,
- 5) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
- 6) Federacja Przedsiębiorców Polskich.

Projekt nie podlegał opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostały omówione w raporcie z konsultacji, zawierającym zestawienie przedstawionych stanowisk lub opinii i odniesienie się do nich przez organ wnioskujący, udostępnionym na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

[illegible]

Źródła finansowania	Brak wpływu
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.”

Czas w latach od wejścia w życie zmian		Skutki						
		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projekt rozporządzenia wprowadza dodatkowe obowiązki proceduralne dla dużych przedsiębiorstw w zakresie pomiarów, rejestracji i sposobu przeliczania wytworzonego przez nich wodoru odnawialnego celem końcowego wydania gwarancji pochodzenia.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt rozporządzenia wprowadza dodatkowe proceduralne obowiązki dla sektora mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw w zakresie pomiarów, rejestracji i sposobu przeliczania wytworzonego przez nich wodoru odnawialnego celem końcowego wydania gwarancji pochodzenia.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projekt rozporządzenia nie wprowadza dodatkowych obciążeń ani obowiązków.						
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Projekt rozporządzenia nie wprowadza dodatkowych obciążeń ani obowiązków.						

Niemierzalne		Brak wpływu	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowana regulacja będzie miała pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, ponieważ umożliwi wykorzystanie wodoru odnawialnego transportowanego środkami transportu innymi niż sieci gazowe albo wodorowe jako nośnik energii.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu			
☒ nie dotyczy			
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz: Brak wpływu na obciążenia regulacyjne.			
9. Wpływ na rynek pracy			
Projektowana regulacja może mieć wpływ na rynek pracy i przyczynić się do utworzenia nowych stanowisk. Przede wszystkim ze względu na konieczność weryfikacji ilości wytworzonego wodoru odnawialnego przez wykwalifikowanych pracowników jednostek akredytowanych.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe		☐ demografia ☐ mienie państwowe ☒ inne: energetyka	
		☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu		Wodór odnawialny pozwala na wytworzenie „zielonej” energii elektrycznej, co stanowi wielką szansę nie tylko na dywersyfikację źródeł energii i kompleksową transformację energetyczną w Polsce, ale także na m.in. budowę gospodarki zeroemisyjnej i poprawę jakości środowiska naturalnego (ze szczególnym uwzględnieniem jakości powietrza).	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Przyjęte regulacje w zakresie pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wodoru odnawialnego będą na bieżąco monitorowane i poddawane weryfikacji w zależności od rozwoju i kształtowania się rynku.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			
„Polska Strategia Wodorowa do roku 2030 z perspektywą do roku 2040 (PSW)”			